

הספריה הלאומית

S 23 A 3622

זה ספר עזרת הסופר :

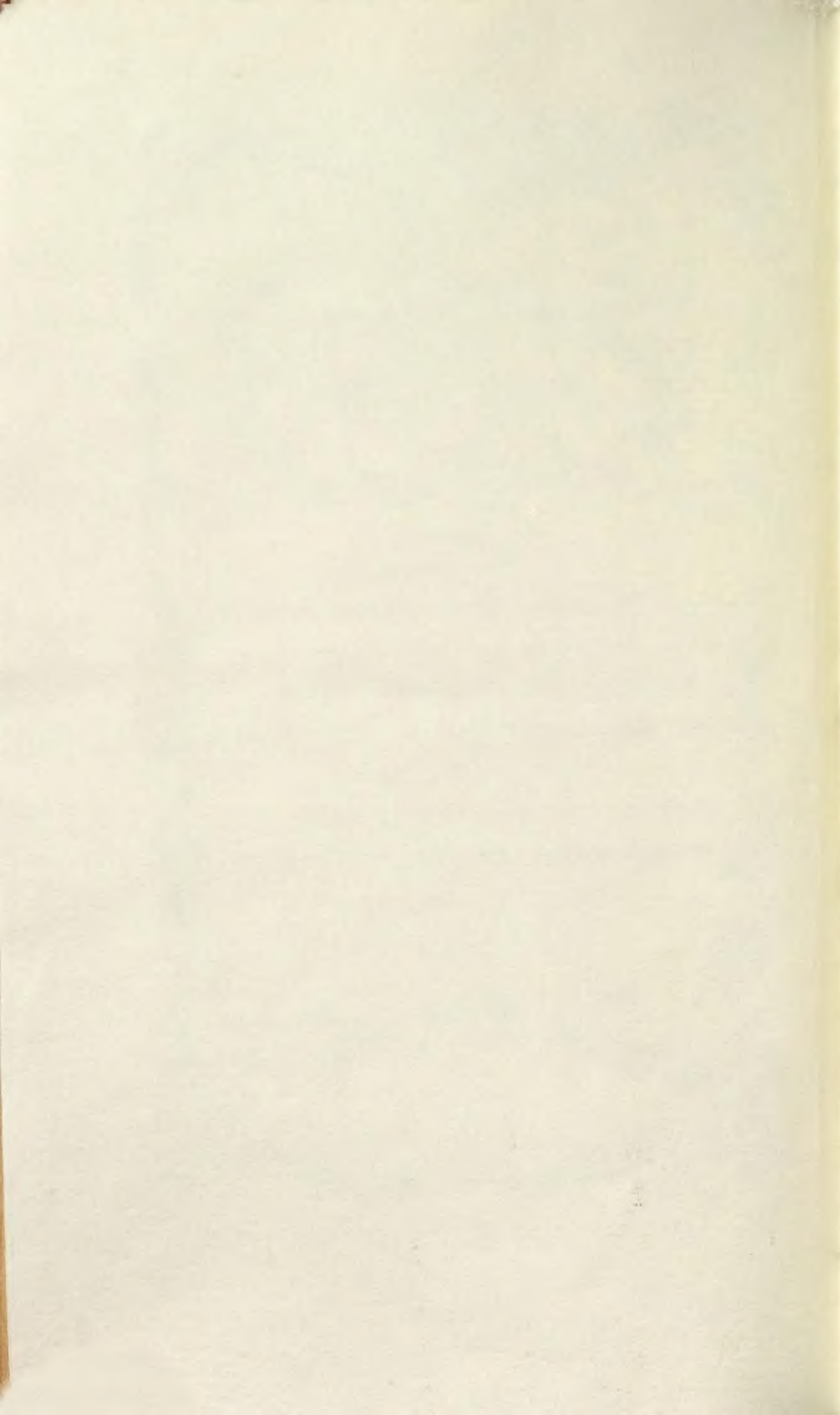
VOL.1 C.2

000202465324

W-X

כתרתנו

זה ספר
עזרת הסופר
חמשה חומשי
תורה

תקון סופרים
ווי העמודים

עם הגהות אור תורה נכון הוא להגותכו
ול העתיק ממנו ספר תורת ה': עליו איך
לחוסיה וממנו איך לגרוע: והמבדיל בין
קדש לחול עומד עליו בגליון: לעמוד
בפרק על השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ על יד הגביר יהודה
פיזאנו ישראל: באמשטרדם בשנת
שמע הקול יהודה ואל
עמו תביאנו לפק'

A. Santaros, fecit

יד ושכל
המחבר
המספרים
המחבר

N 23V 3622
v. 1 2 p. 18

הסכמת

החכם השלם הדיין המצויין הרב הכולל מורינו
ורבינו שלם נר"ו אב בית דין וריש מתיבתא בק"ק
ספרדים אשר באמשטרדם יע"א :

הא

במילי דשמייא יהודה וישראל רביס עוסקים בספר
תורת האלהים חמשה חומשי תורה מיוסדים על
אדני : הא דאיכא טובא חדשים מקרוב באו על מזבת
הדפוס ללמד בני יהודה יודעי דעת ומציני : הא למגרס
אך את זה האידנא אתו בחורי חמד ומשכילים בכל חכמה
ויקראו בספר ועתה כתבו לכם את השירה התאו תאוה
לכתוב ספר תורה לעצמם היינו דאבני : הא מיהא לא
איתי ספר מחוקן ומקובל ככל חקותיו וככל משפטיו ומספר
התיבות כאשר יקום איש לעשות וויס לעמודים לאו כל
כמיניה : הא ברישא ראה זה חדש נעשה ונגמר על יד איש חיל
רב פעלים החכם הגעלה כמ"ה יהודה פיזא נר"ו סופר
מהיר בתורת ה' לעזרת ה' בגבורים ונפשו אותה ויעש
לקבוע בדפוס סדר המקרא עם כל הכתוב כדת מה לעשות
סדר הצדלות הוא מונה : הא גברא והא טסקא הדור
אתם ראו פעולת לדיק ואף גם זאת הוסיף תוספת מרובה
לעשות ליונים על שמות הקדש אשר יש בהם ספק אם לריך
לקדשם וכמה מעלות טובות לא כן הים דרך ישר לפני :
הא מרבי דידיה כך היה מתכוין למען דפוס אחד בנקודות
וטעמים ואחד בלתי נקודות וכתב לו את משנה : הא
כדאיתיה והא כדאיתיה טובים השגים הכי קרא שמו עזרת
הסופר כשמו כן הוא כאשר עיני הקורא תחזינה משרים
בפתח השער הן בפיו מענה : הא לענין תשלומין לפעלא
טבא יישר חיליה לאורייתה וצדין הוא שיטול שכרו ולא יבזו
זרים יגיעו להסיג גבולו הגה כי כן הגני גוזר בכח התורה

(*) I I ששום

הסכמת

ששום אדם לא יעשה כמוהו • להדפיס ספר המונש הזה
בדמותו כללמו • עם החידושים בנקודות או בלתי נקודות •
עד יעבור עשר שנים • מהיום הזה • והאיש אשר יעשה בזדון •
ונכרת מעמיו • מוכה אלהים ומעונה : הוא בלדיק גמור •
השומע ישמע • וחדל מעשות כספר הזה • יתברך באלדי אמן •
מפיס • חיי מלמעלה מנה :

כה דברי העומד על התורה ועל העבודה • תוך אמוני
עם סגולה • ק"ק ספרדים אשר באמשטרדם • תוחס
בשליש ראשון לחדש טבת • היא השנה

תורה אחת יהיה לכם לפ"ק :

שלמה שלם

פאריז

הסכמת הגאון המופלג הרב המפורסם אב"ד זמ"ץ

בק"ק אישכנזים באמשטרדם יע"א :

הז קדם היתה עלינו יד ה' • המלך בכבודו • בהגלות עלות
עלינו מדציר קדשו • הופיע מהר פארן ואתח מרצבות
קדש • הליכות אלי מלכי בקדש • וקרננו המקום לעבודתו •
הז הגה היו לבני ישראל • יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו •
קדש ישראל לה' ראשית פרי תבואתו • ונתן לנו את תורתו •
חזן הראנו את כבודו ואת גדלו ואת אותותיו • כח מעשיו הגיד
לעמו • ויצד להם את צריתו • על ידי עבדו נאמן ביתו : הז
אלה דברי הצרית החקים והתורות • אשר הואיל משה באר
את

הסכמת

את התורה הזאת • יקרה היא מפנינים • כלי חמדתו : הן הן
הדברים שנאמרו מסיני • אשר הנחילנו ממדבר מתנה • אחת
דבר אלהים אחת שהיא הגה • תחלה הוא למקרא בדעת ותבונה •
מפורש ושום שכל ויצינו במקרא • ומלות לריכות כוונה : הן
אלה קלות דרכי ה' • לכל מאן דזכי לי' רחמנא • וכתב לו את
משנה התורה הזאת על ספר • וקרא בו כל ימי חייו • אורך
ימים צימינה : הן הקריב לפני גבר חכם בעוז ותושי' • החכם הגעלה
כמה'ר יהודה פיזא גר"ו • סופר מהיר בספר תורת האלהים •
אשר הכין ופעל מעשהו באמונה • היתה יהודה לקדשו • את
עלית על כולנה • אשר האלהים אנה לידו • ס"ת אחד יקר מאד
בכתב יושר כדת של תורה • עם ווי העמודים בשורה עליונה •
וממנו הוא כמעשהו • הדפים תקון סופרים • מוגה מכל סיג
עם נקודות וטעמים • וכל אשר איננו נקוד • כולם שויה לטובה
משום תקנת סופר לאמן את ידיו • והיו ידיו אמונה : הן
כל אלה יפעל גבר • הולך תמים ופועל נדק • אשר נשאו לבו
בחכמה זו • חכמת בחון תרונה • את הכל עשה יפה עשוי
בתקנה • עם כל החידושים שהוסיף מדעתו • לא תחסר כל זה
לענין דינא ולמען לא יקרצ איש זר להדפיס כדמותו • ובעוד
צכפו יבלענה • לכן הגני כותן לו תוקף גזירתי • לבל
יריס איש את ידו • להדפיס באופן הזה עם חידושים הנ"ל
באשר גזר אומר ידידי וידיד נפשי • הגאון המפורסם מוהר"ר
שלמה שלם גר"ו כדי דלא לייתי לידי פסידא דממונא •
והשומע לדברינו אלה • יזכה לחזות בצנין עיר הנדק
קריה גאמנה • קרית דוד חנה : כ"ד המדבר לכבוד
התורה ולומדיה • היום יום ד' י"א טבת

שנת הוא לברו יעשה לכם לפ"ק :

הקטן שאול חונה בק"ק אמשטרדם יע"א :

(*) 1 2 לעין

הקדמה

לעין כל קורא

יוצר האור ובורא הכל • אשר צחר צנו מכל העמים •
וגחן לנו זאת התורה • עלי די משה בחירו • (האיש
השלם לא קם כמוהו במין האנושי) • להגות בה יומם ולילה •
להשאיר לנו פליטה בארץ • כירח יכון עולם: והמכתב מכתב
אלהים הוא • חרות על הלוחות • ירד מסיני בתפארת והדר •
כי קרן עור פניו • שם שם לו חק ומשפט • להעתיק על
הספר בדיו • מפי הגבורה • חמשה ספרי פקודיו האלה: וככלותו
לכתוב את כל דברי התורה • נתנה אל הכהנים בני לוי •
לשום אותה בארון לעד • ועוד ידו נטויה • ליתן לכל שבט
ושבט מכתב ידו ספר אחד • ערוכה בכל ושמורה בתמימות
מצלי תוספת ומגרעת אות או נקודה אחת • והכהנים הורישוה
לזקנים • והזקנים לנביאים • ונביאים מסרוה לאנשי כנסת
הגדולה • כאשר צוה ה' • לכל תמוט עולם ועד: ויהי כי ארכו
הימים • ותאר לישראל מאד • כי יד האומות תקפה צנו • סביב
חרבן בית שני • נגע ה' בלב כל חכם לב מן התנאים • ובראשם
רבנו הקדוש • להעמידה על מכונתה • ועשו גדרות חזקות •
ומסורת סייג לתורה • לשמור את דרך עץ החיים • בלתי שיגוי
ותמורה • והרמ"ב ז"ל גם הוא הצליח והעתיק את ספר
התורה • מכתב יד קדש עזרא הכהן הגדול • סופר מהיר
ומשכיל: צרוך ה' וצרוך שמו שהפליא חסדו לנו • שבנפולותינו
בארבע כנפות הארץ • ובאורך הימים שבנוגותינו • הסתיר
פניו ממנו • היא עמדה אתנו בשלמיותה • כגתיגתה מסיני •
לעזרת ה' בגבורים ההמה • זכותם עומדת לעד: אחריהם
בכל דור ודור • עמדו על נפשם אנשי השם • (מאזלאת על פני

הקדמה

חוץ המצאת מלאכת הדפוס) ורבו ההעתקים • לאלפים ולרצבות •
כהויחם וככתב פעם אחר פעם • ומלאה הארץ דעה בתיקון
סופרים מובהקים במלאכת שלימה • ונעדרת הטעות והשיבוש •
ישמחו גם לבות מבקשי ה' • והשרידים מעתיקי תורתו כמלוה •
אשר ישענו ויצטחו באמונתם • במלא וחסר ואותיות גדולות
וקטנות • וצלורת השירות • הכל מהוקן ומקובל וטוב ויפה •
ופתה אנכי הרואה • כי הולכים ומתמעטים החומשים המדוייקים
באלה • להתמדת הלמוד גם בקהלת קדשינו תל"י • קמתי
והתאזרתי חיל • ללאת בעקבות יראי ה' האלה • אשר קדמונו •
ואעל על מזבח הדפוס כמוהם • זאת התורה והפטרותיה עדות
ה' באמנה • ונחמדה מזהב ומפז • נקייה מפסולת הטעויות כסלת
זכה • מנופה צי"ג נפות • לא תעדר בה דבר טוב מכל הנמצא •
בכל החומשים הגדפסים מאז עד היום הזה • והוספתי עליהם •
לעזרת הסופרים דברים רבים • נטיתי קו לקו מנין המלות
הראויות להכתב בשיטה אחת • כאשר גדרו וגבלו מושגי
בשצט סופר • האגשים השלמים אתנו • בה"ר מיכאל ובה"ר
אליהו יהודה לאון ז"ל • כי האלהים אנה לידי הספר שהעתיקו
ממנו ס"ת • רבים ונכבדים • והניצו בגליון הספר ציונים • לכל
עמוד ועמוד • ואני צנתיבוחם הלכתי • והדפסתי שיטה שיטה
ועמוד עמוד כשיטתם • באופן שבשני דפים שכל אחד מהם כ"א
שיטות • יעלו למספר מ"ב שיטות לעמוד • כמנין ה' צ"ס סיני
בקדש • כמו שכתב הצ"י י"ד הס"ת סי' רע"ה • וקר אחי שם החומש
הזה • ספר עזרת הסופר • כי כשמו כן הוא לעזר ולהועיל •
כי הסופר המעתיק ממנו • ימלא נחת רוח לגפשו • כי בגמור
השיטה • ידע אם חסר מלה אחת ממנה • ואפילו אות אחת •
ויתקן שגיותיו בנקלה • וכן בגמור העמוד אם דלג שיטה •
מצלי צורך לחזור עליה • ולא דבר רק הוא זה • המצעיר קוצי
בשגשג מן הכרם • וערכתי הפתוחות והסתומות אליבא דכ"ע

הקדמה

כי טוב הוא מצוא בספקות • ואפשי במחלוקת: ולהידור מצוה
עשיתי כל ראשי עמודיהם באת הוו • סימנס ווי העמודים •
ואם המלא ימלא איש • יערוך דבריו לנגדי לומר • כי כבר יש
(בהגות מיימוניות הס' ת פ"ו) מי שקרא תגר על הסופרים
המתחילים עמודיהם ווי העמודים ? אפתח לו שערי תשובה
והתנלות • ואומר שיפה אמרו • ויש להם על מה שיסמכו • כי
אין ספק • שהסופר אשר יעלה על לב לעשות כאלה • כפי
הזדמן והמקרי • תהיה תקנתו קלקלתו • מדי קרבו לסוף
עמוד ועמוד • במלך ובהרחב השיטות • עד שיגש אליו אות
הו להתחיל בו ראש העמוד שאחריו • אמנם במשעול
המסוקל הזה לדרך המלך • לדיקים ילכו בו כי ישרים דרכיו •
בכל הפנים אשר קדמתי זכרם • ומי יתן והיה לזב הסופרים
בלס • ללכת בה לסור ממוקשי הטעיות • וממזכות הספקות •
ויעשה המצוה כחקונה • בשלם שבפנים: וגם בדרך הסלולה
הזאת • יקל טורח משא כבר התלוי בצואר הסופר • להרחיב
אז לצמאם • עמודים הקרובים אל הששה המתחילים ב"ה ש"ו •
כי הכל מוכן ומזומן כשלתן הערוך • בקדר טוב וישר • ואין
למעתיק להתאחר ולהתעכב ממלאכתו מפני כל: ועוד ידי
גטויה בתוספת אחר חדש הוא • שלא קדמני אדם בו • והוא
להאיר עיני הכותב • בדין איזה שמות המסופקים • אם חובה
עליו לקדשם או לאו • למען לא יחלל את הקדש ולא יקדש
את החול • ואבנה אליו ציון בגליון • קדש או חול • ודבר השוה
הוא לכל נפש • לחסר לב ולחכם לזב • כי לאו כ"ע גמרא גמירי •
ובפרט בעלי מלאכה הזאת • ולכן שמתי ציונים אף לשמות •
אשר לא יכשל בהם רק הפתי • וכן מלאכתיו נכון בצעלי התלמוד •
ד"ל במסכת סופרים פ"ד וז"ל (אל אל האמר נשאתי) הא'
חול והשני קדש ורבים כמנהגם • שאין אתנו מי שלא ידע בכל
אלה: והכללים האמתיים אשר הזכתי עליהם • לקרבה אל
המלאכה

הקדמה

המלאכה הזאת מלאכת הקדש • הלא הזמנה אלה : הכלל הא' •
שמתי מגמתי לילך אחרי עקבות חכמי התלמוד • כפי מסקנתם
קדש או חול • אם לא יהיו דבריהם סובבים • על קוטר ההגדה
והדרוש • ובמקום מחלוקת אגזור אומר • כפי מסקנת גדולי
הפוסקים • באותם שדברו בהם : הכלל הב' שמה שלא נזכר
בתלמודינו • הלכתי לדרוש אלהים במהכת סופרים פ"ד • כפי מה
שנדרו בכלליהם • הכלל הג' שמה שיעדר מהם שלא נזכרו בו
כלל חכמי הגמרא • וכנס בהם העיון והספק • אסיק כהרגום
אונקלוס • כפי מסקנת הלק"ט ס"ז בשם שו"ת כ"א • בשם הגאון
בעל של"ה שכתב שקבלה זידו מרבותיו • בשמות התורה שנפל
בהם הספק • לקמוך אחר התרגום • מלבד כשהשם הוא מהשמות
שאינם משתתפים • כשם הויה ושם ייה • שאז לא נשים עין
עליו • כי כבר אמרו ז"ל בשבועות ד' ל"ה • כל שמות האמורים
במיכה חול • מכלל דהשאר קדש • ועב"ז לרווחא דמלתא • אעשה
לו עזר • בהזרתי בכל שם ושם • דעות שאר המתרגמים •
וגדולי הפשטנים מפרשי התורה הדוברים בה • והעומדים
לנגדם • לכל יחסר כל בה • כאשר תראה בלוח אשר אערוך
לנגדך • וכלם שרירים וקיימים • בהסכמת הרב היושב על כסא
ההוראה • בקהלתנו גר"ו : ואחר שערכתי בשולי היריעות כל
הדברים הצריכים • לתקון סופרים כנהוג • עוד נטיתי ידי
בהרבה מקומות • לכתוב בגיליון איזה מלות שהם מלעיל או
מלרע • ואם ראה יראה הקורא • איזה שינוי במלעיל או מלרע
או בטעמים שלא כנהוג אללנו • אל יהרהר אחרי מיד בחשבון
שאין פעלתי • אך בטרם ימאס יגיע כפי יקח מועד • לקרות
ולשנות • אל צור חוצצתים • ואל מקצת צור נוקרתים • בספרי
גדולי המדקדקים • וספרים המדוייקים • ואז יחזק במעוזי • וישפוט
לדק ומישרים : ובהיות שזוהי גוררת מלוא • נדרשתי לאשר
שאלוני : להדפיס עוד • כדמותם ובכלליהם • תומסים אלו בלי

נקודות

הקדמה

נקודות עם הפטרוחיהם • להתלמד בו המעיין קריאת ס"ת
צע"פ בטעמיה: והכל עשוי בהגהה שלימה ומדוייקת • כי אחר
שעברו דפי הגסיון • בידי המגיה הנאמן אשר לי • החכם
הגעלה כה"ר יצח"ר די אליהו הבהן בלי פגטי יצ"ו • עדיין
לא שלתי ולא שקטתי • עד שיצאתי אחריו • להגיהו פעם אחרת •
זכח האפשרות • והאחרון הכביד בהגהתו • הבן יקיר לי •
החכם ונבון כה"ר משה די יהודה פיזא יצ"ו • לשום
עין עיונו עליו חות זאות וטעם בטעם • והחוט המשולש
לא זמירה ינתק • ובהיות שכשכ שאי אפשר לזר בלא תבן •
כך א"א לדפוס בלא טעיות • כמו שידוע שפעמים יקרה
זמלאת ההדפסה • שהאותיות עוליס ויורדים זה • או שזר
יד או שזר רגל וכדומה • ראיתי להעזירו עוד פעם אחר ההדפסה •
בידי אחד מגדולי המגיהים והמדקדקים • החכם הגעלה כה"ר
אלישיב נתנאל צרפתי יצ"ו כדי להגיהו אח"כ זכתיב יד
כאשר עשיתי • כדי שתלא לאורה החורה הזאת ביפיה ויקרה • חן חן
לה: ואם אחר כל אלה ימצא הקורא מהאותיות הדומות כה"ה זחית
זכדומה • שעברו מעיני שלא תקנתיו • אחלה פניו שיתקנו זומס'תהי'
משכורתו שלימה: גם לתפארת המלאכה סדרתי זסופו שפ"ר
העיבור • זלשון עברי • וזלשון ספרדי • לקביעות המועדים
וראשי חדשים וכו' זתוספת קצת דברים הכרחיים • אשר לא היה
זראשונים כאשר יראה הרואה: ואני תפילתי לרוכז בערבות • אחר
הזעת דברי אלה • ישלח עזרו מקדש לנלה על שגיו'נות • ויאר פניו
אתנו סלה • לעזרו זלז שלם וזנפש חפלה זכל ימי חיינו אכ"ר:

וזאת ליהודה העומד על החורה • ללמוד פרחי הקהלה זביאורי
הירחי • ועל העבודה זו תפילה חזן זז"ה של ותיקין • משכימי

קום ה"י • עזדכס הלעיר **יהודה פיזא** :

שנח **כעחר** נכון מוצאו לפ"ק :

חם

מאיר נתיב

להבריל בין הקדש וכין החול

ספר בראשית

כי יודע (אלהים) והייתם (כאלהים) • הראשון קדש • והשני חול • בראשית
במסכת סופרים פ"ד הלכה ד' • וכן תרגם אונקלוס • הראשון •
אריגלי קדש ה' • והשני ותהון כררצין • וכן יונתן ותהון כמלאכין
ררצין • וכן הרל"ג • אף על פי שבמדרש ובפר"א דרשו כל
אומן סני בר אומלותיה • והייתם כאלהים יולרי עולמות • ושכן
גראה דעת רש"י שהזיאו • ושהרצ אברצגאל דחה התרגום
בשתי ידיים :

ויראו בני (האלהים) • אשר יבואו בני (האלהים) • שניהם חול •
כתרגומו בני ררצין • וכן יונתן • אף כי הרמ"ז כתיב בפירושו
שכל הדורות הראשונים שגולדו מאלים וחיה נקראו כן • מפני
שהם מעשה ידיו יתברך • וגם הרל"ג ע"ד דעת יש אומרים • ושכן
גראה מהרל"ג :

ותשחת הארץ לפני (האלהים) • קדש • כתרגומו קדש ה' • וכן
יונתן • וכמו שהוכיח בצירור הרל"ג בע"ג נגד המפרשים ומהס רל"ג •
שפירש בפירוש השני • לפני הגדולים ומגהיגים :

מקדש לבית (אל) חול • כתרגומו בית אל ולא בית אלהא וכן
יונתן • והוא שם מקום • וכן פלג :

אתה (אל) ראי • קדש • כתרגומו את הוא אלהא חזי כלל • וכן
ציונתן קדש ה' • והירושלמי בשם ממריה דה' • וכן דעת רש"י
והרל"ג • אף כי עם המלאך היא מדברת :

ויאמר (אדני) אם נא • מלאתי חן • קדש • כפי מסקנת הס"ס
בשבעות דף ל"ה ע"ב • ובפימה שדרשו בשבת דף קכ"ז • וכן
תרגומו ואמר ה' • וכן יונתן מן קדמך ה' • וכן פסק הרמ"ז פ"ו
מהלכות יסודי התורה הלכה ט' • וכן רש"י בפירושו השני אף כי

במסכת (* *) 1 2

מאיר נתיב

במסכת סופרים פ"ו הלכה ד' • העלו בהפך • וכן רש"י בפירושו
 הראשון שלגדול שבהם אמר • וכן הרא"ש צ"ע והר"ל צ"ג :
 ויאמר הנה נא (אדני) כלוט חול • שזועות ל"ה ע"כ • וכן במסכת
 סופרים פ"ד הלכה ז' • וכן תרגומו בצעו כען רבוני • וכן יונתן
 בצעו כדון רבוני • וכן דעת רש"י • והרא"ש ע"כ (אדני) רבותי
 לשון חול ר' לשאינו כנוי לה' רק שם כבוד למלאכים הנראים
 אליו • והוא נקוד פתח • וכן הר"ל צ"ג :

ויאמר לוט אליהם אל נא (אדני) • קדש • שזועות שם • ומסכת
 סופרים שם הלכה ו' וכן תרגום יונתן וירושלמי • הנתצוע רחמין
 מן קדסה' • וכן רש"י • אף כי אוקלוס תרגם בצעו כען רבוני
 והרא"ש צ"ע פירש חול ונקמן צעור שזוא סוף פסוק • ושכן
 דעת הר"ל צ"ג :

ויהי כאשר התעו אחתי (אלהים) • קדש • כפי מסקנתם שזועות
 שם • שכל השמות האמורים בתורה באברהם הוא קדש • וכן דעת
 ר' חנינא במסכת סופרים שם הלכה ז' שהוא בתרא • וכן תרגומו
 יתי קריב' • וכן דעת רש"י והרא"ש ע"כ והר"ל צ"ג • אף שכפי ה"ש
 אומרים שם במסכת סופרים ואחריו בהלכה ט' • פוסק בהפך :

היישרה נשיא (אלהים) אחת • קדש • כתרגומו רב קדסה' • וכן יונתן
 וכן גראה דעת רא"ש צ"ע • וכן הר"ל צ"ג :

אנכי (האל) בית אל • קדש • כתרגומו אנא אלהא דאחגלית
 עלך בבית אל • וכן ציונתן • אף כי המלאך הוא המדבר : וכן רש"י
 והרא"ש צ"ע • אף כי הר"ל צ"ג כתב • המלאך הגלה לך בבית אל :
 יש (לא) ידי • חול מסכת סופרים פ"ד הלכה ט' • וכן תרגומו
 אית חילא בידי • וכן יונתן אית ספיקא בידי • וכן דעת רש"י
 והרא"ש ע"כ והר"ל צ"ג :

(ואלהי) אביכם אמש • קדש • כתרגומו ואלאה דאזוכון • וכן יונתן :
 לולי (אלהי) אבי (אלהי) אברהם • שגיהס קדש כתרגומו אלהא
 אלהא דאברהם וכן רש"י :

אלהי

מאיר נתיב

(אלהי) אברהם (ואלהי) נחור הראשון קדש • והשני חול • מסכת סופרים פ"ד הלכה ה' • וכן רש"י • והתימה מהתרגומים שלא תרגמו דחלתיה דנחור • כמו שתרגמו • בלמה גנבת את אלהי :

(אלהי) אביהם • חול • מסכת סופרים שם • וכן כתב רש"י והתרגום אלהא דאברהון • דג"כ קשה כג"ל :

מתנה (אלהים) • קדש • מסכת סופרים שם • וכן תרגומו משריתא מן קדש ה' • וכן ביונתן :

כ"י שריתא עס (אלהים) • קדש • כפי משמעות דצרי המתרגם ארי רב את מן קדש ה' • אף שכפי פשט הפסוק המלאך הודה לו ששר לו ויוכל • וכן יונתן ארי אתרצבת עס מלאכי דה' • ושכן דעת רש"י הראב"ע • והרלב"ג :

כי ראיתי (אלהים) וכו' חול • כתרגומו ארי חזיתי מלאכי דה' • וכן ביונתן • והרב זכ"ל דעת רש"י והרב אברהם אל בפרשת וזאת הצרכה • דצור המתחיל אשר ידעו ה' :

כראות פני (אלהים) • חול • במסכת סופרים פ"ד הלכה ה' • וכן תרגומו אפי רברביא • ויונתן אפי מלאכי • וכן דעת רש"י והראב"ע • והרלב"ג :

ויקרא לו (אל אלהי) ישראל • שניהם קדש • כתרגומו קדס אל אלהא דישראל • וכן יונתן וכן רש"י • והרלב"ג בנטיית דעתו יותר לקדש • אף כי רבותינו ז"ל אמרו על כל הדרוש שהקב"ה קראו ליעקב אל • והראב"ע • שהנכון הוא שהוא שם המזבח :

(לאל) הגראה אליך קדש • כתרגומו לאלהא דאחגלי עלך • וכן יונתן • אף כי המלאך הוא הגראה אליו :

(לאל) העונה אותי • קדש • כתרגומו לאלהא דקביל עלותי • וכן יונתן :

ויקרא למקום (אל) בית אל • קדש • כתרגומו אל בית אל • גם יונתן תרגם אל דאשרי שכינתיה בבית אל • וכן דעת רש"י באמרו הקב"ה בבית אל • וכן דעת הרלב"ג :

(* *) 2 2 נגלו

מאיר נתיב

נגלו אליו (האלהים) • חול • כתר גומו איתגלו אליו מלאכי דה' •
וכן ביוגתן וכן הרא"צ • אף כי מדברי רש"י בפירושו • והרל"צ •
ומדברי הרי"א בפרשת צראשית • בשילחי פירוש שם אלהים •
נראה שדעתם לקדש • ושדפוס אלטארס ליינו בלדו קדש
לחומר :

הם

ספר שמות

ויאמר כי (אהיה) עמך • חול • והוא לשון הויה • כתר גומו ארי
יהא גמורו ובסעודך • וכן ביוגתן :

שמות

(אהיה) אשר (אהיה) וגם (אהיה) שלחני אליכם • שלשתם קדש •
כדמוכה מהמתרגם שתרגמם כהויה בלשון הקדש • בלי פירוש
לקדושתם • וכן דעת הרא"צ • באמרו ששם אהיה ושם הויה
שניהם שמות העלם • וכן נראה דעת רל"צ • וכן נראים דברי
המורה בפרק ס"א מח"א בזכרו • וזה השם נגזר מן הויה • וגם רבינו
בחיי כתב שהזכיר ג' פעמים שם אהיה וכו' וכזה פירש רש"י •
אף כי יוגתן בכתרגומו בא לפרש • וכן הירושלמי • אלא שהשם
האחרון הזכירו בלי פירוש שנראה שדעתו לקדשו • נגד הרב
עראמה • שכתב שלא להקדיש רק השנים • ואף כי במדרש בדרך
הדרוש יש פירושים שונים • שכפי קלחתם הוא קדש וכפי קלחתם
הוא חול • וכן בפירושי הרב אברבנאל • יש מהם לקדש ולחול •
ואתה תהיה לנו (לאהים) • חול • כתר גומו ואת תהי ליה לרב • וכן
יוגתן • וכן פירש רש"י • והרא"צ • ע והרל"צ :

ויפגשו (ה') • קדש • כמסקנתם בשבועות ל"ה • ובמסכת סופרים
הלכה ז' • שלא מנינו שם הויה חול רק במיכה • וכן דעת רל"צ •
אף כי אונקלוס וגם יוגתן תרגמו מלאבא ד"ה • ושכן פירש רש"י
והרא"צ • ואינו דומה למה שזכרנו בפסוק נגלו אליו האלהים •

בואיר נתיב

כי הוא שם משתחף • לא כן שם העלם :

וארא ראה נתתיך (אלהים) לפרעה • חול • כתרגומו ראה דמניתך
רצ לפרעה • וכן יונתן חמי דכבר שוית יתך דחילא לפרעה • וכן
פירש רש"י שופט ורודה • והראב"ע כמעלת מלאך • וכן הרל"ג :
אנבע (אלהים) היא • קדש • כתרגומו מוחה מן קדס ה' • וכן
פירש רש"י מאת המקום היא • וכן הרל"ג אף כי הראב"ע כתב
כפי מערכת הככזים • ורש"ל צ"ל מכת מדינה :

בשלה ויאמינו בה' וצמשה עבדו • בפתוחה הזאת ובסוף השירה
שמנו מלח עבדו צשיטה ששית • ומילת הים צשיטה ל"א • כדי
לעשותה כשאר • אליבא דכ"ע • ואף כי באלה יש מחלקים • ורבו
כמו רבו הדעות • עכ"ז כבר נועדו רבני גאוני ארץ • והורו
הלכה למעשה • לעשותה כאשר זכרנו :

מי כמוכה (באלים) • חול • כדברי אונקלוס לית צר מינך • ואף כי
אחריהם זכר שם ה' באמרו את הוא אלהא • זה אינו כי אם
לתוספת ביאור • וכן מפורש ביונתן • מן כוותך באילי מרומא •
וכן רש"י • באלים • בחזקיה • כמו אילי הארץ • והראב"ע • מלאכי
מעלה • וכן רל"ג • וגדולה מזו שאינו מהשבעה שמות שאינם
נמחקים • ואם אמנם הרב אברבנאל סתם בפרשת בראשית
בביאורו שיתופי מילת אלהים • כתב שאליהם כמו שגכתב במילואו
אלהים • כבר גילה דעתו בפרשת וזאת הברכה • בהבדל הא'
שבין נבואת משה לכל הנביאים • ואמר שמי כמוכה באלים • הוא
כמו אילי הארץ :

ויאמר כי יד על כס (יה) • קדש • שהשם מפורש ואינו משתחף •
והוא מהו' שאינם נמחקים • וכן תרגם יונתן אמנם קיים ממרא
דה' בכורכיה יקריה • וכן דרשו רז"ל אין שמו שלם ואין כסאו
שלם • עד שימחה שמו של עמלק • והתימה מאונקלוס שתרגם מן
קדס דחילא דשכינתיה • ולא זכרה' כמו בפסוק עזי וזמרת יה •
שתרגם תקפי ותשבתא דחילא דה' :

עתי

מאיר נתיב

יתרו
 עתה ידעתי כי גדול ה' מכל (האלהים) • חול • כתרנומו ארי
 רב ה' ולית אלהא בר מיניה • וכן יונתן ארי תקיף הוא על כל
 אלהיא • וכן דרשו רז"ל מלמד שלא הניח ע"ז שלא עבדה :
 והגישו אדוניו אל (האלהים) חול • כתרנומו אונקלוס ויונתן לקדם
 מושפטים
 דייניא • וכן רש"י והראב"ע והרל"ג :
 (והאלהים) אלה לידו • קדש • כתרנומו ומן קדם ה' אתמסר
 ליה • וכן יונתן ומן קדם ה' ארע עיקתיה לידוי • וכן דרשו רז"ל
 במכות דף י' ע"ב • והביאו רש"י • וכן דעת הראב"ע והרל"ג :
 ונקרצ בעל הבית אל (האלהים) • חול • סנהדרין דף ג' ע"ב
 וכן אונקלוס ויונתן • ויתקרצ מריה דביתא לקדם דייניא • וכן
 רש"י והראב"ע והרל"ג :
 עד (האלהים) יבוא דבר שניהם • חול • בסנהדרין שם • וכן אונקלוס
 ויונתן לקדם דייניא • וכן רש"י והראב"ע והרל"ג :
 אשר ירשיעון (אלהים) חול • שם בסנהדרין • וכן אונקלוס ויונתן
 יהייבון דייניא • וכן רש"י והראב"ע והרל"ג :
 זובח (לאלהים) יחרס • חול • כפי מסקנתם רז"ל בסנהדרין דף ס'
 ע"ב בזבח לע"ז הכתוב מדבר • וכן תרגם אונקלוס ויונתן דזבח
 לטעות עממיא • וכן במכילתא על פרשת כה אמר ה' שימו איש
 חרבו על ירכו • וכן רש"י והראב"ע והרל"ג • אף כי על דרך
 הסוד יש רמז • שדורשו בלשון קדש :
 (אלהים) לא תקללי בסנהדרין כ"ו • מסיק שיש במשמעותו קדש וחול •
 ולכן הוא קדש מלך קדושתו • וגם הוא אזהרה לזכרת ה' שם
 דף ס"ז • וכן בנו"ש פ"ד הלכה כפי דעת ר' שמעון שהוא בתרא •
 וכן פסק הרמ"ב בס' ד' מע"ז • וצפ"כ"ו מהלכות סנהדרין
 שמשמש קדש וחול • וכן דעת רש"י והרל"ג • אף כי כפי דעת ת"ק
 בנו"ש שם • וכפי התרגומים • וכפי הראב"ע • הוא חול :
 ואלמלא אותו רוח (אלהים) • קדש • כפי תרגום אונקלוס רוח
 כזואה מן קדם ה' • וכן יונתן רוח קדשא מן קדם ה' : וכן
 הראב"ע

מאיר נתיב

הרא"צ זכ"ל וכן נראה דעת רל"צג :
קום עשה לנו (אלהים) חיל וכן תרגם אונקלוס ויונתן עבד
לגא דחלן :

אלה (אלהיד) ישראל חול וכן אונקלוס ויונתן חילין דהלחך ישראל:
חג (לה) מחר קדש כי ה' מפורש וכן תרגם אונקלוס הגא
קדש ה' וכן יונתן חגא ה' מחר וכן רש"י שפחר לבו לשמים
וכן הראב"ע באומרו הוא שם העלם לכבוד ה' ולא יתערב אחר
עמו כמו במלת אלהים שהוא לעניינים רבים :

ויאמרו לי עשה לנו (אלהים) חול וכן תרגם אונקלוס ויונתן
עבד לגא דחלן :

ואמלא אותו רוח (אלהים) קדש וכן תרגם אונקלוס ויונתן ויקהל
רוח נבואה מן קדש ה' : כנ"ל :

תם

ספר ויקרא

איש איש כי יקלל (אלהיו) קדש בשבועות ל'ו וכן בסנהדרין ג'ו
מזהיר עליו על הכינויים וכן תרגם אונקלוס ארי ירגז קדש
אלהיא וכן יונתן דירגז ויחרף שום כינוי אלהיא וכן מוכח
הפסוק שאחריו וכן דעת רש"י והראב"ע והרל"צג אף כי כפי
פירוש הרב אברבנאל הוא חול :

תם

ספר במדבר

ויצוא (אלהים) אל בלעם קדש כדעת רז"ל שהשרה הקב"ה בלק
שכינתו על אותו רשע וכן תרגם אונקלוס ויונתן מימר מן
קדש

מאיר נתיב

קדס ה' • וכן הראצ"ע שפירש לכבוד ישראל • וכן דעת הרי"א
שכתב לא באה הנבואה מאת האלהים כי אם לבלעם • וזפרשת
וזאת הצרכה זכר • שאע"פ שהיה קוסס • ניבא לאורך ישראל
באותה שעה :

ויבא (אלהים) אל בלעם לילה • קדש • כדעת רז"ל • וכתרגום
אונקלוס ויונתן • מימר מן קדס ה' • וכן דעת כלם כנ"ל :

ויקר (אלהים) אל בלעם • קדש • כדעת רז"ל • וכתרגום אונקלוס
ויונתן • וערע מימר מן קדס ה' • וכן דעת כלם כנ"ל :

מה אקוב לא קבה (אל) • קדש • כנראה מתרגומו • מה אלוטיה
דלא לעייה אל • ומבורר יותר ביונתן • מה אגא לאיט ומימר
דה' מברך וכן בירושלמי וכן הרל"ג • אף כי הרי"א זפרשה בשני
מקומות פירשו על מערכת השמימית • שכנה אותו בלשון אל :

מה פעל (אל) • קדש • כתרגומו מה עבד אלהא • וכן ביונתן מן
קדס אלהא חייא • וכן בירושלמי אבוכון דשמיא • וכן דעת רש"י
והראצ"ע • וכן נראה דעת רל"ג • והרב אברבנאל ז"ל :

גאס שומע אמרי (אל) • קדש • כתרגומו מן קדס אל • וכן ביונתן
מן קדס אלהא חייא • וכן בירושלמי מן קדס ה' • וכן הראצ"ע •
וכן נראה דעת רל"ג • אף כי כפי הרי"א זפרשת וזאת הצרכה
ד"ה והנראה • כתב שהוא כנוי לכת הקסם • או אל השכל
הפועל :

גאס שומע אזרי (אל) השני • קדש • כאשר זכרנו •
אוי מי יהיה משומו (אל) • אחרי העיון והחקירה היטב בדברי
המתרגם • ובדברי רז"ל בסנהדרין דף ק"ו • כפי פירוש רש"י שם •
וכפירוש על התורה • ובדברי הראצ"ע בדרך א' • והרל"ג
יהרי"א • רצנו בחיי • והרש"ז • בס' התשבץ שלו • ח"א שאלה קע"ז
בגד הנראה לחול • היה נראה לי בצירור מכל אלה כפי כללינו
שאין לקדשו • אבל אחר שמצאתי איזה ספרים וקצת מהחכמים
שגשו דעתם לקדשו מפני הספק • אמרתי אבטל דעתי הקצרה

מאיר גתיב

מפני דעתם הרחבה ולכן כתבתי בצדו קדש לחומרך :
כל שמות השבטים או ראשי האבות שתחילתן או סופן אל מילה פ'נחם
חדא וחד קרינן כפי המהרה ואין להקדישן :

תם

ספר דברים

כי המשפט (לאלהים) הוא קדש כתרנומו ארי דיגא דה' הוא וכן דברים
תרגום יונתן ארום דיגא מן קדסה' וכן דעת רש"י והרי"א :
אשר מי (אל) בשמים ובארץ קדש כתרנומו דאת הוא אלהא ואתחנן
וכן יונתן וכן רש"י וכן רל"ג בפירוש הראשון אף כי כפי
דברי הראב"ע נראה שדעתו לחול וכן רל"ג בפירושו השני :
אשר לו (אלהים) קרוצים קדש כתרנומו ארימן עם רב דליה
אלהא קריב ליה ולא אמר קריבין וכן רל"ג אף כי כפי תרגום
יונתן בהרחבת פירושו נראה שדעתו לחול וכן הירושלמי ושכן
נראה דעת הראב"ע בפירושו :

השמע עם קול (אלהים) קדש כתרנומו השמע עמא קל ממרא
והוא דה' וכן יונתן :

או הנסה (אלהים) קדש כתרנומו או ניסין עבדה' והכתוב
אמר הנסה ולא הנסו וכן ביונתן ובירושלמי וכן דעת הרי"א
והראב"ע והרל"ג אף כי כפי מה שנראה מפשוטו וכפי דעת
רש"י הוא חול :

כי מי כל בשר אשר שמע קול (אלהים) חיים קדש כתרנומו
ארי מן כל בסרא דשמע קול מימרא דה' וכן ביונתן אף כי כפי
דעת הראב"ע כפי מפרשיו הכתוב מדבר על המלאכים :

כי ה' אלהיכם הוא (אלהי האלהים) (ואדני האדנים) במסכת עקב
סופרים פ"ד הלכה ד' וה' אלהי קדש והאלהים חול אדני קדש
והאדנים חול וכן דרשו במכלתא וכן הראב"ע כפי מפרשיו וכן
(* * *) 1 3 הרל"ג

מאיר נתיב

הרל"בג וכן הרי"א האמנם שכפי תרגום אונקלוס ויונתן גם
 ואדני נראה חול בתרגום זמרי מלכין :
 ואין (לא) ידיך חול במסכת סופרים פ"ה הלכה ט' וגם
 הלמד בש"א וכן תרגומו ולית חילא בידך וכן הרי"א חף
 כי כפי יונתן והירושלמי הראו פנים להקדישו באמנם בכלו
 קדס ה' ודי יספק אלהא :

הלא על כי אין (אלהי) בקרבי קדש כפי אונקלוס הלא מדלית
 שפינת אלהי בימי וכן יונתן וכן פירש הרי"א :
 יזבחן לשדים לא (אלה) חול בתרגומו דלית בהון לרוך וכן
 יונתן והירושלמי וכן רש"י והרא"ב והרל"בג והרי"א חף כי
 בדפוס אלטרם ליינו קדש :

(אלהים) לא ידעום חול בתרגומו דלא ידעוגין וכן ביונתן
 וירושלמי וכן נראה מהרא"ב וכן הרי"א וכן דעת הרל"בג :
 הם קנאוני בלא (אל) חול בתרגום אונקלוס בלא דחלא וכן
 בירושלמי וכן רש"י והרא"ב והרל"בג והרי"א בפירושו הראשון :
 חף שכפי יונתן ע"ע בתרגומו בלא אלהא וכפירוש השני של
 הרי"א ושדפוס אלטרם כתבו קדש :

ואין (אלהים) עמדי חול בתרגומו ולית אלהא בר מיני
 ומפורש יותר ביונתן וירושלמי שתרגומו זלית אלהא אומרון בר
 מיני וכן דעת רש"י והרא"ב והרל"בג והרי"א :
 ומה שלא חמלא מאלה רשום בחוך הספר דע שהטעם הוה
 מפני פשיטותם :

ינהר הכותב והסופר בחומש בלתי נקודות ביוזר זעירא של
 פיגמס ויוזר קטיעא של בריחי שלום ויוזר זעירא של חשי
 לעשותם ככתוב ואל יחשוב כי אולי מקרה הוא :

תם

היום ציוס כלות: אי"ר המ"עלות: ואולר המושכלות: החכם
השלם כאיתיאל: כז"י: הגביר הגעלה כה"ר יהודה
פיזא (גר"ו נלח יהל): הדפסת זאת התורה: **עזרת**
הסופר ושפ"ר העז"רה: אמרת ה' טהורה: כתמימותה לא
ראו עיניי: מגי סיר יהודה מעל אפריס: הגני בא צשרד הזמר
לתאר יקרו: וצחוקת השיר לפארו: ומרס אכלה לדבר אל לבי
מה טוב מזמ"רת הא'רש להציח: מנחה לכדיבי: נשבה רוח
נגינות בכנוריי: אריתיי מורי: והלא כה דברי:

א

מאז אשר עזרא העתיק אלינו
תורה חמימה נעדרת עולתה
לא קם לעזרת סופר תורתינו
סופר ועזרה כמוך עד עתה:

אחה יהודה יודוך אחך
יראי אלהים: עט סופר יחזיקו
ויברכוך כי על פי ספרך
תורה בכל תקוניה יעתיקו:

ה

כל בעלי הקדוה במצא ספרך
בלתי שגיאה: ללמוד בו יחשקו
ולעד אמת לעד לכבוד זכרך
שירי תהלה בברזל יחקו:

ב
בו סך אקרוח קן לקון הגדרת
בוו בראש עמוד למצוא חן שמת
בו הפתוחות כמשפט גמרת
בו הסתומות כמוסכם השלמת:

ו

גם החכמים שבח לך יכוננו
ובתוך קהלות אל דגלך יוקירו
אלף למיגדים ולרוזה ירונו
אמנם רבבות אל פיזא ישירו:

ג
בודח שמו"ת האלי בנעימות שיה
לחוקרים: באר היטב הואלת
ובידך חפץ השם והצליח
היום: ובין קדש לחול הבדלת:

שנת **מפתח** שפתי משרים לפ"ק:

נאס **דוד** חפץ בתורת אל
וחפשי משפתו בישראל:

ואלה מוסיקף על הראשונים • מהמגיה האמן בנו של בעל

מלאכת הקדש הזאת • עזרת הסופר נר"ו :

הַאִישׁ אֲשֶׁר-רוּצָה לְמַכּוֹר חֶפְצוֹ
מְרַבָּה בְּתוֹדוֹתָיו וּתְהִלּוֹתָיו
לִירוֹת בְּמוֹ-לֵב הַקּוֹנֶה חֶפְצוֹ
בִּי-יִחְשׁוּב אֵילֵי בְּפִלְלוֹתָיו
לֹא-חֵישׁ יִמְהַר סוּר אֶל-מִשְׁמַעְתּוֹ
בִּי-אִם בְּרוֹב הַפְּצָר בְּרַבּוֹת מִלּוֹ
לֹא-יֵבֶן בְּחוֹמָשׁ זֶה יִקְרָה אוֹתוֹ
זְכָרוֹ בְּהַזְבִּיר לוֹ יְרוּץ אֵלָיו :

הפעיר משה בן לא"ח כמוהר"ר יהודה פיזא י"ו :

כפר
עזרת הסופר
תקון סופרים
סדר פרשיות כל השנה
עם נקודות וטעמים
והפטרות מסודרות בכל ספר וכפר
מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלבד
בי"ה שמ"ו) עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקדשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
מהובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להזהרת המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן בראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS.

Magno labore, & industria, accuratissimé correcti præ omnibus qui hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creati, 5527.

ספר בראשית

כ' רכתי
P. I.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ :
וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְהוֹמוֹת וְחָשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹמוֹת
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם : וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר : וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-הָאוֹר
כִּי-טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ :
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה
וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד : * פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מְבֹרָל
בֵּין מַיִם לַמַּיִם : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיְבָרֶךְ
בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל לְרְקִיעַ וַיְהִי-כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרְקִיעַ שָׁמַיִם
וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי : * פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-
מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי-כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרְא
אֱלֹהִים כִּי-טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשְׂא הָאָרֶץ
דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזֵרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינֹו
אֲשֶׁר זֶרְעוֹ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן : וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזֵרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה-פְּרִי
אֲשֶׁר זֶרְעוֹ-בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב : וַיְהִי-
עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי : * פ

וַיֹּאמֶר

בראשית

ב

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
 לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיִי לְאֹתֹת
 וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם : וַהֲיִי לְמְאֹרֶת
 בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן :
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדֹלִים אֶת־
 הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר
 הַקָּטָן לְמַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים : וַיִּתֵּן
 אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר עַל־
 הָאָרֶץ : וּלְמִשַׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין
 הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : וַיְהִי־
 עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רִבְעִי :

פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם :
 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־
 נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם
 וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב :
 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ
 אֶת־הַמַּיִם בַּיּוֹם וְהָעוֹף יִרָב בָּאָרֶץ : וַיְהִי־עֶרֶב
 וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי :

פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ
 בְּהֵמָה וּרְמֵשׁ וְחַיֹּתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן :
 א ב ג ד ו ז ח ט י יא יב יג יד

ויעש

בראשית

ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא
אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש
הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
ברא אתם : ויברך אתם אלהים ויאמר להם
אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה
הרמשת על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע אשר על פני כל
הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע
לכם יהיה לאכלה : ולכל חית הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש
חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן : וירא
אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי

ערב ויהי בקר יום הששי :

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה :

ויברך

ב

בראשית

ג

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ
כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכֹל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת : * פ

אֱלֹהֵי הַתְּלֻדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם בְּיוֹם שְׁנֵי
עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם : וְכָל שֵׁית
הַשָּׁדָה טָרֵם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל-עֵשֶׂב הַשָּׁדָה טָרֵם
יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ
וְאָדָם אִין לַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה : וְאֵד יַעֲלֶה מִן-
הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאֲדָמָה : וַיִּצְרֹ יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עֶפְרָ מִן-הָאֲדָמָה וַיִּפֹּחַ בְּאָפָיו
נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה : וַיִּטַּע יְהוָה
אֱלֹהִים גֶּן-בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-הָאָדָם
אֲשֶׁר יִצְרֹ : וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאֲדָמָה
כָּל-עֵץ נְחֹמֵד לְמִרְאֵה וְטוֹב לְמֵאֵכֶל וְעֵץ הַחַיִּים
בְּתוֹךְ הָגֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע : וַנְּהַר יֵצֵא מִעֵדֶן
לְהִשְׁקוֹת אֶת-הָגֶן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה
דְּאֲשִׁיִּם : שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל-
אֶרֶץ הַחַוִּילָה אֲשֶׁר-שָׁם הַזָּהָב : וְהָיָה הָאָרֶץ
הַהוּא טוֹב שָׁם הַבְּרִלָה וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם : וְשֵׁם-הַנְּהַר
הַשְּׁנַי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ כּוּשׁ : וְשֵׁם-
הַנְּהַר הַשְּׁלִישִׁי חַרְבֵּן הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אֲשׁוּר
וְהַנְּהַר

בראשית

והנהר הרביעי הוא פרת : ויקח יהוה אלהים
את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה :
ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ
הגן אכל תאכל : ומעץ הדעת טוב ורע לא
תאכל ממנו כי ביום אכלה ממנו מורת תמות :
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו : * ויצר יהוה אלהים
מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל
אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו :
ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר
כנגדו : ויפל יהוה אלהים ותרדמה על האדם
ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה :
ויבן יהוה אלהים ואת הצלע אשר לקח מן
האדם לאשה ויבאה אל האדם : ויאמר האדם זאת
הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא
אשה כי מאיש יצאה זאת : על כן יעזב
איש את אביו ואת אמו וירבק באשתו והיו
לבשר אחד : * והיו שניהם ערומים האדם ואשתו
ולא יתבשו : והנחש הרה ערום מכל חית

שלישי

מלרע

ג

השדה

השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל-
האשה אף כי-אמר אלהים לא תאכלו מכל
עץ הגן: ותאמר האשה אל-הנחש מפרי עץ-הגן
נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך-הגן אמר אלהים
לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן-תמתון: ויאמר
הנחש אל-האשה לא-מות תמתון: כי ידע אלהים קדש
כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב חול
העץ למאכל וכי תאוה-הוא לעיניו ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם-לאישה
עמה ויאכל: ותפקחה עיני שניהם וידעו כי
עירום הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם חגרות:
וישמעו את-קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרות
היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל-האדם
ויאמר לו איכה: ויאמר את-קלך שמעתי בגן
ואירא כי-עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי הגיד
לך כי עירם אתה המן-העץ אשר צויתך
לבלתי אכל-ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה
אשר נתתה עמדי הוא נתנה-לי מן-העץ ואכל:
ויאמר יהוה אלהים לאשה מה-זאת עשית
ותאמר

בראשית

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנֵּחֵשׁ הַשֵּׂאֲנִי וְאֶכֶל : וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחֵשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אֲרוּר
אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־
גִּחְזֶךָ תֵּלֵךְ וְעֵפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ : וַאִיבָה
אִשִּׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זְרַעָהּ וּבֵין
זְרַעָהּ הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַחֲרָהּ תִּשׁוּפְנוּ
עֵקֶב : ׀ אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר

הִרְבֵּה אֲרִבָּה עֲצָבוֹנְךָ וְהִרְבֵּה בְּעֵצֶב הַלְדֵי
בָנִים וְאֶל־אִישׁךָ תִּשְׁקָרְתְּ וְהוּא יִמְשָׁל־
בְּךָ : ׀ וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ
לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעִבּוּרָהּ
בְּעֲצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וְקוֹץ וְדַרְדַּר

מלרע

תִּצְמִיחַ לְךָ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה : בְּזַעַת
אִפְיֶיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־הָאָדָמָה
כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי־עֵפָר אַתָּה וְאֶל־עֵפָר תָּשׁוּב :
וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חוּוָה כִּי הוּא הִיְתָה
אִם כָּל־חַי : וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
כַּתְנֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם : * פ

דביעי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד
מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה וְפִן־יִשְׁלַח יָדוֹ
וְלָקַח

בראשית

ה

וּלְקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְהָיָה לְעֹלָם :
וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֵּן־עֵדֶן לְעַבְדֹת אֶת־
הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם : וַיִּגְרַשׂ אֶת־הָאָדָם
וַיִּשְׁכַּן מִקֶּדֶם לְגֵן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרָבִים וְאֶת־
לְהַט הַחֶרֶב הַמְתֵּה־פָּכֶת לְשָׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ

הַחַיִּים : ס וְהָאָדָם יָדַע אֶת־הוֹרָה ד

אֲשֶׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי
אִישׁ אֶת־יְהוָה : וַתִּכְסֶף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־
הָבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה :

וַיְהִי מִקֵּץ יָמַיִם וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרֵי הָאָדָמָה מִנְחָה ^{מלרע}
לְיְהוָה : וְהֶבֶל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ

וּמִחֻלְבָּהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ :
וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד

וַיִּפְּלוּ פָּנָיו : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ
וּלְמָּה נָפְלוּ פָּנֶיךָ : הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם־

לֹא תֵיטִיב לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקָתוֹ
וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ : וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו

וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו
וַיַּהַרְגֵהוּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הֶבֶל אָחִיךָ

וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשָׁמֵר אָחִי אֲנִכִּי : וַיֹּאמֶר מַה
עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאָדָמָה :

ב א 1 2 ועתה

בראשית

ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את-
 פיה לקחת את-דמי אחיך מירך: כי תעבד את-
 האדמה לא-תספ תרת-כחה לך גע וגד תהיה
 בארץ: ויאמר קין אל-יהוה גדול עוני מנשוא:
 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך
 אסתד והייתי גע וגד בארץ והיה כל-מצאי
 יהרגני: ויאמר לו יהוה לכן כל-הרג קין שבעתים
 יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות-אתו כל-
 מצאו: ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ-גוד
 קדמת-ערן: וידע קין את-אשתו ותהר ותלד את-
 חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך:
 ויולד לחנוך את-עירר ועירר ילד את-מחויאל
 ומחויאל ילד את-מתושאל ומתושאל ילד את-
 למך: * ויקח-לו למך שתי נשים שם האחת עדה
 ושם השנית צלה: ותלד עדה את-יבל הוא היה
 אבי ישב אהל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה
 אבי כל-תפש כנור ועוגב: וצלה גם-הוא ילדה
 את-תובל קין לטש כל-חרש נחשת וברזל
 ואחות תובל-קין געמה: ויאמר למך לנשיו עדה
 וצלה שמען קולי נשי למך האונה אמרתני כי
 איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: כי שבעתים
 יקם

חמישי

בראשית

ו

יִקְרָא קִיָּין וְלִמְךָ שְׁבַעִים וְשִׁבְעָה : וַיֵּדַע אָדָם עוֹלָם
אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת כִּי־שֵׁת
לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֲרַי תַּחַת הַכֶּלֶב כִּי־הָרְגוּ קִיָּין : וְלִשְׁתּוֹ
גַם־הוּא יֵלֵד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֲנֹשׁ אִזּוֹ הוּא הוֹחֵל
לִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה :

ה

זֶה סֵפֶר הַ
תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בְּדַמּוֹת
אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ : זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֶת־וַיְבָרַךְ
אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָה :
וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתָיו
בְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁת : וַיְהִי יְמֵי־אָדָם אַחֲרַי
הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים
וּבָנוֹת : וַיְהִי כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חֵי תִשְׁעַ מֵאוֹת
שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת : וַיְחִי־
שֵׁת חָמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־אֲנֹשׁ :
וַיְהִי־שֵׁת אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־אֲנֹשׁ שִׁבְעַ שָׁנִים
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי כָּל־
יְמֵי־שֵׁת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמָת : וַיְחִי אֲנֹשׁ תִּשְׁעִים
שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־קִיָּין : וַיְחִי אֲנֹשׁ אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־
קִיָּין חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי כָּל־יְמֵי אֲנֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים

ב ב ב ב ותשע

כראשית

וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס וַיְהִי

קִינֹן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־מְהַלְלָאֵל : וַיְהִי קִינֹן

אַחֲרָיו הוֹלִידוּ אֶת־מְהַלְלָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה

וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי

כָּל־יְמֵי קִינֹן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה

וַיָּמָת : ס וַיְהִי מְהַלְלָאֵל חֲמִשׁ

שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־יָרֵד : וַיְהִי מְהַלְלָאֵל

אַחֲרָיו הוֹלִידוּ אֶת־יָרֵד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת

שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְהִי כָּל־יְמֵי מְהַלְלָאֵל

חֲמִשׁ וּתְשַׁע־שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה

וַיָּמָת : ס וַיְחִי־יָרֵד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים

שָׁנָה וּמֵאֶת שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־חֲנוּךְ : וַיְחִי־יָרֵד אַחֲרָיו

הוֹלִידוּ אֶת־חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים

וּבָנוֹת : וַיְהִי כָּל־יְמֵי־יָרֵד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה

וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס וַיְהִי

חֲנוּךְ חֲמִשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־מְתוּשָׁלַח :

וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרָיו הוֹלִידוּ אֶת־

מְתוּשָׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת :

וַיְהִי כָּל־יְמֵי חֲנוּךְ חֲמִשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת

שָׁנָה : וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַאֲיָנֹנוּ כִּי־לָקַח

אֶתֹּ אֱלֹהִים : * ס וַיְהִי מְתוּשָׁלַח

שביעי

שבע

בראשית

ז

שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך :
ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים
ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות: ויהיו כל ימי מתושלח תשע ושלשים שנה
ותשע מאות שנה וימת : ס ויחי

למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן :
ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה :
ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים
שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל
ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה
וימת : ס ויהי נח בן חמש מאות

הקורא
יטעים
הגרישין
קודם
התרצא

שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת: * ויהי כי
החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו
להם: ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טובת
הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר
יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר
והיו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים היו בארץ
בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים
אל בנות האדם וילדו להם הנה הגברים אשר
מעולם אנשי השם : פ

חול

חול

וירא

בראשית

מפטיר

וירא יהוה כי רבה דעת האדם בארץ וכל-
יצר מחשבת לבו רק רע כל-היום: וינחם יהוה
כי-עשה את-האדם בארץ ויתעצב אל-לבו:
ויאמר יהוה אמה את-האדם אשר-בראתי
מעל פני האדמה עד-בהמה עד-דמש
ועד-עוף השמים כי נתמתי כי עשיתם: ונת
מצא הן בעיני יהוה: פ פ פ

P. 2.

אלה תולדת-נת-נת איש צדיק תמים היה בדרתיו
את-האלהים התהלך-נת: ויולד נת שלשה בנים
את-שם את-חם ואת-יפת: ותשתת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את-
הארץ והנה נשחתה כי-השחית כל-בשר את-דרכו
על-הארץ: ויאמר אלהים לנת
קץ-כל-בשר בא לפני כי-מלאה הארץ חמס מפניהם
והנני משחיתם את-הארץ: עשה לך תבת עצי-
גפר קנים תעשה את-התבה וכפרת אתה מבית
ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות
אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלושים
אמה קומתה: צהר ותעשה לתבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים
ושלושים תעשה: ואני הנני מביא את-המבול מים

על

עַל-הָאָרֶץ לְשִׁחַת כָּל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יָגוּעַ: וַהֲקַמְתִּי אֶת-בְּרִיתִי
אִתְּךָ וּבָאתְ אֵל-הַתְּבָה אִתָּהּ וּבְנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְנָשֵׁי-
בְנֶיךָ אִתְּךָ: וּמִכָּל-הַחַי מִכָּל-בֶּשֶׂר שְׁנַיִם מִכֹּל תָּבִיא
אֵל-הַתְּבָה לְהַחִיֵּת אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיוּ: * מִהָעוֹף
לְמִינֵהוּ וּמִן-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחִיֵּת: וְאִתָּהּ קַח-
לְךָ מִכָּל-מֵאֲכָל אֲשֶׁר יֹאכֵל וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה
לְךָ וּלְהֵם לְאֹכֶלָהּ: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ
אֱלֹהִים כִּכֵּן עָשָׂה: * וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֵּא-אִתָּהּ וְכָל-
בְּיֹתֶךָ אֵל-הַתְּבָה כִּי-אִתְּךָ רְאִיתִי צְדִיק לְפָנַי בְּדוֹר
הַזֶּה: מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח-לְךָ שִׁבְעָה
שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה
הוּא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: גַּם מִעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה
שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיֹּת זָרַע עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ: כִּי
לִימֵים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מִמַּטִּיר עַל-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים
יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וּמַחִיתִי אֶת-כָּל-הַיְקוּם אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ
יְהוָה: וְנֹחַ בֶּן-שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמְּבֹרָךְ הָיָה מִיָּם
עַל-הָאָרֶץ: וַיָּבֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנָשֵׁי-בָנָיו אִתּוֹ
אֵל-הַתְּבָה מִפְּנֵי מִי הַמְּבֹרָךְ: מִן-הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
וּמִן-

שני ז

מלעיל

ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל
 אשר רמש על האדמה: שנים שנים באו אל נח אל-
 התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי
 לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת
 שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה-
 עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום
 רבה וארבת השמים נפתחו: ויהי הגשם על הארץ
 ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה בא
 נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח ושלושת נשי-
 בניו אתם אל התבה: המה וכל החיה למינה וכל-
 הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ
 למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל בנה: ויבאו
 אל נח אל התבה שנים שנים מפל הבשר אשר-
 בו רוח חיים: והבאים זכר ונקבה מפל בשר באו
 כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: * ויהי
 המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים
 וישאו את התבה והתרם מעל הארץ: ויגברו המים
 וירבו מאד על הארץ ותלף התבה על פני המים:
 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
 הגבהים אשר תחת כל השמים: חמש עשרה
 אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: ויגוע

שלישי

כל

כָּל־בָּשָׂר וְהַרְמִישׁ עַל־הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה
 וּבַחַיָּה וּבְכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָדָם׃
 כָּל־אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּיו מִכָּל־אֲשֶׁר
 בָּחַדְתָּה מֵתוֹ׃ וַיִּמַּח אֶת־כָּל־הַיְקוּם וְאֲשֶׁר וְעַל־פְּנֵי
 הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־דָּמָשׁ וְעַד־עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשְׁאַר אֶךְ־נֹחַ וְאֲשֶׁר
 אִתּוֹ בַּתְּבָה׃ וַיַּגִּבְרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים
 וּמֵאֵת יוֹם׃ * וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת כָּל־הַחַיָּה
 וְאֵת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים
 רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם׃ וַיִּסְבְּרוּ מַעֲיֵנֹת
 תְּהוֹם וַאֲרַבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלָא הַגִּשְׁמִים מִן־הַשָּׁמַיִם׃
 וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלּוֹךְ וְשׁוֹב וַיַּחֲסְרוּ
 הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם׃ וַתִּגַּח הַתְּבָה
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל
 הַר־אֲרָרָט׃ וְהַמַּיִם הָיוּ הַלּוֹךְ וְהָסוּר עַד הַחֹדֶשׁ
 הָעֲשִׂירִי בְּעֲשִׂירִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רֵאשֵׁי
 הַהָרִים׃ וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־
 חַלּוֹן הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעֶרֶב וַיֵּצֵא
 יָצוּא וְשׁוֹב עַד־יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃ וַיִּשְׁלַח
 אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לִרְאוֹת הַקְּלוֹ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי
 הָאֲדָמָה׃ וְלֹא־מָצְאָהּ הַיּוֹנָה מָנוּחַ לְכַף־רַגְלָהּ

מלעיל

מלרע
מלעיל

ח

מלעיל

והשב אליו אל-התבה כי מים על-פני כל-הארץ
 וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל-התבה :
 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את-
 היונה מן-התבה: ותבא אליו היונה לערת ערב
 והנה עלה-זית טרף בפיה וידע נח כי-קלו המים
 מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים אחרים
 וישלח את-היונה ולא יספה שוב-אליו עוד: ויהי
 באחת וישש-מאות שנה בראשון באחד לחדש
 הרבו המים מעל הארץ ויסר נח את-מכסה
 התבה וירא והנה הרבו פני האדמה: ובחדש
 השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה
 הארץ: * ס וידבר אלהים אל-נח
 לאמר: צא מן-התבה אתה ואשתך ובניך ונשי-
 בניך אתך: כל החיה אשר-אתך מכל-בשר בעוף
 ובבהמה ובכל-הרמש הרמש על-הארץ הוצא
 אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על-הארץ:
 ויצא-נח ובניו ואשתו ונשי-בניו אתו: כל החיה
 כל-הרמש וכל-העוף כל רמש על-הארץ
 למשפתותיהם יצאו מן-התבה: ויבן נח מזבה
 ליהודה ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף
 הטהור ויעל עלת במזבת: וירח יהוה את-בית

מלעיל

רביעי

היצא ק'

מלעיל

הניחת

הַנִּיחָהּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-לְבֹן לֹא אֶסְפָּה לְקַלֵּל עוֹד
 אֶת-הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר הָאָדָם כִּי יַצֵּר לִבְ הָאָדָם רָע
 מִנְעֲרֵיו וְלֹא-אֶסְפָּה עוֹד לְהַכּוֹת אֶת-כָּל-חַי בְּאֶרֶץ
 עֲשִׂיתִי : עַד כָּל-יְמֵי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקָר וְחֶם
 וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁכַּחוּ : * וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת-נֹחַ וְאֶת-בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-
 הָאָרֶץ : וּמִזְרָאֲכֶם וּחֲתָנֵכֶם יִהְיֶה עֲלֵי כָל-חַיַּת הָאָרֶץ
 וְעַל כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם כְּכֹל אֲשֶׁר תְּרַמֵּשׁ הָאָדָמָה
 וּבְכָל-דְּגַי הַיָּם בְּיָדְכֶם נִתְּנוּ : כָּל-רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא-
 חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ כִּי־רָק עֲשׂוֹב נָתַתִּי לָכֶם אֶת-
 כָּל : אֲך־בְּשָׂר בְּנִפְשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ : וְאֲך־אֶת-
 דַּמְכֶם לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל-חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ
 וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֲדַרְשׁ אֶת-נַפְשׁ
 הָאָדָם : שֹׁפֵךְ דָּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָּךְ כִּי
 בְּצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת-הָאָדָם : וְאַתֶּם פְּרוּ וּרְבוּ
 שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ-בָהּ : * ס וַיֹּאמֶר חמישי
 אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ וְאֶל-בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר : וְאַנִּי הִנְנִי א"ת
 מִקַּיִם אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת-זֶרְעֵכֶם אֲחֵרֵיכֶם : הנני
 וְאֶת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעֵיף בְּכַהֲמָה
 וּבְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יִצְאֵי הַחֲבָה
 לְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ : וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם
 וְלֹא

וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר עוֹד מִמִּי הַמַּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה
 עוֹד מַבּוּל לַשְּׁחַת הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת
 אֹת־הַכְּרִית אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־
 נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לָדָרֶת עוֹלָם : אֶת־קִשְׁתִּי
 נִתְּתִי בַעֲנַן וְהִיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ :
 זֶהְיָה בַעֲנַן עָנָן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקִּשְׁתׁ בַּעֲנָן :
 וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־
 נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לַמַּבּוּל
 לַשְּׁחַת כָּל־בָּשָׂר : וְהִיְתָה הַקִּשְׁתׁ בַּעֲנָן וְרֵאִיתִיהָ
 לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה
 בְּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
 נֹחַ זֹאת אֹת־הַכְּרִית אֲשֶׁר הִקְמֹתִי בֵּינִי וּבֵין כָּל־
 בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ : * פ

א"ת
אשר

וַיְהִי בְנֵי־נֹחַ הַיּוֹצֵאִים מִן־הַתְּבֹה שֵׁם וְחָם וַיִּפֹּת
 וְחָם הוּא אָבִי כְנָעַן : שְׁלֵשָׁה אֱלֹהֵי בְנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלֶּה
 נִפְצְרָה כָּל־הָאָרֶץ : וַיַּחַל נֹחַ אִישׁ הַאֲדָמָה וַיִּטַּע
 כַּרְם: וַיִּשְׁתֶּה מִן־הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֹהֲלָה: וַיֵּרָא
 חָם אָבִי כְנָעַן אֶת־עֲרוֹת אָבִיו וַיַּגֵּד לְשְׁנֵי־
 אֶחָיו בַּחוּץ : וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת אֶת־הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׁיֹמוּ
 עַל־שֵׁכֶם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָנִית וַיִּכְסּוּ אֶת־עֲרוֹת
 אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרָנִית וְעֲרוֹת אֲבִיהֶם לֹא־רָאוּ :

ששי

וייקץ

וַיִּקְרָא נָח מֵיָנוּ וַיֹּדַע אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לּוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן :
 וַיֹּאמֶר אֲרוּר כְּנָעַן כְּנֻעַן עֲבָדִים יִהְיֶה לְאָחִיו :
 וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁם וַיְהִי כְנָעַן עֲבָד לָמוֹ :
 יִפֹּת אֱלֹהִים לְיִפְתָּת וַיֵּשְׁבֶן בְּאֶרֶץ-שָׁם וַיְהִי כְנָעַן
 עֲבָד לָמוֹ : וַיְחִי-נָח אַחֲרַיִם הַמִּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
 וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה : וַיְהִי כָּל-יְמֵי-נָח תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
 וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת : פ

ס"ח
 אשכנזים
 גיהי

וַאֲלֹהֵי הַתּוֹלְדֹת בְּנֵי-נָח שָׁם חָם וַיִּפֹּת וַיּוֹלְדוּ לָהֶם
 בְּנִים אַחֲרַיִם הַמִּבּוּל : בְּנֵי יִפְתָּת גַּמְרַי וּמְגוּג וּמְדֵי וַיּוֹן
 וַתְּבֵל וּמְשֻׁךְ וַתִּירָם : וּבְנֵי גַמְרַי אֲשַׁכְנַז וְרִיפְתָּת
 וְהַגְרָמָה : וּבְנֵי יוֹן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כְּתִים וְדַדַּיִם :
 מֵאֲלֹהֵי נִפְרְדּוֹ אֵיזֵי הַגּוֹיִם בְּאֶרְצֹתָם אִישׁ לְלִשְׁנוֹ
 לְמִשְׁפַּחָתָם בְּגוֹיָהֶם : וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וְפוּט
 וּכְנָעַן : וּבְנֵי כּוּשׁ סִבָּא וַחַוִּילָה וְסַבְתָּרָה וְרַעְמָה
 וְסַבְתָּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שַׁבָּא וְדָהָן : וְכוּשׁ יָלַד אֶת-
 גַּמְרַד הוּא הַחֵל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ : הוּא הָיָה גִבּוֹר-
 צִיד לִפְנֵי יְהוָה עַל-כֵּן יֹאמַר כְּגַמְרַד גִּבּוֹר צִיד
 לִפְנֵי יְהוָה : וַתְּהִי רַאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בְּבָל וְאַרְרָךְ
 וְאַבְדַּי וּכְלָנָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר : מִן-הָאָרֶץ הַהִוא יֵצֵא
 אֲשׁוּר וַיִּבֶן אֶת-גִּיְנוֹה וְאֶת-דְּחַכְכַּת עִיר וְאֶת-כַּלַּח :
 וְאֶת-רֶסֶן בֵּין גִּיְנוֹה וּבֵין כַּלַּח הוּא הָעִיר הַגְּדֹלָה :
 וּמִצְרַיִם

ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת
 להקים ואת נפתחים : ואת פתרים ואת
 כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת
 כפתרים : ם וכנען ילד את צידן
 בכרו ואת חת : ואת היבוסים ואת האמרי ואת
 הגרנזשי : ואת החוני ואת הערקני ואת הסיני : ואת
 הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו
 משפחות הכנעני : ויהי גבול הכנעני מצידן באבה
 גדרה עד עזה באבה סדמה ועמרה ואדמה וצבים
 עד לשע : אלה בניהם למשפחתם ללשנתם
 בארצתם בגויהם : ם ולשם ילד
 גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול : בני שם
 עילם ואשור וארפכשד ולוד ואדם : ובני אדם
 עויץ וחול וגתר ומש : וארפכשד ילד את שלח
 ושלה ילד את עבר : ולעבר ילד שני בנים שם
 האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן :
 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת הצרמות
 ואת ירח : ואת הרורם ואת אוזל ואת דקלה : ואת
 עובל ואת אבימאל ואת שבא : ואת אופר ואת
 חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן : ויהי מושבם
 ממשא באבה ספרה הר הקדם : אלה בני שם
 למשפחתם

וצבויים ק'

למשפחתם לשנתם בארצתם לגויהם : אלה
משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו
הגוים בארץ אחר המבול : * פ

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים : ויהי יא
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער שביעו
וישבו שם : ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה
לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן
והחמר היה להם לחמר : ויאמרו הבה נבנה לנו
עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן
נפויץ על פני כל הארץ : וירד יהוה לראות את העיר
ואת המגדל אשר בנו בני האדם : ויאמר יהוה הן
עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות : הבה
נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו : ויפץ יהוה אתם משם על פני כל
הארץ ויחדלו לבנות העיר : על כן קרא שמה
בבל כי שם בבל יהוה שפרת כל הארץ ומשם
הפיצם יהוה על פני כל הארץ : פ
אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את
ארפכשד שנתים אחר המבול : ויהי שם אחר
הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים
ובנות

ובנות : ם וארבעים ויהי חמש
 ושלשים שנה ויולד את-שלח : ויהי ארבעים
 אחרי הולידו את-שלח שלש שנים וארבע מאות
 שנה ויולד בנים ובנות : ם ושלח
 חי שלשים שנה ויולד את-עבר : ויהי-שלח אחרי
 הולידו את-עבר שלש שנים וארבע מאות שנה
 ויולד בנים ובנות : ם ויהי-עבר
 ארבע ושלשים שנה ויולד את-פלג : ויהי-עבר
 אחרי הולידו את-פלג שלשים שנה וארבע מאות
 שנה ויולד בנים ובנות : ם ויהי-פלג
 שלשים שנה ויולד את-רעו : ויהי-פלג אחרי
 הולידו את-רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד
 בנים ובנות : ם ויהי רעו שתיים
 ושלשים שנה ויולד את-שרוג : ויהי רעו אחרי
 הולידו את-שרוג שבע שנים ומאתים שנה
 ויולד בנים ובנות : ם ויהי
 שרוג שלשים שנה ויולד את-נחור : ויהי שרוג
 אחרי הולידו את-נחור מאתיים שנה ויולד
 בנים ובנות : ם ויהי נחור תשע
 ועשרים שנה ויולד את-תרח : ויהי נחור אחרי
 הולידו את-תרח תשע-עשרה שנה ומאת שנה
 ויולד

ויוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת : **ס** וַיְחִי-
 תָּרַח שִׁבְעִים שָׁנָה וַיֹּלֵד אֶת-אַבְרָם אֶת-נְחֹר
 וְאֶת-חֶרֶן : וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת תָּרַח תָּרַח הוֹלִיד אֶת-
 אַבְרָם אֶת-נְחֹר וְאֶת-חֶרֶן וְחֶרֶן הוֹלִיד אֶת-לוֹט :
 וַיָּמָת חֶרֶן עַל-פְּנֵי תָּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ
 בְּאוּר כַּשְׂדִּים : * וַיִּקַּח אַבְרָם וּנְחֹר לָהֶם נָשִׁים
 שֵׁם אִשְׁת־אַבְרָם שָׂרִי וְשֵׁם אִשְׁת־נְחֹר מְלִכָּה
 בַּת-חֶרֶן אֵבִי-מְלִכָּה וְאָבִי יִסְכָּה : וְתָהִי שָׂרִי
 עֲקָרָה אֵין לָהּ וְלֶד : וַיִּקַּח תָּרַח אֶת-אַבְרָם בְּנוֹ
 וְאֶת לוֹט בֶּן-חֶרֶן בֶּן-בְּנוֹ וְאֵת שָׂרִי בַלְתּוֹ אִשְׁת־
 אַבְרָם בְּנוֹ וַיָּצְאוּ אֹתָם מְאוּר כַּשְׂדִּים לְלֶכֶת
 אֶרֶצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד-חֶרֶן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם : וַיְהִי
 יְמֵי-תָּרַח חָמֵשׁ עָשָׂר שָׁנִים וּמֵאֲתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת
 תָּרַח בְּחֶרֶן : **פ פ פ**

מפסיר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם לֵךְ-לָךְ מְאוּרָצָה וּמְמֹלְדֹתֶיךָ
 וּמְבֵית אָבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֹדְעָךָ : וַאֲעִשֶׂךָ לְגוֹי
 גָּדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וַאֲגַדְלֶךָ שְׂמֶךָ וְהָיָה בְרַכָּה : וַאֲבִרְכָה
 מְבִרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶךָ אֲחֵיךָ וְנִבְרַכְוּ בְּךָ כָּל-מִשְׁפַּחַת
 הָאָרֶץ : * וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְהוָה
 וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן-חָמֵשׁ עָשָׂר שָׁנִים וְשִׁבְעִים
 שָׁנָה בָּצְאוּ מִחֶרֶן : וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ

יב P. 3.

לך לך

וְאֶת-לוֹט בֶּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-רְכוּשׁ אֲשֶׁר רָכָשׁוּ
וְאֶת-הַנַּפֶּשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ כַחֲרוֹן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶרְצָה
כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן : וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ
עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֵילֹן מוֹרָה וַהֲכַנְעֵנִי אֲנִי
בְּאֶרֶץ : וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֶךָ אֲתוֹן
אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה
אֵלָיו : וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם הַהָרָה מִקְדָּם לְבַיִת-אֵל וַיֵּט
אֶחָלָה בַּיִת-אֵל מִיָּם וְהָעִי מִקְדָּם וַיִּבֶן-שָׁם מִזְבֵּחַ
לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה : וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ
וַנְּסוּעַ הַנִּגְבָּה : * פ

וַיְהִי דָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִמָּה לְגֹור שָׁם
בִּי-כָבֶד הִרְעַב בְּאֶרֶץ : וַיְהִי כַאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבֹוא
מִצְרַיִמָּה וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יָדַעְתִּי
כִּי אִשָּׁה יִפְרֹת מִרְאָה אֹתָי : וְהָיָה כִּי-יֵרְאוּ אֹתְךָ
הַמִּצְרַיִם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאַתְּ
יִחְיֶה : אֲמַרְיִ-נָּא אֲחֹתִי אַתְּ לְמַעַן יִיטַב-לִי בְּעַבְדוֹרְךָ
וְחַיִּיתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלֶךָ : * וַיְהִי כַבּוֹא אַבְרָם מִצְרַיִמָּה
וַיֵּרְאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת-הָאִשָּׁה כִּי-יָפָה הִוא מְאֹד :
וַיֵּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרִי פָרְעָה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל-פָּרְעָה
וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בַּיִת פָּרְעָה : וְלְאַבְרָם הֵיטִיב בְּעַבְדוּתָהּ
וַיְהִי-לוֹ צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וְעַבְדִּים וְשִׁפְחֹת וְאֲתֹנֹת
וּגְמָלִים

שני

וּגְמֻלִים : וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת־פְּרַעֲהַ נְגַעִים גְּדֹלִים וְאֶת־
 בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שְׂרֵי אִשָּׁת אַבְרָם : וַיִּקְרָא פְּרַעֲהַ
 לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הַגַּדְתָּ
 לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הוּא : לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הוּא וְאָקַח
 אֶתָּה לִּי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וְלֵךְ : וַיֵּצֵא
 עָלָיו פְּרַעֲהַ אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ : * וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא יג
 וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנְּגִבָה : וְאַבְרָם
 כָּבַד מְאֹד בַּמִּקְנֶה בַכֶּסֶף וּבַזָּהָב : וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו
 מִנְּגִב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שֵׁם
 אֲהֵלָה בְּהַתְּהַלָּה בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעֵי : אֶל־מְקוֹם
 הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שֵׁם
 אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה : * וְגַם לָלוֹט הִהְלֵךְ אֶת־אַבְרָם
 הָיָה צֹאן־וּבָקָר וְאֵהָלִים : וְלֹא־נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ
 לְשֶׁבֶת יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לְשֶׁבֶת
 יַחְדָּו : וַיְהִי־דֹיֵב בֵּין רַעֲי מִקְנֵה־אַבְרָם וּבֵין רַעֲי
 מִקְנֵה־לוֹט וְהִכְנִיעֵנִי וְהַפְּרוֹזִי אֲזִי יֹשֵׁב בְּאֶרֶץ :
 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לוֹט אֵל־נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי
 וּבֵינֶךָ וּבֵין רַעֲי וּבֵין רַעֲיָה כִּי־אֲנָשִׁים אֲחֵים
 אֲנַחְנוּ : הֲלֹא כָּל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הַפְּרֹד נָא מֵעַלֵּי
 אִם־הַשְּׂמַאל וְאִימְנָה וְאִם־הַיְמִין וְאִשְׂמְאֵלָה :
 ר ב 2 4 וישא

שלישי

לך לך

וישא לוט את עיניו וירא את כל כבוד הירדן
 כי בלה משקה לפניו ושחת יהוה את סדום ואת
 עמורה בגן יהוה בארץ מצרים באכה צער :
 ויבחר לו לוט את כל כבוד הירדן ויסע לוט
 מקדם ויפרדו איש מעל אחיו : אבדם ישב
 בארץ כנען ולוט ישב בערי הכנען ויאהל עד
 סדם : ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד :
 ויהוה אמר אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמו
 שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם
 צפנה ונגבה וקדמה וימה : כי את כל הארץ
 אשר אתה ראה לך אתנגה ולזרעה עד עולם :
 ושמתי את זרעה בעפר הארץ אשר ו אם יוכל
 איש למנות את עפר הארץ גם זרעה ימנה : קום
 התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתנגה :
 ויאהל אברהם ויבא וישב בארץ מצרים אשר
 בחברון ויבן שם מזבח ליהוה : * פ
 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
 כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים : עשו
 מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך
 עמורה שנאב ו מלך אדמה ושמאבר מלך צב"ים
 נמלך בלע היא צער : כל אלה חברו אל עמק
 השדים

א"ת
ניבא

יך
רביעי

צבויים ק'

לך לך

מו

השדים הוא ים המלח: שתיים עשרה שנה עבדו
את כדלעמר ושלוש עשרה שנה מדרו: ובארבע
עשרה שנה בא כדלעמר והמלכים אשר אתו
זיכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוויים
בהם ואת האימים בשורה קריתים: ואת הקורי
בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר:
וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו
את כל שדה העמלקי וגם את האמלי הישב
בחצצן תמר: ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך
אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צער ויערכו
אתם מלחמה בעמק השדים: את כדלעמר
מלך עילם ותדעל מלך גזים ואמרפל מלך
שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים
את החמשה: ועמק השדים בארת בארת תמר
זיגסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנישארים
הרה נסו: ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת
כל אכלם וילכו: ויקחו את לוט ואת רכשו
בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: ויבא
הפליט ויגד לאברם הזעברי והוא שכן באלני
ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי
ברית אברם: וישמע אברם כי נשברה אחיו

צבויים קי

וירק

לך לך

וַיֵּדַק אֶת-חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וַיִּדְרֹף עַד-דָּוָן : וַיַּחֲלַק עֲלֵיהֶם ׀ לַיְלָה הוּא
 וַעֲבָדָיו וַיִּכַּם וַיִּדְרֹפֵם עַד-חֹזְקָה אֲשֶׁר מִשְׁמַאל
 לְדַמְשֶׁק : וַיָּשָׁב אֶת כָּל-הַרְכָּשׁ וְגַם אֶת-לוֹט אָחִיו
 וּרְכֻשׁוֹ הַיָּשִׁיב וְגַם אֶת-הַנְּשִׁים וְאֶת-הָעַם : וַיֵּצֵא
 מֶלֶךְ-סֹדֶם לְקָרְאֲתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מִהַכּוֹרָת אֶת-
 בְּדַרְלֵעָמֶר וְאֶת-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל-עַמְקַ
 שָׁוָה הוּא עַמְקַ הַמֶּלֶךְ : וּמַלְכֵי-צָדֵק מֶלֶךְ שָׁלֵם
 הוֹצִיא לֶחֶם וַיִּין וְהוּא כֹהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן : וַיְבָרְכֵהוּ
 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
 וּבָרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר-מִגֵּן צְרִיף בִּידֶךָ וַיִּתֵּן-לוֹ
 מֵעֵשֶׂר מְבָל : * וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-סֹדֶם אֶל-אַבְרָם תֵּן-לִי
 הַנֶּפֶשׁ וְהַרְכָּשׁ קַח-לָךְ : וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-מֶלֶךְ
 סֹדֶם הֲרַמְתִּי יָדִי אֶל-יְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ : אִם-מָחוּט וְעַד שָׁרוּף-נָעַל וְאִם-אָקַח מְבָל-
 אֲשֶׁר-לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הִעֲשִׂיתִי אֶת-אַבְרָם :
 בַּלְעָדִי רַק אֲשֶׁר אֲכָלוּ הַנְּעָרִים וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר הִלְכּוּ אִתִּי עֲנִד אֲשַׁכַּל וּמִמּוֹדָהֶם יִקְחוּ
 חֵלְקָם : אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 הִיָּדָה דְּבַר-יְהוָה אֶל-אַבְרָם בְּמַחְזָה לֵאמֹר אֵל-
 תִּירָא אַבְרָם אֲנִכִּי מִגֵּן לָךְ שְׁכַרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד :
 וַיֹּאמֶר

חמישי

וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תִּתֶּן־לִי וְאַנְכִי הוֹלֵךְ
 עִרְיָהּ וּבֶן־מִשְׁק בֵּיתִי הוּא דִּמְשַׁק אֶלְיָעִזֶּר :
 וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נִתְּתָה זֶרַע וְהִנֵּה בֶן־
 בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי : וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר
 לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא
 יִירָשְׁךָ : וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט־נָא
 הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכַל לִסְפֹּר אֹתָם
 וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זֶרְעֶךָ : וְהֶאֱמַן בִּיהוָה וַיִּחְשְׁבֶהָ
 לוֹ צְדָקָה : * וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
 מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לְרִשְׁתָּהּ : וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בְּמָה אֲדַע כִּי
 אִירָשְׁנָה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח־הָ לִּי עֵגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת
 וְעִז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלֶּשׁ וְחֵר וְגֹזֶל : וַיִּקַּח־לוֹ
 אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בְּתוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בְּתָרוֹ
 לְקַבֵּאת רֵעֵהוּ וְאֶת־הַצֶּפֶר לֹא בָתָר : וַיֵּרֶד הָעֵיט
 עַל־הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם : וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ
 לָבוֹא וְתַרְדֵּמָה נִפְלְתָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה
 חֲשִׁכָה גְדֹלָה נִפְלֶתת עָלָיו : וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע
 תִּדַע כִּי־גֵר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם
 וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה : וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר
 יַעֲבֹדוּ הֵן אֲנִכִּי וְאַחֲרָיִם בֶּן יֵצֵאוּ בְּרַכְּשׁ גָּדוֹל :
 וְאַתָּה

לך לך

יז

אֲבָרָם אֶל־שָׂרִי הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בְּיָדְךָ עֲשֵׂי־לָהּ
הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וְהִעַנְתָּה שָׂרִי וְהִכְרַח מִפְּנֵיהָ :
וַיִּמְצָאָהּ מִלֶּאֱךָ יְהוָה עַל־עֵינַי הַמַּיִם בַּמְדַּבֵּר עַל־
הָעֵינַי בְּדַרְךְ שׁוֹר : וַיֹּאמֶר הַגֵּר שִׁפְחַת שָׂרִי אֵי־
מִזֶּה בָּאת וְאַנָּה הִתְלַכִּי וְהִיא אָמְרָה מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֻרָתִי
אָנֹכִי בְרַחַת : וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֱךָ יְהוָה שׁוֹבִי אֶל־
גְּבֻרָתְךָ וְהִתְעַנִּי תַחַת יָדֶיהָ : וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֱךָ
יְהוָה הִרְבָּה אֲרַבָּה אֶת־זִרְעֶךָ וְלֹא יִסְפָּר מִלֵּב :
וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֱךָ יְהוָה הִנֵּךְ הִרְבָּה וַיִּלְדֶּת בֵּן
וַקְרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׁמַעְאֵל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־עֲנִיָּךְ :
וְהוּא יִהְיֶה פְרִיא אָדָם יָדוֹ בְּכָל וַיֵּךְ כָּל בּוֹ וְעַל־
פְּנֵי כָל־אֲחָיו יִשְׁכַּן : וְתִקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדַּבֵּר
אֵלֶיהָ אַתָּה אֵל רָאִי כִי אֲמַרְתָּ הַגֵּם הָלַם רְאִיתִי
אֲחֵרֵי רָאִי : עַל־כֵּן קָרָא לְבָאָר בְּאֵר לַחֵי רָאִי
הִנֵּה בֵּין־קָדִישׁ וּבֵין בָּרָד : וְתִלְדֶּה הַגֵּר לְאַבְרָם בֵּן
וַיִּקְרָא אֲבָרָם שֵׁם־בְּנֵוֹ אֲשֶׁר־יִלְדָהּ הַגֵּר יִשְׁמַעְאֵל :
וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלָד־הַגֵּר
אֶת־יִשְׁמַעְאֵל לְאַבְרָם : ס וַיְהִי
אֲבָרָם בֶּן־תְּשַׁע־שָׁנָה וְחֲשַׁע שָׁנִים וַיִּדָּא
יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שָׂרִי הִתְהַלַּךְ
לִפְנֵי וְהִידָה תַמִּים : וְאַתְּנָה בְרִיתִי בֵינִי וּבֵינֶךָ
ה א ו ס וְאַרְבָּה

קדש

לך לך

וְאַרְבֵּה אֹתָךְ בְּמֵאֵד מְאֹד : וַיִּפֹּל אֲבָרָם עַל-פְּנֵי
 וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר : אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
 וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם : וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת-שְׁמֶךָ
 אֲבָרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אֲבָרָהֶם כִּי אֲב-הַמּוֹן גּוֹיִם
 גִּתְתִּיךָ : וְהִפְרֵתִי אִתְּךָ בְּמֵאֵד מְאֹד וְנִתְתִּיךָ לְגוֹיִם
 וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ : * וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ
 וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם לְהַיּוֹת
 לְךָ לְאֱלֹהִים וְלִזְרַעֲךָ אַחֲרֶיךָ : וְנָתַתִּי לְךָ וְלִזְרַעֲךָ
 אַחֲרֶיךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֶת כָּל-אֶרֶץ כְּנָעַן
 לְאַחֲזֹרַת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל-אֲבָרָהֶם וְאַתָּה אֶת-בְּרִיתִי הַשְׁמֵר
 אֶתָּה וְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתֶם : זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר
 תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל
 לָכֶם כָּל-זָכָר : וְנִמְלַתֶם אֶת בְּשַׂר עַרְלַתְכֶם וְהָיָה
 לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם : וּבֶן-שָׁמֹנֶת יָמִים יְמוֹל
 לָכֶם כָּל-זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בָּיִת וּמִקְנֵת-כֶּסֶף
 מִכָּל בֶּן-נָכָר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַעֲךָ הוּא : הַמּוֹל וַיְמוֹל
 יְלִיד בַּיִתְךָ וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהָיִיתָ בְרִיתִי בְּבִשְׂרֹכֶם
 לְבְרִית עוֹלָם : וְעַרְל וְזָכָר אֲשֶׁר לֹא-יְמוֹל אֶת-
 בְּשַׂר עַרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ אֶת-
 בְּרִיתִי הַפָּר : ם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-

שביעי

אברהם

לך לך

יח

אֲבָרְכֶם שָׂרֵי אֲשֶׁתְּךָ לֹא תִקְרָא אֶת־שְׁמָה שָׂרֵי
 כִּי שָׂרָה שְׁמָה : וּבִרְכֹתַי אֲתָה וְגַם נָתַתִּי מִמְנָה לְךָ
 בֵּן וּבִרְכֹתֶיהָ וְהִיְתָה לְגוֹיִם מְלֹכֵי עַמִּים מִמְנָה
 יִהְיוּ : וַיִּכַּל אֲבָרְכֶם עַל־פְּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ
 הֲלִבָּן מֵאָה שָׁנָה יוֹלֵד וְאִם־שָׂרָה הִבְתַּת־תְּשַׁעִים
 שָׁנָה תֵלֵד : וַיֹּאמֶר אֲבָרְכֶם אֶל־הָאֱלֹהִים לוֹ
 יִשְׁמַעְאֵל יִחִיהַ לְפָנֶיךָ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבַל שָׂרָה
 אֲשֶׁתְּךָ יִלְדֶת לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק
 וְהִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו :
 וְלִישְׁמַעְאֵל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה | בִּרְכֹתַי אִתּוֹ וְהַפְרִיתִי
 אִתּוֹ וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ כַּמְּאֹד מְאֹד שְׁנַיִם־עָשָׂר
 נְשִׂאִים יוֹלִיד וְנָתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל : וְאֶת־בְּרִיתִי אֲקִים
 אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לְךָ | שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה
 הָאַחֲרֹת : וַיִּכַּל לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל
 אֲבָרְכֶם : וַיִּקַּח אֲבָרְכֶם אֶת־ישְׁמַעְאֵל בְּנוֹ וְאֶת כָּל־
 יְלָדָיו בֵּיתוֹ וְאֶת כָּל־מְקַנְת כַּסְפוֹ כָּל־זָכָר בְּאַנְשֵׁי
 בֵּית אֲבָרְכֶם וַיִּמַּל אֶת־בְּשָׂר עַרְלָתָם בְּעֵצִם
 הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים : * וְאֲבָרְכֶם
 בֵּן־תְּשַׁעִים וְתֵשַׁע שָׁנָה בְּהִמְלוֹ בְּשָׂר עַרְלָתוֹ :
 וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ בֵּן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהִמְלוֹ
 אֶת בְּשָׂר עַרְלָתוֹ : בְּעֵצִם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אֲבָרְכֶם
 ה ב 2 5 וישמעאל

מלרע

א"ת
אשתך

א"ת
לך

מפטיר

וירא

וישמעאל בנו : וכל אנשי ביתו ילדו בית ומקנת
 כסף מאת בן נכר נמלו אתו : פ פ פ
 וירא אליו ירעה באלני ממרא והוא ישב פתח
 האהל כחם היום : וישא עיניו וירא והנה שלשה
 אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח
 האהל וישתחו ארצה : ויאמר אנני אם נא מצאתי
 חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך : יקח נא מעט
 מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ : ואקחה
 פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על בן
 עברתם על עבדכם ויאמרו בן תעשה כאשר
 דברת : * וימהר אברהם האלה אל שרה ויאמר
 מהרי שלש סאים קמה סלת לנשי ועשי עגות :
 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב
 ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו : ויקח חמאה
 וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא
 עמד עליהם תחת העץ ויאמרו אליו
 איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל : ויאמר
 שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה
 אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו :
 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיוות
 לשרה ארח בנשים : ותצחק שרה בקרבה לאמר
 אחרי

יה P. 4.

קוש

נקוד על אי

אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן : ויאמר
יהוה אל-אברהם למרה זה צחקה שרה לאמר
האף אמנם אלך ואני זקנתי : היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך בעת חיה ולשרה בן : *
והתכהש שרה ולאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר
לא כי צחקת : ויקמו משם האנשים וישקפו על-
פני סדם ואברהם הלך עםם לשלחם : ויהוה
אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה :
ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו כו
כל גוי הארץ : כי ידעתיו למען אשר יצוה את-
בניו ואת ביתו אחרי ושמרו דרך יהוה לעשות
צדקה ומשפט למען הביא יהוה על-אברהם את
אשר דבר עליו : ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה
כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד : ארדה נא
ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו בלה ואם לא
אדעה : ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם
עודנו עמד לפני יהוה : ויגש אברהם ויאמר האף
תספה צדיק עם רשע : אולי יש חמשים צדיקים
בתוך העיר האף תספה ולא תשנא למקום
למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה : חללה לך
מעשות בדבר הזה להמית צדיק עם רשע

מלרע
שני

מלעיל
מלעיל

והיה

וירא

והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ
לא יעשה משפט: ויאמר יהוה אם אמצא בסדם
חמשים צדיקים בתוך העיר וגשאתי לכל
המקום בעבורם: ויען אברהם ויאמר הנה נא
הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: אולי
יהסרון חמשים הצדיקים חמשה התשתיות
בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשתחית אם
אמצא שם ארבעים וחמשה: ויסף עוד לדבר
אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר
לא אעשה בעבור הארבעים: ויאמר אל נא
יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים:
ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי
ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשתחית בעבור
העשרים: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר
לא אשתחית בעבור העשרה: וילך יהוה כאשר
כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו:
ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט
יטב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם
וישתחו אפים ארצה: ויאמר הנה נא אדני

יט
שלושי

חול

סורו נָא אֶל-בֵּית עֲבָדְכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
 וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדַרְכֵיכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא מְלֹע
 כִּי בְרָחוּב גְּלִין : וַיִּפְצַר-בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו
 וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה וּמִצּוֹת
 אָפָה וַיֹּאבְדוּ : טָרַם יִשְׁכְּבוּ וְהַנְּשִׁי הָעִיר אֲנָשִׁי
 סָרִם נָסְבוּ עַל-הַבַּיִת מִנְעַר וְעַד-זֶקֶן כָּל-הָעַם
 מִקְצָה : וַיִּקְרְאוּ אֶל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אִיִּה
 הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה הוֹצִיֵאם אֵלֵינוּ
 וְנִדְעָה אֲתָם : וַיֵּצֵא אֱלֹהִים לֹט הַפֶּתַח וְהַדְּלָת
 סָגַר אַחֲרָיו : וַיֹּאמֶר אֶל-נְאֻם אַחֵי תִרְעוּ : הִנֵּה-נָא
 לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיָּאה-נָא
 אַתְּהֵן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק
 לְאֲנָשִׁים הָאֵל-תַּעֲשׂוּ דְבָר כִּי-עַל-בֶּן בָּאוּ
 בְּצַל קִרְתִּי : וַיֹּאמְרוּ גֵשׁ-הַלָּאָה וַיֹּאמְרוּ הַאֲחֵר
 בָּא-לְגוֹר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט עִתָּה גִרַע לָךְ מֵהֶם
 וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׂוּ לְשֹׁכְבֵי הַדְּלָת :
 וַיִּשְׁלַחוּ הַאֲנָשִׁים אֶת-יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת-לוֹט
 אֵלֵיהֶם הַבַּיִתָּה וְאֶת-הַדְּלָת סָגְרוּ : וְאֶת-הַאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר-פָּתַח הַבַּיִת הֵכֹוּ בַּסִּנּוּרִים מִקְטָן וְעַד-
 גְּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח : וַיֹּאמְרוּ הַאֲנָשִׁים
 אֶל-לוֹט עַד מִי-לָךְ פֹּה תִרְתֵּן וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ
 וְכָל

וירא

וְכֹל אֲשֶׁר-לָךְ בְּעֵיר הוֹצֵא מִן-הַמָּקוֹם : כִּי-
 מִשְׁחַתֵּיִם אֲנַחְנוּ אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי-גָדְלָה
 צִעְקָתְךָ אֶת-פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ :
 וַיֵּצֵא לֹט וַיְדַבֵּר וְאֶל-חֲתָנָיו וְלִקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר
 קוּמוּ צֵאוּ מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי-מִשְׁחִית יְהוָה אֶת-
 הָעֵיר וַיְהִי כַמִּצְחָק בְּעֵינַי חֲתָנָיו : וְכִמוֹ הַשְּׁחָר
 עָלָה וַיֵּאֲצִו הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּמוּ קַח
 אֶת-אִשְׁתְּךָ וְאֶת-שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן-תִּסָּפֵה
 בְּעוֹן הָעֵיר : וַיְהִי-מִהֵמָּה וַיַּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ
 וּבִיד-אִשְׁתּוֹ וּבִיד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בַּחֲמֹלֶת יְהוָה עָלֵיו
 וַיֵּצְאוּהוּ וַיִּנְחֲלוּ מִחוּץ לָעֵיר : וַיְהִי כְהוֹצִיאֵם אֹתָם
 הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְטָה עַל-נַפְשֶׁךָ אֶל-תְּבִיט אַחֲרַיִךְ
 וְאֶל-תַּעֲמֹד בְּכָל-הַכְּפָר הַהָרָה הַמַּלְטָה פֶּן-תִּסָּפֵה :
 וַיֹּאמֶר לֹט אֱלֹהִים אֵל-נָא אֲדַנִּי : הִנֵּה-נָא מֵצֵא
 עֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל חֲסִדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 עִמָּדִי לְהַחְיֹת אֶת-נַפְשִׁי וְאַנְכִי לֹא אוֹכֵל לְהַמְלִיט
 הָהָרָה פֶּן-תִּדְבַקְנִי הָרָעָה וּמָתִי : הִנֵּה-נָא הָעֵיר
 הַזֹּאת קָרְבָה לָנוּס שָׁמָּה וְהוּא מִצְעָר אֲמַלְטָה
 נָא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הוּא וְתָחִי נַפְשִׁי : * וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו הִנֵּה נִשְׂאֵתִי כְּפִיךָ גַם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבִלְתִּי
 הַפְּכִי אֶת-הָעֵיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : מֵהַר הַמַּלְטָה שָׁמָּה

מלרע

קדש

מלרע

רביעי

מלרע

כי

מלעיל

כִּי לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דְּבַר עַד-בְּאֵף שְׁמֵרָה עַל-
 בֶּן קָרָא שֵׁם-הָעִיר צוּעַר : הַשָּׁמֶשׁ יֵצֵא עַל-
 הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צִעֲרָה : וַיְהִי הַמָּטִיר עַל-סָדָם
 וְעַל-עַמְרָה גַּבְרִית וְאִישׁ מֵאֵת יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם :
 וַיַּהֲפֹךְ אֶת-הָעָרִים הָאֵל וְאֵת כָּל-הַכֹּכָב וְאֵת
 כָּל-יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמַח הָאֲדָמָה : וַתִּבֶט אִשְׁתּוֹ
 מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נֹצֵיב מֶלַח : וַיֵּשְׁבּוּ אַבְרָהָם בְּבֶקֶר
 אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-עָמַד שֵׁם אֶת-פְּנֵי יְהוָה : וַיִּשְׁקֹף
 עַל-פְּנֵי סָדָם וְעַמְרָה וְעַל כָּל-פְּנֵי אֶרֶץ הַכְּכָד
 וַיֵּרָא וְהִנֵּה עָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ כְּקִיטֹר הַכְּבִשָּׁן :
 וַיְהִי בַשָּׁחַת אֱלֹהִים אֶת-עַרְבֵי הַכְּכָד וַיִּזְכֹּר
 אֱלֹהִים אֶת-אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת-לוֹט מִתּוֹךְ
 הַהִפְכָּה בְּהַפֹּךְ אֶת-הָעָרִים אֲשֶׁר-יָשָׁב בְּהֵי
 לוֹט : וַיַּעַל לוֹט מִצּוּעַר וַיֵּשֶׁב בְּרָחֹב וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו
 עִמּוֹ כִּי יֵרָא לְשֵׁבֶת בְּצוּעַר וַיֵּשֶׁב בְּמוֹעֲדָה הַזֹּאת
 וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו : וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל-הַצְעִיקָה
 אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאֶרֶץ לְבוֹא עֲלֵינוּ כְּדֶרֶךְ
 כָּל-הָאָרֶץ : לָכֵה נִשְׁקָה אֶת-אָבִינוּ יֵין וְנִשְׁכְּבָה
 עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאָבִינוּ זָרַע : וַתִּשְׁקֵן אֶת-אֲבִיהֶן
 יֵין בְּלִילָה הַזֹּאת וַתָּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת-
 אָבִיהָ וְלֹא יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוֹמָהּ : וַיְהִי מִמַּחֲרָת נִקּוֹד עַל ו'

וירא

וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְעִירָה הֲיֵן־שָׁכַבְתִּי אִמְשׁ
 אֶת־אָבִי נִשְׁקָנוּ יַיִן גַּם־הַלַּיְלָה וּבֹאִי שָׁכַבְתִּי עִמּוֹ
 וְנָחִיָּה מֵאָבִינוּ זָרַע : וַתִּשְׁקֶינָן גַּם בַּלַּיְלָה הַהוּא
 אֶת־אֲבִיהֶן יַיִן וַתִּקַּם הַצְעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ וְלֹא־
 יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבִקְמָהּ : וַתִּרְרֶינָן שְׁתֵּי בָנוֹת־לוֹט
 מֵאֲבִיהֶן : וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב
 הוּא אָבִי־מוֹאָב עַד־הַיּוֹם : וְהַצְעִירָה גַּם־הוּא יָלְדָה
 בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־עַמִּי הוּא אָבִי בְנֵי־עַמּוֹן עַד־
 הַיּוֹם : וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם אֶרְצָה
 הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיֵּגֶר בְּגֵרָר : וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחְתִּי הוּא וַיִּשְׁלַח
 אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה : וַיֵּבֵא אֱלֹהִים
 אֶל־אַבְיִמֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַנֶּגֶד
 מָתַעַל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָקַחְתָּ וְהוּא בָעֵלְתָּ בְּעַל :
 וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַגּוֹי גַּם־
 צָדִיק תִּהְיֶה־גִּי : הֲלֹא הוּא אָמַר לִי אַחְתִּי הוּא וְהִיא־
 גַּם־הוּא אָמְרָה אֲתִי הוּא בְּתַם־לִבִּי וּבִנְקִינָן כִּפִּי
 עָשִׂיתִי זֹאת : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם גַּם
 אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְּתַם־לִבְּכֶךָ עָשִׂיתָ זֹאת וְאַחֲשֶׁךָ
 גַּם־אָנֹכִי אֹתָךְ מִחַטּוֹ־לִי עַל־כֵּן לֹא־נָתַתִּיךָ לְנִגְעַע
 אֵלַיָּהּ : וְעַתָּה הִשָּׁב אִשְׁתְּ־הָאִישׁ כִּי־נָבִיא הוּא

כ

ויתפלל

וַיִּתְפַּלֵּל בְּעֵרְךָ וַחַיִּיהָ וְאִם־אֵינְךָ מְשִׁיב דָּע כִּי־מוֹת
 תָּמוּת אֶתָּה וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ׃ וַיִּשְׁכַּם אָבִי־מֶלֶךְ בְּבֹקֶר
 וַיִּקְרָא לְכָל־עַבְדָּיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד׃ וַיִּקְרָא
 אָבִי־מֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מָה־עָשִׂיתָ לָּנוּ וְמָה־
 חָטָאתִי לָךְ כִּי־הִבֵּאתָ עָלַי וְעַל־מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה
 גְּדוֹלָה מֵעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא־יַעֲשׂוּ עֲשִׂיתָ עִמָּדִי׃
 וַיֹּאמֶר אָבִי־מֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי דַק
 אֵין־יֵרֵאת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהִרְגֹנִי עַל־דְּבַר
 אִשְׁתִּי׃ וְגַם־אֲמָנָה אַחֲתִי בֵּת־אָבִי הוּא אֵךְ לֹא בֵּת־
 אָמִי וְתָהִי־לִי לְאִשָּׁה׃ וַיְהִי כִּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי
 אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וַאֲמַר לָהּ זֶה חֲסִדְךָ אֲשֶׁר
 תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֵל כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָכוֹן שָׁמָּה
 אָמַרְתִּי־לִי אֲתִי הוּא׃ וַיִּקַּח אָבִי־מֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר
 וְעַבְדִּים וּשְׁפָהוֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת
 שָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר אָבִי־מֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ
 בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ יָשֵׁב׃ וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלֶיךָ
 כֶּסֶף לְאַחִיךָ הִנֵּה הוּא־לָךְ כְּסוּרַת עֵינַיִם לְכָל
 אֲשֶׁר אֲתָךְ וְאֵת כָּל וְנִכְחַת׃ וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם אֶל־
 הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אָבִי־מֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ

וַאֲמַתָּיו

ו ב 2 6

וַאֲמַהֲתִיו וַיִּלְדּוּ : כִּי-עָצַר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל-
 רַחֵם לְבֵית אַבְיִמֶלֶךְ עַל-דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
 אַבְרָהָם : וַיְהִי כִּי פָקַד אֶת-שָׂרָה
 בְּאִשְׁרָךְ אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר :
 וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנֹו לְמוֹעֵד
 אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵתוֹ אֱלֹהִים : וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת-שֵׁם-
 בְּנוֹ הַנּוֹלָד לּוֹ אֲשֶׁר-יָלְדָהּ לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק : וַיִּמַּל
 אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן-שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה אֵתוֹ אֱלֹהִים : * וַאֲבְרָהָם בֶּן-מֵאֵת שָׁנָה בְּהוֹלִיד
 לּוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ : וַתֹּאמֶר שָׂרָה צִחָק עָשָׂה לִי
 אֱלֹהִים כָּל-הַשְּׂמִיעַ יִצְחָק-לִי : וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל
 לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי-יָלְדָתִי בֶּן לְזִקְנֹו :
 וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתֵּה גְדוֹל
 בְּיוֹם הַגְּמִל אֶת-יִצְחָק : וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת-בֶּן-הַגֵּר
 הַמְצֻרִית אֲשֶׁר-יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק : וַתֹּאמֶר
 לְאַבְרָהָם גֵּרָשׁ הָאֵמָה הַזֹּאת וְאֶת-בְּנָהּ כִּי לֹא
 יִירָשׁ בֶּן-הָאֵמָה הַזֹּאת עִם-בְּנֵי עַם-יִצְחָק : וַיִּרַע
 הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינָיו אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנוֹ : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם אַל-יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל-הַנְּעֹר
 וְעַל-אֲמָתְךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע
 בְּקוֹלָהּ כִּי בִי-צְחָק יִקְרָא לָהּ זֶרַע : וְגַם אֶת-בֶּן-

כא
 פרשת יום
 א' של ה"ה

חמישי

האמה

הָאֵמָה לְגוֹי אֲשֵׁימְנוּ כִּי זָרְעָה הוּא׃ וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם
בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח לֶחֶם וְחֶמֶת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל-הַגֵּר שָׁם עַל-
שִׁכְמוֹהָ וְאֶת-הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע בְּמִדְבַּר
בְּאֵר שָׁבַע׃ וַיְכַלּוּ הַמַּיִם מִן-הַחֶמֶת וַתִּשְׁלַךְ אֶת-
הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַהּ הַשִּׁיחָם׃ וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד
הַרְחֵק בְּמִטְחָוֵי קִשְׁתָּהּ כִּי אָמְרָה אֶל-אֲרָאָה בְּמוֹת
הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא אֶת-קֶלְהָ וַתִּבְכֶּה׃ וַיִּשְׁמַע
אֱלֹהִים אֶת-קוֹל הַנְּעֹר וַיִּקְרָא מֶלֶאךָ אֱלֹהִים וְאֶל-
הַגֵּר מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-לָּךְ הַגֵּר אֶל-תִּירְאִי
כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנְּעֹר בְּאֲשֶׁר הוּא-שָׁם׃
קוֹמִי שָׂאִי אֶת-הַנְּעֹר וְהַחֲזִיקִי אֶת-יָדָךְ בּוֹ כִּי-לְגוֹי
גָּדוֹל אֲשֵׁימְנוּ׃ וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת-עֵינֶיהָ וַתֵּרָא
בְּאֵר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֵא אֶת-הַחֶמֶת מַיִם וַתִּשְׁק אֶת-
הַנְּעֹר׃ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת-הַנְּעֹר וַיִּגְדַּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר
וַיְהִי רֹבֵה קִשְׁתָּה׃ וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּאֲרָן וַתִּקַּח-לוֹ
אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ * פ

ששי

וַיְהִי בַּעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְרָמָלְךָ וּפִיכֹל שָׂר-צַבָּאוֹ
אֶל-אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר-
אַתָּה עֹשֶׂה׃ וְעַתָּה הִשְׁבַּעָה לִּי בְּאֱלֹהִים הִנֵּה
אִם-תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי וּלְנִכְדֵי כַּהֲסֹד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-גֵּרְתָה בָּהּ׃
וַיֹּאמֶר

וירא

וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֲנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ : וְהוֹכַח אֲבִרְהָם
 אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֲדוֹת בְּאֶרֶץ הַמִּיִּם אֲשֶׁר גִּזְלוּ
 עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ : וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי
 עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי
 וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְלִילִי הַיּוֹם : וַיִּקַּח אֲבִרְהָם
 צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לְאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם
 בְּרִית : וַיָּצַב אֲבִרְהָם אֶת־שִׁבְעַת כְּבָשׂוֹת הַצֹּאן
 לְבְרִית : וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֵל־אֲבִרְהָם מָה הִנְּה
 שִׁבְעַת כְּבָשׂוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הֵצַבְתָּ לְבְרִית : וַיֹּאמֶר
 בִּי אֶת־שִׁבְעַת כְּבָשׂוֹת תִּקַּח מִיָּדִי בְּעֵבוֹר הַהֵיחָד
 לִי לְעֹדָה כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת : עַל־כֵּן
 קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֶרֶץ שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבְּעוּ
 שְׁנֵיהֶם : וַיִּכְרְתוּ בְרִית בְּבֵאֵר שִׁבְעַת וַיִּקַּם
 אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכַל שֵׁר־צְבָאוֹ וַיָּשְׁבוּ אֶל־אֶרֶץ
 פְּלִשְׁתִּים : וַיִּטַּע אִישׁ בְּבֵאֵר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא שֵׁם
 בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם : וַיִּגַּד אֲבִרְהָם בְּאֶרֶץ
 פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים : * פ

כב

שביעי

פרשת יום

ב' של ר"ה

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה
 אֶת־אֲבִרְהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִרְהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי :
 וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ
 אֶת־יִצְחָק וּלְךָ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמִּדְבָּר וְהַעֲלֵהוּ

שם

שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך :
 וישכם אברהם בבקר ויחנש את חמורו ויקח
 את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי
 עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו
 האלהים : ביום השלישי וישא אברהם את
 עיניו וירא את המקום מרחק : ויאמר אברהם
 אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
 נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם : ויקח
 אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו
 ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו
 שניהם יחדו : ויאמר יצחק אל אברהם אביו
 ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש
 והעצים ואיה השנה לעלה : ויאמר אברהם
 אלהים יראה לו השנה לעלה בני וילכו שניהם
 יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
 ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים
 ויעקוד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
 ממעל לעצים : וישלח אברהם את ידו ויקח
 את המאכלת לשהט את בנו : ויקרא אליו
 מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
 ויאמר הנני : ויאמר אל השלח ידך אל הנער
 ואל

וַיֹּאֲלֵהֶם לֹא מֵאִמָּה כִּי עָתָה יִדְעֵתִי כִּי יִרְאֵה
 אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֵי אֶת־יְהִי־דָךְ
 מִמֶּנִּי : וַיֵּשֶׁב אֲבֹרָהֶם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵה וְהִנֵּה־אֵיל
 אַחֵר נִצָּחַו בַּסֶּבֶךְ בְּקִרְנָיו וַיִּלֶךְ אֲבֹרָהֶם וַיִּקַּח
 אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלְיָה תַּחַת בָּנוּ : וַיִּקְרָא
 אֲבֹרָהֶם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה וַיִּרְאֵה אֲשֶׁר
 יֵאמֹר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאֵה : וַיִּקְרָא מִלְּאֶפֶס
 יְהוָה אֶל־אֲבֹרָהֶם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם : וַיֵּאמֹר כִּי
 גִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־
 הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֵי אֶת־יְהִי־דָךְ : כִּי־
 בָרַךְ אֲבֹרָכְךָ וְהִרְבָּה אֲבֹרָבָה אֶת־זִרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם וַיִּרְשׁ
 זִרְעֶךָ אֶת שַׁעַר אֲיִבּוֹ : וְהִתְבָּרְכוּ בְּזִרְעֶךָ כָּל־גּוֹיֵי
 הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי : וַיֵּשֶׁב אֲבֹרָהֶם
 אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שִׁבְעַ
 וַיֵּשֶׁב אֲבֹרָהֶם בְּבְאֵר שִׁבְעַ : פ

מפטיר

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאֲבֹרָהֶם לֵאמֹר
 הִנֵּה יִלְדָה מֶלֶכָה גַם־הוּא בָּנִים לְגַחֹר אַחִיךָ : אֶת־
 עוֹץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בְּנוֹ אֶחָיו וְאֶת־קְמוּאֵל אָבִי אָדָם :
 וְאֶת־בֶּשֶׁד וְאֶת־חֹזוֹ וְאֶת־פְּלִדָּשׁ וְאֶת־יְדִלְף וְאֶת־
 בְּתוּאֵל : וּבְתוּאֵל יֵלֵךְ אֶת־דְּבָקָה שְׁמֵנָה אֵלֶּה
 ילדה

חיי שרה כה

ילדה מלכה לנחור אחי אברהם ופילגשו
ושמה ראוּמה ותלד גם הוא את טבַח ואת גחם
ואת תחש ואת מעכה : פ פ פ

כג
P. 5.

כ' זעירא

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי שרה : ותמת שרה בקרית
ארבע הוא חכרון בארץ כנען ויבא אברהם
לספר לשרה ולביתה : ויקם אברהם מעל פני
מתו וידבר אל בני חת לאמר : גר ותושב אנכי
עמכם תנו לי אחוזת קבר עמכם ואקברה מתי
מלפני : ויענו בני חת את אברהם לאמר לו : *
שמענו א אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך איש מלנו את
קברו לא יכלה ממה מקבר מתך : ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת : וידבר אתם
לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני
שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר : ויתן לי את
מערת הזמכלה אשר לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחוזת קבר :
ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי
את אברהם באזני בני חת לכל באי שער
עירו לאמר : לא אדני שמעני השדה נתתי לך

ז א ז ז והמערה

חיי שרה

והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי
נתתיה לך קבר מתך: וישתחו אברהם לפני
עם הארץ: * וידבר אל עפרון באזני עם הארץ
לאמר אף אם אתה לו שמעני נחתי כסף
השדה קח מלני ואקברה את מתי שמה: ויען
עפרון את אברהם לאמר לו: אדני שמעני ארץ
ארבע מאת שקל כסף ביני ובינה מה הוא ואת
מתך קבר: וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני
חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: * ויקם
שרה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העין אשר בשדה
אשר בכל גבולו סביב: לאברהם למקנה לעיני
בני חת בכל באי שער עירו: ואחרי כן קבר
אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה
על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: ויקם
השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחוזת
קבר מאת בני חת: **ס** ואברהם
זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל:
ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל
אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: ואשביעך
ביהוה

שני

כד

ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא--
 תקח אשה לבני מבנות והכניעני אשר אנכי
 יושב בקרבן : כי אל-ארצי ואל-מולדתי תלך
 ולקחת אשה לבני ליצחק : ויאמר אליו העבד
 אולי לא-תאבה האשה ללכת אחרי אל-הארץ
 הזאת וההשב אשוב את-בנך אל-הארץ אשר--
 יצאת משם : ויאמר אליו אברהם השמר לך
 פן-תשוב את-בני שמה : יהוה ואלהי השמים
 אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר
 דבר-לי ואשר נשבע-לי לאמר לזרעך אתן את-
 הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת
 אשה לבני משם : ואם לא תאבה האשה ללכת
 אחריך ונקית משבעתי זאת רק את-בני לא תשב
 שמה : וישם העבד את-ידו תחת ירך אברהם
 אדניו וישבע לו על-הדבר הזה : * ויקח העבד
 עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל-טוב אדניו
 בידו ויקם וילך אל-ארם נהרים אל-עיר נחור :
 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל-באר המים לעת
 ערב לעת צאת השאבת : ויאמר יהוה אלהי
 אדני אברהם הקרה-נא לפני היום ועשה-חסד
 עם אדני אברהם : הנה אנכי נצב על-עין המים

שלישי

חיי שרה

ובנורת אנשי העיר יצאת לשאב מים : ורהיה
 הגערה ק' הגערה ק' הגערה ק'
 והנער אשר אמר אליה הטי נא כידך ואשתה
 ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אהה הכחת
 לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
 אדני : ויהי הוא טרם כלל לדה לדבר והנה דבקה
 יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת
 הגערה ק' הגערה ק' הגערה ק'
 גתור אחי אברהם וכדה על שכמה : והנער
 טבת מדאה מאד בתולה ואיש לא ידעה
 ותרד העינה ותמלא כדה ותעל : וירץ העבד
 לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט מים מכדך :
 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה
 ותשקהו : ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
 אשאב עד אם כלו לשתות : ותמהר ותער כדה
 אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב
 ותשאב לכל גמליו : ובהאיש משתאה לה
 מהריש לדעת ההצליח יהודה ודכו אם לא :
 ויהי באשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש
 גים זרב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה
 עשרה זהב משקלם : ויאמר ברת מי את הגירה
 נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין : ותאמר
 אליו ברת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה

לנחור

לְנַחֵזֶר : וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם-תִּבְּרַךְ גַּם-מִסְפּוֹא רַב עֲמִנִי
גַם-מִקּוֹם לָלוֹן : וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה : * רביעי
וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אֲשֶׁר
לֹא-עָזַב חֲסֵדוֹ וְנֶאֱמַתּוּ מֵעַם אֲדֹנָי אֲנֹכִי בְּדַרְךְ
נָחֵנִי יְהוָה בֵּית אָחִי אֲדֹנָי : וַתֵּרֶץ הַנְּעֹלָ וַתִּגַּר הַנְּעֵרָה ק'
לְבֵית אִמָּה בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים : וּלְרַבְּקָה אֵת
וַשְׁמוֹ לָבֵן וַיֵּרֶץ לָבֵן אֶל-הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל-
הָעֵיץ : וַיְהִי כִּרְאֵת אֶת-הַנְּזֹם וְאֶת-הַצְּמָדִים עַל-
יָדֵי אָחִתּוֹ וּכְשָׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי רַבְּקָה אָחִתּוֹ
לֵאמֹר כֹּה-דָבַר אֱלֹהֵי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל-הָאִישׁ
וַהֲנִה עֹמֵד עַל-הַגְּמָלִים עַל-הָעֵץ : וַיֹּאמֶר בּוֹא
בְּרוּךְ יְהוָה לָמָּה תִעַמְדִּי בַחוּץ וְאֲנֹכִי פְנִיתִי
הַבַּיִת וּמִקּוֹם לְגַמְלִים : וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבְּיָרְתָה
וַיִּפְתַּח הַגְּמָלִים וַיִּתֵּן תִּבְּרַךְ וּמִסְפּוֹא לְגַמְלִים
וּמַיִם לְרַחֵץ רַגְלָיו וּרְגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ :
וַיֵּשֶׁם לְפָנָיו לְאֵכָל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל עַד אִם-
דְּבַרְתִּי דְבָרֵי וַיֹּאמֶר דְּבַר : וַיֹּאמֶר עַבְדְּ אַבְרָהָם
אֲנֹכִי : וַיְהִי בֵרֶךְ אֶת-אֲדֹנָי מְאֹד וַיִּגְדַּל וַיִּתֵּן-
לוֹ צֹאן וּבָקָר וּכְסֵף וְזָהָב וְעַבְדִּים וּשְׁפָחוֹת
וּגְמָלִים וַחֲמֹרִים : וַתֵּלֶד שָׂרָה אִשְׁרַת אֲדֹנָי בֵּן
לְאֲדֹנָי אָחִרִי זִמְנָתָה וַיִּתֵּן לוֹ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ :
וַיִּשְׁבַּעֲנִי

חיי שרה

וַיִּשְׁבַּעַנִי אֲדֹנָי לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי
מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשֵׁב בְּאֶרְצוֹ : אִם־לֹא
אֶל־בֵּית־אָבִי תֵלֶךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה
לְבָנִי : וְאָמַר אֶל־אֲדֹנָי אֵלֵי לֹא־תֵלֶךְ הָאִשָּׁה אֲהָרִי :
וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר־הִזְתֵּה־לִּבִּי לִפְנֵי וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכּוֹ אִתְּךָ וְהִצְלִיחַ דְּרָכְךָ וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה לְבָנִי
מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי : אִזּוֹ תִּנְקַה מֵאֲלֹתַי כִּי
תָּבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם־לֹא יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי
מֵאֲלֹתַי : וְאָבָא הַיּוֹם אֶל־הָעֵינַן וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲדֹנָי אֲבָרְכֶם אִם־יִשְׁךָ־נָא מִצְּלִיחַ דְּרָכֵי אֲשֶׁר
אָנֹכִי הֵלַךְ עֲלֶיךָ : הִנֵּה אָנֹכִי נֹצֵב עַל־עֵינַי הַמַּיִם
וְהָיְתָה הָעֵלְמָה הַיּוֹצֵאת לְשָׂאֵב וְאָמַרְתִּי אֵלַיָּהּ
הִשְׁקִינִי־נָא מֵעַט־מַיִם מִכַּדְּךָ : וְאָמַרְתָּ אֵלַי גַּם־
אֲתָרָה שְׂתֵּהָ וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשָׂאֵב הוּא הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר־הִכִּיתָ יְהוָה לְבֶן־אֲדֹנָי : אֲנִי מָרָם אֲכַלָּה
לְדַבַּר אֶל־לִבִּי וְהִנֵּה רַבְּקָה יוֹצֵאת וּכְבָדָה עַל־
שְׂכַמָּה וְתָרַד הָעֵינָה וְהִשָּׂאֵב וְאָמַר אֵלַיָּהּ
הִשְׁקִינִי נָא : וְתַמְהֵר וְתוֹרַד כְּדָה מֵעֲלֶיךָ וְתֹאמַר
שְׂתֵרָה וְגַם־גַּמְלִיךָ אֲשַׁקָּה וְאִשָּׁתָּ וְגַם הַגַּמְלִים
הִשְׁקַתָּה : וְאֲשָׂאֵל אֶתָּה וְאָמַר בְּתַמִּי אַתְּ וְתֹאמַר
בְּתַבְּתוֹאֵל בֶּן־נָחוֹר אֲשֶׁר יִלְדָה־לּוֹ מִלְּכָה
וְאִשָּׁם

חיי שרה כח

וַאֲשֶׁם הַנּוֹס' עַל-אַפָּה וְהַצְמִידִים עַל-יְרֵיָהּ: וַאֲקוּד
 וַאֲשַׁתְּחוּהָ לַיהוָה וַאֲבָרַךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲדֹנָי אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ אֲמֶת לְקַחֲתָה
 אֶת-בֵּת-אָחִי אֲדֹנָי לְבָנוּ: וְעַתָּה אִם-יִשְׁכַּט עֲשִׂים
 חֶסֶד וְאֲמַת אֶת-אֲדֹנָי הַגִּידוּ לִי וְאִם-לֹא הַגִּידוּ לִי
 וְאֶפְנֶה עַל-יָמִין אִו עַל-שְׂמָאל: וַיַּעַן לְבָן וּבִתּוֹאֵל'
 וַיֹּאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא הַדָּבָר לֹא נוֹכַל דְּבַר אֵלֶיךָ
 רַע אִו טוֹב: הִנֵּה רַבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וְלֶךְ וְתִהְיֶה
 אִשָּׁה לְבָן אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
 שָׁמַע עֶבֶד אַבְרָהָם אֶת-דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה
 לַיהוָה: * וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב וּבְגָדִים
 וַיִּתֵּן לְרַבְקָה וּמַגְדָּנֹת גָּתָן לְאָחִיָּה וּלְאִמָּהּ: וַיֹּאכְלוּ
 וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ וַיְלִינּוּ וַיִּקְוּמוּ
 בְּבֹקֶר וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי לְאֲדֹנָי: וַיֹּאמֶר אָחִיָּה וְאִמָּה
 תֵּשֶׁב הַנְּעִר אִתָּנוּ יָמִים אִו עֲשׂוֹר אַחֵר תֵּלֶךְ: הַנְּעִרָה
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-תְּאֲחָרוּ אֲתִי וַיְהוּדָה הַצְּלִית
 דְּרָכִי שְׁלַחֲנִי וְאֶלְכָה לְאֲדֹנָי: וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא
 לְנַעֲרָה וְנִשְׁאַלָה אֶת-פִּיהָ: וַיִּקְרָאוּ לְרַבְקָה וַיֹּאמְרוּ
 אֵלֶיהָ הַתֵּלְכִי עִם-הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמַר אֵלָיךְ:
 וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-רַבְקָה אֶחָתָם וְאֶת-מִנְקַתָּהּ וְאֶת-
 עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת-אֲנָשָׁיו: וַיְבָרְכוּ אֶת-רַבְקָה
 וַיֹּאמְרוּ

חמישי

הנערה ק'

לנערה ק'

חיי שרה

ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש
 זרעך את שער שנאיו : ותקם רבקה ונערתיה
 ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח
 העבד את רבקה וילך : ויצחק בא מבוא באר לחי
 דאי והוא יושב בארץ הנגב : ויצא יצחק לשוח
 בשדה לפני ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים
 באים : ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק
 ותפל מעל הגמל : ותאמר אל העבד מי האיש
 הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא
 אדני ותקח הצעיר ותתכם : ויספר העבד ליצחק
 את כל הדברים אשר עשה : ויבאה יצחק האלה
 שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאבה
 וינחם יצחק אחרי אמו : * פ

כה
 ששי

ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : ותלך
 לו את זמרון ואת יקשן ואת מרון ואת מדין ואת
 ישבק ואת שות : ויקשן ילד את שבא ואת דדן
 ובני דדן היו אשורם ולטושם ולאמים : ובני
 מדין עיפרה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל
 אלה בני קטורה : ויתן אברהם את כל אשר לו
 ליצחק : ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן
 אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו

חי

הִי קִדְמָה אֶל-אֶרֶץ קָדִם : וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנַיִּי-חַיִּי
 אֲבָרָהֶם אֲשֶׁר-חַי מֵאֹת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה
 וְחֲמֵשׁ שָׁנִים : וַיְגֹועַ וַיָּמָת אֲבָרָהֶם בְּשִׁיבָה טוֹבָה
 זָקֵן וְשָׁבַע וַיֵּאסֹף אֶל-עַמּוּי : וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק
 וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנָיו אֶל-מְעַרְתֵּי הַמְּכַפְלֵה אֶל-שָׂדֵה
 עֶפְרָן בֶּן-צֹחַר הַחֲתִי אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מְמֹרָא :
 הַשָּׂדֵה אֲשֶׁר-קָנָה אֲבָרָהֶם מֵאֵת בְּנֵי-חֵת שְׂמָה
 קָבַר אֲבָרָהֶם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ : וַיְהִי אַחֲרַי מוֹת
 אֲבָרָהֶם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יִצְחָק בְּנֹו וַיֵּשֶׁב
 יִצְחָק עִם-בְּאֵר לַחַי רֵאִי : * פ

שביעי

וְאֵלֶּה הַתְּלָדוֹת יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן-אֲבָרָהֶם אֲשֶׁר יָלְדָה
 הַגֵּר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאֲבָרָהֶם : וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל בְּשִׁמְתָם לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר
 יִשְׁמַעֲאֵל גְּבִיָּת וְקָרָר וְאֲדָבְאֵל וּמְבִשֵׁם : וּמִשְׁנַע
 וְדוּמָה וּמִשָּׂא : חֲרָד וְתִימָא יִטּוֹר גַּפְיֵשׁ וְקִדְמָה :
 אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעֲאֵל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּחֻצְרֵיהֶם
 וּבְטִירְתָם שְׁנַיִם עָשָׂר נְשִׂאִם לְאִמָּתָם : וְאֵלֶּה
 שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמַעֲאֵל מֵאֹת שָׁנָה וְשָׁלְשִׁים שָׁנָה
 וְשִׁבְעִים שָׁנִים וַיְגֹועַ וַיָּמָת וַיֵּאסֹף אֶל-עַמּוּי : וַיִּשְׁכְּנוּ
 מִחֻילָה עַד-שׁוֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶבְרָה
 אֲשׁוּרָה עַל-פְּנֵי כָל-אֲחָיו נָפְל : פ פ פ

מפסיר

תולדת

P. 6. ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד

את יצחק : ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה : ויעתר יצחק ליהוה
לנבח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר
רבקה אשתו : ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר
אם כן למה זה אנכי ותלק לדרש את יהוה : *
ויאמר יהוה לה שני גי'ם בבטןך ושני לאמ'ם
ממעריך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד
צעיר : וימלאו ימיה ללדת והנה תזמם בבטנה :
ויצא הראשון אדמוני כלו באדרת שער
ויקראו שמו עשו : ואחרי כן יצא אחיו וידו
אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלדת אתם : * ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב
איש תם ישב אהלים : ויאהב יצחק את עשו כי
ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב : ויוד יעקב
נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף : ויאמר
עשו אל יעקב הילעיטני נא מן האדם האדם
הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום :
ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי : ויאמר

גויסק'

עשו

תולדת

ל

עֲשׂוּ הַנָּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וּלְמַהֲזָה לִי בְכֹרָה :
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשִּׁבְעָה לִי כִּיּוֹם וַיִּשְׁבַּע לִי
וַיִּמְכַר אֶת־בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב : וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו
לֶחֶם וְגִזְיֹד עַד־שָׁמַיִם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ
וַיִּבֹז עֲשׂוֹ אֶת־הַבְּכֹרָה :

פ

כ

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרָעַב הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר
הָיָה בְיַמֵּי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אָבִימֶלֶךְ
מִלְכֵי־פְלִשְׁתִּים גִּרְרָה : וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר
אֵל־תֵּרַד מִצְרַיִם שָׁכֵן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲמַר
אֵלָיִךְ : גֹּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֶבְרַכְךָ
כִּי־לֹךְ וּלְזִרְעֶךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵל
וְהַקְּמַתִּי אֶת־הַשִּׁבְעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
אָבִיךָ : וְהָרַבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְנָתַתִּי לְזֶרְעֶךָ אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵל וְהַתְּבַרְכוּ
בְּזֶרְעֶךָ כָּל־גֹּיֵי הָאֲרָץ : יַעֲקֹב אֲשֶׁר־שָׁמַע
אֲבְרָהָם בְּקָלָי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֵרָתִי מִצֹּרְתִי חֲקוּרָתִי
וְהַתּוֹרָתִי : * וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵרָה : וַיִּשְׁאַלּוּ אֲנָשֵׁי
הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֶחָתִי הוּא כִּי יָדָא לֵאמֹר
אִשְׁתִּי פֶן־יְהַרְגֵנִי אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־דְּבָקָה כִּי־
טוֹבָת מְרֵאָה הוּא : וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים
וַיִּשְׁקַף אָבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן

ח ב 2 8 וירא

תולדת

וַיֵּרָא וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחָק אֶת רַבְקָה אִשְׁתּוֹ :
וַיִּקְרָא אָבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אֵךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ
הוּא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחִתִּי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק
כִּי אָמַרְתִּי כֵן אֲמֹת עָלֶיךָ : וַיֹּאמֶר אָבִימֶלֶךְ
כִּי-זֹאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעַם
אֶת-אִשְׁתְּךָ וְהִבֵּאתָ עָלֵינוּ אֲשָׁם : וַיֵּצֵא אָבִימֶלֶךְ
אֶת-כָּל-הָעָם לֵאמֹר הֲנִגַע בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ
מִזֶּרֶת יוֹמָת : וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַחֹמָה וַיִּמְצָא
בַּשָּׁנָה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה : *
וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיִּגְדַּל עַד כִּי-גָדַל מְאֹד :
וַיְהִי-לוֹ מִקְנֵה-צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבָדָה רַבָּה
וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים : וְכָל-הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ
עַבְדֵי אָבִיו בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אָבִיו סָתְמוֹם פְּלִשְׁתִּים
וַיִּמְלְאוּם עָפָר : וַיֹּאמֶר אָבִימֶלֶךְ אֶל-יִצְחָק לֵךְ
מֵעִמָּנוּ כִּי-עֲצַמְתָּ מִמָּנוּ מְאֹד : וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק
וַיַּחַן בְּנֶחֱל-גֵרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם : וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפְּרוּ
אֶת-בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אָבִיו
וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרָי מִזֶּרֶת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא
לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר-קָרָא לָהֶן אָבִיו : וַיַּחְפְּרוּ
עַבְדֵי-יִצְחָק בְּנֶחֱל וַיִּמְצְאוּ-שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים :
וַיִּרְיֵבוּ רֵעֵי גֵרָר עִם-רֵעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם
וַיִּקְרָא

שלישי

וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂקוּ עַמּוֹ: וַיַּחְפְּרוּ
 בְּאֵר אַחֶרֶת וַיִּרְיֵבוּ גַם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שְׁטִנָּה:
 וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא דָבוּ עָלֶיהָ
 וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עֲתָה הִרְחִיב
 יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בְּאֶרֶץ: * וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע:
 וַיִּרָא אֱלֹהֵי יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ אֵל־תִּירָא כִּי־אַתָּה אֲנֹכִי
 וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ בְּעֵבוֹר אַבְרָהָם
 עַבְדִּי: וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט־שָׁם
 אֹהֶלוֹ וַיִּכְרוּ־שָׁם עַבְדֵי־יִצְחָק בְּאֵר: וַאֲבִימֶלֶךְ הַלֵּךְ
 אֵלָיו מִגֵּרָר וַאֲחִזַּת מִדְּעֵהוּ וּפִיכַל־שֵׂר־צָבָאוּ: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יִצְחָק מִדְּוַע בְּאַתָּם אֵלֵי וְאַתָּם שִׁנְאַתֶּם
 אֶתִּי וְהִשְׁלַחְוֵנִי מֵאַתְכֶּם: וַיֹּאמְרוּ דָאוּ דָאִינוּ כִּי־
 הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וְנֹאמַר תְּהִי נָא אֱלֹהֵי בְּיָנֵנוּ
 בְּיָנֵנוּ וּבִינֶךָ וְנִכְרַתָּה בְּרִית עִמָּךְ: אִם־תַּעֲשֶׂה
 עִמָּנוּ דָּעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נִגְעַנּוּךָ וּכְאֲשֶׁר עָשִׂינוּ
 עִמָּךְ רַק־טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם אֶתָּה עֲתָה בְּרוּךְ
 יְהוָה: * וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: וַיִּשְׁבְּיָמוּ
 בְּבִקְר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיִּשְׁלַחֶם יִצְחָק וַיִּלְכוּ
 מֵאַתָּה בְּשָׁלוֹם: וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי
 יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֲרוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ
 וַיֹּאמְרוּ

רביעי

חמישי

תולדת

ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה שבעה
 על-בן שם-העיר באר שבע עד היום
 הנה : ם ויהי עשו בן-ארבעים
 שנה ויקח אשה את-יהודית בת-בארי החתי
 ואת-בשמת בת-אילן החתי : ותהיין מרת רוח
 ליצחק ולרבקה : ם ויהי פי-זקן
 יצחק והתכהיין עיניו מראת ויקרא את-עשו ו
 בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני :
 ויאמר הנה-נא זקנתי לא ידעתי יום מותי :
 ועתה שא-נא כליך תליך וקשתך וצא השדה
 וצודה לי צודה : ועשה-לי מטעמים כאשר
 אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכה
 נפשי בטרם אמור : ורבקה שמעת בדבר
 יצחק אל-עשו בנו וילך עשו השדה לצוד
 ציד להביא : ורבקה אמרה אל-יעקב בנה
 לאמר הנה שמעתי את-אביך מדבר אל-
 עשו אחיך לאמר : הביאה לי ציד ועשה-לי
 מטעמים ואכלה ואברכה לפני יהוה לפני
 מותי : ועתה בני שמע בקלי כאשר אני מצודה
 אתך : לך-נא אל-הצאן וקח-לי משם שני-גדי-עזים
 טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר

בו

ה' יתירה

אהב

אָהֵב : וְהִבֵּאתָ לְאָבִיךָ וְאָכַל בְּעֵבֶר אֲשֶׁר
 יְבָרְכֶךָ לְפָנָי מוֹתוֹ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רַבְקָה אִמּוֹ
 הֲזֵן עָשׂוֹ אֲחִי אִישׁ שָׂעֵר וְאַנְכִי אִישׁ חָלָק :
 אֲוֹלִי יִמְשְׁנִי אָכִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו כְּמִתְעַהֲתַע
 וְהִבֵּאתִי עָלַי קָלְלָה וְלֹא בְרָכָה : וַתֹּאמֶר לוֹ
 אִמּוֹ עָלַי קָלְלָתְךָ בְּנֵי אָדָם שָׁמַע בְּקֹלִי וְלֹךְ קַח־
 לִי : וְיֹלֵךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים
 כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו : וַתִּקַּח רַבְקָה אֶת־בְּגָדֵי עָשׂוֹ
 בְּנֵה הַגָּדֹל הַחֲמֹרֹת אֲשֶׁר אָתָּה בְּבֵית וַתִּלְבַּשׁ
 אֶת־יַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן : וְאֵת עֹרֹת גְּדֵי הָעֹזִים
 הַלְבִּיֶשָׁה עַל־יָדָיו וְעַל חֻלְקֹת צִוְּאָרָיו : וַתִּתֵּן
 אֶת־הַמִּטְעָמִים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה בְּיַד
 יַעֲקֹב בְּנֵה : וַיָּבֵא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר
 הֲנִנִי מִי אָתָּה בְּנֵי : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו אָנֹכִי
 עָשׂוֹ בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוֹם־נָא
 שָׁכֵר וְאָכַלָה מִצִּידִי בְּעֵבֶר הַתְּבַרְכֵנִי נַפְשֶׁךָ :
 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בָּנָו מַה־זֶּה מַה־רָחֵק לְמַצָּא בְּנֵי
 וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנָי : וַיֹּאמֶר
 יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גִּשְׁה־נָּא וְאִמְשַׁךְ בְּנֵי הָאָתָּה
 זֶה בְּנֵי עָשׂוֹ אִם־לֹא : וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו
 וַיִּמְשְׁהוּ וַיֹּאמֶר הַקָּל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיְדִים יְדֵי עָשׂוֹ :
 וְלֹא

תולדת

וְלֹא הִכִּירוּ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּי־רַי עָשׂוּ אָחִיו שְׂעִרְתָּ
 וַיְבָרְכֵהוּ : וַיֹּאמֶר אֶתְּהָ זֶה בְּנִי עָשׂוּ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי :
 וַיֹּאמֶר הַגִּישָׁה לִּי וְאֹכְלָהּ מִצֵּיד בְּנִי לְמַעַן תִּבְרַכְךָ
 גַּפְשִׁי וַיִּגֶשׁ לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יִזְן וַיִּשֶׁת : וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיו יִצְחָק אָבִיו גִּישָׁה־נָּא וּשְׁקָה־לִּי בְּנִי : וַיִּגֶשׁ
 וַיִּשְׁק־לוֹ וַיֵּרַח אֶת־רֵיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר
 שְׁשִׁי * רֵיחַ רֵיחַ בְּנִי כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכְנוּ יְהוָה : *
 וַיִּתֵּן־לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה ק' וְרַב דָּגָן וְרֵתִירֶשׁ : יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּךְ
 לְאֲמִים הוּוֹה גְבִיר לְאֲחִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּךְ בְּנִי אֲמֶךָ
 אֲרִבְיָךְ אָרוּר וּמְבָרְכִיךָ בָרוּךְ : וַיְהִי כִּאֲשֶׁר כָּלָה
 יִצְחָק לְבָרֵךְ אֶת־יַעֲקֹב וַיְהִי אֵךְ יָצָא יָצָא יַעֲקֹב
 מֵאֶרֶץ פְּנִי יִצְחָק אָבִיו וַעֲשׂוּ אָחִיו בָּא מִצִּידוֹ :
 וַיַּעַשׂ גַּם־הוּא מִטַּעַמִּים וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר
 לְאָבִיו יָקָם אָבִי וַיֹּאכַל מִצֵּיד בְּנִי בַעֲבֹר הַבְּרַכָּה
 גַּפְשִׁי : וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר
 אָנֹכִי בְנֵךְ בְּכֻרְךָ עָשׂוּ : וַיַּחֲרֵד יִצְחָק חֲדָדָה גְדֻלָּה
 עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר מִי־אֲפֹאֵא הוּוֹה הַצֵּד־צִיד וַיָּבֵא
 לִּי וְאֹכַל מְכַל בְּטָרֶם תָּבוֹא וַיְבָרְכֵהוּ גַם־בָּרוּךְ
 יְהִיָּה : כִּשְׁמֵעַ עָשׂוּ אֶת־דְּבַר־יְהוָה וַיִּצְעַק צְעָקָה
 גְדֻלָּה וּמְרָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם־

אני

אָנִי אָבִי : וַיֹּאמֶר בֶּן אַחִיךָ בְּמִדְבָּרָה וַיִּקַּח
בְּרַכְתֶּךָ : וַיֹּאמֶר הֵבִי קָדָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבֵנִי
זֶה פְּעָמִים אֶת־בְּכֹרְתִי לָקַח וְהִנֵּה עֵתָה לָקַח
בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־אֶצְלַת לִי בְרַכָּה : וַיַּעַן
יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוֹ הֵן גְּבִיר שִׁמְתִּיו לָךְ וְאֶת־
כָּל־אֲחִיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגָן וְתִירֹשׁ כִּמְכַתִּיו
וּלְכֶה אִפּוּא מָה אַעֲשֶׂה בְנִי : וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ אֶל־
אָבִיו הַבְּרַכָּה אֵתֵת הוּא־לָךְ אָבִי בְּרַכְנִי גַם־אָנִי
אָבִי וַיֵּשֶׂא עֲשׂוֹ קָלוֹ וַיִּבֶךְ : וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הֲיֵנָה מִשְׁמֵנִי הָאָרֶץ יִהְיֶה מִוֹשְׁבֶיךָ וּמִטַּל
הַשָּׁמַיִם מֵעַל : וְעַל־חֲרָבְךָ הַחַיִּיה וְאֶת־אֲחִיךָ
תַּעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּדְרִיד וּפְרַקְתָּ עָלוֹ מֵעַל
צוּאֲרָךְ : וַיִּשְׁטַם עֲשׂוֹ אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרַכָּה
אֲשֶׁר בֵּרְכוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ בְּלָבוֹ יִקְרְבוּ יָמָי
אֲבֵל אָבִי וְאַהֲרָגָה אֶת־יַעֲקֹב אָחִי : וַיִּגַּד לְרַבְקָה
אֶת־דְּבָרֵי עֲשׂוֹ בְּנֵה הַגָּדֹל וְהַתְּשִׁלָּה וְתִקְרָא
לַיַּעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וְתֹאמֶר אֵלָיו הֵנָּה עֲשׂוֹ אֲחִיךָ
מִתְנַחֵם לָךְ לְהַרְגֶּךָ : וְעֵתָה בְנִי שִׁמְעַע בְּקִלִּי
וּקוּם בְּרַח־לָךְ אֶל־לֶבֶן אָחִי חָרָגָה : וַיִּשְׁכַּת עִמּוֹ
יָמִים אַחֲרָיִם עַד אֲשֶׁר־תָּשׁוּב חֶמֶת אֲחִיךָ : עַד־
שׁוּב אֶף־אֲחִיךָ מִמֶּךָ וְשָׁכַח אֶת־אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לוֹ
ט א 9 ו שלחתי

תולדת

וְשַׁלַּחְתִּי וּלְקַחְתִּיךָ מִשָּׁם לָמָּה אֲשַׁבֵּל גַּם־שְׁנֵיכֶם
 יוֹם אֶחָד : וַתֹּאמֶר רַבָּקָה אֶל־יִצְחָק בְּצִוְיִי בְּחַיֵּי
 כַּפְּנֵי בָנוֹת חַת אִם־לָקַח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבָּנוֹת־חַת
 כָּאֵלֶּה מִבָּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים : * וַיִּקְרָא
 יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ
 כָּל־מַלְעִיל לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבָּנוֹת בְּנֵעָנִי : קוּם לֵךְ פְּדֹנָה אֶרֶם
 בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אִמָּךְ וְקַח־לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה
 מִבָּנוֹת לֶבֶן אֶחָי אִמָּךְ : וְאֵל שְׂדֵי יְבָרֶךְ אֶתְךָ
 וַיִּפְרֹד וַיִּרְבֶּךְ וְהָיִיתָ לְקַהֲל עַמִּים : וַיְהִי־לָךְ אֶת־
 בְּרַכְּת אַבְרָהָם לָךְ וּלְזַרְעֶךָ אַחֲרָיִךְ לְרֵשֶׁתְךָ
 אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיף אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם : *
 וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פְּדֹנָה אֶרֶם אֶל־
 לֶבֶן בֶּן־בְּתוֹאֵל הָאֶרְמִי אֶחָי רַבָּקָה אִם־יַעֲקֹב
 וַעֲשׂוֹ : וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִּי־בָרֶךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב
 וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ פְּדֹנָה אֶרֶם לְקַחְתָּ לּוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכּוֹ
 אֹתוֹ וַיְצַו עָלָיו לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבָּנוֹת
 בְּנֵעָנִי : * וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ
 פְּדֹנָה אֶרֶם : וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִּי רָעוֹת בָּנוֹת בְּנֵעָנִי בְּעֵינָי
 יִצְחָק אָבִיו : וַיֵּלֶךְ עֲשׂוֹ אֶל־יִשְׁמַעְאֵל וַיִּקַּח אֶת־
 מַהֲלֵת בַּת־יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־אַבְרָהָם אַחֲזוֹת נְבִיּוֹת
 עַל־נָשָׁיו לּוֹ לְאִשָּׁה :

ק'זעירא

כה

כלסמלעיל

שביעי

מפטיר

P. 7.

ס ס ס

יעקב

יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ הַדָּנָה : וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם
 וַיִּלֶן שָׁם כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם
 וַיִּשֶׂם מִרְאשֵׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא : וַיַּחֲלֹם
 וְהִנֵּה סֹלֶם מִצֵּב אֲרָצָה וּרְאִשׁוֹ מֵגִיעַ הַשָּׁמַיְמָה
 וְהִנֵּה מַלְאכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים כּוֹ : * וְהִנֵּה
 יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ
 אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב
 עָלֶיהָ לֵךְ אֶתְנַגֵּה וּלְזֹרְעָךָ : וְהָיָה זֹרְעֶךָ בְּעֵפֶר
 הָאָרֶץ וּפְרֻצֹת יָמָה וּקְדָמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה
 וּנְבָרְכוּ בְךָ כָּל-מְשַׁפְּחוֹת הָאָרֶץ וּבְזֹרְעֶךָ :
 וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וְשֹׁמְרֵתִיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר-תֵּלֵךְ
 וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזֹבְךָ
 עַד אֲשֶׁר אֶסְעִיטִי אֶת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ : וַיִּקָּץ
 יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם
 הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי : וַיִּרְא וַיֹּאמֶר מַה-נֹּרָא
 הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה
 שַׁעַר הַשָּׁמַיִם : * וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיִּקַּח אֶת-
 הָאֲבֹן אֲשֶׁר-שָׂם מִרְאשֵׁתָיו וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מִצֵּבָה
 וַיִּצַק טָמֵן עַל-רֹאשָׁהּ : וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם
 הַהוּא בֵּית-אֵל וְאוֹלָם לוֹ שֵׁם-הָעִיר לְרֹאשָׁהּ :
 וַיִּדַר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם-יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי

ויצא

ושמרתי בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתת לי
 לחם לאכל ובגד ללבוש : ושבתתי בשלום אל-
 בית אבי והיה יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת
 אשר שמתי מצבה יהיה בית-אלהים וכל
 אשר התן לי עשר אעשרנו לך : * וישא יעקב
 רגליו וילך ארצה בני-קדם : וירא והנה באר
 בשדה והנה שם שלשה עדרי-צאן רבצים
 עליה כי מן-הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
 גדלה על-פי הבאר : וגאספו שמה כל-העדרים
 וגללו את-האבן מעל פי הבאר והשקו את-
 הצאן והשיבו את-האבן על-פי הבאר למקנה :
 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן
 אנחנו : ויאמר להם הידעתם את-לבן בן-נחור
 ויאמרו ידענו : ויאמר להם השלום לו ויאמרו
 שלום והנה רחל בתו באה עם-הצאן : ויאמר
 הן עוד היום גדול לא-עת האסף המקנה השקו
 הצאן ולכו רעו : ויאמרו לא נוכל עד אשר
 יאספו כל-העדרים וגללו את-האבן מעל פי
 הבאר והשקינו הצאן : עודנו מדבר עמם ורחל
 באה עם-הצאן אשר לאביה כי רעה היא : ויהי
 כאשר ראה יעקב את-רחל בת-לבן אחי אמו

כט
שני

מלרע

מלעיל

ואת

וְאֶת־צֵאן לִבָּן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגֶשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־
 הָאָבִן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשֶׁק אֶת־צֵאן לִבָּן אֲחִי
 אִמּוֹ : וַיִּשֶׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיִּשָּׂא אֶת־קִלּוֹ וַיֵּבֶךְ :
 וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אֲחִי אֲבִיהָ הוּא וְכִי בֵן־דְּבָרָה
 הוּא וְהָרִץ וְהִגִּיד לְאֲבִיהָ : וַיְהִי כִשְׁמֹעַ לִבָּן אֶת־
 שְׁמֹעַ וַיַּעֲקֹב בֶּן־אָחִתּוֹ וַיִּרֶץ לְקָרְאֹתוֹ וַיַּחֲבֹק לּוֹ
 וַיִּנְשֹׁק לּוֹ וַיְבִיאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּכְפֹּר לְלִבָּן אֶת־
 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : וַיֹּאמֶר לוֹ לִבָּן אֵךְ עַצְמִי
 וּבְשָׂרִי אֲתָה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ הַדָּשִׁי יָמִים : וַיֹּאמֶר לִבָּן
 לַיַּעֲקֹב הֲכִי־אֲחִי אֲתָה וַעֲבַדְתָּנִי חָנּוּם הִגִּידָהּ לִי
 מִה־מִשְׁבַּרְתֶּךָ : וּלְלִבָּן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה
 לֵאמֹר וַיִּשֶׁם הַקְּטָנָה רַחֵל : וַעֲיִנֵי לֵאמֹר רַכּוֹת וְרַחֵל
 הָיְתָה יֹפֶת־תֹּאֵר וַיִּפֹּת מְרָאָה : * וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶת־
 רַחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹדְךָ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרַחֵל בְּהַתָּךְ
 הַקְּטָנָה : וַיֹּאמֶר לִבָּן טוֹב תַּתִּי אֲתָה לָךְ מִתְּתִי
 אֲתָה לְאִישׁ אַחֵר שְׂבָה עִמָּדִי : וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב
 בְּרַחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים וַיִּרְוֶהוּ בְּעֵינָיו כִּי־יָמִים אַחָדִים
 בְּאַהֲבָתוֹ אֲתָה : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לִבָּן הֲבָה אֶת־
 אֲשֶׁר־תִּי כִּי מְלֹאוּ יָמֵי וְאֲבֹאָה אֵלֶיךָ : וַיֹּאסֶף לִבָּן
 אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה : וַיְהִי בְּעֶרְב
 וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה בָתּוֹ וַיָּבֵא אֶתָּה אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלֶיךָ :

שלישי

מלרע

ויתן

ויצא

וַיִּתֵּן לְבֶן לֵוָה אֶת־זֹלְפָה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בְּתוֹ שִׁפְחָה :
וַיְהִי בְּבִקְרֹ וְהַנְדָה הוּא לֵאמֹר וַיֹּאמֶר אֶל־לֶבֶן מִה־
זֹאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרַחֵל עֲבַדְתִּי עִמָּךְ וְלִמָּה
דָּמִיתָנִי : וַיֹּאמֶר לֶבֶן לֹא יַעֲשֶׂה כֵן בְּמִקוֹמֵנוּ לְתַת
הַצְעִירָה לְפָנַי הַבְּכִירָה : מִלֵּא שִׁבְעַ זֹאת וְנִתְּנָה
לְךָ גַם־אֶת־זֹאת בְּעַבְדָּה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי
עוֹד שִׁבְעַ־שָׁנִים אַחֲרוֹת : וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא
שִׁבְעַ זֹאת וַיִּתֵּן לָוּ אֶת־רַחֵל בְּתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה : וַיִּתֵּן
לֶבֶן לְרַחֵל בְּתוֹ אֶת־בְּלֵהָרָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה :
וַיָּבֵא גַם אֶל־רַחֵל וַיֵּאָהֵב גַּם־אֶת־רַחֵל מִלֵּאָה
וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְעַ־שָׁנִים אַחֲרוֹת : וַיֵּרָא יְהוָה
כִּי־שָׁנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחֲמָהּ וַרַחֵל עֲקָרָה :
וַתְּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי
אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעֵנָי כִּי־עָתָה יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי :
וַתְּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־
שָׁנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֵּן לִּי גַם־אֶת־זֵדָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
שִׁמְעוֹן : וַתְּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עָתָה הַפֵּעַם
יִלְוֶה אִישִׁי אֵלָי כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־
בֶּן־קָרָא־שְׁמוֹ לֹוִי : וַתְּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר
הַפֵּעַם אוֹרְהָ אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרָאתִי שְׁמוֹ יְהוֹרָה
וַתַּעֲמִד מִלְּדָת : * וַתְּהַר רַחֵל כִּי לֹא יִלְדָה לְיַעֲקֹב
וַתִּקְנָה

וַתִּקְנֵא רָחֵל בְּאַחֲתֶיהָ וַתֹּאמֶר אֶל-יַעֲקֹב הֲבֵה-
 לִי בָנִים וְאִם-אֵין מִתֵּרָה אָנֹכִי : וַיַּחַר אֶף-יַעֲקֹב
 בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנֹכִי אֲשֶׁר-מָנַע
 מִמֶּךָ פְּרִי-בֶטֶן : וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בְלָהָה בֵּא
 אֵלַיָּה וְתֵלֵד עַל-בְּרָכִי וְאִבְנֶה גַם-אָנֹכִי מִמֶּנָּה :
 וַתִּתֵּן-לוֹ אֶת-בְּלָהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלַיָּה
 יַעֲקֹב : וַתַּהַר בְּלָהָה וְתֵלֵד לְיַעֲקֹב בֶּן : וַתֹּאמֶר
 רָחֵל דָּגְנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקִלִּי וַיִּתֵּן-לִי בֶן
 עַל-בֶּן קַרְאָה שְׁמוֹ דָּן : וַתַּהַר עוֹד וְתֵלֵד בְּלָהָה
 שִׁפְחַת רָחֵל בֶּן שְׁנֵי יַעֲקֹב : וַתֹּאמֶר רָחֵל נִפְתּוּלֵי
 אֱלֹהִים | נִפְתַּלְתִּי עִם-אֲחֹתִי גַם-יִכְלָתִי וַתִּקְרָא
 שְׁמוֹ נִפְתָּלִי : וַתֵּרָא לָאָה כִּי עֲמָדָה מְלֻדָּת וַתִּקַּח
 אֶת-זֹלְפָה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה :
 וַתֵּלֵד זֹלְפָה שִׁפְחַת לָאָה לְיַעֲקֹב בֶּן : וַתֹּאמֶר
 לָאָה בְּגֵד וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ גָּד : וַתֵּלֵד זֹלְפָה שִׁפְחַת
 לָאָה בֶּן שְׁנֵי יַעֲקֹב : וַתֹּאמֶר לָאָה בְּאֲשֶׁרִי כִּי
 אֲשֶׁרוּנִי בְּנֹת וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֲשֶׁר : *וַיֵּלֶד רְאוּבֵן רְבִיעִי
 בְיָמֵי קִצְיֹר-חֲטִיִּם וַיִּמָּצֵא דוּדָאִים בְּשׂוּדָה
 וַיָּבֵא אֹתָם אֶל-לָאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל-לָאָה
 תְּנִי-נָא לִי מְדוּדָאֵי בְּנֶךָ : וַתֹּאמֶר לָהּ הֲמֵעַט
 קִתְּבָךְ אֶת-אִשִּׁי וְלִקְחָת גַּם אֶת-דוּדָאֵי בְנֵי
 וַתֹּאמֶר

ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה הנחת
 דודאי בנך: ויבא יעקב ומן השורה בערב והצא
 לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר
 שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא:
 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
 בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר
 נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר:
 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב: ותאמר
 לאה זכרני אלהים: ארתי זכר טוב הפעם וזבלני
 אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו
 זבלון: ואחר ילדה ברת ותקרא את שמה דינה:
 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים
 ויפתח את רחמה: ותהר ותלד בן ותאמר אסף
 אלהים את חרפתי: ותקרא את שמו יוסף לאמר
 יוסף יהודה לי בן אחר: ויהי כאשר ילדה רחל
 את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה
 אל מקומי ולארצי: הגה את נשי ואת ילדי אשר
 עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את
 עבדתי אשר עבדתיך: ויאמר אליו לבן אם נא
 מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך:
 ויאמר נקבה שכרה עלי ואתנה: ויאמר אליו

חמישי

אחה

אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר-הָיָה
 מִקִּנְיֶךָ אֵתִי : כִּי מָעַט אֲשֶׁר-הָיָה לְךָ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ
 לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶתְךָ לְרַגְלֵי וְעַתָּה מָתִי אַעֲשֶׂה
 גַּם-אֲנֹכִי לְבֵיתִי : וַיֹּאמֶר מָה אֶתֶּן-לְךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 לֹא-תִתֶּן-לִי מֵאוֹמָה אִם-תַּעֲשֶׂה-לִּי הַדָּבָר הַזֶּה
 אֲשׁוּבָה אֲרַעֶה צֹאנֶךָ אֲשֶׁמֶר : אֲעֵבֵר בְּכָל-צֹאנֶךָ
 הַיּוֹם הַסֵּר מִשָּׁם כָּל-שֵׂה וְנָקַד וּטְלוֹא וְכָל-שֵׂה-
 חוּם בְּכֹשְׁבִים וּטְלוֹא וְנָקַד בְּעֵזִים וְהָיָה שְׂכָרִי :
 וְעִנְתָה-בִּי צְדָקָתִי בַיּוֹם מָחָר כִּי-תָבוֹא עַל-שְׂכָרִי
 לִפְנֵיךָ כֹּל אֲשֶׁר-אֵינְנִי נָקַד וּטְלוֹא בְּעֵזִים וְחוּם
 בְּכֹשְׁבִים גָּנוּב הוּא אֵתִי : וַיֹּאמֶר לָבֵן הֲלוֹ לֹו יְהִי
 כְּדָבָרְךָ : וַיֵּסֶר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-הַתִּישִׁים הָעֶקְרִים
 וְהַטְּלָאִים וְאֵת כָּל-הָעֵזִים הַנִּקְדוֹת וְהַטְּלָאִת
 כֹּל אֲשֶׁר-לָבֵן בָּו וְכָל-חוּם בְּכֹשְׁבִים וַיִּתֵּן בְּיַד-
 בְּנָיו : וַיֵּשֶׁם דָּרֶךְ שְׁלִישִׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב
 וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת-צֹאן לָבֵן הַנּוֹתְרֹת : וַיִּקַּח-לוֹ
 יַעֲקֹב מִקָּלָ לְבָנָה לַח וְלוֹז וְעֶרְמוֹן וַיַּפְצֵל בָּהֶן
 פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מִחֹשֶׁף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל-הַמְּקָלוֹת :
 וַיִּצַּג אֶת-הַמְּקָלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֹהְטִים בְּשִׁקְתוֹת
 הַמַּיִם אֲשֶׁר תָּכֹאן הַצֹּאן לְשִׁתּוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן
 וַיִּחַמְנָה בְּכֹאן לְשִׁתּוֹת : וַיַּחֲמוּ הַצֹּאן אֶל-הַמְּקָלוֹת

ויצא

והלדן הוצאן עקרים נקדים וטלאים : והכשבים
הפריד יעקב ויתן פני הוצאן אל עקד וכל חום
בוצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שרתם
על צאן לבן : והיה בכל יחם הוצאן המהשרות
ושם יעקב את המקלות לעיני הוצאן ברהטים
ליחמנה במקלות : ובהעטיף הוצאן לא ישים
והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב : ויפרץ
האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבורת ושפחות
ועבדים וגמלים וחמרים : * וישמע את דברי
בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו
ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה : וירא
יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כחמול
שלשום : ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ
אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך : וישלח
יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו :
ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו
אלי כחמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי : ואתנה
ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן : ואביכן
החל בי והחלק את משכרתי עשרת מנים
ולא נתנו אלהים להרע עמדי : אם כה יאמר
נקדים יהיה שכרך וילדו כל הוצאן נקדים ואם

לא

כה

כֹּה יֹאמֹר עֲקָדִים יְהִי שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָּל־הַצֹּאֵן
 עֲקָדִים : וַיֵּצֵל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיְהִן־לִי :
 וַיְהִי בַעֲרַת יַחַם הַצֹּאֵן וְאִשָּׁא עֵינַי וָאֲרָא בַחֲלוּם
 וְהִנֵּה הָעֲקָדִים הָעֲלִים עַל־הַצֹּאֵן עֲקָדִים
 נִקְדִים וּבָרָדִים : וַיֹּאמֶר אֵלַי מִלֶּאךְ הָאֱלֹהִים
 בַּחֲלוּם יַעֲקֹב וָאֲמַר הֲנִנִי : וַיֹּאמֶר שָׂא נָא עֵינֶיךָ
 וּרְאֵה כָּל־הָעֲתָדִים הָעֲלִים עַל־הַצֹּאֵן עֲקָדִים
 נִקְדִים וּבָרָדִים כִּי רָאִיתִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר לְבֶן
 עֲשָׂה לָךְ : אֲנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחַת שֵׁם
 קדש
 מִצְבָּה אֲשֶׁר נִדְרַתְּ לִי שֵׁם נִדַר עֲתָה קוּם צֵא
 מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלְדֹתְךָ : וְתַעַן
 רְחֵל וְלֵאמֹר וְתֹאמְרָנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֶלֶק וְנַחֲלָה
 בְּבֵית אֲבִינוּ : הֲלוֹא נִבְרִיֹת נַחֲשִׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכַרְנוּ
 וַיֹּאכַל גַּם־אֲכֹל אֶת־כֶּסֶפֵּנוּ : כִּי כָל־הָעֲשָׂר
 אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וְלִבְנֵינוּ
 וְעֲתָה כֹל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה : * וַיָּקָם
 ששי
 יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמָלוֹת :
 וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רֶכֶשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ
 מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדֵן אֲדָם לָבוֹא אֶל־
 יִצְחָק אָבִיו אֶרְצָה בְּנַעַן : וְלִבֶּן הַלֵּךְ לָגֹז אֶת־
 צֹאֲנוֹ וְתַגְנֹב רְחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאִכִּיָּה :
 י ב 2 • 1 ויגנב

ויצא

וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבֶן הָאֲרָמִי עַל־בְּלִי הַגִּיד לוֹ
 כִּי בָרַח הוּא : וַיְבָרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם
 וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיֵּשֶׁם אֶת־פָּנָיו הַר הַגְּלָעָד : וַיַּגֵּד
 לְלָבֶן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב : וַיִּקַּח אֶת־
 אָחִיו עִמּוֹ וַיְדַרְךָ אַחֲרָיו דָּרָךְ שִׁבְעַת יָמִים
 וַיְדַבֵּק אֹתוֹ בְּהַר הַגְּלָעָד : וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבֶן
 הָאֲרָמִי בַּחֹלֶם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשֹׁמֵר לָךְ
 פֶּן־תִּדְבָר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע : וַיִּשָּׂג לָבֶן אֶת־
 יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב הִתְקַע אֶת־אָהָלוֹ בְּדָהָר וּלְבֶן תִּקַּע
 אֶת־אָחִיו בְּהַר הַגְּלָעָד : וַיֹּאמֶר לָבֶן לַיַּעֲקֹב מַה
 עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתִּנְהַג אֶת־בְּנֹתַי כַּשְּׂבִיּוֹת
 חָרָב : לָמָּה נִחַבְתָּ לְבָרַח וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא הִגַּדְתָּ
 לִי וַאֲשַׁלְּחֶךָ בְּשֹׁמְחָה וּבְנָשִׁים בְּרַחֶף וּבְכַנּוּר :
 וְלֹא נִטְשֵׁתָנִי לַנָּשִׁק לְבָנָי וּלְבְנֹתַי עֵתָּה הִסְכַּלְתָּ
 עֵשׂוֹ : יֵשׁ־לְאֵל יָדַי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וְאֱלֹהֵי
 אֲבִיכֶם אֲמַשׁ וְאָמַר אֵלַי לֵאמֹר הֲשֹׁמֵר לָךְ מִדְּבַר
 עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע : וְעֵתָּה הֲלֹךְ הַלְכָתָּ כִּי־
 נִכְסְף נִכְסַפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גִּנְבֹתָ אֶת־
 אֱלֹהֵי : וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבֶן כִּי יָדָאֲתִי כִּי אָמַרְתִּי
 פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתַיךָ מֵעַמִּי : עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא
 אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחִירָה נַגְדִּי אַחֲרָיו הַכֹּרֶת לָךְ מִתְּ
 עַמְדֵי

קדש חול *

עמדִי וְקַח־לְךְ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גִּנְבָתָם :
 וַיָּבֹא לָבֶן בְּאֶהֱל־יַעֲקֹב וּבְאֶהֱל לֵאָה וּבְאֶהֱל
 שְׁתֵּי הָאִמְהוֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֶהֱל לֵאָה וַיָּבֹא
 בְּאֶהֱל רָחֵל : וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וְהַטְּמִים
 בְּכַר הַגָּמֶל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם וַיִּמָּשֵׁשׁ לָבֶן אֶת־כָּל־
 הָאֶהֱל וְלֹא מָצָא : וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אֵל־יִחִיד
 בְּעֵינַי אֲרָנִי כִּי לֹא אוֹכֵל לָקוּם מִפְּנֵיהָ כִּי־דַרְךְ
 נָשִׁים לִי וַיִּהְפֹּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים : וַיִּחַר
 לַיַּעֲקֹב וַיִּרְבַּ בְּלִבּוֹ וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבֶן מַה־
 פָּשַׁעִי מָה חָטָאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי : כִּי־מִשְׁשַׁת
 אֶת־כָּל־כְּלֵי מַה־מָּצָאתָ מִכָּל כְּלֵי־בֵיתְךָ שֵׁים כֹּה
 נֶגְדַ אַחֵי וְאֶחָיִךְ וַיִּזְכִּיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ : זֶה עָשִׂיתִים
 שְׁנָה אֲנֹכִי עִמָּךְ רַחֲלִיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכְלוּ וְאֵילֵי
 צֹאנֶךָ לֹא אֲכָלְתִּי : מִרְפָּה לֹא הִבֵּאתִי אֵלֶיךָ
 אֲנֹכִי אַחַטְנָה מִיָּדִי תִּבְקַשְׁנָה גִּנְבָתִי יוֹם וּגְנֻבָתִי
 לַיְלָה : הִיִּיתִי בַּיּוֹם אֲכָלְנִי חָרֵב וַקְרַח בַּלַּיְלָה
 וַתִּרְדַּ שְׁנָתִי מֵעֵינַי : זֶה־לִּי עֲשָׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ
 עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשֵׁתִי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ
 שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף אֶת־מִשְׁכְּבֹתַי עֲשֹׂרֹת
 מָנִים : לֹא־לִי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְיִצְחָק
 יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עָתָה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי אֶת־עֵנָי

וְאֵת

ויצא

שביעי

וְאֶת־יְגִיעַ כַּפֵּי רָאָה אֱלֹהִים וַיִּזְכַּח אֲמִישׁ : * וַיַּעַן
 לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הַכְּנוֹת בְּנֹתַי וְהַבָּנִים בְּנֵי
 וְהַצֹּאן צֹאֲנֵי וְכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה רָאָה לִי הוּא
 וּלְבִנֹתַי מָה אַעֲשֶׂה לְאֵלֶּה הַיּוֹם אִם אֵין לְבָנֵיהֶן אֲשֶׁר
 יֵלְדוּ : וַעֲתָה לֵכָה נְכַרְתֶּה בְרִית אֲנִי וְאַתָּה וְהָיָה
 לְעֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ : וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיִּרְיֶמֶה מִצֵּבָה :
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאָחִיו לְקַטּוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים
 וַיַּעֲשׂוּ־גִל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל־הַגִּל : וַיִּקַּח אֵלֹו לָבָן
 יָגֵר שְׂהָדוּתָא וַיַּעֲקֹב קָרָא לוֹ גִלְעָד : וַיֹּאמֶר לָבָן
 הַגִּל הַזֶּה עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ
 גִלְעָד : וְהַמְצָפָה אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק הַזֶּה בֵּינִי וּבֵינְךָ
 כִּי נִסְתַּר אִישׁ מֵרְעֵהוּ : אִם תִּעֲנֶה אֶת־בְּנֹתַי וְאִם־
 תִּקַּח נָשִׁים עַל־בְּנֹתַי אִין אִישׁ עִמָּנוּ רָאָה אֱלֹהִים
 עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ : וַיֹּאמֶר לָבָן לַיַּעֲקֹב הִנֵּה הַגִּל
 הַזֶּה וְהִנֵּה הַמְצָפָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ : עַד
 הַגִּל הַזֶּה וְעַתָּה הַמְצָפָה אִם־אָנֹכִי לֹא־אֶעֱבֹד אֵלֶיךָ
 אֶת־הַגִּל הַזֶּה וְאִם־אַתָּה לֹא־תֵעֱבֹד אֵלַי אֶת־הַגִּל
 הַזֶּה וְאֶת־הַמְצָפָה הַזֹּאת לְרַעָה : אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 וְאֱלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וַיִּשְׁבַּע
 יַעֲקֹב בְּפָחַד אָבִיו יִצְחָק : וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בְּהָר
 וַיִּקְרָא לְאָחִיו לְאֹכַל־לֶחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיִּלְיֶנּוּ

קדש

חול חול

בהר

וישלה

מ

בְּהָרָה : * וַיִּשְׁלַח לָבָן בַּבֶּקֶר וַיִּנְשֹׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו
 וַיְבָרֶךְ אֶתְהֵם וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב לָבָן לְמִקְמוֹ : וַיַּעֲקֹב
 הֵלֶךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ-בּוֹ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב בְּאִשְׁרֵי רְאִים מִחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא
 שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא מִחַנֵּים : פ פ פ

P. 8. וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלֹאכֵים לְפָנָיו אֶל-עֵשָׂו אָחִיו
 אֲרֻצָּה שְׂעִיר שָׂדֵה אֲרוֹם : וַיִּצַּו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה
 הֵאמְרוּן לְאֵדְנֵי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב
 עִם-לָבָן גֵּרְתִּי וְאַחֲרָי עַד-עֲתָה : וַיְהִי-לִי שׂוֹר
 וְחִמּוֹר צֹאן וַיַּעֲבֹד וַשְׂפַחָה וַאֲשַׁלְּחָה לְדֹגֵיד
 לְאֵדְנֵי לְמִצְרָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ : * וַיֵּשְׁבוּ הַמְּלֹאכִים אֶל-
 יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-אָחִיךָ אֶל-עֵשָׂו וְגַם הֵלֶךְ
 לְקִרְיַתְךָ וְאֲרַבְּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ : וַיִּירָא יַעֲקֹב
 מְאֹד וַיִּצַּר לוֹ וַיִּחַץ אֶת-הָעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-
 הַצֹּאן וְאֶת-הַבְּקָר וְהַגְּמָלִים לְשָׁנֵי מַחֲנוֹת : וַיֹּאמֶר
 אִם-יָבֹא עֵשָׂו אֶל-הַמַּחֲנֵה הָאֶחָד וְהִכָּהוּ וְהָיָה
 הַמַּחֲנֵה הַנִּשְׁאָר לְפִלִּיטָה : * וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהִים
 אָבִי אֲבָרְכֶם וְאֵלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יִרְוֶה הָאֵמֶר
 אֵלַי שׁוּב לְאֲרֻצָּךְ וּלְמִוְלַדְתְּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ :
 קִטְנֵנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל-הָאֵמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 אֵת-עַבְדְּךָ כִּי בְּמִקְלִי עַבְדְּתִי אֶת-הִירְבֵּן הָיָה
 וְעַתָּה

וישלח

וַעֲתָה הֵייתִי לְשָׁנֵי מַחֲנוֹת : הֲצִילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי
מִיַּד עֲשׂוּ כִי־רָא אֲנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבֹא וְהִכְנִי אִם
עַל־בָּנִים : וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטֵיב עִמָּךְ
וְשָׁמַתִּי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסְפָּר
מֶרֶב : * וַיֵּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּיִת
בִּידוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אָחִיו : עֲזִים מְאֹתִים וּתְיָשִׁים
עֲשָׂרִים רְחֵלִים מְאֹתִים וְאֵילִים עֲשָׂרִים :
גְּמָלִים מִיִּנְקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת
אַרְבָּעִים וּפָרִים עֶשְׂרֵה אֶתְנַת עֲשָׂרִים וְעִזִּים
עֶשְׂרֵה : וַיִּתֵּן בְּיַד־עַבְדָּיו עֶדֶר עֶדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר
אֶל־עַבְדָּיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׂימוּ בֵּין עֶדֶר וּבֵין
עֶדֶר : וַיֵּצֵאוּ אֶת־הָרֵאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגְּשֶׁךָ עֲשׂוֹ
אָחִי וְשָׂאֶלְךָ לֵאמֹר לְמִי־אַתָּה וְאַגִּיד תֵּלְךָ וְלִמִּי
אֵלֶּה לְפָנֶיךָ : וְאַמְרַתְּ לְעַבְדְּךָ לֵיעֶקֶב מִנְחָה
הוּא שְׁלוּחָה לְאֲדֹנָי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם־הוּא אַחֲרֵינוּ :
וַיֵּצֵאוּ גַם אֶת־הַשְּׁנַיִם גַּם אֶת־הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת־כָּל־
הַהֲלָכִים אַחֲרֵי הָעֶדְרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה
תִּדְבְּרוּן אֶל־עֲשׂוֹ בְּמִצְאֵכֶם אֹתוֹ : וְאַמְרַתֶּם גַּם
הַיְנֵה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ בִּי־אָמַר אֲכַפְרָה פָּנָיו
בְּמִנְחָה הַהֲלָכָת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי־כֵן אֲרַאֲהוּ פָּנָיו אוֹלֵי
יִשְׂרָאֵל פָּנָיו : וְתַעֲבֹד הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לֵן בַּלַּיְלָה־
הַהוּא

והוא במחנה: ויקם ובלילה הוא ויקח את-שתי
 נשיו ואת-שתי שפחותיו ואת-אחד עשר ילדיו
 ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעברם את-הנהל
 ויעבר את-אשר-לו: ויזתר יעקב לבדו ויאבק
 איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו
 ויגע בכף-ירכו ותקע כף-ירך יעקב בהאבקו
 עמו: ויאמר עלחני כי עלה השחר ויאמר לא
 אשלחך כי אם-ברכתני: ויאמר אליו מה-שמך
 ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך
 כי אם-ישךאל כי-שרית עם-אלהים ועם-אנשים
 ותובל: וישאל יעקב ויאמר הגידה-נא שמך
 ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: *
 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי-ראיתי
 אלהים פנים אל-פנים ותנצל נפשי: ויזרח-לו
 השמש באשר עבר את-פנואל והוא צלע על-
 ירכו: על-כן לא יאכלו בני-ישךאל את-גיד הנשה
 אשר על-כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף-
 ירך יעקב בגיד הנשה: * וישא יעקב עיניו וירא
 והנה עשו נא ועמו ארבע מאות איש ויחז את-
 הילדים על-לאה ועל-רחל ועל שתי השפחות:
 וישם את-השפחות ואת-ילדיהן באשנה
 יא א י ו ואת

קדש

שלישי

חול

לא

וישלח

וְאֶת-לֵאָה וַיְלֵדָהּ אַחֲרָנִים וְאֶת-רָחֵל וְאֶת-יוֹסֵף
 אַחֲרָנִים : וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה
 שִׁבְעַ פְּעָמִים עַד-גִּשְׁתּוֹ עַד-אַחִיו : וַיִּרֶץ עֵשׂוֹ
 לְקַרְיָאתוֹ וַיַּחְבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל-צוּאָרוֹ וַיִּשְׁקָהוּ
 וַיִּבְכּוּ : וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַנָּשִׁים וְאֶת-
 הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי-אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר-
 חָנַן אֱלֹהִים אֶת-עַבְדְּךָ : * וַתִּגְשֶׁן הַשְּׂפָחוֹת הַנָּה
 וַיִּלְדִּיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוּוּן וַתִּגַּשׁ גַּם-לֵאָה וַיְלֵדָהּ
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ וְאַחֵר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ : וַיֹּאמֶר
 מִי לָּךְ כָּל-הַמַּחְנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמַצְאֵ-
 חֵן בְּעֵינַי אֲדָנִי : וַיֹּאמֶר עֵשׂוֹ יֵשׁ-לִי רֵב אֲחִי יְהִי
 לָּךְ אֲשֶׁר-לָּךְ : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל-נָא אִם-נָא מְצָאתִי
 חֵן בְּעֵינֶיךָ וּלְקַחְתָּ מִנְּחֹתַי מִיָּדַי כִּי-עַל-כֵּן רָאִיתִי
 פָּנֶיךָ כִּרְאֹת פָּנַי אֱלֹהִים וַתִּרְצָנִי : קַח-נָא אֶת-
 בְּרֹכְתִי אֲשֶׁר הִבָּאת לָּךְ כִּי-חָנְנִי אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ-לִי-
 כָּל וַיִּפְצַד-בּוֹ וַיִּקַּח : וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכְּה וְאִלְכָה
 לְנֶגְדְּךָ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנִי יָדַע כִּי-הַיְלָדִים רֹכִים
 וְהִצָּאן וְהִבְקֵר עֲלוֹת עָלַי וּדְפָקוּם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ
 כָּל-הִצָּאן : יַעֲבֹר-נָא אֲדָנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וְאֲנִי אֲתַנְהִלָּה
 לְאַפֵּי לְרֹגַל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר-לִפְנָי וּלְרֹגַל הַיְלָדִים
 עַד אֲשֶׁר-אָבֹא אֶל-אֲדָנִי שְׁעִירָה : וַיֹּאמֶר עֵשׂוֹ

צואריו ק
 נקוד על
 וישקהו

רביעי

חול

אציגה

אֲצִיגָהּ נָא עִמָּךְ מִן הָעַם אֲשֶׁר אֲתִי וַיֹּאמֶר לָמָּה
זֶה אֲמָצָא חֵן בְּעֵינַי אֲדָנָי : וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עִשׂוֹ
לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה : וַיַּעֲקֹב גָּסַע סִכָּתָהּ וַיִּבֶן לָהּ בַּיִת
וּלְמִקְנֵהוּ עֲשָׂה סִכָּת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
סִכּוֹת : ׀ וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר

שָׁכֵם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בָּבֹאוּ מִפְּנֵי אֲרָם וַיַּחֲזֹק
אֶת־פְּנֵי הָעִיר : וַיִּקַּח אֶת־חֵלְקֵת הַשְּׂדֵה אֲשֶׁר
נָטָה שֵׁם אֶהְלוֹ מִיר בְּנֵי־חַמּוֹר אָבִי שָׁכֵם בְּמֵאָה
קִשְׁיֻטָּה : וַיֵּצֵב־שֵׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל : * ׀ וַתֵּצֵא דִינָה בַת־לֵאָה

קדש קדש
לד
חמישי

אֲשֶׁר יִלְדָה לַיַּעֲקֹב לְרֵאוֹת בְּבָנוֹת הָאָרֶץ : וַיָּדָא
אֶרְתָּה שָׁכֵם בֶּן־חַמּוֹר הַחֹוֵי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח
אֹתָהּ וַיֵּשֶׁב אִתָּהּ וַיַּעֲנָה : וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה
בַת־יַעֲקֹב וַיַּאֲהֵב אֶת־הַנְּעִר וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנְּעִר :
וַיֹּאמֶר שָׁכֵם אֶל־חַמּוֹר אָבִיו לֵאמֹר קָה־לִּי אֶת־
הַיְלָדָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה : וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמְא אֶת־
דִּינָה בָתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַשְּׂדֵה וְהַחֲרֹשׁ
יַעֲקֹב עָרַב־בָּאֵם : וַיֵּצֵא חַמּוֹר אָבִי־שָׁכֵם אֶל־יַעֲקֹב
לְדַבֵּר אִתּוֹ : וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשְּׂדֵה בְּשִׁמְעֵם
וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲדּוּ לָהֶם מְאֹד כִּי נִבְלָה עֲשָׂה
בְּיִשְׂרָאֵל לְשֹׁכְבֵי אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה :

הנערה ק
הנערה ק

יא ב ב ג וידבר

וישלח

וידבר חמור אתם לאמר שכם בני השקה
 נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה : והתתנו
 אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם :
 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה
 והאחוז בה : ויאמר שכם אל אביו ואל אחיות
 אמצא חן בעיניכם ואשר התאמרו אלי אתן :
 הדבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
 אלי ותנו לי את הנער לאשה : ויענו בני יעקב
 את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר
 טמא את דינה אחתם : ויאמרו אליהם לא נוכל
 לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש
 אשר לו ערלה כי הרפה הוא לנו : אך בזאת
 גאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר :
 ונתנו את בנותינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו
 וישבנו אתכם והיינו לעם אחד : ואם לא תשמעו
 אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו : וייטבו
 דבריכם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור :
 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי הפך בבת
 יעקב והוא נכבד מכל בית אביו : ויבא חמור
 ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם
 לאמר : האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו

הנער ק

בארץ

בְּאֶרֶץ וַיִּסְתְּרוּ אֹתָהּ וּדְהָאֲרֶץ הִנְּהוּ דְהַבְּרַת יְהוּדִים
 לְפָנֵיהֶם אֶת־בְּנֹתָם נִקְחָה לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ
 נָתַן לָהֶם : אֶךְ בָּזֹאת יֵאָתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשֶׁבֶת
 אֲתָנוּ לְהַיּוֹת לְעִם אֲחֵר בְּהַמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר
 כַּאֲשֶׁר הֵם נְמַלִּים : מִקְנֵהֶם וּקְנִינָם וְכָל־בְּהֵמָתָם
 הָלוּא לָנוּ הֵם אֶךְ נִאֻתְּרָה לָהֶם וַיֵּשְׁבוּ אֲתָנוּ :
 וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חַמּוֹר וְאֶל־שָׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יְצֵאי שַׁעַר
 עִירוֹ וַיִּמְלֹוּ כָּל־זָכָר כָּל־יְצֵאי שַׁעַר עִירוֹ : וַיְהִי
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהַיּוֹתָם כְּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בָנֵי־
 יַעֲקֹב שְׁמֵעוֹן וְלוֹי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חָרְבוּ וַיָּבֹאוּ
 עַל־הָעִיר בַּטַּח וַיַּחְרְגוּ כָּל־זָכָר : וְאֶת־חַמּוֹר וְאֶת־
 שָׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי־חָדָב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית
 שָׁכֶם וַיֵּצְאוּ : בָּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיָּבֹאוּ
 הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אַחֻזָּתָם : אֶת־צֹאֲנָם וְאֶת־בְּקָרָם
 וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת־אֲשֶׁר־בְּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר
 בַּשָּׂדֶה לָקְחוּ : וְאֶת־כָּל־הַיֵּלָם וְאֶת־כָּל־טָפְס וְאֶת־
 נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּבֵית : וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב אֶל־שְׁמֵעוֹן וְאֶל־לוֹי עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְּאֵי שְׁנֵי
 בָּיִשׁ הָאָרֶץ בְּכַנְעֵנִי וּבְפָרוֹנִי וְאֲנִי מֵרְתִי מִסְפָּרָה
 וְנֶאֱסָפוּ עָלַי וְהַכּוֹנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי : וַיֹּאמְרוּ
 הַכּוֹזְנֵה יַעֲשֶׂה אֶת־אַחֻזָּתָנוּ :

מלמע

ספרי
אשכנזים
ז רבתי

פ
ויאמר

וישלה

לה

קדש

ויאמר אלהים אל-יעקב קום עלה בית-אל ושב-
 שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בכרתיך
 מפני עשו אחיך : ויאמר יעקב אל-ביתו ואל כל-
 אשר עמו הסרו את-אלהי הנכר אשר בתככם
 והטהרו והחליפו שמלתיכם : ונקומה ונעלה
 בית-אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום
 צדתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי : ויתנו אל-
 יעקב את כל-אלהי הנכר אשר בידם ואת-הנזמים
 אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה
 אשר עם-שכם : ויסעו ויהי חתת אלהים על-
 הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני
 יעקב : ויבא יעקב לווזה אשר בארץ כנען הוא
 בית-אל הוא וכל-העם אשר-עמו : ויבן שם מזבח
 ויקרא למקום אל בית-אל כי שם נגלו אליו
 האלהים בכרתי מפני אחיו : ותמת דברה מינקת
 דבקה ותקבר מתחת לבית-אל תחת האלון
 ויקרא שמו אלון בכות : פ
 וירא אלהים אל-יעקב עוד בבאו מפרץ ארם
 ויברך אתו : ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא-
 יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישך אל יהיה שמך
 ויקרא את-שמו ישך אל : ויאמר לו אלהים אני
 אל

קדש

חול

אֵל שְׂרֵי פָרָה וּרְבֵרָה גְּוֵי וְקָהֵל גְּוֵיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ
 וּמַלְכִים מִהַלְצִיךְ יֵצְאוּ : וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לָךְ אֶתְנַנֶּה וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרַיִךְ
 אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ : וַיַּעַל מֵעַלְיוֹ אֱלֹהִים בְּמָקוֹם
 אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵתוֹ : * וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מִצְבֵּה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֵתוֹ מִצְבֵּת אָבִן וַיִּסֶּךְ עָלֶיהָ גֹסֶךְ וַיִּצַק עָלֶיהָ
 שֵׁמֶן : וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר
 אֵתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית־אֵל : וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי־
 עוֹד בְּכַרְת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וְתֹלַד רָחֵל
 וַתִּקַּשׁ בְּלָדְתָהּ : וַיְהִי כִּהְקַשְׁתָּהּ בְּלָדְתָהּ וַתֹּאמֶר
 לָהּ הַמַּיְלֶדֶת אֵל־תִּירָאִי כִּי־גַם זֶה־לֶּךָ בֵּן : וַיְהִי בְּצֵאת
 גַּפְשָׁהּ כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֵּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא־לוֹ
 בְּנֵי־מִיִן : וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הוּא
 בֵּית לָחֶם : וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מִצְבֵּה עַל־קְבֻרָתָהּ הוּא
 מִצְבֵּת קְבֻרַת־רָחֵל עַד־הַיּוֹם : וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט
 אֶהְרָלָה מִהַלְאָה לְמַגְדַּל־עַדְרָה : וַיְהִי בְּשֹׁכֵן יִשְׂרָאֵל
 בְּאָרֶץ הַהוּא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בְּלָחָה
 פִּילְגֶשֶׁת אִבְיוֹ וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 פ
 וַיְהִי בְּנֵי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר : בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב
 רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וַיְהוּדָה וַיַּשְׁשֻׁכָּר וְזְבֻלוֹן : בְּנֵי
 רָחֵל יוֹסֵף וּבְנֵי־מִיִן : וּבְנֵי בְּלָחָה שְׁפָתָהּ רָחֵל הִן
 וּגְפָתָלִי

טעמי
 צבור
 וליחיד
 בסוף זח
 הספר
 פסקא
 באמצע
 פסוק

וישלה

וּנְפֹתָלִי : וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאמֹר גֵּר וְאֲשֶׁר אֱלֹהֵי
בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יִלְדוּ לוֹ בְּפְרוֹן אֲרָם : וַיָּבֵא יַעֲקֹב
אֶל-יִצְחָק אָבִיו מִמִּירָא קְרִית הַהָאֲרָבִיעַ הַזֹּאת
חֲבֵרוֹן אֲשֶׁר-גֵּר-שָׁם אֲבֹתָם וַיִּצְחָק : וַיְהִי יָמָיו
יִצְחָק מֵאָת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה : וַיָּגֹעַ יִצְחָק
וַיָּמָת וַיִּאָסֶף אֶל-עַמּוּי זָקֵן וּשְׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ
אֹתוֹ עֵשָׂו וַיַּעֲקֹב בְּנָיו :

פ

וְאֵלֶּה תְּלִדוֹת עֵשָׂו הוּא אָדָם : עֵשָׂו לָקַח אֶת-
נְשָׂיו מִבְּנוֹת בְּנֵעֵן אֶת-עֵדָה בַּת-אֵילֹן הַחֲתִי וְאֶת-
אֶהֱלִיבָמָה בַּת עֵזָה בַת-צְבָעוֹן הַחֲוִי : וְאֶת-בְּשִׁמְת
בַּת-יִשְׁמָעֵאל אַחֹת נַבְיֹזָת : וְהִלְדָּה עֵדָה לְעֵשָׂו
אֶת-אֵלִיפֹז וּבְשִׁמְת יִלְדָה אֶת-רְעוּאֵל : וְאֶהֱלִיבָמָה
יִלְדָה אֶת-יַעִישׁ וְאֶת-יַעֲלָם וְאֶת-קָרַח אֱלֹהֵי בְנֵי
עֵשָׂו אֲשֶׁר יִלְדוּ לוֹ בְּאֶרֶץ בְּנֵעֵן : וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת-
נְשָׂיו וְאֶת-בְּנָיו וְאֶת-בְּנֹתָיו וְאֶת-כָּל-נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ
וְאֶת-מִקְנֵהוּ וְאֶת-כָּל-בְּהֵמָתוֹ וְאֶת-כָּל-קִנְיָנוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ בְּנֵעֵן וַיֵּלֶךְ אֶל-אֶרֶץ מִפְּנֵי
יַעֲקֹב אָחִיו : כִּי-הָיָה רָכוּשׁוֹ רַב מִשְׁבַּת יַחֲדוֹ
וְלֹא יָכָלָה אֶרֶץ מִגֹּרֵיהֶם לְשִׂאת אֹתָם מִפְּנֵי
מִקְנֵיהֶם : וַיֵּשֶׁב עֵשָׂו בְּהַר שֵׁעִיר עֵשָׂו הוּא אָדָם :
וְאֵלֶּה תְּלִדוֹת עֵשָׂו אָבִי אָדָם בְּהַר שֵׁעִיר : אֱלֹהֵי

לו

יעושק

שמות

שְׁמוֹת בְּנֵי-עֵשָׂו אֵלִיפֹז בֶּן-עֵדָה אִשָּׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל
 בֶּן-בְּשִׁמֹּת אִשָּׁת עֵשָׂו : וַיְהִי בְנֵי אֵלִיפֹז תִּימָן
 אוֹמֵר צָפוֹ וּגְעָתָם וּקְנֹז : וַתִּמְנַע הַיִּתָּה פִּילָגֶשׁ
 לְאֵלִיפֹז בֶּן-עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְאֵלִיפֹז אֶת-עַמְלִק אֱלֹהֵה
 בְּנֵי עֵדָה אִשָּׁת עֵשָׂו : וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל גַּחַת וְזֶרַח
 שְׁמָה וּמְזָה אֱלֹהֵה הָיוּ בְנֵי בְשִׁמֹּת אִשָּׁת עֵשָׂו : וְאֵלֶּה
 הָיוּ בְנֵי אֶהֱלִיבְמָה בַת-עֵנָה בַת-צַבְעוֹן אִשָּׁת עֵשָׂו
 וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת-יַעֲיִשׁ וְאֶת-יַעֲלָם וְאֶת-קָרַח : יעושק'
 אֱלֹהֵי אֱלוֹפֵי בְּנֵי-עֵשָׂו בְּנֵי אֵלִיפֹז בְּכוֹר עֵשָׂו אֱלוֹף
 תִּימָן אֱלוֹף אוֹמֵר אֱלוֹף צָפוֹ אֱלוֹף קְנֹז : אֱלוֹף
 קָרַח אֱלוֹף גְּעָתָם אֱלוֹף עַמְלִק אֱלֹהֵי אֱלוֹפֵי
 אֵלִיפֹז בְּאֶרֶץ אֲדוּם אֱלֹהֵי בְּנֵי עֵדָה : וְאֵלֶּה בְּנֵי
 רְעוּאֵל בֶּן-עֵשָׂו אֱלוֹף גַּחַת אֱלוֹף זֶרַח אֱלוֹף
 שְׁמָה אֱלוֹף מְזָה אֱלֹהֵי אֱלוֹפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֲדוּם
 אֱלֹהֵי בְּנֵי בְשִׁמֹּת אִשָּׁת עֵשָׂו : וְאֵלֶּה בְּנֵי אֶהֱלִיבְמָה
 אִשָּׁת עֵשָׂו אֱלוֹף יַעֲיִשׁ אֱלוֹף יַעֲלָם אֱלוֹף
 קָרַח אֱלֹהֵי אֱלוֹפֵי אֶהֱלִיבְמָה בַת-עֵנָה אִשָּׁת
 עֵשָׂו : אֱלֹהֵי בְּנֵי-עֵשָׂו וְאֵלֶּה אֱלוֹפֵיהֶם הֵיוּ
 אֲדוּם : * ס אֱלֹהֵי בְּנֵי-שַׁעִיר הַחֲרִי יִשְׁבִּי שביעי
 הָאֶרֶץ לוֹטָן וְשׁוּבָל וְצַבְעוֹן וְעֵנָה : וְדִישׁוֹן וְאַצֵּר
 וְדִישׁוֹן אֱלֹהֵי הַחֲרִי בְּנֵי שַׁעִיר בְּאֶרֶץ אֲדוּם :
 יב א א 2 ויהיו

וישלה

ויהיו בני-לוטן חרי ויהימם ואחות לוטן תמנע :
ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפן ואונם :
ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר
מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים
לצבעון אביו : ואלה בני ענה דישן ואהליבמה
בת ענה : ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן
וכרן : אלה בני אצר בלהן וועון ועקן : אלה בני-
דישן עוץ וארן : אלה אלופי החרי אלוף לוטן
אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה : אלוף
דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי

פ

לאלפיהם בארץ שעיר :
ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני
מלך-מלך לבני ישראל : וימלך באדום בלע בן
בעור ושם עירו דנהבה : וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה : וימת יובב וימלך תחתיו
חשם מארץ התימני : וימת חשם וימלך תחתיו
הדר בן בדר המכה את מדין בשדה מואב
ושם עירו ענית : וימת הדר וימלך תחתיו שמלה
ממשרקה : וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
מרהכות הנגד : וימת שאול וימלך תחתיו בעל
חנן בן עכבור : וימת בעל חנן בן עכבור וימלך

תחתיו

מפטיור

תִּחַתֵּי הַדָּר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מִהֵיטָב אֱלֹהִים
 בֵּת מִטֵּרֶד בֵּת מִי זָהָב: * וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלֹהֵי עֲשׂוֹ
 לְמִשְׁפַּחְתָּם לְמִקְמֹתָם בְּשִׁמְרָתָם אֱלֹהֵי תַמְנֵעַ
 אֱלֹהֵי עֵלוּהָ אֱלֹהֵי יִתָּת: אֱלֹהֵי אֲהֵל־בִּמָּה אֱלֹהֵי
 אֵלֶּה אֱלֹהֵי פִינֵן: אֱלֹהֵי קִנּוֹ אֱלֹהֵי תִימָן אֱלֹהֵי
 מִבְּצָר: אֱלֹהֵי מִגְדֵי־אֵל אֱלֹהֵי עִירֹם אֵלֶּה אֱלֹהֵי
 אֲרוֹם לְמִשְׁבַּחְתָּם בְּאֶרֶץ אַחֲזֵרָתָם הוּא עֲשׂוֹ
 אָבִי אֲרוֹם: פ פ פ

לו
P. 9.

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְדֵי־אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
 אֵלֶּה הַתְּלֻדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שִׁבְע־עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת־אָחִיו בְּצֹאֵן וְהוּא נָעַד אֶת־
 בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף
 אֶת־דְּבָרָתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂרָאֵל אָהָב אֶת־
 יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זִקְנִים הוּא לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ
 כְּתוּבַת פָּסִים: * וַיִּרְאוּ אָחִיו כִּי־אֵתוֹ אָהָב אֲבִיהֶם
 מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׁנֹאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלֹם:
 וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיִּגַּד לְאָחִיו וַיּוֹסְפוּ עוֹד שְׁנֵי
 אֲתוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה
 אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי: וְהִנֵּה אֲנִי חֹנֵן מֵאֱלֹהִים אֱלֹהִים
 בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֵלַי וְגַם־נִצְבָּה
 וְהִנֵּה תִסְבְּיָנִי אֵלַי וְתִשְׁתַּחוּוּ לְאֵלַי: *

ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול
 תמשול בנו ויוספו עוד שנה אתו על חלמתיו
 ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו
 לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
 השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים
 לי: ויספר אל-אביו ואל-אחיו ויגער-בו אביו
 ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא
 נבוא אני ואמך ואחייך להשתחור לך ארצה:
 ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר את-הדבר: * וילכו
 אחיו לרעות את-צאן אביהם בשכם: ויאמר
 ישדאל אל-יוסף הלוא אחייך רעים בשכם
 לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר
 לו לך-נא ראה את-שלום אחייך ואת-שלום
 הוצאן והשבני דבר וישלח-הו מעמק חברון
 ויבא שבמה: וימצאו איש והנה תעה בשדה
 וישאל-הו האיש לאמר מה-תבקש: ויאמר
 את-אחי אנכי מבקש הגידה-נא לי איפה הם
 רעים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי
 אמרים נלכה דרתינה וילך יוסף אחר אחיו
 וימצאם בדתן: ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב
 אליהם ויתנבלו אתו להמיתו: ויאמרו איש

שני
 נקוד על
 את

אל

אֶל-אָחִיו הִנֵּה בָעַל הַחֲלָמוֹת הִלְוֶה בָּא : וְעַתָּה זֶה
 לָכֵן וְנִהְיֶה גֵרֵךְ וְנִשְׁלָכֶרְךָ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וְאָמְרֵנוּ
 חַיֵּה רַעֲדָה אֶכְלָתֶהּ וְנִרְאָה מִה־יְהוָה חֲלָמְתֵינוּ :
 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנֹה
 נַפְשׁ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְרְאוּבֵן אֶל-תִּשְׁכַּחוּ דָם
 הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּמִדְבָּר וַיֵּד
 אֶל-תִּשְׁלַחוּ-בּוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבּוֹ
 אֶל-אָבִיו : * וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-בָּא יוֹסֵף אֶל-אָחִיו וַיִּפְשִׁטוּ
 אֶת-יוֹסֵף אֶת-כְּתֹנֶתוֹ אֶת-כְּתֹנֶת הַפְּסִים אֲשֶׁר
 עָלָיו : וַיִּקְהָלוּ וַיִּשְׁלָכוּ אֹתוֹ הַבְּרֶה וְהַבּוֹר רֶק
 אֵין בּוֹ מַיִם : וַיִּשְׁבּוּ לֶאֱכֹל-לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם
 וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֲרֻחַת יִשְׁמַעֲאֵלִים בְּאֵהָ מִגְלַעַד
 וּגְמֻלֵיהֶם נִשְׂאִים נִכְאֹת וְצָרִי וְלֹט הַזּוֹלָכִים
 לְהוֹרִיד מִצְרַיִמָּה : וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל-אָחִיו מִה־
 בָּצַע כִּי גִהְרַגְתֶּם אֶת-אָחֵינוּ וְכִסִּינוּ אֶת דָּמוֹ : לָכֵן
 וְנִמְכַרְנוּ לְיִשְׁמַעֲאֵלִים וַיִּדְנוּ אֶל-תְּהִי-בּוֹ כִּי-
 אָחֵינוּ בְּשָׂרְנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אָחִיו : וַיַּעֲבְרוּ אַנְשֵׁים
 מִדְּיָנִים סְחָרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-
 הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֹת-יוֹסֵף לְיִשְׁמַעֲאֵלִים בְּעֶשְׂרִים
 כֶּכֶף וַיָּבִיאוּ אֹת-יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה : וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן
 אֶל-הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין-יוֹסֵף בְּבוֹר וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו :

שלישי

מלרע

❖

וישב

וישב

מלעיל וישב אל אחיו ויאמר הילך איננו ואני אנך אנכי
 בא : ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
 ויטבילו את הכתנת בדם : וישלחו את כתנת
 הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו
 הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא : וכירה ויאמר
 כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף :
 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל
 על בנו ימים רבים : ויקמו כל בניו וכל בנותיו
 לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני
 אבל שאלה ויבך אתו אביו : והמדנים מכרו
 אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר
 הטבחים : * פ

לח
 רביעי

ויהי בעת ההוא ויבך יהודה מאת אחיו ויש
 עד איש עדלמי ושמו חידה : וירא שם יהודה
 בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה :
 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו יער : ותהר עוד
 ותלד בן ותקרא את שמו אונן : ותסוף עוד ותלד
 בן ותקרא את שמו שלה והירה בכזיב בלדתה
 אתו : ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר :
 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו
 יהודה : ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך

ויבם

ויבם אתה והקם זרע לאחיק : וידע אוזן כי לא
 לו יהיה הזרע והיה אם לא אל-אשת אחיו
 ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו : וידע
 בעיני יהוה אשר עשה וימת גם-אתו : ויאמר
 יהודה לתמר בלתו שבי אלמנה בית-אביך
 עד-יגדל שלח בני כי אמר פן-ימות גם-הוא
 באחיו ותלך תמר ותשב בית אביה : וירבו
 הימים ותמת בת-שוע אשר-יהודה וינחם
 יהודה ויעל על-גזי צאנו הוא זחירה רעהו
 העדלמי תמנתה : ויגר לתמר לאמר הנה חמיק
 עליה תמנתה לגז צאנו : ותסר בגדי אלמנותה
 מעליה ותבם בצעיף והתעלף ותשב בפרת
 עינים אשר על-דרך תמנתה כי ראתה כי-גדל
 שלח והוא לא-נתנה לו לאשה : ויראה יהודה
 ויחשבה לזונה כי בסתה פניה : ויש אליה אל-
 הדרך ויאמר הבה-נא אבוא אליך כי לא ידע
 כי בלתו הוא ותאמר מה-תתן לי כי תבוא אלי :
 ויאמר אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן ותאמר
 אם-תתן ערבון עד-שליחך : ויאמר מה הערבון
 אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתי לך ומטה
 אשר בידך ויתן-לה ויבא אליה ותהר לו :
 ותקם

מלעיל

וַתִּקַּם וַיִּתְּלַךְ וַיִּתְּסַר צַעֲיָפָה מֵעֲלֵיהָ וַתִּלְבַּשׁ
 בְּגָדֵי אֱלִמְנוּתָהּ : וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־גְּדֵי הָעֵזִים
 בְּיַד רֵעֵהוּ הַעֵדְלָמִי לְקַחֲתָהּ הָעֶרְבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה
 וְלֹא מִצָּאָהּ : וַיִּשְׁאַל אֶת־אֲנָשֵׁי מִקָּמָה לֵאמֹר אֵיזָה
 הַקַּדְשָׁה הַזֹּאת בְּעֵינַיִם עַל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־
 הָיְתָה בְּזֵה קַדְשָׁה : וַיָּשֶׁב אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר לֹא
 מִצָּאָתִיהָ וְגַם אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם לֹא־הִיָּתְתָה
 בְּזֵה קַדְשָׁה : וַיֹּאמֶר יְהוָה תִּקַּח־לָהּ פְּנֵהֶיהָ לְבוֹן
 הַנָּה שְׁלַחְתִּי הַגְּדֵי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מִצָּאָתָה : וַיְהִי
 כַּמִּשְׁלֵשׁ חֳדָשִׁים וַיֵּגֵד לִיְהוָה לֵאמֹר זָנַתְתִּי
 תָּמַר כְּלַתְךָ וְגַם הִנֵּה־הָרָה לְזָנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוָה
 הֲוֹצִי־אוֹרָה וְתִשְׁרַף : הוּא מוֹצֵאת וְהִיא שְׁלַחָה אֶל־
 חַמִּיָּה לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלָה לֹא אֲנֹכִי הָרָה
 וְתֹאמַר הַכֹּה־נָא לְמִי הַחֲתָמַת וְהַפְתִּילִים וְהַמַּטָּה
 הָאֵלָה : וַיַּבֵּר יְהוָה וַיֹּאמֶר צַדִּיקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־
 בֶּן לֹא־נִתְתִּיָּה לְשִׁלְחָה בְנִי וְלֹא־יִסַּף עוֹד לְדַעְתָּה :
 וַיְהִי בַעֲרַת לְדָתָה וְהִנֵּה תֹאוּמִים בְּבִטְנָה : וַיְהִי
 בְּלִדְתָהּ וַיִּתֵּן־יָד וַתִּקַּח הַמִּילָדָת וַתִּקְשֹׁר עַל־
 יָדוֹ שְׁנֵי לֵאמֹר זֶה יֵצֵא רִאשׁוֹנָה : וַיְהִי וּכְמִשְׁיב יָדוֹ
 וְהִנֵּה יֵצֵא אַחֲרָיו וַתֹּאמֶר מַה־פְּרָצֹת עֲלֶיךָ פָּרֶץ
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרֶץ : וְאַחַר יֵצֵא אַחֲרָיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ

וישב

מט

לט
המישי

הַשָּׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח : *
 הוֹרֵד מִצְרַיִם וַיִּקְנֶהוּ פֹּזְטִיפֹר כְּרִים פְּרֻעָה
 עַד הַטְּבָחִים אִישׁ מִצְרֵי מִיד הַיְשָׁמֵעֵאלִים
 אֲשֶׁר הוֹרְדוּהוּ שָׁמָּה : וַיְהִי יְהוָה אֶת-יוֹסֵף וַיְהִי
 אִישׁ מְצַלִּיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי : וַיֵּרָא
 אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה יְהוָה
 מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ : וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׁרַת
 אֹתוֹ וַיַּפְקְדֵהוּ עַל-בֵּיתוֹ וְכָל-יֵשׁ-לוֹ נָתַן בְּיָדוֹ : וַיְהִי
 מִמָּזֶה הַפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל-אֲשֶׁר יֵשׁ-לוֹ
 וַיְבַרֵךְ יְהוָה אֶת-בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְגַּל יוֹסֵף וַיְהִי
 בְרָבִת יְהוָה בְּכָל-אֲשֶׁר-יֵשׁ-לוֹ בְּבֵית וּבְשָׂדֶה :
 וַיַּעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיַד יוֹסֵף וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ
 מֵאוֹמְרָה כִּי אִם הִלָּחֵם אֲשֶׁר-הוּא אוֹכֵל וַיְהִי
 יוֹסֵף יִפֶּה תֹאֵר וַיִּפֶּה מִרְאָה : * וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה וַתֵּשֶׂא אֲשֶׁר־ת־אֲדֹנָיו אֶת-עֵינֶיהָ אֶל-יוֹסֵף
 וַתֹּאמֶר שִׁבְבָה עִמִּי : וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר אֶל-אֲשֶׁר־
 אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנָי לֹא-יָדַע אֹתִי מִה-בְּבֵית וְכָל-אֲשֶׁר-
 יֵשׁ-לוֹ נָתַן בְּיָדֵי : אֵינְנו גְּרוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי
 וְלֹא-הִשָּׁף מִמֶּנִּי מֵאוֹמְרָה כִּי אִם-אוֹרְחֵךְ בְּאֲשֶׁר
 אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הַרְעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
 וַחֲטָאתִי לֵאלֹהִים : וַיְהִי כַּדְבָרָה אֶל-יוֹסֵף יוֹם יוֹם

ששי

וישב

וְלֹא-שָׁמַע אֵלֶיהָ לְשׁוֹב אֶצְלָהּ לְהִיזוֹת עִמָּה :
וַיְהִי כַּהַיּוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבַּיְתָה לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתּוֹ
וַאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבַּיִת שָׁם בַּבַּיִת : וַתִּתְּפֹשֶׁהוּ
בְּבִגְדּוֹ לֵאמֹר שֹׁכֵבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בַּיָּדָה וַיָּנֶם
וַיֵּצֵא הַחוּצָה : וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי-עֲזָב בְּגָדוֹ בַּיָּדָה
וַיָּנֶם הַחוּצָה : וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵּיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם
לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עֲבָרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא
אֵלַי לְשׁוֹב עִמִּי וַאֲקִרָא בְּקוֹל גְּדוֹל : וַיְהִי כַשְּׁמִעוּ
כִּי-הִרְיָמָתִי קוֹלִי וַאֲקִרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיָּנֶם
וַיֵּצֵא הַחוּצָה : וַתִּנַּח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ עַד-כּוּזָא אֲדָנָיו
אֶל-בֵּיתוֹ : וַתִּרְבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר
בָּא אֵלַי הַעֲבֹד הַעֲבָרִי אֲשֶׁר-הִבֵּאתָ לָנוּ לְצַחֵק
כִּי : וַיְהִי כַּהִרְיָמִי קוֹלִי וַאֲקִרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי
וַיָּנֶם הַחוּצָה : וַיְהִי כַשְּׁמִעַ אֲדָנָיו אֶת-דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ
אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה
לִי עֲבָדָךְ וַיַּחַד אָפוּ : וַיִּקַּח אֲדָנָיו יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ
אֶל-בַּיִת הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר-אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ
אֲסוּרִים וַיְהִי-שֵׁם בַּבַּיִת הַסֹּהַר : וַיְהִי יְהוָה אֶת-
יוֹסֵף וַיְהִי אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חָנוּן בְּעֵינָיו שׁוֹר בַּיִת-
הַסֹּהַר : וַיִּתֵּן שׁוֹר בַּיִת-הַסֹּהַר בְּיַד-יוֹסֵף אֶת כָּל-
הַאֲסוּרִים אֲשֶׁר בַּבַּיִת הַסֹּהַר וְאֵת כָּל-אִשְׁתֵּי

אסירי ק'

עשים

עשים שם הוא היה עשה : אין שר בית הסהר
ראה את כל מאמרה בידו באשר יהוה אהו
ואשר הוא עשה יהוה מצליח : * פ

שביעי

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך
מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים : ויקצף
פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל
שר האופים : ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים
אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם :
ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת
אתם ויהיו ימים במשמר : ויחלמו חלום שניהם
איש חלמו בלילה אחר איש בפתרון חלמו
המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר
אסורים בבית הסהר : ויבא אליהם יוסף בבקר
וירא אתם והגם זעפים : וישאל את סריסיו
פרעה אשר אהו במשמר בית אדניו לאמר
מדוע פניכם רעים היום : ויאמרו אליו חלום
חלמנו ופותר אין אהו ויאמר אליהם יוסף
הלוא לאלהים פהרנים ספרו נא לי : ויכפר שר
המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי
והנדה גפן לפני : ובגפן שלשה שריגם והוא
כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים :

וישב

וְכֹס פִּרְעֹה בְיַד וְיִקַּח אֶת־הָעֲנָבִים וַיִּשְׁחַט
 אֹתָם אֶל־כֹּס פִּרְעֹה וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּס עַל־כַּף
 פִּרְעֹה : וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פָּתְרוֹ שְׁלֹשֶׁת
 חֳמָרִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם : בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 יֵשֶׂא פִּרְעֹה אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִשְׁיבָהּ עַל־כַּנֹּף וְנָתַתָּ
 כֹּס־פִּרְעֹה בְיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הַרְאֵשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ
 מִשְׁקָרוֹ : כִּי אִם־זָכַרְתָּנִי אֶתְךָ בְּאֲשֶׁר יֵטֵב לָךְ
 וַעֲשִׂיתָ־נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל־פִּרְעֹה
 וְהוֹצֵאתָנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה : כִּי־גִנַּב גִּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ
 הָעִבְרִים וְגַם־כֹּה־לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי־שָׁמוּ
 אֹתִי בְבוֹר : וַיֵּרָא שֶׁר־הָאֲפִים כִּי־טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר
 אֶל־יוֹסֵף אַף־אֲנִי בְּחִלּוּמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סֻלִּי
 הָרִי עַל־רֹאשִׁי : וּבֶסֶל הָעֲלִיּוֹן מִכָּל מֵאֲכָל
 פִּרְעֹה מַעֲשֶׂה אִפְרָה וְהָעוֹף אֲכֹל אֹתָם מִן־הַסֶּל
 מִעַל־רֹאשִׁי : וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פָּתְרוֹ שְׁלֹשֶׁת
 חֳמָרִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם : בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 יֵשֶׂא פִּרְעֹה אֶת־רֹאשׁוֹ מִעַל־יָד וְהִתְלָה אֹרְתוֹ
 עַל־עֵין וְאֲכָל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרָהּ מִעַל־יָד : וַיְהִי ׀
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְּדוּת אֶת־פִּרְעֹה וַיַּעַשׂ
 מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו וַיֵּשֶׂא אֶת־רֹאשׁוֹ שֶׁר־
 הַמִּשְׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שֶׁר־הָאֲפִים כְּתוֹךְ עַבְדָּיו :

מלרע

מפטיר

וישב

וַיֵּשֶׁב אֶת-שַׁר הַמִּשְׁקִים עַל-מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן
 הַכּוֹס עַל-כַּף פְּרָעָה : וְאֵת שַׁר הָאֲפִים תָּלָה
 בְּאִשֶּׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף : וְלֹא-זָכַר שַׁר הַמִּשְׁקִים
 אֶת-יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחֵהוּ : פ פ פ

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה הִלֵּם וְדָנָה עִמּוֹ **מא**
 P.10. עַל-הַיָּאֵר : וְדָנָה מִן-הַיָּאֵר עֲלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת יְפוֹת
 מִרְאָה וּבְרִיאֹת בְּשַׁר וְתַרְעִינָה בְּאָחוּ : וְדָנָה
 שִׁבְעַת פְּרוֹת אֲהָרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאֵר דְּעוֹת
 מִרְאָה וְדַקּוֹת בְּשַׁר וְתַעֲמֻדָּנָה אֵצֶל הַפְּרוֹת עַל-
 שִׁפְתַי הַיָּאֵר : וְתֹאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת דְּעוֹת הַמִּרְאָה
 וְדַקּוֹת הַבְּשַׁר אֵת שִׁבְעַת הַפְּרוֹת יִפְרֹת הַמִּרְאָה
 וְהַבְּרִיאֹת וַיִּקְצַן פְּרָעָה : וַיִּשָּׁן וַיַּחֲלֵם שְׁנֵית וְהִנֵּהוּ
 שִׁבְעַת שַׁבְּלִים עֲלוֹת בְּקִנְיָה אַחַד בְּרִיאֹת וּמַבּוֹת :
 וְהִנֵּה שִׁבְעַת שַׁבְּלִים דַּקּוֹת וְשִׁדּוּפֹת קָדִים צְמֻחוֹת
 אַחֲרֵיהֶן : וְתִבְלַעְנָה הַשַּׁבְּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שִׁבְעַת
 הַשַּׁבְּלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְּלֹאוֹת וַיִּקְצַן פְּרָעָה
 וְהִנֵּה חֵלוֹם : *וַיְהִי בְּבִקְרֹ וְתַפְעֵס רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא
 אֶת-כָּל-חַרְטָמֵי מִצְרַיִם וְאֶת-כָּל-חַכְמֵיהֶם וַיְסַפֵּר
 פְּרָעָה לָהֶם אֶת-חֲלֹמוֹ וְאֵין-פּוֹתֵר אוֹתָם לְפְרָעָה :
 וַיְדַבֵּר שַׁר הַמִּשְׁקִים אֶת-פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת-
 חֲטָאֵי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם : פְּרָעָה קָצַף עַל-עַבְדָּיו
 וַיִּתֵּן

מקץ

ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת
 שר האפים : ונחלמה חלום בלילה אחד אני
 והוא איש כפתרון חלמו חלמנו : ושם אתנו נער
 עברי עבד לשר הטבחים ונספר לנו ויפתר
 לנו את חלמתינו איש כחלמו פתור : * ויהי כאשר
 פתור לנו בן היה אתי השויב על כני ואתו חלה :
 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן
 הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה :
 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופירור
 אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
 לפתור אתו : ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי
 אלהים יענה את שלום פרעה : * וידבר פרעה
 אל יוסף בחלמי הנני עמר על שפת היאר : והנה
 מן היאר עלות שבע פרות בריאות בשר ויפת
 תאר ותרעינה באחו : והנה שבע פרות אחרות
 עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקורת
 בשר לא ראתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע :
 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע
 הפרות הראשונות הכריאת : ותבאנה אל
 קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן
 רע כאשר בתחלה ואיקץ : וארא בחלמי והנה

מלעיל

שני

שבע

שִׁבְעַת שָׁבָלִים עֲלֹת בְּקִנְיָה אַחֵר מְלֵאת וּמְבֹרָת :
 וְהִנֵּה שִׁבְעַת שָׁבָלִים צְנֻמּוֹת דְּקוֹת שְׂדֵפוֹת קָרִים
 צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶם : וְהַתְּבַלְעֵן הַשָּׁבָלִים הַדֹּקָת אֶת
 שִׁבְעַת הַשָּׁבָלִים הַטְּבוֹרָת וְאָמַר אֶל-הַחֲרַטְמִים
 וַאֲיִן מִגִּיד לִי : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פְּרֹעֶה חֲלוֹם פְּרֹעֶה
 אַחֵר הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֲשָׂה הַגִּיד לְפְרֹעֶה :
 שִׁבְעַת פָּרֹת הַטְּבוֹרָת שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה וְשִׁבְעַת
 הַשָּׁבָלִים : הַטְּבוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה חֲלוֹם אַחֵר הוּא :
 וְשִׁבְעַת הַפְּרוֹת הַדְּקוֹת וְהַרְעֵת הָעֵלֹת אַחֲרֵיהֶן
 שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה וְשִׁבְעַת הַשָּׁבָלִים הַדְּקוֹת שְׂדֵפוֹת
 הַקָּרִים יִהְיוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי דָעֵב : הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתִּי אֶל-פְּרֹעֶה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֲשָׂה הַרְאָה
 אֶת-פְּרֹעֶה : הִנֵּה שִׁבְעַת שָׁנִים בָּאוֹת שִׁבְעַת גְּדוֹל
 בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וְקָמוּ שִׁבְעַת שָׁנֵי דָעֵב אַחֲרֵיהֶן
 וְנִשְׁכַּח כָּל-הַשִּׁבְעַת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכָל־הָרָעֵב
 אֶת-הָאֶרֶץ : וְלֹא-יִוָּדַע הַשִּׁבְעַת בְּאֶרֶץ מִפְּנֵי הַרָעֵב
 הַהוּא אַחֲרֵי-כֵן כִּי-כָבֵד הוּא מְאֹד : וְעַל הַשָּׁנֹת
 הַחֲלוֹם אֶל-פְּרֹעֶה פְּעַמַּיִם כִּי-נִבּוֹן הַדְּבָר מֵעַם
 הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ : וְעַתָּה
 יָדָא פְּרֹעֶה אִישׁ גְּבוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁיִתְהוּ עַל-אֶרֶץ
 מִצְרַיִם : יַעֲשֶׂה פְּרֹעֶה וַיִּפְקֹד וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל-הָאֶרֶץ

וחמש

מקץ

וְחָמֵשׁ אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְעַת שָׁנִי הַשְּׁבַע :
 וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-אֶכְלֵי הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת הַבָּאֹת
 הָאֵלֶּה וַיִּצְבְּרוּ בְּרַחֲמֵי יְדֵי-פְרֻעָה אֶכְלֵי בְעָרִים
 וַשְּׁמָרוּ : וְהָיָה הָאֶכְלֵל לְפִקְדוֹן לְאֶרֶץ לְשִׁבְעַת
 שָׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא-
 תִּבְרַח הָאֶרֶץ בְּרָעָב : וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינַי פְּרֻעָה
 וּבְעֵינַי כָּל-עֲבָדָיו : וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה אֶל-עֲבָדָיו
 הַנִּמְצָא כֹּה־אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ : * וַיֹּאמֶר
 פְּרֻעָה אֶל-יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אֹתָהּ
 אֶת-כָּל-זֹאת אֵין נָבוֹן וְחָכָם כְּמוֹךָ : אַתָּה תִּהְיֶה
 עַל-בֵּיתִי וְעַל-פִּיךָ יִשְׁקוּ כָל-עַמִּי רַק הַכֶּסֶף אֶגְדֹּל
 מִמֶּךָ : וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה אֶל-יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ
 עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וְיֹסֵר פְּרֻעָה אֶת-טַבְעוֹתָיו
 מֵעַל יָדָיו וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל-יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ
 בְּגָדֵי-שֵׁשׁ וַיַּשִּׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל-צוּאָרָיו : וַיִּרְכַּב
 אֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְרָאוּ לְפָנָיו
 אֲבִירָד וְנָתַן אֹתוֹ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר
 פְּרֻעָה אֶל-יוֹסֵף אֲנִי פְרֻעָה וּבִלְעָדֶיךָ לֹא-יָרִים
 אִישׁ אֶת-יָדוֹ וְאֶת-רַגְלוֹ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקְרָא
 פְּרֻעָה שֵׁם-יוֹסֵף צַפְנָת פַּעֲנִחַ וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-אֶסְנַת
 בַּת-פּוֹטִי פְרַע כַּהֵן אֵן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל-

שלושי

ארץ

מאשה

ארץ מצרים : ויוסף בן שלשים שנה בעמדו
 לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
 פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים : ותעש הארץ
 בשבע שני השבע לקמצים : ויקבץ את כל
 אכל ושבוע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן
 אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבותיה
 נתן בתוכה : ויעבר יוסף בר כחול הים הרבה
 מאד עד כי חדל לכפור כי אין מספר : וליוסף
 ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר
 ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און : ויקרא
 יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים
 את כל עמלי ואת כל בית אבי : ואת שם השני
 קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי : *
 ותכלינה שבע שני השבע אשר היתה בארץ
 מצרים : ותחלינה שבע שני הרעב לבוא
 באשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות
 ובכל ארץ מצרים היה לחם : ותדעב כל ארץ
 מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר
 פרעה לכל מצרים לבו אל יוסף אשר יאמר
 לכם תעשו : והרעב היתה על כל פני הארץ
 ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים

רביעי

מקץ

מב

ויחזק הרעב בארץ מצרים : וכל הארץ באו
 מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל
 הארץ : * ויבא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר
 יעקב לבניו למדו תתראו : ויאמר הנדה שמעתי
 כי יש שבר במצרים וידו שמרה ושברו לנו
 משם ונחיה ולא נמות : וידרו אחי יוסף עשרה
 לשבר בר מצרים : ואת בנימין אחי יוסף לא
 שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקר אנו אסון :
 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היתה
 הרעב בארץ כנען : ויוסף הוא השליט על
 הארץ הוא חמשיביר לכל עם הארץ ויבאו
 אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה : ויבא יוסף
 את אחיו ויכרם ויחנכו אליהם ויביר אתם
 קשורת ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו
 מארץ כנען לשבר אכל : ויכר יוסף את אחיו
 והם לא הכרהו : ויזכר יוסף את החלמות אשר
 חלם להם ויאמר אליהם מדגלים אתם לראות
 את ערות הארץ באתם : ויאמרו אליו לא אדני
 ועבדיך באו לשבר אכל : כלנו בני איש אחד
 נחנו פנים אנחנו לא הונו עבדיך מדגלים : ויאמר
 אליהם לא פי ערות הארץ באתם לראות :
 ויאמרו

ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים ו אנחנו בני
 איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את לבנו
 היום והאחד איננו : ויאמר אליהם יוסף הוא אשר
 דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם : כזאת
 תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם תבוא
 אחיכם הקטן הנה : שלחו מכם אחד ויקח את
 אחיכם ואתם תאסרו ויבחנו דבריכם האמת
 אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם : ויאסף
 אתם אל משמר שלשת ימים : ויאמר אליהם
 יוסף ביום השלישי זאת עשו והיו את האלהים
 אני ירא : * אם בניים אתם אחיכם אחד יאמר
 בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון
 בתיכם : ואת אחיכם הקטן הביאו אלי ויאמנו
 דבריכם ולא תמורתו ויעשו כן : ויאמרו איש
 אל אחיו אבל אשמים ו אנחנו על אחינו אשר
 ראינו צרת נפשו בהרתחנו אלינו ולא שמענו
 על בן באה אלינו הצרה הזאת : ויען ראובן
 אתם לאמר הלווא אמרתי אליכם לאמר אל
 תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש :
 וחם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם :
 ויפנ מעליהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם

חמישי

מלעיל

מקץ

וַיִּקַּח מֵאֲתֶם אֶת־שִׁמְעוֹן וַיֵּאמֶר אֲתוּ לְעֵינֵיהֶם :
וַיֵּצֵאוּ יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ אֶת־כְּלֵיהֶם בָּרָו וּלְהֵשִׁיב
בְּסִפְיָהֶם אִישׁ אֶל־שִׁקּוֹ וּלְתֵת לָהֶם צִדָּה לְדַרְדָּר
וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן : וַיֵּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרָם עַל־חֻמְרֵיהֶם
וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם : וַיִּפְתַּח הָאֲחֵר אֶת־שִׁקּוֹ לְתֵת מִסְּפוּא
לְחֻמְרוֹ בְּמִלּוֹן וַיֵּרֶא אֶת־כֶּסֶפוֹ וְהִנֵּה הוּא בְּפִי
אֲמֵתֶהְתּוּ : וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחָיו הֲוֹשִׁיב כֶּסֶפִי וְגַם
הִנֵּה בְּאֲמֵתֶהְתִּי וַיֵּצֵא לָבָם וַיַּחְרְדוּ אִישׁ אֶל־
אֲחָיו לֵאמֹר מִתּוֹזֹאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ : וַיָּבֹאוּ
אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֶרְצָה כְּנָעַן וַיִּגִּדוּ לוֹ אֶת־כָּל־
הַקְּרִית אֲתֶם לֵאמֹר : דָּבָר הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ
אֲתָנוּ קָשׁוּרָת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כְּמִרְגָּלִים אֶת־הָאָרֶץ :
וַנֵּאמֶר אֱלֹהֵינוּ כִּנְיִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ מִרְגָּלִים :
שְׁנַיִם־עָשָׂר אֲנַחְנוּ אֲחִים בְּנֵי אֲבִינוּ הָאֲחֵר אֵינָנו
וְהַקָּטָן הַיּוֹם אֶת־אֲבִינוּ בְּאָרֶץ כְּנָעַן : וַיֹּאמֶר
אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ בְּזֹאת אִדַּע כִּי כִנְיִם
אַתֶּם אֲחֵיכֶם הָאֲחֵר הִגִּידוּ אֵתִי וְאֶת־דָּעֲבוֹן
בְּהֵיכֶם קָחוּ וּלְכוּ : וְהִבִּיאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם הַקָּטָן
אֵלַי וְאִדְעָה כִּי לֹא מִרְגָּלִים אַתֶּם כִּי כִנְיִם אַתֶּם
אֶת־אֲחֵיכֶם אַתֵּן לָכֶם וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ : וַיְהִי
הֵם מְרִיקִים שִׁקְיָהֶם וְהִנֵּה אִישׁ צָרוּר־כֶּסֶפוֹ

בשקו

בשקן ויראו את צדקות כספיהם המה ואביהם
 ויראו : ויאמר אלהים יעקב אביהם אתי
 שב ליהם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן
 תקחו עלי היו כלגה : ויאמר ראובן אל אביו
 לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך
 תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך : ויאמר לא
 ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר
 וקר אהו אסון ברך אשר תלכו בה והורדתם
 את שיבתי ביגון שאולה : * והרעב כבד בארץ :
 ויהי כאשר כלו לאכל את השבד אשר הביאו
 ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו
 לנו מעט אכל : ויאמר אליו יהודה לאמר העד
 העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי
 אחיכם אתכם : אם ישיך משלח את אחינו אתנו
 נרדה ונשבדה לך אכל : ואם אינך משלח לא
 נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי
 אחיכם אתכם : ויאמר ישראל למרה הרעעתם
 לי להגיד לאיש העוד לכם אה : ויאמרו שאול
 שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד
 אחיכם הי האיש לכם אה ונגדלו על פי הדברים
 האלה הידוע גרע כי יאמר הורידו את אחיכם :
 ויאמר

מן

מלרע

מלעיל

מקץ

ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער
 אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו
 גם אתה גם טפנו : אנכי אערבנו מירי תבקשנו
 אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי
 לך כל הימים : כי לולא התמהמהנו כי עתה שכנו
 זה פעמים : ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן
 אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם
 והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נבאת
 ולט בטינים ושקדים : וכסף משנה קחו בידכם
 ואת הכסף הזמושב בפני אמתחתיכם הושיבו
 בידכם אולי משגה הוא : ואת אחיכם קחו וקומו
 שובו אל האיש : ואל שדי יתן לכם רחמים לפני
 האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין
 ואני כאשר שכלתי שכלתי : ויקחו האנשים את
 המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת
 בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף :
 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על-
 ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והלן
 כי אתי יאכלו האנשים בצהרים : ויעש האיש
 כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים
 ביתה יוסף : ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף

ויאמרו

ויאמרו על דבר הפסח השב באמתחתינו בתהלה
 אנחנו מובאים להגלל עלינו ולהתגלל עלינו
 ולקחת אתנו לעבדים ואת המרינו : ויגשו אל-
 האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית :
 ויאמרו בי ארני ירד ירדנו בתהלה לשבר אכל :
 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה ארת אמתחתינו
 והנדה כסף איש בפי אמתחרתו כספנו במשקלו
 ונשב אתו בידנו : וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר-
 אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו : ויאמר
 שלום לכם אל-תידאו אלהיכם ואלהי אביכם
 נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בנא אלי
 ויוצא אלהם את שמעון : ויבא האיש את האנשים
 ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא
 לחמריהם : ויבינו את המנחה עד בוא יוסף
 בעהדים כי שמעו כי שם יאכלו לחם : ויבא יוסף
 הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
 וישתחוו לו ארצה : וישאל להם לשלום ויאמר
 שלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי :
 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקרו
 וישתחו : וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן-אמו
 וישתחו ק' וישתחו ק' ויאמר הורה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי
 ויאמר

א דגושה

וישתחו ק'

מקץ

שביעי

ויאמר אלהים יחנה בני : * וימהר יוסף כי נכמרו
 רחמיו אל אחיו ויבקש לבכורת ויבא ההדרה
 ויבך שמה : וירחץ פניו ויצא ויראפק ויאמר
 שימו לחם : וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים
 האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל
 את העברים לחם כיתועבה הוא למצרים :
 וישבו לפניו הברכה בבכרתו והצעיר בצעדתו
 ויתמהו האנשים איש אל רעהו : וישא משאת
 מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת
 כלם חמישידות וישתו וישכרו עמו : * ויצו את אשר
 על בירתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל
 באשר יוכלון שאת ושנים כסף איש בכי אמתחתו :
 ואת גביעי גביע הכסף תשים בכי אמתחת
 הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר
 דבר : הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם :
 הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר
 לאשר על בירתו קום רדף אחרי האנשים
 והשגתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה
 תחת טובה : הלוא זה אשר ישתה אדני בן והוא
 נחש ינחש בן הרעתם אשר עשיתם : וישגם
 וידבר אליהם את הדברים האלה : ויאמרו

מד

אליו

ויגש

ויאמר כי אדני ידבר נא עבדך דבר באוני אדני
 ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך בפרעה : אדני
 שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח :
 ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן
 ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו : *
 והאמר אל עבדך הורדהו אלי ואשימה עיני
 עליו : ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את
 אביו ועזב את אביו ומת : והאמר אל עבדך
 אם לא ירד אתיכם הקטן אתכם לא תספון
 לראות פני : ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד
 לו את דברי אדני : * ויאמר אבינו שבו שברו לנו
 מעט אכל : ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו
 הקטן אהנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש
 ואחינו הקטן איננו אהנו : ויאמר עבדך אבי
 אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי :
 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא
 דאיתיו עד הנה : ולקחתם גם את זה מעם פני
 וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה
 שאלה : ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו
 אהנו ונפשו קשורה בנפשו : * והיה כראותו כי
 אין הנער ומת והורידו עבדך את שיבת עבדך

אבינו

אָבִינוּ בִּגְזוֹן שְׁאֵלָה : כִּי עֲבָדְךָ עָרַב אֶת־הַנֶּעַר
 מֵעַם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא אָבִיאֲנוּ אֵלֶיךָ וְחָטְאֵתִי
 לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים : וְעַתָּה יֵשֶׁב־נָא עֲבָדְךָ תַּחַת
 הַנֶּעַר עֹבֵד לְאֲדֹנָי וְהַנֶּעַר יַעַל עִם־אָחִיו : כִּי־אֵיךְ
 אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנֶּעַר אֵינְנוּ אֹהֲבֵי פָּנֵי אֲדֹנָי
 בְּרָע אֲשֶׁר יִמְצֵא אֶת־אָבִי : * וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף
 לְהִתְאַפֵּק לְכֹל הַנִּצְבִּים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאֵנוּ
 כָּל־אִישׁ מֵעַלְי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהַרְוֹדָע
 יוֹסֵף אֶל־אָחִיו : וַיִּתֵּן אֶת־קִלּוֹ בְּכִי וַיִּשְׁמְעוּ
 מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית פְּרָעֹה : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
 אָחִיו אֲנִי יוֹסֵף הָעוֹד אָבִי חִי וְלֹא־יָכֹלוּ אָחִיו
 לַעֲנוֹת אִתּוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפָּנָיו : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
 אָחִיו גִּשׁוּ־נָא אֵלַי וַיִּגֹּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אַחֵיכֶם
 אֲשֶׁר־מָכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרַיִמָּה : וְעַתָּה וְאֵל־תִּעַצְבוּ
 וְאֵל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מָכַרְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לְמַחֲוָה
 שָׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם : כִּי־זֶה שְׁנַתִּים הָרַעַב
 בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חֲרִישׁ
 וְקִצִּיר : וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם לְשׁוֹם לָכֶם
 שְׂאֵרֵית בְּאֶרֶץ וְלְהַחֲיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְּדֹלָה : *
 וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שָׁלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים
 וַיִּשְׁיִמְנִי לְאָב לְפְרָעֹה וְלְאֲדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ

מה

שלושי

ויגש

ומשל בכל ארץ מצרים : מהרו ועלו אל אבי
 ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
 לארון לכל מצרים דדה אלי אל תעמד :
 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך
 ובני בניך וצאנה ובקרה וכל אשר לך : וכלכלתי
 אתך שם כי עוד חמש שנים דעב פן תורש
 אתה וביתך וכל אשר לך : והנה עיניכם ראות
 ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם : והגדתם
 לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר
 ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה : ויפל
 על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על
 צואריו : וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן
 דברו אחיו אתו : והקל נשמע בית פרעה לאמר
 באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו :
 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו
 טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען : וקחו
 את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם
 את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ : *
 ואתה צויתתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים
 עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
 ובאתם : ועיניכם אל תחם על כליכם כי טוב כל

מלעיל

דביעי

ארץ

ארץ מצרים לכם הוא : ויעשו כן בני ישראל ויהיו
 להם יוסף עגלות על פי פרעה ויהיו להם צדה
 לדרך : לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן
 נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות :
 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מ טוב
 מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו
 לדרך : וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל-
 תרגזו בדרך : ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען
 אל יעקב אביהם : ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי
 וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי
 לא האמין להם : וידברו אליו את כל דברי
 יוסף אשר דבר אלהם וידא את העגלות אשר-
 שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם : *
 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו
 בטרם אמות : * ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
 בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק :
 ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר
 יעקב ויעקב ויאמר הנני : ויאמר אנכי האל
 אלהי אביך אל תירא מדרדה מצדימה כי לגוי
 גדול אשימה שם : אנכי אהרד עמך מצדימה
 ואנכי אעלה גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניה :

המישי
 מו

ויקם

ויגש

ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את-
 יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות
 אשר-שלה פרעה לשאת אתו : ויקחו את-
 מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען
 ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו : בניו ובני
 בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
 מצרימה : ם ואלה שמות בני-
 ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב
 ראובן : ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרן וכרמי :
 ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויבין וצחר
 ושואל בן הכנענית : ובני לוי גרשון קהת ומררי :
 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער
 ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול :
 ובני יששכר תולע ופוע ויוב ושמרון : ובני זבולון
 סרד ואלון ויחלאל : אלה ובני לאה אשר ילדה
 ליעקב בפרץ אדם ואת דינה בתו כל נפש בניו
 ובנותיו שלשים ושלוש : ובני גד צפיון וחגי שוני
 ואצבן ערי וארודי ואראלי : ובני אשר ימנה
 וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה
 חבר ומלכיאל : אלה בני זלפה אשר נתן לבן
 ללאה בתו ותלד את-אלה ליעקב שש עשרה

נפש

נפש : בני רחל אשר יעקב יוסף ובנימן : וילד
 ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת-
 פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים : ובני
 בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש
 מפים וחפיים וארר : אלה בני רחל אשר ילד
 ליעקב כל נפש ארבעה עשר : ובני דן השנים :
 ובני נפתלי יחזאל וגוני ויזר ושלום : אלה בני
 בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה
 ליעקב כל נפש שבעה : כל הנפש הבאה ליעקב
 מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש
 נשים ונשיש : ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש
 שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה
 שבעים : * ס ואת יהודה שלח לפניו
 אל יוסף להזרת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן :
 ויאמר יוסף מרפבתו ויעל לקראת ישראל אביו
 גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו
 עוד : ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם
 אחרי ראיתי את פניך כי עודך חי : ויאמר יוסף
 אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה
 ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען
 באו אלי : והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו

מלרפ

מלעיל

ששי

וצאנם

ויגש

ויצאנם ובקרום וכל אשר להם הביאו : והיה כִּי-
 יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם : ואמרתם
 אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם-
 אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גִּשְׁן כִּי-
 תועבת מצרים כל רעה צאן : * ויבא יוסף ויגיד
 לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרום וכל-
 אשר להם באו מארץ כנען והגם בארץ גִּשְׁן :
 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה :
 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל-
 פרעה דעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו :
 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה
 לצאן אשר לעבדיך כי כבר הרעב בארץ כנען
 ועתה ישוב נא עבדיך בארץ גִּשְׁן : ויאמר פרעה
 אל יוסף לאמר אביך ואחידך באו אליך : ארץ
 מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את-
 אביך ואת אחידך ישבו בארץ גִּשְׁן ואם ידעת
 וישבם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על-
 אשר לי : ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו
 לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה : ויאמר פרעה
 אל יעקב כמה ימי שני חייה : ויאמר יעקב אל-
 פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט

מז

מלרע

ורעים

שביעי

וְדַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנֵי חַיֵּי וְלֹא הִשְׁיִגוּ אֶת־יָמֵי שְׁנֵי
 חַיֵּי אֲבֹתַי בְּיָמֵי מְגוּרֵיהֶם : וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־פְּרֻעָה
 וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי פְּרֻעָה : * וַיּוֹשֶׁב יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־
 אָחִיו וַיִּתֵּן לָהֶם אַחְזָרָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטַב
 הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמֶסֶס כַּאֲשֶׁר צִוָּה פְּרֻעָה : וַיְכַלְכַּל
 יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־אָחִיו וְאֶת כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם
 לֶפֶי הַטָּף : וְלֶחֶם אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ כִּי־כָבֵד הָרַעֲב
 מְאֹד וַתִּלְהַ אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי הָרַעֲב :
 וַיִּלְקַט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ־
 מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בְּשֶׁבֶר אֲשֶׁר־הָיָה שְׂבָרִים
 וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פְּרֻעָה : וַיִּתֵּם הַכֶּסֶף
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ בָּל־מִצְרַיִם
 אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הִבָּה לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוֹת נִגְדָהךָ
 כִּי אָפֶס כָּסֶף : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבּוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶנָּה
 לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֶס כָּסֶף : וַיָּבִיאוּ אֶת־
 מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסִים
 וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחִמְרִים וַיִּנְהַלֵּם
 בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם בְּשָׁנָה הַהִוא : וַתְּתִם הַשָּׁנָה
 הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיָּת וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־
 נִכְחַד מֵאֲדֹנָי כִּי אִם־תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה
 אֶל־אֲדֹנָי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנָי כִּלְתֵי אִם־גּוֹיְתָנוּ

ויגש

וְאֶדְמַתְנוּ : לְמַה נְמוּרָה לְעֵינֶיךָ גַם-אֲנַחְנוּ גַם-
 אֶדְמַתְנוּ קָנְהוּ-אֲתָנוּ וְאֶת-אֶדְמַתְנוּ בְּלֶחֶם וְנִהְיֶה
 אֲנַחְנוּ וְאֶדְמַתְנוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה וְהָיָה זֶרַע וְנִחְיֶה
 וְלֹא גְמוּת וְהָאֶדְמָה לֹא תִשָּׂם : וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת-כָּל-
 אֶדְמַת מִצְרַיִם לְפָרְעָה כִּי-מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ
 עֲדָהוּ כִּי-חֹזֵק עָלֵהֶם הִרְעִיב וְהָיָה הָאָרֶץ לְפָרְעָה :
 וְאֶת-הָעָם הֶעֱבִיר אֲתוֹ לְעֵרְיָם מִקְצֵה גְבוּל-
 מִצְרַיִם וְעַד-קֶצֶהוּ : רַק אֶדְמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה
 כִּי חֵק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פָּרְעָה וְאָכְלוּ אֶת-חֶקֶם
 אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פָּרְעָה עַל-כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת-אֶדְמַתָּם :
 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-הָעָם הִנֵּן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם
 וְאֶת-אֶדְמַתְכֶם לְפָרְעָה הֲיֵא-לְכֶם זֶרַע וְזָרְעֶתֶם
 אֶת-הָאֶדְמָה : וְהָיָה בְּתֵבוֹת וְנָתַתֶּם חֲמִישִׁית
 לְפָרְעָה וְאַרְבַּע הַיֵּדֶת יִהְיֶה לְכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה
 וְלֹא-אֲכַלְכֶם וְלֹא-אֲשֶׁר בְּבֵרְתֵיכֶם וְלֹא-אֲכַל לְמִטְפְּכֶם : *
 וַיֹּאמְרוּ הַחֵיִתִּימוּ גַם-אֲנִי הִנֵּן בְּעֵינַי אֲדָנִי וְחַיֵּינוּ
 עֲבָדִים לְפָרְעָה : וַיִּשָּׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֵק עַד-הַיּוֹם
 הַזֶּה עַל-אֶדְמַת מִצְרַיִם לְפָרְעָה לְחֵמֶשׁ רַק אֶדְמַת
 הַכֹּהֲנִים לְבָדָם לֹא הָיְתָה לְפָרְעָה : וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאחֲזֵנוּ בָּהּ וַיִּפְרְוּ וַיִּרְבּוּ
 מְאֹד : וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה
 וַיְהִי

מבטיר

אין כאן
 פסקא כלל
 כי אם ריוח
 אות אחת
 P. 12.

ויהי ימי יעקב שני הייו שבע שנים וארבעים
 ומאת שנה: ויקרבו ימי ישראל למוות ויקראו לבניו
 ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא
 ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
 תקברני במצרים: ושכבתו עם אבתי ונשא אותו
 ממצרים וקברתו בקברתם ויאמר אנכי אעשה
 כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו
 ישראל על ראש המטה: * פ

מה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
 חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים:
 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנה יוסף בא אליך ויתחזק
 ישראל וישב על המטה: ויאמר יעקב אל יוסף
 אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי: *
 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל
 עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך
 אחזת עולם: ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ
 מצרים עד באי אליך מצרימה ליהם אפרים
 ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: ומולדתך אשר
 הולדת אחריהם לך יהיו על שם אהיהם יקראו
 בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ
 כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה

טז ב 2 16 ואקברה

ויהי

וַאֲקַבְרָה שֵׁם בְּדֶרֶךְ אַפְרַת הוּא בֵּית לֶחֶם: וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל־אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר
 קָחֶם־נָא אֵלַי וְאֲבָרְכֶם: * וַעֲיִנֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזְקֵן
 לֹא יוּכַל לִרְאוֹת וַיֵּגֶשׁ אֲתָם אֵלָיו וַיִּשָּׁק לָהֶם
 וַיַּחַבֵּק לָהֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֵה פָנַי
 לֹא פָלַלְתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זְרַעְךָ:
 וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם בְּרַבָּיו וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְאַפְּיוֹ
 אֶרְצָה: וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בְּיָמֵינוּ
 מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאֵלוֹ מִיְמִין
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּגֶשׁ אֵלָיו: וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יָמָיו וַיָּשֶׁת
 עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הִצְעִיר וְאֶת־שִׁמְאֵלוֹ עַל־
 רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שֵׁבֶל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר:
 וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְנוּ
 אֲבֹתַי לְפָנָיו אֲבָרְכֶם וַיִּצְחַק הָאֱלֹהִים הַרְעִיעַ
 אֹתִי מִעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: הַמְלֵאךְ הַגָּאֹל אֹתִי
 מִכָּל־רָע יְבָרֶךְ אֶת־הַנְּעוּרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם
 אֲבֹתִי אֲבָרְכֶם וַיִּצְחַק וַיְדַגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: *
 וַיֵּרָא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית אָבִיו יָד־יָמָיו עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם
 וַיִּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמַךְ יָד־אָבִיו לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל
 רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־

שני

שלישי

אביו

אָבִיו לֹא־בֵן אָבִי כִי־זֶה הַבְּכֹר שֵׁים יְמִינָךְ עַל־רֹאשׁוֹ :
 וַיִּמָּאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנֵי יָדַעְתִּי גַם־הוּא יִהְיֶה־
 לְעַם וְגַם־הוּא יִגְדֹּל וְאוֹלָם אָחִיו הַקָּטָן יִגְדֹּל מִמֶּנּוּ
 וְזָרְעוֹ יִהְיֶה מִלֹּא־הַגּוֹיִם : וַיְבָרְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא
 לֵאמֹר בְּךָ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים
 בְּאַפְרַיִם וּבְמִנְשֵׁה וַיִּשֶׂם אֶת־אַפְרַיִם לְפָנָי מִנְשֵׁה :
 זֵי־אָמַר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲנִי־הֵנָּה אֲנֹכִי מֵת וְהָיָה
 אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשְׁיב אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם :
 וְאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֵם אַחֵד עַל־אֲחִיךָ אֲשֶׁר לְקַחְתִּי
 מִיַּד הָאֹמְרֵי בְּחַרְבִּי וּבְקִשְׁתִּי : * פ

מלא

מט
רביעי

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאֵסָפוּ וְאֵגִידָה לָכֶם
 אֵת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים : הַקִּבְצוּ
 וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבֵיכֶם :
 דְּאוֹבֵן בְּכָרִי אֶתָּה כַּחַי וְרֵאשִׁית אוֹנֵי יִתֵּר שְׂאֵרֵת
 וַיִּתֵּר עָז : פָּחוּ כַמִּים אֶל־תּוֹתֵר כִּי עָלִיתָ מִשְׁבְּבֵי
 אָבִיךָ אִזּוֹ הִלַּלְתָּ יְצוּעֵי עָלָה : פ
 שְׁמַעְזֵן וְלוֹי אֲחִים כָּלֵי חָמֶם מִבְּרֵהֵיהֶם : בְּסֹדֶם
 אֶל־תָּבֵא נַפְשֵׁי בְּקַהְלָם אֶל־תִּתֵּחַר כְּבֹדִי כִּי בְּאִפְסֵם
 הָרְגוּ אִישׁ וּבְרִצָּנָם עָקְרוּ־שׁוֹר : אָרוּר אִפְסֵם כִּי עָזוּ
 וְעִבְרָתָם כִּי קִשְׁתָּה אֶחְלָקָם בְּיַעֲקֹב וְאֶפְיָצָם
 בְּיִשְׂרָאֵל : פ

יהודה

הַיּוֹדָה אֶת־הוֹדוֹ יִדְוֹךְ אֶתְחִיף יִדְךָ בְּעֶרְףְּ אֲבִיךָ
 יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אָבִיךָ : גֹּדֵר אֲרִיזָה יְהוּדָה מִטְרַף
 בְּנֵי עֲלִיּוֹת כָּרַע רַבֵּץ כְּאֲרִיזָה וּכְלָבִיא מִי יְקִימוּנוּ :
 לֹא יִסּוֹר שֵׁבֶט מִיְהוּדָה וּמִחֶקֶק מִבֵּין רַגְלָיו
 עַד כִּי־יָבֹא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים : אֲסֹרִי לַגֶּפֶן
 עֵיזָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲרִיזָה כִּבֵּם בֵּינָם לְבִשׁוֹ
 וּבָדָם עֲנָבִים סוּתָה : חֲכִלִּילִי עֵינַיִם מִיָּזַן וּלְבָן
 שְׁנַיִם מִחֶלֶב :

בראש
 עמוד כ"ה
 שמו"ו סימן

עירוק'
 סותוק'

זְבוּלָן לַחֹף יָמִים יִשְׁכֵּן וְהוּא לַחֹף אֲנִיזָה
 וַיִּרְכְּתוּ עַל־צִדֵּן :

יִשְׁשַׁכֵּר חֲמֹר גָּרָם רַבֵּץ בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים : וַיִּרְא מִנְהַח
 בִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי גַעְמָה וַיִּט שְׁכֻמוֹ לְסִבְלוֹיָהּ
 לְמַס־עֵבֶד :

שְׁבִמִי יִשְׂרָאֵל : יְהִי־דָן גָּחַט עַל־יְדֵיךָ שְׁפִיפֹן עָלַי
 אֲרַח הַנֶּשֶׁךְ עֵקֶב־סוּס וַיִּפֹּל רַכְבּוֹ אַחֲזֹר : לִישׁוּעָתְךָ
 קָוִיתִי יְהוָה : *

חמישי

יָגֵד עֵקֶב : מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לְחֻמוֹ
 וְהוּא יִתֵּן מִעֲדֵנֵי־מֶלֶךְ :

אֵילָה שְׁלֵחָה הִנֵּתָן אֲמַר־יִשְׁפָּר :
 פָּרַת יוֹסֵף בֶּן פָּרַת עָלִי־עֵינַי בְּנֹת צִעְרָה עָלִי־שׁוֹר :
 וַיִּמְרָדוּ וּרְכֹוּ וַיִּשְׁטְמֻהוּ בְּעַלֵּי חֲצִים : וְהִשָּׁב בְּאֵיתָן

קשתו

קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרָעֵי יָדָיו מִיַּד אָבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם
 רָעָה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל : מֵאֵל אָבִיר וַיַּעֲזֹרֶךָ וְאֵת שְׂדֵי
 וַיְבָרְכֶךָ בְּרִכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרִכַּת הַהוֹם רִבְצַת
 תַּחַת בְּרִכַּת שָׁדַיִם וְרַחֵם : בְּרִכַּת אָבִיר גִּבְרוֹ עַל-
 בְּרִכַּת הַזֵּרֵי עַד-תְּאַוֶּת גְּבַעַת עוֹלָם תְּהִיֶינָּה לְרֹאשׁ
 יוֹסֵף וּלְקֹדֶקֶד בְּיַד אָחִיו : פ

בְּנֵי מִין זֶאֵב יִטְרֹף בְּבֹקֶר יֹאכֵל עֵד וּלְעֶרֶב ששי
 יִחַלֵּק שָׁלָל : כָּל-אֱלֹהֵי שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם
 עֶשְׂרוֹזֹאת אֲשֶׁר-דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ
 אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כִּבְרַכְתּוּ בִּרְךָ אוֹתָם : וַיֵּצֵאוּ
 אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי נֹאסֵף אֶל-עַמִּי קִבְּרוּ
 אֹתִי אֶל-אֲבֹתַי אֶל-הַמַּעְרָה אֲשֶׁר בְּשֵׂדֶה עֶפְרוֹן
 הַחֲתָי : בַּמַּעְרָה אֲשֶׁר בְּשֵׂדֶה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר-
 עַל-פְּנֵי מִמְרַת בְּאֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹתָהֶם
 אֶת-הַשְּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתָי לְאַחֲזֹת-קֶבֶר :
 שָׁמָּה קִבְּרוּ אֶת-אֲבֹתָהֶם וְאֵת שְׂדֶה אֲשֶׁתּוֹ
 שָׁמָּה קִבְּרוּ אֶת-יִצְחָק וְאֵת רִבְקָה אֲשֶׁתּוֹ
 וְשָׁמָּה קִבְּרַתִּי אֶת-לֵאָה : מִקְנֵה הַשְּׂדֶה וְהַמַּעְרָה
 אֲשֶׁר-בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי-חֵת : וַיָּבֵל יַעֲקֹב לְצֹנֹת אֶת-
 בָּנָיו וַיֹּאסֵף רִגְלָיו אֶל-הַמַּטָּה וַיִּגּוּעַ וַיֹּאסֵף אֶל-
 עַמּוּי : * וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל-פְּנֵי אָבִיו וַיִּבְכֶּה עָלָיו וַיִּשְׁקֵלּוּ : ב

ויצו

ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את
 אביו ויחנטו הרפאים את ישראל : וימלאו לו
 ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו
 אותו מצרים שבעים יום : ויעברו ימי בכירתו
 וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי
 חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר : אבי
 השביעני לאמר הנה אנכי מת בקבוי אשר
 בריתי לי בארץ כנען שמח תקברני ועתה
 אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה : ויאמר
 פרעה עלה וקבר את אביך באשר השביעך :
 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדיו
 פרעה וקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים : וכל
 בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפס וצאנם
 ובקלם עזבו בארץ גשן : ויעל עמו גם דרכ גם
 פרשים ויהי המחנה כבוד מאד : ויבאו עד גרן
 האטד אשר בעבר הירדן ויספרו שם מספר
 גדול וכבוד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
 ימים : וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן
 האטד ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על כן
 קרא שמח אבל מצרים אשר בעבר הירדן :
 ויעשו בניו לו כן כאשר צוהם : וישאו אתו בניו

ארצה כנען ויקברו אתו במערת עזרה המכילה
 אשר קנה אברהם את השדה לאחות קבר
 מאת עפרן החתי על פני ממרא : וישב יוסף
 מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר
 את אביו אחרי קברו את אביו : ויראו אחי יוסף
 כימת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף ודהשב
 ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו : ויצו
 אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר :
 כהתאמרו לי יוסף אנא נא פגע אחיך
 וחטאתם כי דעה גמלוך ועתה נא לפגע
 עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברים אליו :
 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
 לעבדים : ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת
 אלהים אני : ואתם חשבתם עלי דעה אלהים
 חשבה לטובה למען עשה ביום הזה להחית עם
 רב : * ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
 טפכם וינחם אותם וידבר על לבם : וישב יוסף
 במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאד ועשר
 שנים : * וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
 מכיר בן מנשה ילדו על ברקי יוסף : ויאמר יוסף
 אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד ופקד אתכם
 יו א ז יז והעלה

מלעיל

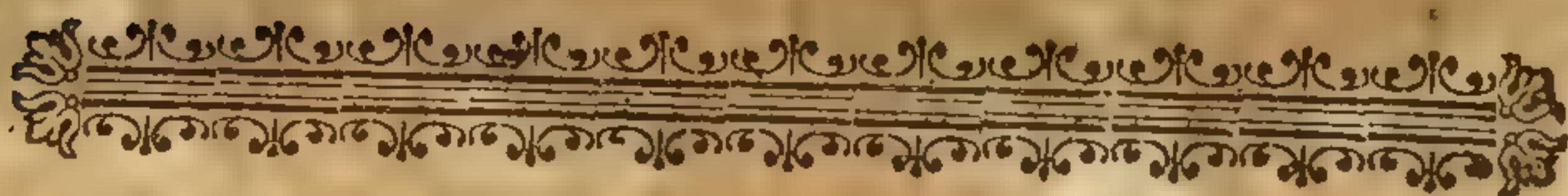
שביעי

מפטיר

ויהי

והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאבותם ליצחק וליעקב : וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמתי מזה : וימת יוסף בין מאה
ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים :

חזק

טעמי יחיד לקצת הפסוק ויהי בשכון ישראל הבא בפרשת
וישלח דף מ"ד

וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע
ישראל

סדר הפטרות של ספר בראשית

כמנהג קהלות הספרדים והאשכנזים ה"י

שבת בטבת • וקודם הפטרות חנוכה יבאו פרשיות חנוכה וגם
בסופו פרשת והפטרת שבת ור"ח והפטרת מחר חרש כדי
שיהיה ערוך ומוכן לקוראים בבית הכנסת והוגה
הכל ברוב העיון כיתר שאת ויתר יעז
מכל אשר נעשה עד הנה :

על ידי הגביר הנעלה נעים ומידוח ישראל יהודה פיזא נר"ו

פה העיר המהוללה **אמשטירדם** יע"א

בשנת

שמע ה' קול יהודה ואל עמו * * * תביאנו לפיק :

נדפס על ידי גירארד יוהאן יאנסון
ובבית הבחור ישראל מונדווי :

קודם ההפטרה יברך

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם
 הַנְּאֻמִּים בְּאֵמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יי הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה
 בְּמִשְׁרָה עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֵמֶת
 וְהַצֶּדֶק :

ואתר קריאת ההפטרה קודם ברכות אחרונות נוהגים לומר
 פסוק זה

גַּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

ואחר קריאתה יברך

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר
 כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת
 הָאֵל הַנְּאֻמֵּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה מְדַבֵּר וּמְקַיֵּם
 כִּי כָל דְּבָרָיו אֵמֶת וְצֶדֶק נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבַר אַחַד מִדְּבָרֶיךָ
 אֶחָד לֹא יָשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן
 אַתָּה בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנְּאֻמֵּן בְּכָל
 דְּבָרָיו :

ברכות ההפטרות

רחם על ציון כי היא בית חיינו • ולעלות
נפש תושביע במהרה כימינו • ברוך
אתה יי • משמח ציון בבניה :

שמחנו יי אלהינו באלהיו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך • במהרה
יבא ויגל לבנו • על כסאו לא ישב זר • ולא ינחלו
עוד אחרים את כבודו • כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא יכרה גרו לעולם ועד • ברוך
אתה יי • מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הורה שנתת לנו יי אלהינו •
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת • על
הכל יי אלהינו אנו מודים לך • ומברכים אותך
יתברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד •
ברוך אתה יי מקדש השבת :

הפטרות בראשית בישעיה סימן מב

בָּהּ אָמַר הָאֵל וְיִהְיֶה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹמְיָהֶם
רָקַע הָאָרֶץ וְצִאֲצִיָּה נָתַן נְשָׁמָה לָעַם
עָלֶיהָ וְרוּחַ לְהִלְכֵיהֶם בָּהּ : אֲנִי יְהוָה קְרֵאתִיךָ
בְּצַדִּיק וְאַחֲזִיק בְּיָדְךָ וְאַצְרִיךָ וְאַתְּנָה לְבַרִּית עִם
לְאֹוד גּוֹיִם : לְפָקַח עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא
מִמִּסְגַּר אֲסִיר מִבַּיִת כָּלֵא יֵשְׁבִי חֶשֶׁךְ : אֲנִי יְהוָה
הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֲרַי לֹא אֶתֵּן וְתִהְלֹתִי
לְפָסִילִים : הֲרֵאשְׁנוֹת הִנֵּה בָאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד
בְּטָרָם תִּצְמַחְנָה אֲשַׁמְּיעַ אֶתְכֶם : שִׁירוּ לַיהוָה
שִׁיר חֲדָשׁ תִּתְחַלְּתוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹדְדֵי הַיָּם
וּמִלְאוֹ אֲיִים וַיֵּשְׁבִיָּהֶם : יִשְׂאוּ מִדְּבַר וְעָרְוּ
הַצְּרִיִם תֵּשֶׁב קֶדֶר יָרְנוּ יֵשְׁבִי סֹלַע מִרְאֵשׁ הַרִים
יִצְוּחוּ : יִשְׂמְוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְתִתְחַלְּתוּ בְּאֲיִים
יִגִּידוּ : יְהוָה כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמָה יַעֲרִי
קִנְיָה יִרְיַע אֶף יִצְרִיחַ עַל־אִיְכּוֹ יִתְגַּבֵּר : הַחֲשִׁיתִי
מִעוֹלָם אַחֲרֵי־שׁ אֶתְאַפֵּק בְּיוֹלָדָה אֲפַעֵה אֲשָׁם
וְאַשְׂאֵף יָחַד : אַחֲרֵי־ב הַרִים וּגְבָעוֹת וּכְל־עֲשָׂבִים
אוֹבִישׁ וְשִׁמְתִי נְהָרוֹת לְאֲיִים וְאַגְמִים אוֹבִישׁ :
וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ בְּנִתְיָבוֹת לֹא־

הפטרות בראשית

יָדְעוּ אֲדָרִיכֶם אֲשֵׁימׁ כַּחֲשֹׁךְ לִפְנֵיהֶם לְאֹרֶךְ
וּמַעֲקָשִׁים לְמִישׁוֹר אֵלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם וְלֹא
עֲזֹבֶתֶם : נִסְגְּרוּ אַחֲרָיִךְ יִבְשׁוּ בִשְׁתַּת הַבְּטָחִים בַּפֶּסֶל
הַאֲמָרִים לְכַסְכֵּה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ : הַחֲרָשִׁים שָׁמְעוּ
וְהָעֹרִים הִבִּיטוּ לְרֹאזֹת : מִי עוֹר בִּי אִם-עֲבָדִי
וְחָרַשׁ בְּמִלְאָבִי אֲשַׁלַּח מִי עוֹר בְּמִשְׁלָם וְעוֹר
בְּעֶבֶד יְהוָה : רֹאזֹת רַבּוֹת וְלֹא חֹשְׁמֹר פָּקֵה
אֲזֻגִים וְלֹא יִשְׁמַע : יְהוָה חֲפִיץ לַמַּעַן צְדָקָו יִגְדִיל
תּוֹרָה וַיֵּאדָרִד :

ראותק'

זנוהגים לומר אחריה לכבוד החתנים המשלים והמתחיל התורה
שני הפסוקים האלו :

שְׁשׁוּשׁ אֲשֵׁישׁ בִּיהוָה הַתְּגַל נִפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי בִי
הַלְבִישְׁנִי בְּגָדֵי-יִשְׁעֵי מַעֲיִל צְדָקָה יַעֲטֵנִי כַחֲתָן
יִכְהֶן פֶּאֶר וְכַכְלָה תַעֲרָה כְּלִיָּה :

כִּי-יִבְעַל בְּחֹרֶךְ בְּתוֹלָה יִבְעֵלוֹךְ בְּנִיךְ וּמִשְׁשׁוּשׁ חָתָן
עַל-כְּלָה יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ : כֹּאן מְסִימִין הַסְּפָרָדִים

וְהוּא עִם-בְּנוֹ וְשָׁסוּי הַפֶּה בְּחֹרִים כְּלָם וּבְבָתֵי
כְּלָאִים הַחֲבָאוּ הָיוּ לְכוּ וְאִין מִצִּירָל מִשְׁפָּה וְאִין-
אִמֵר הַשֵּׁב : מִי בָבֶל יִאֲזִין זָאֵרַת יִקְשִׁיב וַיִּשְׁמַע
לְמַשִּׁיבָה ק' לְאַחֲרָיִךְ : מִי נָתַן לְמַשׁוּסָה יַעֲקֹב וַיִּשְׁרָאֵל לְבִזְזִים
הַלֵּא

למשושה ק'

הפטרת בראשית

ד

הלא יהודה זו חטאנו לו ולא אָבו בדרכיו הלוח
 ולא שמעו בהורוהו : וישפך עליו חמה אפו
 ועזוז מלחמה ותלהטהו כסביב ולא ידע ותבער
 בו ולא ישיב על לב : ועתה כה אמר יהודה
 בראש יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך
 קראתי בשמך לי אתה : כי תעבר במים אתה
 אני וננהרות לא ישטפוך כי תלך כמו אש
 לא תכוה ולהבה לא תבער : כי אני יהוה
 אלהיך קרוש ישראל מושיעך נרתתי כפרך
 מצרים כוש וסבא תחתיך : מאשר יקרת בעיני
 נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים
 תחת נפשך : אל תירא כי אתה אני ממזרח
 אביא זרעך וממערב אקבצך : אמר לצפון תני
 ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנורתי
 מקצה הארץ : כל הנקרא בשמי ולכבודי
 בראתיו יצרתיו אף עשיתיו : הוציא עם עור
 ועינים יש וחדשים ואזנים למו : כל דרגים
 נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת
 וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו
 ויאמרו אמרת : אתם עדי נאם יהוה ועברי
 אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו

בי

הפטרות תולדות נח

כִּי־אֲנִי הוּא לְפָנַי לֹא־נוֹצֵר אֶל־וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה :

הפטרות תולדות נח בישעיה סימן נד
רְנִי עֲקָרָה לֹא יֵלְדָה פִּצְחִי רְנָה וְצָהֲלִי לֹא־חֲלָה
כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שִׁמְמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר
יְהוָה : הֲרַחֲמֵנִי מִמָּקוֹם אֲהַלֶּךְ וּוְרִיעוֹת מִשְׁבָּנוֹתֶיךָ
יִטּוּ אֶל־תַּחֲשֻׁכֵי הָאָרֶץ מִיִּתְרֶיךָ וַיְהִי־תִיךָ חוֹקִי :
כִּי־יִמִּין וְשִׁמְמָאוֹל תִּפְרָצִי וְזִרְעֶךָ גוֹיִם יִרְשׁוּ וְעָרִים
נִשְׁמָוֹת יוֹשִׁיבוּ : אֶל־תִּירָאִי כִּי־לֹא תִכּוֹשׁוּ וְאֶל־
תִּכְלְמֵי כִּי־לֹא תִהְפְּיִדֵי כִּי בְיָשָׁר עֲלוּמִיךָ תִשְׁכָּחִי
וְהִרְפָּת אֶל־מְנוֹתֶיךָ לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד : כִּי בְעֲלִיךָ
עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגִאֲלֶךָ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהֵי כָל־הָאָרֶץ יִקְרָא : כִּי־כֹאשָׁה עֲזוּבָה
וְעֲצוּבַת רוּחַ קְרָאךָ יְהוָה וְאִשָּׁת נְעוּרִים כִּי תִמְאָס
אָמַר אֱלֹהֶיךָ : בְּרַגַע קָטָן עֲזוּבֶתֶיךָ וּבְרַחֲמִים
גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ : בְּשִׁצְף קִצֶּף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רַגַע
מִמֶּךָ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶתֶיךָ אָמַר גִּאֲלֶךָ יְהוָה :
כִּי־מִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבְדְּךָ מִי־נָח עוֹד
עַל־הָאָרֶץ כִּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקִּצֶּף עֲלֶיךָ וּמִגֶּעֶר־בְּךָ :
כִּי הִהְרִים יְמוּשׁוֹ וְהִגְבַּעוֹת רַחֲמוֹשֵׁינָה וְחֶסְדִּי
מֵאֲתֶךָ לֹא־יְמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אָמַר
מִרַחֲמֶיךָ

הפטרת תולדות נח ה

מרחמך יהוה : כאן מסיימין הספרדים
 ענינה סערה לא נחמה הנה אנכי מרבין בפור
 אבניך ויסרתיך בספירים : ושמתי בדרכי
 שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני
 חפץ : וכל בניך למורי יהוה ורב שלום בניך :
 בצדקה תכונני רחמי מעשק כי לא תיראי
 ומחמתה כי לא תקרב אליך : הן גור יגור אפס
 מאורתי מיגור אתך עליך יפול : הן אנכי בדאתי
 חרש נפת באש פחם ומוציא כלי למעטהו ואנכי
 בדאתי משחית לחבל : כל כלי יוצר עליך לא
 יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי
 זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם
 יהוה : הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו
 כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף
 ובלוא מחיר יין וחלב : למה תשקלו כסף בלוא
 לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי
 ואכלו טוב ורתענג בדשן נפשכם : הטו
 אזנכם ולכו אלי שמעו ותתי נפשכם ואכרתה
 לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים : הן עד
 לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאומים : הן גוי לא
 תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען

הנה ק

הפטרות לך לך

יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך :

הפטרות לך לך בישעיה סימן מ

למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה

דרכי מידוה ומאליה משפטי יעבור :

הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם ו יהוה

בזרא קצות הארץ לא יעף ולא יגע אין חקר

לתבונתו : נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה

ידבר : ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול

יבשלו : וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר בנשרים

ירוצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו : החרישו אלי

איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו

למשפט נקדבה : מי העיר ממזרח צדק יקראתו

לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר

חרכו כקש נדף קשתו : ירדפם יעבור שלום

ארח ברגליו לא יבוא : מי פעל ועשה קרא

הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים

אני הוא : ראו אים ויראו קצות הארץ יחדו

קדכו ויאתיון : איש את דעהו יעזרו ולאחיו

יאמר חזק : ויחזק חרש את צורף מחליק פטיש

את הולם פעם אומר לדבק טוב הוא ויחזקהו

במסמרים

הפטרת לך לך

במסמרים לא ימוט : ואתה ישראל עבדי יעקב
 אשר בחרתיך ורע אברהם אהבי : אשר
 החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך
 ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתך :
 אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך
 אמצתיך אף עזרתיך אף המכתיך בימין צדקי :
 הן יבשו ויבלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו
 אנשי ריבך : הבהשם ולא תמצאם אנשי מצותך
 יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך : כי אני יהוה
 אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני
 עזרתיך : אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל
 אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל :
 הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות
 תרוש דרים ותדק וגבעות כמין תשים : תזרם
 ורוח השאם וסערה תפיץ אתם ואתה תניח
 ביהוה בקדוש ישראל התהלל :

הפטרת וירא במלכים שני סימן ד

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל--
 אלהי שׁע לאמר עבדך אישי מת ואתה
 ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא
 ב ב ב ב לקחת

הפטרת וירא

לקחת את שני ילדי לו לעבדים : ויאמר אליה
אלישע מרה אעשה לך הגיד לי מה יש לך
בבית והאמר אין לשפחה כל בבית כי אם
אסוף שמן : ויאמר לך שאלו כלים מן
החוץ מאת כל שכניכי כלים רקים אל המעיטי :
ובאת וסגרת הדלת בערב ובעד בניך ויצקת
על כל הכלים האלה והמלא תסיעי : והלך
מאתו ותכגור הדלת בערה ובעד בניה הם
מגישים אליה והיא מיצקת : והיא במלאת
הכלים והאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי
ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן : ותבא
ותגד לאיש האלהים ויאמר לך מכרי את השמן
ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנוהר : והי
היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם והי מדי עברו יסר שמה
לאכל לחם : והאמר אל אשה הנה נא ידעתי
כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד :
נעשה נא עליית קיר קמנה ונשים לו שם מטה
ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסוד
שמה : והי היום ויבא שמה ויסר אל העליה
וישב שמה : ויאמר אל גיחוי גערו קרא
לשונמית

לך ק'

שכניך ק'

מוצקת ק'

נשיך ובניך ושלמי ק' ק'

הפטרות וירא

ז

לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמר לפניו : ויאמר
לו אמר נא אליה הנה ו חרדה ו אלינו ארת
כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר
לך אל המלך או אל שר הצבא ויאמר בתוך
עמי אנכי יטבת : ויאמר ומה לעשות לה
ויאמר גיחזי אבל בן אין לה ואישה זקן : ויאמר
קרא לה ויקרא לה ותעמר בפתח : ויאמר
למועד הזה כעת חיה אתי חבבת בן ויאמר
אל אדני איש האלהים אל התכזב בשפתיה :
ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה
אשר דבר אליה אלישע : ויגדל הילד ויהי היום
ויצא אל אביו אל הקצרים : ויאמר אל אביו
ראשי ו ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו :
וישאהו ויבאהו אל אמו וישב על ברכיה עד
הצהרים וימת ותעל ותשכבה על מטת איש
האלהים ותסגר בעדו והצא : ותקרא אל אישה
ותאמר שלחה נא לי אהר מן הנערים ואחת
האהנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה :
ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא תדע
ולא שבת ויאמר שלום : כאן כסיימין הספרדים
ותחבש האתון ותאמר אל גערה נהג ולך אל
תעצר

את ק

את הלכת
ק' ק'

הפטרת וירא

הִתְעַצֵּר לִי לְרֹכֵב כִּי אִם אֶמְרָתִי לָךְ : וְהִלֵּךְ
וְהָבֵא אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַר הַכְּרִמָּה וְיִהְיֶה
כְּרֹאֲוֹת אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֹרְזָה מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל-
גִּיְחִזִּי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשּׁוֹנְמִית הַלְזוּ : עֵתָּה רוּץ-נָא
לְקִרְאָתָהּ וְאָמַר לָהּ הַשְּׁלוֹם לָךְ הַשְּׁלוֹם לְאִישׁךָ
הַשְּׁלוֹם לְיֶלֶד וְתֹאמַר שְׁלוֹם : וְהָבֵא אֶל-אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶל-הַדָּר וְהִתְחַזַּק בְּרַגְלָיו וַיֵּשׁ גִּיְחִזִּי
לְהִדְפָּה וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הִרְפָּה לָהּ כִּי-נִפְשָׁה
מְדָה לָהּ וַיְהוּדָה הָעֵלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי : וְתֹאמַר
הַשְּׂאֵלֶתִי בֶן מֵאֵת אֲרָגִי הֲלֹא אֶמְרָתִי לֹא תִשְׁלַח
אֵתִי : וַיֹּאמֶר לְגִיְחִזִּי חָגַר מִתְּנִיךְ וְקַח מִשְׁעֵנֹתַי
בְּיָדְךָ וְלָךְ כִּי תִמְצָא-אִישׁ לֹא תִבְרַכְנוּ וְכִי-יִבְרַכְךָ
אִישׁ לֹא תִעַנְנוּ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁעֵנֹתַי עַל-פְּנֵי הַנָּעֵר :
וְהִתְאָמַר אִם הַנָּעֵר חֵי-יְהוּדָה וְחֵי-נִפְשָׁךְ אִם-
אֶעֱזֹבָךְ וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ : וְגִיְחִזִּי עָבַר לְפָנֵיהֶם
וַיִּשָּׂם אֶת-הַמִּשְׁעָנֹת עַל-פְּנֵי הַנָּעֵר וַאֲיִן קוֹל וַאֲיִן
קָשָׁב וַיֵּשֶׁב לְקִרְאָתוֹ וַיִּגְדֵּל-לוֹ לֵאמֹר לֹא הִקְיִין
הַנָּעֵר : וַיָּבֵא אֱלִישֶׁע הַבִּיתָרָה וְהִנֵּה הַנָּעֵר מֵת
מִשְׁכָּב עַל-מִטָּהוֹ : וַיָּבֵא וַיִּסְגֵּר הַדֶּלֶת בְּעַד
שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה : וַיַּעַל וַיֵּשֶׁב עַל-הַיֵּלֶךְ
וַיִּשָּׂם פְּיוֹ עַל-פְּיוֹ וְעֵינָיו עַל-עֵינָיו וְכַפָּיו עַל-כַּפָּיו

כפיו ק'

ויגהר

הפטרת חיי שרה

ח

וַיִּגְהַר עָלָיו וַיַּחֵם בְּשַׁר הַיֶּלֶד : וַיֵּשֶׁב וַיִּלֶךְ בְּבֵית
אֶחָת הַנָּהָה וְאֶחָת הַנָּהָה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְוַר
הַנְּעֹר עַד-שִׁבְעַ פְּעָמַיִם וַיִּפְקַח הַנְּעֹר אֶת עֵינָיו :
וַיִּקְרָא אֶל-גֵּיחִזִּי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל-הַשְּׂנַמִּית הַזֹּאת
וַיִּקְרָאָהּ וְהִתְבַּא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאֵי בְּנֶךְ : וְהִתְבַּא
וְהִתְפַּל עַל-רַגְלָיו וְהִתְשַׁתְּחוּ אֶרְצָהּ וְהִתְשָׂא אֶת-
בְּנָהּ וְהִזְנָא :

הפטרת חיי שרה במלכים א סימן א

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַיָּמַיִם וַיִּכְסְהוּ בְּבִגְדֵי־
וָלֵא יַחֵם לוֹ : וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו
יִבְקֹשׁוּ לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה וְעֹמֶדָה לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְהִתְהַיְיָלוּ סַכְּנָת וְשַׁכְּבָה בְּחִיקוֹ וַיַּחֵם
לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ : וַיִּבְקֹשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל
יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוֹנַמִּית וַיָּבֵאוּ אֶתָּהּ
לְמֶלֶךְ : וְהַנְּעֹרָה יָפָה עַד-מָאֵד וְהִתְהַיְיָלוּ לְמֶלֶךְ סַכְּנָת
וְהִתְשַׁרְתְּהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָה : וְאֲדֹנֶיהָ בֶן חַגִּית
מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים
וַחֲמֻשִׁים אִישׁ רָצִים לִפְנָיו : וְלֹא-עָצְבוּ אָבִיו מִיָּמָיו
לֵאמֹר מְדוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם-הוּא טוֹב-תָּאֵר מְאֹד
וְאֵתוּ יִלְדָה אַחֲרַי אֲבִשְׁלוֹם : וַיְהִי דְבָרָיו עִם

יואב

הפטרת חיי שרה

וַיָּבֹא בֶן-צְרוּיָהּ וְעַם אֲבִיתָר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזֹרוּ אַחֲרָי
אֲדֹנָיָהּ : וַצְרוּק רֹכְבָהוּ וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְנָתַן
הַנְּבִיא וְשָׁמְעִי וְרַעִי וְהַגְּבוּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ
עִם-אֲדֹנָיָהּ : וַיִּזְבַּח אֲדֹנָיָהּ צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא
עִם אֲבָן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר-אֵצֶל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת-
כָּל-אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִכְל-אֲנָשָׁי יְהוּדָה עֲבָדֵי
הַמֶּלֶךְ : וְאֶת-נָתָן הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֶת-הַגְּבוּרִים
וְאֶת-שְׁלֹמֹה אֶחָיו לֹא קָרָא : וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-
בֵּית-שֹׁבַע אִם-שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי
מָלַךְ אֲדֹנָיָהּ בֶן-חַגִּית וְאֲדֹנָיו דָּוִד לֹא יָדָע :
וְעַתָּה לְכִי אִיעָצֶךָ נָא עֲצֵה וּמַלְטִי אֶת-נַפְשֶׁךָ
וְאֶת-נַפְשׁ בְּנֶךָ שְׁלֹמֹה : לְכִי וּבֹאִי אֶל-הַמֶּלֶךְ
דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא-אַתָּה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַמְתְּךָ לֵאמֹר כִּי-שְׁלֹמֹה בְנֶךָ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא
יָשָׁב עַל-כִּסְאִי וּמָדוּעַ מָלַךְ אֲדֹנָיָהּ : הֲיֵנָה עֹדְךָ
מְדַבְּרַת שָׁם עִם-הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אָבוֹא אַחֲרֶיךָ
וַיִּמְלֵאֲתִי אֶת-דְּבָרֶיךָ : וַתָּבוֹא בֵּית-שֹׁבַע אֶל-
הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וְאָבִישָׁג הַשׁוֹנְמִית
מִשְׁרַת אֶת-הַמֶּלֶךְ : וַתִּקַּד בֵּית-שֹׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ
לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה-לָּךְ : וַתֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנָי
אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לְאַמְתְּךָ כִּי-
שְׁלֹמֹה

וְשַׁלְמָה בְּנֵי יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֹשֵׁב עַל-כִּסְאִי :
 וְעָרְתָה הִנֵּה אֲרִנָּה מֶלֶךְ וְעָרְתָה אֲרִנִי הַמֶּלֶךְ לֹא
 יִדְעֶתָ : וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֶב וַיִּקְרָא
 לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיֹאָב שֶׁר
 הַצָּבָא וּלְשַׁלְמָה עַבְדָּהּ לֹא קָרָא : וְאַתָּה אֲרִנִי
 הַמֶּלֶךְ עֵינַי כָּל-יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֹשֵׁב
 עַל-כִּסֵּא אֲרִנִי-הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו : וְהָיָה בְּשֹׁכֵב
 אֲרִנִי-הַמֶּלֶךְ עִם-אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנֵי שַׁלְמָה
 חֲטָאִים : וְהִנֵּה עוֹדֵנָה מִדְּבַר עִם-הַמֶּלֶךְ וְנָתַן
 הַנְּבִיא בָּא : וַיִּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתַן הַנְּבִיא
 וַיָּבֹא לְפָנַי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ עַל-אִפְּיוֹ אֲרִנָּה :
 וַיֹּאמֶר נָתַן אֲרִנִי הַמֶּלֶךְ אֵתָּה אֲמַרְתָּ אֲרִנִי-הוּא
 יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֹשֵׁב עַל-כִּסְאִי : כִּי יִרְדֶּה
 הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֶב וַיִּקְרָא לְכָל-
 בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וְהַנָּשִׁים
 אֲכָלִים וְשֹׁתִים לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ יְהִי הַמֶּלֶךְ אֲרִנִי-הוּא :
 וְלִי אֲנִי-עַבְדָּהּ וּלְצֹדֵק הַכֹּהֵן וּלְבִנְיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע
 וּלְשַׁלְמָה עַבְדָּהּ לֹא קָרָא : אִם מֵאֵת אֲדֹנָי
 הַמֶּלֶךְ נִהְיָה הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת-עַבְדִּי
 מִי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא אֲרִנִי-הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו : וַיַּעַן
 הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קָרָא-לִי לְבַר-שִׁבְעָה וְהִבֵּא

עבוד ק

הפטרת תולדות

לפני המלך ותעמד לפני המלך : וישבע המלך
ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה :
כי באשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר
כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי
החתי כי כן אעשה היום הזה : ותקד בת שבע
אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני
המלך דוד לעלם :

הפטרת תולדות בתרי עשר במלאכי סימן א

משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי :
אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם
במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה
ואהב את יעקב : ואת עשו שנאתי ואשים את
הריו שממה ואת נחלתו לתנורת מדבר : כי
תאמר אדום רשענו ונשוב ונבנה חרבות כה
אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרום וקראו
להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד
עולם : ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל
יהוה מעל לגבול ישראל : בן יכבד אב ועבד
אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני
איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הבהנים

הפטרות תולדות

בִּזְוֵי שָׁמַי וְאִמְרָתֶם בְּמָה בְּזִינוּ אֶת־שִׁמְךָ: מִגִּישִׁים
 עַל־מִזְבְּחֵי לֶחֶם מִגָּאֵל וְאִמְרָתֶם בְּמָה גִּבְלֵנוּךָ
 בְּאִמְרָכֶם שְׁלַחַן יְהוָה נְבוֹהָ הוּא: וְכִי־תִגִּישׁוּן
 עוֹר לְזִבְחֵי אֵין רָע וְכִי תִגִּישׁוּ פֶסֶח וְחִלָּה אֵין רָע
 הַקְרִיבוּ גֵא לַפְּחָתֶךָ הַיִּרְצֶךָ אוֹ הַיִּשָּׂא פְּנֵיךָ אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת: וְעַתָּה חֲלוּ־נָא פְּנֵי־אֵל וַיִּחַנְנוּ
 מִיִּדְכֶם הֵיטָה זֹאת הַיִּשָּׂא מִכֶּם פָּנִים אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת: מִי גַם־בְּכֶם וַיִּסְגֵּר דְּלָתַיִם וְלֹא־תֵאִירוּ
 מִזְבְּחֵי חֲנֹם אֵין־לִי הַפֶּץ בְּכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 וּמִנְחָה לֹא־אֶרְצֶה מִיִּדְכֶם: כִּי מִמְזִרְח־שֶׁמֶשׁ
 וְעַד־מְבוֹאוֹ גְּדוֹל שָׁמַי בְּגוֹיִם וּבְכָל־מְקוֹם מְקַטֵּר
 מִגִּישׁ לְשָׁמַי וּמִנְחָה טְהוֹרָה כִּי־גְדוֹל שָׁמַי בְּגוֹיִם
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: וְאַתֶּם מְחַלְלִים אֶת־וֹ
 בְּאִמְרָכֶם שְׁלַחַן יְהוָה מִגָּאֵל הוּא וְגִיבוּ נְבוֹהָ
 אֲכִלוּ: וְאִמְרָתֶם הִנֵּה מִתְלַאֶה וְהַפְּחָתֶם אִוְרָתוֹ
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבֵּאתֶם גְּזוֹל וְאֶת־הַפְּסֵחַ
 וְאֶת־הַחֹלֶה וְהִבֵּאתֶם אֶת־הַמִּנְחָה הָאֶרְצֶה אוֹתָהּ
 מִיִּדְכֶם אָמַר יְהוָה: וְאֶרְוֹר נוֹכַל וַיֵּשׁ בְּעֶדְרֵי
 זָכָר וְנִדְרֵי וְזִבְחֵי מִשְׁחָת לְאֲדֹנָי כִּי מֶלֶךְ גְּדוֹל אָנִי
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשָׁמַי נוֹרָא בְּגוֹיִם: וְעַתָּה
 אֲלֵיכֶם הַמְצוּהָ הַזֹּאת הַכֹּהֲנִים: אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ

הפטרת ויצא

וְאִם-לֹא תִשְׁמְרוּ עַל-לֵב לָתֵת כְּבוֹד לְשִׁמִּי אָמַר-
יְהוָה צְבָאוֹת וְשַׁלַּחְתִּי בְכֶם אֶת-הַמְּאָרָה וְאֶרְוֹתִי
אֶת-בְּרִכּוֹתֵיכֶם וְגַם אֲרוֹתֶיהָ כִּי אֵינְכֶם שָׁמַיִם עַל-
לֵב : הִנְנִי גֵעַר לְכֶם אֶת-הַיָּדַע וְזִרְתִּי פָרֵשׁ עַל-
פְּנֵיכֶם פָּרֵשׁ הַגִּיבִים וְנִשְׂאָ אֶתְכֶם אֵלָיו : וַיִּדְעֶתֶם
כִּי שַׁלַּחְתִּי אֵלֵיכֶם אֶת-הַמְּצֹרָה הַזֹּאת לְהַיּוֹרֵת
בְּרִיתִי אֶת-לִוִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : בְּרִיתִי הִי יִתֶּה
אֲרֵמוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְאֶתְנֶם-לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי
וּמִפְּנֵי שָׁמַי נַחַת הוּא : הַזֹּרֵת אֶמֶת הִי יִתֶּה בְּפִיהוּ
וְעוֹלָה לֹא-נִמְצָא בְּשִׁפְתָיו בְּשִׁלּוֹם וּבְמִישׁוֹר הַלֵּךְ
אֲתִי וּרְבִיבִים הַשֵּׁיב מֵעוֹן : כִּי-שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ-
דַּעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאֱךָ יְהוָה צְבָאוֹת
הוּא :

הפטרת ויצא בהושע סימן יא

וְעַמִּי תְלוּאִים לְמִשׁוֹבְתֵי וְאֶל-עַל יִקְרָאֵהוּ יָחַד
לֹא יְרוּמִם : אֵיךְ אֶתְנֶה אֶפְרַיִם אֲמַנְנֶךָ
יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתְנֶה כְּאֲדָמָה אֲשִׁימֶךָ כְּצִבְאִים
נִהַפְּךָ עָלַי לְבִי יָחַד נִבְכְּרוּ נַחֲוֹמִי : לֹא אֶעֱשֶׂה
חֶרֶן אִפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחַת אֶפְרַיִם כִּי אֶל אֲנֹכִי
וְלֹא-אִישׁ בְּקִרְבְּךָ קָרוֹשׁ וְלֹא אָבּוֹא בְּעִיר : אַחֲרָי
יְהוָה

יהוה ילכו כארצה ישאג כי הווא ישאג ויחרדו
 בנים מים: יחרדו בצפור ממזרים וכיונה מארץ
 אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה: סבבני
 בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד
 רד עם אל ועם קדושים נאמן: אפרים רעה
 דוח ורבה קדים כל היום כזב ושד ירבה וברית
 עם אשור יכרתו ושמן למזרים יובל: וריב
 ליהוה עם יהודה ודפקד על יעקב כדרכיו
 במעלליו ישיב לו: בבטן עקב את אחיו ובאונן
 שרה את אלהים: וישור אל מלאך ויכל בכה
 ויתהנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו:
 ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: ואתה באלהיך
 תשוב הסד ומשפט שמר וקורה אל אלהיך
 תמיד: בנעז בידו מאזני מרמה לעשק אהב:
 ויאמר אפרים אף עשרתי מצאתי און לי כל
 יגיע לא ימצאו לי עון אשר חטא: ואנכי יהוה
 אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באחלים כימי
 מועד: ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי
 וביד הנביאים ארמה: אם גלעד און אד שוא
 היו בגלגל שורים זבתו גם מזבחותם בגלים על
 תלמי שדי:

הפטרת וישלח

הפטרת וישלח למנהג האשכנזים בהושע סי' יב
וַיְבָרַח יַעֲקֹב שָׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה
וּבְאִשָּׁה שָׁמֶר : וּבְנָבִיא הָעֵלֶה יְהוֹזָבָב
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנָבִיא נִשְׁמָר : הַכְּעִים
אֲפָרַיִם תִּמְרוּרִים וְדָמִיו עָלָיו יִטּוֹשׁ וְחָרְפְתּוּ יָשִׁיב
לוֹ אֲדָנָיו : כַּדְבָר אֲפָרַיִם רָתַת נִשְׂאָה הוּא בְּיִשְׂרָאֵל
וַיֵּאשֶׁם בַּבַּעַל וַיָּמָת : וְעַתָּה וַיֹּסֶפוּ לַחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ
לָהֶם מִסִּכָּה מִכֶּסֶפֶם כְּתִבּוּנָם עֲצָבִים מַעֲשֵׂה
חַדָּשִׁים כֹּלָה לָהֶם הֵם אֲמָרִים זִכְחֵי אֲרָם עֲגָלִים
יִשְׁקֹון : לָכֵן יִרְוֶהוּ כַּעֲנַן־בָּקָר וּכְטָל מִשָּׁבִים הַלֵּךְ
בְּמִץ יִסְעֵד מִגֵּרָן וּכְעֵשֶׂן מֵאֲרֻכָּה : וְאַנְכֵי יְהוֹזָבָב
אֱלֹהֵיהָ מֵאֲרֻץ מִצְרַיִם וְאֱלֹהִים זִוְלָתִי לֹא תִדְעַ
וּמוֹשִׁיעַ אֵין בְּלָתִי : אֲנִי יַדְעִיתִיךָ בְּמִדְבָר בְּאֲרֻץ
תְּלֵא־אוֹבֹת : כְּמִרְעִיתָם וַיִּשְׁכְּעוּ שִׁכְעוּ וַיִּרְם לָבָם
עַל־כֵּן שָׁכְחוּנִי : וְאֵהִי לָהֶם כְּמוֹ־שַׁחַל כְּנֻמֵּר
עַל־דֶּרֶךְ אֲשׁוּר : אֲפַגְשֶׁם כְּרֹב שָׂכּוּל וְאֶקְרַע
סִגּוּר לָבָם וְאֶכְלֶם שָׁם כְּלָבִיא חֵי־ת הַשָּׂדֵה
תִּבְקַעַם : שַׁחַתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי־בִי בְּעִזְרוֹךְ : אֵהִי
מִלְכָּךְ אִפּוּא וַיִּוְשַׁעֲךָ בְּכָל־עֲרִיף וְשַׁפְטִיךָ אֲשֶׁר
אֲמַרְתָּ תִּנְהַלֵּי מֶלֶךְ וְשָׂרִים : אֲתֹן־לְךָ מֶלֶךְ
בְּאִפִּי וְאֶקַּח בְּעִבְרָתִי : צָרוּר עֲוֹן אֲפָרַיִם צְפוּנָה

חטאתך

הפטרת וישלח

יב

חֲטֵאוֹתָם : חֲבִלֵי יוֹלָדָה יָבֹאוּ לוֹ הוּא כֵּן לֹא
 חָכָם כִּי עֵרַת לֹא יַעֲמִד בְּמִשְׁבַּר בָּנִים : מִיָּד
 שְׂאוֹל אֶפְרַיִם מִמּוֹת אֲנֹלֵם אֱהִי דְבָרֶיךָ מוֹת אֱהִי
 קִטְבְּךָ שְׂאוֹל נָחֵם יִסְתַּר מֵעֵינַי : כִּי הוּא בֵּין
 אֲחִים יִפְרִיא יָבֹוא קָרִים רוּחַ יְהוָה מִמִּדְבָּר עָלָה
 וַיְבוֹשׁ מִקּוֹרוֹ וַיִּחַרֵב מֵעֵינָו הוּא יִשְׁסֶה אוֹצֵר כָּל־
 כְּלֵי חַמְדָּה : הַתֹּשֶׁם שְׁמֵרוֹן כִּי מָרְתָה בְּאֱלֹהֶיהָ
 בַּחֲרֵב יִפְלוּ עַל־לִיָּהֶם יִדְטָשׁוּ וְהִדְרִיזוּהֶיוּ יִבְקְעוּ :
 שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיהָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶהָ :
 קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְהוָה אֱמָרוּ אֵלָיו
 כָּל־הַתְּשׂוּאָה עוֹן וְקַח־טוֹב וְנִשְׁלַמָּה פְרִים שִׁפְתֵינוּ :
 אֲשׁוּרוֹ לֹא יוֹשִׁיעֵנו עַל־סוֹם לֹא נִרְכָּב וְלֹא נֹאמַר
 עוֹד אֱלֹהֵינוּ לַמַּעֲשֵׂה יָדֵינוּ אֲשֶׁר־בָּךְ יִרְחֵם יְתוֹם :
 אֲרַפָּא מִשׁוֹבְתָם אֲהַכֶּם נִדְבָה כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ :
 אֲהִיָּה כְטֹל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כִּשְׁוֹשְׁנָה וַיֵּךְ שָׂרְשׁוֹ
 בְּלִבָּנוֹן : יִלְכּוּ יוֹנְקוֹתָיו וַיְהִי כַזֵּית הוֹדוֹ וַרִּיחַ לוֹ
 בְּלִבָּנוֹן : יִשְׁבוּ יִשְׁבִּי בְצֵלוֹ יַחֲיוּ דַגָּן וַיִּפְרְחוּ בַגָּפִן
 זָכְרוּ כִּיִן לְבָנוֹן : אֶפְרַיִם מַה־לִּי עוֹד לַעֲצָבִים
 אֲנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרָנוּ אֲנִי כִבְרוֹשׁ רַעֲנוֹן מִמֶּנִּי פָרִיקָה
 נִמְצָא : מִי חָכָם וַיִּבֶן אֱלֹהֵי נִבּוֹן וַיִּדְעֶם כִּי יִשְׂרָאֵל
 דָּרְבִי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָּם :

הפטרת

הפטרת ווישלח

הפטרת וישלח בתרי עשר בעבדיה סימן א

חזון עבדיה כה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְאֲדֹמִים

שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּגוֹיִם

שָׁלַח קֹמָיו וְנִקְוָמָה עָלֶיהָ לְמַלְחָמָה : הִנֵּה קָטָן

נַחֲתִיק בְּגוֹיִם בְּזוּי אַתָּה מְאֹד : זְרוֹן לְבָבְךָ הַשִּׁיאֵךְ

שִׁכְנִי בְּחַגְוֵי-סַלְעַ מְרוֹם שְׁבַתוֹ אָמַר בְּלִבּוֹ מִי

יִזְרִידֵנִי אֶרֶץ : אִם-תִּגְבִּיחַ כְּנֶשֶׁר וְאִם-בֵּין כּוֹכָבִים

שָׁיִם קָנָךְ מִשָּׁם אֹרִירָךְ נֶאֱמַר יְהוָה : אִם-גְּנָבִים

בָּאוּ-לָךְ אִם-שָׁדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ נִדְמִיתָה הֲלוֹא יִגְבְּוּ

פלרע

דַּיִם אִם-בְּצָרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא יִשְׁאִירוּ עֲלֵיכֶם :

אֵיךְ נִחַפְשׁוּ עֵשׂוֹ נִבְעוּ מִצַּפְנֵיָו : עַד-הַגְּבוּל

שְׁלַחֲוֹךְ כָּל אֲנָשֵׁי בְרִיתְךָ הַשִּׁיאֲוֹךְ יִכְלוּ לָךְ אֲנָשֵׁי

שְׁלֹמֹךְ לַחֲמֹךְ יִשְׁיִמוּ מְזוֹר תַּחֲתֶיךָ אֵין תִּבּוֹנָה בּוֹ :

הֲלוֹא בַיּוֹם הַהוּא נֶאֱמַר יְהוָה וְהֶאֱבַדְתִּי חֲכָמִים

מֵאֲדֹמִים וְתִבּוֹנָה מִהֵרַ עֵשׂוֹ : וְחַתּוֹ גְּבוּרֶיךָ הַתִּימָן

לְמַעַן יִכָּרֵת אִישׁ מִהֵרַ עֵשׂוֹ מִקָּטָל : מִחֲמַם אַחִיךָ

יַעֲקֹב תִּבְסַף בּוֹשָׁה וְנִכְרַת לְעוֹלָם : בַּיּוֹם עֲמַדָּךְ

מִנְּגַד בַּיּוֹם שִׁבּוֹת זָרִים חִילוּ וְנִכְרַים בָּאוּ שְׁעָרוֹ

שעריו ק'

וְעַל-יְרוּשָׁלַם יָדוּ גוֹרָל גַּם-אַתָּה כְּאַחַד מֵהֶם :

וְאֵל-תִּמְרָא בַּיּוֹם אַחִיךָ בַּיּוֹם נִכְרוּ וְאֵל-תִּשְׁמַח

לְבַנְיֵי-יְהוָה בַּיּוֹם אֲבָרָם וְאֵל-תִּגְדַּל פִּיךָ בַּיּוֹם

צאה

הפטרת וישלח

יג

צָרָה : אֶל-חֲכוּא בְשַׁעַר-עַמִּי בַיּוֹם אֵיזֶם אֶל-
 תִּרְא גַם-אֶתָּה בְרַעְתּוֹ בַּיּוֹם אֵירוּ וְאֶל-תִּשְׁלַחנָה
 בַּחֵילוֹ בַּיּוֹם אֵירוּ : וְאֶל-תִּעַמְדוּ עַל-הַפָּרֶק
 לְהַכְרִית אֶת-פְּלִיטָיו וְאֶל-תִּסַּגְר שְׂרִידָיו בַּיּוֹם
 צָרָה : כִּי-קָרוֹב יוֹם-יְהוָה עַל-כָּל-הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לְךָ גַּמְלָה יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ : כִּי כַאֲשֶׁר
 שְׁתִּיחַם עַל-הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָּל-הַגּוֹיִם הַמִּיּוֹד
 וְיִשְׁתּוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ : וּבַהֲר צִיּוֹן תִּהְיֶה
 פְּלִיטָה וְהָיָה קֹדֶשׁ וַיִּרְעוּ בַּיִת יַעֲקֹב אֶת
 מוֹדְשֵׁיהֶם : וְהָיָה בַּיִת יַעֲקֹב אֵשׁ וּבַיִת יוֹכָף
 לְהַבָּה וּבַיִת עֵשׂוֹ לְקֶשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וְאֶכְלוּם וְלֹא-
 יִהְיֶה שְׂרִיד לְבַיִת עֵשׂוֹ כִּי יְהוּדָה דָּבָר : וַיִּרְעוּ
 הַנֶּגֶב אֶת-הַר עֵשׂוֹ וְהִשְׁפִּילָה אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיִּרְעוּ
 אֶת-שָׂדֵה אַפְרַיִם וְאֶת שְׂדֵה שִׁמְרוֹן וּבְנֵימָן אֶת-
 הַגְּלָעָד : וְגַלְתַּת הַחֵל-הַזֶּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-
 בְּנַעֲנִים עַד-צָרְפָּת וְגַלְתַּת יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסַפְרַד
 יִרְעוּ אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב : וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
 לְשִׁפֹּט אֶת-הַר עֵשׂוֹ וְהִיטְתָּ לְיַחֲזֵרָה הַמְּלוֹכָה :

הפטרת וישב

הפטרת וישב כשלא חל בו חנוכה בתיע בעמוס סיב
כה אמר יהוה על-שלשה פשעי ישראל ועל-
ארבעה לא אשיבנו על-מכרם בכסף צדיק
ואכיון בעבור געלים : השאפים על-עפר-ארץ
בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואכיו ילכו
אל-הנערה למען חלל את-שם קדשי : ועל-
בגדים חבלים יטו אצל כל-מזבח ויז ענושים
ישרתו בית אלהיהם : ואנכי השמדתי את-
האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גברו וחסן
הוא כאלונים ואשמיד פרו ממעל ושרשיו
מתחת : ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים
ואולד אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את-
ארץ האמרי : ואקים מבניכם לנביאים
ומבחוריהם לנזרים האף אין זאת בני ישראל
נאם יהוה : ותשקו את-הנזרים ויז ועל-הנביאים
צויתם לאמר לא תנבאו : הנה אנכי מעיק
תחרתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה
עמיר : ואבד מנוס מקל וחזק לא-יאמץ כחו
וגבור לא-ימלט נפשו : ותפש הקשת לא יעמד
וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט
נפשו : ואמץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום-
ההוא

ההוא נאם יהוה : שמעו את הדבר הזה אשר
דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה
אשר העליתי מארץ מצרים לאמר : רק אתכם
ידעתי מכל משפחות האדמה על-בן אפקוד
עליכם את כל-עונתיכם : הילכו שנים יחדו
בלתי אס-נוערו : הישאג אריה ביער וטרף אין
לו היתן כפיד קולו ממענתו בלתי אס-לקוד :
התפיל צפור על-פח הארץ ומוקש אין לה
היעלה פח מן-האדמה ולקוד לא ילקוד : אם-
יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם-תהיה
דעה בעיר ויהודה לא עשה : כי לא יעשה
אדני יהוה דבר כי אם-גלה סודו אל-עבדיו
הנביאים : אריה שאג מי לא ירא אדני יהוה
דבר מי לא יגבא :

הפטרת מקץ כשלא חל בו חנוכה במלכים א סימן ג

ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלים
ויעמד לפניו ארון ברית-יהוה ויעל
עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל-עבדיו :
אז הבאנה שתים נשים זנות אל-המלך והעמידנה
לפניו : והאמר האשה האחת כי אדני אני
והאשה

הפטרות נוקץ

והאשה הזאת ישבת בבית אחר ואלך עמה
 בבית : ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם--
 האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אהנו בבית
 זולתי שתיים אנחנו בבית : וימת בן האשה
 הזאת לילה אשר שכבה עליו : ותקט כחוף
 הלילה והתקה את בני מאצלי ואמרתך ישנה
 ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה
 בחיקי : ואקט בכקר להניק את בני והנהמת
 ואתבונן אליו בכקר והנה לא היה בני אשר
 ילדתי : ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי
 ובנגד המת וזאת אמרת לא כי בנגד המת ובני
 החי ותדרגנה לפני המלך : ויאמר המלך וזאת
 אמרת זה בני החי ובנגד המת וזאת אמרת לא
 כי בנגד המת ובני החי : ויאמר המלך קחו לי
 חרב ויביאו החרב לפני המלך : ויאמר המלך
 גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת
 ואת החצי לאחרת : ותאמר האשה אשר בנה
 החי אל המלך כי נכטרו החמיה על בנה
 ותאמר ובי אדני תנו לה את הילוד החי והמת
 אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה
 גזרו : ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד
 החי

הָיָה וְהָמָת לֹא תִמְיָתְהוּ הִיא אָמֹן : וַיִּשְׁמְעוּ כָּל-
 יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמְּשָׁפֵט אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיֵּרְאוּ
 מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי-חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ
 לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט : וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה מֶלֶךְ עַל-
 כָּל-יִשְׂרָאֵל :

פרשיות חנוכה החלים בשבת

יום ראשון
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן
 וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אָמֹר לָהֶם :
 וַיִּשְׁמְרֶךָ :
 וַיִּחַנְךָ :
 אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם :
 אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי
 אֲבָרְכֶם :
 מִשָּׁה לְהַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּמַּשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ
 אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו
 וַיִּמַּשְׁחֵם וַיִּקְדַּשׁ אֹתָם : וַיִּקְרִיבוּ גִשְׁיָאֵי יִשְׂרָאֵל
 דְּאִשֵּׁי בַיִת אֲבֹתָם הֵם גִּשְׁיָאֵי הַמִּטָּה הֵם
 הָעֹמְדִים עַל-הַפְּקָדִים : וַיָּבִיאוּ אֶת-קִרְבָּנָם
 לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ-עֶגְלוֹת אֶבֶן וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵת בָּקָר
 עֶגְלָה

פרשיות חנוכה

עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו
אותם לפני המשכן : ויאמר יהוה אל משה
לאמר : קח מאתם זבחי לעבד את עבדת
אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי
עבדתו : ויקח משה את העגלות ואת הבקר
ניתן אותם אל הלויים : את שתי העגלות
ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
עבדתם : ואת ארבע העגלות ואת שמנת
הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד
איתמר בן אהרן הכהן : ולבני קהת לא נתן כי
עבדת הקדש עליהם בכסף ישאו : ויקריבו
הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו
ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח :
ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום
נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת
המזבח : ויהי המקריב ביום
הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה
יהודה : וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם : מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :

פר אֶחָד בֵּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֵּן-
 שְׁנָתוֹ לְעֵלָה : שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וּלְזִבַח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֹתוּדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
 נַחֲשׁוֹן בֶּן-עֲמִינָדָב :

יום שני

בְּיוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נִתְּנָאֵל בֵּן-צֹוֹעַר נְשִׂיא
 יִשְׁשַׁכָּר : הַקָּרִב אֶת-קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת-כֶּסֶף
 אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד
 כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
 מִלֹּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף
 אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֹּאֵה קְטֹרֶת : פֶּה אֶחָד בֵּן-
 בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֵּן-שְׁנָתוֹ לְעֵלָה :
 שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים
 בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֹתוּדִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נִתְּנָאֵל בֶּן-
 צֹוֹעַר :

יום שלישי

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי נְשִׂיא לְבִנֵי זְבוּלֹן אֵילֵי־זָבָב בֵּן-
 חֲלֹן

פרשיות חנוכה

עמיהוד :

יום שמיני

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-
פרהצור : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת :
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זרה קרבן גמליאל בן-
פרהצור :

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן בן גדעני :
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף
אחת עשרה זהב מלאה קטורת : פר אחד בן-
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה :
שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים

בני

בני־שנה חמישה זה קרבן אבירו בן־גדעני :
 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן־עמישדי :
 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחר כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחר בן־
 בקר איל אחר כבש־אחד בן־שנתו לעולה :
 שעיר־עזים אחר לחטאת : ולזבח השלמים
 בקר שנים אילם חמישה עתרים חמישה כבשים
 בני־שנה חמישה זה קרבן אחיעזר בן־
 עמישדי :

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
 בן־עכרו : קרבנו קערת־כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחר כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
 פר אחר בן־בקר איל אחר כבש־אחד בן־שנתו
 לעולה : שעיר־עזים אחר לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמישה עתרים חמישה
 כבשים בני־שנה חמישה זה קרבן פגעיאל
 בן־עכרו

פרשיות חנוכה

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
 בן עינן : קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע
 בן עינן :

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
 נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה
 מזרק כסף שנים עשר כפות זהב שתים
 עשרה : שלשים ומאה הקערה האחת כסף
 ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע מאות בשקל הקדש : כפות זהב שתים
 עשרה מלאה קטרת עשרה עשרה הכף
 בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה :
 כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים
 עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
 ושעירי עזים שנים עשר לחטאת : וכל בקר
 זבח

זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים
 עשרים עתרים עשרים כבשים בני שנה
 עשרים וזאת תנכת המזבח אחרי המשח אתו :
 ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו
 וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת
 אשר על ארון העדות מבין שני הכרובים
 וידבר אליו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
 ואמר את אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני
 המנורה יאירו שבעת הנרות : ויעש כן אהרן
 אל מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה
 יהוה את משה : וזה מעשה המנורה מקשה
 זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה
 אשר הראה יהוה את משה כן עשה את
 המנורה :

הפטרת חנוכה בתרי עשר בזכריה סימן ב

רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך
 נאם יהוה : ונלוו גוים רבים אל יהוה
 כיום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת
 כי יהוה צבאות שלחני אליך : ונחל יהוה את
 יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד
 בירושלם

הפטרות שבת וזחנוכה

בירושלם : הם כל-בשר מפני יהוה כי נעזר
ממעון קדשו: ויראני את-יהושע הכהן הגדול
עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על-ימינו
לשטנו : ויאמר יהוה אל-השטן יגער יהוה בך
השטן יגער יהוה בך הכהן בירושלם הלא זה
אוד מצל מאש: ויהושע היה לבוש בגדים צואים
ועמד לפני המלאך : ויען ויאמר אל-העמדים
לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעלי
ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש
אתך מתלצות : ואמר ישימו צניף טהור על-
ראשו וישימו הצניף הטהור על-ראשו וילבשהו
בגדים ומלאך יהוה עמד : ויער מלאך יהוה
ביהושע לאמר : כה-אמר יהוה צבאות אם-
בדרך תלך ואם-את-משמרת תשמר וגם-אתה
תדין את-ביתי וגם תשמר את-חצרי ונתתי לך
מהלכים בין העמדים האלה : שמע-נא יהושע
הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי
מופת המה כי הנני מביא את-עבדי צמח : כי
הנה האבן אשר נרתתי לפני יהושע על-אבן
אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה
צבאות ומשתי את-עון הארץ ההיא ביום אחד :

ביום

הפטרת שבת והנוכה

כ

ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש אל-
 דעהו אל-תחת גפן ואל-תחת תאנה : וישב
 המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר-יעוד
 משנתו : ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר
 וראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על-ראשה
 ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות
 לנרות אשר על-ראשה : ושנים זיתים עליה
 אחד מימין הגלה ואחד על-שמאלה : וראען
 ואמר אל-המלאך הדבר בי לאמר מה אלה
 אדני : וראען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלווא
 ידעת מההמה אלה ואמר לא אדני : וראען ויאמר
 אלי לאמר זה דבר יהוה אל-זרובבל לאמר לא
 בחיל ולא בכח כי אם-ברוחי אמר יהוה צבאות :
 מי-אתה הר הגדול לפני זרובבל למישור והוציא
 את-האבן הראשה תשאות חן חן לה :

ואם חל בו ר"ח ולמחרתו אומרים אחריה
 אלו הפסוקים :

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדים רגלי
 אי-זה בית אשר תבנו לי ואי-זה מקום
 מנוחתי :

והיה

הפטרת שבת שני של חנוכה

וְהָיָה מִדֵּי-חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ
יָבֹא כָּל-בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָי אָמַר יְהוָה :

וַיֹּאמֶר לֹא יְהוֹנָתָן מִחַר הַדָּשׁ וְנִפְקְדוּתָּ כִּי יִפְקֹד
מִזְשַׁבָּד :

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁכַּעְנוּ
שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה | בֵּינֵי
וּבֵינֶךָ וּבֵין זָרְעֵי וּבֵין זָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם :

וְאִם חָל רָח לְמַחֲרָתוֹ לְבַד אֵין אֹמְרִים דַּק אֱלוֹ
שְׁנֵי הַפְּסוּקִים הָאֲחֵרוֹנִים :

הפטרת שבת שני של חנוכה במלכים א

סימן ז

וַיַּעַשׂ חִירֹם אֶת-הַכִּידֹוֹת וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת-
הַמְּזֻרְקוֹת וַיִּכַּל חִירֹם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-
הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה :
עַמֻּדִים שְׁנָיִם וְגִלּוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁ
הָעַמֻּדִים שְׁתֵּי וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתֵּי לְכַסּוֹת אֶת-
שְׁתֵּי גִלּוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָעַמֻּדִים :
וְאֶת הָרַמְנִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנָיִם-
טוֹרִים רַמְנִים לְשְׂבָכָה הָאַחֶרֶת לְכַסּוֹת אֶת-שְׁתֵּי

גלות

הפטרת שבת שני של חנוכה כא

גִּלְתִּי הַכְּתוּרֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמִּידִים : וְאֶת־
הַמְּכֻנּוֹת עֲשֹׂר וְאֶת־הַבִּינֹת עֲשָׂרָה עַל־הַמְּכֻנּוֹת :
וְאֶת־הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת־הַבָּקָר שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵת תַּחַת
הַיָּם : וְאֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת
וְאֶת־כָּל־הַבְּלִיִּם הָאֵהָל אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם לַמֶּלֶךְ ^{האלה ק}
שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמוֹט : בְּכִבֹּר הַיַּרְדֵּן
יִצְבֹּק הַמֶּלֶךְ בְּמַעְבְּרָה הָאֲדָמָה בֵּין סְבֹרֹת וּבֵין
צָרְהֵן : וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַבְּלִיִּם מְרֹב מְאֹד
מְאֹד לֹא נִחְקָר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת : וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה
אֶת־כָּל־הַבְּלִיִּם אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֵת מִזְבַּח הַזֶּהָב
וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב : וְאֶת־
הַמְּנֹרֹת חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמָאל לִפְנֵי הַדְּבִיר
זָהָב סָגוֹר וְהַפֶּרֶחַ וְהַנִּרְתִּי וְהַמְּלַקְהִים זָהָב :
וְהַסְּפוֹת וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכְּפֹת וְהַמַּחֲתוֹת
זָהָב סָגוֹר וְהַפֶּתוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ
הַקֹּדְשִׁים לְדַלְתֵי הַבַּיִת לְהִיבֵל זָהָב :

הפטרת ויגש ביחזקאל סימן לו

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : וְאַתָּה בֶן־אָדָם
קַח־לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה
וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו ^{חבריו ק}
לְיוֹסֵף Tom. I.

הפטרות ויגש

חבריו ק' ליוסף עין אפרים וכל בית ישראל חברו :

וקרב אתם אחד אל אחד לק לעין אחד והיו לאחדים בידך : וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוואת תגיד לנו מה אלה לך : דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עין

חבריו ק'

יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עין יהודה ועשיתם לעין אחד והיו אחד בידך : והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם : ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב

והבאתי אותם אל אדמתם : ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד : ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושכתייהם אשר הטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים : ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקרתי ישמרו ועשו אותם : וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר

יהיו ק'

ישבו

יִשְׁבוּ בָּהּ אֲבוֹתֵיכֶם ויֵשְׁבוּ עָלֶיהָ הִמָּה וּבְנֵיהֶם
 וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד-עוֹלָם וְדוֹר עַבְדֵי נְשִׂיאָ לָהֶם
 לְעוֹלָם : וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם
 יְהִיָּה אוֹתָם וְנָתַתִּים וְהִרְבִּיתִי אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת-
 מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם : וְהָיָה מִשְׁכְּנִי עֲלֵיהֶם
 וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהִמָּה יְהִי-לִי לְעַם : וַיִּדְעוּ
 הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁ אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּהִיּוֹת
 מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם :

הפטרת ויהי במלכים א סימן ב

וַיִּקְרְבוּ יְמֵי-דוֹד לָמוֹת וַיֵּצֵאוּ אֶת-שְׁלֹמֹה בְּנוֹ
 לְאִמּוֹ : אֲנֹכִי הֵלֵךְ בְּדַרְךְ כָּל-הָאָרֶץ
 וְחִזְקָה וְהָיִיתִי לְאִישׁ : וְשָׁמַרְתָּ אֶת-מִשְׁמַרְתִּי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלֶכֶת בְּדַרְכָּיו לְשֹׁמֵר הַקְּתָיו וּמִצְוֹתָיו
 וּמִשְׁפָּטָיו וְעֲדוּתָיו כְּבָרְתוֹב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן
 תִּשְׁכַּח אֶת כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר תִּפְגַּח
 שֵׁם : לְמַעַן יָקִים יְהוָה אֶת-דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי
 לֵאמֹר אִם-יִשְׁמְרוּ בְּנֵיךָ אֶת-דְּרָכָם לְלֶכֶת לִפְנֵי
 בְּאֵמַת כָּל-לְבָבָם וּבְכָל-נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא-יִכָּרֵת
 דָּךְ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל : וְגַם אֶתְּרָה יָדַעְתָּ
 אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה

ו ב 2 6 לשני

הפטרת ויהי

לשני-שרי צבאות ישראל לאבנר בן-נר ולעמשא
בן-יהר ויהרגם וישם דמי-מלחמה בשלם ויהיו
דמי מלחמה בחגורתו אשר במתניו וכנעלו אשר
ברגליו : ועשית כחכמתך ולא-תורד שיבתו
בשלם שאל : ולבני ברזלי הגלעדי תעשה-חסד
והיו באבלי שלהנגד כי-כן קרבו אלי בברחי מפני
אבשלום אחיך : והנה עמך שמעי בן-גרא בן
הימיני מבחרים והוא קללני קלה נמוצת
ביום לבתי מחנים והוא-ירד לקראתי היורד
ואשב לו ביהוה לאמר אם-אמיתך בחרב :
ועתה אל-תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את
אשר-תעשה-לו והורדת את-שיבתו בדם שאול :
וישבב דוד עם-אבתיו ויקבר בעיר דוד : והימים
אשר מלך דוד על-ישראל ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש
שנים : ושלמה ישב על-כסא דוד אביו ותכן
מלכתו מאד :

פרשת מפטיר של שבת וראש חדש

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו :
עלת

פרשת שבת ראש חדש כג

עֲלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה :
וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-
בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַע
הַמִּימָם : וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד : וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֵלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחַח
אֲשֶׁר לַיהוָה : וְנִסְכֵיהֶם הֲצִי הַחֵיץ יִהְיֶה לֶפָר
וּשְׁלִישֵׁת הַחֵיץ לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַחֵיץ לַכֶּבֶשׂ יֵין זֹאת
עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֳדָשֵׁי הַשָּׁנָה : וּשְׁעִיר עֲזִים
אֶחָד לְהַטָּאת לַיהוָה עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה
וְנִסְכּוֹ :

הפטרת שבת וראש חדש בישעיה סימן סו

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הַרְגְלִי
רַגְלֵי אֵי-יָזָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ-לִי וְאֵי-יָזָה
מָקוֹם מְנוּחָתִי : וְאֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדַי עֲשֶׂתָה וַיְהִי
כָּל-אֱלֹהֵי נְאֻם-יְהוָה וְאֵל-זֶה אָבִיט אֶל-עֵנִי וְנִבְּחָה-
רוּחַ וְחָרַד עַל-דְּבָרֵי : שׁוּחַט הַשּׁוֹר מִכֶּה-אִישׁ
זֹבַח הַשָּׂהֵל עֹרָה כָּלֵב מֵעֲלָה מִנְחָה דָם-חֹזֵר
מִזְבִּיחַ לְבָנָה מִבְּרֶךְ אֵין גַּם-הִמָּה בְּחָרָו בְּדַרְכֵיהֶם
וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם

מלרע
מלעיל

הפטרת שבת ראש חדש

וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נִפְשָׁם חִפְצָה : גַּם־אֲנִי אֶבְחַר
בְּתַעֲלָלֵיהֶם וּמְגוֹרָתָם אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאִין
עוֹנָה דְבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבְאִשְׁר
לֹא־חִפְצָתִי בָּחָרוּ : שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה הַחֲרָדִים
אֶל־דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֲיֵכֶם שְׁנֵאֵיכֶם מְנַדִּיכֶם לְמַעַן
יִטְמֵי יִכְבַּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׂוּ :
קוֹל שָׂאוֹן מֵעִיר קוֹל מְהִיכֵל קוֹל יְהוָה מִשְׁלָם
גְּמוּל לְאֵיבָיו : בְּטָרִם תְּחִיל יִלְדָה בְּטָרִם יָבֹא
חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכָר : מִי־שָׁמַע כְּזֹאת מִי
דָּאָה בְּאֵלֶּה הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בַּיּוֹם אַחֲרָי אִם־יִוָּלַד גּוֹי
פַּעַם אַחַת כִּי־חָלָה גַּם־יִלְדָה צִיּוֹן אֶת־בְּנֵיהָ :
הֲאֲנִי אֲשַׁבֵּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמֶר יְהוָה אִם־אֲנִי
הַמּוֹלִיד וְעֲצַרְתִּי אֲמַר אֱלֹהֶיךָ : שִׁמְחוּ אֶת־
יְרוּשָׁלַם וּגְיִלוּ בָּהּ כָּל־אֲהַבֵּיהָ שִׁישׁוּ אֶתְּחָה
מִשׁוֹשׁ כָּל־הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ : לְמַעַן הִתְיַקֵּוּ
וּשְׁבַעְתֶּם מִשֵּׁר תִּנְחַמֶּיהָ לְמַעַן תִּמְצֹו וְהִתְעַנְּגַתֶּם
מִזִּין כְּבוֹדָהּ : כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נוֹטְרָה
אֵלֶיהָ כְּנֶהֱרַ שְׁלוֹם וּכְנַחֵל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם
וַיִּנְקַתֶּם עַל־צַד תִּנְשְׂאוּ וְעַל־בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׂעוּ :
כִּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַן הִתְנַחַמְנוּ בֵּן אֲנֹכִי אֲנַחְמְכֶם
וּכְיִרוּשָׁלַם הִתְנַחַמוּ : וּרְאִיתֶם וְשַׁשׁ לְבַבְכֶם
וְעֲצַמוֹתֵיכֶם

וְעֲצֻמוֹתֵיכֶם כַּדָּשָׁא תִפְרַחְנָה וְנִזְרָעָה יַד יְהוָה
 אֶת-עַבְדֵי וְזָעַם אֶת-אֵיבֵיו : כִּי-הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ
 יָבֹא וְכִסּוּפָה מִרְכַבְתּוֹ לְהִשִּׁיב בְּחִמָּה אִפּוֹ וְגִעְרָתוֹ
 בְּלִהְבֵי-אֵשׁ : כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבִחְרָבוֹ אֶת-
 כָּל-בָּשָׂר וְרָבוּ חֲלָלֵי יְהוָה : רַחֲמֵת־קִדְשִׁים
 וְהַמְטָרִים אֶל-הַגְּנוֹת אַחַר אַחַד בַּתּוֹךְ אֲכָלֵי
 בָּשָׂר הַחַזִּיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעֶבְרִי יַחְדָּו יִסְפוּ נֶאֱמַר-
 יְהוָה : וְאַנְכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאֵה לְקַבֵּץ
 אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וְהַלְשֵׁנוֹת וּבָאוּ וַרְאוּ אֶת-כְּבוֹדִי :
 וְשָׁמַתִּי בָהֶם אוֹת וּשְׁלַחְתִּי מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל-
 הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ כּוּל וְלוֹד מִשְׁכֵי קָשָׁת תּוּבֵל וַיּוֹן
 הָאֵיִם הִרְחִקִים אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמִעִי וְלֹא-
 רָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת-כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם : וְהִבִּיאוּ
 אֶת-כָּל-אֲחֵיכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם מִנְחָה וְלִידוֹת
 בְּסוּסִים וּבְרֶכֶב וּבַצְּבִים וּבַפָּרָדִים וּבַבְּרָכוֹת עַל
 הַיָּם קִדְשֵׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כִּי-אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּנְחָה בְּכָל טָהוֹר בֵּית יְהוָה :
 וְגַם-מֵהֶם אֶקַח לְכֹהֲנִים לְלוֹיִם אָמַר יְהוָה : כִּי
 כִּי-אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר
 אֲנִי עֹשֶׂה עֲמֹדִים לִפְנֵי נֶאֱמַר יְהוָה כִּן יַעֲמֹד
 זְרַעְכֶם וְשִׁנְיֶכֶם : וְהָיָה מִרְיֵה הַדָּשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִרְיֵה

אחת ק'

שבת

הפטרת מחר חדש

שָׁבַת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹוא כָּל־בֶּשֶׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי
אָמַר יְהוָה : וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפָנָיו הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים
בִּי כִי תוֹלְעֵתֶם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֵה וְהָיוּ
דְרָאוֹן לְכָל־בֶּשֶׂר :

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה :

ואם למחרתו ג"כ ר"ח אומרים אהדיה ג"כ פסוק
ראשון ואחרון של הפטרה זו :

הפטרה כשחל ראש חדש באחד בשבת
בשמואל א סימן כ

וַיֹּאמֶר - לוֹ יְהוָה תִּזְכֹּר מִחַר הַחֹדֶשׁ וְנִפְקְדָתָּ כִּי יִפְקֹד
מִזְשִׁבְּהָ : וְשִׁלֵּשֶׁת הַיָּרֵד מְאֹד וּבָאתָ אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נִסְתַּרְתָּ שָׁם בַּיּוֹם הַמְעֻשָׂה וַיִּשְׁבַּת
אֶצֶל הָאָבִן דְּהָאֵזֶל : וְאֲנִי שְׁלֵשֶׁת הַחֲצִיִּים צָרָה
אוֹרָה לְשַׁלַּח־לִי לְמִטְרָה : וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת־הַנְּעָר
לְךָ מֵצֵא אֶת־הַחֲצִיִּים אִם־אָמַר אָמַר לְנָעַר הַנְּהַר
הַחֲצִיִּים מִמֶּנּוּ וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאָה בִּי־שְׁלוֹם לְךָ וְאִין
דְּבָר חַי־יְהוָה : וְאִם־כֹּה אָמַר לְעֵלָם הִנֵּה הַחֲצִיִּים
מִמֶּנּוּ וְהִלָּאָה לְךָ כִּי שְׁלַחְתָּ יְהוָה : וְהַדְּבָר אֲשֶׁר
דְּבַרְנוּ

הפטרות מחר הדש כה

דברנו אני ואתה הנה יהיה ביני ובינך עד
 עולם : ויסתך דוד בשורה ויהי החדש וישב
 המלך על הלחם לאכול : וישב המלך על
 מושבו בפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם
 יהונתן וישב אבנר מצד שאל ויפקד מקום
 דוד : ולא דבר שאל מאומה ביום ההוא
 כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי
 לא טהור : ויהי ממחרת החדש השני ויפקד
 מקום דוד ויאמר שאל אל יהונתן בנו
 מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום
 אל הלחם : ויען יהונתן את שאל נשאל
 נשאל דוד מעמדי עד בית לחם : ויאמר
 שלחני נא כי זכה משפחה לנו בעיר והוא
 צוה לי אחי ועקרה אם מצאתי הן בעיניך
 אמלטה נא ואראה את אחי על בן לא
 בא אל שלחן המלך : ויחר אף שאל ביהונתן
 ויאמר לו בן נעוה המרהות הלא ידעת
 כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשרת
 עדות אמך : כי כל הימים אשר בן ישי
 חי על האדמה לא תכזן אתה ומלכותך
 ועתה שלה וקח אתו אלי כי בן מורת הוא :

אל ק

הפטרת מחר הדרש

ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה
יומרת מזה עשה : ויטל שאול את החנית
עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם
אביו להמית את דוד : ויקם יהונתן
מעם השלחן בחרו אף ולא אכל ביום
החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי
הכלמו אביו : ויהי בנקר ויצא יהונתן
השדה למועד דוד ונער קטן עמו : ויאמר
לנערו דן מצא נא את החצים אשר
אנכי מורה הנער דן והוא ירה החצי
להעברו : ויבא הנער עד מקום החצי
אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי
הנער ויאמר הלא החצי ממך והלאה :
ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושש
אל התעמד וילקט נער יהונתן את החצי
ויבא אל אדניו : והנער לא ידע מאומה
אשר יהונתן ודוד ידעו את הדבר : ויהיו
יהונתן את כליו אל הנער אשר לו
ויאמר לו לך הביא העיר : הנער בא
ודוד קם מאצל הנגב ויפלא לאפיו ארצה
וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו :

חוצים ק'

ויבנו

וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־דָּוָד הַגִּדְיִיל : וַיֹּאמֶר
 יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ
 אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה בֵּינִי וּבֵינְךָ
 וּבֵין יָרְעִי וּבֵין יָרְעֶךָ עַד־עוֹלָם :

הספריה הלאומית

ס S 23 A 3622

זה ספר עזרת הסופר :

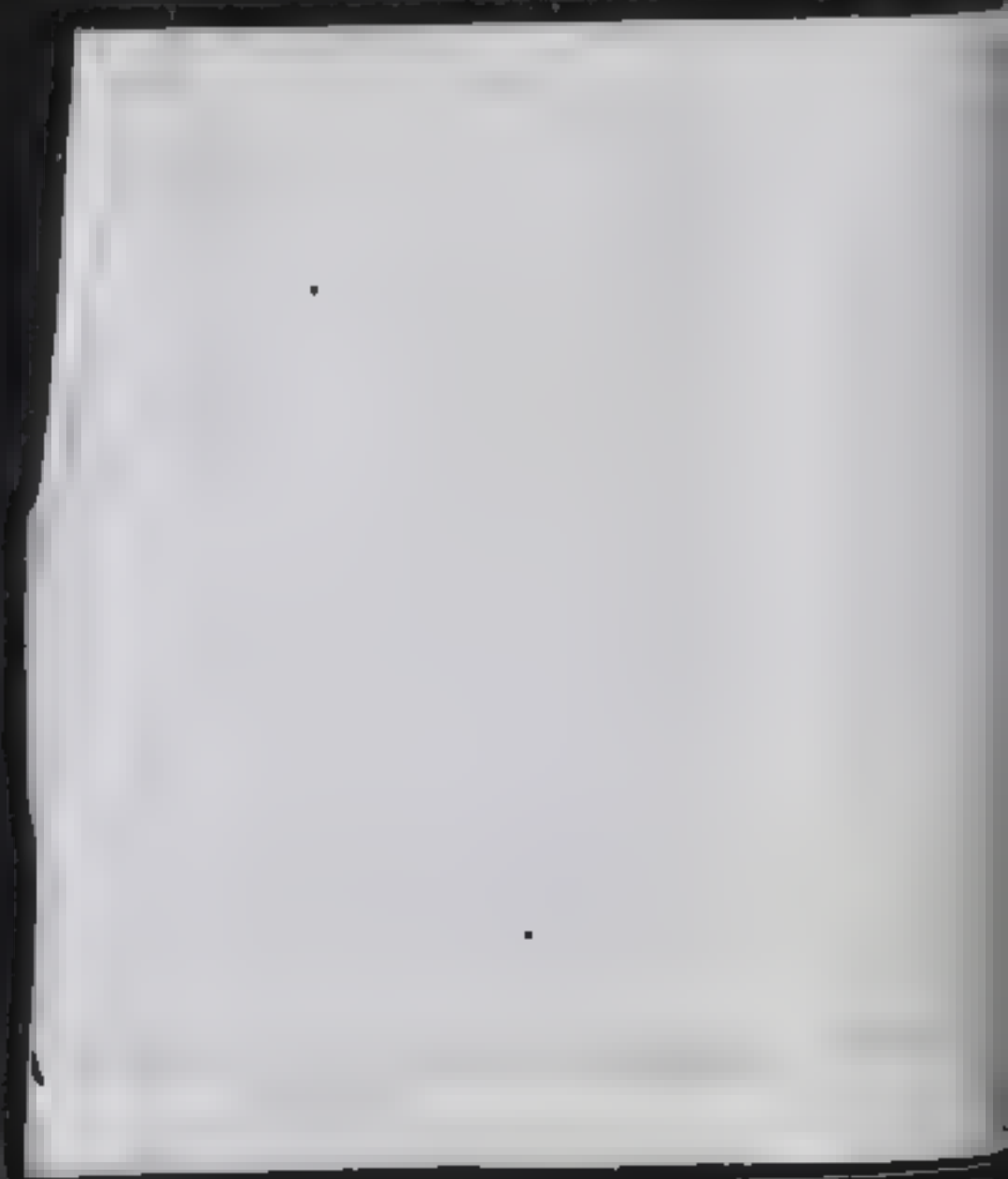
י VOL.1 C.2

000202465324

w-x

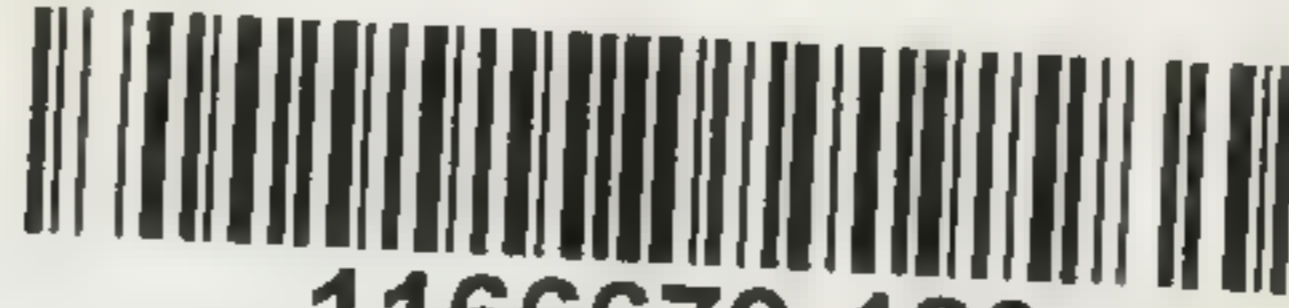

הספריה הלאומית

S 23 A 3622

זה ספר עזרת הסופר :

Vol. 2 C.4

1166679-180

MMA

כתר תורה

יעקב היינעלסט

זה ספר

עזרת הסופר

חמשה הומשי

תורה

תקון סופרים

ווי העמודים

עם הגהות אור תורה נכון הוא להגותנו
ול העתיק ממנו ספר תורת ה' : עליו איך
להוסיף וממנו איך לגרוע: והמבדיל בין
קדש לחול עומד עליו בגליון: לעמוד
בפריץ על השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ על יד הגביר יהודה
פיזאנו ישראל: באמשטרדם בשנת
שמע ה' קול יהודה ואל
עמו תביאנו לפק'

Haar Wessely

Jacob Solomon

עב
ה
כ
ל

ספר

שמות

תקון סופרים

סדר פרשיות כל השנה

עם נקודות וטעמים

והפטרות מסודרות בכל ספר וספר

מהמשה חומשי תורה

עם במה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלבד
בי"ה שמ"ו) עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקדשם ושאר הרברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
מהובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להזהרת המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOS.

Magno labore, & industria, accuratissimè correcti præ omnibus qui hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creati, 5527.

ספר שמות

לאחר שכתב הסופר סוף פ' ויחי יניח ד' שיטות פנויו ויתחיל ואלה שמות
והטעם שהגחנו חלק שיעור ט' שיטות אלו כדי שיוכל כל איש לכוון
כל ספר לכוון ויבא ווי העמודים כתקונו :

P. 13. ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את

יעקב איש וביתו באו : ראובן שמעון לוי ויהודה :

יששכר זבולן ובנימן : דן ונפתלי גר ואשר : ויהי

כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה

במצרים : וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא :

ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד

מאד ותמלא הארץ אתם : * פ

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את

יוסף : ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב

מלעיל

ועצום ממנו : הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי

תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו

ונלחם בנו ועלה מן הארץ : וישומו עליו שרי

מסים

מִסִּים לְמַעַן עֲנִיתוּ בְּסִבְלַתְּם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת
 לְפָרֵעָה אֶת־פֶּתַח וְאֶת־רַעְמָסִס׃ וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶה
 אֱתוֹ בֶן־יִרְבֵּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ׃ וַיִּמְרְדוּ
 אֶת־חַיִּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֶמֶד וּבְלִבָּנִים וּבְכָל־
 עֲבֹדָה בַשָּׂדֶה אֶת־כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם
 בְּפָרֶךְ׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילְדוֹת הָעֲבָדִיּוֹת
 אֲשֶׁר שֵׁם הָאֵחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה׃
 וַיֹּאמֶר בְּיַלְדֵּיךָ אֶת־הָעֲבָדִיּוֹת וּרְאִיהֶן עַל־
 הָאֲבָנִים אִם־בֶּן הוּא וְהִמַּתֵּן אֹתוֹ וְאִם־בַּת הוּא
 וְחַיָּה׃ וְתִירָאֵן הַמִּילְדוֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עֲשׂוּ
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵיךָ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְתַחֲיִין אֶת־
 הַיְלָדִים׃ * וַיִּקְרָא מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילְדוֹת וַיֹּאמֶר
 לָהֶן מְדוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה וְתַחֲיִין אֶת־
 הַיְלָדִים׃ וְתֹאמְרֶן הַמִּילְדוֹת אֶל־פָּרֵעָה כִּי לֹא
 כַּנָּשִׁים הַמִּצְרַיִת הָעֲבָדִיּוֹת כִּי־חַיּוֹת הֵנָּה בְּטָרִם
 תָּבוֹא אֱלֹהֵיךָ הַמִּילְדוֹת וַיִּלְדוּ׃ וַיִּטַּב אֱלֹהִים
 לְמִילְדוֹת וַיִּרְבַּ הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד׃ וַיְהִי כִּי־יִרְאוּ
 הַמִּילְדוֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים׃ וַיִּצְוּ
 פָּרֵעָה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־הַבֶּן הַיְלֹוֹד הַיְאֻרָּה
 תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל־הַבָּת תִּחְיֶין׃ פ

עני

שפ

וילך

שמות

ב

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי : ותהר
 האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא
 ותצפנהו שלשה ירחים : ולא יכלה עוד הצפינו
 ותקה לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת
 ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת
 היאר : ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה
 לו : ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה
 הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך
 הסוף ותשלח את אמתה ותקחה : ותפתח
 ותראה את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו
 ותאמר מילדי העברים זה : ותאמר אחתו אל
 בת פרעה האלף וקראתי לך אשה מינקת מן
 העבריות ותינק לך את הילד : ותאמר לה בת
 פרעה לכי וילך העלמה ותקרא את אים
 הילד : ותאמר לה בת פרעה הילכי את הילד
 הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח
 האשה הילד ותניקהו : ויגדל הילד ותבא
 לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה
 ותאמר כי מן הכמים משיחהו : * ויהי בבימים ההם
 ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא
 איש מצרי מכה איש עברי מאחיו : ויפן כה וכה
 וירא

שלושי

וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיֵּךְ אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַּהוֹל׃
 וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַהֲנֵה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עֹבְרִים נִצִּים
 וַיֹּאמֶר לְרֵשָׁע לָמָּה תִכֶּה רֵעֶךָ׃ וַיֹּאמֶר מִי שְׂמֶךָ
 לְאִישׁ שָׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הֲלֹהֵינוּ אַתָּה אָמַר
 בְּאֲשֶׁר הִרְגֹת אֶת־הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲכֵן
 גּוֹדֵעַ הַדָּבָר׃ וַיִּשְׁמַע פִּרְעֹה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ
 לַהֲרֹג אֶת־מֹשֶׁה וַיְבָרַח מִשָּׂרָה מִפְּנֵי פִרְעֹה וַיֵּשֶׁב
 בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר׃ וּלְכֹהֵן מִדְיָן שִׁבְעַת
 בָּנוֹת וַתִּבְאֲנָה וַתְּדַלְּגָה וַתְּמַלְאָנָה אֶת־הַדְּהָטִים
 לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבִיהֶן׃ וַיָּבֹאוּ הָרְעִים וַיַּגִּישׁוּם
 וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיּוֹשַׁעַן וַיִּשָּׂק אֶת־צֹאנָם׃ וַתִּבְאֲנָה
 אֶל־רְעוּיָאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדּוּעַ מֵהֲרִיתֶן בָּא הַיּוֹם׃
 וַתֹּאמְרֶן אִישׁ מִצְרִי הֲצִילָנוּ מִיַּד הָרְעִים וְגַם־דָּלָה
 דָּלָה לָנוּ וַיִּשָּׂק אֶת־הַצֹּאן׃ וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֹתָיו וְאֵין
 לָמָּה זֶה עֹזְבֹתֶן אֶת־הָאִישׁ קְרָאֵן לוֹ וַיֹּאכַל לָחֶם׃
 וַיּוֹאֵל מֹשֶׁה לְשִׁבְתָּ אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צִפּוֹרָה
 בָּתוֹ לְמֹשֶׁה׃ וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גִּרְשֹׁם כִּי
 אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה׃

פ

וַיְהִי בַיּוֹמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיּוֹעֲקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל־
 הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבֹדָה׃ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם

ויזכר

שמות

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
 ואת יעקב : וירא אלהים את בני ישראל וידע
 אלהים : * ס ומשה היה רעה את
 צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג את הצאן אחר
 המדבר ויבא אל הר האלהים הר סיני : וירא
 מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא
 והנה הסנה בער באש והסנה איננו אבל : ויאמר
 משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה
 מדוע לא יבער הסנה : וירא יהוה כי סר לראות
 ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
 משה ויאמר הנני : ויאמר אל תקרב הלם של
 נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד
 עליו אדמת קדש הוא : ויאמר אנכי אלהי אביך
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר
 משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים : ויאמר
 יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים
 ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את
 מבאביו : וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו
 מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל
 ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
 והאמרי והפריזי והחוי והיבוסי : ועתה הנה

ג
רביעי

צעקת

וַיִּעַקֲבֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ אֱלֹהֵי זַגְם־דְּאִיתִי אֶת־
 הַלְחָץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לְהַצִּיב אֹתָם : וַעֲתִדָּה לְכֹהֵן
 וַאֲשַׁלְּחֶנּוּ אֶל־פְּרַעֲוֹה וְהוֹצִיא אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי
 בִּי אֵלֶךְ אֶל־פְּרַעֲוֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם : וַיֹּאמֶר כִּי־אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה־לְּךָ הָאוֹת
 כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת־הָעַם מִמִּצְרַיִם
 תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הַהָר הַזֶּה : וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנֹכִי כֹהֵן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַאֲמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם
 וַאֲמַרְוּ־לִי מַה־שְּׁמוֹ מַה אֶמַר אֲלֵהֶם : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה
 הֵאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם : וַיֹּאמֶר
 עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לַעֲלֹם
 וְזֶה זְכוֹרִי לְדֹר דָּר : * לֵךְ וְאֶסְפַּת אֶת־זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַאֲמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נִדְאַר אֵלַי
 אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב לֵאמֹר פְּקֹד פְּקֹדֹתַי
 אֶתְכֶם וְאֶת־הַעֲשׂוֹי לָכֶם בְּמִצְרַיִם : וַאֲמַר אֶעֱלֶה
 אֶתְכֶם מֵעַנֵי מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהִחֲתִיתִי

מלעיל

חול

קדש קדש

קדש

חמישי

שמות

וְהָאֵלֹהִים וְהַפָּרוֹזִי וְהַחַוִּי וְהַיְבוֹסִי אֶל-אֶרֶץ זְבֹת
 חֶלֶב וּדְבָשׁ : וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּבָאתָ אֵתָּה וְזָקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶל-מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמְרָתֶם אֵלָיו יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה גִלְּבָהּ-נָא
 דַּרְךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ : וְאֲנִי יֹדְעֵתִי כִּי לֹא יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם
 לְהֵלֶךְ וְלֹא בְיַד חֲזָקָה : וְשָׁלַחְתִּי אֶת-יָדִי וְהִכִּיתִי
 אֶת-מִצְרַיִם בְּכָל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֲעִשֶׂה בְּקִרְבּוֹ
 וְאַחֲרֵי-כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם : וְנָתַתִּי אֶת-חֵן הָעַם-הַזֶּה
 בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תֵלְכוּן לֹא תֵלְכוּ רֵיקָם :
 וְשָׂאֵלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ כְּלֵי-כֶסֶף
 וְכֵלֵי זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתֶם עַל-בְּנֵיכֶם וְעַל-
 בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶם אֶת-מִצְרַיִם : * וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 וְהֵן לֹא-יֵאֱמִינּוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ
 לֹא-נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מִזֶּה
 בִּידֶךָ וַיֹּאמֶר מֹטֶה : וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה
 וַיִּשְׁלַכֵהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחֵשׁ וַיִּנֶּם מִשָּׁה מִפְּנֵיו :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וַאֲחֹז בְּזַנְבוֹ
 וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בּוֹ וַיְהִי לְמֹטֶה בְּכַפּוֹ : לְמַעַן
 יֵאֱמִינּוּ כִּי-נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי
 אֲבֹתָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : וַיֹּאמֶר יְהוָה

פלעיל

ך

ענה זה ק

לו

מלעיל

לו עֹדֵר הִבֵּא נָא יָדְךָ בְּחִיקְךָ וַיִּבֵּא יָדוֹ בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ
 וַהֲנִה יָדוֹ מִצַּרְעַת כְּשִׁלְגָה : וַיֹּאמֶר הֲשִׁב יָדְךָ אֶל־
 חִיקְךָ וַיִּשָׁב יָדוֹ אֶל־חִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ מִחִיקוֹ וַהֲנִיחָהּ־
 שָׁבֶרָה כְּבָשָׂרוֹ : וַהֲיָה אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא
 יִשְׁמְעוּ לְקַל הָאֵת הַרְאֵשׁוֹ וַהֲאֵמִינוּ לְקַל הָאֵת
 הָאַחֲרוֹן : וַהֲיָה אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לְשֵׁנֵי הָאֵתוֹת
 הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקַלְךָ וְלִקְהַלְתִּי מִמִּימֵי
 הַיָּאֵר וְשִׁפְכַת הַיְבֻשָׁה וַהֲיִו הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח
 מִן־הַיָּאֵר וַהֲיִו לְדָם בַּיְבֻשָׁת : וַיֹּאמֶר מִשְׁרָה אֶל־
 יְהוָה בֵּי אֲדָנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַם מִתְּמוּל
 גַּם מִשְׁלֹשִׁים גַּם מֵאָז דִּבַּרְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ בֵּי כְבֹד־
 פֶּה וּכְבֹד לְשׁוֹן אָנֹכִי : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שֵׁם
 פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי־יִשׁוּם אֵלִים אוֹ חֵרֶשׁ אוֹ פִּקֵּחַ
 אוֹ עֹדֵר הֲלֹא אָנֹכִי יְהוָה : וְעַתָּה לָךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה
 עִם־פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבַר : וַיֹּאמֶר בֵּי אֲדָנָי
 שְׁלַח־נָא בְיַד־תְּשַׁלַּח : וַיַּחַר־אֵף יְהוָה בְּמִשְׁהָה
 וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֹן אֶחֱיֶיךָ הֲלוֹי יָדַעְתִּי כִּי־דָבָר
 יִדְבַר הוּא וְגַם הִגִּדָה הוּא יֵצֵא לְקִרְאֲתְךָ וְרֵאֶה
 וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ : וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו וְשָׁמַת אֶת־הַדְּבָרִים
 בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוֹ וְהוֹרִיתִי
 אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן : וְדַבַּר־הוּא לָךְ אֶל־הָעָם

שמות

וְהָיָה הוּא יְהִי־לְךָ לְפָנָי וְאַתָּה תְהִי־לִי לֵאלֹהִים : וְאַת־הַמַּטֶּה הַזֶּה תִקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה־בּוֹ אֶת־הָאֶתֶת : * פ

חול

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל־יִתְרַ הַחֹנֵן וַיֹּאמֶר לּוֹ אֵלְכָה נָא וְאָשׁוּבָה אֶל־אֶחָי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאַרְאֶה הָעוֹדֵם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר לֵךְ שֵׁב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיֵּרָכְבּוּ עַל־הַחֲמֹר וַיֵּשֶׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלִכְתּוֹךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם רְאֵה כָּל־הַמִּפְתִּיִם אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְיָדְךָ וְעָשִׂיתָם לְפָנַי פְּרַעַה וַאֲנִי אַחֲזֹק אֶת־לְבָבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעַם : וַאֲמַרְתָּ אֶל־פְּרַעַה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל : וַאֲמַר אֵלָיְךָ שְׁלַח אֶת־בְּנִי וַיַּעֲבֹדֵנִי וְהִתְמַאֵן לְשַׁלְּחוֹ הַנֵּרָה אֲנֹכִי הִרְגֵּ אֶת־בְּנֵיךָ בְּכַדְךָ : וַיְהִי בְּדַרְדָּךְ בְּמַלּוֹן וַיִּפְגְּשֶׁהוּ יְהוָה וַיִּבְקֶשׂ הַמִּיתוֹ : וְהִקַּח צַפְרָה צֹר וְתַכְרֹת אֶת־עַרְלֹת בְּנֵה וְהִגַּע לְרַגְלָיו וְהִאֲמַר כִּי חָתַן דָּמִים אָתָּה לִי : וַיִּרְף מִמֶּנּוּ

ששי

אִז אָמְרָה חָתַן דָּמִים לַמּוֹלֹת : פ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה הַמַּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ

וַיִּלֶךְ וַיִּפְגְּשׁוּהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקֵלוּ : וַיַּגֵּד
 מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלַח
 וְאֵת כָּל־הָאֵתוֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ : וַיִּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן
 אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ
 הָאֵתוֹת לְעֵינֵי הָעָם : וַיֵּאֱמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד
 יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עֲנָנִים וַיִּקְרָו
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ : * וְאַחֵר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־
 פְּרֹעֶה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־
 עַמִּי וַיַּחְגּוּ לִי בַמִּדְבָּר : וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה מִי יְהוָה
 אֲשֶׁר אֲשַׁמְעֶ בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יֵדְעֵתִי
 אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח : וַיֹּאמְרוּ
 אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ גִלְכָּה נָא דַרְךְ שְׁלִשֵׁת
 יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגְּעֵנוּ
 בְּדַבְּרֵי אֹז בַּחֲרָב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מַלְךְ מִצְרַיִם
 לְמֹה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרִיעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשֵׂי
 לְכוּ לְסַבְּלֹתֵיכֶם : וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה הִן דַּבֵּי עֲתָה
 עִם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶם אֹתָם מִסַּבְּלֹתָם : וַיֵּצֵא פְּרֹעֶה
 בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַנְּגִשִׁים בָּעָם וְאֵת־שֹׁטְרֵי לֶאמֹר :
 לֹא תֹאסְפוּן לָתֵת תְּבֹן לָעָם לְלֶבֶן הַלְּבָנִים
 כִּתְמוּל שְׁלֵשִׁים הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ לָהֶם הַתְּבֹן :
 וְאֵת

ה
 שביעי

שמות

וְאֶת־מִתְכַנֵּת הַלְבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תִּמּוֹל שְׁלֹשׁ
תְּשִׁימוּ עֲלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ כִּי־נִרְפִים הֵם
עַל־כֵּן הֵם צִעְקִים לֵאמֹר נִלְכָה נִזְבַּחַה לְאֱלֹהֵינוּ :
תִּכְבֹּד הָעֲבֹדָה עַל־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ־כֵה וְאֶל־יִשְׁעוּ
בְּדַבְרֵי־שִׁקֹּר : וַיֵּצְאוּ נְגִשֵׁי הָעַם וְשִׁטְרֵי וַיֹּאמְרוּ
אֶל־הָעַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר פְּרַעֲהַ אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם
תִּבְּנִי אַתֶּם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תִּבְּנִי מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ כִּי
אֵין נִגְרַע מֵעֲבֹדְתְכֶם דָּבָר : וַיִּפֶּן הָעַם בְּכָל־אָרֶץ
מִצְרַיִם לְקִשְׁשׁ קָשׁ לַתִּבְּנִי : וְהַנְּגִשִׁים אֹצִים לֵאמֹר
כִּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם דָּבָר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּאֲשֶׁר בְּהִיּוֹת הַתִּבְּנִי :
וַיִּכּוּ שִׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂמוּ עֲלֵיהֶם נְגִשֵׁי
פְּרַעֲהַ לֵאמֹר מִדּוּעַ לֹא כָלִיתֶם חֲקֵכֶם לַלְבָנִי
בְּתִמּוֹל שְׁלֹשׁ גַּם־תִּמּוֹל גַּם־הַיּוֹם : וַיִּבְאוּ שִׁטְרֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ אֶל־פְּרַעֲהַ לֵאמֹר לָמָּה תַעֲשֶׂה
כֹּה לְעַבְדֶּיךָ : תִּבְּנִי אֵין נֹתֵן לְעַבְדֶּיךָ וּלְבָנִים אֹמְרִים
לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עַבְדֶּיךָ מְכִים וְחָטְאוּ עִמָּךְ : וַיֹּאמֶר
נִרְפִים אַתֶּם נִרְפִים עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים נִלְכָה
נִזְבַּחַה לְיְהוָה : וְעַתָּה לָכוּ עֲבָדוּ וְתִבְּנִי לֹא־יִנָּתֵן לָכֶם
וְתִבְּנִי לְבָנִים תִּתְּנוּ : וַיִּרְאוּ שִׁטְרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָם
בָּרַע לֵאמֹר לֹא־תִגְרְעוּ מִלְּבַנְיֶכֶם דָּבָר־יוֹם בְּיוֹמוֹ :
חֲפָּגְעוּ אֶת־מִשְׁחָה וְאֶת־אֲהָרֹן נִצְבִים לְקִרְאֹתָם

מלעיל

בצאתם

בַּצֹּאתָם מֵאֵת פְּרַעֲהַ : וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֲנוּ בְּעֵינַי
 פְּרַעֲהַ וּבְעֵינַי עֲבָדָיו לְתַת־חֶרֶב בְּיָדָם לְהַרְגֵנוּ : *
 וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעַתָּה
 לָעַם הַזֶּה לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי : וּמֵאֲזוּ בָאתִי אֶל־פְּרַעֲהַ
 לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לָעַם הַזֶּה וְהִצַּל לֹא־הִצַּלְתָּ
 אֶת־עַמְּךָ : * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַתָּה תֵרְאֶה אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה לְפְרַעֲהַ כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם וּבְיַד

חֲזָקָה יִגְרֹשֶׁם מֵאֶרְצוֹ : ס ס ס וַיְדַבֵּר
 אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה : וְאֵרָא
 אֶל־אֲבֹרָהֶם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי
 וְשִׁמִּי יְהוָה לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם : וְגַם הִקְמַתִּי אֶת־
 בְּרִיתִי אִתְּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֵת אֶרֶץ
 מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ : וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־
 גְּאֻקְרַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבָדִים אַתֶּם
 וְאֲזַכֵּר אֶת־בְּרִיתִי : * לָכֵן אֶמַּר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי
 יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבִלֹת מִצְרַיִם
 וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבָדֵיכֶם וְגִאֲלֹתִי אֶתְכֶם בְּזִרְוֹעַ
 נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים : וְלִקַּחְתִּי אֶתְכֶם לִי
 לָעַם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיֹּדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבִלֹת מִצְרַיִם :

והבאתי

וארא

והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונחתתי אתה לכם מורשה אני יהוה : וידבר משה בן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצת דוח ומעבדה קשה : * פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו : וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים : פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצוים אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים : * ס אלה

שני

ראשי בית אבתם בני ראובן בכור ישראל חנוף ופלוא הצרן וכרמי אלה משפחת ראובן : ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויבין וצחר ושאוול בן הכנענית אלה משפחת שמעון : ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה : בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם : ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים

ומאת

ומאת שנה : ובני מררי מחלי וניושי אלה
 משפחת הלוי לתלדתם : ויקח עמרם את
 יזכר דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת
 משה ושני חיי עמרם שבע ושלושים ומאת שנה :
 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי : ובני עזיאל מישאל
 ואלצפן וסתרי : ויקח אהרן את אלישבע בת
 עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את
 נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר : ובני
 קרח אסיר ואלקנדה ואביאסף אלה משפחת
 הקרחי : ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל
 לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות
 הלויים למשפחתם : הוא אהרן ומשה אשר
 אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ
 מצרים על צבאתם : הם המדברים אל פרעה
 מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים
 הוא משה ואהרן : ויהי ביום דבר יהוה אל
 משה בארץ מצרים : * וידבר
 יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל
 פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך :
 ויאמר משה לפני יהוה הן אני עבד שפתיים
 ואיך ישמע אלי פרעה : פ

שלושי

וארא

חול ז

ויאמר יהוה אל משה ראה נרתיתך אלהים
 לפדעה ואהרן אחיך יהיה נביאך : אתה תדבר
 את כל אשר אצוה ואהרן אחיך ידבר אל
 פרעה ושלח את בני ישראל מארצו : ואני
 אקשר את לב פרעה והרביתי את אחתי ואת
 מופתי בארץ מצרים : ולא ישמע אלקים פרעה
 ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי
 את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים
 גדלים : וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי
 על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם :
 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם בן עשו :
 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים
 שנה ברבם אל פרעה : * פ

דביעי

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : כי ידבר
 אלקים פרעה לאמר הנו לכם מופת ואמרת אל
 אהרן קח את מטף והשליך לפני פרעה יהי לתנין :
 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר
 צוה יהוה וישלך אהרן את מטרו לפני פרעה
 ולפני עבדיו ויהי לתנין : ויקרא גם פרעה לחכמים
 ולמכשפים ויעשו גם הם הרטמי מצרים בלהטיהם
 בן : וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה

אהרן

אֶהְרֹן אֶת־מִטְהָם : וַיְהִי־קֹל לֵב פְּרֹעֹה וְלֹא שָׁמַע
 אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּכֹד לֵב פְּרֹעֹה מֵאֵן לִשְׁלַח
 הָעָם : לֵךְ אֶל־פְּרֹעֹה בְּבִקְרֵי הַיָּמִים יֵצֵא הַמִּיָּמָה
 וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ עַל־שַׁפְּרַת הַיָּאֵר וְהַמַּטָּה אֲשֶׁר־
 נִהַפֵּךְ לְנַחֵשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ : וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־
 עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בְּמִדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עַד־כֹּה :
 כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעֶנּוּ כִּי אֲנִי יְהוָה הַיָּהּ
 אֲנֹכִי מִכֶּה | בְּמַטָּה אֲשֶׁר־בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם אֲשֶׁר
 בַּיָּאֵר וְנִהַפְּכוּ לְדָם : וְהִדְגָּה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר תִּמּוֹת
 וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאָו מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן־
 הַיָּאֵר : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר
 אֶל־אֶהְרֹן קַח מַטֶּיךָ וְנִטְהַרְתָּ עַל־מַיִם מִצְרַיִם עַל־
 נְהַרְתָּם | עַל־יְאֹרֵיהֶם וְעַל־אֲגַמֵּיהֶם וְעַל כָּל־מְקוֹה
 מַיִמֵיהֶם וַיְהִי־דָם וְהָיָה דָם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים : וַיַּעֲשׂוּ־בֵן מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן כְּאֲשֶׁר־
 צִוָּה יְהוָה וַיָּרֶם בְּמַטָּה וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
 לְעֵינֵי פְרֹעֹה וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיַּהֲפֹכוּ כָּל־הַמַּיִם אֲשֶׁר־
 בַּיָּאֵר לְדָם : וְהִדְגָּה אֲשֶׁר־בַּיָּאֵר מִתּוֹ וַיִּבָּאֵשׁ
 הַיָּאֵר וְלֹא־יָבִילוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן־הַיָּאֵר

וארא

וַיְהִי הַדָּם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיַּעֲשׂוּ-כֵן חֲרָטְמֵי
מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם וַיַּחֲזֹק לֵב-פַּרְעֹה וְלֹא-שָׁמַע
אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל-
בֵּיתוֹ וְלֹא-שָׁת לִבּוֹ גַם-לָזֹאת : וַיַּחֲפְרוּ כָל-מִצְרַיִם
סְבִיבֹת הַיָּאֵר מֵיַם לַשְּׂתוֹרָת כִּי לֹא יָכְלוּ לַשְׂתוֹת
מִמַּיִם הַיָּאֵר : וַיִּמְלֹא שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵי הַבּוֹת-
יְהוָה אֶת-הַיָּאֵר :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי : וְאִם-
מֵאֵן אֶתָּה לְשַׁלַּח הַנֶּה אֲנֹכִי נֹגֵף אֶת-כָּל-גְּבוּלְךָ
בַּצְּפֹרֶדַּעִים : וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צְפֹרֶדַּעִים וַעֲלוּ וּבָאוּ

מלעיל

בְּבֵיתְךָ וּבַחֲדָר מִשְׁכַּבְּךָ וְעַל-מִטְּתְךָ וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ

וּבְעַמֶּךָ וּבַתְּנוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרוֹתֶיךָ : וּבַכֹּהֵן וּבְעַמֶּךָ

ח

וּבְכָל-עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ הַצְּפֹרֶדַּעִים : * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-

מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן נִטָּה אֶת-יָדְךָ בְּמִטְּךָ עַל-

הַנְּהָרֹת עַל-הַיָּאֵרִים וְעַל-הָאֲגָמִים וְהֵעַל אֶת-

הַצְּפֹרֶדַּעִים עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ

עַל מִיַּיִם מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצְּפֹרֶדַּע וַתִּכַּס אֶת-אֶרֶץ

מִצְרַיִם : וַיַּעֲשׂוּ-כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת-

הַצְּפֹרֶדַּעִים עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה

וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הֲעִתִּירוּ אֵל-יְהוָה וַיִּסַּר הַצְּפֹרֶדַּעִים

ממני

מִכֵּנִי וּמַעֲמִי וַאֲשַׁלְּחָה אֶת־הָעַם וַיִּזְכְּחוּ לַיהוָה :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָרְעֹה הֲתִפְאֵר עָלַי לְמַתִּי וְאֶעֱתִיד
 לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעַמֶּךָ לְהַכְרִית הַצְּפֹרְדָּעִים
 מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ כִּי בִיאָר תִּשְׁאֲרָנָה : וַיֹּאמֶר לְמַחֵר
 וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרְךָ לְמַעַן תִּדַּע כִּי אֵין בִּי־חֵזֶה אֱלֹהֵינוּ : *
 וּסְרוּ הַצְּפֹרְדָּעִים כְּמֶךָ וּמִבְּתֶיךָ וּמֵעֲבָדֶיךָ
 וּמֵעַמֶּךָ כִּי בִיאָר תִּשְׁאֲרָנָה : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 מִעַם פְּרָעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה עַל־דְּבַר
 הַצְּפֹרְדָּעִים אֲשֶׁר־שָׁם לְפָרְעֹה : וַיַּעַשׂ יְהוָה
 כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצְּפֹרְדָּעִים מִן־הַבָּתִּים מִן־
 הַחֲצֹצְרוֹת וּמִן־הַשָּׁרוֹת : וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם הַמֶּרֶס הַמֶּרֶס
 וַתִּבְאֵשׁ הָאָרֶץ : וַיֵּרָא פְּרָעֹה כִּי הִיָּתְרָה הַרְוּחָה
 וַהֲכִיבֹר אֶרֶץ־לְבָו וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה : ׀ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמֹר
 אֶל־אַהֲרֹן נִטֵּה אֶת־מִטְּךָ וְהָךְ אֶת־עַפְרֹת הָאָרֶץ וְהָיָה
 לְכֹנֶס בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם : וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיִּטּוּ אַהֲרֹן אֶת־
 יָדוֹ בְּמִטְּהוֹ וַיָּךְ אֶת־עַפְרֹת הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכֹּנֶס בְּאָדָם
 וּבַבְּהֵמָה כָּל־עַפְרֹת הָאָרֶץ הָיָה כֹּנֵס בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרָיִם : וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיֵא
 אֶת־הַכֹּנֵס וְלֹא יָכְלוּ וַתְּהִי הַכֹּנֶס בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה :
 וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל־פְּרָעֹה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הִוא

חמישי
מלרע

ויחזק

וארא

ויחזק לב-פרעה ולא-שמע אלהים כאשר דבר
 יהוה : ויאמר יהוה אל-משה
 השכם בבקר והרתיצב לפני פרעה הנרה יוצא
 המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי
 ויעבדני : כי אם-אינך משלח את-עמי הנני משליח
 בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את-הערב ומלאו
 בתי מצרים את-הערב וגם האדמה אשר-הם
 עליה : והפליתי ביום ההוא את-ארץ גשן אשר
 עמי עמד עליה לבלתי היות-שם ערב למען תדע
 כי אני יהוה בקרב הארץ : * ושמת פדת בין עמי
 ובין עמך למחר יהיה האת הזה : ויעש יהוה כן
 ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובקר-
 ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב : ויקרא
 פרעה אל-משה ולא-הרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם
 בארץ : ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת
 מצרים גזבח ליהוה אלהינו הן גזבח את-תועבת
 מצרים לעיניהם ולא יסקלנו : דרך שלשת ימים
 נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר אמר
 אלינו : ויאמר פרעה אנכי משלח אתכם וזבחתם
 ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא-תרחיקו
 ללכת העתידו בערי : ויאמר משה הנה אנכי יוצא

ששי

מעמד

מֵעַמְּךָ וְהִעֲתִירְתִּי אֶל־יְהוָה וְסַר הָעֲרֹב מִפְּרֻעָה
 מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מֵחֵר רַק אֶל־יִסָּף פְּרֻעָה דְהִתַּל
 לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעַם לְזִבְחָ לַיהוָה : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
 מִעַם פְּרֻעָה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה : וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵר
 מֹשֶׁה וַיִּכָּר הָעֲרֹב מִפְּרֻעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ לֹא
 נִשְׁאַר אֶחָד : וַיִּכְבֵּר פְּרֻעָה אֶת־לְבָבוֹ גַם בַּפֶּעַם
 הַזֹּאת וְלֹא שַׁלַּח אֶת־הָעַם :

פ

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרֻעָה וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו
 בְּהֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעֲבָדִים שַׁלַּח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי :
 כִּי אִם־מָאֵן אֶתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדֶךָ מִחֲזִיק בָּם : הֲנִה יָד־
 יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשׂוּדָה בְּסוּסִים בְּהִמְרִים
 בְּגַמְלִים בְּבָקָר וּבַצֹּאן דָּבָר כָּבֵד מְאֹד : וְהִפְלָה
 יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת
 מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר : וַיִּשָּׂם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר
 מֵחֵר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בְּאָרֶץ : וַיַּעַשׂ יְהוָה
 אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִמַּחְדָּת וַיָּמַת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם
 וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד : וַיִּשַׁלַּח פְּרֻעָה
 וְהִנֵּה לֹא־מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד וַיִּכְבֵּד לֵב
 פְּרֻעָה וְלֹא שַׁלַּח אֶת־הָעַם :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן קְחוּ־לָכֶם מִלֵּא
 הַפְּנִיכִם פִּיחַ כֶּבֶד שֵׁן וְזָרְקוּ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה לְעֵינֵי פְּרֻעָה :
 וְהָיָה

וארא

והיה לאֲזָכָק עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם
 וְעַל־הַבְּהֵמָה לְשִׁחִין פֶּרֶחַ אֲבַעְבְּעוֹת בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם: וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה
 וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מִשָּׁה הַשְּׂמִימָה וַיְהִי שִׁחִין אֲבַעְבְּעוֹת
 פֶּרֶחַ בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: וְלֹא־יָכְלוּ הַחֲרָטְמִים
 לַעֲמֹד לִפְנֵי מִשָּׁה מִפְּנֵי הַשִּׁחִין כִּי־הָיָה הַשִּׁחִין
 בְּחֲרָטְמָם וּבְכָל־מִצְרַיִם: וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב
 פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

הִשָּׁבִים בְּבִקְרָה וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים שְׁלַח אֶת־עַמִּי
 וַיַּעֲבֹדֵנִי: כִּי בִפְעֻעַם הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלַח אֶת־כָּל־מַגִּפְתֵּי
 אֶל־לִבְךָ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֶךָ בְּעִבּוֹר תִּדְעֵ כִּי אֲנִי
 כָּמֹנִי בְּכָל־הָאֶרֶץ: כִּי עָתָה שְׁלַחְתִּי אֶת־יָדִי וְאָף
 אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַדָּבָר וַתִּכְחַד מִן־הָאֶרֶץ: וְאוֹלָם
 בְּעִבּוֹר זֹאת הַעֲמַדְתִּיךָ בְּעִבּוֹר הַרְאִיתְךָ אֶת־כַּחַי
 וְלִמְעַן סַפֵּר שְׁמִי בְּכָל־הָאֶרֶץ: * עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל
 בְּעַמִּי לְבַלְתִּי שִׁלְחָם: הֲנִי מִמְטִיר כְּעֵרַת מָחָר
 כָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כָּמֹהוּ בְּמִצְרַיִם
 לְמִן־הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־עַתָּה: וְעָתָה שְׁלַח הָעוֹז
 אֶת־מִקְנֶךָ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בַשָּׂדֶה כָּל־הָאָדָם

שיביעי

והבהמה

והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד
 עליהם הברד ומתו : הירא את דבר יהוה
 מעבדי פרעה הנגים את עבדיו ואת מקנהו אל-
 הבתים : ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב
 את עבדיו ואת מקנהו בשדה : פ

מלעיל

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים
 ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה
 ועל כל עשב השדה בארץ מצרים : ויש משה את-
 מטהו על השמים וירחץ נתן קלות וברד ותהלך
 אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים : ויהי
 ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר
 לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי :
 ויד הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה
 מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הבה הברד
 ואת כל עץ השדה שבר : רק בארץ גשן אשר שם
 בני ישראל לא היה ברד : וישלח פרעה ויקרא
 למשה ולאהרן ויאמר אליהם חטאתי הפעם יהוה
 הצדיק ואני ועמי הרשעים : העתירו אל יהוה
 ורב מהית קלות אלהים וברד ואש לחה אתכם
 ולא תספון לעמד : ויאמר אליו משה כיצאתי את-
 העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלורת יחדלון

וארא

והַבְּרָד לֹא יִהְיֶה עוֹד לְמַעַן תִּדְעַ כִּי לִיהוָה הָאָרֶץ :
וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יָדַעְתִּי כִּי טָרַם תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהִים : וְהַפְּשַׁתָּהּ וְהַשְׁעַרְתָּהּ נִבְתָּה כִּי הַשְׁעַרְתָּהּ
אֲכִיב וְהַפְּשַׁתָּהּ גִּבְעָל : וְהַחֲטָהּ וְהַכְּסַמְתָּ לֹא נָכוֹן
כִּי אֶפְיֹלֹת הִנֵּה : * וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעְוֹת אֶת־הָעִיר
וַיִּפְרֹשׂ כַּפְּיוֹ אֶל־יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת וְהַבְּרָד וּמָטָר
לֹא־נָתַךְ אֶרֶץ־הָאֵלֶּה : וַיֵּרָא פְּרַעְוֹת כִּי־חָדַל הַמָּטָר וְהַבְּרָד
וְהַקְּלוֹת וַיִּסַּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לִבּוֹ הוּא וְעַבְדָּיו : וַיַּחֲזֹק
לֵב פְּרַעְוֹת וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה : פ פ פ

מפסיר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעְוֹת כִּי־אֲנִי
הַכְּבַדְתִּי אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עַבְדָּיו לְמַעַן שְׂתִי אֶתְתִּי
אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ : וְלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־
שָׂמַתִּי בָם וַיִּדְעוּתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה : וַיֵּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
אֶל־פְּרַעְוֹת וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעַבְדִּים עַד־מָתִי מֵאַנְהָת לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עִמִּי
וַיַּעֲבֹדְנִי : * כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַגִּבְרִי
מִבְּיַא מִחַר אַרְבָּה בְּגִבְלֶךָ : וְכִפָּה אֶת־עֵינַי הָאָרֶץ
זֶלֶא יוֹבֵל לְרֹאֲת אֶת־הָאָרֶץ וְאֶכְלֵ וְאֶת־יִתֵּר
הַפְּלִטָה חַנְּשָׁאֲרַת לְכֶם מִן־הַבְּרָד וְאֶכְלֵ אֶת־כָּל־

P. 15

העין

הָעֵץ הַצֵּמַח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה : וּמִלֹּאז בְּחֵיק וּבֵתִי
 כָּל־עַבְדֵיךָ וּבֵתִי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶבְחֵיק
 וְאִבּוֹת אֶבְחֵיק מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַל־הָאָרֶץ עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעְיָה : * וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פְרַעְיָה
 אֵלָיו עַד־מָתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שֶׁלַח אֶת־
 הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטֶּרֶם תֵּלַע
 כִּי אֶבְדָּה מִצְרַיִם : וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־
 פְּרַעְיָה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לָכוּ עַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 מִי וּמִי הַהִלְכִים : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְנַעֲרִינוּ וּבִזְקַנֵּינוּ
 גִּלְךָ בְּכַנֵּינוּ וּבְכַנּוּרֵינוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבִקְרָנוּ גִלְךָ כִּי
 חַג־יְהוָה לָנוּ : וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי בֵּן יְהוָה עִמָּכֶם
 כְּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶם רְאוּ כִּי רָעָה
 נִגַּד פְּנֵיכֶם : לֹא כֵן לָכוּ נָא הַגְּבֵרִים וְעַבְדוּ אֶת־
 יְהוָה כִּי אַתֶּם אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וַיִּגְרַשׁ אֹתָם מֵאֶת
 פְּנֵי פְרַעְיָה : * ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁנִי
 נִטָּה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֲרֻבָּה וַיַּעַל עַל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
 הַשָּׂאִיר הַבָּרָד : וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מִטָּהוּ עַל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיְהוּדָה נִהַג רוּח־קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל־הַיּוֹם
 הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה הַבִּקְרָה הָיָה וְרוּחַ הַקָּדִים נִשְׁאָף
 אֶת־הָאֲרֻבָּה : וַיַּעַל הָאֲרֻבָּה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

מלעיל ויגח בכל גבול מצרים כבוד מאד לפניו לא יהיה
 כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: ויבם את עין
 כל הארץ והתחשף הארץ ויאכל את כל עשב
 הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד
 ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל
 ארץ מצרים: וימהר פרעה לקרא למשה ולא הרץ
 ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ועתה
 שאל נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה
 אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ויצא
 מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח
 ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף
 לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים:
 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
 ישראל:

פ

ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים
 ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: ויט
 משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה
 בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש
 את אחיו ולא קמו איש מהחתי שלשת ימים
 ולכל בני ישראל היה אור במושבם: * ויקרא
 פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק

צאנכם

וַיֹּאמְרוּ וּבְקִרְבְּכֶם יִצַּג גַּם-טַפְכֶם יִלְךְ עִמָּכֶם :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם-אֲתָהּ תִּתֵּן בְּיַדְנוּ וּבְחַיִּים וְעֹלֹת
 וְעִשְׂיָנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ : וְגַם-מִקְנֵנוּ יִלְךְ עִמָּנוּ
 לֹא תִשָּׂא רַפְסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לְעֵבֶד אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאִנְחָנוּ לֹא-נִדַע מִה-נִעְבֹּד אֶת-יְהוָה עַד-
 בֹּאֵנוּ שָׁמָּה : וַיַּחְזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרָעֹה וְלֹא אָבָה
 לְשַׁלְּחָם : וַיֹּאמֶר-לוֹ פְּרָעֹה לֵךְ מֵעָלַי הַשָּׂמֶר לְךָ
 אֶל-הַתְּסֵף רְאוֹת פָּנָי כִּי בְיוֹם רֵאִתְךָ פָּנָי תָּמוֹת :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בֵּן דְּבָרְךָ לֹא-אֶסָף עוֹד רְאוֹת
 פָּנָיִךְ :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עוֹד נִגַע אֶחָד אֶבְיָא
 עַל-פְּרָעֹה וְעַל-מִצְרַיִם אֶחָד-יִכֹּן יִשְׁלַח אֲרֵכְכֶם
 מִזֶּה בְּשִׁלְחוֹ בָלָה גֵרֶשׁ יִגְרֶשׁ אֲרֵכְכֶם מִזֶּה : דְּבַר-
 נָא בְּאֲזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשְׁרָה
 מֵאֵת רֵעוּתָהּ כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב : וַיִּתֵּן יְהוָה
 אֶת-חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל
 מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עֲבָדֵי-פְרָעֹה וּבְעֵינֵי
 הָעָם : *

רביעי

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר
 יְהוָה כְּחֻצַּת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם : וּמֵת
 כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרָעֹה הַיּוֹשֵׁב
 עַל-כֶּסֶאוֹ עַד בְּכוֹר הַשֹּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחַר הַרְחִיטִים
 וְכָל

וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה: וְהִיְתָה צִעְקָה גְדֹלָה בְּכָל-אֲרֶץ
 מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמְהוּ לֹא נִהְיְתָה וּכְמְהוּ לֹא תִסָּף:
 וְלִכְלֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרֵץ כְּלָב לְשָׁנוֹ לְמֵאִישׁ
 זָעַר בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְרֹעוּן אֲשֶׁר יִפְלֹה יְהוָה בֵּין
 מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: וַיִּרְדּוּ כָל-עַבְדֵיךָ אֵלֶיךָ אֱלֹהֵי
 וְהִשְׁתַּחֲוּוּ-לִי לֵאמֹר צֵא אֲתָהּ וְכָל-הָעַם אֲשֶׁר-
 בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי-כֵן יֵצֵא וַיֵּצֵא מִעַם-פְּרַעֲוֹה בְּחֲרִי-
 אָף: ׀ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֹא-
 יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרַעֲוֹה לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתָי בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת-כָּל-הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה
 לִפְנֵי פְרַעֲוֹה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרַעֲוֹה וְלֹא-שָׁלַח
 אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ: * ׀ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַל-אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:
 הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם
 לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה: דַּבְּרוּ אֶל-כָּל-עַדְתַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּעֲשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֵׁה לְבֵית-
 אָבִת שֵׁה לְבֵית: וְאִם-יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מֹשֶׁה
 וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הִקְרֹב אֶל-בֵּיתוֹ בְּמִכְסֹת גִּפְשׁוֹת
 אִישׁ לִפְנֵי אֲכָלוֹ תְּכַסּוּ עַל-הַשֵּׁה: שֵׁה תְּמִים זָכַר
 בֶּן-שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן-הַכֹּבְשִׁים וּמִן-הָעוֹזִים תִּקְחוּ:
 וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אֲרֻבְעָה עָשָׂר יוֹם

מלעיל

יב
פרשת
החדש

לחדש

לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל
 בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות
 ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: מלעיל
 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות
 על מרדים יאכלהו: אל תאכלו ממנו גא ובשל
 מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו
 ועל קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר
 ממנו עד בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אתו מלרע
 מהניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם
 בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה:
 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל
 בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
 אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: והיה הדם
 לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את
 הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית
 בהכתי בארץ מצרים: * והיה היום הזה לכם
 לזכרון וחגגתם אתו תג ליהוה לדרתיכם חקת
 עולם תחגגו: שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום
 הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ
 ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון
 עד יום השבעי: וביום הראשון מקרא קדש
 וביום

פרשת יום
 א' של פסח
 שחל

בשבת

בא

וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל-
 מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל-
 נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות
 כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם
 מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם
 חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום לחדש
 בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים
 לחדש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא
 בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונקתה הנפש
 ההוא מערת ישראל בגר ובאזרח הארץ:
 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבותיכם
 תאכלו מצות: * פ

חמישי
 שרשת יום
 א' של פסח
 שחל בחול

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם
 משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו
 הפסח: ולקחתם אגרת אזוב ומבלתם בדם
 אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי
 המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו
 איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה לנגף
 את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל
 שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן
 המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם את-

הדבר

הַדְּבָר הַזֶּה לְחַק־לֶךְ וּלְבְנֵיךָ עַד־עוֹלָם : וְהָיָה כִּי־
 תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֶּן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר
 דִּבַּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַעֲבֹדָה הַזֹּאת : וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ
 אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הַעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם : וְאָמַרְתֶּם
 זָבַח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בְּתֵי בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בְּתֵינוּ
 הַצֵּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ : וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בֶּן־
 עֲשׂוֹ : * ס וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה וַיְהוֹדוּ
 הַכֹּהֵן כָּל־בְּכוֹרֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פְּרֹעֶה הַיֹּשֵׁב
 עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשֹּׁבֵי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבְּכוֹר וְכָל־
 בְּכוֹר בְּהֵמָה : וַיִּקַּם פְּרֹעֶה לַיְלָה הוּא וְכָל־עַבְדָּיו
 וְכָל־מִצְרַיִם וְהָיָה צִעֲקָה גְדוֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי־אֵין
 בַּיִת אֲשֶׁר אֵין־שֵׁם מֵת : וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
 לַיְלָה וַיֹּאמְרוּ קוּמוּ צֵאוּ מֵתוֹךְ עַמִּי גַם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עֲבַדוּ אֶת־יְהוָה כְּדַבַּרְכֶּם : גַּם־צִאֲנָכֶם
 גַּם־בְּקִרְבְּכֶם קָחוּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבִרְכַתֶּם גַּם־
 אֹתִי : וְתַחֲזֹק מִצְרַיִם עַל־הָעַם לְמַהֵר לְשַׁלַּחֲכֶם
 מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ בְּלִנּוּ מֵתִים : וַיִּשָּׂא הָעַם אֶת־
 בְּצִקוֹ טָרִם יַחֲמִץ מִשְׁאַרְתָּם צָרָרִת בְּשִׁמְלֹתָם
 עַל־שִׁבְכָם : וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּדִבַּר מֹשֶׁה
 כא א 1 21 וישאלו

וַיִּשְׁאַלּוּ מִמִּצְרַיִם כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב וּשְׂמֵלוֹת :
 וַיְהִי־הָיָה נָתַן אֶת־חֵן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם
 וַיַּנְצִלוּ אֶת־מִצְרַיִם :
 פ

וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעְמֶסֶס סְכֵתָה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת
 אֶלֶף רַגְלֵי הַגְּבָרִים לְבָר מִטָּף : וְגַם־עָרַב רַב
 עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מְקַנָּה כְּבָר מְאֹד : וַיֹּאפּוּ
 אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עִגְת מִצּוֹת כִּי
 לֹא הָמִץ כִּי־גָרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכֹלוּ לְהַתְמַהֲמַה
 וְגַם־צָדָדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם : וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת שָׁנָה : וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
 שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָּל־צְבָאוֹת יְהוָה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : לַיִל שֹׁמְרִים הוּא לִיהוָה לְהוֹצִיאָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לִיהוָה שֹׁמְרִים
 לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם :
 פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח
 כָּל־בֶּן־גֵּבֶר לֹא־יֹאכַל בּוֹ : וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְּנַת־כֶּסֶף
 וּמִלְתָּה אִתּוֹ אִזּוֹ יֹאכַל בּוֹ : תוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא־יֹאכַל
 בּוֹ : בְּבַיִת אֶחָד יֹאכַל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־
 הַבָּשָׂר הוֹצָדָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁכְּרוּ בּוֹ : כָּל־עֵדֻת
 יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ : וְכִי־יִגֹּד אֶתְךָ גֵּר וְעֵשָׂה

כִּסֹּף לַיהוָה הַמּוֹל לּוֹ כָּל-זָכָר וְאִזְ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ
 וְהָיָה כְּאֹרַח הָאָרֶץ וְכָל-עֵרֶל לֹא יֵאָכֵל בּוֹ :
 תּוֹרָה אַחֲרַי יְהִי לְאֹרַח וְלִגְרֵי הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם :
 וַיַּעֲשׂוּ כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
 מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן בֶּן עֶשְׂרִים : ס וַיְהִי

בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-צְבָאָתָם : פ * פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : קְדָשׁ-לִי כָּל-בְּכוֹר יֶגֶב שְׂבִיעִי
 כִּטֹּר כָּל-רֶחֶם בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִּי פֶּרֶשֶׁת יוֹם
 הוּא : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעַם זְכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה חֲהִשְׁלֵם
 אֲשֶׁר יֵצְאֶתֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת עֲבָדִים כִּי בְחֹק פֶּסַח

יָד הוֹצִיאָה יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ :
 הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב : וְהָיָה כִּי-
 יָבִיֵאֵךְ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
 וְהַחִיטִּי וְהַיְכוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ
 אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וּדְבַשׁ וְעַבְדָּתָה אֶת-הָעַבְדָּה
 הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה : שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי תֵּג לַיהוָה : מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת
 הַיָּמִים וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֵר
 בְּכָל-גְּבֻלְךָ : וְהַגְדַּת לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
 בְּעֵבֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם :

וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל-יַדְּךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן
תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ
יְהוָה מִמִּצְרַיִם : וְשָׁמַרְתָּ אֶת-הַחֻקָּה הַזֹּאת
לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יָמִימָה : פ

וְהָיָה כִּי-יִבְאֶךָ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַאֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְךָ וּלְאַבְתֶּיךָ וּנְתַנָּה לְךָ : וְהֵעֲבַרְתָּ כָּל-פֶּטֶר
רַחֵם לַיהוָה וְכָל-פֶּטֶר וְשֹׁגֵר בְּהֶמְתָּ אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
הַזֹּכְרִים לַיהוָה : וְכָל-פֶּטֶר חֵמֶר תִּפְדֶּה בְּשֵׁה וְאִם-
לֹא תִפְדֶּה וְעֵרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּכַנְיָךָ תִּפְדֶּה*
וְהָיָה כִּי-יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה-זֹּאת וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת
עַבְדִּים : וַיְהִי כִּי-הִקְשִׁיעָה פְּרַעֲהַ לְשַׁלְּחָנוּ וַיַּהֲרֹג
יְהוָה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד-
בְּכוֹר בְּהֶמְתָּ עַל-כֵּן אָנֹכִי זֹכֵחַ לַיהוָה כָּל-פֶּטֶר רַחֵם
הַזֹּכְרִים וְכָל-בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה : וְהָיָה לְאוֹת עַל-
יַדְּכָה וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ
יְהוָה מִמִּצְרַיִם : ס ס ס וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעֲהַ

מפסיר

P. 16.

אֶת-הָעַם וְלֹא-נָחַם אֱלֹהִים דָּרָךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא כִּי וְאָמַר אֱלֹהִים פֶּן-יִנָּחַם הָעַם
בְּרֹאֲתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָה : וַיִּסַּב אֱלֹהִים
אֶת-הָעַם דָּרָךְ הַמִּדְבָּר יַם-סוּף וְחַמְשִׁים עָלוּ בְנֵי-
יִשְׂרָאֵל

פרשת יום
ו' של פסח

יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצֻמֹת
 יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ הַשֶּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 פִּקֹּד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֶעֱלִיתֶם אֶת־עֲצֻמֹתַי
 מִזֶּה אֶתְכֶם : וַיִּסְעוּ מִסִּבְּת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְם בְּקִצְוֵה
 הַמִּדְבָּר : וַיְהוֹדֶה הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעֲמֹד עָנָן
 לַלַּיְלָה הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעֲמֹד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם
 לַלַּיְלָה יוֹמָם וְלַיְלָה : לֹא־יָמִישׁ עֲמֹד הָעָנָן יוֹמָם
 וְעֲמֹד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם : * פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֵּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַתְּהִירֹת בֵּין מִגְדַּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי
 בְּעַל צִפּוֹן נִכְחוּ תַחְנוּ עַל־הַיָּם : וְאָמַר פְּרַעֲהַ לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר :
 וְהִזְקֵתִי אֶת־לֵב־פְּרַעֲהַ וְרַבָּף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָהּ
 בַּפְּרַעֲהַ וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה
 וַיַּעֲשׂוּ־בֵן : * וַיִּגְדַּל לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְפֹּךְ
 לֵב־בְּפְרַעֲהַ וְעַבְדֵּיו אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת
 עֲשִׂינוּ כִּי־נִשְׁלַחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר
 אֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־עִמּוֹ לָקַח עִמּוֹ : וַיִּקַּח שְׁש־מֵאוֹת
 רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשִׁלְטָם עַל־כָּל :
 וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף
 אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ בְיַד דָּמָה : *

וירדפו

בשלה

שני

וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים על-
הים כל-סוס רכב פרעה ופרשו וחילו על-פי
החירות לפני בעל צפן : ופרעה הקריב וישאו
בני-ישראל את-עיניהם והנה מצרים נסע
אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני-ישראל אל-
יהוה : ויאמרו אל-משה המבלי אין-קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר מה-זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים : הלא-זה הדבר אשר
דברנו אליך במצרים לאמר הדר ממנו ונעבדה
את-מצרים כי טוב לנו עבד את-מצרים ממתנו
במדבר : ויאמר משה אל-העם אל-תיראו
התיצבו וראו את-ישועת יהוה אשר-יעשה
לכם היום כי אשר ראיתם את-מצרים היום
לא תספו לראתם עוד עד-עולם : יהוה ילחם
לכם ואתם תחדשון : * פ

שלושי

ויאמר יהוה אל-משה מה-תצעק אלי דבר אל-בני-
ישראל ויסעו : ואתה הרים את-מטה ונטה את-ירך
על-הים ובקעהו ויבאו בני-ישראל ברתוך הים
ביבשה : ואני הנני מהזק את-לב מצרים ויבאו
אחריהם ונאבדה בפרעה ובכל-חילו ברכבו
ובפרשו : וידעו מצרים כי-אני יהוה בהכבדתי

בפרעה

בפרעה ברכבו ובפרשיו : ויסע מלאך האלהים
 ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
 עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם : ויבא בין
 מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
 ויאד את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה :
 ויט משה את ידו על הים וילך יהוה ואת הים
 ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה
 ויבקעו המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
 והמים להם חומה מימנם ומשמאלם : וירדפו
 מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
 ופרשיו אל תוך הים : ויהי באשמרת הבקר וישקף
 יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את
 מחנה מצרים : ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו
 בכבוד ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי
 יהיה נלהם להם במצרים : * פ

ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים
 וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו :
 ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות
 בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער
 יהוה את מצרים בתוך הים : וישבו המים ויכסו
 את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

הבאים

בשלה

הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיּוֹם לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אַחַד : וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכּוּ
בַּיַּבֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חִמָּה מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם : וַיִּוָּשׁ
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם
מֵת עַל־שֵׁפֶת הַיָּם : וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָאוּ הָעַם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַחְזֵק וּבְמִשׁוֹ
עַבְדּוֹ :

פ

אָז יִשְׂרַ־מְשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר

אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה

עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי־

וְרָכְבוּ רָמָה בַיָּם :

יְהוָה אֱלֹהֵי וַאֲנֹהוּ

לִישׁוּעָה

יְהוָה אִישׁ מְלַחֲמָה יְהוָה

אָבִי וְאֶרְמָנָהוּ :

מִרְכַּבַּת פָּרְעֹה וַחִילוֹ יָרָה בַיָּם

שָׁמוֹ :

תַּהֲמֹת יִכַּסִּימוּ יַרְדּוֹ בְּמִצּוֹלֹת כָּמֹ

שֵׁלִישׁוֹ טָבְעוּ בַיָּם־סוּף :

יִמִּינָךְ יְהוָה גְּאֻדָּתִי בְכַח

אָבִן :

וּכְרַב גְּאֻנָּךְ תִּדְהַר

יְהוָה תִּרְעֵץ אֲזִיב :

תִּשְׁלַח חֲרָנְךָ וְאֶכְלָמוּ בַקֶּשׁ :

קָמִיד

נִצְבּוּ כְמוֹ־נֶר

אֲפִיק גִּיעַרְמוּ מַיִם

קָפְאוּ רִתְּחֹמֹת בְּלִבֵּי־יָם :

גִּזְלִים

אֶחָלֵק שָׁלַל תְּמֻלָּאִים

אֲזִיב אֶרְדָּף אֲשִׁיג

אָרִיק חֲרָבִי תֹזְרִישְׁמוֹ יָדַי :

גַּפְשִׁי

צָלְלוּ בְּעוֹפְרֹת בְּמִי

בְּרוּחָךְ כְּסִמוֹ־יָם

אֲדִירִים

* בראש עמוד בי"ה שמ"ו סימן

כשלה

מִי־כַמְכָה בְּאֵלֹם יְהוָה

נְטִיחַת יְמִינֶךָ הַבְּלֻעְמוֹ אֶרֶץ :

שִׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן

יֵאֵילִי מוֹאָב יֶאֱחַזְמוּ רַעַד

בְּגִדְלֵי זָרוּעֶךָ יִרְמֹו בְּאֵבֶן

תִּבְאִמוּ וְחִטְעִמוּ בְּהַר נַחֲלֹתֶיךָ

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְמֹם וְעַד :

וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מִי
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבְשָׁה

פ

בה

נִזְרָא תְהִלָּת עֲשֵׂה

נַחֲיִית נַחֲלֹת בְּעֵזְבֶךָ אֶל־גִּוְרֹת

אִז נִבְרָה־לוֹ אֶל־פִּי

תִּפְלַע עֲלֵיהֶם אִימָתְרֹת־

עַד־יַעֲבֹר עִם־זֶרַע

מִכּוֹן מִקֶּדֶשׁ אֶרֶץ כּוֹנֵנָה

כִּי וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מִי

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבְשָׁה

וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֲזֹרֶת אֶת־הַתֶּף אֶת־הַתֶּף וַתִּצְאֵן כָּל־הַנָּשִׁים
וַתִּרְיֶה בַת־פִּים וּבַמַּחֲלֹת : וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה
בָּיָם וּדְכָבוּ דָמָה בָּיָם : וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף
וַיִּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיִּלְכוּ שְׁלֹשַׁת־יָמִים בְּמִדְבַר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם :
וַיִּבְאוּ מִדְּתָה וְלֹא־יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמַּרְהַבֵּי מַרְיָם עַל־בְּקָרְאֵי שְׁמֵה מַרְהַבֵּי :

כב א x 22 וילגו

בשלה

וילנו העם על משה לאמר מה נשטה : ויצעק אל-
 יהוה ויורהו יהוה עץ וישלף אל המים וימתקו
 המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו : ויאמר אם-
 שמוע תשמע לקולו יהוה אלהיך והישר בעיניו
 תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל-
 המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי
 אני יהוה רפאך : * ס ויבאו אילמה
 ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו-
 שם על המים : * ויסעו מאילם ויבאו כל עדת
 בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין
 סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם
 מארץ מצרים : וילינו כל עדת בני ישראל על-
 משה ועל אהרן במדבר : ויאמרו אלהים בני
 ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים
 בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע
 כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את-
 כל הקהל הזה ברעב : * ס ויאמר
 יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
 ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו
 הילך בתורתך אם לא : והיה ביום הששי והכינו
 את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו

חמישי

יו

וילנוק

יום

יזם ויזם : ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל
 ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ
 מצרים : ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו
 את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלונו עלינו : תלנוק'
 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל
 ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם
 אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו
 תלנתיכם כי על יהוה : ויאמר משה אל אהרן
 אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה
 כי שמע את תלנתיכם : ויהי כדבר אהרן אל
 כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה

פ

בבזר יהוה נראה בענין *

וידבר יהוה אל משה לאמר : שמעתי את
 תלונת בני ישראל דבר אלהים לאמר בין
 הערבים התאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם
 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם : ויהי בערב
 ותעל השלל ותקם את המחנה ובבקר היתה
 שכבת הטל סביב למחנה : ותעל שכבת
 הטל והנה על פני המדבר בק מחספס בק
 בכפר על הארץ : ויראו בני ישראל ויאמרו
 איש אל אחיו מן הווא כי לא ידעו מה הווא

ששי

השליוק'

בשלה

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
לָכֶם לֶאֱכֹלָהּ : זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּף
מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לְגִלְגָלֹת מִסַּפֵּר
בְּפִשְׁתֵּיכֶם אִישׁ לְאִשׁוֹ בְּאֶרְצוֹ תִקְחוּ : וַיַּעֲשׂוּ--
כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבָּה וְהַמִּמְעִיט : וַיִּמְדוּ
בְּעֹמֶר וְלֹא הָעֲדִיף הַמִּרְבָּה וְהַמִּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר
אִישׁ לְפִי-אֲכָלוּ לְקַטֹּף : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ
אֶל-יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בִּקֹּר : וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה
וַיִּזְתְּרוּ אַנְשֵׁים מִמֶּנּוּ עַד-בִּקֹּר וַיִּדְּם הַתּוֹלְעִים
וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה : וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבִּקֹּר
בַּבִּקֹּר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְנִמְסָה : וַיְהִי
בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקַטֹּף לֶחֶם מִשָּׁנָה שְׁנֵי הָעֹמֵר
לְאַחַד וַיָּבֹאוּ כָל-נְשֵׂאֵי הָעֵדוּת וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה :
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה שְׁבַתוֹן
שְׁבַת-קֹדֶשׁ לַיהוָה מֵחֵד אֵת אֲשֶׁר-תֹּאפּוּ אַפּוֹ
וַיֵּאָרֶץ אֲשֶׁר-תִּבְשְׁלוּ בְשִׁלּוֹ וְאֵת כָּל-הָעֹדֶף הַנִּיחֹ
לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד-הַבִּקֹּר : וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ עַד-
הַבִּקֹּר בְּאִשׁוֹ צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְדָמָה
לֹא-הָיְתָה בּוֹ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּ הַיּוֹם כִּי-שְׁבַת
הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בְשָׂרָה : שְׁשֶׁת
יָמִים תִּלְקְטֵהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת לֹא יִהְיֶה--

כו : ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא
 מצאו : ויאמר יהוה אל משה
 עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי : דאו כי
 יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום
 הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא
 איש ממקומו ביום השביעי : וישבתו העם ביום
 השביעי : ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא
 בזרע גד לבן וטעמו כנפחת ברבש : ויאמר
 משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר
 ממנו למשמרת לרדתיכם למען יראו את
 הלחם אשר האכלתי אתכם בכדבר בהוציא
 אתכם מארץ מצרים : ויאמר משה אל אהרן
 קח צנצנת אחת והתן שמה מלא העמר מן
 והנח אותו לפני יהוה למשמרת לרדתיכם :
 כאשר צוה יהוה אל משה וניחהו אהרן לפני
 העדת למשמרת : ובני ישראל אכלו את המן
 ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את
 המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען : והעמר
 עשרית האיפה הוא :

יז
 שביע

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם
 על פי יהוה ויהנו ברפידים ואין מים לשתת העם :

וירב

בשלה

וירכב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה
 ויאמר להם משה מרה תריבון עמדי מרה תנסון
 את יהוה : ויצמא שם העם למים וילן העם על-
 משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית
 אתי ואת בני ואת מקני בצמא : ויצעק משה אל-
 יהוה לאמר מרה אעשה לעם הזה עוד מעט
 וסקלני : ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם
 וקח אתה מוקני ישראל ומטה אשר הכית בו
 את היאר קח בידך והלכת : הנני עמד לפניך
 שם על הצור בהרב והכית בצור ויצאו ממנו
 מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני
 ישראל : ויקרא שם המקום מטה ומריבה על-
 דיב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר
 ה'יש יהוה בקרבנו אם אין : פ

פירוש פורים

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם : ויאמר
 משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם
 בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה
 האלהים בידי : ויעש יהושע כאשר אמר לו
 משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו
 ראש הגבעה : והיה כאשר ידים משה וגבר
 ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק : וידי משה

כבדים

כבדים ויקחו אבן וישמו רתקיו וישב עליה
 ואהרן וחור המכו בידיו מזה אחד ומזה אחד
 ויהי ידיו אמונה עד בא השמש : ויחלט יהושע
 את עמלק ואת עמו לפי הרב : * פ
 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר
 ושים באזני יהושע כי מחה אמה את זכר
 עמלק מהתחת השמים : ויבן משה מזבח ויקרא
 שמו יהוה וגם : ויאמר כי יד על לבם יה מלחמה
 ליהוה בעמלק מדר דר : פ פ פ

וישמע יתרו כהן מדן חתן משה את כל אשר יח
 עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא
 P.17 יהוה את ישראל מצרים : ויקח יתרו חתן משה
 את צפורה אשת משה אחר שלוהיה : ואת שני
 בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי
 בארץ נכריה : ושם האחד אליעזר כי אלהי
 אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה : * ויבא יתרו חתן
 משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר
 הוא חנה שם הר האלהים : ויאמר אל משה
 אני התנדתי יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה
 עמה : ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק
 לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה :

יתרו

וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחַתָּנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְפָרְעָה וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־
הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מָצְאתֶם בְּדֶרֶךְ וַיִּצְלַם יְהוָה : *
וַיַּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר
יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד
מִצְרַיִם וּמִיַּד פָּרְעָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעַם
מִתַּחַת יַד־מִצְרַיִם : עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה
מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָרוּ עֲלֵיהֶם : וַיָּקַח
יִתְרוֹ חֵתָן מֹשֶׂה עֲלָהּ וּזְבָחִים לָאֱלֹהִים וַיָּבֵא
אֶת־הָרֶזֶן וְכָל־זֶקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל־לֶחֶם עִם־חֵתָן
מֹשֶׂה לְפָנֵי הָאֱלֹהִים : * וַיְהִי מִמָּחֳרַת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׂה
לְשַׁפַּט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־
הַבֹּקֶר עַד־הָעֶרֶב : וַיֵּרָא חֵתָן מֹשֶׂה אֵת כָּל־
אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה־הַדְּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מִדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבִדְדֶךָ
וְכָל־הָעָם נֹצֵב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר עַד־עֶרֶב : וַיֹּאמֶר
מֹשֶׂה לְחַתָּנוֹ כִּי־יָבֵא אֵלַי הָעָם לְדַרְשׁ אֱלֹהִים :
כִּי־יְהִי לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי וְשַׁפַּטְתִּי בֵּין אִישׁ
וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֲקֵי הָאֱלֹהִים וְאֶת־
הַזֹּרֹתָיו : וַיֹּאמֶר חֵתָן מֹשֶׂה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדְּבָר

שני

אשר

אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה : נָבַל תִּבְּל גַּם־אַתָּה גַּם־הָעַם
הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כָבַד מִמֶּךָ הִדְבָּר לֹא־תוֹכַל
עֲשׂוֹהוּ לְבַדָּךְ : עֲתָה שִׁמְעֵ בְקוֹלִי אֲיַעֲצֶךָ וַיְהִי
אֱלֹהִים עִמָּךְ הִיָּה אַתָּה לְעַם מֹדֵל הָאֱלֹהִים
וְהִבֵּאת אַתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים :
וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת־הַחֲקִים וְאֶת־הַתּוֹרֹת
וְהוֹרַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת־הַמַּעֲשֵׂה
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן : וְאַתָּה תִּחְזֶה מִכָּל־הָעַם אַנְשֵׁי חֵיל
יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שְׂנֵאֵי בְצַע וְשִׁמְתָה
עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת : וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעַם בְּכָל־עֵרֶת וְהָיָה
כָּל־הַדְּבָר הַגָּדוֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל־הַדְּבָר
הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ־הֵם וְהָקֵל מֵעֲלֶיךָ וְנִשְׂאוּ אֹתְךָ :
אִם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוָּךְ אֱלֹהִים וַיְכַלֵּת עִמּוֹ
וְגַם כָּל־הָעַם הַזֶּה עַל־מִקְמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם : *
וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֲתָנּוֹ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר :
וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי־חֵיל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם
רֹאשִׁים עַל־הָעַם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי
חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת : וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעַם בְּכָל־
עֵת אֶת־הַדְּבָר הַקָּטָן יָבִיאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־
הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ־הֵם : וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת־חֲתָנּוֹ

של ושי

מלוע

יתרו

פ

וילך לו אל-ארצו : *

ימי רביעי בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני : ויסעו מדפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר : ומשה עלה אל-האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל : אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואישא אתכם על-כנפי נשרים ואבא אתכם אלי : ועתה אם-שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את-בריתי והייתם לי סגולה מקל-העמים כי-לי כל הארץ : ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל : * ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל-הדברים האלה אשר צוהו יהוה : ויענו כל-העם יחדו ויאמרו כל אשר-דבר יהוה נעשה וישב משה את-דברי העם אל-יהוה : ויאמר יהוה אל-משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם-בך יאמינו לעולם ויגד משה את-דברי העם אל-יהוה : ויאמר יהוה אל-משה לך אל-העם

ימי רביעי
 פרשת יום
 א' של
 שבועות

חמשי

ומדשתם

וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים
 ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה
 לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם
 סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע
 בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד
 כי סקול יסקל או ירה יורה אם בהמה אם איש
 לא יחיה במשך היכל המה יעלו בהר: וירד
 משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו
 שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת
 ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי
 בהיורת הבקר ויהי קלות וכדקים וענן כבד על
 ההר וקר שבר חזק מאד ויחרד כל העם אשר
 במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים
 מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני
 עשן כלו כפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל
 עשנו בעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד:
 ויהי קול השבר הזקק וחזק מאד משה ידבר
 והאלהים יעננו בקול: * וירד יהוה על הר סיני
 אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש
 ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל משה רד הער
 בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב:

ששי

יתרו

וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגְזָשִׁים אֶל־יְהוָה יתְקַדְּשׁוּ כִּן־יִפְרֹץ
 בָּהֶם יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִכַל הָעָם
 לַעֲלֹת אֶל־הַר סִינַי כִּי־אַתָּה הֵעַרְתָּה בְּנוֹ לֵאמֹר
 הִגְבַּל אֶת־הָהָר וְקַדְּשֵׁתוּ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה לְךָ־
 יָד וְעָלִיתָ אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל־
 יְהִרְסוּ לַעֲלֹת אֶל־יְהוָה כִּן־יִפְרֹץ בָּם: וַיֵּרֶד מֹשֶׁה
 אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: ס וַיִּדְבַר
 אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 לְאֹמֶר: ס אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים
 לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי לֹא־
 תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
 מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם
 מִתַּחַת לָאֶרֶץ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
 תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד
 עֵוֹן אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים
 לְשָׁנָאֵי וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי
 מִצְוֹתַי: ס לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יִשָּׂא
 אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוּא: פ
 זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
 וְעָשִׂיתָ

כ

פעמי
 צבור
 וליחיד
 כסוף זה
 הספר

ועשית

וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלֹאכֶתְךָ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וְלִיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא-תַעֲשֶׂה כָּל-מְלָאכָה אֹתָהּ וּבִנְיָהּ וּבְרִיתְךָ
 עֲבָדְךָ וְאַמְתְּךָ וּבְהִמְתֶּךָ וְגִרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
 בִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-
 הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת
 וַיְקַדְּשֶׁהוּ : ם כְּבֹד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ
 לְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָרֶמֶת אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ : ם לֹא תִרְצַח : ם לֹא
 תַעֲנֶה בְרַעְךָ עַד שֹׁקֶר : ם לֹא
 תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ : ם לֹא
 תַחְמֹד אִשְׁתֵּי רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאֶמְתּוֹ וְשׁוֹרָו וְחֲמֹרָו
 וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ * : ם

שְׁבִיעִי וְכָל-הָעַם רֵאִים אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-הַלְפִידִם וְאֵת
 קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת-הַהָדָר עֲשֵׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ
 וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֵק : וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר-אֵלֵינוּ
 עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל-יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן-נָמוּת :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אֵל-תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר
 נִסּוּת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר הִתְהַיָּה יְרֵאתוֹ
 עַל-פְּנֵיכֶם לְבַלְהִי תַחֲטְאוּ : וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרָחֵק

ומשה

משפטים

ומשה נגש אל ה' והעדר כל אשר--שם
 האלהים: ויאמר יהוה אל משה
 בזה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן--
 השמים דברתי עמכם: לא תעשוני אלהי
 כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: * מזבח אדמה
 תעשה לי וזבחת עליו את עלותיך ואת שלמיתך
 ארת צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר
 את שמי אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח אבנים
 תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבה הנפת
 עליה ותחללה: ולא תעלה במעלות על מזבחי
 אשר לא תגלה ערותך עליו: פ פ פ
 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה
 עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי
 חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא
 ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה
 לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניו
 והוא יצא בגפו: ואם אמר יאמר העבד אהבתי
 את אדני את אשתי וארת בני לא יצא חפשי:
 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת
 או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע
 ועבדו לעלם: * וכי ימכר איש

מפטיר

כא

P. 18.

את

את-בתו לאמה לא תצא בצאת העבדים : אם-
 דעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לו קרי
 לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה : ואם-
 לבנו ייעדנה במשפט הבנות יעשה לה : אם-
 אחרת יקה-לו שארה כסותה וענתה לא יגרע :
 ואם-עלש-אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין
 כסף : * ם מכה איש ומת מות יומת :
 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו
 לך מקום אשר יגוס שמה : ם וכי-
 יזר איש על-רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי
 תקחנו למות : ם ומכה אביו ואמו
 מות יומת : ם וגנב איש ומכרו
 ונמצא בידו מות יומת : ם ומקלל
 אביו ואמו מות יומת : ם וכי-יריב
 אנשים והכה איש את-רעהו באבן או באגרף
 ולא ימות וגפרל למשכב : אם-יקום והתהלך
 בחוץ על-משענתו ונקרה המכה רק שבתו יתן
 ורפא ירפא : * ם וכי-יכה איש
 את עבדו או את-אמתו בשבט ומרת תחת ידו
 נקם ינקם : אך אם-יום או יומים יעמד לא יקם כי
 בספו הוא : ם וכי-ינצו אנשים

ונגפו

משפטים

וַיִּגְפוּ אִשָּׁה הָרְדָה וַיֵּצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יְהִיָּה אִסּוּן
עָנּוּשׁ יַעֲנֹשׁ בְּאִשֶּׁר יִשִּׁית עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה
וְנָתַן בַּפְּלָלִים : וְאִם-אִסּוּן יְהִיָּה וְנִתְּתָה נַפְשׁ
תַּחַת נַפְשׁ : עֵינַי תַּחַת עֵינַי שֵׁן תַּחַת שֵׁן יַד תַּחַת
יַד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל : כֹּוֹיָה תַּחַת כֹּוֹיָה פָּצַע תַּחַת
פָּצַע חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה : ם וְכִי-
יָבֹה אִישׁ אֶת-עֵינַי עֲבָדוֹ אֹו-אֶת-עֵינַי אִמְתּוֹ
וְשִׁחַתָּה לַחֲפָשִׁי יִשְׁלַחְנוּ הַתַּחַת עֵינָיו : וְאִם-שֵׁן
עֲבָדוֹ אֹו שֵׁן אִמְתּוֹ יִפִּיל לַחֲפָשִׁי יִשְׁלַחְנוּ הַתַּחַת
שֵׁנּוֹ : פ

וְכִי-יָגַח שׂוֹר אֶת-אִישׁ אֹו אֶת-אִשָּׁה וְזָמַת סָקוּל
יִסְקַל הַשׂוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת-בְּשׂוֹרוֹ וּבְעַל הַשׂוֹר
נָקִי : וְאִם שׂוֹר נִגַּח הוּא מִתְמַל שְׁלֵשִׁים וְהוֹעֵד
בְּבַעְלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ וְהִמִּית אִישׁ אֹו אִשָּׁה
הַשׂוֹר יִסְקַל וְגַם-בְּעַלָיו יוֹזֵמַת : אִם-כָּפַר יוֹשֵׁר
עָלָיו וְנָתַן פְּדִיָן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר-יוֹשֵׁר עָלָיו :
אֹו-בֶן-יָגַח אֹו-בֵית יָגַח כַּמְשֵׁפֵט הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ : אִם-
עֲבָד יָגַח הַשׂוֹר אֹו אִמָּה כֶּסֶף וְשְׁלֵשִׁים שֶׁקֶלִים
יִתֵּן לְאֲדָנָיו וְהַשׂוֹר יִסְקַל : ם וְכִי-
יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אֹו כִי-יִכְרֶה אִישׁ בּוֹ וְלֹא
יִכְסֵנוּ וְנִפְל-שָׁמָּה שׂוֹר אֹו חֲמוֹר : בְּעַל הַבּוֹר
יִשְׁלַם

ישלם כסף וישיב לבועלו והמת יהיה לו : וכי יגוף שור איש את

שור רעהו ומת ומכרו את השור החי והצו את כספו וגם את המת יחצוץ : או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו : כי יגנב איש שור או שנה

וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השנה : * אם במחירת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים : אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם אם אין לו ונמכר בגנתו : אם המצא המצא בידו

הגנבה משור עד חמור עד שנה חיים שנים ישלם : * כי יבער איש שדה או

כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם : כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדושה או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה : כי יתן איש אל

רעהו כסף או כלים לשמור וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים : אם לא ימצא הגנב

כב

שלישי בעירוק

משפטים

וְנִקְרַב בְּעַל-הַבַּיִת אֶל-הָאֱלֹהִים אִם-לֹא שָׁלַח הוּל
 יָדוֹ בַּמִּלְאכָה רַעְהוּ : עַל-כָּל-דְּבַר-פְּשַׁע עַל-שׂוֹר
 עַל-חֲמוֹר עַל-שָׂרָה עַל-שְׁלֵמָה עַל-כָּל-אֲבִיָּה
 אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי-הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר- רגל
 שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעוּן אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנַיִם הוּל
 לְרַעְהוּ : כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רַעְהוּ
 חֲמוֹר אִו-שׂוֹר אִו-שָׂרָה וְכָל-בְּהֵמָה לְשִׁכְרוֹ וּמֵרַת
 אִו-נִשְׁבֵּר אִו-נִשְׁבָּה אִין רֵאָה : שְׁבַע־רַת יְהוָה
 תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם-לֹא שָׁלַח יָדוֹ בַּמִּלְאכָה
 רַעְהוּ וְלָקַח בְּעַלְיוֹ וְלֹא יִשְׁלַם : וְאִם-גָּנַב יִגְנַב
 מֵעַמּוֹ יִשְׁלַם לְבְּעַלְיוֹ : אִם-טָרַף יִטְרַף יִבְאֶהוּ
 עַד הַטָּרְפָה לֹא יִשְׁלַם : פ
 וְכִי-יִשְׁאֵל אִישׁ מֵעַם רַעְהוּ וְנִשְׁבֵּר אִו-מֵת בְּעַלְיוֹ
 אִין-עַמּוֹ שְׁלַם יִשְׁלַם : אִם-בְּעַלְיוֹ עַמּוֹ לֹא יִשְׁלַם
 אִם-שִׁכְרוֹ הוּא בָּא בְּשִׁכְרוֹ : כִּי וְכִי-
 יִפְתָּה אִישׁ בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא-אֲרָשָׁה וְשָׁכַב
 עִמָּהּ מָהוֹר יִמְהַרְנֶה לוֹ לְאִשָּׁה : אִם-מֵאֵן
 יִמְאֵן אֲבִיָּה לְהַתְתָּה לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקַל בְּמֵהַר
 הַבְּתוֹלָת : מְכַשְׁפָּה לֹא תַחֲיֶה : כָּל-
 שָׁכַב עִם-בְּהֵמָה מוֹת יוֹמָת : זָבַח
 לְאֱלֹהִים יַחֲרֵם בְּלִתִּי לִירְוָה לְבָדוֹ : וְגַר לֹא- רגל
 תּוֹנֶה-

הזנה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים : כל אלמנה ויתום לא תענון : אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו : וחרה אפי וחרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים :

פ

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא יהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך : אם חבל תחבל עולמת רעה עד בא השמש תשיבנו לו : כי הוא בסורתו לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני :

פרשת יום ב' אונ' של חול המועד של פסח כסותו ק' רביעי קדש

לא תקלל ונשיא בעמך לא תאזר : מלא אתה ודמעה לא תאחר בכור בניה תתן לי : בן תעשה לשרך לא צאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי : ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו :

כג

השוא שמע שוא אל תשת ירך עם דשע להיות עד חמס : לא תהיה אחרי דבים לרעות ולא תענה על רב לנזת אחרי דבים להטות :

משפטים

וְדָל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבּוֹ : ס
 תִּפְגַּע שׁוֹר אֵיבֶךָ אִם חָמְרוֹ תַעֲרֶה הַשֵּׁב תִּשְׁיבֶנּוּ
 לוֹ : ס כִּי תִרְאֶה חָמוֹר שְׁנֵאֶךָ
 רִבֵּץ תַּחַת מִשְׁאָלוֹ וְחָדְלָתָ מֵעֹזֵב לוֹ עֹזֵב תַעֲזֹב
 עָמוֹ : * ס לֹא תִטָּה מִשְׁפָּט אֲבִינֶךָ
 בְּרִיבּוֹ : מִדְּבַר-שִׁקָּר תִּרְחֹק וְנִקִּי וְצַדִּיק אַל-תִּהְדָּג
 כִּי לֹא-אֲצַדִּיק רָשָׁע : וְשֹׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשֹּׁחַד
 יַעֲנֵךְ פְּקָחִים וַיִּסְלַף דְּבַר־צַדִּיקִים : וְגַר לֹא תִלְחָץ
 וְאַתָּם יִרְעוּתֶם אֶת-נַפְשׁ הַגֵּר כִּי-גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם : וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת-אֲדָמָתְךָ וְאִסַּפְתָּ
 אֶת-תְּבוּאָתָהּ : וְהַשְּׁבִיעַת תִּשְׁמַטְנָהּ וְנִטְשָׁתָהּ
 וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמֶּךָ וַיִּתְּרֶם תֹּאכַל חֵיט הַשָּׂדֶה
 בֵּין תַעֲשֶׂה לְכַרְמֶךָ לְזֵיתֶךָ : שְׁשַׁת יָמִים תַעֲשֶׂה
 מֵעֵשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹדְךָ
 וְחִמְךָ וַיִּנְפֹשׁ בֵּין-אֲמָתֶךָ וְהַגֵּר : וּבְכָל אֲשֶׁר-
 אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרַיִם לֹא
 תִזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עַל-פִּיךָ : שְׁלֹשׁ רִגְלִים תִּחַג לִי
 בַשָּׁנָה : אֶת-חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים
 תֹּאכַל מִצּוֹת כֶּאֱשֶׁר צִוִּיתֶךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ
 הָאֲבִיב כִּי-בּוֹ יֵצְאֶת מִמִּצְרַיִם וְלֹא-יִרְאוּ פְנֵי
 רִיגָם : וְחַג הַקִּצִּיר בְּכוּרֵי מֵעֵשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע

תמישי

בשדה

בשדה וְחַג הָאֶסֶף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפָּךָ אֶת־
 מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה : שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה
 כָּל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאֲדֹנָי יְהוָה : לֹא־תִזְכַּח עַל־חֲמִץ
 דָּם־זִבְחִי וְלֹא־יִלִּין חֶלֶב־חֲגִי עַד־בֶּקֶר : רֵאשִׁית
 בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
 תִּבְטֹל גְּדֵי בַחֲלֵב אִמּוֹ : * פ

הַנֶּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מִלְאָכִי לִפְנֶיךָ לְשַׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ ^{ששי}
 וְלִהְבִּיאָךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכֵּנְתִּי : הַשְּׁמֵר מִפְּנֵי
 וְשָׁמַע בְּקִלּוֹ אֶל־תִּמְרָ בּוֹ כִּי לֹא יֵשֵׂא לִפְשָׁעֲכֶם
 כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ : כִּי אִם־שָׁמוּעַ הַשְּׁמוּעַ בְּקִלּוֹ
 וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאִיבַתִּי אֶת־אִיבֶיךָ וְצָרְתִּי
 אֶת־צָרְרֶיךָ : כִּי־יֵלֶךְ מִלְאָכִי לִפְנֶיךָ וְהִבִּיאָךָ אֶל־
 הָאִמּוֹי וְהַחֲתָנִי וְהַכְּרוּזִי וְהַכְּנַעֲנִי הַחֹזִי וְהַיְבוּסִי
 וְהַכְּחָדְרָהּ : לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא־
 תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיהֶם כִּי הָרַסְתָּ תְהַרְסֵם
 וְשָׁבַר תִּשְׁבֵּר מִצְבֹּתֵיהֶם : וְעַבְדֵתֶם אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת־לַחְמֶךָ וְאֶת־כִּימֶיךָ וְהַסְדֵּרְתִּי

מִחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ : * ס ^{שביעי}
 לֹא־תִהְיֶה
 מִשְׁכָּלָה וְעִקְרָה בְּאֶרֶץ אֶת־מִכְפָּר יְמִיךָ אִמְלֵא :
 אֶת־אִימָתִי אֲשַׁלַּח לִפְנֶיךָ וְהִמַּתִּי אֶת־כָּל־הָעָם
 אֲשֶׁר תָּבֵא בָהֶם וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־אִיבֶיךָ אֵלֶיךָ עֲרֹף :
 וְשִׁלַּחְתִּי

משפטים

וּשְׁלַחְתִּי אֶת־הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וַגִּרְשָׁה אֶת־הַחַיִּי
אֶת־הַכְּנֻעֵנִי וְאֶת־הַחֲתִי מִלְּפָנֶיךָ : לֹא אֶגְרֹשׁ
מִפְּנֶיךָ בְּשָׂגָה אַחֲרַת פֶּן־תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׂמֵמָה
וְרָבָה עָלֶיךָ חֵיַת הַשָּׂדֶה : מֵעַט מֵעַט אֶגְרֹשׁ
מִפְּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְּרֹה וְנַחֲלֹת אֶת־הָאָרֶץ :
וְשִׁתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ מֵיַם־סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים
וּמִמִּדְבָּר עַד־הַנָּהָר כִּי אֲתֹן בְּיַדְכֶם אֶת־יְשֵׁבֵי
הָאָרֶץ וַגִּרְשָׁתֶמוּ מִפְּנֶיךָ : לֹא תִכְרֹת לָהֶם
וְלֹא־הִיָּהֶם בְּרִית : לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרֶץ פֶּן־יִחַטִּיאוּ
אֶתְּךָ לִי כִי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לָּךְ
לְמוֹקֵשׁ :

פ'לרע

פ

וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֶל־יְהוָה אֶתְּהַ וְאֶחְרֹן
גִּדְבַּ וְאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
מִרְחֹק : וַנִּגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל־יְהוָה וְהֵם לֹא יָגִשׁוּ
וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ : וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם
אֵת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן
כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־
דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה : וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל־דְּבָרֵי
יְהוָה וַיִּשְׁכַּם בְּבֹקֶר וַיָּבֵן מִזְבֵּחַ תַּחַת הַרְהָר
וַיִּשְׁתַּחֲוֶיֶם עֲשָׂרָה מֵצֻבָה לְשָׁנָיִם עֲשָׂר שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁלַח אֶת־נְעָרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ

כד

עלה

עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים : ויקח
 משה הצי הדם וישם באגנת וחיצי הדם זרק על-
 המזבח : ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם
 ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע :
 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר
 הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על
 כל הדברים האלה : ויעל משה ואהרן נדב
 ואביר הוא ושבעים מוקני ישראל : ויראו את
 אלהי ישראל ותחת דגליו כמעשה לבנות
 הסביר וכעצם השמים לטהר : ואל-אצילי
 בני ישראל לא שלח ידו ויחוו את האלהים
 ויאכלו וישתו : ׀ ויאמר יהוה
 אל-משה עלה אלי ההרה והירה שם ואתנה לך
 את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כהבתי
 להורתם : ויקם משה ויהושע משדתו ויעל
 משה אל-הר האלהים : ואל-הוקנים אמר שבו-
 לנו בזה עד אשר נשוב אליכם ודהנה אהרן
 וחור עמכם מי-בעל דברים יגש אליהם : * ויעל
 משה אל-ההר ויכס הענן את-ההר : וישכן כבוד-
 יהוה על-ההר כיני ויכסרו הענן ששת ימים
 ויקרא אל-משה ביום השביעי מתוך הענן :
 ומדאה

מפטיח

תְּרוּמָה

וּמְרֵאָה כְּבוֹד יְהוָה כֹּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֵאשׁ הַהָר
לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֵנָן
וַיַּעַל אֶל-הָהָר וַיְהִי מִשְׁחָה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה : פ פ פ

כה P. 19.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תִּקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי : וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ
מֵאֲתֶם זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁרֶת : וְהִתְכַלֶּת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֹזִים : וְעֹרֹת אֵילִם מְאֲדָמִים
וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וְעֻצֵי שְׁטִיִּם : * שֶׁמֶן לַמָּאֵר בְּשָׂמִים
לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים : אֲבִי-שֶׁהֶם
וְאֲבֵנֵי מִלֵּאִים לְאֹפֶד וְלַחֹשֶׁן : וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
וּשְׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם : בְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מְרַאֵה אֹתְךָ
אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנֹת כָּל-כֵּלָיו וְכֵן
תַּעֲשׂוּ : * וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֻצֵי שְׁטִיִּם
אֲמֹתָיִם וְהֻצִי אֲרָכּוֹ וְאָמְרָה וְהֻצִי רָחְבּוֹ וְאָמְרָה וְהֻצִי
קָמְתּוֹ : וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמְחוּץ
תִּצְפְּנוּ וְעֲשִׂיתָ עָלָיו זָר זָהָב סָבִיב : וַיִּצְקָתָ לּוֹ
אַרְבַּע טַבַּעֹת זָהָב וְנִתְתְּרָה עַל אַרְבַּע פַּעֲמוֹתָיו
וּשְׁתֵּי טַבַּעֹת עַל-צִלְעוֹ הָאַחֶרֶת וּשְׁתֵּי טַבַּעֹת
עַל-צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית : וְעֲשִׂיתָ בְּהֵי עֻצֵי שְׁטִיִּם וְצִפִּיתָ

אתם

אתם זהב : והבאת את הכרים בטבעות על
 צלעות הארץ לשאת את הארץ בהם : בטבעות
 הארץ יהיו הכרים לא יסרו ממנו : ונתת אל-
 הארץ את העדר אשר אתן אליך : * ועשית ^{שני}
 כפורת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה
 וחצי רחבה : ועשית שנים כרבים זהב מקשה
 תעשה ארתם משני קצות הכפורת : ועשה כרוב
 אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן-
 הכפורת תעשו את הכרבים על שני קצותיו :
 והיו הכרבים פרושי כנפים למעלה סככים
 בכנפיהם על הכפורת ופניהם איש אל-אחיו
 אל הכפורת יהיו פני הכרבים : ונתת את-
 הכפורת על הארץ מלמעלה ואל הארץ תתן
 את העדר אשר אתן אליך : ונועדתי לך שם
 ודברתי אתך מעל הכפורת מבין שני הכרבים
 אשר על ארון העדר את כל אשר אצוה אותך
 אל בני ישראל :

פ

ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
 רחבו ואמה וחצי קמתו : וצפית אתו זהב טהור
 ועשית לו יד זהב סביב : ועשית לו מסגרת
 טפת סביב ועשית יד זהב למסגרתו סביב :

כה א ג ז ועשית

הרומה

וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבָּעֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֹתָן הַטַּבָּעֹת
עַל אַרְבַּע הַפְּאֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רִגְלָיו : לְעַמּוּד
הַמִּסְגָּרָה תְּהִיֵּן הַטַּבָּעֹת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת
אֶת־הַשְּׁלֶחֶן : וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שֹׁטִים
וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאֲבָם אֶת־הַשְּׁלֶחֶן : וְעָשִׂיתָ
קַעֲרֹתָיו וּכְפֹתָיו וְקִשּׁוֹרָתָיו וּמִנְקִיָּהוּ אֲשֶׁר יִסָּךְ
בָּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם : וְנָתַתָּ עַל־הַשְּׁלֶחֶן
לֶחֶם פָּנִים לְפָנָי תָּמִיד : פ

שלישי

וְעָשִׂיתָ מִנְּרָה זָהָב טָהוֹר מְקֻשָּׁה תַּעֲשֶׂה
הַמְּנוֹרָה יִרְכָּה וְקָנָה גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ
מִמָּנָה יִהְיוּ : וְשֵׁשׁ קָנִים יֵצְאוּ מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה
קָנֵי מְנָרָה מִצְדָּה הַיְאֹחַד וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנָרָה
מִצְדָּה הַשֵּׁנִי : שְׁלֹשָׁה גְּבִעִים מִשְׁקָדִים בְּקָנָה
הַיְאֹחַד כַּפְתֹּר וּפְרָח וְשְׁלֹשָׁה גְּבִעִים מִשְׁקָדִים
בְּקָנָה הַיְאֹחַד כַּפְתֹּר וּפְרָח בֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֵּצְאוּ מִן־הַמְּנָרָה : וּבַמְּנָרָה אַרְבָּעָה גְּבִעִים
מִשְׁקָדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ : וּכְפֹתֹר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמָּנָה וּכְפֹתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמָּנָה
וּכְפֹתֹר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמְּנָרָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֵּצְאוּ מִן־הַמְּנָרָה : כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקִנְתָּם מִמָּנָה
יִהְיוּ כְּלָה מְקֻשָּׁה אֶחָת זָהָב טָהוֹר : וְעָשִׂיתָ אֹתָן

גדליה

וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמְּנָרָה

גִּרְתִּיָּה שְׂבָעָה וְהֵעֵלָה אֶת־גִּרְתִּיָּה וְהֵאָוִיר עַל־
עֵבֶר פְּנֵיהָ : וּמִלְקַחֶיהָ וּמִחֲתֹתֶיהָ זָהָב טָהוֹר :
כֶּבֶד זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל־הַבָּלִים
הָאֵלֶּה : וּרְאֵה וַעֲשֶׂה בְּתַכְנִיתָם אֲשֶׁר־אָתָּה מְרַאֶה

בְּהָר : ס וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה כו

עֲשֶׂה יְרִיעֹת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְתַכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְהַלְּלָעֵת
שְׁנֵי כֹרֶבִים מִעֵשָׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם : אַרְבֵּי
הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאֲמָה וּרְחֹב
אַרְבַּע בָּאֲמָה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְכָל־
הַיְרִיעֹת : חֲמִשׁ הַיְרִיעֹת תִּהְיֶינן חֲבֵרוֹת אִשָּׁה אֶל־
אֶחָתָהּ וְחֲמִשׁ יְרִיעֹת חֲבֵרוֹת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ :
וַעֲשִׂיתָ לְלֹאֵת תַּכְלֶת עַל שְׁפָרַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִקְצֵה בְּחִבְרַת וּבֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁפְרַת הַיְרִיעָה
הַקִּיצוֹנָה בְּמַחְבְּרַת הַשְּׁנַיִת : חֲמִשִּׁים לְלֹאֵת
תַּעֲשֶׂה בַיְרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת תַּעֲשֶׂה
בְּקִצֵּה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בְּמַחְבְּרַת הַשְּׁנַיִת מִקְבִּילַת
הַלְּלָאֵת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ : וַעֲשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קָרְסִי
זָהָב וְחִבְרֹת אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ
בְּקָרְסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד : וַעֲשִׂיתָ יְרִיעֹת עֹזִים
לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתִי עֲשָׂרָה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה
אֹתָם : אַרְבֵּי הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֲמָה

תרומה

וְרַחֵב אַרְבַּע בְּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת
לַעֲשֹׂתֶי עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת: וְחִבְרֹת אֶת-חֲמֹשׁ הַיְרִיעוֹת
לְכָד וְאֶת-שֵׁשׁ הַיְרִיעוֹת לְכָד וּכְפֹלֹת אֶת-הַיְרִיעָה
הַשְּׁשִׁית אֶל-מוֹל פְּנֵי הָאֹהֶל: וְעֲשִׂיתָ חֲמֹשִׁים
לְלֹאֵת עַל-שַׁפְּת הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצָנָה בְּחִבְרֹת
וְחֲמֹשִׁים לְלֹאֵת עַל שַׁפְּת הַיְרִיעָה הַחִבְרֹת
הַשְּׁנִיית: וְעֲשִׂיתָ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמֹשִׁים וְהִבֵּאתָ
אֶת-הַקַּרְסִים בְּלֹאֵת וְחִבְרֹת אֶת-הָאֹהֶל וְהָיָה
אֶחָד: וְסָרַח הָעֹדֵף בְּיְרִיעוֹת הָאֹהֶל חֲצֵי הַיְרִיעָה
הָעֹדֵפֹת תִּסְרַח עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן: וְהָאֹמָה מִזֶּה
וְהָאֹמָה מִזֶּה בְּעֹדֵף בְּאַרְבַּע יְרִיעוֹת הָאֹהֶל יִהְיֶה
סָרוּחַ עַל-צִדֵי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסּוֹתוֹ: וְעֲשִׂיתָ
מְכַסֵּה לְאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מֵאַדְמִים וּמְכַסֵּה
עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְּמַעְלָה: * פ

רביעי

וְעֲשִׂיתָ אֶת-הַקַּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים:
עֶשְׂרֵה אַמּוֹת אַרְבַּע הַקַּרֶשׁ וְאֹמָה וְחֲצֵי הָאֹמָה
רַחֵב הַקַּרֶשׁ הָאֶחָד: שְׁתֵּי יָדוֹת לְקַרֶשׁ הָאֶחָד
מִשְׁלֹבֹת אִשָּׁה אֶל-אַחֲתָהּ בֵּן תַּעֲשֶׂה לְכֹל קַרֶשֶׁי
הַמִּשְׁכָּן: וְעֲשִׂיתָ אֶת-הַקַּרְשִׁים לְמִשְׁכָּן עֶשְׂרִים
קַרֶשׁ לַפָּאֵת נִגְבָּה תִּימְנָה: וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי-כֶסֶף
תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקַּרֶשׁ שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת-

הקרש

הַקָּרֶשׁ הַאֲחֵר לְשֵׁנֵי יְרֵחֵי וּשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת
 הַקָּרֶשׁ הַאֲחֵר לְשֵׁנֵי יְרֵחֵי : וּלְצִלַּע הַמִּשְׁכָּן
 הַשְּׁנִי לְפֶאת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ : וְאַרְבָּעִים
 אַדְנִיָּהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הַאֲחֵר
 וּשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הַאֲחֵר : וּלְיִרְכְּתֵי
 הַמִּשְׁכָּן יָמָה תַּעֲשֶׂה שְׁשֶׁה קָרְשִׁים : וּשְׁנֵי
 קָרְשִׁים תַּעֲשֶׂה לְמַקְצֵעֹת הַמִּשְׁכָּן בְּיִרְכְּתֵים :
 וַיְהִי הַתָּאֲמִם מִלְּמִטָּה וַיִּחַדְּוּ יְהִי תָמִים עַל־רֵאשׁוֹ
 אֶל־הַטְּבַעַת הַאֲחֵר בֶּן יְהִיָּה לְשְׁנֵיָהֶם לְשְׁנֵי
 הַמַּקְצָעֹת יְהִי : וְהִי שְׁמֹנֶה קָרְשִׁים וְאַדְנֵיָהֶם
 כֶּסֶף שְׁשֶׁה עָשָׂר אַדְנִים שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ
 הַאֲחֵר וּשְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הַאֲחֵר : וְעֲשִׂיתָ
 בְּרִיחַם עֲצֵי שֹׁמֵיִם תַּמְשָׁה לְקָרְשֵׁי צִלַּע־
 הַמִּשְׁכָּן הַאֲחֵר : וְהַמְשָׁה בְּרִיחַם לְקָרְשֵׁי צִלַּע־
 הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִי וְהַמְשָׁה בְּרִיחַם לְקָרְשֵׁי צִלַּע
 הַמִּשְׁכָּן לְיִרְכְּתֵים יָמָה : וְהַבְּרִיחַ הַהַיְכָל בְּתוֹךְ
 הַקָּרְשִׁים מִבְּרֵחַ מִן־הַקְּצָה אֶל־הַקְּצָה : וְאֶת־
 הַקָּרְשִׁים הַתְּצִיבָה זָהָב וְאֶת־טְבַעְתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה
 זָהָב בָּתִּים לְבְּרִיחָם וְצִפִּיתָ אֶת־הַבְּרִיחַם זָהָב :
 וְהַקְּמֹתָ אֶת־הַמִּשְׁכָּן כַּמִּשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הָרְאִיתָ
 בְּהָר : * ס וְעֲשִׂיתָ פֹרְכֹת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן

ותולעת

חמישי

תרומה

ותולעת שני ויש משור מעשה חשב יעשה
 אתה כרבים : ונתתה אתה על ארבעה עמודי
 שטים מצפים זהב ווייהם זהב על ארבעה ארני
 כסף : ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת
 שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה
 הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים :
 ונתת את הכפרת על ארון העדות בקדש
 הקדשים : ושמת את השלחן מחוץ לפרכת
 ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן
 הימנה והשלחן תתן על צלע צפון : ועשית
 מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
 ויש משור מעשה רקם : ועשית למסך חמשה
 עמודי שטים וצפית אתם זהב ווייהם זהב ויצקת
 להם חמשה ארני נחשת : * ס ועשית
 את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש
 אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו :
 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין
 קרנתיו וצפית אתו נחשת : ועשית סירתיו לדשנו
 ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתותיו לכל כלי
 תעשה נחשת : ועשית לו מכבד מעשה רשת
 נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעות נחשת

מלרע

ששי
כז

על

עַל אַרְבַּע קְצוּתָיו : וְנִתְּחַח אֹתָהּ תִּתַּח כְּרֹכַב
הַמִּזְבֵּחַ מִלְמַטָּה וְהִיְתָה הַדָּשֶׁת עַד הַצִּי הַמִּזְבֵּחַ :
וְעָשִׂיתָ בְּדִים לַמִּזְבֵּחַ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ
אֹתָם נְחֹשֶׁת : וְהוּבָא אֶת־בְּדָיו בְּטַבָּעוֹת וְהָיוּ
הַבְּדִים עַל־שְׁתֵּי צְלָעוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּשֵׂאת אֹתוֹ : נָכוֹב
לַחַת הַתְּעֻשָׂה אֹתוֹ כְּאִשֶׁר הִרְאָה אֲתָךְ בְּהָר בֵּן
יַעֲזָבוֹ : * ם וְעָשִׂיתָ אֶת־חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן
לְפָאֵת נֹגֵב־תֵּימָנָה קִלְעִים לַחֲצֵר שֵׁשׁ מָשׁוֹר
מֵאָה בְּאֵמָה אֶרֶךְ לְפָאֵה הָאֶחָת : וְעַמֻּדָיו עֶשְׂרִים
וְאֲדָנִיָּהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעַמֻּדִים וְחֲשֻׁקֵיהֶם
כֶּסֶף : וְכֵן לְפָאֵת צָפוֹן בְּאֶרֶץ קִלְעִים מֵאָה
אֶרֶךְ וְעַמֻּדָיו עֶשְׂרִים וְאֲדָנִיָּהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וְעַמֻּדָיו ק
וְוֵי הָעַמֻּדִים וְחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף : וְרֹחַב הַחֲצֵר
לְפָאֵת־יָם קִלְעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרֵה
וְאֲדָנִיָּהֶם עֶשְׂרֵה : וְרֹחַב הַחֲצֵר לְפָאֵת קִדְמָה
מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה : וְחֲמִשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה
קִלְעִים לְכַתֵּף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה :
וּלְכַתֵּף הַשְּׂנִיית חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה קִלְעִים עַמֻּדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה : וְלִשְׁעַר הַחֲצֵר
מִסָּךְ עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מָשׁוֹר מְעֻשָׂה רִקְם אֲרַבְּעָה

שביעי

ועמדיו ק

ואדניהם

תצוה

מפטיר ואדניהם ארבעה : * כל עמולי החצר סביב

מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת :

ארך החצר מאה באמה ורחב וחמשים בחמשים

וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת :

לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדותיו וכל

יתדת החצר נחשת : P.20.

תצוה ואת בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך

כתית למאור להעלות נר תמיד : באהל מועד

מחוץ לפרכת אשר על העדות יערך אתו אהרן

ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם

לדורתם מאת בני ישראל : ואתה

הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו

מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא

אלעזר ואיתמר בני אהרן : ועשית בגדי קדש

לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת : ואתה תדבר

אל כל חכמי לב אשר מלאאתיו רוח חכמה

ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי : ואלה

הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת

תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן

אחיק ולבניו לכהנו לי : והם יקחו את הזהב

ואת החתכות ואת הארזמן ואת תולעת השני

ואת

פ

ואת השש *

ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
 ושש משור מעשה חשב : שתי כתפת חברת
 יהיה לו אל שני קצותיו וחבר : וחשב אפרתו
 אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת
 וארגמן ותולעת שני ושש משור : ולקחת את
 שתי אבני שדה ופתחת עליהם שמורת בני
 ישראל : * עשה משמתם על האבן האחת ואת
 שמורת השדה הנותרים על האבן השנית
 כתולדתם : מעשה חרש אבן פתוחי חרותם
 תפתח את שתי האבנים על שמרת בני ישראל
 מסבת משבצות זהב תעשה אתם : ושמרת את
 שתי האבנים על כתפת האפוד אבני זכרון לבני
 ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על
 שתי כתפיו לזכרון : * ס ועשית משבצות שני
 זהב : ושתי שרשרת זהב נהור מגבלת תעשה
 אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבת
 על המשבצות : ס ועשית חשן
 משפט מעשה חשב כמעשה אפוד תעשנו זהב
 תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור תעשה
 אתו : רבוע יהיה כפול זרת ארבו וזרת רחבו :
 כו א 1 26 ומלא את

תצוה

ומלא את בן מלא את אבן ארבעה טורים אבן
 טור אדם פטרה וברקת הטור האחד : והטור
 השני נפק כפיר ויהלם : והטור השלישי לשם
 טבו ואחלמה : והטור הרביעי תרשיש ושהם
 וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם : והאבנים
 תהיו על שמות בני ישראל שתים עשרה על
 שמות פתותי חותם איש על שמו תהיו לשני
 עשר שבט : ועשית על החשן ששה גבלות
 מעשה עבוד זהב טהור : ועשית על החשן
 שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על
 שני קצות החשן : ונתת את שתי עבות הזהב
 על שתי הטבעות אל קצות החשן : ואת שתי
 קצות שתי העבותות תתן על שתי המשבצות
 ונתתה על כתפות האפוד אל מול פניו : ועשית
 שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות
 החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה :
 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי
 כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמדת
 מהברתו ממעל לחשב האפוד : וירכסו את
 החשן מטבעתו אל טבעות האפוד בפיתול
 תכלת להיות על חשב האפוד ולא יגח החשן
 מעל

מטבעתיו
 ה'

הצוה

קב

מֵעַל הָאֵפוֹד : וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת־שְׂמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל־לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזָכְרוֹן
לִפְנֵי־יְהוָה תָּמִיד : וְנָתַתָּ אֶל־חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת־
הָאוּרִים וְאֶת־הַתְּמִיּוֹם וְהָיוּ עַל־לֵב אֶהְרֹן בְּבֹאוֹ
לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אֶהְרֹן אֶת־מִשְׁפָּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
עַל־לִבּוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד : * ם וְעָשִׂיתָ
אֶת־מַעֲוֵל הָאֵפוֹד כְּלִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה פִּי־דֹאֲשָׁן
בְּתוֹכּוֹ עֲפָרָה יִהְיֶה לְפָיו סָבִיב מֵעֵטָה אֲדָג כַּפֵּי
תְּהַדְרָא יִהְיֶה־לוֹ לֹא יִקְרָע : וְעָשִׂיתָ עַל־שׁוֹלְיוֹ
דְּמֵי תְּכֵלֶת וְאֲדָגְמָן וְרַתּוּלְעָת שְׁנֵי עַל־שׁוֹלְיוֹ
סָבִיב וּפְעֻמָּי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב : פְּעֻמָּן זָהָב
וְרַמּוֹן פְּעֻמָּן זָהָב וְרַמּוֹן עַל־שׁוֹלְי הַמַּעֲוֵל
סָבִיב : וְהָיָה עַל־אֶהְרֹן לְשֵׁרֶת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ
בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִצְאתוֹ וְלֹא
יָמוּת : ם וְעָשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר
וּפְתַחַת עָלָיו פְּתוּחֵי חֹתָם קָדֵשׁ לַיהוָה : וְשִׂמְתָּ
אֹתוֹ עַל־פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמְצַנֶּפֶת אֶל־מוֹל
פְּנֵי־הַמְצַנֶּפֶת יִהְיֶה : וְהָיָה עַל־מִצַּח אֶהְרֹן וְנָשָׂא
אֶהְרֹן אֶת־עוֹן הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְרִישׁוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְכָל־מִתְנַגַּת קֹדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד
לְרִצּוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה : וְשִׁבְצָתָ הַבְּתֻנָּת שֵׁשׁ

שלישי

ב א ג ד ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת ועשית

תצות

ועשית מצנפת שש ואכנף תעשה מעשה
 רקם : ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם
 אכנפים ומגבעות תעשה להם לכבוד
 ולתפארת : והלבשת אתם את אהרן אחיק
 ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם
 וקדשת אתם וכהנו לי : ועשה להם מכנסים
 בד לבסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים
 יהיו : והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל
 מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש
 ולא ישאו עון ומתו הקרת עולם לו ולזרעו
 אחריו : * ס וזה הדבר אשר תעשה
 להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בין
 בקר ואילים שנים תמימים : ולחם מצות וחלת
 מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משתים
 בשמן סלת חטים תעשה אתם : ונתת אותם
 על כל אחד והקרבת אתם בפל ואת הפך
 ואת שני האילים : ואת אהרן ואת בניו תקריב
 אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים : ולקחת
 את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת
 ואת מעיל האפר ואת האפר ואת החשן
 ואפרת לו בחשב האפר : ושמת המצנפת על

מלרע

כט
לביעי

ראשו

ראשו ונתת את גיור הקדש על המצנפת :
 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו
 ומשחת אתו : ואת בניו תקריב והלכתם כתנת :
 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם
 מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת
 יד אהרן ויד בניו : והקרבת את הפר לפני אהל
 מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 הפר : ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל
 מועד : ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנות
 המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל
 יסוד המזבח : ולקחת את כל החלב המכסה את
 הקרב ואת היחרת על הכבד ואת שתי הכליות
 ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה :
 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף
 באש מחוץ למחנה חטאת הוא : ואת האיל
 האחר תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על
 ראש האיל : ושחטת את האיל ולקחת את
 דמו וזרקת על המזבח סביב : ואת האיל תנתת
 לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו
 ועל ראשו : והקטרת את כל האיל המזבחה
 עלה הוא ליהוה בית גיתות אשר ליהוה הוא :

ולקחת

חצוה

חצושי

וּלְקַחְתָּ אֶת הָאֵיל הַשֵּׁנִי וּסְמַךְ אֹהֶלְךָ וּבְנִיּוֹ אֶת-
 יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הָאֵיל : וְשִׁהַטְתָּ אֶת-הָאֵיל
 וּלְקַחְתָּ מִדָּמּוֹ וְנִתְתָּה עַל-הַתְּנוּךְ אֲזֶן אֹהֶלְךָ
 וְעַל-הַתְּנוּךְ אֲזֶן בְּנֵי הַיְמָנִית וְעַל-בֵּהֶן יָדָם
 הַיְמָנִית וְעַל-בֵּהֶן רַגְלֵם הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ אֶת-
 הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וּלְקַחְתָּ מִן הַדָּם אֲשֶׁר
 עַל-הַמִּזְבֵּחַ וּמִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְהוֹיֵת עַל-אֹהֶלְךָ
 וְעַל-בְּגְדֵי וְעַל-בְּנֵי וְעַל-בְּגְדֵי בְנֵי אֹהֶל
 וּקְדַשׁ הוּא וּבְגְדֵי וּבְנֵי וּבְגְדֵי בְנֵי אֹהֶל :
 וּלְקַחְתָּ מִן-הָאֵיל הַחֲלָב וְהָאֵלֶיּה וְאֶת-הַחֲלָב
 הַמְכֻסֶּה אֶת-הַקָּרֶב וְאֶת יִתְדֵי הַכֶּבֶד וְאֶת
 שְׁתֵּי הַבָּלִיּוֹת וְאֶת-הַחֲלָב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְאֶת
 שְׁזוֹק הַיַּמִּין כִּי אֵיל מִלֵּאִים הוּא : וְכִכֹּר לֶחֶם
 אֶחָת וְהִלֵּת לֶחֶם שֶׁמֶן אֶחָת וְרִקִּיק אֶחָד
 מִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה : וְשִׁמַּת הַכֹּל
 עַל בְּפִי אֹהֶלְךָ וְעַל כַּפֵּי בְנֵי וְהִנֵּפֶת אֹתָם תִּנּוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה : וּלְקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם וְהִקְטַרְתָּ
 הַמִּזְבֵּחַ עַל-הָעֹלָה לְרִיחַ נִיחּוֹחַ לִפְנֵי יְהוָה
 אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה : וּלְקַחְתָּ אֶת-הַחֹה מֵאֵיל
 הַמִּלֵּאִים אֲשֶׁר לְאֹהֶלְךָ וְהִנֵּפֶת אֹתוֹ תִּנּוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ לְמִנְחָה : וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ חֹזֶה

החנופה

החצוה

התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף
ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן
וכאשר לבניו : והיה לאהרן ולבניו לחק
עולם כי את בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה
יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם
תרומתם ליהוה : ובגדי הקדש אשר לאהרן
יהיו לבניו אחריהם למטה בהם ולמלאים
את ידם : שבעת ימים ילבטם הכהן תחתיו
מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש :
ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו
במקם קדש : ואכל אהרן ובניו את בשר האיל
ואת הלהם אשר בסל פתח אהל מועד :
ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם
לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם : ואם
יותר מבשר המלאים ומן הלהם עד הבקר
ושרפת את הנוחר באש לא יאכל כי קדש
הוא : ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר
צויתי אתה שבעת ימים תמלא ידם : ופר
חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת
על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו :
שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו

והיה

הצוה

וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קָדֵשׁ קָדָשִׁים כָּל־הַנִּגְעַ בַּמִּזְבֵּחַ
 יִקְדָּשׁ : * ס וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 בְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם לְיוֹם תָּמִיד : אֶת־הַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרֻבִים : וְעֶשְׂרֹן סֶלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רִבְעֵ
 הַהֵיזֵן וְגִסְרֵי רְבִיעֵת הַהֵיזֵן יִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד : וְאֵת
 הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר
 וּכְנֹסְכָהּ תַעֲשֶׂה לָּהּ לְרֵיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה :
 עֲלֵת תָּמִיד לְדַרְתֵּיכֶם פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שָׁם : וְנִעַדְתִּי
 שָׁמָּה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדָּשׁ בְּכַבְדִּי : וְקִדְשֵׁתִי
 אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֹהֶל־הָאֵרוֹן וְאֶת־בָּנָיו
 אֶקְדָּשׁ לְכַהֵן לִי : וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי
 לָהֶם לֵאלֹהִים : וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְשִׁכְנֵי
 בְּרַתּוֹכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : * פ
 וְעֲשִׂיתֶם מִזְבַּח מִקְטֹר קִטְרֹת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה
 אֹתוֹ : אֵמָּה אֲרַכּוּ וְאֵמָּה רַחְבוֹ רְבֹוע יְהִי וְאַמְתִּים
 קַמְתּוֹ מִמֶּנּוּ קִרְנָתָיו : וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־
 גִּבּוֹ וְאֶת־קִירָתָיו סָבִיב וְאֶת־קִרְנָתָיו וְעֲשִׂיתָ לוֹ זָר
 זָהָב סָבִיב : וְשֵׁתִי טָבַעַת זָהָב תַּעֲשֶׂה־לוֹ מִתַּחַת
 לַזָּר

ששי

ל
שביעי

לִזְרוּ עַל שְׁתֵּי צַלְעוֹתַי תַּעֲשֶׂה עַל-שְׁנֵי צַדָּי וְהָיָה
 לְבָתִּים לְבָדִים לְשִׂאת אֹתוֹ בְּהֶמָּה : וְעֲשִׂיתָ אֶת-
 הַבָּדִים עֲצֵי שֹׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב : וְנָתַתָּה
 אֹתָם לְפָנַי הַפְּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל-אֶרֶץ הָעֵדוּת לְפָנַי
 הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל-הָעֵדוּת אֲשֶׁר אוֹעֵד לְךָ שָׁמָּה :
 וְהִקְטִיר עָלָיו אֹהֶרֶן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר
 בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנֵּרֹת יִקְטִירָנָה : * וּבִהְעֵלֶת אֹהֶרֶן
 אֶת-הַנֵּרֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד
 לְפָנַי יְהוּה לְדֹרֹתֵיכֶם : לֹא-תֵעָלוּ עָלָיו קְטֹרֶת
 זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֶסֶךְ לֹא תִסְכּוּ עָלָיו : וְכִפֵּר
 אֹהֶרֶן עַל-קֹרְנֹתָיו אַחַת בְּשָׁנָה מִדָּם חֲטָאת
 הַכֹּפְרִים אַחַת בְּשָׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם
 קֹדֶשׁ-קֹדְשִׁים הוּא לִיהוּה : פ פ פ

א'ת
 בְּהִיטִיבוֹ
 מִפְטִיר

P.21. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּי תִשָּׂא אֶת-
 רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְפִקְדֵיהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ
 כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לִיהוָה בְּפִקֹּד אֹתָם וְלֹא-יְהִי בָהֶם
 גֵּנֶף בְּפִקֹּד אֹתָם : זֶה וַיִּתְּנוּ כָּל-הָעֵבֶר עַל-
 הַפִּקְדִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים
 גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לִיהוָה : *
 כָּל הָעֵבֶר עַל-הַפִּקְדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה יִתְּנוּ תְּרוּמַת יְהוָה : הַעֲשִׂיר לֹא-יִרְכָּת

פרשת
 שקלים

תשא

וְהָיָה לָא יִמְעִיט מִמְחֲצִית הַשֶּׁקֶל לְתוֹרֵי אֹרֹת
תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם : וּלְקַחְתָּ אֶת-
כֶּסֶף הַכֹּפְרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל-
עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן
לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם : * פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : וַעֲשִׂיתָ כִּי־וַיִּזְרַח
בְּחֹשֶׁת וּבְנוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין-אֹהֶל
מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם : וּרְחֲצוּ אֹהֶל
וּבְנָיו מִמֶּנּוּ אֶת-יְרֵיָהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם : בְּבֹאֵם אֶל-
אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ-מַיִם וְלֹא יָמָרוּ אִם בְּגִשְׁתֶּם
אֶל-הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁלַּח לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה : וּרְחֲצוּ
יְרֵיָהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָרוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֵק-עוֹלָם
לִי וּלְיִרְעוֹ לְדֹרֹתָם : * פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאֵתָּה קַח-לָךְ
בְּשָׁמִים רֹאשׁ מֶרְ-דְּרוֹר חֲמִשׁ מֵאוֹת וּקְנִימֶן-
בְּשָׁם מְחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם וּקְנִיה-בְּשָׁם
חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם : וּקְדָה חֲמִשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת הֵינִי : וַעֲשִׂיתָ אֹתוֹ שֶׁמֶן מְשַׁחַת-
קֹדֶשׁ רִקַּח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רִקַּח שֶׁמֶן מְשַׁחַת-
קֹדֶשׁ יִהְיֶה : וּמְשַׁחַת בּוֹ אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-
אֲרוֹן הָעֵדוּת : וְאֶת-הַשְּׁלֶחַן וְאֶת-כָּל-בְּלִיּוֹ וְאֶת-

הַמְנֹרָה

הַמְנַרְה וְאֶת-כְּלִיָּהּ וְאֶת מִזְבַּח הַקְטֹרֶת : וְאֶת-
 מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְאֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-בְּנֵי :
 וְקִדְשֹׁת אֲתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים כָּל הַנִּגְע
 בָּהֶם יִקְדָּשׁ : וְאֶת-אֶהֱרֹן וְאֶת-בְּנָיו תִּמְשַׁח
 וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֵן לִי : וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר
 לֵאמֹר שֹׁמֵן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹתֵיכֶם :
 עַל-בֶּשֶׂר אָדָם לֹא יִסָּךְ וּבְמַתְכַנְתּוֹ לֹא תַעֲשֶׂהוּ
 כְּמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם : אִישׁ אֲשֶׁר
 יִדְקַח כְּמֹהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל-זָר וְנִכְרַת
 מֵעַמּוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 קַח-לָךְ סָמִים נָטָף וְשִׁחֲלֹלֶת וְהִלְבְּנָה סָמִים
 וּלְכַנֵּה זִכָּה בָד בְּבָד יִהְיֶה : וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת
 רֻקַח מַעֲשֵׂה רֻקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ : וְשִׁחֲקַת
 כִּימְנֶה הָרֶק וְנִתְתְּרוּ מִמֶּנּוּ לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לָךְ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים
 תִּהְיֶה לָכֶם : וְהַקְטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכַנְתָּהּ
 לֹא תַעֲשֶׂהוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָךְ לִיהוָה : אִישׁ
 אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כְּמֹזֶה לְהַרְיִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת
 מֵעַמּוֹ : * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: רֵאָה קִרְאתִי בְשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן-אוּרִי בֶן-חֹר
 לְמִטָּה יְהוּדָה : וְאִמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחַכְמָה
 כֹּז ב ב ב ז ובתבונה

לא

קדש

תשא

וּבְתוֹנָה וּבְדַעַת וּבְכָל-מְלָאכָה : לְחֹשֶׁב מַחֲשָׁבֹת
לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְנַחֲשֹׁת : וּבְחַרְשֹׁת אֶבֶן
לְמִלְאֵת וּבְחַרְשֹׁת יַעַן לַעֲשׂוֹת בְּכָל-מְלָאכָה :
וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֶת-אֱהֲלִיאֵב בֶּן-אֲחִיסָמֵךְ
לְמִטָּה-דָּן וּבְלֵב כָּל-חֵכֶם-לֵב נֹתְתִי חֲכָמָה וְעָשׂוֹ
אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ : אֵת אֶהְל מוֹעֵד וְאֶת-
הַזָּהָרִן לַעֲדוֹת וְאֶת-הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת
כָּל-כְּלֵי הָאֹהֶל : וְאֶת-הַשְּׁלֶחֶן וְאֶת-כְּלָיו וְאֶת-
הַמִּנְרָה הַמְּהַרְרָה וְאֶת-כָּל-כְּלֵיהָ וְאֶת מִזְבַּח
הַקְּטֹרֶת : וְאֶת-מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-כְּלָיו
וְאֶת-הַכִּיּוֹר וְאֶת-כַּנּוֹ : וְאֶת בְּגְדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת-
בְּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת-בְּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן :
וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ כָּל
אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ יַעֲשׂוּ :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאָתָּה דַבֵּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֵת-שִׁבְתֹתִי תִשְׁמְרוּ
כִּי אֹת הוּא בִינִי וּבִינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי
אֲנִי יְהוָה מְקֹדְשְׁכֶם : וְשִׁמְרַתֶם אֶת-הַשְּׁבֻת כִּי
קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֵיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָל-
הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
מִקֶּרֶב עַמִּיהָ : שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם

השביעי

השביעי שבת שבתון קדש ליהודה מלא העשרה
 מלאכה ביום השבת מזה יומת : ושמו בני
 ישראל את השבת לעשות את השבת
 לדרתם ברית עולם : ביני ובין בני ישראל
 אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה
 את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
 ונפש : * . ס . ויתן אל משה בכלתו

שני

לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן
 כתבים באצבע אלהים : * וירא העם כי בשש

לב

משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן
 ויאמרו אליו קום ו עשה לנו אלהים אשר ילכו

חול

לפנינו כי זהו משה האיש אשר העלנו מארץ
 מצרים לא ידענו מה היה לו : ויאמר אלהם אהרן

פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם
 ובנתיכם והביאו אלי : ויתפרקו כל העם את

נזמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל אהרן : ויקח
 מידם ויצר ארון בהרט ויעשהו עגל מסכה

חול

ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
 מצרים : וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן

ויאמר חג ליהוה מחר : וישכימו ממחרת ויעלו
 עלות ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושרו

ויקמו

השא

וַיִּקְמוּ לַצַּחֲקִים : פ
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּדְרֹךְ כִּי שַׁחַת עַמֶּךָ
 אֲשֶׁר הָעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : סָרוּ מִהַר מִן־
 הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסִּכָּה
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָו וַיִּזְבְּחוּ לָו וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵיךָ
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלִוְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־
 קָשָׁה־עַרְף הוּא : וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וַיַּחַר אַפִּי בָהֶם
 וְאָכַלְתִּים וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגֹי גְדוֹל : * וַיַּחַל מֹשֶׁה
 אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לְמַה יְהוָה יַחַת
 אִפְךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה : לְמַה יֹּאמְרוּ מִצְרַיִם
 לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לְהַרְגֵם בְּהָרִים
 וּלְכַלְתָּם מִעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אִפְךָ
 וְהִנַּחְתָּם עַל־הַרְעָה לְעַמֶּךָ : זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
 וְהַדְבִיר אֱלֹהִים אֲרָבְרָה אֶת־זִרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתֵן
 לְזִרְעֲכֶם וְנַחֲלוּ לְעַלְמִים : וַיִּנַּחֵם יְהוָה עַל־הַרְעָת
 אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ : פ

חול

פרשת
תעניות

וַיִּפֹּן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וַיִּשְׁנֵי לַחַת הַיְעָדָת בְּיָדוֹ
 לַחַת

כתעניות
מדלגין עד
פסל לך

לְהוֹרֹת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עַבְדֵי הָאֱלֹהִים מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם
 כְּתָבִים : וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַמָּדָה וְהַמְּבַרָב
 בְּכִתְבֵי אֱלֹהִים הוּא הָרוֹת עַל-הַלְהוֹת : וַיִּשְׁמַע
 יְהוֹשֻׁעַ אֶת-קוֹל הָעָם בְּרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה
 קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחֲנֶה : וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנִוֹת
 גְבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנִוֹת חִלּוּשָׁה קוֹל עֲנִוֹת אֲנֹכִי
 שָׁמַע : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָדַב אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת-
 הָעֵגֶל וּמַחֲלֹת וַיַּחַר-אַף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ אֶת-
 הַלְהוֹת וַיִּשְׁבֵּר אֶתְכֶם תַּחַת הַהָר : וַיִּקַּח אֶת-
 הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר-
 דָּק וַיִּזֹּר עַל-פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁק אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן כַּח-עֲשֵׂה לְךָ הָעָם הַזֶּה
 כִּי-הִבְאֵרְתָּ עָלָיו הַטָּאָרָה גְדֹלָה : וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן
 אֶל-יַחַד אַף אֲדַנִּי אַתָּה יָרַעְתָּ אֶת-הָעָם כִּי כָרַע
 הוּא : וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ
 לְפָנֵינוּ כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַדּוּ-הָיָה לוֹ : וַאֲמַר לָהֶם לְמִי
 זָהָב הַהַפְּרָקוֹ וַיִּתְּנוּ-לָיו וַאֲשַׁלְכֵהוּ בְּאֵשׁ וַיַּצֵּא
 הָעֵגֶל הַזֶּה : וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם כִּי כָרַע הוּא
 כִּי-פָרַעַה אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקַמְיָהֶם : וַיַּעֲמֵד
 מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לִיהְוֶה אֱלֹהֵי

ברעוק'

מידיוק'

חול

ויאספו

תשא

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי : וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ־חַדְבּוֹ עַל־
 יָרְכוֹ עִבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשָּׁעַר לַשָּׁעַר בַּמַּחֲנֶה
 וְהָרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחִיו וְאִישׁ אֶת־דָּעֵהוּ וְאִישׁ
 אֶת־קָרְבוֹ : וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־לֵוִי כַדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפְּלוּ
 מִן־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשַׁת אֲלָפֵי אִישׁ :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֹאֵו יָדְבַק הַיּוֹם לַיהוָה כִּי
 אִישׁ בָּבְנוּ וּבְאָחִיו וּלְתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה :
 וַיְהִי מִמְחֲרַת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם הִטָּאתֶם
 חֲטָאתָה גְדוֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל־יְהוָה אֱוֹלִי
 אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטָּאתְכֶם : וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 וַיֹּאמֶר אֲנִי חֲטָאת הָעָם הַזֶּה חֲטָאתָה גְדוֹלָה
 וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב : וְעַתָּה אִם־תִּשְׂאֵה
 חַטָּאתָם וְאִם־אֵין מַחְנִי גַם מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חֲטָאת־לִי אֲמַחֲנֶה
 מִסְפָּרָי : וְעַתָּה לֵךְ וְנַחֵה אֶת־הָעָם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי
 לָךְ הִנֵּה מִלְּאֲכֵי יֶלֶךְ לְפָנֶיךָ וּבַיּוֹם פִּקְדֵי
 וּפְקֻדֹתַי עֲלֵהֶם חֲטָאתָם : וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־
 הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
 אַהֲרֹן : ׀ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ
 עֲלֶיךָ מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם

סלעיל

לג

מִצְרַיִם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
 לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ אֲתֵנָה :
 וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מִלְאָךְ וְגִרְשָׁתִי אֶת-הַכְּנֻעִי
 הָאֲמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְרִזִי הַחַוִּי וְהַיְבוּסִי : אֶל-אֶרֶץ
 זִבְתַּחֲלָב וּדְבָשׁ כִּי לֹא אֵעֲלֶה בְקִרְבְּךָ כִּי עִם-
 קִשְׁרֵי-עֹרֹף אַתָּה פֶּן-אֲכַלְךָ בְּדֶרֶךְ : וַיִּשְׁמַע הָעָם
 אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא-שָׁרְתוּ אִישׁ
 עֲדָיו עָלָיו : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אֲמַר אֶל-
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם-קִשְׁרֵי-עֹרֹף רַגַע אֶהְיֶה
 אֵעֲלֶה בְקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעָרַתִּיךָ דְחוּרָד עֲדִיךָ
 מֵעַלֶיךָ וְאִדְעָה מָה אֲעִשֶׂה-לָּךְ : וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי-
 יִשְׂרָאֵל אֶת-עֲדָיִם מִהָר חוֹרֵב : וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת-
 הָאֶהָל וּנְטָה-לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן-הַמַּחֲנֶה
 וּקְרָא לוֹ אֶהָל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל-מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא
 אֶל-אֶהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה : וְהָיָה
 כִּי-בָאת מִשָּׁרָה אֶל-הָאֶהָל יִקְוֹמוּ כָּל-הָעָם וְנִצְּבוּ
 אִישׁ פֶּתַח אֶהָלוֹ וְהִכִּיטּוּ אַחֲרַי מִשָּׁרָה עַד-בֹּאוֹ
 הָאֶהָלָה : וְהָיָה כִּבָּא מֹשֶׁה הָאֶהָלָה יֵרֵד עִמּוֹד
 הָעֲנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֶהָל וְדִבֶּר עִם-מֹשֶׁה :
 וּרְאֵה כָּל-הָעָם אֶת-עִמּוֹד הָעֲנָן עִמָּד פֶּתַח
 הָאֶהָל וְקָם כָּל-הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֶהָלוֹ :

תשא

וּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פָּנִים אֶל-פָּנִים כַּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל-הַמַּחֲנֶה
וּמִשְׁדֵּתוֹ יְהוֹשִׁיעַ בֶּן-נּוּן זָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ
הָאָהֳל : * פ

טלוישו
פרשת
שבת וחול
המועד של
סכות ושל
פסח

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה רְאֵה אֶתָּה אָמַר אֱלֹהֵי
הָעַל אֶת-הָעַם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת
אֲשֶׁר-תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יִדְעֶתִיךָ בְּשֵׁם
וְגַם-מָצְאתָ חֵן בְּעֵינָי : וְעַתָּה אִם-נָא מְצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת-דְּרָכְךָ וְאֲדַעַךְ לְמַעַן
אֲמַצְא-חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ רַגְלֵי הַיְוָה :
וַיֹּאמֶר פָּנֵי יִלְכוּ וְהִנֵּהתִי לָךְ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אִם-
אֵין פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל-תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה : וּבַמָּה יוֹדַע
אִפּוֹא כִּי-מְצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אָנֹכִי וְעַמְּךָ הַלּוֹא
בְּלִבְהֶתֶךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אָנֹכִי וְעַמְּךָ מִכָּל-הָעַם
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ : * פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה גַם אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי-מְצָאתָ חֵן בְּעֵינָי
וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם : וַיֹּאמֶר הֲדָאֲנִי נָא אֶת-כְּבוֹדְךָ :
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶעֱבִיר כָּל-טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי
בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי אֶת-אֲשֶׁר אַחֲזֵן וְרַחֲמֹתַי
אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם : וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת-

רביעי

פני

פָּנָי כִּי לֹא-יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי : וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה
מָקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל-הַצּוּר : וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבִדִי
וְשָׁמַתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשָׁכַתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד-
עֲבָרִי : וְהִסְרֹתִי אֶת-כְּפִי וְרָאִיתָ אֶת-אַחֲרַי וּפָנָי
לֹא יִרְאוּ : * פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל-מִשְׁהָ פָסָל-לָךְ שְׁנַי-לַחֹת
אֲבָנִים כְּרָאשֵׁימִים וְכַתְּבֵתִי עַל-הַלְּחָת אֶת-
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלְּחָת הַרְאשִׁים אֲשֶׁר
שָׁבַדְתָּ : וְהָיָה נִבְזוֹן לַבִּקֹּר וְעֹלִיתָ בְּבִקְרֵי אֶל-הָהָר
סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל-רֹאשׁ הָהָר : וְאִישׁ לֹא-
יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם-אִישׁ אֶל-יָדָא בְּכָל-הָהָר גַּם-
הַצֹּאן וְהַבִּקְרֵי אֶל-יָדְעוּ אֶל-מוֹל הָהָר הַהוּא :
וַיִּפְסֹל שְׁנַי-לַחֹת אֲבָנִים כְּרָאשִׁים וַיִּשְׁלַח
מֹשֶׁה בְּבִקְרֵי וַיַּעַל אֶל-הָהָר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנַי לַחֹת אֲבָנִים : וַיֵּרֵד יְהוָה בְּעַנָּן
וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה : וַיַּעֲבֹר יְהוָה
עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֻךְ
אָפָּיִם וְרַב-חַסֵּד וְאֵמֶת : נֶצֶד חַסֵּד לְאֱלֹפִים נון רבתי
נִשְׂא עֵזוֹן וּפִשְׁעֵי וְחַטָּאָה וְנִקְרָה לֹא יִנְקָרָה פִּקְדוֹ
עֵזוֹן אָבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים עַל-שְׁלֵשִׁים
וְעַל-רַבְעִים : וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדֵּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה :

לך
חמישי
פרשת יום
ג' או א'
של חול
המועד של
פסח

תשא

וַיֹּאמֶר אִם-נָא מָצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְלֹהֵי-נְאֻם
 אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ כִּי עִם-קִשְׁרֵה-עֵרֶף הוּא וְסִלְחָת
 לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ : * וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי
 בְרִית בְּרִית נָגַד כָּל-עַמֶּךָ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר
 לֹא-נִבְרְאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם וְרָאה כָּל-
 הָעַם אֲשֶׁר-אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת-מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי-
 נֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ : שְׁמַר-לָךְ אֶת
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם הַגִּנִּי גִרֵּשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת-
 הָאִמֹרִי וְהַכְּנִיעֵנִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִי וְהַחֲתִי וְהַיְבוֹסִי :
 הַשְּׁמַר לָךְ פֶּן-תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אַתָּה בָּא עֲלֶיהָ פֶּן-יְהִי לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ : כִּי אֶת-
 מִזְבְּחֹתֶם תִּתְצוּן וְאֶת-מִצְבְּחֹתֶם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת-
 אֲשֶׁרֵיךָ תִּכְרַתוּן : כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר
 כִּי יְהוָה קִנָּא שְׁמוֹ אֵל קִנָּא הוּא : פֶּן-תִּכְרַת
 בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנּוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וּזְבַחוּ
 לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרְא לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזְבַּחֹתָם : וּלְקַחְתָּ
 מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנּוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ
 אֶת-בְּנֵיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן : אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא-
 תַעֲשֶׂה לָּךְ : אֶת-חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים
 תֹּאכַל מִצּוֹרֵת אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב
 כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצֵאתָ מִמִּצְרָיִם : כָּל-פֶּטֶר

ששי

דישרבתי

רחם

תשא

קיא

רַחֵם לִי וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשָׁה : וּפֶטֶר
 חֲמוֹר תְּפִדָּה בְּשָׂה וְאִם־לֹא תִפְדָּה וְעֵרְפָתוֹ
 כָּל־בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִפְדָּה וְלֹא־יֵרְאוּ פָנַי רִיקִים :
 שִׁשְׁתַּיִם יָמִים תִּעַבְדּוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת
 בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר הַתְּשֻׁבֹת : וְחַג שִׁבְעֹת תַעֲשֶׂה
 לָךְ בְּכוֹרֵי קִצִיר הַטִּיִם וְחַג הַהַאֲסִיף תִּקּוּפַת
 הַשָּׁנָה : שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָל־זְכוּרְךָ
 אֶת־פָּנַי הָאֵרוֹן | יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי־אוֹרִישׁ
 גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחְמַד אִישׁ
 אֶת־אֶרֶץ־אֲדָמָךָ בְּעִלְהֶתְךָ לְרֵאוֹת אֶת־פָּנַי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה : לֹא־תִשְׁחַט עַל־
 חֲמִיץ דָּם־זִבְחִי וְלֹא־יִלִּין לְבָקָר זֶבַח חַג הַפֶּסַח :
 רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לֹא־תִבְשֹׁל גְּדֵי בַחֲלֵב אִמּוֹ : * פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתַב־לָךְ אֶת־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה כִּי עַל־פִּי | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ
 בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי־שֵׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים
 יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וַיָּמִים לֹא
 שָׁתָה וַיִּכְתַּב עַל־הַלְחָת אֵת דְּבָרֵי הַבְּרִית
 עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים : וַיְהִי כִרְדַּת מֹשֶׁה מִתַּר סִינַי
 וַיֵּשְׁבֵי לַחֹת הָעֵדוּת בְּיַד־מֹשֶׁה כִּרְדָתוֹ מִן־הַהָר
 וּמֹשֶׁה

ויקהל

ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו :
 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה
 קרן עור פניו ויראו מגשת אליו : ויקרא אלהם
 משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה
 וידבר משה אלהם : ואהרי כן נגשו כל בני
 ישראל ויצוים את כל אשר דבר יהוה אתו
 כהר סיני : * ויכל משה מדבר אתם ויתן על-
 פניו מסוה : ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו
 יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל-
 בני ישראל את אשר יצוה : וראו בני ישראל
 את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב
 משה את המסוה על פניו עד באו לדבר
 אתו : * * * * * ויקהל משה את כל
 עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים
 אשר צוה יהוה לעשות אתם : ששת ימים
 תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם
 קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה
 יומת : לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום
 השבת : *

פפטיור

לה

P. 22.

ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר
 זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר : קחו מאתכם

תרומה

זיקהל

ק"ב

תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נָדִיב לְבוֹ יְבִיאָהּ אֶת תְּרוּמַת
יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנֹחֶשֶׁת׃ וְתִכְלֶת וְאֲדָמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֹזִים׃ וְעֹרֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת
תְּחָשִׁים וְעֵצֵי שֹׁטִים׃ וְשֶׁמֶן לְמָאֹר וּבִשְׁמִים
לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ וְאֲבִי־שֵׁהָם
וְאֲבִי מִלֵּאִים לְאֶפֶוד וְלַחֹשֶׁן׃ וְכָל־חֲכָם־לֵב
בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ * אֶת־
הַמִּשְׁכָּן אֶת־אֹהֶלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־קַרְסָיו וְאֶת־
קַרְשָׁיו אֶת־בְּרִיחָיו אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו׃ אֶת־בְּרִיחֵי קַ־
הָאָרֶץ וְאֶת־בְּרִיחֵי אֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פְּרֻכַת הַמָּסָךְ׃
אֶת־הַשְּׁלֵהָן וְאֶת־בְּרִיחֵי וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת־לֶחֶם
הַפָּנִים׃ וְאֶת־מִנְרֹת הַמָּאֹר וְאֶת־כְּלֵיהָ וְאֶת־נִרְתֵיהָ
וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר׃ וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בְּרִיחֵי
וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ
הַפָּרֹחַ לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן׃ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלֹת
וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּרִיחֵי וְאֶת־כָּל־
כְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כְּנֹז׃ אֶת קַלְעֵי הַחֲצֵר אֶת־
עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר הַחֲצֵר׃
אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת הַחֲצֵר וְאֶת־
מִיתְרֵיהֶם׃ אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרְתֵי בִקְדָשׁ אֶת־
בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֹהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃
וַיֵּצְאוּ

ויקהל

עני ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה : * ויבאו
 כל איש איש נשאו לבו וכל אשר נדבחה
 רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת
 אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקודש : ויבאו
 האנשים על הנשים כל ונדיב לב הביאו חת
 ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר
 הגיף תנופת זהב ליהוה : וכל איש אשר נמצא
 אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים
 וערת אילם מאדמים וערת החשים הביאו :
 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
 תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים
 לכל מלאכת העבודה הביאו : וכל אישה חכמת
 לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת
 הארגמן את תולעת השני ואת השש : וכל
 הנשים אשר נשא לבן ארתנה בחכמה טוו
 את העזים : והנשאים הביאו את אבני הששה
 ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן : ואת
 הכשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה
 ולקטרת הסמים : כל איש ואשה אשר נדב
 לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה
 לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבחה
 ליהוה

לַיהוָה :

פ

שלישי
שני כשהן
מחובדין
קדש

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה
בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן-אוּרִי בֶן-חֹר לְמִטֵּה יְהוּדָה :
וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת
וּבְכָל-מְלָאכָה : וְלַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבוֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב
וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת : וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבָן לְמַלְאֵת וּבַחֲרֹשֶׁת
עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל-מְלָאכֶת מַחֲשָׁבוֹת : וְלַהוֹרֹת נָתַן
בְּלִבּוֹ הָיוּ וְאַהֲלִיאֵב בֶּן-אַחִיסַמָּךְ לְמִטֵּה-דָן :
מֵלֵא אֲרָם חֲכַמְת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל-מְלָאכֶת
הַדָּשׁ וְחֹשֶׁב וְדָקָם בְּתַכְלִית וּבְאַרְגָּמָן בְּתוֹלְעַת
הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאַרְגָּ עֵשִׂי כָּל-מְלָאכָה וְחֹשֶׁבִי
מַחֲשָׁבוֹת : * וַעֲשֵׂה בְּצַלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל אִישׁ
חָכֵם-לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וְתַבּוּנָה בְּהִמָּה
לַדַּעַת לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
לְכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה : וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-בְּצַלְאֵל
וְאֶל-אַהֲלִיאֵב וְאֶל כָּל-אִישׁ חָכֵם-לֵב אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבּוֹ כָּל אֲשֶׁר נִשְׁאַזּוּ לָבוֹ
לְקַדְּבָה אֶל-הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ : וַיִּקְחוּ
מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת כָּל-הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמַלְאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ
וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בְּבִקָּר בְּבִקָּר :

לו

ויקהל

ויבאו כל החכמים העשׂים את כל-מלאכת
 הקדש איש-איש ממלאכתו אשר-המרה
 עשׂים : ויאמרו אל-משה לאמר מרב׳ם העם
 להביא מדי העבדה למלאכה אשר-צוה יהוה
 לעשות אתה : ויצו משה ויעבירו קול במחנה
 לאמר איש ואשה אל-יעשו עוד מלאכה
 לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא : והמלאכה
 היתה דים לכל-המלאכה לעשות אתה
 והותר : * * * * * ויעשו כל-חכם-לב בעשׂי
 המלאכה את-המשכן עשׂר יריעות שש משזר
 ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה
 השב עשה אתם : ארך היריעה האחת שמונה
 ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה
 האחת מדה אחת לכל-היריעות : ויחבר את-
 חמש היריעות אחת אל-אחת וחמש יריעות חבף
 אחת אל-אחת : ויעש ללאת תכלת על שפתי
 היריעה האחת מקצה במחברת בן עשה בשפתי
 היריעה הקיצונה במחברת השנייה : חמשים
 ללאות עשה ביריעה האחת וחמשים ללאות
 עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנייה
 מקבילה הללאות אחת אל-אחת : ויעש חמשים

רביעי

פרסי

חקהל

קיד

קָרְסִי זֶהב וַיַּחְבֵּר אֶת־הַיְרִיעוֹת אַחֶרֶת אֶל־אֶחָד

פ

בְּקָרְסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד :

וַיַּעַשׂ יְרִיעוֹת עֹזִים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשֶׂתִּי

עֲשָׂרָה יְרִיעוֹת עָשָׂה אֹתָם : אַרְבַּע הַיְרִיעָה הָאֶחָת

שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רָחב הַיְרִיעָה

הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לַעֲשֶׂתִּי עֲשָׂרָה יְרִיעוֹת : וַיַּחְבֵּר

אֶת־חֲמֵשׁ הַיְרִיעוֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעוֹת לְבָד :

וַיַּעַשׂ לְלֹאֵת חֲמֵשִׁים עַל שְׁפֹת הַיְרִיעָה הַקִּיצוּרָה

בַּמַּחְבֵּרֹת וְחֲמֵשִׁים לְלֹאֵת עָשָׂה עַל־שְׁפֹת הַיְרִיעָה

הַחֲבֵרֹת הַשְּׁנִיִּת : וַיַּעַשׂ קָרְסִי נְחֹשֶׁת חֲמֵשִׁים

לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לְהִיֵּת אֶחָד : וַיַּעַשׂ מִכָּסֶּה לְאֹהֶל

עֹרֹת אֵילָם מֵאֲדָמִים וּמִכָּסֶּה עֹרֹת תְּחָשִׁים

חמישי

מִלְמַעְלָה : * ס וַיַּעַשׂ אֶת־הַקָּרְשִׁים

לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שֹׁטִים עֲמֻדִים : עֶשְׂרֵת אַמָּת אַרְבַּע

הַקָּרֵשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאֶמָּה רָחב הַקָּרֵשׁ הָאֶחָד :

שְׁתֵּי יוֹדֹת לְקָרֵשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֹבֹת אֶחָת אֶל־אֶחָת

בֶּן עָשָׂה לְכֹל קָרֵשֵׁי הַמִּשְׁכָּן : וַיַּעַשׂ אֶת־הַקָּרֵשִׁים

לְמִשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרֵשִׁים לְפָאֵת נֶגֶב תִּימְנָה :

וְאַרְבָּעִים אֲדָנִי כֶּסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֵשִׁים

שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֵשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יוֹדֹתָיו

וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֵשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יוֹדֹתָיו :

זיקהל

וּלְצַלַּע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית לַפֶּאֶת צָפוֹן עֲשֵׂה
עֲשָׂרִים קַרְשִׁים : וְאַרְבָּעִים אַדְנִיָּהִם כֶּסֶף
שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אַדְנִים
תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד : וְלִירְכָתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָה
עֲשֵׂה שְׁשֵׁה קַרְשִׁים : וְשְׁנֵי קַרְשִׁים עֲשֵׂה
לְמַקְצֵעוֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתֵים : וְהָיוּ תוֹאֲמִם
מִלְמַטָּה וַיְחָדְרוּ יְהִיו תְּמִים אֶל-דָּאֲשׁוּ אֶל-
הַטְּבַעַת הָאֶחָת בֵּין עֲשֵׂה לְשְׁנֵיָהֶם לְשְׁנֵי
הַמַּקְצֵעוֹת : וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קַרְשִׁים וְאַדְנִיָּהֶם כֶּסֶף
שְׁשֵׁה עָשָׂר אַדְנִים שְׁנֵי אַדְנִים שְׁנֵי אַדְנִים תַּחַת
הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד : וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה
לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת : וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים
לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים
לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתֵים יָמָה : וַיַּעַשׂ אֶת-
הַבְּרִיחַ הַתֵּיכָן לְבִרְחַת בְּתוֹךְ הַקָּרְשִׁים מִן-הַקְּצֵה
אֶל-הַקְּצֵה : וְאֶת-הַקָּרְשִׁים צָפָה זָהָב וְאֶת-
טְבַעֲתָם עֲשֵׂה זָהָב בְּתִים לְבְּרִיחִים וַיִּצַּף אֶת-
הַבְּרִיחִים זָהָב : וַיַּעַשׂ אֶת-הַפְּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר מִעֲשֵׂה חֲשֵׁב עֲשֵׂה
אֶתְּהָ כַרְבִּים : וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עֲמוּדֵי שִׁטִּים
וַיִּצַּפֵּם זָהָב וַיְוִיָּהֶם זָהָב וַיִּצַּק לָהֶם אַרְבָּעָה

אֲדָנִי

קטו

ויקהלו

אֲדָנֵי-כֶסֶף : וַיַּעַשׂ מִסָּךְ לַפֶּתַח הַאֹהֶל הַכֹּלֵל
וְאֲדָגְמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר מַעֲשֵׂה
רִקָּם : וְאֶת-עֲמוּדָיו הַמְּשָׁה וְאֶת-וַוִּיהֶם וְצִפָּה
רְאֵשֵׁיהֶם וְהַשְּׁקִיּוֹת זָהָב וְאֲדָנֵיהֶם הַמְּשָׁה
נְהַשֶּׁת :

פ

וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת-הָאָרֶן עֲצֵי שֹׁטִים אֲמָתִים לָזָהָב
וְחִצֵּי אֲרָכּוֹ וְאִמָּה וְחִצֵּי רַחְבּוֹ וְאִמָּה וְחִצֵּי
קִמְחָתוֹ : וַיִּצְפְּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ
לוֹ יָר זָהָב סָבִיב : וַיִּצַק לוֹ אַרְבַּע טַבָּעוֹת זָהָב
עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וְשֵׁתֵי טַבָּעוֹת עַל-צִלְעוֹ
הָאַחֶרֶת וְשֵׁתֵי טַבָּעוֹת עַל-צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית : וַיַּעַשׂ
בְּהֵי עֲצֵי שֹׁטִים וַיִּצַף אֹתָם זָהָב : וַיָּבֵא אֶת-הַבְּרִים
בְּטַבָּעוֹת עַל צִלְעוֹת הָאָרֶן לְשֵׂאת אֶת-הָאָרֶן :
וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמָתִים וְחִצֵּי אֲרָכָה
וְאִמָּה וְחִצֵּי רַחְבָּהּ : וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כִרְבִּים זָהָב מִקְשָׁה
עֲשֵׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קַצּוֹת הַכַּפֹּרֶת : כְּרוֹב אֶחָד
מִקְצֵה מִזֶּה וּכְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה מִן-הַכַּפֹּרֶת
עֲשֵׂה אֶת-הַכִּרְבִּים מִשְׁנֵי קַצּוֹתָיו : וַיְהִי הַכִּרְבִּים
פְּדֵשֵׁי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-
הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו אֶל-הַכַּפֹּרֶת
הָיוּ פְנֵי הַכִּרְבִּים :

פ

ויעש

קצותיו ק'

ויקהל

וַיַּעַשׂ אֶת־הַשְּׁלֶחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים אָרְכוֹ וְאִמָּה
 דָּחֲכוֹ וְאִמָּה וְחֲצֵי קָמָתוֹ : וַיִּצַּף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ
 לוֹ זָרְזָב סָבִיב : וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֵּרֹת טַפַּח סָבִיב
 וַיַּעַשׂ זָרְזָב לְזָהָב לְמִסְגֵּרֹתוֹ סָבִיב : וַיִּצַּק
 לוֹ אַרְבַּע טַבָּעוֹת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־הַטַּבָּעוֹת עַל
 אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו : לְעַמֻּד
 הַמִּסְגֵּרֹת הָיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לַבָּדִים לְשֵׂאת אֶת־
 הַשְּׁלֶחַן : וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף
 אֹתָם זָהָב לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלֶחַן : וַיַּעַשׂ אֶת־
 הַכֵּלִים אֲשֶׁר עַל־הַשְּׁלֶחַן אֶת־קַעֲרֹתָיו וְאֶת־
 כַּפֹּתָיו וְאֶת־מְנַקֵּיתָיו וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יִסָּף
 בָּהֶן זָהָב טָהוֹר : * פ

וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּנְרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עֲשׂוֹת
 אֶת־הַמִּנְרָה יִרְכָה וְקָנָה גְּבִיעִיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ
 וּפְרָחֶיהָ מִמָּנָה הָיוּ : וְשֵׁשׁ קָנִים יֵצְאוּ מִצְדֵּיהָ
 שְׁלִשָּׁה קָנֵי מִנְרָה מִצְדָּה הָאֶחָד וְשְׁלִשָּׁה קָנֵי
 מִנְרָה מִצְדָּה הַשֵּׁנִי : שְׁלִשָּׁה גְּבָעִים מִשְׁקָדִים
 בְּקָנֵה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וּפְרָח וְשְׁלִשָּׁה גְּבָעִים
 מִשְׁקָדִים בְּקָנֵה אֶחָד כַּפְתֹּר וּפְרָח בֵּן לְשֵׁשׁ
 הַקָּנִים הַיֵּצְאוּ מִן־הַמִּנְרָה : וּבְמִנְרָה אַרְבָּעָה
 גְּבָעִים מִשְׁקָדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ : וּכַפְתֹּר

ששי
שלישי
כשהן
מחוברין

תחת

תַּחֲרֹת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וּכְפָתֹר תַּחֲרֹת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וּכְפָתֹר תַּחֲרֹת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנָּה : כַּפְתֹּרֵיהֶם
וְקִנְיָתָם מִמֶּנָּה הָיוּ כָּלֵה מִקִּשְׁרָה אַחַת זָהָב
טָהוֹר : וַיַּעַשׂ אֶת־גִּרְתֵּיהֶם שִׁבְעָה וּמִלְקָחֵיהֶם
וּמַחֲתָתֵיהֶם זָהָב טָהוֹר : כִּכָּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה
אֹתָהּ וְאֵת כָּל־כִּלְיָהּ : פ

וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹרָה
אֲדָכּוּ וְאֲמֹרָה רָחֲבוּ רְבֹוע וְאֲמָתַיִם קָמְתּוּ מִמֶּנּוּ
הָיוּ קִרְנֹתָיו : וַיִּצַּף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גָּגוֹ וְאֶת־
קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קִרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לּוֹ זָר זָהָב
סָבִיב : וְשֵׁתֵי טַבְעֹת זָהָב עָשָׂה־לוֹ מִתַּחַת
לְיָרֵךְ עַל שְׁתֵּי צִלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צַדָּיו לְבָתַיִם
לְבָדִים לְשֵׁאת אֹתוֹ בָּהֶם : וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי
שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם זָהָב : וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מִעֲשׂוֹה

רִקְחָ : * ס וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי **לח**
שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אֲדָכּוּ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחֲבוּ שְׁבִיעֵי
רְבֹוע וְשֵׁלֶשׁ אַמּוֹת קָמְתּוּ : וַיַּעַשׂ קִרְנֹתָיו עַל־
אַרְבַּע פְּנֵתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קִרְנֹתָיו וַיִּצַּף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת : מחוברין
וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כִּלְי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים

ואת

אֵת וְחָמֵשׁ מֵלְעִיל

זיקהל

וְאֵת־הַמִּזְרְקֹת אֶת־הַמְּזֻלָּגֹת וְאֵת־הַמַּחְתֹּת
כָּל־כְּלִי עֲשֵׂה נְחֹשֶׁת : וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכָּבֵד
מֵעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכְּבוֹ מִלְמַטָּה
עַד־חֲצִי : וַיִּצַק אַרְבַּע טַבַּעֹת בְּאַרְבַּע
הַקְּצוֹת לַמִּכְבָּר הַנְּחֹשֶׁת בְּתֵימִים לְבָדִים :
וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַף אֹתָם
נְחֹשֶׁת : וַיָּבֵא אֶת־הַבָּדִים בַּטַּבַּעֹת עַל צְלָעוֹת
הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נָכוֹן לַחֹת עֲשֵׂה
אֹתוֹ : ׀ וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת
וְאֵת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֵת הַצַּבָּאת אֲשֶׁר צָבְאוּ
פָתַח אֹהֶל מוֹעֵד : ׀ וַיַּעַשׂ אֶת־
הַחֲצֵר לַפָּאֵת וְנֹגֵב תִּימָנָה קַלְעֵי הַחֲצֵר שֵׁשׁ
מִשׁוֹר מֵאָה בְּאֵמָה : עֲמוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם
עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִיֵּהֶם עֲמוּדִים וַחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף :
וּלְפָאֵת צָפוֹן מֵאָה בְּאֵמָה עֲמוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים
וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִיֵּהֶם עֲמוּדִים
וַחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף : וּלְפָאֵת־יָם קַלְעִים חֲמִשִּׁים
בְּאֵמָה עֲמוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרָה
וְוִיֵּהֶם עֲמוּדִים וַחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף : וּלְפָאֵת קִדְמָה
מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אֵמָה : קַלְעִים חֲמִשׁ־עֶשְׂרֵה
אֵמָה אֶל־הַכֶּתֶף עֲמוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנִיָּהֶם
שְׁלֹשָׁה

פקודי

ק"ו

שְׁלֹשָׁה : וּלְכַתֵּף הַשְּׁנִיית מוֹה וּמוֹה לְשַׁעַר
הַחֲצַר קָלְעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמּוּדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה : כָּל-קָלְעֵי הַחֲצַר
סָבִיב שֵׁשׁ מִשׁוֹר : וְהָאֲדָנִים לְעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת
וְיֵי הָעַמּוּדִים וְחֲשׂוּקֵיהֶם כֶּסֶף וְצַפּוּי רֹאשֵׁיהֶם
כֶּסֶף וְהֵם מְחֻשְׁקִים כֶּסֶף כָּל עַמּוּדֵי הַחֲצַר :
וּמִסָּף שַׁעַר הַחֲצַר מַעֲשֵׂה רִקְם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשׁוֹר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אָרֶךְ
וְקוֹמָה בְּרֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לְעַמַּת קָלְעֵי
הַחֲצַר : וְעַמּוּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה
נְחֹשֶׁת וְיֵיהֶם כֶּסֶף וְצַפּוּי רֹאשֵׁיהֶם וְחֲשׂוּקֵיהֶם
כֶּסֶף : וְכָל-הִיְתָדוֹת לְמִשְׁכַּן וְלַחֲצַר סָבִיב
נְחֹשֶׁת : ס ס ס אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן . P. 23

מפסוק

מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל-פִּי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
הַלְלוּם בְּיַד אֵיחָדָם בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן : וּבְצִלְאֵל בֶּן-
אוּרִי בֶן-חֹר לְמִטָּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל-אֲשֶׁר-
צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה : וְאַתּוֹ אֶהְיֶאֱבֹב בֶּן-אֲחִיסָמֶךְ
לְמִטָּה-דָּן חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרִקְם בְּתֵכֶלֶת וּבְאַרְגָּמָן
וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ : * ס כָּל-
הַזֶּהב הָעֲשׂוּי לְמִלְאכָה בְּכֹל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ
וַיְהִי וַיְהִיב הַתְּנוּפָה הַתְּשַׁע וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר

ל א י 30 ושבע

פקודי

וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שִׁקְלֵי בְשֵׁקֵל הַקֹּדֶשׁ :
 וּכְכֹף פְּקוּדֵי הַזֵּדָה מֵאֵת כֶּבֶד וְאֵלֶּף וּשְׁבַע
 מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים שִׁקְלֵי בְשֵׁקֵל הַקֹּדֶשׁ :
 בִּקְעֵי לַגִּלְגָּלֹת מִחֲצִיֹת הַשִּׁקְלֵי בְשֵׁקֵל הַקֹּדֶשׁ
 לְכֹל הָעֵבֶר עַל-הַפְּקוּדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמֵעֵלָּה לְשֵׁשׁ-מֵאוֹת אֵלֶּף וּשְׁלֹשֹׁת אֲלָפִים
 וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים : וַיְהִי מֵאֵת כֶּבֶד הַכֶּסֶף
 לְצִקָּת אֵת אֲדֹנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדֹנֵי הַפְּרֻכָּת
 מֵאֵת אֲדֹנִים לְמֵאֵת הַכֶּבֶד כֶּבֶד לְאֹדֶן : * וְאֵת-
 הָאֵלֶּף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים עֲשֹׂה
 וַיִּים לְעֲמוּדִים וְצִפְרָה רֵאשִׁיָּהֶם וַחֲשֵׁק אֲתָם :
 וְנַחֲשֹׁת וְהַתְּנוּפָה שְׁבַעִים כֶּבֶד וְאֲלָפִים וְאַרְבַּע-
 מֵאוֹת שִׁקְלֵי : וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת-אֲדֹנֵי פֶתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד וְאֵת מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת-מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
 אֲשֶׁר-לוֹ וְאֵת כָּל-כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ : וְאֵת-אֲדֹנֵי הַחֲצֹר
 סָבִיב וְאֵת-אֲדֹנֵי שַׁעַר הַחֲצֹר וְאֵת כָּל-יִתְדֹת
 הַמִּשְׁכָּן וְאֵת כָּל-יִתְדֹת הַחֲצֹר סָבִיב : וּמִן-הַתְּכֵלֶת
 וְהָאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְגָדֵי-שָׂרָד לְשָׂרָת
 בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאֹהֶרֶן כְּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה : *

לט

שני
 חמישי
 כשהו
 מהוברין

פ
 וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַזָּכָר וְהַכֵּלֶת וְאֲרָגְמָן וְתוֹלַעַת
 שני

פקודי

ק"ח

שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשֹּׁרֶר : וַיִּרְקְעוּ אֶת־פְּהֵי הַזָּרָב וְקִצְצוּ
 פְּתִילֹת לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֲרָגְמָן
 וּבְתוֹךְ הַתּוֹלְעֹת הַשְּׁנֵי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב :
 כִּתְּפֹת עָשׂוּ־לוֹ חִבְרֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו חֶבֶר : וְהַשֵּׁב
 אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב
 תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְהוֹלַעַת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשֹּׁרֶר כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ס וַיַּעֲשׂוּ
 אֶת־אֲבְנֵי הַשֹּׁהַם מִסִּבֹּת מִשְׁבָּצֹת זָהָב מִפְּתַחַת
 פְּתוּחֵי הַזָּהָב עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּשֶׂם אֹתָם
 עַל כִּתְּפֹת הָאֶפֶד אֶבְנֵי זָכָרֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : פ

קצותיו ק'

וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כְּמַעֲשֵׂה אֶפֶד זָהָב
 תְּכֵלֶת וְאֲרָגְמָן וְהוֹלַעַת שְׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשֹּׁרֶר : רְבֹעַ
 הָיָה כְּפֹל עָשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן זָרֵת אֲרָכּוֹ וְזָרֵת רְחִבּוֹ
 כְּפֹל : וַיִּמְלְאוּ־בּוֹ אַרְבָּעָה טוֹרֵי אֲבָן טוֹר אָדָם
 פְּטָדָה וּבְרִקְקַת הַטּוֹר הָאֶחָד : וְהַטּוֹר הַשְּׁנַיִם נֶפֶךְ
 כַּפִּיר וַיְהִלֵם : וְהַטּוֹר הַשְּׁלִישִׁי לְשֵׁם שִׁבּוֹ וְאַחֲלָמָה :
 וְהַטּוֹר הָרְבִיעִי תְּרִשִׁישׁ שֵׁהָם וַיִּשְׁפֹּה מוֹסְבֹת
 מִשְׁבָּצֹת זָהָב בְּמִלְאָתָם : וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמֹת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנּוּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה עַל־שְׁמוֹתָם
 פְּתוּחֵי חֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ לְשָׁנַיִם עָשָׂר שִׁבְטֵי :
 ל . ב . א . 30 וַיַּעֲשׂוּ

פקודי

ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבר
 זהב טהור : ויעשו שתי משבצות זהב ושתי
 טבעות זהב ויתנו את שתי הטבעות על שני
 קצות החשן : ויתנו שתי העכתרת הזהב על
 שתי הטבעות על קצות החשן : ואת שתי
 קצות שתי העכתרת נתנו על שתי המשבצות
 ויתנם על כתפת האפוד אל מול פניו : ויעשו
 שתי טבעות זהב וישומו על שני קצות החשן
 על שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה : ויעשו
 שתי טבעות זהב ויתנם על שתי כתפת האפוד
 מלמטה ממול פניו לעמדת מחברתו ממעל
 לחשב האפוד : וירכסו את החשן מטבעתיו
 אל טבעות האפוד בפתיל תכלת להיות על
 חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד כאשר

צוה יהוה את משה : * פ

ויעש את מעיל האפוד מעשה ארג כליל תכלת :
 ופיי המעיל בתוכו כפי תחרת שפה לפיו סביב
 לא יקרע : ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת
 וארגמן ותולעת שני משור : ויעשו פעמני זהב
 טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על
 שולי המעיל סביב בתוך הרמנים : פעמן ורמן

שלישי
 ששי כשהן
 מחוברין

פעמן

פקודי

קיש

פֶּעַמַּיִם וְרִמֹּן עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲיֵל סָבִיב לְשֵׁרֶת כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ׀ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־
 הַכֹּתֶנֶת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אַרְגָּ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו : וְאֵת
 הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאֵת־פָּאֵרֵי הַמִּגְבָּעוֹת שֵׁשׁ וְאֵת־
 מִכְנָסֵי הַבָּד שֵׁשׁ מִשְׁזָר : וְאֵת־הָאֲבִנֹת שֵׁשׁ מִשְׁזָר
 וְתַכְלֵת וְאַדְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה רִקְמָה כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ׀ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־
 צִיץ גִּזְר־הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב
 פְּתוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה : וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל
 תַּכְלֵת לָתֵת עַל־הַמִּצְנֶפֶת מִלְמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ׀ וְהִכָּל כָּל־עֲבֹדֹת
 מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ : * ׀
 וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־כָּל־
 כֵּלָיו קֹדֶסָיו קֹדֶשָׁיו בְּרִיחֹו וְעַמֻּדָיו וְאַדְנָיו : וְאֵת־
 מִכְסֵּה עוֹרֹת הָאֵילָם הַמְּאֻדָּמִים וְאֵת־מִכְסֵּה עֹרֹת
 הַתְּחָשִׁים וְאֵת פְּרֻכַת הַמָּסַךְ : אֶת־אֲרוֹן הָעֵדוּת
 וְאֵת־בְּדָיו וְאֵת הַבְּפֹרֹת : אֶת־הַשְּׁלֶחַן אֶת־כָּל־כֵּלָיו
 וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים : אֶת־הַמִּנְחָה הַטְּהוֹרָה אֶת־
 נִדְחֵיהָ גֵרֹת הַמַּעֲרֻכָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֵת שֶׁמֶן
 הַמָּאֹר : וְאֵת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְאֵת

רביעי
 בריחיו ק'

פקודי

וְאֵת קַטְרֹת הַכֹּמִים וְאֵת מִסַּךְ פֶּתַח הָאֹהֶל : אֵת וּ
מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ אֵת-
בְּדִיו וְאֵת כָּל-כֵּלָיו אֵת-הַכִּיֹּר וְאֵת כִּנּוֹ : אֵת קַלְעִי
הַחֹצֵר אֵת-עַמֻּדֶיהָ וְאֵת-אֲדָנֶיהָ וְאֵת-הַמָּסָךְ לְשַׁעַר
הַחֹצֵר אֵת-מִיתְרָיו וַיְהִדְתִּיהָ וְאֵת כָּל-כֵּלֵי עֲבֹדַת
הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד : אֶת-בְּגָדֵי הַיִּצְרָד לְשָׂרֵת
בְּקֹדֶשׁ אֵת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת-בְּגָדֵי
בָנָיו לְכַהֵן : כֹּכַל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן
עֲשׂוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל-הָעֲבֹדָה : וַיֵּרָא מֹשֶׁה
אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוֹ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה בֶּן עֲשׂוֹ וַיְבָרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה : * פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : בַּיּוֹם-הַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַתְּקִים אֶת-מִשְׁכַּן אֹהֶל
מוֹעֵד : וְשָׁמַתָּ שֵׁם אֶת אַרְזֵן הָעֵדוּת וְסִכַּת עַל-
הָאָרֶץ אֵת-הַפְּרֹכֶת : וְהִבֵּאתָ אֶת-הַשְּׁלֵחַן וְעִרְכַת
אֶת-עֵרְכּוֹ וְהִבֵּאתָ אֶת-הַמִּנְרָה וְהִעַלִיתָ אֶת-
יְרֵתֶיהָ : וְנָתַתָּה אֶת-מִזְבַּח הַזָּהָב לְקַטְרֹת לִפְנֵי
אַרְזֵן הָעֵדוּת וְשָׁמַתָּ אֶת-מִסַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכַּן :
וְנָתַתָּה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל-
מוֹעֵד : וְנָתַתָּ אֶת-הַכִּיֹּר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שֵׁם מַיִם : וְשָׁמַתָּ אֶת-הַחֹצֵר סָבִיב

מ
חמישי
שביעי
בשהן
מחוברין

ונתת

ונתת את מסך שער החצר : ולקחת את שמן
 המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר
 בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש :
 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת
 את המזבח והיה המזבח קדש קדשים :
 ומשחת את הכיור ואת בניו וקדשת אתו :
 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל
 מועד ורחצת אתם במים : והלבשת את אהרן
 את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו
 וכהן לי : ואת בניו תקריב והלבשת אתם בתנת :
 ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו
 לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם
 לדוריהם : ויעש משה ככל אשר צוה יהוה
 אתו בן עשה : * ם ויהי בחדש
 הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם
 המשכן : ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו
 ושם את קדשיו ויתן את בדיחיו ויקם את
 עמודיו : ויפרש את האהל על המשכן ושם
 את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה
 יהוה את משה : ם ויקח ויתן את
 העדת אל הארץ ושם את הכדים על הארץ
 ויתן

ששי

פקודי

וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּפֶרֶת עַל־הָאָרֶץ מִלְמַעְלָה : וַיִּבְנֵא
אֶת־הָאָרֶץ אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פְּרֻכַת הַמָּסָךְ
וַיִּסֶךְ עַל אַרְוֹן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה : ׀ וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלֶחַן בְּאֹהֶל
מוֹעֵד עַל יָרֵךְ הַמִּשְׁכָּן צַפְנָה מִחוּץ לְפִרְכַּת :
וַיַּעֲרֶךְ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ׀ וַיִּשֶׂם אֶת־
הַמִּנְחָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלֶחַן עַל יָרֵךְ
הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה : וַיַּעַל הַנֹּתֶת לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ׀ וַיִּשֶׂם
אֶת־מִזְבַּח הַזֹּהֵב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפְּרֻכַת :
וַיִּקְטֹר עָלָיו קֹטֹרֶת סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה : * ׀ וַיִּשֶׂם אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח
לְמִשְׁכָּן : וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה שֵׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל־
מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֵת־הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : ׀ וַיִּשֶׂם
אֶת־הַכִּיּוֹר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה
מַיִם לְרַחֲצָה : וּרְחֲצוּ מַמְנוּ מִשְׁרָה וְאֶהְרֹן וּבָנָיו
אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם : בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וּבִקְרַבְתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יְרַחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה : ׀ וַיִּקַּם אֶת־הַחֲצֹר

שביעי

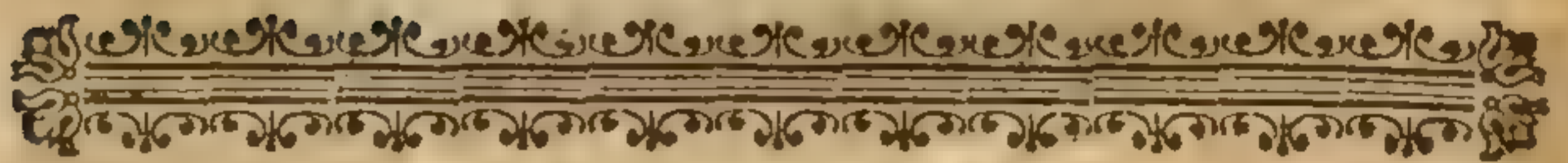
סביב

פקודי קבא

סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה : * פ
ויכם הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא
את המשכן : ולא יכל משה לבוא אל אהל
מועד כי שכנו עליו הענן וכבוד יהוה מלא
את המשכן : ובהעלות הענן מעל המשכן
יסעו בני ישראל בכל מסעיהם : ואם לא יעלה
הענן ולא יסעו עד יום העלתו : כי ענן יהוה
על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל
בית ישראל בכל מסעיהם :

מפטיר

חוק

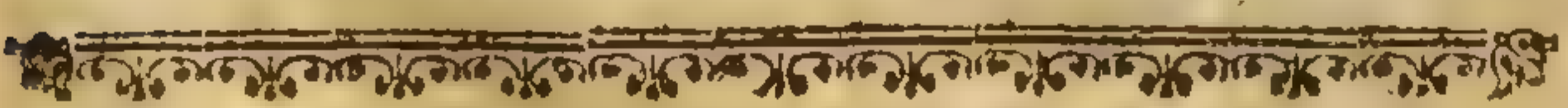
טעמי יחיד לעשרת הדברות

אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על-
פני : לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
מתחת לארץ : לא תשתחוו להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד
לא א א א עון

עשרת הברות

עֹזֶן אֶבֶר עַל-בָּנָיִם עַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-רַבֵּעִים
לְשָׁנָיִ : וְעָשָׂה הַסֵּד לְאֵלֵפוֹיִם לְאֹהֲבָי וּלְשֹׁמְרָי
מִצֹּתָי : ׀ לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא
אֶת-שִׁמּוֹ לְשׂוֹא : ׀

זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלָאכֶתְךָ : וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ
עַבְדְּךָ וַאֲמָרְתְּךָ וּבְהִמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ :
כִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-
הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֵׁהוּ : ׀ כִּבֵּד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ
לְמַעַן יֵאָרְכּוֹן יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ : ׀ לֹא תִרְצָה ׀ ׀ לֹא
תִנְאָף ׀ ׀ לֹא תִגְנֹב ׀ ׀ לֹא
תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שֹׁקֶר : ׀ ׀ לֹא
תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ ׀ ׀ לֹא
תַחְמֹד אִשְׁתֵּי רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאִמְרָתוֹ וְשׂוֹרְוֹ וְחִמְרוֹ
וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ : ׀ ׀

סדר הפטרות

של ספר שמות

כמנהג קהלות הספרדים והאשכנזים ה"י

שבת בשבתו • ופרשיות שקלים זכור פרה והחדש והפטרותיהן וגם
כסופו פרשת והפטרת שבת ור"ח והפטרת מחר חדש כדי
שיהיה ערוך ומוכן לקוראים בבית הכנסת והוגה
הכל ברוב העיון ביתר שאת ויתר עז
מכל אשר נעשה עד הנה :

על ידי הגביר הנעלה נעים זמירות ישראל יהודה פיזא נר"ו

פה העיר המהוללה **אמשטירדם** יע"א

בשנח

שמע ה' קול יהודה ואל עמׇ* *תבׇ* *יאנו לפ"ק :

נדפס על ידי גירארד יוהאן יאנסון

ובבית הבהור ישראל מונדווי :

קודם ההפטרה יברך

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם
 הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת בָּרוּךְ אַתָּה יי הַכּוֹחַר בְּתוֹרָה
 בְּמִשְׁרָה עֲבָדוֹ וּבִישׁוּרָאֵל עִמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֵמַת
 וְהַצֶּדֶק :

ואחר קריאת ההפטרה קודם ברכות אחרונות נוהגים לומר
 פסוק זה

גִּיאֵלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

ואחר קריאתה יברך

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוֹר
 כָּל־הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל־הַדְּרוֹת
 הָאֵל הַנְּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה • מְדַבֵּר וּמְקַיֵּם •
 כִּי כָל־דְּבָרָיו אֵמַת וְצֶדֶק • נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ • וְדַבֵּר אַחַר מְדַבְּרֶיךָ
 אַחֲזוֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם • כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן
 אַתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל־
 דְּבָרָיו :

רחם

ברכות ההפטרות

רחם על ציון כי היא בית חיינו • ולעלובת
נפש רחמינו • במהרה • ברוך
אתה יי • משמח ציון בבניה :

שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך •
ובמלכות בית דוד משיחך • במהרה
יבא ויגל לבנו • על כסאו לא ישב זר • ולא ינחלו
עוד אחרים את כבודו • כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא יבכה נרו לעולם ועד • ברוך
אתה יי • מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הזה שנתת לנו יי אלהינו •
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולהפארת • על
הכל יי אלהינו אנו מודים לך • ומברכים אותך
יתברך שמך בפני כל חי הנמיר לעולם ועד •
ברוך אתה יי מקדש השבת :

הפטרת שמות כמנהג הספרדים כירמיה

סימן א

דְבַר יְרֵמְיָהוּ בֶן-חֶלְקִיָּהוּ מִן-הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר
 בְּעִנְיַתְזוֹת בְּאֶרֶץ בְּנֵימִן : אֲשֶׁר הָיָה
 דְבַר-יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יְאֹשֶׁרְהוּ בֶן-אֲמֹן מֶלֶךְ
 יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוֹ : וַיְהִי בִימֵי
 יְהוֹשִׁיָּהוּ בֶן-יְאֹשֶׁרְהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד-הֵם עִשְׂתֵי-
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצַדִּיקְהוּ בֶן-יְאֹשֶׁרְהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
 עַד-גָּלוֹת יְרוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי : וַיְהִי דְבַר-
 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בְּנָוִים אֲצוּרְךָ בְּבִטּוֹן יַדְעִיתִיךָ
 וּבִטְרָם תֵּצֵא מִרְחֹם הַקִּדְשִׁיךָ נִבְיָא לַגּוֹיִם
 גַּתִּיךָ : וְאָמַר אֲהָה אֶרְנִי יְהוָה הִנֵּה לֹא-יִבְעֵתִי
 דְבַר כִּי-נֶעַד אָנֹכִי : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֵל-תֵּאמַר
 נֶעַד אָנֹכִי כִי עַל-כָּל-אֲשֶׁר אֲשַׁלַּחְךָ תִּלְלָךְ וְאֵת
 כָּל-אֲשֶׁר אֲצַוְךָ תִּדְבַר : אֵל-תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי-
 אֲתָךְ אָנִי לְהַצִּלְךָ נְאֻם-יְהוָה : וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-
 יָדוֹ וַיַּגַּע עַל-פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה גַתִּי דְבַרִּי
 בְּפִיךָ : רְאֵה הַפְּקֻדֹתֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה עַל-הַגּוֹיִם
 וְעַל-הַמְּמַלְכוֹת לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוּץ וּלְהַאֲבִיד וּלְהַרוֹס

אצור ק

הפטרות שמות

לְבָנוֹת וּלְגִטּוֹעַ : וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
מָה-אַתָּה רֹאֵה יְדַמֶּינִי וְאָמַר מִקַּל שֶׁקֶד אֲנִי
רֹאֵה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטַבְתָּ לְרֵאוֹת כִּי-שֶׁקֶד
אֲנִי עַל-דְּבָרֵי לַעֲשׂוֹתוֹ : וַיְהִי דְבַר-יְהוָה וְאֵלַי
שֵׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה רֹאֵה וְאָמַר סִיר נְפוּחַ אֲנִי
רֹאֵה וּפָנָיו מִפָּנַי צְפוּנָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מִצְפוֹן
תִּפְתַּח הַרְעֵרָה עַל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : כִּי הֲנִנִּי
קָרָא לְכָל-מִשְׁפַּחוֹת מַמְלְכוֹת צְפוּנָה נְאֻם-יְהוָה
וּבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ כְּסָאוֹ פֶתַח וְשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל
כָּל-חֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה : וּדְבַרְתִּי
מִשִּׁפְטֵי אוֹתָם עַל כָּל-דַּעְתָּם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּקְטְרוּ
לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי יָדֵיהֶם : וְאַתָּה
תֵּאָזֵר מִתְנִיף וְקָמַת וּדְבַרְתָּ אֵלֵיהֶם אֵת כָּל-אֲשֶׁר
אֲנִכִּי אֲצַוֶּךָ אֶל-הַתַּחֲתִית מִפְּנֵיהֶם פֶּן-אַחֲרִתָּהּ
לְפָנֵיהֶם : וְאֲנִי הִנֵּה נִתְתִּיף הַיּוֹם לְעִיר מִבְּצֹר
וּלְעַמּוּד בְּרֹזָל וּלְחַמּוֹת נְחֹשֶׁת עַל-כָּל-הָאָרֶץ
לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֵיהָ לְכַהֲנֵיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ :
וְנִלְחַמוּ אֵלֵיךָ וְלֹא-יִוָּכְלוּ לָךְ כִּי-אַתָּה אֲנִי נְאֻם-
יְהוָה לְהַצִּילְךָ : וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :
הַלּוֹךְ וְקָרָאתָ כְּאֲנִי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבְתָּ כָּל-וְלוֹתֶיךָ
לְכַחֵךְ

הפטרת שמות

ב

לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה : קדש
ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל-אכליו
יאשמו רעה תבא אליהם נאם-יהוה :

הפטרת ואלה שמות כמנהג האשכנזים

בישעיה סימן כז

הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל

ומלאו פני-הכל תנובה : הבמבת

כיכחו הכהו אם-כהרג הרוגיו הרג : בסאפאה

בישלה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים :

דלכן בזאת יכפר עון-יעקב וזרה כל-פרי הסר

הטאתו בשוממו וכל-אבני מזבח כאבני-גר מנפצות

לא-יקמו אשרים והמנים : כי עיר בצורה בדר

נוה משלה ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם

ירבץ וכלה סעפיה : ביבש קצירה תשברנה

בשים באות מאירות אותה כי לא עם-בינות הוא

על-כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו : והיה

ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד-נחל

מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל :

והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וכאו

האבדים בארץ אשור והגדהים בארץ מצרים

א ב 1 2 והשתחו

הפטרת שמות

וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בְּיְרוּשָׁלַם : הוּי
עֲטִירַת גְּאוֹת שְׁבָרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל צְבִי תַפְאֲרָתוֹ
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שָׁמַנִּים הַלְוִיִּם יוּן : הִנֵּה חֲזַק
וְאִמִּין לְאֲדָנָי כְּזֶרֶם בָּרֶד שֶׁעַר קָטַב כְּזֶרֶם מַיִם
בְּבִירִים שְׁטַפִּים הַנִּיחַ לְאֶרֶץ בְּיָד : בְּרַגְלֵים
הַדְּמֻסָּה עֲטִירַת גְּאוֹת שְׁבָרֵי אֶפְרַיִם : וְהִיָּתָה
צִיצֵת נֹבֵל צְבִי תַפְאֲרָתוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא
שָׁמַנִּים כְּבַכּוּדָה בְּטָרֶם קִיץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרְאָה
אוֹתָהּ בְּעוֹדָה בְּכַפּוֹ יִבְלַעְנָה : בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְהוָה צְבָאוֹת לְעֲטִירַת צְבִי וּלְצִפְיֹרֶת תַּפְאֲרָה
לְשֹׂאֵר עַמּוֹ : וּלְרוּחַ מְשַׁפֵּט לִיּוֹשְׁבֵי עַל־הַמְּשָׁפֵט
וּלְגִבּוֹרָה מְשִׁיבֵי מַלְחָמָה שְׁעָרָה : וְגַם־אֱלֹהֵי בֵּינָן
שָׁגוּ וּבִשְׁכָר הָתְעוּ כִּהְיוּ וְנָבִיא שָׁגוּ בִשְׁכָר נִבְלָעוּ
מִן־הַיַּיִן הָתְעוּ מִן־הַשְּׁכָר שָׁגוּ בָרְאָה פָקוּ פְּלִילִיָּה :
כִּי כָל־שְׁלַחְנוֹת מַלְאָכוֹ קִיא צֵאָה בְּלִי מָקוֹם : אֶת־
מִי יוֹרָה דָּעָה וְאֶת־מִי יִבִּין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מַחֲלָב
עֲתִיקֵי מִשְׁדָּרִים : כִּי צוֹ לָצוּ צוֹ לָצוּ קוֹ לָקוּ קוֹ
לָקוּ זַעַר שֵׁם זַעַר שֵׁם : כִּי בִלְעָגִי שָׁפָה וּבִלְשׁוֹן
אֲחִדְרַת יִדְבֵר אֶל־הָעַם הַזֶּה : אֲשֶׁר אָמַר
אֵלֵיהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הַזֶּה לָעֵיף וְזֹאת הַמְּרַגְעָה
וְלֹא אָבוֹא שְׁמוּעַ : וְהָיָה לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צוֹ

לצו

לָצוּ צוֹ לָצוּ קוֹ לָקוּ קוֹ לָקוּ יַעֲרֵשׁ יַעֲרֵשׁ יַעֲרֵשׁ
 לְמַעַן יֵלְכוּ וּכְשָׁלוּ - אַחֲזוּר וּנְשַׁבְּרוּ וּנְזַקְשׁוּ
 וּנְלַבְּרוּ : לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי בֵּית יִעֲקֹב אֲשֶׁר
 פָּדָה אֶת-אֲבֹרָהִם לֹא-עָתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא-
 עָתָה פָּנָיו יִחְזְרוּ : כִּי בִרְאוֹתָיו יִלְדִּיו מַעֲשֵׂה יְדֵי
 בְּקִרְבּוֹ יִקְרִישׁוּ שָׁמַי וְהִקְרִישׁוּ אֶת-קְדוּשׁ
 יַעֲקֹב וְאֶת-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ :

הפטרת וארא ביחזקאל סימן כח

כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקִבְצִי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל
 מִן-הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ בָם וּנְקַדְשֵׁתִי בָם
 לְעֵינֵי הַגּוֹיִם וַיֵּשְׁבוּ עַל-אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נִחַתִּי
 לְעַבְדֵי לְיַעֲקֹב : וַיֵּשְׁבוּ עָלֶיהָ לְבַטָּח וּבְנוּ בָתִּים
 וַיִּשְׁעוּ כְדָמִים וַיֵּשְׁבוּ לְבַטָּח בַּעֲשׂוֹתֵי שַׁפְּטִים בְּכֹל
 הַשָּׂאטִים אַתֶּם מִסְּבִיבָתֶם וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : בַּשָּׁנָה הָעֲשׂוֹרִית בַּעֲשׂוֹרֵי בִשְׁנַיִם עָשָׂר
 לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן-אָדָם שִׁים
 פְּנִיךָ עַל-פְּרֻעָה מִלֶּךְ מִצְרַיִם וְהִנֵּבֵא עָלָיו וְעַל-
 כִּמְצֹרִים כָּלָה : דַּבֵּר וְאָמַרְתָּ כֹה-אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה הֲגַנִּי עָלֶיךָ פְּרֻעָה מִלֶּךְ מִצְרַיִם הַתְּנִיכִים
 הַגְּדוֹל הַרְבֵּן בְּתוֹךְ יִצְרָאֵל אֲשֶׁר אָמַר לֵאמֹר
 וְאֲנִי

הפטרת וארא

החיים ק' ואני עשיתני : ונתתי חיים בלחייך והרביתני
 דגת יאריך בקשקשתיך והעליתך מתוך יאריך
 וארל כל דגת יאריך בקשקשתיך תרבק :
 ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך
 על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית
 הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה : וידעו
 כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת
 קנה לבית ישראל : ברחפסם בה בפך
 תרוץ ובקעת להם כל כרה ובהשענם
 עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים :
 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך
 חרב והכרתי מן אדם ובהמה : והיתה
 ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה
 יען אמר יאר לי ואני עשיתי : לכן הנני אליך
 ואל יארך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב
 שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש : לא תעבר
 בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא
 תשב ארבעים שנה : ונתתי את ארץ מצרים
 שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים
 מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי
 את מצרים בגוים וזריתם בארצות : כי כה

ככה ק'

אמר

אמר ארני יהוה מלך ארבעים שנה אקבץ את
מצרים מן העמים אשר נפצו שמרה : ושבתני
את שבות מצרים והשבתני אתם ארץ פתרום על
ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה : מן
הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על
הגוים והמעטותם לבלתי רדות בגוים : ולא
יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון
בפנותם אחריהם וידעו כי אני ארני יהוה :
ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחודש
היה דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם נבוכדראצר
מלך בבל העביר את חילו עבדה גדלה אל צר
כל דאש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה
לו ולא חילו מצר על העבדה אשר עבד עליה :
לכן כה אמר ארני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר
מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלה
שלה ובזו בזה והיתה שכר לחילו : פעלתו
אשר עבד כה נתתי לו את ארץ מצרים אשר
עשו לי נאם ארני יהוה : ביום ההוא אצמית
קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה :

הפטרת בא

הפטרת בא בירמיה סימן מו

הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
לְבוֹא נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַבִּיט
אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם : הַגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וְהִשְׁמִיעוּ
בְּמִגְדוּל וְהִשְׁמִיעוּ בְּנֶף וּבְתַחֲפִנְחָם אִמְרוּ הַתִּיצֵב
וְהִכֵּן לָךְ כִּי־אֵכְלָה חֵרֵב סְבִיבֶיךָ : מִדּוּעַ נִסְחַף
אֲבִירֶיךָ לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הִדְפּוּ : הַרְבָּה כּוֹשֵׁל
גַּם־נָפַל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה וּנְשַׁבֵּת
אֶל־עַמָּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלְדֵתָנוּ כִּפְנֵי חֵרֵב הַיּוֹנָה :
קִרְאוּ שֵׁם פְּדֵעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שְׂאוֹן הָעֵבֶיר
הַמּוֹעֵד : חִי־אֲנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
כִּי כָרְתוּ בְהָרִים וּכְבָרְמֶל בַּיָּם יָבוֹא : כָּלִי גוֹלָה
עָשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת בַּת־מִצְרַיִם כִּי־נָף לְשִׁמָּה תִהְיֶה
וְנִצְתָה מֵאִין יוֹשֵׁב : עֲגֹלָה יִפֶּה פִּיהָ מִצְרַיִם קִרְעַן
מִצָּפוֹן בָּא בָּא : גַּם־שִׁכְרִיָּה בְּקִרְבָּהּ כְּעֲגֹלֵי
מִרְבֵּק כִּי גַם־הִמָּה הִפְנוּ גָסוּ יַחְדָּיו לֹא עָמְדוּ כִּי
יוֹם אִיֶּדָם בָּא עֲלֵיהֶם עֵרַת פְּקֻדָּתָם : קוֹלָהּ
כְּנַחֲשׁ יִלֵּךְ כִּי־בַחִיל יֵלְכוּ וּבְקִרְדָּמוֹרֵל בָּאוּ לָהּ
כְּחִטְבֵי עֲצִים : כָּרְתוּ יַעֲרָה נְאֻם־יְהוָה כִּי לֹא
יִחַקֵּר כִּי רָבוּ מֵאֲרָבָה וְאִין לָהֶם מִסְפָּר : הַכִּישָׁה

בת

הפטרת בא

ה

בת־מִצְרַיִם נִתְּנָה בְיַד עַם־צָפוֹן : אָמַר יְהוָה
 צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פּוֹקֵד אֶל־אֲמוֹן מִנָּא
 וְעַל־פְּרַעֲיָה וְעַל־מִצְרַיִם וְעַל־אֱלֹהֵיהֶּם וְעַל־מַלְכֵיהֶּם
 וְעַל־פְּרַעֲיָה וְעַל הַכְּטָחִים בּוֹ : וְנִתְּתִים בְּיַד מְבַקְשֵׁי
 נַפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד עַבְדָּיו
 וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכַּן בְּיָמֵי־קָדָם נְאֻם־יְהוָה : וְאַתָּה
 אֶל־תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֶל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי
 מוֹשִׁיעַךָ מִרְחוֹק וְאַתָּה זֹרְעָה מֵאֲרֶץ שְׂבִיִם וְשָׁב
 יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד : אַתָּה אֶל־
 תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה כִּי אֲתָךְ אֲנִי כִּי
 אֲעִשֶׂה כָּלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם וְאֲשֶׁר הִדְחַתִּיךָ שָׁמָּה
 וְאַתָּךְ לֹא־אֲעִשֶׂה כָּלָה וְיִסְרַתִּיךָ לַמְּשַׁפֵּט וְנִקָּה
 לֹא־אֲנַקֶּךָ :

מלאו

הפטרת בשלח בשופטים סימן ד

וּדְבוּרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לַפִּדְוֹת הָיָה
 שֹׁפֵטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּעֵרַת הַהָיָה :
 וְהָיָה יוֹשֵׁבֵת תַּחֲתֵי־תֵמַר דְּבוּרָה בֵּין הַדְּמָה וּבֵין
 בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לַמְּשַׁפֵּט : וְהִשְׁלַח וְהִתְקַרָּא לְבָרְק בֶּן־אֲבִינֵעָם
 מִקָּדֵשׁ נִפְתָּלִי וְהִתְאָמַר אֵלָיו הֲלֹא־צִוְּיָהּ יְהוָה
 אֱלֹהֵי

Teru. II.

ב א 1 2 אלהי

הפטרת בשלח

אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לָךְ וּמִשְׁכַּתְּ בְּהַר תְּבוֹר וְלִקְחֶתָּ
עִמָּךְ עֶשְׂרֵת אֲלֹפִים אִישׁ מִכֵּנִי נִפְתָּלִי וּמִכֵּנִי
זְבֻלוֹן: וּמִשְׁכַּתִּי אֵלֶיךָ אֶל־גִּחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא
שֶׁר־צָבָא יָבִין וְאֶת־דֹּכָבֹו וְאֶת־הַמּוֹנֵו וְנִתְתִּירוּ
בִּירְךְ: וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ בָּרֶק אִם־תֵּלְכֵנִי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי
וְאִם־לֹא תֵלְכֵנִי עִמִּי לֹא אֵלֶיךָ: וַתֹּאמֶר הֲלֹךְ אֵלֶיךָ
עִמָּךְ אָפֶס כִּי לֹא תִהְיֶה תַפְאֲרֶתְךָ עַל־הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר־אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בְיַד אִשָּׁה יִמְכַר יְהוָה אֶת־
סִיסְרָא וְתִקַּם דְּבוּרָה וְתֵלְכֵךְ עִם־בָּרֶק קְדֹשָׁה:
וַיִּזְעַק בָּרֶק אֶת־זְבֻלוֹן וְאֶת־נִפְתָּלִי קְדֹשָׁה וַיַּעַל
בְּרִגְלָיו עֶשְׂרֵת אֲלֹפִים אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוּרָה:
וַחֲבַר הַקִּינִי נִפְרָד מִקֵּין מִכֵּנִי הִכָּב חֲרֵטֵן מִשָּׁה
וַיֵּט אֲהֵלוֹ עַד־אֵלוֹן בְּצַע גַּיִם אֲשֶׁר אֶת־קְדֵשׁ:
וַיִּגְדּוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלְתָה בָרֶק בֵּין־אֲבִינָעִם הַר־
תְּבוֹר: וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת־כָּל־דֹּכָבֹו תִשַׁע מֵאוֹת
דָּכָב בְּרֹזֶל וְאֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֲרֹשֶׁת
הַגּוֹיִם אֶל־גִּחַל קִישׁוֹן: וַתֹּאמֶר דְּבָרָה אֶל־בָּרֶק
קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִיסְרָא
בְּיַדְךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ וַיִּרַד בָּרֶק מִהַר
תְּבוֹר וְעֶשְׂרֵת אֲלֹפִים אִישׁ אַחֲרָיו: וַיְהִם יְהוָה
אֶת־סִיסְרָא וְאֶת־כָּל־הַדָּכָב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־

בצעננים
ק

חרב

חפזרת בשלה

ו

חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס
 ברגליו : וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה
 עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי
 חרב לא נשאר עד אחר : וסיסרא נס ברגליו
 אל אהל יעל אשת חבר הקניזי כי שלום בין בין
 מלך חצור ובין בית חבר הקניזי : והציא יעל
 לקראת סיסרא ותאמר אליו כורה אדני כורה
 אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו
 בשמיכה : ויאמר אליה השקיני נא מעט מים
 כי צמתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו
 ותכסהו : ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה
 אם איש יבא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת
 אין : ותקח יעל אשת חבר את יתר האהל
 ותשם את המקבת בידה ותכונא אליו בלאט
 ותתקע את היתר ברקתו ותצנח בארץ והוא
 נרדם ויעף וימת : והנה ברק רדף את סיסרא
 ותציא יעל לקראתו ותאמר לו לך וארצך את
 האישה אשר מבקש ויבא אליה והנה סיסרא
 נפל מת והיה ברקתו : ויכנע אלהים ביום
 ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל :
 ותלך יד בני ישראל הלוד וקשה על יבין מלך
 ב ב ב כנען

הפטרת בשלה

כַּנְעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יְבִין מֶלֶךְ-כְּנָעַן :

כאן מתחילים הספרדים

וַתֵּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן-אֲבִינָעַם בַּיּוֹם הַהוּא

לֵאמֹר : בַּפְּרָע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְּנַדָּב

עִם בָּרְכוּ יְהוָה : שָׁמְעוּ מְלָכִים הַאֲזִינוּ

רוֹזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר

לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : יְהוָה בְּצִאתְךָ

מִשִּׁעִיר בְּצִעְדְךָ מִשִּׁבְחָה אֱלוֹם אֶרֶץ

רָעָשָׁה גַם-שָׁמַיִם נִטְפוּ גַם-עֵבִים נִטְפוּ

מַיִם : הָרִים נִזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינֵי

מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : בַּיּוֹם שָׁמַר בֶּן-עֲנַנִּי

בַּיּוֹם יַעַל חֲדָלוּ אֲרָחוֹת וְהִלְכִי נְתִיבוֹת

יִלְכּוּ אֲרָחוֹת עֲקֻלְקָלוֹת : חֲדָלוּ פְּרִזּוֹן

בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ עַד שִׁקְמָתִי דְבוּרָה

שִׁקְמָתִי אִם בְּיִשְׂרָאֵל : יִבְחַר

אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אִזּוּ לָחֵם שִׁעְרִים מִגֹּן

אִם-יִרְאֶה זֶרֶמַח בְּאַרְבָּעִים אֵלֶף

בְּיִשְׂרָאֵל : לְבִי לַחֲזֻקְתִּי יִשְׂרָאֵל הַמְתַּנְדָּבִים

בָּעַם בָּרְכוּ יְהוָה : דַּכְבִּי אֶת-נֹזֶת

צַחְרוֹת יֹשְׁבֵי עַל-מִדְיָן וְהִלְכִי

עַל-דֶּרֶךְ שִׁיחוּ : מִקּוֹל מַחְצִצִּים בֵּין

משאבים

מלרע

הפטרת בשלח -

ז

מִשְׁאֲבִים שָׁם יִתְּנוּ צְדָקוֹת יְהוָה צְדָקוֹת
 פְּרוֹזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אִזְ יִרְדּוּ לְשַׁעְרֵים עִם-
 יְהוָה : עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה * עוֹרֵי
 עוֹרֵי דְבַר־יְשׁוּר קוֹם בָּרַק וְשִׁבְהָ שְׂבִיבָה בֵּן-
 אֲבִינֵעַם : אִזְ יִרְדּוּ שְׂרִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה
 יִרְדּוּ לִי בַגְּבוּרִים : מִנֵּי אִפְרַיִם שְׂרֵשֶׁת
 בְּעַמֶּלֶק אַחֲרֵיהֶם בְּנִימִין בְּעַמֶּמֶיךָ מִנֵּי
 מִכִּיר יִרְדּוּ מִחֻקִּים וּמִזְבוֹלֵן מִשְׁכִּים בְּשִׁבְט
 סִפֵּר : וְשָׂרֵי בִישָׁשְׁכָר עִם-דְּבֹרָה וְיִשָּׁשְׁכָר
 בֵּן בָּרַק בְּעַמֶּק שְׁלַח בְּרַגְלָיו
 בַּפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדָלִים חֻקֵּי לֵב :
 לָמָּה יִשְׁבֶּת בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים לִשְׁמוֹעַ
 שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לַפְּלָגוֹת רְאוּבֵן
 גְּדוּלִים חֻקֵּי לֵב : גִּלְעָד בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן
 שִׁכָּן וְדָן לָמָּה יָגוּר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר
 יִשָּׁב לְחוּף יַמִּים זְעַר-מִפְּרָצִיו
 יִשָּׁכֵן : זְבוּלֵן עִם חִיָּה נִפְשׁוֹ לְמוֹת וְנִפְתָּלִי
 עַל מְרוֹמֵי שָׂדֵה : בָּאוּ מַלְכִים
 גְּלַחְמוֹ אִזְ גְּלַחְמוֹ מִלְכֵי כְנָעַן בַּתְּעַנְךָ
 עַל-מֵי מִגְדוֹ בָּצַע בְּסֶף לֹא
 לְקַחוּ : מִן-שָׁמַיִם גְּלַחְמוֹ הַכּוֹכָבִים
 מִמַּסְלוֹתֵם

כמלרע
*מלעיל

הפטרת בשלח

ממסלותם נלחמו עם סיסרא : נחל קישון
גרפם נחל קרומים נחל קישון תדרכי
נפשי עז : אז הלמו עקבי
סוס מדהרות דהרות אביריו : אורו
מדוז אמר מלאך יהוה ארו ארור
ישביה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת
יהוה בגבורים : תכרך מנשים
יעל אשת חבר הקיני מנשים
באהל תכרך : מים שאל חלב
נחנה בספל אדירים הקריבה חמאה : ידה
ליהר תשלחנה וימינה להלמורת
עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה
וחלפה רקתו : בין רגליה כרע נפל
שכב בין רגליה כרע נפל באשר
כרע שם נפל שדוד : בער החלון נשקפה
ותיבב אם סיסרא בער האשנב מדוע
ביש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי
מרכבותיו : חכמות שרותיה תעגנה אף
היא תשיב אמרה לה : הלא ימצאו חלקו
שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל
צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה
צבע

הפטרות יתרו ח

צַבֵּעַ רַקְמָתַיִם לְצִוְאֵי שָׁלָל : כֵּן יֵאבְדוּ
כָּל-אֹיְבֵיךָ יְהוָה וְאַהֲבִיךָ בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ
בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה :

הפטרות יתרו בישעיה סימן ו

בַּשָּׁנָת- מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזַיְהוּ וְאַרְאָה אֶת-אֲדֹנָי
יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא דָם וְנִשְׂא וְשׁוֹלֵי מַלְאִים
אֶת-הַהֵיכָל : שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לֹא שֵׁשׁ
כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד בְּשִׁתַּיִם וְכִסֵּה פָנָיו
וּבְשִׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשִׁתַּיִם יַעֲוֹפֶף : וְקָרָא זֶה
אֶל-זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת
מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וַיִּגְעוּ אֲמֹת הַסָּפִים
מִקּוֹל הַקּוֹרָא וְהִבִּית יִמְלֵא עֵשָׂן : וְאָמַר אֹי-לֵי
כִי-נִדְמִיתִי כִי אִישׁ טָמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי וּבַתּוֹךְ
עִם-טָמֵא שְׂפָתַיִם אָנֹכִי יֹשֵׁב כִּי אֶת-הַמֶּלֶךְ יְהוָה
צְבָאוֹת רָאוּ עֵינָי : וַיַּעַף אֵלַי אַחַר מִן-הַשְּׂרָפִים
וּבִידוֹ רִצְפָה בְּמַלְקָחִים לָקַח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ : וַיִּגַע
עַל-פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה גָגַע זֶה עַל-שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֹנֶיךָ
וְחִטָּאתְךָ תִּכָּפֵר : וַאֲשַׁמַּע אֶת-קוֹל אֲדֹנָי אֹמֵר
אֶת-מִי אֲשַׁלַּח וּמִי יִלְךְ-לָנוּ וְאָמַר הִנְנִי שְׁלַחְנִי :
וַיֹּאמֶר לְךָ וְאָמַרְתָּ לְעַם הַזֶּה שִׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְאַל-

תבינו

הפטרת יתרו

תָּבִינוּ וּרְאוּ רְאוּ וְאֵל-תִּדְרְעוּ : הַשָּׁמַיִן לֵב-הָעַם
הַזֶּה וְאֶזְנוֹ הַכֶּבֶד וְעֵינָיו הַשָּׁע פֶּן-יִרְאֶה בְּעֵינָיו
וּבְאֶזְנוֹ יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יִבִּין וְשֵׁב וּרְפָא לוֹ : וְאָמַר
עַד-מָתִי אֲדַגֵּי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם-שָׂאוּ עֲדָיִם
מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אֲדָם וְהִאֲדַמָּה תִשְׁאַל
שְׂמֵמָה : וְרַחֵק יִהְיֶה אֶת-הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ : וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירֶיהָ וְשָׂבָה וְהִיתָה
לְבַעַר בְּאֵלֶּה וּבְאֵלוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכֶת מִצְבַּת בָּם
זָרַע קֹדֶשׁ מִצְבֹּתָהּ : כֹּאן מִסִּימֵינ הַסְּפָרָדִים

וַיְהִי בַיּוֹם אֲחִיז בֶּן-יִוְתָם בֶּן-עֲזֹרָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
עָלָה רִצִּין מֶלֶךְ-אֲרָם וּפָקַח בֶּן-דְּמַלְיָהוּ
מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל יָרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא
יָכַל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ : וַיֵּגֵד לְבַיִת דָּוִד לֵאמֹר
נָחָה אֲדָם עַל-אֲפְרַיִם וַיַּגֵּעַ לְבָבוֹ וּלְבַב עַמּוֹ כְּנוֹעַ
עֲצִי-יַעַר מִפְּנֵי-רוּחַ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל-יִשְׁעִיָהוּ
צִא-נָא לְקִרְאֵת אֲחִיז אֲתָהּ וּשְׂאֵר יְשׁוּב בְּנֵךְ אֵל-
קִצֵּה תַעֲלֵת הַבְּרָכָה הָעֲלִיזָנָה אֵל-מַסְלַת שְׂדֵה
כּוֹזָבִם : וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הַשְׁמֹר וְהַשְׁקֵט אֵל-תִּירָא
וּלְבַבְךָ אֵל-יִרְךָ מִשְׁנֵי זַנְבוֹת הָאֲחֵדִים הָעֲשִׂשָׁנִים
הַאֲלָה בְּחַר־יְאֹף רִצִּין וְאֲדָם וּבֶן-דְּמַלְיָהוּ :
וַעַן כִּי-יַעַן עָלֶיךָ אֲדָם דָּעָה אֲפְרַיִם וּבֶן-דְּמַלְיָהוּ
לֵאמֹר

מלרפ

לֵאמֹר

לאמר : געלה ביהודה ונקיצנה ונקיצנה אלינו
 ונמליך מלך בתוכה את בן-טבאל : כי-ילך
 ילד-לנו בן נתן-לנו ותהי המשרה על-שכמו
 ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי-עד שר-
 שלום : לסרבה המשרה ולשלום אין-קץ על-
 כסא דוד ועל-ממלכתו להכין ארצה ולסעדה
 במשפט ובצדקה מעתה ועד-עולם קנאת יהודה
 צבאות העשה-זאת :

למרבה ק'

הפטרת משפטים בירמיהו סימן לד

הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה
 אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את-
 כל-העם אשר בירושלם לקרא להם דרור :
 לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפחתו העברי
 והעבריה חפשים לבלתי עבד-בם ביהודי אהיהו
 איש : וישמעו כל-השרים וכל-העם אשר-באו
 בברית לשלח איש את-עבדו ואיש את-שפחתו
 חפשים לבלתי עבד-בם עוד וישמעו וישלחו :
 וישבו אחרי-כן וישבו את-העבדים ואת-
 השפחות אשר שלחו חפשים ויכבשום לעבדים
 ולשפחות : ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו מאת

ויכבשום ק'

הפטרות משפטים

יהוה לאמר : כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
 ברתי ברית את אבותיכם ביום הוצאתי אותם
 מארץ מצרים מבית עבדים לאמר : מקץ שבע
 שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר
 לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמד
 ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם :
 ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא
 דרור איש לדעהו ותכרתו ברית לפני בבית
 אשר נקרא שמי עליו : ותשבו ותחללו את
 שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו
 אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם
 להיזות לכם לעבדים ולשפחות : לכן כה אמר
 יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש
 לאחיו ואיש לדעהו הנני קרא לכם דרור נאם
 יהוה אל ההרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי
 אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ : ונתתי את
 האנשים העבדים את בריתי אשר לא הקימו
 את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר
 כרתו לשנים ויעברו בין בתריו : שרי יהודה
 ושרי ירושלים הסרסים והכהנים וכל עם הארץ
 העבדים בין בתרי העגל : ונתתי אותם ביד
 איביהם

לזעוה ק'

הפטרת תרומה

אִיבִייהֶם וּבִיד מִבְּקֹשֵׁי נַפְשָׁם וְהִיתָה נִבְלָתָם
 לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ : וְאֶת־
 צְדִקְתָּהּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרֵיו אֶתְּן בְּיַד אִיבִייהֶם
 וּבִיד מִבְּקֹשֵׁי נַפְשָׁם וּבִיד חֵיל מֶלֶךְ בְּכָל הָעָלִים
 מֵעֲלֵיכֶם : הֲנִי מִצְוָה נֶאֱסִי-יְהוָה וְהַשְׁבֹּתִים אֶל־
 הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמוּ עֲלֶיהָ וּלְכַדּוּהָ וּשְׂרַפּוּהָ בָאֵשׁ
 וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתְּן שְׂמָמָה מֵאִין יוֹשֵׁב : כֹּה
 אָמַר יְהוָה אֱסֵלֵךְ לֹא בְרִיהִי יוֹמָם וְלֵילָה חֲקוֹת
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׁמַתִּי : גַּם־זָרַע יַעֲקֹב וְדָוִד
 עַבְדִּי אֶמְאָם מִקַּחַת מִזְרְעוֹ מִשְׁלִים אֶל־זָרַע
 אַבְרָהָם יִשְׁתַּק וַיַּעֲקֹב בִּי־אָשׁוּב אֶת־שְׁבוּתָם
 וְרַחֲמֹתִים :

מלאו

ישחר כתוב
בתיק
אשיב ק

הפטרת תרומה במלכים א סימן ח

וַיְהִי וְנָתַן הַכֶּמֶה לְשִׁלְמָה בְּאִשֶׁר דָּבַר־לוֹ וַיְהִי
 שָׁלֵם בֵּין הַיָּדָם וּבֵין שִׁלְמָה וַיְכַרְתּוּ
 בְרִית שְׁנִייהֶם : וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שִׁלְמָה מִסָּבִיל־
 יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמֶּס שֶׁלְשִׁים אֶלֶף אִישׁ : וַיִּשְׁאַלְהֶם
 לְבָנוֹנָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת חֹדֶשׁ יִהְיוּ
 בְּלִבְנוֹן שְׁנַיִם חֲרָשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאֲדָנִיָּם עַל־
 הַמֶּס : וַיְהִי לְשִׁלְמָה שְׁבַע־עֶשְׂרֵם אֶלֶף נֶשֶׂא סָבִיל
 ג ב 2 3 ושמנים

הפטרות תרומה

וּשְׂמָנִים אֶלֶף הֶצֶב בְּהָר : לְאֹד מִשְׁרֵי הַנִּצְנִים
לְשִׁלְמָה אֲשֶׁר עַל-הַמְּלֶאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת הָרָדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה : וַיֵּצֵו הַמֶּלֶךְ
וַיִּסְעוּ אֲבָנִים גְּדֵלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיֹסֵד הַבַּיִת
אֲבָנֵי גִזִּית : וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שְׁלֹמֹה וּבְנֵי חִירוֹם
וְהַגְּבִלִים וַיִּכְנוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים לְבָנוֹת הַבַּיִת :
וַיְהִי בְשָׂמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבָּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשָׁנָה הָרְבִיעִית בְּחֹדֶשׁ
זוֹ הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל-יִשְׂרָאֵל
וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה : וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה לַיהוָה שְׁשִׁים-אַמָּה אָרְכוֹ וְעֶשְׂרִים רְחִבּוֹ
וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ : וְהָאוֹלָם עַל-פְּנֵי הַיִּכָּל
הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אָרְכוֹ עַל-פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת
עֶשֶׂר בְּאַמָּה רְחִבּוֹ עַל-פְּנֵי הַבַּיִת : וַיַּעַשׂ לַבַּיִת
חֲלוֹנֵי שְׁקָפִים אֲטָמִים : וַיִּבֶן עַל-קִיד הַבַּיִת יָצוּעַ
סָבִיב אֶת-קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לְהִיכָל וּלְדָבִיר
וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב : הַיָּצוּעַ וְהַתְּחִתָּנָה חָמֵשׁ
בְּאַמָּה רְחֹבָה וְהַתְּיַכָּנָה עֶשֶׂת בְּאַמָּה רְחֹבָה
וְהַשְּׁלִישִׁית שֶׁבַע בְּאַמָּה רְחֹבָה לִי מִגְרָעוֹת גָּדוֹן
לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבֵלְתֵי אֹהֶל בְּקִירוֹת הַבַּיִת :
וְהַבַּיִת בְּהַבְּנָתוֹ אָבֵן שְׁלֹמֹה מִסַּע נִבְנָה וּמִקְבוֹרֹת
וְהַגְּרוֹן

יציע ק'

היציע ק'

והגרזן כל-כלי ברזל לא-נשמע בבית בהכנתו :
 פתח הצלע התיכנה אל-כתף הכיור הימנית
 ובלולים יעלו על-התיכנה ומן-התיכנה אל-
 הישלים : ויבן את-הכיור ויכלהו ויספן את-
 הכיור גבים ושדרת בארזים : ויבן את-הזיזע
 על-כל-הכיור חמש אמות קומתו ויאחו את-הכיור
 בעצי ארזים : ויהי דבר-יהוה אל-שלמה לאמר :
 הבית הזה אשר-אתה בנה אם-תלך בחקתי ואת-
 מצפטי תעשה ושמרת את-כל-מצוותי ללכת
 בהם והקמתי את-דברי אהרן אשר דברתי אל-
 דוד אביך : ושכנתי בתוך בני ישראל ולא
 אעזב את-עמי ישראל :

הפטרת תצוה ביחזקאל סימן מג

אתה כן-אדם הגר את-בית-ישראל אל-את-הכיור
 ויכלמו מעונותיהם ומרדו את-הבנית :
 ואם-נכלמו מכל אשר-עשו צורת הכיור ותכונתו
 ומוצאו ומזבאו וכל-צורתו ואת-כל-חקתיו
 וכל-צורתו וכל-תורתו הודע אותם וכתב
 לעיניהם וישמרו את-כל-צורתו ואת-כל-חקתיו
 ועשו אותם : ואת תורת הכיור על-ראש ההר
 כל

צורתיו ק'
 צורתיו ק'
 תורתיו ק'

הפטרה תצוה

כָּל־גִּבּוֹלֹ סָבִיב | סָבִיב קֹדֶשׁ קֹדְשֵׁים הַגֵּרָה זֹאת
 תּוֹרַת הַבַּיִת : וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֲמוֹת אִמָּה
 אִמָּה וְטִפְחָ וְחֵיק הָאִמָּה וְאִמָּה רַחֵב וְגִבּוֹלָה אֶל־
 שַׁפְחָה סָבִיב זֶרֶת הָאֶחָד וְזֶה גִבּ הַמִּזְבֵּחַ : וּמֵחֵיק
 הָאָרֶץ עַד־הָעֲזוּבָה הַתְּחִתּוֹנָה שְׁתֵּים אֲמוֹת וְרַחֵב
 אִמָּה אַחַת וּמֵהָעֲזוּבָה הַקְּטָנָה עַד־הָעֲזוּבָה הַגְּדוֹלָה
 אַרְבַּע אֲמוֹת וְרַחֵב הָאִמָּה : וְהָהָרָאֵל אַרְבַּע
 אֲמוֹת וּמֵהָאֲרָאֵיל וְלִמְעָלָה הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע :
 וְהָאֲרָאֵיל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַרְבַּע בְּשֵׁתִים עֶשְׂרֵה רַחֵב
 רְבֹוע אֵל אַרְבַּעַת רְבָעִיו : וְהָעֲזוּבָה אַרְבַּע עֶשְׂרֵה
 אַרְבַּע בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה רַחֵב אֵל אַרְבַּעַת רְבָעִיהָ
 וְהַגִּבּוֹל סָבִיב אוֹתָהּ חֲצֵי הָאִמָּה וְהַחֵיק־לָהּ אִמָּה
 סָבִיב וּמֵעֲלֵתָהּ פְּנוֹת קָדִים : וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־
 אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱלֹהֵי חַקּוֹת הַמִּזְבֵּחַ
 בַּיּוֹם הָעֲשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וְלוֹזֶק עָלָיו
 דָּם : וְנָתַתָּה אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מִזֵּרַע
 צְדוֹק הַקְּרָבִים אֵלַי נָא אֲדֹנָי יְהוִה לְשִׂרְתָּנִי פֹר
 בֶּן־בְּקָר לְחֹטְאֵת : וְלִקְחַתָּ מִדָּמֹו וְנָתַתָּה עַל־
 אַרְבַּע קְרָנוֹתָיו וְאֶל־אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֲזוּבָה וְאֶל־
 הַגִּבּוֹל סָבִיב וְחֹטְאֵת אוֹתוֹ וּכְפַרְתָּהוּ : וְלִקְחַתָּ
 אֶת־הַפֶּר הַחֹטְאֵת וְשִׂרְפוֹ בַּמַּפְקָד הַבַּיִת מִחוּץ
 לְמִקְדָּשׁ

ומהאריאל
 ק'
 והאריאל
 ק'

הפטרת תשא יב

למקדש : וביום השני תקריב שעיר עזים תמים
 להטאת וחתאו את המזבח כאשר חטאו בפר :
 בכלותה מחטא תקריב פר בין בקר תמים ואיל
 מן הצאן תמים : והקרבתם לפני יהוה והשליכו
 הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה :
 שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בין
 בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו : שבעת
 ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו
 ידו : ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה
 יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת
 שלמיכם ורצאתי אתכם נאם ארני יהוה :

בצ' ל יכפרו
 ולית כתיב
 וקרי
 ידיו ק'

הפטרת תשא כמנהג האשכנזים במלכים א

סימן יח

ויהי ימים רבים והבר יהוה אלהיו
 בשנה השלישית לאמר לך הראה אלה
 אחאב ואתנה מטר על פני האדמה : וילך
 אלהיו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון :
 ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית
 ועבדיו היה גרא את יהוה מאד : ויהי בהכרית
 איובל את נביאי יהוה ויקח עבדיו מאה
 נביאים

הפטרות תשא

נביאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם
 לחם ומים: ויאמר אחאב אל עבדיו יהו לך בארץ
 אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא
 חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נברית מן בהמה:
 ויחלקו להם את הארץ לעבד בה אחאב הלך
 בדרך אחד לברו ועבדיו הלך בדרך אחד
 לברו: ויהי עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו
 ויבררו ויפל על פניו ויאמר האתה זיה ארני
 אליהו: ויאמר לו אני לך אמר לארניך הנה
 אליהו: ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את
 עבדך ביד אחאב להמיתני: תי יהוה אלהיך
 אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח ארני שם
 לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת
 הגוי כי לא ימצאכה: ועתה אתה אמר לך אמר
 לארניך הנה אליהו: והיה אני ואלך מאתך ורות
 יהוה וישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד
 לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה
 מנערי: הלא הגר לארני את אשר עשיתי
 בהרג איובל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה
 מאה איש חמשים חמשים איש במערה
 ואכלכלם לחם ומים: ועתה אתה אמר לך

מהבהמה ק

אמר

אמר לארניך הנה אליהו והרגני : ויאמר אליהו
 חי יהודה צבאות אשר עבדתי לפניו כי היום
 אראה אליו : וילך עבדיו לקראת אחאב ויגד-
 לו וילך אחאב לקראת אליהו : ויהי כראות
 אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה
 עבד ישראל : ויאמר לא עבדתי את יעזרא-
 בן אסאתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהיה
 ותלך אחרי הבעלים : ועתה שלח קבץ אלי
 את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל
 ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות
 אכלי שלחן איזבל : באן מחילים הספרדים

וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את
 הנביאים אל הר הכרמל : ויגש אליהו
 אל כל העם ויאמר עד כתי אתם פסחים על-
 שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם
 הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר :
 ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה
 לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש :
 ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפך האחד
 וינתהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני
 אעשה את הפך האחד ונתתי על העצים ואש
 לא

הפטרת תשא

לא אֲשִׁים : וְקָרְאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֲנִי אֶקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲנֶנּוּ כְּאִשׁ הוּא
הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר :
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְנַבִּיאֵינוּ הַבָּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפֶּה
הַזֶּה וְעֲשׂוּ רְאשֻׁנָה כִּי אַתֶּם הַרְבֵּי וְקָרְאוּ
בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאִשׁ לֹא תִשְׂמוּ : וַיִּקְחוּ אֶת־
הַפֶּה אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם־הַבָּעַל
מִהַבְּקָר וְעַד־הַצֹּהָרִים לֵאמֹר הַבָּעַל עֲנֵנוּ וְאִין
קוֹל וְאִין עֲנָה וַיִּפְסְחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה :
וַיְהִי בַצֹּהָרִים וַיִּהְיֶה בָהֶם אֵלֶיהֶו וַיֹּאמֶר קָרְאוּ
בְּקוֹל־גְּדוֹל כִּי־אֱלֹהִים הוּא כִּי־שִׁיחַ וְכִי־שִׁיג לוֹ
וְכִי־דָרַךְ לוֹ אִילֵי יִשָּׁן הוּא וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל
גְּדוֹל וַיִּתְגַּדְּדוּ בְּמִשְׁפָּטָם בַּחֲרָבוֹת וּבְרִמְחֵים עַד־
שִׁפְך־דָּם עֲלֵיהֶם : וַיְהִי כְּעֵבֶר הַצֹּהָרִים וַיִּתְנַבְּאוּ
עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאִין־קוֹל וְאִין־עֲנָה וְאִין
קוֹשֵׁב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְכֹל־הָעָם גִּשׁוּ אֵלַי וַיִּגִּשׁוּ
כָּל־הָעָם אֵלָיו וַיִּרְפָּא אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה הַהַרְוֹם :
וַיִּקַּח אֱלֹהֵינוּ שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים כְּמִסְפַּר שִׁבְטֵי
בְּנֵי־יִעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דָבָר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר
יִשְׂרָאֵל יְהִי שֵׁמֶךָ : וַיִּבְנֶה אֶת־הָאַבְנִים מִזְבֵּחַ
בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תְּעֹלָה בְּבֵית סָאתִים זָרַע סָבִיב
לְמִזְבֵּחַ

לְמוֹזַבְתָּ : וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיִּנְתַּח אֶת־הַפֶּרֶךְ
וַיִּשֶׂם עַל־הָעֵצִים: וַיֹּאמֶר מְלֹאךְ אַרְבַּעַה כְּרוֹס מַיִם
וַיִּצְקוּ עַל־הָעֵלָה וְעַל־הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוֹ וַיִּשְׁנוּ
וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁ וַיִּשְׁלֹשׁוּ: וַיֵּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לְמוֹזַבְתָּ
וְגַם אֶת־הַתְּעֵלָה מְלֹא־מַיִם: וַיְהִי וּבַעֲלוֹת הַמִּנְחָה
וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יִצְחָק וַיְשׂרָאֵל הַיּוֹם יוֹדַע כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ וּבְדַבְרֶיךָ עָשִׂיתִי אֵת כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וַיִּדְעוּ הָעַם
הַזֶּה כִּי־אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הַסַּבְתָּ אֶת־
לֶבְסֵם אַחֲרֵנִית: וַתִּפֹּל אִשׁ־יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת־
הָעֵלָה וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הָעֶפְרַיִם
וְאֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּתְּעֵלָה לַחֲכָה: וַיֵּרָא כָּל־הָעַם
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים:

ובדברך ק'

הפטרת ויקהל כמנהג הספרדים במלכים א

סימן ז

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִידָם מִצֹּר:
בֶּן־אִשָּׁה אַלְמָנָה הוּא מִמִּטָּה נִפְתָּלִי
וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי חָבֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמְלֵא אֶת־הַחֲכָמָה

ד ב כ 4 ואת

הפטרות ויקהל

וְאֶת־הַתְּכוּנָה וְאֶת־הַדָּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה
 בְּנֵה־שֵׁת וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־
 מְלָאכָתּוֹ : וַיֵּצֵר אֶת־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת
 שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט
 שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסַב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי :
 וְשִׁתֵּי כְתָרוֹת עָשָׂה לְתָרֵת עַל־רֵאשֵׁי הָעַמּוּדִים
 מִצֵּק נְחֹשֶׁת חֲמִשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֹת הָאֶחָת
 וְחֲמִשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית : שְׁבָכִים
 מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה גְדֻלִים מַעֲשֵׂה עֹר־שָׁרוֹת לְכַתְּרֹת
 אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁבָעָה לְכַתְּרֹת הָאֶחָת
 וְשְׁבָעָה לְכַתְּרֹת הַשֵּׁנִית : וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמּוּדִים
 וְשְׁנֵי טוֹרִים סָבִיב עַל־הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת
 אֶת־הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָרִמּוֹנִים וְכֵן עָשָׂה
 לְכַתְּרֹת הַשֵּׁנִית : וְכַתְּרֹת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ
 הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֵׁן בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת :
 וְכַתְּרֹת עַל־שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם־מִמַּעַל מְלַעֲמַת
 הַבָּטֵן אֲשֶׁר לְעֵבֶר שְׁבָכָה וְהָרִמּוֹנִים מֵאֲתֵימִם
 טוֹרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית : וַיָּקַם אֶת־
 הָעַמּוּדִים לְאֵלֶם הַהֵיכָל וַיָּקַם אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי
 וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יֶכִין וַיָּקַם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי
 וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְעֹז : וְעַל־רֵאשׁ הָעַמּוּדִים
 מַעֲשֵׂה

השבכה ק'

וְיָקַם אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יֶכִין

הפטרות ויקהל : טו

ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו
עגל ו סביב והמש באמה קומתו וקוה שלשים
באמה יסב אתו סביב : ופקעים מתחת לשפתו
סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הים
סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו : עמר
על שני עשר בקר שלשה פנים ו צפונה ושלשה
פנים ימה ושלשה ו פנים נגבה ושלשה פנים
מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם
ביתה : ועביו טפה ושפתו כמעשה שפת כוס
פרח שושן אלפים בת יביל :

הפטרות ויקהל כמנהג האשכנזים במלבים א סימן
ז והיא הפטרות פקודי כפי הספרדים

ויעש חירום את הבירות ואת היעים ואת
המזרקות ויכל חיכם לעשות את כל
המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה :
עמדים שנים וגלות הכתרת אשר על ראש
העמודים שתיים והשבכות שתיים לבסות את
שתי גלות הכתרת אשר על ראש העמודים :
ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני
טורים

הפטרת זיקהל

טוֹרִים דְּמִנִּים לְשִׁבְכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־שְׂתֵי
גִלְתֵי הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמּוּדִים : וְאֶת־
הַמְּכָנּוֹת עֲשֹׂר וְאֶת־הַכִּיּוֹת עֲשֹׂרָה עַל־הַמְּכָנּוֹת :
וְאֶת־הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת־הַבְּקָר שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵת תַּחַת
הַיָּם : וְאֶת־הַפִּסִּירֹת וְאֶת־הַיַּעֲוִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת
וְאֶת־כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה חִידָם לְמֶלֶךְ
שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמֹרָט : בְּכִכָּר הַיִּרְדֵּן
יִצְקוּם הַמֶּלֶךְ בְּמַעְבְּדֵי הָאֲדָמָה בֵּין סְכוּרֹת וּבֵין
צְרֵהָזֶן : וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים מְרַב מְאֹד
מְאֹד לֹא נִחְקָר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת : וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה
אֶת־כָּל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֵת מִזְבַּח הַזֹּהֵב
וְאֶת־הַשְּׁלֵחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב : וְאֶת־
הַמְּנֻרֹת הַחֵמֶשׁ מִיָּמִין וְחֵמֶשׁ מִשְּׂמָאל לְפָנָי
הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר וְהַפָּרָח וְהַנֵּרוֹת וְהַמְּלָקָחִים
זָהָב : וְהַסְּפּוֹת וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַכַּפּוֹת
וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וְהַפְּתוֹת לְדִלְתוֹת הַבַּיִת
הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים לְדִלְתֵי הַבַּיִת
לְהִיכָל זָהָב :

האלה ק'

הפטרת פקודי כמנהג האשכנזים במלכים

א סימן ז

והשלם כל המלאכה אשר עשה המלך
שלמה בית יהוה ויבא שלמה את
קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת
הבליים נתן באצרות בית יהוה : ואז יקהל
שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות
בשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה
ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד
היא ציון : ויקהלו אל המלך שלמה כל איש
ישראל בירה האתנים בחג הוא החדש השביעי :
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון :
ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל
כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם רבתיים
והלויים : והמלך שלמה וכל עדת ישראל
הניעדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב : ויבאו
הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל
דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי
הכרוובים : כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום
הארון

הפטרות בקורות

הארזן ויטכו הכרבים על הארזן ועל בקיו
מלמעלה: ויארכו הכרבים ויראו ראשי הבדים
מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו
שם עד היום הזה: אין בארזן רק שני לחזרת
האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר ברת
יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים:
ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את
בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת
מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה:
אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: בנה
בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: ויסב
המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל
קהל ישראל עמד: ויאמר ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובירו מלא
לאמר: מן היום אשר הוצאתי את עמי את
ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי
ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר ברוד
להיות על עמי ישראל: ויהי עם לבב דוד אבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמר
יהוה אל דוד אבי יען אשר הורה עם לבבך
לבנות בית לשמי הטיבת בי הנה עם לבבך:

בַּק אֶתֶּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם־בְּנֶה הַיְצִיא
מִחֲלָצִיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לְשָׁמַי : וַיִּקַּם יְהוָה
אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר וַאֲקָם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאָשַׁב
עַל־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה וַאֲבָנָה הַבַּיִת
לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וְאֵשֶׁם שֵׁם מְקוֹם
לְאֲרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בַּבַּיִת יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־
אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

פרשת מפטיר של שבת וראש חודש

וּכְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנַיִם־כַּבָּשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה הַתְּמִימִם
וּשְׁנַיִ עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מְנַחֶה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ :
עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :
וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי־
בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כַּבָּשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שֶׁבַע־
הַתְּמִימִם : וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מְנַחֶה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנַיִ עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מְנַחֶה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד : וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֵלֶת
מְנַחֶה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ
גִּיחַח אֲשֶׁר לַיהוָה : וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הַהֵיזֵן יִרְהִי
לֶפָר וּשְׁלִישֵׁת הַהֵיזֵן לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכַבֵּשׁ יִזֵּן
זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה : וּשְׁעִיר

הפטרת שבת ראש חדש

עוֹיִם אַחַד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל-עֲלֹת הַתְּמִיד
יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ :

הפטרת שבת וראש חדש בישעיה סימן סו

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הַדָּם
רַגְלֵי אֵי-זוֹה בַּיִת אֲשֶׁר הִבְנוּ-לִי וְאֵי-זוֹה
מָקוֹם מְנוּחָתִי : וְאֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדַי עָשָׂתָה וַיְהִיו
כָּל-אֱלֹהֵי נְאֻם-יְהוָה וְאֵל-זֶה אָבִיט אֶל-עֲנִי וְנִכְה-
רוּה וְהָרַד עַל-דְּבָרַי : שׁוּחֵט הַשּׁוֹר מִכֶּה-אִישׁ
זֹבַח הַשָּׂרֵה עֹרָה כָּלֵב מִעֲלָה מִנְחָה דַם-חֲזִיר
מִזְבִּיר לְבִנְיָה מִבְּרֶךְ אֲזִין גַּם-הִמָּה בְּחָרוּ בְּדַרְכֵיהֶם
וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נִפְשָׁם הִפְצָה : גַּם-אֲנִי אֶבְחַר
בְּתַעֲלָלֵיהֶם וּמְגֹרְתָם אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאִין
עֲוֹנָה דְבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבִאֲשֶׁר
לֹא-הִפְצֵתִי בְּחָרוּ : שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה הַחֲרָדִים
אֶל-דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֲיֵכֶם שְׁנֵאֵיכֶם מִנְדִיכֶם לְמַעַן
שְׁמִי יִכְבֵּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׂוּ :
קוֹל שְׂאוֹן מִעִיר קוֹל מִהֵיכַל קוֹל יְהוָה מִשְׁלֵם
גְּמוּל לְאֵיבָיו : בְּטָרִם תְּחִיל יִלְדָה בְּטָרִם יָבוֹא
חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכַר : מִי-שָׁמַע בּוֹאֵת מִי
רָאָה בְּאֱלֹהֵי הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בַּיּוֹם אַחַר אִם-יִלְדָה גּוֹי

מלרע
מלעיל

הפטרת שבת ראש חדש יח

פַּעַם אַחַת כִּי-חָלָה גַם-יִלְדָה צִוּוּ אֶת-בְּנֵיהֶּ :
הָאֲנִי אֲשַׁבֵּד וְלֹא אֹלֵד יֹאמֶר יְהוָה אִם-אֲנִי
הַמּוֹלֵד וְעָצַרְתִּי אֶמְרֵ אֱלֹהִים : שְׂמַחוּ אֶת-
יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל-אֹהֲבֵיהָ שִׂישׁוּ אַתְּהָ
מִשׁוֹשׁ כָּל-הַמְתַּאבְּלִים עָלֶיהָ : לְמַעַן הַתִּינְקוּ
וּשְׂבַעְתֶּם מִשֶּׁדֶר הַנְּחֻמִּיהָ לְמַעַן תִּמְצוּ וְהַתְעַנְּגַתֶּם
מִזֵּו כְבוֹדָהּ : כִּי-כֹה יֹאמֶר יְהוָה הִנְנִי נוֹטֶה-
אֵלֶיהָ כְּנֶהֱדָר שְׁלוֹם וּכְנַחֲלָ שׁוֹכֵף כְּבוֹד גּוֹיִם
וַיִּנְקַתֶּם עַל-צַד תִּנְשְׂאוּ וְעַל-בְּרָכִים תִּשְׂעִשְׂעוּ :
כִּי-אִישׁ אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּ בֵּן אֲנֹכִי אֲהַבְּתֶם
וּכְיָרוּשָׁלַם הַתְּנַחְמוּ : וְרֵאיוֹתֶם וְשַׁשׁ לְבַבְכֶם
וְעִצְמוֹתֵיכֶם כְּרֵשָׁא תִפְרַחְנָה וְנוֹדַעְרָה יַד-יְהוָה
אֶת-עַבְדָּיו וְזַעַם אֶת-אֲבִיבָיו : כִּי-הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ
יָבוֹא וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתָּיו לְהַשִּׁיב בַּחֲמָה אִפּוֹ וַיַּעֲרַתּוּ
בְּלוֹהֵבֵי-אֵשׁ : כִּי בָאֵשׁ יְהוָה גִּשְׁפָט וּבְחַרְבּוֹ אֶת-
כָּל-בָּשָׂר וְרַבּוֹ חָלְלֵי יְהוָה : הַמְתַּקּוּ-שִׁיִּם
וְהַמְטַהְרִים אֶל-הַגְּנוֹת אַחַד אַחַד בְּתוֹךְ אֲבָלֵי
בְּשֵׁד הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבֵד יִהְיוּ יִסְפוּ נְאֻם-
יְהוָה : וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ
אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וְהַלְשֵׁנוֹת וּבָאוּ וּרְאוּ אֶת-כְּבוֹדִי :
וַיִּטְנִיתִי בָהֶם אוֹת וּשְׁלַחְתִּי מַהֲבֹ וּפְלִיטִים אֶל-

אתה

הפטרת שבת ראש חדש

הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תובל ויון
האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא
ראו את כבודי והגירו את כבודי בגוים: והביאו
את כל אחיכם מכל הגוים מנחה וליהוה
בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על
הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני
ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה:
וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה: כי
כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר
אני עשה עמדים לפני נאם יהוה בן יעמד
זרעכם ושמכם: והיה מדי חדש בחדשו ומדי
שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני
אמר יהוה: ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים
כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו
דראון לכל בשר:

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה:

ואם למחרתו ג"כ ראש חדש אומרים אחריה
ג"כ שני פסוקים אלו

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד
מושבך:

ויאמר

הפטרת מחר חדש יט

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יְהִי וּבֵינֵינוּ
וּבֵינֶךָ וּבֵין זָרְעֵי וּבֵין זָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם :

הפטרה כשחל ראש חדש באחד בשבת
בשמואל א סימן כ

וַיֹּאמֶר-לוֹ יְהוֹנָתָן מֶחֱרַחְדֵּי וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפְקַד
מוֹשְׁבֶךָ : וְשִׁלַּשְׁתָּ תִּרְדַּ מְאֹד וּבָאתָ אֶל-
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-נִסְתַּרְתָּ שָׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֵׂה וּישְׁבַת
אֵצֶל הָאֵבֶן הָאֵזוּל : וְאָנֹכִי שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִיִּים צְדָה
אוֹרָה לְשִׁלְה־לִּי לְמִטְרָה : וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת-הַנְּעָר
לְךָ מֵצֵא אֶת-הַחֲצִיִּים אִם-אָמַר אֲמֹר לְנָעַר הִנֵּה
הַחֲצִיִּים מִמֶּנִּי וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאתָ כִּי-שָׁלוֹם לְךָ וְאִין
דָּבָר חַי-יְהוָה : וְאִם-כֹּה אָמַר לְעֵלָם הִנֵּה הַחֲצִיִּים
מִמֶּנִּי וְהִלָּאתָ לְךָ כִּי שִׁלַּחְתָּ יְהוָה : וְהִדְבַּר אֲשֶׁר
דִּבַּרְנוּ אָנֹכִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ עַד-
עוֹלָם : וַיִּסְתֵּר דָּוִד בַּשָּׂדֶה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב
הַמֶּלֶךְ עַל-הַלָּהִים לְאֵבֶזֶל : וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל-
מוֹשְׁבֹו בְּפַעַם אֶל-מוֹשֵׁב הַקִּיר וַיָּקָם
יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב אֲבִנֵּי מִצַּד שְׂאֵזוּל וַיִּפְקַד מְקוֹם
דָּוִד : וְלֹא-דָבָר שְׂאֵזוּל מֵאוֹמֶה בְּיוֹם הַהוּא

אל כ

כי

הפטרת מחר חרש

כִּי אָמַר מִקְרָה הוּא בִלְתִּי טָהוֹר הוּא כִּי
לֹא טָהוֹר : וַיְהִי מִמְחֲרַת הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּפְקַד
מִקּוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֵל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
מְדוּעַ לֹא בָּא בֶן־יִשָּׁי גַם־הַמּוֹל גַּם־הַיּוֹם
אֵל־הַלֶּחֶם : וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוּל גִּשְׂאוּל
גִּשְׂאוּל דָּוִד מֵעַמְדִי עַד־בֵּית לֶחֶם : וַיֹּאמֶר
שְׁלַחְנִי נָא כִּי זָבַח מִשְׁפָּחָה לָּנוּ בְּעִיר וְהוּא
צִוָּה־לִּי אָחִי וְעָתָה אִם־מִצְּאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
אֲמַלְטָה נָא וְאַדְאָה אֶת־אָחִי עַל־כֵּן לֹא־
בָּא אֶל־שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ : וַיַּחֲדֵ אֵף שְׂאוּל בִּיהוֹנָתָן
וַיֹּאמֶר לֹא בֶן־נְעוּת הַמַּרְדּוֹת הֲלֹא יָדַעְתִּי
כִּי־בִחַר אֶתְּךָ לְכֶן־יִשָּׁי לְבָשְׂתְּךָ וּלְבִשְׂת
עַרְוֹת אִמְךָ : כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשָּׁי
חַי עַל־הָאָדָמָה לֹא רָתַבּוֹן אֶתְּךָ וּמִלְכוּתְךָ
וְעָתָה שְׁלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלָי כִּי בֶן־מָוֶת הוּא :
וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְמָה
יוֹמַת מֶה עָשָׂה : וַיִּטַּל שְׂאוּל אֶת־הַחֲנִית
עָלָיו לְהַכּוֹתוֹ וַיִּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הִיא מַעַם
אָבִיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד : וַיָּקָם יְהוֹנָתָן
מֵעַם הַשְׁלַחַן בְּחָרִי־אָף וְלֹא־אָכַל בִּיּוֹם־
הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לֶחֶם כִּי נִעְצַב אֵל־דָּוִד כִּי

הכלמו

הפטרת מחר חדש

כ

הכולמו אביו : ויהי בבקר ויצא יהונתן
 השדה למועד דוד ונער קטן עמו : ויאמר
 לנערו לן מצא נא את החצים אשר
 אנכי מורה הנער לן והוא ירה החצי
 להעברו : ויבא הנער עד מקום החצי
 אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי
 הנער ויאמר הלא החצי ממך והלאה :
 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה הושה
 אל התעמד וילקט נער יהונתן את החצי
 ויבא אל אדניו : והנער לא ידע מאומה
 אף יהונתן ודוד ידעו את הדבר : ויתן
 יהונתן את כליו אל הנער אשר לו
 ויאמר לו לך הביא העיר : הנער בא
 ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה
 וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו
 ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל : ויאמר
 יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבחנו שנינו
 אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יגדל ובינה
 ובין זרעי ובין זרעה עד עולם :

החצים ק'

פרשת

פרשת שקלים

פרשה מפטור של שבח שקלים

וידבר יהוה אל משה לאמר : כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקוד אתם ולא יהיה בהם גגף בפקוד אתם : זהו יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה : כל העבר על הפקדים מן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה : העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם : ולקחת את כסף הבברים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם :

הפטרת פרשת שקלים כמנהג הספרדים
במלכים ב סימן יא

ויברות והודע את הכרית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה

ובין המלך ובין העם : ויבאו כל עם הארץ

מזבחתיו קי בית הבעל ויתצו את מזבחתו ואת צלמיו

שברו

הפטרות פרשת שקלים כא

שָׁבְרוּ הַיֵּטֵב וְאֵת מִתֵּן כִּהֵן הַזֶּעֶל הָרְגוּ לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ וְיֵשֶׁב הַכֹּהֵן פְּקֻדָּתוֹ עַל-בֵּית יְהוָה :
וַיִּקַּח אֶת-שָׂרֵי הַמְּאֹרֹת וְאֶת-הַכָּרִי וְאֶת-הַרְצִיִּים
וְאֵת כָּל-עַם הָאָרֶץ וַיִּרְיֻדוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ מִבַּיִת
יְהוָה וַיָּבֹאוּ דֶרֶךְ-שַׁעַר הַרְצִיִּים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב
עַל-כִּסֵּא הַמְּלָכִים : וַיִּשְׁמַח כָּל-עַם הָאָרֶץ וְהַעִיר
שָׁקֵטָה וְאֶת-עַתְלֵיהֶוּ הִמְיָתוּ בַחֲרֹכ בֵּית הַמֶּלֶךְ :
כֹּאן מִתְחִילִים הַאֲשַׁכְּנוּיִם בֵּן-שֶׁבַע שָׁנִים יְהוֹאָשׁ
בְּמֶלְכוֹ : בְּשָׁנַת-שֶׁבַע לַיהוָה מָלַךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְעַם אִמּוֹ צִבְיָה מִכַּאֲר
שֶׁבַע : וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו יְהוָה כָּל-יָמָיו
אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן : רַק הַכְּמוֹת לֹא-סָרוּ
עוֹד הָעַם מִזִּבְחִים וּמִקְטָרִים כַּבְּמֹרֹת : וַיֹּאמֶר
יְהוֹאָשׁ אֶל-הַכֹּהֲנִים כָּל-כֶּסֶף הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יוֹבֵא
בֵּית-יְהוָה כֶּסֶף עֹזֵבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֹרְבָיו
כָּל-כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֵב-אִישׁ לְהָבִיא בַּיִת
יְהוָה : יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מִכְּרוֹ וְהֵם
יַחֲזִקוּ אֶת-בְּדֶק הַבַּיִת לְכֹל אֲשֶׁר-יִמָּצֵא שָׁם בְּדֶק :
וַיְהִי בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לֹא-
חֲזָקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-בְּדֶק הַבַּיִת : וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ
יְהוֹאָשׁ לַיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

המלך ק

הפטרות פרשת שקלים

מְדוּעַ אֵינְכֶם מְחֻזְקִים אֶת־בֵּרֶק הַבַּיִת וְעַתָּה אֵל־
הַתְּקַחוּ כֶסֶף מֵאֵת מְכַרְיֵכֶם כִּי־לְבֵרֶק הַבַּיִת
תִּתְּנֶהוּ : וַיֵּאָתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת־כֶּסֶף מֵאֵת
הָעָם וּלְבִלְתִּי חֻזַּק אֶת־בֵּרֶק הַבַּיִת : וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע
הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקַּב חָר בְּדִלְתוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֶצְלֵ
הַמִּזְבֵּחַ בַּיָּמִין בְּבֹא־אִישׁ בַּיִת יְהוָה וְנָתַנוּ־שָׁמָּה
הַכֹּהֲנִים שְׁמֵרֵי הַכֶּסֶף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בַּיִת־
יְהוָה : וַיְהִי כִּרְאוּתָם כִּי־רַב הַכֶּסֶף בְּאֲרוֹן וַיַּעַל
סֵפֶר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּצְרוּ וַיִּמְנוּ אֶת־הַכֶּסֶף
הַנִּמְצָא בַּיִת־יְהוָה : וְנָתַנוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַמֵּתָכֵן עַל־
יָדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַמְּפַקְרִים בַּיִת יְהוָה וַיּוֹצִיָאֵהוּ
לְחַרְשֵׁי הָעֵץ וּלְבָנִים הַעֹשִׂים בַּיִת יְהוָה : וּלְגַדְרִים
וּלְחֻצְבֵי הָאֶבֶן וּלְקַנּוֹת עֵצִים וְאֶבְנֵי מַחְצֵב לְחֻזַּק
אֶת־בֵּרֶק בַּיִת־יְהוָה וּלְכָל אֲשֶׁר־יֵצֵא עַל־הַבַּיִת
לְחֻזְקָה : אֲךָ לֹא יַעֲשֶׂה בַּיִת יְהוָה סְפוֹרַת כֶּסֶף
מִזְמָרוֹת מִזְרְקוֹת הַצְּצוּרוֹת כָּל־כְּלֵי זָהָב וְכְלֵי־
כֶּסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בַּיִת־יְהוָה : כִּי־לְעֹשֵׂי
הַמְּלָאכָה יִתְּנֶהוּ וְחֻזְקוֹ־בּוֹ אֶת־בַּיִת יְהוָה : וְלֹא
יִחְשְׁבוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־
יָדָם לְחַת לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בְאִמְנָה הֵם עֹשִׂים :
כֶּסֶף אֲשֶׁם וְכֶסֶף חֲטָאוֹת לֹא יוּבָא בַּיִת יְהוָה
לְכֹהֲנִים

מימין ק'

ידי ק'
המפקרים
ק'

לכהנים יהיו :

ואם הוא שבת ור"ח אומרים אחריה פסוק ראשון ואחרון של הפטרת
שבת ור"ח הכתובים לעיל ואם למחרתו ר"ח אומרים פסוק ראשון
ואחרון של הפטרת מחר חרש הכתובים לעיל :

פרשת מפטיר של שבת זכור

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לְךָ עֲמֹלֵק בְּדַרְךָ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם: אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדַרְךָ וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל-הַנְּחֻשָׁלִים
אֲחֵרֶיךָ וַאֲתָרָה עֵיף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים:
וְהָיָה בְּהֵנִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל-אֲיֵבֶיךָ מִסָּבִיב
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ
תִּמְחָה אֶת-זִכְרֵ עֲמֹלֵק מִהַחֲתֵת הַשָּׁמַיִם לֹא
תִשָּׁבַח:

הפטרת פרשת זכור בשמואל א סימן טו

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל אֲתִי שָׁלַח יְהוָה
לְמִשְׁחָה לְמֶלֶךְ עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל
וַעֲתָה שָׁמַע לְקוֹל דְּבַר־יְהוָה: כֹּאן סתחילים האשכנזים
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פָּקַדְתִּי אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה
עֲמֹלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׂם לוֹ בְּדַרְךָ
בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרָיִם: עַתָּה לְךָ וְהִבִּירָהּ אֶת-עֲמֹלֵק
וְהִחַרְמָתָם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלֹא תִחְמַל עָלָיו
וְהִמָּתָה 6. 2. 1

הכרת פרשת זכור

והמתה מאיש עד-אשה מעולל ועד-יונק משור
ועד-שה מגמל ועד-חמור : וישמע שאל את-
העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי
ועשרת אלפים את-איש יהודה : ויבא שאל
עד-עיר עמלק נרב פגחל : ויאמר שאל אל-
הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן-אספף עמו
ואתה עשיתה חסד עם-כל-בני ישראל בעלותם
ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק : ויך שאל
את-עמלק מחיליה פואף שור אשר על-פני
מצרים : ויתפש את-אגג מלך-עמלק חי ואת-
כל-העם ההרים לפי-חרב : ויחמל שאל והעם
על-אגג ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל-
הכרים ועל-כל-הטוב ולא אבו החרימם וכל-
המלאכה נמכזה ונמס אתה החרימו : ויהי
דבר יהודה אל-שמואל לאמר : נחמתני כפי-
המלכתי את-שאל למלך כפי-שב מאחרי ואת-
דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל-יהודה
כל-הלילה : וישבם שמואל לקראת שאל
בבקר ויגד לשמואל לאמר בא-שאל חבר-מלך
והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל : ויבא
שמואל אל-שאל ויאמר לו שאל ברוך אתה
ליהוה

ליהוה הקימתי את דבר יהוה : ויאמר שמואל
 ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר
 אנכי שמע : ויאמר שאול מעמלקי הביאום
 אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען
 זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו : ויאמר
 שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר
 דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר : ויאמר ק'
 שמואל הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי
 ישראל אתה ויכשחה יהוה למלך על ישראל :
 וישלחה יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את
 החטאים את עמלק ונגלחמת בו עד כלותם
 אתם : ולמה לא שמערת בקול יהוה והלעט
 אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה : ויאמר
 שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה
 ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אנג'
 נלך עמלק ואת עמלק החרמתי : ויקח העם
 מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה
 אלהיך בגלגל : ויאמר שמואל החפץ ליהוה
 בעליות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע
 מזבח טוב להקשיב מחלב אילים : כן חטאתי
 קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסתי את

דבר

הפטרות פרשת זכור

דבר יהוה וימאסוף ממלך : ויאמר שאול אל-
שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת-
דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם :
ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה
ליהוה : ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב
עמך כי מאסתי את דבר יהוה וימאסוף יהוה
מהיות מלך על ישראל : ויסב שמואל ללכת
ויחזק בכנף מעילו ויקרע : ויאמר אליו שמואל
קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום
ונתנה לרעה הטוב ממך : וגם ניצח ישראל לא
ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם : ויאמר
חטאתי עתה ככדני נח נגד זקני עמי ונגד
ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך :
וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה :
ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק
וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר-
המורת : ויאמר שמואל באשר שבילה נשים
חרבך בן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל
את אגג לפני יהוה בגלגל : וילך שמואל הרמתח
ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול :

פרשת של שבת פרה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת
 חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר
 אל בני ישראל ויקחו אליהם פרה אדמה
 תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה
 עליה על : ונתתם אותה אל אלעזר הכהן
 והזיית אותה אל מחוץ למחנה ושחט
 אותה לפני : ולקח אלעזר הכהן מדמה
 באצבעו והזה אל גבת פני אהל מועד
 מדמה שבע פעמים : ושחף את הפרה לעיניו
 את ענה ואת בשרה ואת דמה על פרשה
 ישראל : ולקח הכהן עין ארו ואזוב ושני
 דולעות והשליך אל תוך שרפת הפרה : וכבס
 בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
 המחנה וטמא הכהן עד הערב : והשחף אותה
 וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
 עד הערב : ואסף איש טהור את אפר הפרה
 והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
 לעדות בני ישראל למשמרת למי נדה
 חטאת הוא : וכבס האסף את אפר הפרה את
 בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
 ולגו

פרשת פרה

וְלֹא־יִגַּע בְּמִתְּ
לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים : הוּא
יִתְחַטֵּא־בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִטְהַר וְאִם־לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר : כָּל־חֲנֻגֵּעַ בְּמִתְּ בְּנֶפֶשׁ
הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכַּן
יְהוָה טָמֵא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל
כִּי מִי נִכְרָה לֹא־זָרֵק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמֵאתוֹ
בּוֹ : זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא
אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֹהֶל יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים :
וְכָל־כְּלֵי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צִמְיֹד פְּתִיל עָלָיו
טָמֵא הוּא : וְכָל־אֲשֶׁר־יָגַע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלָל־
חֶרֶב אִו בְּמִתְּ אִו־בְּעֵצִים אָדָם אִו בַּקֶּבֶר יִטָּמֵא
שִׁבְעַת יָמִים : וְלָקְחוּ לְטָמֵא מֵעֶפֶר שַׂרְפָּת
הַחֲטָאִת וְנָתַן עָלָיו מֵיִם חַיִּים אֶל־כְּלֵי : וְלָקַח
אֶזּוֹב וְטָבַל בְּמֵיִם אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל־הָאֹהֶל
וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנֶּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־שֵׁם
וְעַל־חֲנֻגֵּעַ בְּעֵצִים אִו בַּחֲלָל אִו בְּמִתְּ אִו בַּקֶּבֶר :
וְהִזָּה הַטָּהוֹר עַל־הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְחֲטָאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ בְּמֵיִם וְטָהַר בְּעֶרְבֹ : וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִטָּמֵא
וְלֹא

וְלֹא יִתְרַטֵּא וְנִכְרְתָהּ דַּגְפֵּשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ
 הַקֶּהֱל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי וְדָה לֹא־
 זָרָה עָלָיו טָמֵא הוּא : וְהִיָּה לָהֶם לִקְרַת
 עוֹלָם וּמִזֶּה מִי־דִנְיָה יִכְבֵּם בְּגִדְיוֹ וְהַנִּגַּע בְּמִי
 דִּנְיָה יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב : וְכָל אֲשֶׁר־יִגְעֻבוּ
 הַטָּמֵא יִטְמָא וְהַנִּגַּשׁ הַנִּגְעָה תִּטְמָא עַד־
 הָעֶרֶב :

הפטרת פרשת פרה ביחזקאל סימן לו

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בְּן־אָדָם בֵּית
 יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־אֲדָמָתָם וַיִּטְמָאוּ אוֹתָהּ
 בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם כְּטִמְאַת הַנְּדָה הִיָּתָה דַּרְכָּם
 לִפְנָי : וְאֲשַׁפֵּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ
 עַל־הָאָרֶץ וּכְגַל־לֵיהֶם טִמְאוּהָ : וְאֶפְיֵץ אֹתָם
 בַּגּוֹיִם וַיִּזְרוּ בְּאֲרָצוֹת כְּדַרְכָּם וּכְעַלְלוֹתֵךְ שִׁפְטֵיהֶם :
 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם
 קֹדְשִׁי בְּאֵמֹר לָהֶם עִם־יְהוָה אֱלֹהֵי וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ :
 וְאֶחָמֵל עַל־שֵׁם קֹדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה : לָכֵן אֵמֹר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית
 יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קֹדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלוֹתֶם בַּגּוֹיִם

הפטרת פרשת פרה

אֲשֶׁר-בָּאתֶם שָׁם : וְקִדְשֵׁתִי אֶת-שְׁמִי הַגָּדוֹל
הַמְחַלֵּל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי-אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדִּישִׁי בְכֶם
לְעֵינֵיכֶם : וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן-הַגּוֹיִם וְקִבְצֹתִי
אֶתְכֶם מִכָּל-הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-
אֶדְמַתְכֶם : וְזִרְקֹתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּמְהֻרָּתִים
מִכָּל טַמְאֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם :
וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶּן בְּקִרְבְּכֶם
וְהִסַּרְתִּי אֶת-לֵב הָאֵפֶן מִבְּשַׁרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב
בָּשָׂר : וְאֶת-רוּחִי אֶתֶּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת
אֲשֶׁר-בְּהַקִּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם :
וַיִּשְׁכַּתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְהֵייתֶם לִי
לְעָם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים : וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם
מִכָּל טַמְאֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל-הַדָּגָן וְהַדְּבִיתִי אֹתוֹ
וְלֹא-אֶתֶּן עֲלֵיכֶם רָעָב : וְהַדְּבִירְתִּי אֶת-פְּרֵי הָעֵץ
וְתִנּוּבַת הַשְּׂדֵה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-תִקְחוּ עוֹד חֲרֻפַּת
רָעָב בַּגּוֹיִם : וּזְכַרְתֶּם אֶת-דִּרְבֵיכֶם הַדְּרָעִים
וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-טוֹבִים וּנְקֻטָּהֶם בְּפָנֵיכֶם עַל
עוֹנֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם : לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי-
עָשִׂיהָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה יוֹדֵעַ לָכֶם בּוֹשׁוּ וְהִבְלִמוּ
מִדִּרְבֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל : כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
בְּיוֹם

הפטרת פרשת פרה כו

כִּי־זָם טָהַרְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי אֶת־
הָעָרִים וְנִבְנוּ הַחֲרֻבוֹת : וְהָאָרֶץ הַנִּשְׁמָה תִּעְבֹּד
תַּחַת אֲשֶׁר הִיְתָה שְׁמָמָה לְעֵינַי כָּל־עֹבֵר : וְאָמְרוּ
הָאָרֶץ הַלֵּלוּ הַנִּשְׁמָה הִיְתָה כְּגֹן־עֵרֶן וְהָעָרִים
הַחֲרֻבוֹת וְהַנִּשְׁמָוֹת וְהַנְּהַרְסוֹת בְּצוֹרוֹת יִשָּׁבוּ :
וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי
יְהוָה בָּנִיתִי הַנְּהַרְסוֹת נִטְעַתִּי הַנִּשְׁמָה אֲנִי יְהוָה
דַּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי : כּאן מסיימין הספרדים

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד זֹאת אֲדַרְשׁ לְבַיִת־יִשְׂרָאֵל
לַעֲשׂוֹת לָהֶם אַרְבֵּה אֶתֶם כִּצְאֵן אָדָם : כִּצְאֵן
קַדְשִׁים כִּצְאֵן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ בֵּן הַתְּהִיָּנָה
הָעָרִים הַחֲרֻבוֹת מִלְּאֹזֹת צֵאן אָדָם וַיִּדְעוּ כִּי־
אֲנִי יְהוָה :

פרשת של שבת החדש

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
לֵאמֹר : הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן
הוּא לָכֶם לַחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה : דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עַדְוֹת
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעָשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ
שֶׁה לְבַיִת־אָבֶת שֶׁה לְבַיִת : וְאִם־יִמְעַט הַכִּיֹּרֶת
מִהַיּוֹת מֹשֶׁה וְלֶקַח הוּא וְשִׁכְנוֹ הַקָּרֵב אֶל־בֵּיתוֹ

ז ב 2 במכסה

פרשת החדש

במכסת נפשית איש לפי אכלו תכסו על-השנה :
 שנה תמים זכר בין שנה יהיה לכם מן-הבבשים
 ומן-העזים תקחו : והיה לכם למשמרת עד
 ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל
 קהל עדת-ישראל בין הערים : ולקחו מן הדם
 ונתנו על-שתי המזוזות ועל המשקוף על הפתחים
 אשר-יאכלו אתו בהם : ואכלו את-הבשר בלילה
 הזה צלי-אש וכצות על-כררים יאכלו : אל-
 תאכלו מלנו נא ובשל משל במים כי אם צלי-
 אש ראשו על-כרעיו ועד-קרבו : ולא-תחירו
 ממנו עד-בקר והנותר ממנו עד-בקר באש
 תשרפו : וככה תאכלו אתו מתניכם הגרים
 געליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו
 בחפזון פסח הוא ליהוה : ועברתי בארץ מצרים
 בלילה הזה והביתי כל-בכור בארץ מצרים מאדם
 ועד-בהמה ובכל-אלהי מצרים אעשה שפטים
 אני יהוה : והיה הדם לכם לאת על הפתחים
 אשר אתם שם וראיתי את-הדם ופסחתי עליכם
 ולא-יהיה בכם נגף למשחית בהפתי בארץ
 מצרים : והיה היום הזה לכם לזכרון
 וחגתם אתו חג ליהוה לרדתיכם חקת עולם

מלעיל

מלרע

תחגתו

הפטרת פרשת החדש כז

תִּחְגְּרוּ : שְׁבַעַת יָמִים מִצֹּת תֹאכְלוּ אֶךְ בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבְּתוּ שְׁאֵר מִבְּתִיכֶם כִּי וְכָל־אֵכֶל חֲמִץ
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן
עַד יוֹם הַשְּׁבַעִי : וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבַעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
מִלְאכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אֶךְ אֲשֶׁר יֹאכֵל לְכָל־
נֶפֶשׁ הוּא לִבְרוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם : וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמִּצְוֹת
כִּי בְעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתֵיכֶם
כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם : בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בְּעֶרֶב תֹאכְלוּ מִצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים
לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב : שְׁבַעַת יָמִים שְׁאֵר לֹא יִמָּצֵא
בְּבְתִיכֶם כִּי וְכָל־אֵכֶל מִחֲמִצָּת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מִעֲדַת יִשְׂרָאֵל בְּגֵר וּבְאִזְרַח הָאָרֶץ :
כָּל־מִחֲמִצָּת לֹא תֹאכְלוּ כָּל־מוֹשְׁבְּתֵיכֶם
תֹאכְלוּ מִצֹּת :

הפטרת פרשת החדש ביחזקאל סימן מה

כָּל הַעַם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל־הַתְּרוּמָה הַזֹּאת
דְּנִשְׂיָא בְיִשְׂרָאֵל : וְעַל־הַנְּשִׂיא יִהְיֶה
הָעוֹלֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ בַּחֲגִים וּבַחֲדָשִׁים
וּבַשַּׁבָּתוֹת

פרשת החדש

וּבְשַׁבָּתוֹת כָּל־מוֹעֲדֵי בַיִת יִשְׂרָאֵל הוּא־יַעֲשֶׂה
אֶת־הַחֲטָאֹת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־
הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר בְּעַד בַּיִת יִשְׂרָאֵל : כֹּאן מַחֲחִילִין הַסְּפָרִדִים
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
תִּקַּח פֶּר־בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְחֲטָאת אֶת־
הַמִּקְדָּשׁ : וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת וְנָתַן אֶל־
מִזְבֵּחַ הַבַּיִת וְאֶל־אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֶזְרָה לְמִזְבֵּחַ
וְעַל־מִזְבֵּחַ שַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית : וְכֵן תַּעֲשֶׂה
בְּשַׁבְּעָה בַחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שִׁגְיָה וּמִפְּתֵי וּכְפָרְתָם אֶת־
הַבַּיִת : בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם הַפֶּסַח חָג שִׁבְעוֹת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל :
וַעֲשֶׂה הַנְּשִׂיא בַיּוֹם הַהוּא בְּעֶדּוֹ וּבְעַד כָּל־עַם
הָאָרֶץ פֶּר חֲטָאֹת : וְשַׁבְּעַת יָמֵי־הַחָג יַעֲשֶׂה עוֹלָה
לַיהוָה שִׁבְעַת פָּרִים וְשַׁבְּעַת אֵילִים תָּמִימִים לַיּוֹם
שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחֲטָאת שְׁעִיר עִזִּים לַיּוֹם :
וּמִנְחָה אֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הַיִּין
לְאֵיפָה : בְּשִׁבְעֵי בַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּחָג
יַעֲשֶׂה כְּאֵלֶּה שִׁבְעַת הַיָּמִים כְּחֲטָאת כְּעוֹלָה
וּכְמִנְחָה וּכְשֶׁמֶן : כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה שַׁעַר
הַחֲצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים יְהִי סָגוּר שְׁשַׁת
יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ
יִפְתַּח

הפטרת פורשת ההדש כה

וּפְתַח : וּבָא הַנְּשִׂיא דְרָךְ אֹלָם הַשְּׁעָר מִחוּץ
 וְעָמַד עַל-מְזוּזַת הַשְּׁעָר וְעָשׂוּ הַבְּהֵמִים אֶת-עוֹלָתוֹ
 וְאֶת-שְׁלָמָיו וְהִשְׁתַּחֲוֶה עַל-מִפְתָּן הַשְּׁעָר וַיֵּצֵא
 וְהַשְּׁעָר לֹא יִפָּגַר עַד-הָעָרֶב : וְהִשְׁתַּחֲוּ עִם-
 הָאָרֶץ פֶּתַח הַשְּׁעָר הַהוּא בַשְּׁבֻתוֹת וּבַחֲדָשִׁים
 לִפְנֵי יְהוָה : וְהִעֲלָה אֲשֶׁר-יִקְרִיב הַנְּשִׂיא לַיהוָה
 בַּיּוֹם הַיְשָׁבֵת שְׁשֵׁה כִבְשִׁים תְּמִימִים וְאֵיל תְּמִים :
 וּמִנְחָה אֵיפָה לְאֵיל וְלִכְבָּשִׁים מִנְחָה מִתַּת יָדוֹ
 וְשֶׁמֶן הֵיזָן לְאֵיפָה : וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ פֶּר כֶּן-בִּקְרָה
 תְּמִימִים וְשְׁשֵׁת כִבְשִׁים וְאֵיל תְּמִימִם יִהְיוּ :
 וְאֵיפָה לְפָר וְאֵיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וְלִכְבָּשִׁים
 כַּאֲשֶׁר הִנְשִׁיג יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵיזָן לְאֵיפָה : וּבָבֹא
 הַנְּשִׂיא דְרָךְ אֹלָם הַשְּׁעָר יָבֹא וּבִדְרָכּוֹ יֵצֵא :
 וּבָבֹא עִם-הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בְּמוֹעֲדֵי הַבָּא
 דְרָךְ שְׁעָר צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דְרָךְ-שְׁעָר נֶגֶב
 וְהָבֹא דְרָךְ-שְׁעָר נֶגֶב יֵצֵא דְרָךְ-שְׁעָר צָפוֹנָה לֹא
 יָשׁוּב דְרָךְ הַשְּׁעָר אֲשֶׁר-בָּא בוֹ כִּי נִכְחוּ יֵצְאוּ :
 וְהַנְּשִׂיא בְהוֹכֵס בְּבוֹאָם יָבֹא וּבִצְאָתָם יֵצְאוּ :
 וּבְהֵגִים וּבְמוֹעֲדֵי תְהִיָה הַמִּנְחָה אֵיפָה לְפָר
 וְאֵיפָה לְאֵיל וְלִכְבָּשִׁים מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵיזָן
 לְאֵיפָה : וְכִי-יַעֲשֶׂה הַנְּשִׂיא נְדָבָה עוֹלָה אֵין-
 שְׁלָמִים

יצא קרי

הפטרת פרשת החדש

שְׁלָמִים נִדְבָה לַיהוָה וּפָתַח לוֹ אֶת־הַשַּׁעַר הַפְּנִימִי
קָרִים וַעֲשֵׂה אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו כַּאֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה בְיוֹם הַשַּׁבָּת וַיֵּצֵא וַכָּגַר אֶת־הַשַּׁעַר אַחֲרֵי
צֵאתוֹ : וְכִבֵּשׂ בֵּין־שְׁנָתוֹ תָּמִים תַּעֲשֶׂה עוֹקֵה
לְיוֹם לַיהוָה בְּבִקֵּר בְּבִקֵּר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ : וּמִנְחָה
תַּעֲשֶׂה עָלָיו בְּבִקֵּר בְּבִקֵּר עֲשִׂית דְּאִיפָּה וְשִׁמֶן
שְׁלִישִׁית הַהֵינן לָרֶם אֶת־הַפֶּלֶה מִנְחָה לַיהוָה הַקּוֹת
עוֹלָם תָּמִיד : וַעֲשׂוּ אֶת־הַכֶּכֶשׂ וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־
הַשִּׁמֶן בְּבִקֵּר בְּבִקֵּר עוֹלֹת תָּמִיד : כֹּאן מְסִימִין הַסְּבָרִים
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי־יִתֵּן הַנְּשִׂיאַ מִתְּנָה לְאִישׁ
מִבְּנָיו נִחְלָתוֹ הִיא לְבָנָיו תְּהִיָּה אַחֲזָתָם הִיא בְּנִחְלָה :
וְכִי־יִתֵּן מִתְּנָה מִנְחָלָתוֹ לְאַחַד מֵעַבְדָּיו וְהָיָה לוֹ
עַד־שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשָׁבַת לְנְשִׂיאָ אֵךְ נִחְלָתוֹ בְּנָיו
לָהֶם תְּהִיָּה : וְלֹא־יִקַּח הַנְּשִׂיאַ מִנְחָלָת הָעַם
לְהוֹנֵתָם מֵאַחֲזָתָם מֵאַחֲזָתוֹ יִנְחַל אֶת־בְּנָיו לְמַעַן
אֲשֶׁר לֹא־יִפְצוּ עַמִּי אִישׁ מֵאַחֲזָתוֹ :

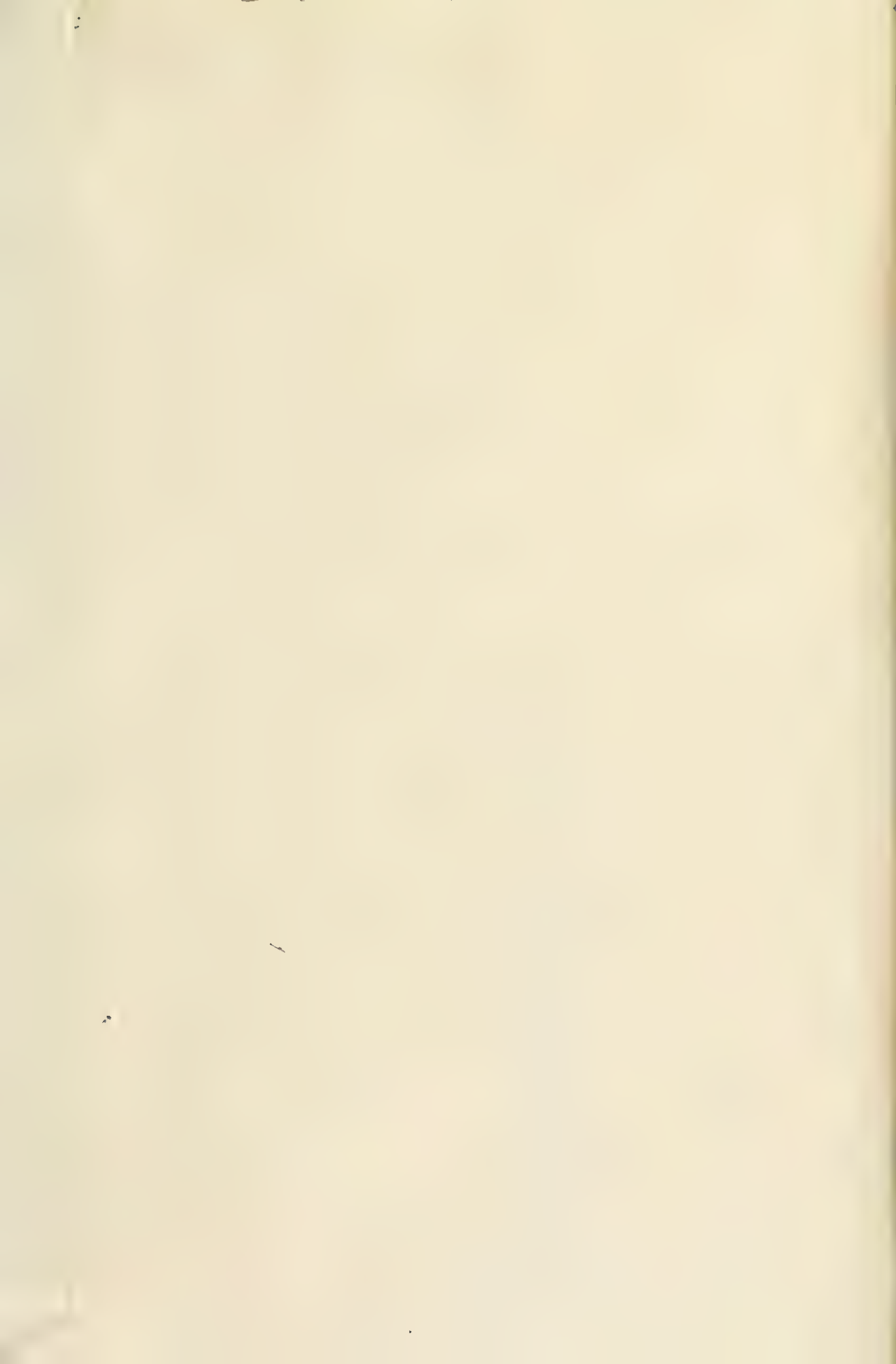
ועשוק

ואם הוא שבת ור"ה אומרים אהריה פסוק ראשון ואחרון של הפטרת
שבת ור"ח הכתובים לעיל ואם למחרתו ר"ח אומרים פסוק ראשון
ואחרון של הפטרת מחר חרש הכתובים לעיל :

הספריה הלאומית

S 23 A 3622

זה ספר עזרת הסופר :

Vol. 2 C.4

1166679-180

MM

הספריה הלאומית

S 23 V 3622

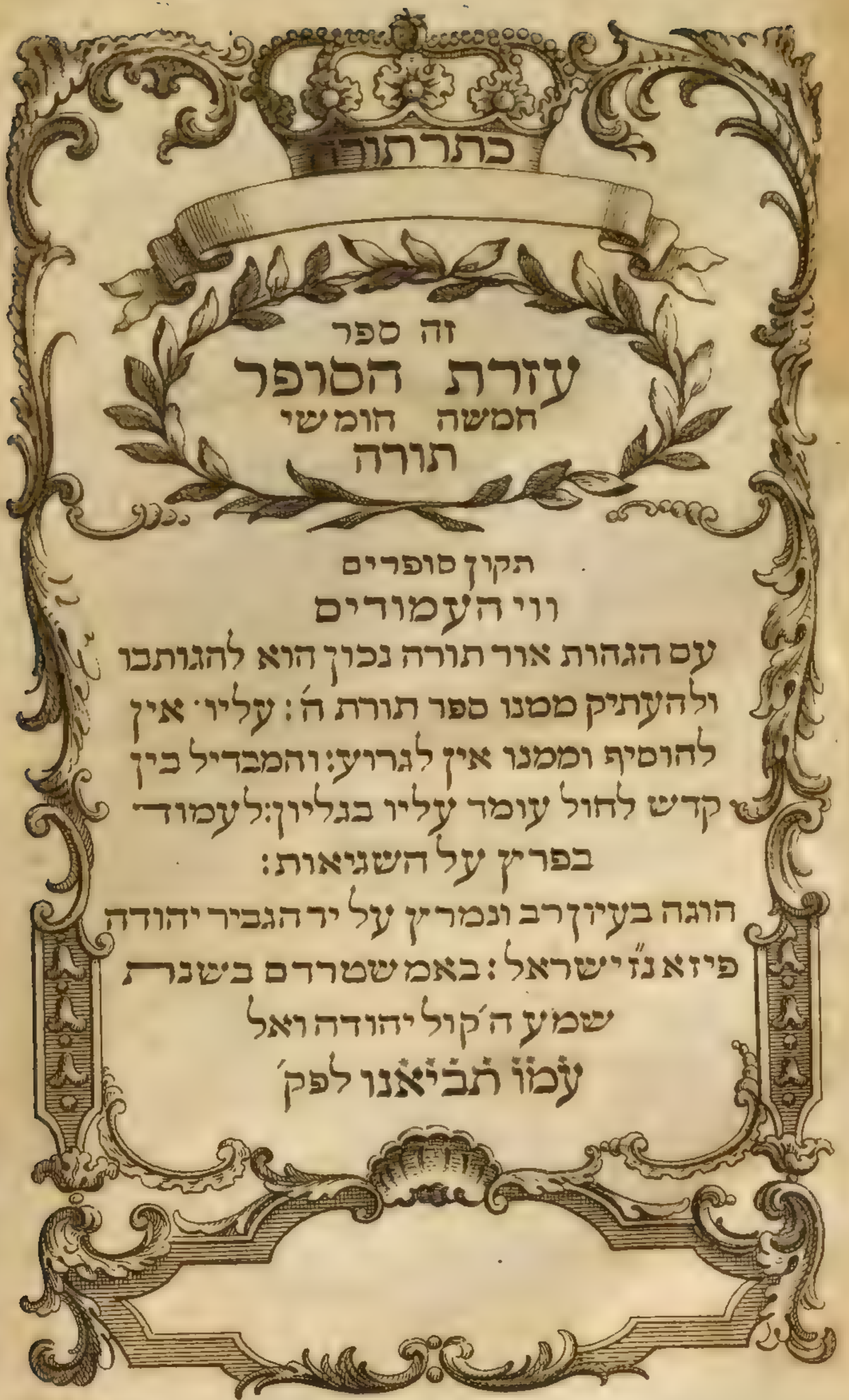
זה ספר עזרת הסופר :

VOL.3 C.2

000202465317

MA

כתרתורה

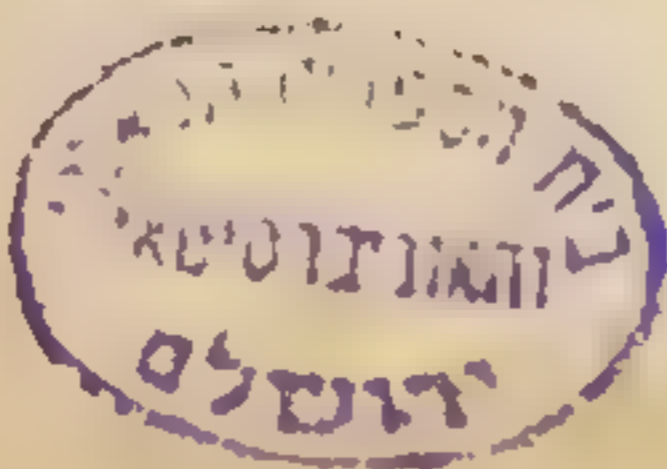
זה ספר
עזרת הסופר
חמשה חומשי
תורה

תקון סופרים
ווי העמודים

עם הגהות אור תורה נכון הוא להגותכו
ול העתיק מטנו ספר תורת ה': עליו אין
לחוסיה וממנו אין לגרוע: והמבדיל בין
קדש לחול עומד עליו בגליון: לעמוד
בפריק על השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ על יד הגביר יהודה
פיזאנזי ישראל: באמשטרדם בשנת
שמע הקול יהודה ראל
עמו תביאנו לפק'

A. Santroos, fecit.

S 23 V 3622

III

2 025

הספריה הלאומית

S 23 A 3622

זה ספר עזרת הסופר :

VOL.3 C.2

000202465317

w-x

332
25
3

ספר

ויקרא

תקון סופרים

סדר פרשיות כל השנה

עם נקודות וטעמים

והפטרות מסודרות בכל ספר וספר

מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלבר
בי"ה שמ"ו) עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקדשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
מחובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להזהרת המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS

Magno labore, & industria, accuratissimé correcti præ omnibus qui hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creati, 5527.

1917

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

RECEIVED

1917

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PHYSICS DEPARTMENT

1917

PHYSICS DEPARTMENT

לאחר שכתב הסופר סוף פ' פקודי יניח ד' שיטות פנויות ויתחיל ספר
ויקרא והטעם שהנחנו חלק שיעור י"ד שיטות אלו כדי שיוכל כל איש
לכרוך כל ספר לברו ויבא ווי העמודים כתקונו :

ויקרא אל-משנה וידבר יהוה אליו מאהל א' זעירא
מועד לאמר : דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן
הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-
קרבנכם : אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר
תמים יקריבנו אל-פתח אהל מועד יקריב אתו
לרצנו לפני יהוה : וסמך ירו על ראש העלה
ונרצה

ויקרא

וּנְרָצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: * וּשְׁחַט אֶת־בֶּן הַבְּקָר
לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־
הַדָּם וּזְרָקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנָתַח
אֹתָהּ לַנְּתֻחִיהָ: וְנָתַנוּ בְנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֵשׁ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל־הָאֵשׁ: וְעָרְכוּ בְנֵי
אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתֻחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־
הַפָּדֶר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־
הַמִּזְבֵּחַ: וְקָרְבוּ וּכְרָעוּ יָרְחָן בְּמַיִם וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ אִשָּׁה רֵיח־

מלרע

נִיחוּחַ לַיהוָה: * ס וְאִם־מִן־הַצֹּאֵן
קָרְבָנוֹ מִן־הַבְּשָׂבִים אִם מִן־הָעֹזִים לְעֹלָה זָכַר
תָּמִים יִקְרִיבוּ: וּשְׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ
צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וּזְרָקוּ בְנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים
אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנָתַח אֹתוֹ לַנְּתֻחִיו
וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדְרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־
הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
וְהִקְרִיב וְהִכְרָעִים יָרְחָן בְּמַיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן
אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ הוּא אִשָּׁה
רֵיח־נִיחוּחַ לַיהוָה: * פ

וְאִם מִן־הָעֹזִים עֲלֶיהָ קָרְבָנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן־
הַתְּרִים

שני

חַתָּוִים אִם מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת־קֶרְבָּנוֹ : וְהַקְּרִיבוּ
 הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמֶלֶךְ אֶת־רֹאשׁוֹ וְהַקְטִיר
 הַמִּזְבֵּחַ וְנִמְצְרָה דָמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ : וְהִסִּיר
 אֶת־מְרֹאָתוֹ בְּנִצָּתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ
 קֹדֶמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשָׁן : וְשִׁפֵּעַ אֹתוֹ בְּכַנְפָּיו לֹא
 יִבְדִּיל וְהַקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֵצִים
 אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֲלֶה הוּא אֲשֶׁר רִיחַ נִיחַח
 לַיהוָה : ס וְנִפֵּשׁ כִּי־תִקְרִיב קֶרְבָּן **ב**

מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קֶרְבָּנוֹ וַיִּצַק עֲלֶיהָ שֶׁמֶן
 וַנִּתֵּן עֲלֶיהָ לְבִנְיָהּ : וְהִבִּיֵּא אֶל־בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים
 וְקִמֵּץ מִשֶּׁם מְלֵא קִמְצוֹ מִסֶּלֶתָהּ וּמִשֶּׁמֶנָּה
 עַל כָּל־לְבַנְתָּהּ וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזִכָּרְתָהּ
 הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר רִיחַ נִיחַח לַיהוָה : וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־
 הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים מֵאֲשֵׁי
 יְהוָה : ס וְכִי תִקְרַב קֶרְבָּן מִנְחָה

אֵית
 הַכֹּהֵן

מֵאִפֶּה תָנוּר סֶלֶת חֲלוּת מִצֹּת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן
 וְדִקְקֵי מִצֹּת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן : ס וְאִם־
 מִנְחָה עַל־הַמַּחְבֵּת קֶרְבֶּנֶךָ סֶלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן מִצָּה תִהְיֶה : פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים וַיִּצְקֶת
 עֲלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא : * ס וְאִם־

סְלוּעֵי

מִנְחָת מִדֵּשֶׁרֶת קֶרְבֶּנֶךָ סֶלֶת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה :
 וְהִבִּיֵּאת

ויקרא

והביאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה
 והקריבה אל הכהן והגישוה אל המזבח :
 והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר
 המזבחה אשר ריח ניחח ליהוה : והנותרת
 מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
 יהוה : כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא
 תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו
 ממנו אשר ליהוה : קרבן ראשית תקריבו
 אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח :
 וכל קרבן מנחתך במלח המלח ולא תשכית
 מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל
 קרבנה תקריב מלח : **ס** ואם
 תקריב מנחת בכורים ליהוה אזיב קלוי באש
 גרש ברמל תקריב את מנחת בכוריה : ונתת
 עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא :
 והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה
 על כל לבנתה אשר ליהוה : * **פ**

ואם זבת שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא
 מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבו לפני
 יהוה : וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פרתח
 אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם
 על

ג
זבתי

ויקרא

קכה

על-המזבח סביב : והקריב מזבח השלמים
 אשר ליהודה את-החלב המכסה את-הקרב
 ואת כל-החלב אשר על-הקרב : ואת שתי
 הכליות ואת-החלב אשר עליהן אשר על-
 הכסלים ואת-היתרת על-הפטר על-הכליות
 יסרנה : והקטירו אתו בני-אהרן המזבחה על-
 העולה אשר על-העצים אשר על-האש אשר
 בים ניחח ליהודה :

פ

ואם-מן-הוצאן קרבנו לזבח שלמים ליהודה
 זכר או נקבה תמים יקריבנו : אם-כשב הוא-
 מקריב את-קרבנו והקריב אתו לפני יהודה :
 וסמך את-ידו על-ראש קרבנו ושחט אתו
 לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את-דמו
 על-המזבח סביב : והקריב מזבח השלמים
 אשר ליהודה חלבו האלילה תמימה לעמת
 העצה יסרנה ואת-החלב המכסה את-
 הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב : ואת
 שתי הכליות ואת-החלב אשר עליהן אשר
 על-הכסלים ואת-היתרת על-הפטר על-
 הכליות יסרנה : והקטירו הבתן המזבחה לחם
 אשר ליהודה :

פ

לכ א ג 32 ואם

ויקרא

וְאִם-עֵז קָרַבְנוּ וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה : וְסָמַךְ אֶת-
 יָדוֹ עַל-רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד
 וְזָרְקוּ בְנֵי אֲחֵרֹן אֶת-דָּמוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :
 וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר לַיהוָה אֶת-הַחֶלֶב
 הַמְּכַסֶּה אֶת-הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל-
 הַקֶּרֶב : וְאֵת שְׁתֵּי הַכִּלְיֹת וְאֶת-הַחֶלֶב אֲשֶׁר
 עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל-הַכִּסְלִים וְאֶת-הִיתְדֹת עַל-הַכֶּבֶד
 עַל-הַכִּלְיֹת יְסִירְנָה : וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַת
 לֶחֶם אֲשֶׁר לַרִּיחַ נִיחַח כָּל-חֶלֶב לַיהוָה : חֲקֹת
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל-חֶלֶב וְכָל-
 דָּם לֹא תֹאכְלוּ : * פ

ד
חמישי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ בִּי-תַחַטָּא בְּשֹׁגְגָה מְכֹל
 מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחֶת
 מֵהֵנָּה : אִם-הִכְהֵן הַמְּשִׁיחַ יַחַטָּא לְאַשְׁמַת
 הָעַם וְהִקְרִיב עַל הַטָּאֲתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּר בֶּן-
 בָּקָר תָּמִים לַיהוָה לַחֲטָאת : וְהֵבִיא אֶת-הַפָּר
 אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ
 עַל-רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת-הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה :
 וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפָּר וְהֵבִיא אֹתוֹ
 אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד : וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת-אֶצְבָּעוֹ בְּדָם

והזה

והזה

והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה ארת פני
 פרבת הקדש : ונתן הכהן מן הדם על קרנותר
 מזבה קטורת הסמים לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח
 העלה אשר פתח אהל מועד : ואת כל חלב
 פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה
 על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב :
 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
 אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 על הכליות יסירה : כאשר יורם משור זבה
 השלמים והקטירים הכהן על מזבח העלה :
 ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל
 ברגיו וקרבו ופרשו : והוציא את כל הפר
 אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך
 הדשן ושרף אותו על עצים באש על שפך
 הדשן ישרף :

פ

ואם כל עדת ישראל ישגו ויעלם דבר מעיני
 הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשינה ואתמו : ונודעה החטאת
 אשר הטאו עליה והקריבו הקורח פר בן
 בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד :

לב ב 2 32 וסמכו

ויקרא

וּמְכוּ וְקָלִי הַעֲדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר
 לִפְנֵי יְהוָה וְשַׁחַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה : וְהֵבִי־אֶ
 הַכֹּהֵן הַמִּשְׁיָח מִדָּם הַפָּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד :
 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהוֹה שֶׁבַע פְּעָמִים
 לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי הַפְּרֹכֶת : וּמִן־הַדָּם יִתֵּן עַל־
 קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 וְאֶת כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
 אֲשֶׁר־פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְאֶת כָּל־חֲלָבוֹ יָרִים
 מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה : וַעֲשֵׂה לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשִׂה
 לַפָּר הַחֲטָאת בֵּן יַעֲשֵׂה־לוֹ וְכַפֵּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן
 וְנִסְלַח לָהֶם : וְהוֹצִיֵא אֶת־הַפָּר אֶל־מַחוּץ לַמִּחֲנֶה
 וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֶת הַפָּר הַרְאִשׁוֹן חֲטָאת
 הַקָּהֶל הוּא :

פ

אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחַטֵּא וַעֲשֵׂה אַחֶת מִכָּל־מִצְוֹת
 יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאָשָׁם :
 אִם־הוֹדַע אֱלֹוֹ חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חֲטָא בָּהּ וְהֵבִי־אֶ
 אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים : וּסְמָךְ יָדוֹ
 עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשַׁחַט אֹתוֹ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־
 יִשַׁחֵט אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאת הוּא :
 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־
 קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוּד

מזבח

ויקרא

קכו

מזבח העלה : ואת כל חלב וקטיר המזבח
בהלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
ונסלח לו : *

פ

טשי

ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ
בַעֲשֵׂתָהּ אֶחָת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ
וְאִשָּׁם : אִז הוֹדַע אֱלֹהֵי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהָבִיא
קָרְבָנוֹ שְׁעִירֹת עֹזִים תְּמִימָה נְקִבָה עַל חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא : וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת
וְשָׁחַט אֶת הַחַטָּאת בְּמָקוֹם הָעֹלָה : וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
וְאֶת כָּל דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ : וְאֶת כָּל
חֵלְבֵהּ יִסִּיר בְּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֵלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים
וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן הַמְזַבֵּחַ לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה
וְכִפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ :

פ

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
יביאנה : וסמך את ידו על ראש החטאת
ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את
העלה : ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה
ישפך אל יסוד המזבח : ואת כל חלבה יסיר
באשר יוסר חלב הבשׁב מזבח השלמים

והקטיר

ויקרא

והקטיר הכהן אתם המזבחה על אש יהודה
וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו :

ה

פ

ונפש כי החטא ושמעה קול אלה והוא עד
או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו : או
נפש אשר הגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה
טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת
צדין טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם :
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם : או
נפש כי תשבע לבטא בשפתיים להרע או
להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעת
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה :
והיה כי יאשם לאחת מאלה ולהתודה אשר
חטא עליה : והביא את אשמו ליהודה על
חטאתו אשר חטא נקבה מן הזבאן בשבה
או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
מחטאתו : ואם לא תגיע ידו כי שוה והביא
את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני
בני יונה ליהודה אחד לחטאת ואחד לעלה :
והביא אתם אל הכהן והקריב את אפר
לחטאת

ויקרא

קכח

לחטאת ראשונה ומלך את ראשו ממול
ערפו ולא יבדיל : והזה מדם החטאת על קיר
המזבח והנשאר בדם יפצה אל יסוד המזבח
חטאת הוא : ואת השני יעשה עלה במשפט
וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח
לו : * ם ואם לא תשיג ידו לשתי

שביעי

הדים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר
חטא עשירית האפה סלת לחטאת לא ישים
עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא :
והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא
קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אש
יהוה חטאת הוא : וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
לכהן במנחה : ם וידבר יהוה

אל משה לאמר : נפש כי תמעל מעל וחטאה
בשגגה מקרשי יהוה והביא את אשמו
ליהוה איל תמים מן הזבאן בערבה כסף
שקלים בשקל הקדש לאשם : ואת אשר
חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף
עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל
האשם ונסלח לו : פ

ואם

ויקרא

וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא וְעָשְׂתָה אַחֲרַי מִכָּל-מִצְוֹת
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא יָדַע וְאִשָּׁם וְנִשְׂא
עוֹנוֹ : וְהָבִיֵא אֵיל תְּמִים מִן-הַצֵּאן בְּעֶרְכָּהּ
לְאִשָּׁם אֶל-הַכֹּהֵן וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ
אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדַע וְנִסְלַח לוֹ : אִשָּׁם הוּא
אִשָּׁם אִשָּׁם לַיהוָה :

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : נֶפֶשׁ כִּי תִחַטָּא
וּמַעֲלָה מֵעַל בִּיהוָה וְכִחַשׁ בְּעֵמִידוֹ בַּפִּקְדוֹן
אוֹ-בִתְשׁוּמַת יָד אוֹ בַגְּזֹל אוֹ עָשָׂק אֶת-עֵמִידוֹ :
אוֹ-מִצָּא אֲבֵדָה וְכִחַשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-שֵׁקֶר
עַל-אַחֲרַי מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחַטָּא
בַּהֲפָה : וְהָיָה כִּי יִחַטָּא וְאִשָּׁם וְהָשִׁיב אֶת-הַגְּזֹלָה
אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת-הַעֲשָׂק אֲשֶׁר עָשָׂק אוֹ אֶת-
הַפִּקְדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִד אֹתוֹ אוֹ אֶת-הָאֲבֵדָה
אֲשֶׁר מָצָא : אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֵׁקֶר
וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ וַחֲמִשְׁתָּיו יִסֵּף עָלָיו
לְאִשָּׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בַיּוֹם אֲשַׁמְתּוּ : וְאֶת-אִשְׁמוֹ
יָבִיֵא לַיהוָה אֵיל תְּמִים מִן-הַצֵּאן בְּעֶרְכָּהּ
לְאִשָּׁם אֶל-הַכֹּהֵן : וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי
יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל-אַחֲרַי מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
לְאִשְׁמָה בָּהּ :

פ פ פ

מפסיר

וידבר

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את אהרן ו
 ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה P. 25
 על מזבחה על המזבח כל הלילה עד הבקר מ' זעירא
 ואש המזבח תוקד בו : ולבש הכהן מרו בו
 ומכנסיו בד ילבש על בשרו והרים את
 הידשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח
 ושמו אצל המזבח : * ופשט את בגדיו ולבש
 בגדים אחרים והוציא את הידשן אל מחוץ
 למחנה אל מקום טהור : והאש על המזבח
 תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
 בבקר בבקר וערב עליה העלה והקטיר
 עליה חלבי השלמים : אש תמיד תוקד על
 המזבח לא תכבה : * ם וזאת
 תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני
 יהוה אל פני המזבח : והרים ממנו בקמצו
 מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלכנה
 אשר על המנחה והקטיר המזבח בית ניהח
 אזכרתה ליהוה : והנותרת ממנה יאכלו
 אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר
 אהל מועד יאכלוה : לא תאפה חמץ חלקם
 נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא בחטאת

וּבְאֵשׁם : בְּלִי זְכוֹר בְּנֵי אֶהְרֹן יֹאכְלֵנָה חֶקֶד
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשֵׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִגַע בָּהֶם
יִקְדָּשׁ : *

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : זֶה קֶרְבַּן אֶהְרֹן
וּבְנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ
עֲשִׂי־לָת הָאֵפֶה סֹלֶת מִנְחָה תָמִיד מִחֲצִי־תָה
בַבֶּקֶר וּמִחֲצִי־תָה בְּעֶהָב : עַל־מַחְבַּת בִּשְׁמֵן
הַתְּעִשָׂה מִדְּבַכָּה תִבְיָאֵנָה תִפְיֵי מִנְחַת פְּתִים
תִקְרִיב רֵיחַ־נִיחָח לַיהוָה : וְהִכְהִין הַמִּשִׁית
תַּחֲתָיו מִבְּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶקֶד־עוֹלָם לַיהוָה
כָּל־יֵל תִּקְטָר : וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כָּל־יֵל תִּהְיֶה לֹא
תֹאכַל :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אֶהְרֹן
וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּזְרֹת הַחֲטָאֹת בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר תִּשְׁחֹט הָעֹלָה תִשְׁחֹט הַחֲטָאֹת וְלִפְנֵי
יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הֵוא : הִכְהִין הַמִּחֲטָא
אֹתָהּ יֹאכְלֵנָה בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ הַתֹּאכַל בַּחֲצֵד
לְאֹהֶל מוֹעֵד : כֹּל אֲשֶׁר יִגַע בַּבְּשָׂרָה יִקְדָּשׁ
וְאֲשֶׁר יִזָּה מִדְּמָוָה עַל־הַכֶּגֶד אֲשֶׁר יִזָּה עָלֶיהָ
תִכַּבֵּם בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ : וְכָל־חֲרָשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל־
כֹּו יִשְׁבֹר וְאִם־בְּכָל־יְנֻחָשָׁת בְּשָׂלָה וּמִרְקַ

וּשְׁטָף

וְשִׁטַּף בַּמַּיִם : כָּל-זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאכַל אֶת־הַ
 קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : וְכָל-חֲטָאת אֲשֶׁר יוּבֵא
 מִדָּמָה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכַל
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף :

וְזֹאת תּוֹרַת הָאֲשֵׁם קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : בְּמָקוֹם ז'
 אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת-הָעֵלָה יִשְׁחָטוּ אֶת-הָאֲשֵׁם
 וְאֶת-דָּמּוֹ יִזְרֹק עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְאֵת כָּל-חֵלְבוֹ
 יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאֵלֶיּוֹה וְאֶת-הַחֵלֶב הַמְּכַסֶּה
 אֶת-הַקֹּרֵב : וְאֶת שְׁתֵּי הַכֵּלִיֹּת וְאֶת-הַחֵלֶב
 אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר עַל-הַכִּסְאִים וְאֶת-הַיִּתְדוֹת
 עַל-הַכְּבֹד עַל-הַכֵּלִיֹּת יִסְרְנֶה : וְהַקֵּטֹרֶת אֲתֵם
 הַכֹּהֲנִן הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לַיהוָה אֲשֵׁם הוּא : כָּל-
 זָכָר בְּכֹהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ יֹאכַל
 קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : כַּחֲטָאת בְּאֲשֵׁם תּוֹרַת
 אֲחַת לָהֶם הַכֹּהֲנִן אֲשֶׁר יִכְפֹּר-בּוֹ לוֹ יִהְיֶה : וְהַכֹּהֲנִן
 הַמִּקְרִיב אֶת-עֹלֹת אִישׁ עוֹר הָעֵלָה אֲשֶׁר
 הַקְּרִיב לַכֹּהֲנִן לוֹ יִהְיֶה : וְכָל-מִנְחָה אֲשֶׁר תִּאָּפֵר
 בַּתֵּנוּר וְכָל-נִעְשָׂה בַמִּדְּחָשֶׁת וְעַל-מַחְבַּת
 לַכֹּהֲנִן הַמִּקְרִיב אֶתָּה לוֹ תִּהְיֶה : וְכָל-מִנְחָה
 בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְחִרְבָּה לְכָל-בְּנֵי אֹהֶרֶן תִּהְיֶה אִישׁ
 בְּאֹחִיו :

לג ב 2 33 וזאת

וזאת תזבח זבח השלמים אשר יקריב ליהודה :
 אם על-התודה יקריבנו והקריב על-זבח התודה
 חלות מצות בלולת בשמן ודקיקי מצות
 משחים בשמן וסלת מדבכת חלות בלולת
 בשמן : על-חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על-
 זבח תודת שלמיו : והקריב ממנו אחד מכל-
 קרבן תרומה ליהודה לכהן הזרק את-דם
 השלמים לו יהיה : ובשר זבח תודת שלמיו
 ביום קרבנו יאכל לא-יניח ממנו עד בקר :
 ואם-גדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו
 את-זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל :
 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש
 ישרף : ואם האכל יאכל מבשר-זבח שלמיו
 ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא
 יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו
 עונה תשא : והבשר אשר יגע בכל-טמא לא
 יאכל באש ישרף והבשר כל-טהור יאכל
 בשר : והנפש אשר-תאכל בשר מזבח
 השלמים אשר ליהודה וטמאתו עליו ונכרתה
 הנפש ההוא מעמיה : ונפש כי-תגע בכל-טמא
 בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל-שקץ

טמא

פִּימָא וְאָכַל מִבְּשַׂר-זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה
 וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיָּהּ : וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 כָּל-חֵלֶב שֹׁר וְכֶשֶׂב וְעִז לֹא תֹאכְלוּ : וְחֵלֶב
 זֵבֶלָה וְחֵלֶב מִדָּפָה יַעֲשֶׂה לְכָל-מִלְאכָה
 וְאָכַל לֹא תֹאכְלוּהוּ : כִּי כָל-אֲכֹל חֵלֶב מִן-
 הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אִשָּׁה לַיהוָה
 וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכֹלָת מֵעַמִּיָּהּ : וְכָל-דָּם לֹא
 תֹאכְלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְעוֹף וְלַבְּהֵמָה : כָּל-
 נֶפֶשׁ אֲשֶׁר-תֹּאכַל כָּל-דָּם וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
 מֵעַמִּיָּהּ : פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת-זֶבַח שְׁלָמָיו
 לַיהוָה יָבִיֵא אֶת-קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו :
 יָדָיו תְּבִיאֶינָה אֵת אִשֵּׁי יְהוָה אֶת-הַחֵלֶב עַל-
 הַחֹהֵה יְבִיאֵנוּ אֵת הַחֹהֵה לְהִנִּיף אֹתוֹ הַתְּנוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה : וְהַקִּטֹּר הַכֹּהֵן אֶת-הַחֵלֶב הַמְּזֻבָּחַת
 וְהָיָה הַחֹהֵה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו : וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין
 תִּתְּנוּ תְרוּמָה לְכֹהֵן מִזֶּבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם : הַמִּקְרִיב
 אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת-הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן לוֹ
 תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְיָהּ : כִּי אֶת-חֹהֵה הַתְּנוּפָה

וְאֵת

וַיֵּאמֶר שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִזְבְּחִי שֶׁלִּמְיָהֶם וַיֵּאמְרוּ אַתָּם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו
 לְחַק-עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאֵת מִשְׁחַת
 אֶהְרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו מֵאֲשֵׁי יְהוָה בְּיוֹם הַקָּרִיב
 אֲתֶם לִכְהֵן לַיהוָה : אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם
 בְּיוֹם מִשְׁחֹו אֲתֶם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲקֹת
 עוֹלָם לְדֹרֹתָם : וְאֵת הַתּוֹרָה לָעֹלָה לַמִּנְחָה
 וּלְחֻטָּאת וּלְאֵשֶׁם וּלְמִלֻּואִים וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים :
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צִוּתוֹ
 אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִקְרִיב אֶת-קָרְבָּנֵיהֶם
 לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי : *

פ

ח
רביעי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : קַח אֶת-אֶהְרֹן
 וְאֶת-בָּנָיו אִתּוֹ וְאֵת הַכִּגְדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְאֵת פֶּר הַחֻטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סֵל
 הַמִּצּוֹת : וְאֵת כָּל-הָעֵדוּת הַקְּהֵל אֶל-פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד : וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אִתּוֹ
 וַתִּקְהַל הָעֵדוּת אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל-הָעֵדוּת זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת : וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת-אֶהְרֹן וְאֶת-בָּנָיו
 וַיִּדְחֹק אֹתָם בְּמַיִם : וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת-הַכֹּתֶנֶת וַיַּחְגֹּר
 אֹתוֹ בְּאַבְנֵט וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ אֶת-הַמְּעִיל וַיִּתֵּן

עליו

עָלְיוּ אֶת־הָאֵפֶד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הַהָאֵפֶד
 וַיֵּאָפֶד לוֹ בּוֹ : • וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־
 הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתְּמִים : וַיִּשֶׂם אֶת־
 הַמְּצַנֶּפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם עַל־הַמְּצַנֶּפֶת אֶל־
 מוֹל פָּנָיו אֶת צִיץ הַזָּהָב נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוְּתָה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיִּקְדָּשׁ
 אֹתָם : וַיִּזַּן מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעֻמִּים וַיִּמְשַׁח
 אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־
 בְּנוֹ לְקֹדְשִׁים : וַיִּצַק מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ
 אֶהֱרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ : וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־
 בְּנֵי אֶהֱרֹן וַיִּלְבָּשֵׂם בְּתֹנֹת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אֲבִנֵי
 וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוְּתָה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה : * וַיִּגִּשׁ אֶת פֶּר הַחֲטָאֹת וַיִּסְמֹךְ אֶהֱרֹן
 וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פֶּר הַחֲטָאֹת : וַיִּשְׁחָט
 זִיקַח מִשֶּׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב בְּאַצְבָּעוֹ וַיַּחֲטֵא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם
 יִצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשׁוּ לְכַפֵּר עָלָיו :
 זִיקַח אֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת־
 זִתְרֹת הַכֶּבֶד וְאֶת־שְׁתֵּי הַבְּלִיֹּת וְאֶת־חֶלְבֵי
 וַיִּקְטֹר מִשֶּׁה הַמִּזְבְּחָה : וְאֶת הַפֶּר וְאֶת־עֹרֹ

חצי התורה
בפסוקים

חמישי

ואת

וְאֶת־בְּשָׂרוֹ וְאֶת־פְּרָשׁוֹ שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ
 לַמִּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּקְרַב אֶת־
 אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אֹהֲרָן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
 דְּאֵשׁ הָאֵיל : וַיִּשְׁחַט וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְאֶת־הָאֵיל נָתַח לַנְּתָחַיו וַיִּקְטֹר
 מִשָּׂה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפָּדֵר :
 וְאֶת־הַקָּרֵב וְאֶת־הַכְּרָעִים דָּחַץ בְּמַיִם וַיִּקְטֹר
 מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַה עֲלֶיהָ הוּא לַרִּיחַ־
 גִּיחַח אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה : * וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשְּׁנִי אֵיל הַמַּלְאִים
 וַיִּסְמְכוּ אֹהֲרָן וּבְנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־דְּאֵשׁ הָאֵיל :
 וַיִּשְׁחַט וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִדָּמוֹ וַיִּתֵּן עַל־הַתְּנוּךְ אֹזֶן־
 אֹהֲרָן הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן
 דָּגְלוֹ הַיְמָנִית : וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֹהֲרָן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
 מִן־הַדָּם עַל־הַתְּנוּךְ אֹזְנָם הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן יָדָם
 הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֱן דָּגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת־
 הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־
 הָאֵלֶיָּה וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב וְאֶת־
 יִתְדֵי הַכֶּבֶד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־חֶלְבֵהֶן
 וְאֶת־שׁוֹק הַיְמִינִי : וּמִפֶּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר וּלְפָנָי יְהוָה
 לָקַח חֲלֵת מִצֶּה אַחֲרֵי וְהֵלֵת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחֲרֵי

ששי

ברקיק

וּרְקִיק אֶחָד וַיִּשֶׂם עַל-הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין :
 וַיִּתֵּן אֶת-הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֶהְרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיִּנָּף
 אֶתֶם תִּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶתֶם מֵעַל
 כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ עַל-הָעֹלָה מִלְּאִים
 הֵם לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה הוּא לַיהוָה : וַיִּקַּח מִשָּׁה
 אֶת-הַחֹזֶה וַיִּנִּיפֶהוּ תִנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל
 הַמִּלְּאִים לְמִשָּׁה הָיָה לְמָנָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה : * וַיִּקַּח מִשָּׁה מִשָּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִן-הַדָּם
 אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזְּ עַל-אֶהְרֹן עַל-בְּגָדָיו וְעַל-
 בָּנָיו וְעַל-בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ אֶת-אֶהְרֹן אֶת-
 בְּגָדָיו וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ : וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל-אֶהְרֹן וְאֶל-בָּנָיו בְּשִׁלּוֹ אֶת-הַבָּשָׂר
 פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּשֶׂם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת-הַלֶּחֶם
 אֲשֶׁר בְּסֵל הַמִּלְּאִים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֶהְרֹן
 וּבָנָיו יֹאכְלֶהוּ : וְהִנּוּתֶר בְּבָשָׂר וּבִלְחֶם בְּאִשׁ
 תִּשְׂרְפוּ : * וּמִפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שְׁבַעַת
 יָמִים עַד יוֹם מִלֵּאת יְמֵי מִלְּאֵיכֶם כִּי שְׁבַעַת יָמִים
 יִמְלֵא אֶת-יָדְכֶם : כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַיּוֹם הַזֶּה צִוָּה
 יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : וּפְתַח אֹהֶל מוֹעֵד
 תִּשְׁבוּ יוֹמָם וּלְיַלְהָה שְׁבַעַת יָמִים וּשְׁמֵרְתֶם
 אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תִמּוּרְתוּ כִּי-כֵן צִוִּיתִי :

שביעי

מפטיר

שמיני

ט
P.26.

ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה
יהוה ביד משה : ס ס ס ויהי כיום
השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני
ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימם ודקרב לפני
יהוה : ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם
לעלה : ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה
ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה
אליכם : ויקחו את אשר צוה משה אל לפני
אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני
יהוה : ויאמר משה זדה הדבר אשר צוה יהוה
תעשו וירא אליכם כבוד יהוה : * ויאמר משה
אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך
ואת עלה הך וכפר בעדה ובעד העם ועשה
את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה : ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את
עגל החטאת אשר לו : ויקרבו בני אהרן את
הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח : ואת
החלב ואת הכלית ואת היהרת מן הכבד מן

החטאת

החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה
את משה: * ואת הבשר ואת העור שרף
באש מחוץ למחנה: וישחט את העלה
זימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו
על המזבח סביב: ואת העלה המציאו אליו
לנהחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: וידחץ
את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה
המזבחה: ויקרב את קרבן העם ויקח את
שעיר החטאת אשר לעם וישחטרו ויחטארו
בראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפט*:
ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר
על המזבח מלבד עלת הבקר: וישחט את
השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם
וזימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו
על המזבח סביב: ואת החלבים מן השור
ומן האיל האלה והמכסה והכליות ויתרת
הבקר: וישימו את החלבים על החזות ויקטר
החלבים המזבחה: ואת החזות ואת שוק
הימין היניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר
צוה משה: וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם
וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים:

שני

דיו קרו

שמיני

ויבא משה ואהרן אל מועד ויצאו
 ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם*
 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
 העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו
 על פניהם : * ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא
 איש מחתרתו ויהנו בהן אש וישומו עליה
 קטורת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא
 צוה אתם : ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
 אותם וימתו לפני יהוה : ויאמר משה אל
 אהרן הוא אשר דבר יהוה ו לאמר בקרבי
 אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן :
 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל
 דד אהרן ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם
 מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה : ויקרבו
 וישאו בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר
 דבר משה : ויאמר משה אל אהרן ולא לעזר
 ולא לתמר ו בניו ראשיכם אל תפרעו ו ובגדיכם
 לא תפרמו ולא תמרתו ועל כל העדה יקצף
 גאחיקם כל בית ישראל יבבו את השרפה
 אשר צרף יהוה : ומפתח אהל מועד לא תצאו
 פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו

שלישי

הקורא
 יטעים
 הגרישין
 קודם
 התרסא
 א"ת
 בכתנתם

כדבר

פ

בְּדַבַּר מֹשֶׁה : יְהוָה אֵל־אֶהְרֹן לֵאמֹר : יִזַּן וְשָׁכַר אֶל־
 תְּשִׁיבָה אֶתְּךָ וּבְנֵיךָ אִתְּךָ בְּבֹאֲכֶם אֶל־אֶהְרֹן
 מוֹעֵד וְלֹא תִמְרְטוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם :
 וְלִהְבִּדִיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל וּבֵין הַטְּמֵא
 וּבֵין הַטְּהוֹר : וְלִהְזַכֵּר אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת
 כָּל־הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד־
 מֹשֶׁה :

א"ת
ול'הבדיל

פ

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אֶהְרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל־אִיתָמָר
 בְּנָיו הַנּוֹתָרִים קָחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתָרָה
 מֵאֲשֵׁי יְהוָה וְאֲכַלְוּהָ מִצֹּת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי
 קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא : וְאֲכַלְתֶּם אֹתָהּ בְּמָקוֹם
 קֹדֶשׁ כִּי חֻקָּה וְחֻק־בְּנֵיךָ הוּא מֵאֲשֵׁי יְהוָה
 כִּי־כֵן צִוִּיתִי : וְאֵת חֹה הַתְּנוּפָה וְאֵת שֹׁק
 הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם טְהוֹר—אֶתְּךָ וּבְנֵיךָ
 וּבְנֹתֶיךָ אִתְּךָ כִּי־חֻקָּה וְחֻק־בְּנֵיךָ נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי
 שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : שֹׁק הַתְּרוּמָה וְחֹה
 הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֻלָּבִים יָבִיאוּ לְהַגִּיף הַתְּנוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ וּלְבְנֵיךָ אִתְּךָ לְחֻק־עוֹלָם

רביעי

חמישי
דרש בראש
שיטה והיא
חצי התורה
בתיבות

כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה : * וְאֵת שְׁעֵיר הַחַטָּאת דָּרַשׁ
 דָּרַשׁ מֹשֶׁה וְהֵנָּה שָׂרָף וַיִּקְצַף עַל־אֶלְעָזָר
 וְעַל

וְעַל

שמיני

ועל-איתמר בני אהרן הנותרים לאמר : מדוע
לא אכלתם את-החטאת במקום הקדש כי
קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת
את-עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה : הן
לא הובא אר-דמה אל-הקדש פנימה אכול
התאכלו אותה בקדש כאשר צויתני : וידבר
אהרן אל-משה הן היום הקריבו את-חטאתם
ואת-עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה
ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה :
וישמע משה וייטב בעיניו : * פ

יא
שמי

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר אלהם :
דברו אל-בני ישראל לאמר זאת ההיה אשר
תאכלו מכל-הבהמה אשר על-הארץ : כל
מפרסת פרסה ושסערת שסע פרסת מעלת
גרה בבהמה אתה תאכלו : אך את-זה לא
תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה את-
הגמל כי-מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס
טמא הוא לכם : ואת-השפן כי-מעלה גרה הוא
זפרסה לא יפריס טמא הוא לכם : ואת-הארנבת
כי-מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה
הוא לכם : ואת-החזיר כי-מפריס פרסה הוא

ושסע

ושמע שמע פרסה והוא גרה לא יגר טמא
 הוא לכם : מבשרם לא תאכלו ובגבלתם לא
 תגעו טמאים הם לכם : ארת זה תאכלו מכל
 אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים
 בימים ובנחלים אתם תאכלו : וכל אשר אין לו
 סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ
 המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם
 לכם : ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
 ואת נבלתם תשקצו : כל אשר אין לו סנפיר
 וקשקשת במים שקץ הוא לכם : ואת אלה
 תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר
 ואת הפרס ואת העזניה : ואת הדאה ואת האיה
 למינה : את כל ערב למינו : ואת בת היענה ואת
 התחמס ואת השהף ואת הנץ למינהו : ואת
 הכוס ואת השלף ואת הינשוף : ואת התנשמת
 ואת הקאת ואת הרחם : ואת החסידה האנפה
 למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף : כל שרץ
 העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם : אך את
 זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
 אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על
 הארץ : את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו
 ואת

לו קרו

שמיני

וְאֶת־הַפְּלִעִים לְמִינֵהוּ וְאֶת־הַחֲרָגָל לְמִינֵהוּ
 וְאֶת־הַחֲזָב לְמִינֵהוּ : וְכֹל־שֵׂרֶץ־הָעוֹף אֲשֶׁר־
 לֹא־אָרְבַּע רַגְלַיִם שֶׁקַּץ הוּא לָכֶם : וְלֹא־אֵלֶּה
 תִּטְמְאוּ כָּל־הַנִּגְעַת בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב :
 וְכָל־הַנְּשֵׂא מִנִּבְלָתָם יִכָּבֵּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא עַד־
 הָעֶרֶב : לְכֹל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרִסַת
 פְּרִסָּה וְשִׁסַּע וְאִינָה שִׁסְעַת וְגִרָה אִינָה
 מִעֵלָּה טְמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל־הַנִּגְעַת בָּהֶם
 יִטְמָא : וְכֹל־הַזֹּלֵךְ עַל־כַּפָּיו בְּכָל־הַחִיָּה
 הַהֹלֶכֶת עַל־אָרְבַּע טְמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל־הַנִּגְעַת
 בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב : וְהַנְּשֵׂא אֶת־נִבְלָתָם
 יִכָּבֵּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא עַד־הָעֶרֶב טְמֵאִים הֵמָּה
 לָכֶם : וְזֶה לָכֶם הַטְּמָא בַּשֵּׂרֶץ
 הַשֵּׂרֶץ עַל־הָאָרֶץ הַחֲלָד וְהַעֲכָבָד וְהַזָּב
 לְמִינֵהוּ : וְהַזָּנְקָה וְהַכֶּה וְהַלְטָאָה וְהַחֲמָט
 וְהַתְּנִשְׁמֹת : אֵלֶּה הַטְּמֵאִים לָכֶם בְּכָל־הַשֵּׂרֶץ
 כָּל־הַנִּגְעַת בָּהֶם בְּמֹתָם יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב : וְכֹל־
 אֲשֶׁר־יִפֹּל עָלָיו מֵהֶם בְּמֹתָם יִטְמָא מִכָּל־כְּלִי־
 עֵץ אֹו בָּגֶד אֹו עוֹר אֹו שֶׁקַּץ כָּל־כְּלִי אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
 מִלְּאָכָה בָּהֶם בְּמִים יוֹבֵא וְיִטְמָא עַד־הָעֶרֶב
 וְיִטְהַר : * וְכָל־כְּלִי־חֶרֶשׁ אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם אֵל־תּוֹכוֹ

עביעי

כל

כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא וְאֵתוֹ תִּשְׁכְּרוּ : מִכָּל--
 הָאֵכֹל אֲשֶׁר יֵאָכֵל אֲשֶׁר יָבֹא עָלָיו מִיַּם יִטְמָא
 וְכָל--מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל--כְּלֵי יִטְמָא :
 וְכָל אֲשֶׁר--יִפֹּל מִנְבֻלָתָם וְעָלָיו יִטְמָא תַנּוּר
 וְכִירִים יִתֵּן טַמְאִים הֵם וְטַמְאִים יִהְיוּ לָכֶם :
 אֵךְ מֵעֵין וּבֹר מִקּוֹה--מַיִם יִהְיֶה טָהוֹר וְנִגַּע
 בְּנִבְלָתָם יִטְמָא : וְכִי יִפֹּל מִנְבֻלָתָם עַל--כָּל--
 זָרַע זָרַע אֲשֶׁר יִזְרַע טָהוֹר הוּא : וְכִי יִתֵּן--
 מַיִם עַל--זָרַע וְנִפֹּל מִנְבֻלָתָם עָלָיו טַמְא הוּא
 לָכֶם : ׀ וְכִי יָמוּת מִן-הַכְּהֵמָה
 אֲשֶׁר-הִיא לָכֶם לֹאכְלָה הַנִּגַּע בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא
 עַד-הָעֶרֶב : וְהָאֵכֹל מִנְבֻלָתָהּ יִכַּסּ בְּגָדָיו
 וְטַמְא עַד-הָעֶרֶב וְהַנְּשֵׂא אֶת-נִבְלָתָהּ יִכַּסּ
 בְּגָדָיו וְטַמְא עַד-הָעֶרֶב : וְכָל-הַשָּׂרֵץ הַשֹּׂרֵץ
 עַל-הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֵאָכֵל : כֹּל הַזֹּלֶךְ עַל--
 גַּחֲזִין וְכָל ׀ הַזֹּלֶךְ עַל--אֲרֻבַּע עַד כָּל--מִרְבֵּה
 רַגְלָיִם לְכָל-הַשָּׂרֵץ הַשֹּׂרֵץ עַל-הָאָרֶץ
 לֹא תֹאכְלוּם כִּי-שֶׁקֶץ הֵם : אֶל-תִּשְׁקְצוּ אֶת--
 גַּפְשֵׁיכֶם בְּכָל-הַשָּׂרֵץ הַשֹּׂרֵץ וְלֹא תִטְמְאוּ
 בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם : כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי

ו' רבתי
 והיא חצי
 התורה
 באותיות

תזריע

כ"כ ט"ו

ולא תטמאו את נפשתיכם בכל הארץ
הרמש על הארץ : כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
והייתם קדשים כי קדוש אני : זאת תורת
הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים
ולכל נפש הרצפת על הארץ : להכביל בין
הטמא ובין הטהור ובין החיה הנואלת ובין
החיה אשר לא תאכל : פ פ פ

יב P. 27.

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל לאמר אנשה כי תזריע וילדה זכר
וטמאה שבעת ימים כימי נדת דוהה תטמא :
וביום השמיני ימור בשר ערלתו : ושלושים
יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל
קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד
מלאת ימי טהרה : ואם נקבה תלד וטמאה
שבעים בנדרה וששים יום וששת ימים
תשב על דמי טהרה : ובמלאה * ימי טהרה
לבן או לבנה תביא ביש בן שנתו לעלה ובן
זגרה או רור לחטאת אל פתח אהל מועד
אל הכהן : והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדות
לזכר

קלה

תוריע

לוֹכֵר אִם לִנְקָבָה : וְאִם לֹא תִמְצָא יָדָהּ דִּי
שָׂרָה וְלִקְחָהּ שְׁתֵּי תָרִים אִם שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד
לְעֵלָה וְאַחַר לְחַטָּאת וְכִפָּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן
וּמָהֲרָה : *

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר :
אָדָם כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ שִׂאת אִם־סִפְּחַת אִם
בְּהֵרֶת וְהָיָה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ לִנְגַע צָרְעַת וְהוֹבֵא
אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אִם־אֶל־אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים :
וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשִׁעָר
בְּנֶגַע הַפֶּה לֶבֶן וּמְרֹאֵה הַנֶּגַע עֵמֶק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ
נֶגַע צָרְעַת הוּא וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן וְטָמֵא אֹתוֹ : וְאִם־
בְּהֵרֶת לְבָנָה הוּא בְעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעֵמֶק אֵין־
מְרֹאֵה מִן־הָעוֹר וְשִׁעָרָהּ לֹא־הַפֶּה לֶבֶן וְהַכֹּהֵן
הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים : וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהָיָה הַנֶּגַע עֵמֶד בְּעֵינָיו לֹא־
פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּעוֹר וְהַכֹּהֵן הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים
שְׁנִית : * וּרְאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁנִית
וְהָיָה כִּתְהָה הַנֶּגַע וְלֹא־פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּעוֹר וּמָהֲרָה
הַכֹּהֵן מִסִּפְּחַת הוּא וְכִבֵּס בְּגָדָיו וּמָהֲרָה : וְאִם־
פָּשָׂה הַפֶּשֶׁה הַמִּסִּפְּחַת בְּעוֹר אַחֲרֵי הַרְאָתוֹ
אֶל־הַכֹּהֵן לְמַהֲרָהוּ וְנִרְאָה שְׁנִית אֶל־הַכֹּהֵן :

א"ת
הכֹּהֵן
הַפֶּה

שני

לה ב 2 35 ורצה

תוריע

וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה פָּשְׁתָּהּ הַמִּסְפָּחַת בְּעוֹר וְטָמְאוּ
הַכֹּהֵן צָרַעַת הוּא :

פ

נִגַּע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן :
וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה שְׂאֵת לְבָנָה בְּעוֹר וְהִיא
הַפִּכָה שֶׁעַר לֶבֶן וּמַחִירַת בְּשָׂר הִי בַשְּׂאֵת :
צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְטָמְאוּ הַכֹּהֵן
לֹא יִסְגְּרוּ כִּי טָמֵא הוּא : וְאִם־פָּרוּחַ הַתְּפִיחַ
הַצָּרַעַת בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר
הַנִּגַּע מֵרֵאשִׁו וְעַד־רַגְלָיו לְכָל־מְרֹאֵה עֵינָיו
הַכֹּהֵן : וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה כִּסְתָהּ הַצָּרַעַת אֵת־
כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטִהַר אֶת־הַנִּגַּע כָּלֹּה הַפֶּךְ לֶבֶן טָהוֹר
הוּא : וּבְיוֹם הַרְאֹתָ בּוֹ בְּשָׂר הִי יִטָּמֵא : וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת־הַבְּשָׂר הַחַי וְטָמְאוּ הַבְּשָׂר הַחַי
טָמֵא הוּא צָרַעַת הוּא : אִו כִּי־יָשׁוּב הַבְּשָׂר
הַחַי וְנִהְפֶּךְ לְלֶבֶן וּבָא אֶל־הַכֹּהֵן : וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהֵנָּה נִהְפֶּךְ הַנִּגַּע לְלֶבֶן וְטִהַר הַכֹּהֵן אֵת־הַנִּגַּע
טָהוֹר הוּא :

פ

וּבְשָׂר כִּי־יִהְיֶה בּוֹ־בְעֵרוֹ שְׁחִין וְנִרְפָּא : וְהָיָה
בְּמָקוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה אִו בַּהֲרַת לְבָנָה
אֲדָמָדִמָּת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן : וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהֵנָּה מֵרֹאֵה שְׁפָל מִן־הָעוֹר וְשַׁעֲרָהּ דִּהְפֶּךְ
לֶבֶן

שלושי

קלט

תוריע

לָבָן וְטָמְאֵו הַכֹּהֵן נִגַע צָרַעַת הוּא בְּשִׁחִין
 פְּרָחָה : וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה אֵין כָּהֵן שֵׁעַר
 לָבָן וְשִׁפְלָה אֵינָנָה מִן־הָעוֹר וְהִיא כֹהֵה
 וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים : וְאִם־פָּשָׁה תִפְשֹׁה
 בְּעוֹר וְטָמְאֵו הַכֹּהֵן אֹתוֹ נִגַע הוּא : וְאִם־תִּחְתִּיף
 הַתַּעֲמֹד הַבְּהֵרֹת לֹא פָשְׁתָּה צָרַבַת הַשִּׁחִין
 הוּא וְטָהֲרוּ הַכֹּהֵן : * ס אֹו בְּשָׂר
 כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר מִכּוֹת־אֵשׁ וְהִיָּתָה מַחִיַּת
 הַמִּכּוֹה בַּהֲרֹת לְבָנָה אֲדַמָּמַת אֹו לְבָנָה :
 וְרָאָה אֶתְהָ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה נִהַפֵּךְ שֵׁעַר לָבָן
 בַּבְּהֵרֹת וּמְרָאָה עִמָּק מִן־הָעוֹר צָרַעַת הוּא
 בַּמִּכּוֹה פְּרָחָה וְטָמְאֵו אֹתוֹ הַכֹּהֵן נִגַע צָרַעַת
 הוּא : וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה אֵין בַּבְּהֵרֹת
 שֵׁעַר לָבָן וְשִׁפְלָה אֵינָנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כֹהֵה
 וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים : וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם־פָּשָׁה תִפְשֹׁה בְּעוֹר וְטָמְאֵו
 הַכֹּהֵן אֹתוֹ נִגַע צָרַעַת הוּא : וְאִם־תִּחְתִּיף
 הַתַּעֲמֹד הַבְּהֵרֹת לֹא־פָשְׁתָּה בְּעוֹר וְהוּא כֹהֵה
 שִׁאֵת הַמִּכּוֹה הוּא וְטָהֲרוּ הַכֹּהֵן כִּי־צָרַבַת הַמִּכּוֹה
 הוּא : * פ

רביעי
 שני כשהן
 מחוברין

וְאִישׁ אֹו אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה לוֹ נִגַע בְּרֹאשׁ אֹו בְּזָקָן : חמישי
 וראה

תזריע

וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע וְהֵנָּה מֵרְאֵהוּ עִמָּךְ מִן־
 הָעוֹר וְכוּ שֵׁעַר צָהָב דָּק וְטָמֵא אִתּוֹ הַכֹּהֵן
 נִתְּקָה הוּא צָרַעַת הָרֹאשׁ אִם הַזֶּקֶן הוּא : וְכִי־יֵרָאָה
 הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק וְהֵנָּה אִין מֵרְאֵהוּ עִמָּךְ
 מִן־הָעוֹר וְשֵׁעַר שָׁהַר אִין בּוֹ וְהַסְגִּיר הַכֹּהֵן
 אֶת־נֶגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים : וּרְאָה הַכֹּהֵן אֶת־
 הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהֵנָּה לֹא־פָשָׁה הַנֶּתֶק וְלֹא־
 הָיָה בּוֹ שֵׁעַר צָהָב וּמֵרְאֵהוּ הַנֶּתֶק אִין עִמָּךְ מִן־
 הָעוֹר : וְהִתְגַּלַּח וְאֶת־הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח וְהַסְגִּיר
 הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִיית : וּרְאֵה
 הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהֵנָּה לֹא־פָשָׁה
 הַנֶּתֶק בְּעוֹר וּמֵרְאֵהוּ אִינּוֹ עִמָּךְ מִן־הָעוֹר וְטָהַר
 אִתּוֹ הַכֹּהֵן וְכַבֵּם בְּגָדָיו וְטָהַר : וְאִם־פָּשָׁה יִפְשָׁה
 הַנֶּתֶק בְּעוֹר אַחֲרַי טָהַרְתּוּ : וּרְאֵהוּ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה
 פָּשָׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר לֹא יִבְקַר הַכֹּהֵן לִשְׁעַר
 הַצָּהָב טָמֵא הוּא : וְאִם־בְּעֵינָיו עָמַד הַנֶּתֶק וְשֵׁעַר
 שָׁהַר צָמַח־בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטָהַר
 הַכֹּהֵן : ׀ וְאִישׁ אִז־אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה
 בְּעוֹר־בְּשָׂרָם בַּהֲרֹת בַּהֲרֹת לְבָנֹת : וּרְאֵה הַכֹּהֵן
 וְהֵנָּה בְּעוֹר־בְּשָׂרָם בַּהֲרֹת בַּהֲרֹת לְבָנֹת בַּחֵק הוּא
 פָּרַח בְּעוֹר טָהוֹר הוּא : * ׀ וְאִישׁ

ג' רבתי

ששי
שלישי
כשהן
מהוכרין

תוריע

וְשָׂרָף אֶת-הַבָּגָד אֹי אֶת-הַשְּׂתִי וְ אֹי אֶת-הָעֵרֶב
 בְּצִמְרֵי אֹי בַפְּשָׁתִים אֹי אֶת-כָּל-כְּלֵי הָעֹזֶר
 אֲשֶׁר-יְהִיָּה בּוֹ הַנִּגְעַת כִּי-צָרַעַת מִמְּאֲרָתָה הוּא
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף : וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא-
 פָּשָׂה הַנִּגְעַת בְּבָגָד אֹי בַשְּׂתִי אֹי בְּעֵרֶב אֹי בְּכָל-
 כְּלֵי-עֹזֶר : וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּכְבָסוּ אֶת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנִּגְעַת
 וְהִסְגִּירוּ שִׁבְעַת-יָמִים שְׁנִית : * וְרָאָה הַכֹּהֵן
 אַחֲרָי וְהַכֹּהֵן אֶת-הַנִּגְעַת וְהִנֵּה לֹא-הִפִּךְ הַנִּגְעַת
 אֶת-עֵינָיו וְהִנֵּעַ לֹא-פָשָׂה טָמֵא הוּא בְּאֵשׁ
 תִּשְׂרָפְנוּ פְּחִתָת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אֹי בְּגִבְחָתוֹ :
 וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִּקְרָה הַנִּגְעַת אַחֲרָי הַכֹּהֵן
 אֹתוֹ וְקָרַע אֹתוֹ מִן-הַבָּגָד אֹי מִן-הָעֹזֶר אֹי מִן-
 הַשְּׂתִי אֹי מִן-הָעֵרֶב : * וְאִם-תִּרְאָה עֹזֶר בְּבָגָד
 אֹי בַשְּׂתִי אֹי בְּעֵרֶב אֹי בְּכָל-כְּלֵי-עֹזֶר פְּחִתָת
 הוּא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָפְנוּ אֶת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנִּגְעַת : וְהַבָּגָד
 אֹי-הַשְּׂתִי אֹי-הָעֵרֶב אֹי-כָּל-כְּלֵי הָעֹזֶר אֲשֶׁר
 תַּכְבֵּם וְסָר מֵהֶם הַנִּגְעַת וּכְבָּס שְׁנִית וְטָהַר : זֹאת
 תּוֹרַת נִגְעַת-צָרַעַת בְּבָגָד הַצִּמְרֵי וְ אֹי הַפְּשָׁתִים אֹי
 הַשְּׂתִי אֹי הָעֵרֶב אֹי כָּל-כְּלֵי-עֹזֶר לְטָהָרוֹ אֹי
 לְטָמְאוֹ : פ פ פ

שכיעי
 רביעי
 כשהן
 מחוברין

מפטיר

וְיִדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : זֹאת תְּהִיָּה
 P.28.

תורת

מצרע

קמא

תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל-
 הכהן : ויצא הכהן אל-מחוז למחנה וראה
 הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע :
 וצורה הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים חיות
 טהרות ועץ ארו ושני תולעת ואזב : וצורה
 הכהן ושחט את-הצפור האחת אל-כלי-
 חרש על-מים חיים : * את-הצפור החיה יקח
 ארזה ואת-עץ הארו ואת-שני התולעת ואת-
 האזב וטבל אותם ואת-הצפור החיה בדם
 הצפור השחטה על המים החיים : והזה על
 המטהר מן-הצרעת שבע פעמים וטהרו
 ושלח את-הצפור החיה על-פני השדה : וכבם
 המטהר את-בגדיו וגלח את-כל-שערו ורחץ
 במים וטהר ואחר יבוא אל-המחנה וישב
 מחוז לאהלו שבעת ימים : והיה ביום
 השביעי יגלח את-כל-שערו את ראשו ואת-
 זקנו ואת גבת עיניו ואת-כל-שערו יגלח וכבם
 את-בגדיו ורחץ את-בשרו במים וטהר : * וביום
 השמיני יקח שני-כבשים תמימים וכבשה
 אחת בת-שנתה תמימה ושלשה עשרונים
 סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחר שמן :

מצרע

וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמִּטְהַר אֶת הָאִישׁ הַמִּטְהַר
 וְאֵתְּם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְלָקַח
 חֹבֶהֶן אֶת־הַכֹּבֵשׁ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאֵשׁ־
 וְאֵת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה : *
 וְשָׁחַט אֶת־הַכֹּבֵשׁ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־
 הַחֹטֵאת וְאֶת־הָעֹלָה בְּמָקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
 כְּחֹטֵאת הָאֵשׁ הוּא לִכְהֵן קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים
 הוּא : וְלָקַח הַכֹּהֵן מִגַּם הָאֵשׁ וְנָתַן הַכֹּהֵן
 עַל־תְּנוּף אֹזֶן הַמִּטְהַר הַיְמָנִית וְעַל־כֹּהֵן יָדוֹ
 הַיְמָנִית וְעַל־כֹּהֵן רֵגְלוֹ הַיְמָנִית : וְלָקַח הַכֹּהֵן
 מִלֶּג הַשֶּׁמֶן וַיִּצַק עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמֵאלִית :
 וַיִּטְבֵּל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן הַשֶּׁמֶן
 אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ הַשְּׂמֵאלִית וְהִזָּה מִן־הַשֶּׁמֶן
 בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה : וּמִיָּתֵד
 הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ יָתֵן הַכֹּהֵן עַל־תְּנוּף אֹזֶן
 הַמִּטְהַר הַיְמָנִית וְעַל־כֹּהֵן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־
 כֹּהֵן רֵגְלוֹ הַיְמָנִית עַל דָּם הָאֵשׁ : וְהִנּוּחָהּ
 בַּשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יָתֵן עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהַר
 וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה : וְעָשָׂה הַכֹּהֵן
 אֶת־הַחֹטֵאת וְכִפֹּר עַל־הַמִּטְהַר מִטְּמֵאתוֹ
 וְאַחֵר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה : וְהָעֹלָה הַכֹּהֵן אֶת־

שני

העלה

העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן
 וטהר : * ס ואם דל הוא ואין ידו
 משגרת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר
 עליו ועשרון סלת אחד כלול בשמן למנחה
 ולג שמן : ושתי תרים או שני בני יונה אשר
 תטיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה :
 והביא אהם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן
 אל פרתח אהל מועד לפני יהוה : ולקח הכהן
 את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם
 הכהן תנופה לפני יהוה : ושחט את כבש
 האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על
 תנוף און המטהר הימנית ועל כהן ידו
 הימנית ועל כהן רגלו הימנית : ומן השמן
 יצק הכהן על כף הכהן השמאלית : והזה
 הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על
 כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה :
 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוף
 און המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית
 ועל כהן רגלו הימנית על מקום דם האשם :
 והנוהר מן השמן אשר על כף הכהן יתן
 על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה :

שלישי
 חמישי
 כשהן
 מחוברין

א"ת
 ב"ת

מצרע

ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה
מאשר תשיג ידו : את אשר תשיג ידו את
האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה
וכפר הכהן על החטאת לפני יהוה : ואת
תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו
בטהרתו : * פ

רביעי
ששי כשהן
מחויבין

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : כי
חבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה
ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם : וכא
אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה
לי בבית : וצוה הכהן ופניו את הבית בטרם
יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל
אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את
הבית : וראה את הנגע והנה הנגע בקירות
הבית שקערורות ירקרקות או אדמדמת ומראיהן
שפל מן הקיר : ויצא הכהן מן הבית אל פתח
הבית והסגיר את הבית שבעת ימים : ושנ
הכהן ביום השביעי וראה והנה פשרה הנגע
בקירות הבית : וצוה הכהן וחלצו את האבנים
אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא : ואת הבית יקצע מבית

סביב

סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת־הָעֶפְרַיִם אֲשֶׁר הִקְצִו אֶל־מִחוּץ
 לָעִיר אֶל־מְקוֹם טָמֵא : וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרֵי־כֵן
 וַהֲבִיאוּ אֶל־תַּחַת הָאֲבָנִים וְעֶפְרַיִם אַחֲרֵי יָקַח
 וְטָח אֶת־הַבַּיִת : וְאִם־יָשׁוּב הַנִּגַּע וּפְרַח בַּבַּיִת
 אַחֲרֵי הַלֵּךְ אֶת־הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הַקְּצוֹת אֶת־
 הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הַטּוֹחַ : וְכֹא הִכְהִין וְרָאָה וְהִנֵּה
 פְּשֵׁה הַנִּגַּע בַּבַּיִת צֹרְעַת מִמְּאֹדֶת הוּא בַּבַּיִת
 טָמֵא הוּא : וְנָתַן אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֲצָיו
 וְאֶת כָּל־עֶפְרַיִם הַבַּיִת וְהוֹצִיאוֹ אֶל־מִחוּץ לָעִיר
 אֶל־מְקוֹם טָמֵא : וְהָבֵא אֶל־הַבַּיִת כָּל־יְמֵי הַסְּגִיר
 אֲרֵנוּ יְטַמְּא עַד־הָעֶרֶב : וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יְכַסּוּ
 אֶת־בְּגָדָיו וְהָאֵכֶל בַּבַּיִת יְכַסּוּ אֶת־בְּגָדָיו :
 וְאִם־בָּא יָבֵא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא־פְשֵׁה הַנִּגַּע
 בַּבַּיִת אַחֲרֵי הַטּוֹחַ אֶת־הַבַּיִת וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת־
 הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנִּגַּע : וְלָקַח לַחֲטָא אֶת־הַבַּיִת
 שְׁתֵּי צִפְרִיִּים וְעֵץ אֲרָז וּשְׁנֵי רְתוּלָעִים וְאֵזֶב :
 וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלֵי־חָרֶשׁ עַל־מַיִם
 חַיִּים : וְלָקַח אֶת־עֵץ הָאֲרָז וְאֶת־הָאֵזֶב וְאֶת־שְׁנֵי
 הַרְתוּלָעִים וְאֶת־הַצִּפּוֹר הַתְּיָה וְטָבַל אֹתָם בְּדָם
 הַצִּפּוֹר הַשְּׁחוּטָה וּבְמַיִם חַיִּים וְהִזָּה אֶל־הַבַּיִת
 שִׁבְעַת פְּעָמִים : וְחָטָא אֶת־הַבַּיִת בְּדָם הַצִּפּוֹר

ובמים

מצרע

ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב
ובשני התולעת : ושלה את הצפר החיה אל-
מחוז לעיר אל-פני השורה וכפר על הבית
וטהר : * זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק :
ולצרעת הכגר ולבית : ולשאת ולספחת
ולבהרת : להורת ביום הטמא וביום הטהר
זאת תורת הצרעת :

תמישי

טו

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר :
דבר אל-בני ישראל ואמרתם אליהם איש
איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא : וזאת
תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את-זובו או-
החתים בשרו מזובו טמאתו הוא : כל המשכב
אשר ישב עליו הזב וטמא וכל-הכלי
אשר-ישב עליו וטמא : ואיש אשר יגע
במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד-הערב : והישב על-הכלי אשר-ישב עליו
הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב :
והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד-הערב : וכי-ירק הזב בטהור וכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב : וכל-
המרכב אשר ירכב עליו הזב וטמא : וכל-

הנגע

הנגיע בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד הערב
 והנושא אותם יכבם בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב : וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא
 שטף במים וכבם בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב : וכלי הרש אשר יגע בו הזב ישבר
 וכל כלי עץ ישטף במים : וכי יטהר הזב
 מזוהו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבם
 בגדיו ורחץ בשורו במים חיים וטהר : וביום
 השמיני יקח לו שתי תורים או שני בני יונה
 ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם
 אל הכהן : ועשה אתם הכהן אחר חטאת
 והאחר עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
 מזוהו : * ם ואיש כי תצא ממנו שכבת
 זרע ורחץ במים את כל בשורו וטמא עד הערב :
 וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע
 וכבם במים וטמא עד הערב : ואשה אשר
 ישכב איש אהיה שכבת זרע ורחצו במים
 וטמאו עד הערב :

ששי
 שביעי
 כשהן
 מחוברין

פ

ואשה כי תהיה זכה דם יהיה זכה כבשרה
 שבעת ימים תהיה כנדתה וכל הנגיע בה וטמא
 עד הערב : וכל אשר תשכב עליו כנדתה וטמא
 וכל

מצרע

וְכָל־אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו יִטְמָא : וְכָל־הַנִּגַּע
בְּמִשְׁכַּבָּה יִכָּבֵס בְּגָדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־
הָעֶרֶב : וְכָל־הַנִּגַּע בְּכָל־כְּלֵי־אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב
עָלָיו יִכָּבֵס בְּגָדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב :
וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אֹו עַל־הַכְּלֵי אֲשֶׁר־הוּא
יֹשֶׁב־עָלָיו בְּנִגְעוֹ־בּוֹ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב : וְאִם
שָׁכַב יֹשֶׁב אִישׁ אֶתָּה וְתָהּ נִדְתָּה עָלָיו וְטָמֵא
שִׁבְעַת יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־יֹשֶׁב עָלָיו
יִטְמָא : וְאִשָּׁה כִּי־יִזְוֵב זֹוֵב

ס

דָּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת־נִדְתָּה אֹו כִּי־תִזְוֵב עַל־
נִדְתָּה כָּל־יָמֵי זֹוֵב טָמֵאתָ כִּי־מִי נִדְתָּה תִּהְיֶה
טָמֵאתָ הוּא : כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־תֵּשֵׁב עָלָיו
כָּל־יָמֵי זֹוֵבָה בְּמִשְׁכָּב נִדְתָּה יִהְיֶה־לָּהּ וְכָל־הַכְּלֵי
אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כְּטָמֵאתָ נִדְתָּה :
וְכָל־הַנִּוּגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכַבֵּס בְּגָדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב : וְאִם־טָהַר מִזֹוֵבָה וְסִפְּרָה
לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר תִּטְהַר : * וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
תִּקַּח־לָּהּ שְׁתֵּי תֹרִים אֹו שְׁנַיִ בְּנֵי יוֹנָה וְהִבִּיֵּאתָ
אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וַעֲשֵׂה
הַכֹּהֵן אֶת־הָאֶחָד הַטָּמֵא וְאֶת־הָאֶחָד עַל־הָ
וְכִפֵּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזֹוֵב טָמֵאתָ :

שביעי

והזרתם

אחרי מות

קמה

והזרתם את פני ישראל מטמאתם ולא מפטור
 ימרתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר
 בתוכם : זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו
 שכבת זרע לטמאה ביה : והדורה בנדתה והזב
 את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם
 טמאה :

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני מן
 אהרן בקרבנתם לפני יהוה ויאמר : ויאמר
 יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא
 בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני
 הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן
 אראה על הכפרת : בזאת יבא אהרן אל
 הקדש בפר בין בקר לחטאת ואיל לעלה :
 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על
 בשרו ובאבנט בד יחגר ובטצנפת בד יצנף
 בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם :
 ומאת עדרת בני ישראל יקח שני שעירי עזים
 לחטאת ואיל אחר לעלה : והקריב אהרן
 את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד
 ביתו : * ולקח את שני השעירים והעמיד אתם
 לפני יהוה פתח אהל מועד : ונתן אהרן על

P. 29.
 פרשת יום
 כפיד
 בשחרית

אחרי מות

לעזרא

כבאש
עמוד ביה
שמ"ו סימן

שני השעיהם גרלות גורל אחד ליהודה וגורל
 אחד לעזראל : והקריב אהרן את השעיר אשר
 עלה עליו הגורל ליהודה ועשהו חטאת :
 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזראל
 יעמד חי לפני יהודה לכפר עליו לשלח אהרן
 לעזראל המדברה : והקריב אהרן את פר
 החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט
 את פר החטאת אשר לו : ולקח מלא החמה
 גחלי אש מעל המזבחת לפני יהודה ומלא
 חפניו קטרת סמים וקח והביא מבית לפרכת :
 ונתן את הקטרת על האש לפני יהודה וכסהו
 ענן הקטרת את הכפרות אשר על העדות
 ולא ימות : ולקח מבם הפר והזה באצבעו
 על פני הכפרות קדמה ולפני הכפרות יזה
 שבע פעמים מן הדם באצבעו : ושחט את
 שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו
 אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר
 עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרות ולפני
 הכפרות : וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל
 ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל
 מועד השכן אתם בתוך טמאתם : וכל אדם

לא

אהרי מות

קמו

לֹא יִהְיֶה אֱלֹהִים מוֹעֵד בְּבֹאֵי לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ
 עַד צֵאתוֹ וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־
 קְהַל יִשְׂרָאֵל * וַיָּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־
 יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם
 הַשְּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְהִזָּה
 עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וּמָהַר
 וְקָדְשׁוֹ מִטְמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְכָלֹה מִכִּפֹּר
 אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
 וְהַקְּרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחִי : וְסָמַךְ אֶת־רֹאשׁוֹ אֶת־
 שְׁתֵּי יָדָיו עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחִי וְהִתְוַדָּה עָלָיו
 אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם
 לְכָל־חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר
 וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ אֶת־הַמְּדַבֵּר : וְנִשָּׂא הַשְּׂעִיר
 עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם אֶל־אֶרֶץ גִּזְרָה וְשָׁלַח אֶת־
 הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר : וּבָא אֶת־רֹאשׁ אֹהֶל מוֹעֵד
 וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־
 הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם : וּרְחַץ אֶת־בִּשְׂרוֹ בַּמַּיִם
 בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ וּלְבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיָּצֵא וַעֲשֶׂה
 אֶת־עֲלֹתוֹ וְאֶת־עֹלֹת הָעֵם וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד
 הָעֵם * וְאֵת חֵלֶב הַחֲטָאת יִקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ :
 וְהִמְשִׁיחַ אֶת־הַשְּׂעִיר לְעֹזָאוֹל יַבְבֵּם בְּגָדָיו

שני

ידניקרי

שלישי
שני כשר
מהו כרן

אחרי מות

וּרְחַץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹא אֶל-
הַמִּחֲנֶה : וְאֵת פֶּר הַחֲטָאת וְאֵת שְׁעִיר הַחֲטָאת
אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת-דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל-
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת-עֹרֹתָם וְאֶת-
בְּשָׂרָם וְאֶת-פְּרָשָׁם : וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יִכְבֵּם
בְּגֵדָיו וּרְחַץ אֶת-בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹא
אֶל-הַמִּחֲנֶה : וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֲדָשׁ
הַשְּׁבִיעִי בַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַתְּעִנּוּ אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם
וְכָל-מַלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ הַאֲזִיחַ וְהַגִּיר הַגֵּר
בְּתוֹכְכֶם : כִּי-בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְמַהֲרָה
אֲתֶכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּמְהַדְּרוּ :
שֶׁבֶת שַׁבְּתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם : וְכַפֵּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר-יִמָּשַׁח אֹתוֹ
וְאֲשֶׁר יִמָּלֵא אֶת-יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלִבְנֵי
אֶת-בְּגָדֵי הַבָּד בְּגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ : וְכַפֵּר אֶת-מִקְדָּשׁ
הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ יִכָּפֵר
וְעַל הַבְּהֵמִים וְעַל-כָּל-עֵם הַקָּהָל יִכָּפֵר : וְהִיְתָה-
זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִכָּל חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה : *
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-אֶהֱרֹן
וְאֶל

רביעי

אחרי מות

קמו

וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר : אִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אִו־כֶּשֶׁב
 אִו־עֹז בַּמַּחֲנֶה אִו אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמַּחֲנֶה :
 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לְהִקְרִיב
 קָרְבָן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחַשֵׁב
 לְאִישׁ הַהוּא דָם שִׁפָּךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא
 מִקֶּרֶב עַמּוֹ : לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹכְחִים עַל־פְּנֵי הַשָּׁדָה
 וַיָּבִיאוּם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־
 הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם : וְזָרַק
 הַכֹּהֵן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֵלֶב לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה : וְלֹא־
 יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֹם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים
 אַחֲרֵיהֶם חֲקַת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם : *
 וְאֵלֵיהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־
 הַגֵּר אֲשֶׁר־יָגוּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עִלָּה אוֹ־זָבַח :
 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ
 לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ : וְאִישׁ אִישׁ
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֹאכַל
 כָּל־דָּם וְנָתַתִּי פָנָי בְּנַפְשׁ הָאֹכֵלִת אֶת־הַדָּם
 וְהִכְרַתִּי

חמישי
 שלישי
 כשהן
 מהוברין

והכרתני

אחרי מות

והכרתיו אתה מקרב עמך : כי נפש הבשר
 בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר
 על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר : על
 בן אמרת לי לבני ישראל כל נפש מכם לא
 תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם :
 ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם
 אשר יצוד ציד היה או עוף אשר יאכל ושפך
 את דמו וכסוהו בעפר : כי נפש כל בשר דמו
 בנפשו הוא ואמר לבני ישראל כל בשר
 לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל
 אכלו יכרת : וכל נפש אשר תאכל נבלה
 וטרפה באזרח ובגר וככם בגדיו ורחץ במים
 וטמא ער הערב וטהר : ואם לא יככם ובשרו
 לא ירחץ ונשא עונו :

פ

וידבר יהודה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם :
 במעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא
 תעשו ובמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
 אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו :
 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת
 בהם אני יהוה אלהיכם : ושמרתם את חקתי

ואת

יה
 פרשת יום
 כפור
 במנחה

ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם ותי
 בהם אני יהודה : * אִישׁ אִישׁ
 אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה
 אני יהודה : ערוה אביך
 וערוה אמה לא תגלה אמה הוא לא תגלה
 ערוהה : ערוה אשת אביך לא
 תגלה ערוה אביך הוא : ערוה
 אחותך בת אביך או בת אמה מולדת בית אב
 מולדת חוץ לא תגלה ערוהה : ערוה
 בת בנה או בת בתך לא תגלה ערוהה כי
 ערוהה הנה : ערוה בת אשת
 אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה
 ערוהה : ערוה אחות אביך לא
 תגלה שאר אביך הוא : ערוה
 אחות אמה לא תגלה כי שאר אמה
 הוא : ערוה אחי אביך
 לא תגלה אל אשתו לא תקרב ודעתך
 הוא : ערוה בלתיך
 לא תגלה אשת בנה הוא לא תגלה
 ערוהה : ערוה אשת אחיך לא תגלה
 ערוה אחיך הוא : ערוה אשר

וּבַתָּהּ לֹא תִגְלֶה אֶת־בַּת־בְּנֶה וְאֶת־בַּת־בָּתְּהָ לֹא
 תִקַּח לְגִלוֹת עֲרוּתָהּ שְׂאֵרָה הִנָּה זְמָה הוּא :
 וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֻתָּהּ לֹא תִקַּח לְצֹרֵר לְגִלוֹת
 עֲרוּתָהּ עֲלֶיהָ בְחַיֶּיהָ : וְאֶל־אִשָּׁה בְנִדָּת
 טַמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלוֹת עֲרוּתָהּ : וְאֶל־
 אִשֶּׁת עַמִּיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׂכַבְתָּךְ לְזָרַע לְטַמְאָה־
 בָּהּ : וּמִזְרַעְךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֶּלֶךְ וְלֹא
 תַחֲלִל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה : * וְאֶת־זִכְרִי לֹא
 תִשְׁכַּח מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה הַתּוֹעֵבָה הוּא : וּבְכָל־
 בְּרִימָה לֹא־תִתֵּן שְׂכַבְתָּךְ לְטַמְאָה־בָּהּ וְאִשָּׁה
 לֹא־תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָה תָכֹל הוּא :
 אֶל־תִּטְמְאוּ בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְּכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנִיכֶם : וְתִטְמְאוּ
 הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עֲלֶיהָ וְהִקַּא הָאָרֶץ אֶת־
 יֹשְׁבֶיהָ : וּשְׁמַרְתֶּם אֹתָם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי
 וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה הַאֲזֹחַת
 וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם : כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה
 עָשׂוּ אַנְשֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וְתִטְמְאוּ הָאָרֶץ : *
 וְלֹא־תִקְיֹא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמְאָכֶם אֲתָהּ
 בְּאִשֶּׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם : כִּי כָל־
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרַתוּ

שביעי
 רביעי
 כשהן
 מחוברין

מפטיר
 מלרע

הנפשות

למנו

קדשים

קמט

הנפשות העשות מקרב עמם : ושמרתם את-
משמרתִי לבלתי עשות מחקות התועבות
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה
אלהיכם :

פ פ פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-כל-
עדר בני-ישראל ואמרת אליהם קדשים P.30.
תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם : איש אמו
ואביו תיראו ואת-שבתתי תשמרו אני יהוה
אלהיכם : * אל-תפגו אל-האילים ואלהי מסכה
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם : וכי תזבחו
זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו : ביום
זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד-יום
השלישי באש ישרף : ואם האכל יאכל
ביום השלישי פגול הוא לא ירצה : ואכליו
עונו ישא כי את-קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה : ובקצרכם את-קציר ארצכם
לא תכלה פאת שדה לקצר ואלקט קצירה
לא תלקט : וכרמך לא תעזילל ופרט כרמך
לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
אלהיכם : * לא תגנבו ולא-תבחשו ולא-תשקרו
איש בעמיתו : ולא-תשבחו בשמי לשקר

א"ר
כ"י

קדשים

וְחָלַלְתָּ אֶת-שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה : לֹא תַעֲשֶׂה
 אֶת-רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא תִלֵּין פְּעֻלַת שְׂכִיר אֹתָךְ
 עַד-בֶּקֶר : לֹא תִקַּל חֹרֵשׁ וּלְפָנַי עֹזֵר לֹא תִהְיֶה
 מִכֶּשֶׁל וַיִּרְאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה : * לֹא תַעֲשֶׂה
 עֹל בְּמִשְׁפַּט לֹא תִשָּׂא פְנֵי-דָל וְלֹא תִהְדָּר פְּנֵי
 גָדוֹל בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט עִמִּיתְךָ : לֹא תִלְךָ רֵכִיל
 בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל-רַגְלֵי רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה : לֹא-
 תִשְׁנֹא אֶת-אֹהֶיךָ בְּלִבְּךָ הִזְכַּח תִּזְכֶּיחַ אֶת-
 עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא : לֹא תִקַּם וְלֹא-
 תִטֹּר אֶת-בְּנֵי עַמֶּךָ וְיִזְחַקְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי
 יְהוָה : אֶת-חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְּהִמָּתֵךְ לֹא תִרְבִּיעַ
 כְּלָאִים שָׂדֶךָ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגֵד כְּלָאִים
 שִׁעֲטָנֹו לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ : וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת-
 אִשָּׁה שְׁכִבַת-זָרַע וְהוּא שֹׁפֵחַה נְחֻרְפָּת לְאִישׁ
 וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה אִו חֲפִשָּׁה לֹא נִתֵּן לָהּ בְּקָרֶת
 תִּהְיֶה לֹא יוֹמֶתוּ כִּי-לֹא חֲפִשָּׁה : וְהִבִּיא אֶת-
 אִשְׁמוֹ לַיהוָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אִיל אֲשֶׁם :
 וְכִפֹּר עָלָיו הִכָּהֵן בְּאִיל הָאֲשֶׁם לְפָנַי יִהְיֶה
 עַל-חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ מִחַטָּאתוֹ

שני
 חמישי
 כשהן
 מחוברין

אֲשֶׁר חָטָא : * וְהִבִּיא אֶת-
 וְכִי-הִבִּיאוּ אֶל-הַזֹּהֵר וְנִטְעַתֶם כָּל-עֵץ מֵאֲכָל
 וְעַרְלָתָם

שלישי

קדשים

קנ

וְעַרְלֹתָם עָרְלָתוּ אֶת־פְּרִיָו שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה
 לָכֶם עֲרֵלִים לֹא יֵאָכֵל : וּבִשְׁנֵה הַרְבִּיעֵת יִהְיֶה
 כָּל־פְּרִיָו קֹדֶשׁ הַלְּוִלִים לַיהוָה : וּבִשְׁנֵה הַחֲמִישֵׁת
 תֹּאכְלוּ אֶת־פְּרִיָו לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוּ אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : לֹא תֹאכְלוּ עַל־הַדָּם לֹא תִנְחָשׁוּ
 וְלֹא תִעֹנְגוּ : לֹא תִקְשׁוּ פֶאת דַּאֲשֶׁכֶם וְלֹא
 תִשְׁחִית אֵת פֶּאת זִקְנֶךָ : וְיִשְׂרַט לְנֶפֶשׁ לֹא תִתְנוּ
 בְּבִשְׂרֹכֶם וּכְתֹבֶת קַעֲקָע לֹא תִתְנוּ בְּכֶם אֲנִי
 יְהוָה : אַל־תִּחַלֵּל אֶת־בְּתֻךְ לְהוֹנוֹתָהּ וְלֹא־תוֹנֶה
 הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ זְמָה : אֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ
 וּמִקְדָּשֵי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה : אַל־תִּפְגְּוּ אֶל־הָאֵבֶת
 וְאֶל־הַיְדֻעֵנִים אַל־תִּבְקְשׁוּ לְטַמְּאָהּ בָּהֶם אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : מִפְּנֵי שִׁיבָה תִקּוּם וְהִדְרָתָ פְּנֵי זְמַן
 וַיִּדְאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה : * ס וְכִי־

רביעי
 ששי כשהן
 מחוברין

יָגוּר אֶתְךָ גֵּר בְּאֶרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ : כְּאֹזְרָח
 מִכֶּם יִרְוֶה לָכֶם הַגֵּר וְהַגֵּר אֹהֲבָתְכֶם וְאֹהֲבָתְ לֹ
 כְּמוֹךָ כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפַּט בְּמִדָּה
 בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה : כִּי־אֲנִי צַדִּיק אֲבִי־צַדִּיק
 אֵיפֹת צַדִּיק וְהָיָו צַדִּיק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :

קדשים

ושמרתם את כל חקתי ואת כל מצוותי
 ועשיתם אתם אני יהוה : *
 וידבר יהוה אל משה לאמר : ואל בני ישראל
 תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר
 הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת
 עם הארץ ירגמהו באבן : ואני אתן את פני
 באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי
 מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי
 ולחלל את שם קדשי : ואם העלם יעלימו
 עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתרתו
 מזרעו למלך לבלתי המית אתו : ושמרתי אני
 את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי
 אתו ואת כל הזנים אחרי לזנות אחרי המלך
 מקרב עמם : והנפש אשר התפנה אל האבת
 ואל הידענים לזנת אחריהם ונתתי את פני
 בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו :
 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה
 אלהיכם : * ושמרתם את חקתי ועשיתם אחם
 אני יהוה מקדשכם : כי איש איש אשר יקלל
 את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל
 דמיו בו : ואיש אשר ינאף את אשת איש

ב
המישי

ששי
שביעי
כשהן
מחוברין

אשר

אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת־אִשְׁתּוֹ רֵעֵהוּ מִוְת־יִוְמַת הַנְּאֻף
 וְהַנְּאֻפֹת : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲבִיו
 עֲרוֹת אֲבִיו גִּלָּהּ מִוְת־יִוְמַתוֹ שְׁנֵיהֶם דְּמִיהֶם
 בָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־כַּלְתּוֹ מִוְת־יִוְמַתוֹ
 שְׁנֵיהֶם הַתָּבֵל עָשׂוּ דְּמִיהֶם בָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִשְׁכַּב אֶת־זָכֶר מִשְׁכַּבֵי אִשָּׁה הַזּוֹעֵבָה עָשׂוּ
 שְׁנֵיהֶם מִוְת־יִוְמַתוֹ דְּמִיהֶם בָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זָמָה הוּא בְּאִישׁ
 יִטְרְפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהֵן וְלֹא־תִהְיֶה זָמָה בְּתוֹכְכֶם :
 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכָבְתּוֹ בְּבִהְמָה מִוְת־יִוְמַת
 וְאֶת־הַבְּהֵמָה תִּהְרֹגוּ : וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב
 אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרִבְעָה אֹתָהּ וְהִרְגִית אֶת־
 הָאִשָּׁה וְאֶת־הַבְּהֵמָה מִוְת־יִוְמַתוֹ דְּמִיהֶם
 בָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אֶחָתוֹ בַּת־אֲבִיו אִמֵּי
 בַת־אִמּוֹ וְרָאָה אֶת־עֲרוֹתָהּ וְהִיא תִרְאֶה אֶת־
 עֲרוֹתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינַי בְּנֵי עַמִּים עֲרוֹת
 אֶחָתוֹ גִּלָּהּ עֲוֹנוֹ יִשָּׂא : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־
 אִשָּׁה דְּוָה וְגִלָּהּ אֶת־עֲרוֹתָהּ אֶת־מְקוֹהָ הַעֲבָרָה
 וְהוּא גִלְתָּהּ אֶת־מְקוֹר דְּמִיָּהּ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם
 מִמֶּקְרֵב עַמִּים : וְעֲרוֹת אֶחָתוֹ אִמָּהּ וְאֶחָתוֹ אֲבִיקָה
 לֹא תִגְלֶה בִּי אֶת־שְׂאֵרוֹ הַעֲבָרָה עֲוֹנוֹ יִשָּׂאוּ :

וְאִישׁ

קדשים

ואיש אשר ישכב את נדתו ערוה דדו גלה
 חטאם ישאו ערירים ימרו : ואיש אשר יקח
 את אשת אחיו נדה הוא ערוה אחיו גלה
 ערירים יהיו : ושמרתם את כל חקתי ואת
 כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיז אתכם
 הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
 בה : * ולא תלכו בהקרת הגוי אשר אני משלח
 מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם :
 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני
 אתנגדה לכם לרשת ארצה ארץ זבת חלב
 ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם
 מן העמים : * והבדלתם בין ההמה הטהרה
 לטמאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו
 את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר
 תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא :
 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל
 אתכם מן העמים להיות לי : ואיש או אשה
 כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן
 ידגמו אתם דמיהם בם : פ פ פ
 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
 אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו :

טביעי

מפסיר

כא 31.P

כי

אמר

קנב

כי אם-לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבניו
 ולבתו ולאחיו: ולאחריו הברתו לה הקדושה
 אליו אשר לא-היתה לאיש לה יטמא: לא
 יטמא בעל בעמיו להחלו: לא-יקרחה קרחה
 בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם
 לא ישרטו שרטת: קדשים יהיו לאלהיהם
 ולא יחלו שם אלהיהם כי את-אשי יהודה
 לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: * אשר
 זגרה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה
 לא יקחו כי-קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כי
 את-לחם אלהיו הוא מקריב קדש יהודה
 לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: וברת איש
 כהן כי תחל לזנות את-אביו היא מחללת בנפש
 תשרף: ׀ והכהן הגדול
 מאחיו אשר-יוצק על-ראשו וטמן והמשחה
 ומלא את-ידו ללבש את-הכהנים את-ראשו
 לא יפדע ובגדיו לא יפרס: ועל כל-נפשת
 מות לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן
 המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו
 כי גזר טמן משחת אלהיו עליו אני יהודה: *
 והוא אשר בבתוליה יקח: אלמנה וגרושה
 וחללה

יקחו קרי

א"ת

אמר

וַחֲלַלְתָּ זֶנְהָ אֶת־אֱלֹהָ לֹא יִקַּח כִּי אִם־בְּתוֹלָהּ
מֵעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה : וְלֹא־יִחַלֵּל זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי
יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ : * ס וַיְדַבֵּר

עני

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אֲהֲרֹן לֵאמֹר
אִישׁ מִזֶּדְעָה לְדֹרְתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם לֹא
יִקְרַב לְהִקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהִיו : כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־
בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶסֶח אוֹ חֲרָם
או־שָׂרוּע : אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ שִׁבְר רִגְל אוֹ
שִׁבְר יָד : אוֹ גִבֵּן אוֹ דָק אוֹ תַבְלִל בְּעֵינָיו אוֹ גָרֵב
אוֹ יִלְפַת אוֹ מְרוּחַ אֲשָׁף : כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם
מִזֶּרַע אֲהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יֵגֵשׁ לְהִקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי
יְהוָה מוֹם בּוֹ אֵת לֶחֶם אֱלֹהִיו לֹא יֵגֵשׁ לְהִקְרִיב :
לֶחֶם אֱלֹהִיו מְקַדְּשֵׁי הַקֹּדֶשִׁים וּמִן־הַקֹּדֶשִׁים יֹאכְלוּ :
אֲךָ אֶל־הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֹא וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יֵגֵשׁ כִּי־
מוֹם בּוֹ וְלֹא יִחַלֵּל אֶת־מְקַדְּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה
מְקַדְּשָׁם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אֲהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אֲהֲרֹן
וְאֶל־בָּנָיו וַיִּנְזְרוּ מְקַדְּשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלְלוּ
אֶת־שֵׁם קֹדֶשׁ אֲשֶׁר הֵם מְקַדְּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה :
אָמַר אֱלֹהִים לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִקְרַב

כב

מכל

מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני ישראל
 ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש
 ההוא מלפני אני יהוה : איש איש מורע אהרן
 והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר
 יטהר והנזע בכל טמא נפש או איש אשר
 תצא מכנו שכבת זרע : או איש אשר יגע בכל
 שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא
 לו לכל טמאתו : נפש אשר תגע בו וטמאה
 עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם
 בחזן בשרו במים : ובא השמש וטהר ואחר
 יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא : נבלה
 וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה : ושמר
 את משמרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו
 כי יחללו אני יהוה מקדשם : ובכל זר לא
 יאכל קדש תושב בהן ושכיר לא יאכל קדש :
 ובהן כי יקנה נפש קנין בכפו הוא יאכל בו
 ויליד בירתו הם יאכלו בלחמו : ובהן כי
 תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא
 יאכל : ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה
 וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעויה
 מלחם אביה תאכל ובכל זר לא יאכל בו :

לט א י 38 ואיש

מלרע

אמר

ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו
ונתן לכהן את הקדש : ולא יחללו את קדשי
בני ישראל את אשר ירימו ליהוה : והשיאו אותם
עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה

מקדשם :

שלישי

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אחרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם
איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל
נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה : לרצונכם
תמים זכה בבקר בכשבים ובעזים : כל אשר
בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם :
ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר
או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון
כל מום לא יהיה בו : עורת או שבור או חרוץ
או יפלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה
ליהוה ואשר לא תתנו מהם על המזבח
ליהוה : ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה
ארתו ולגדר לא ירצה : ומעוד וכתורת וגתוק
וכרות לא תקריבו ליהוה ובאדצכם לא תעשו :
ומיר בנגר לא תקריבו את לחם אלהיכם

מכל

אמר

קנר

מְבַל־אֱלֹהֵי כִי מְשַׁחֲרֶתֶם בָּהֶם מוֹם כָּם לֹא יִרְצוּ
לָכֶם :

פרשת יום
א' וב' של
סכות ויום
ב' של פסח

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר : שׂוּר אֹרְכֶשֶׁב או־עֵז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שְׁבַעַת
יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה
לְקַרְבֵּן אִשָּׁה לַיהוָה : וְשׂוּר או־שָׁה אֲתוּ וְאֶת־בְּנֵי
לֹא תִשְׁחַטּוּ בַיּוֹם אַחֵר : וְכִי־תִזְבְּחוּ זִבְח־תּוֹדָה
לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ : בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכַל
לֹא־תוֹתִירוּ מִכֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר אֲנִי יְהוָה : וְשִׁמְרֶתֶם
מִצּוֹתַי וְעִשִׂיתֶם אֲתֶם אֲנִי יְהוָה : וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־
שֵׁם קֹדֶשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשְׁכֶם : הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לַהֲיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה :

פ

בג
רביעי

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֲתֶם
מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהֵי הֵם מוֹעֲדֵי : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה
מִלֶּאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
כָּל־מִלְּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכֹל
מוֹשַׁבְתֵיכֶם :

פ

אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ
אֲתֶם בְּמוֹעֲדֵם : בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאֲדָבְעָה
עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים פֶּסַח לַיהוָה :

לט ב 2 39 ובהמשה

אמר

ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג המצות
ליהוה שבועת ימים מצותת האכלו : ביום
הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו : והקרבנות אשר ליהוה שבועת
ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירתה
והבאתם את עמר האשיר קצירכם אל
הכהן : והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן : ועשיתם ביום
הניפכם את העמר בבש תמים בין שנתו
לעלה ליהוה : ומנחתו טגי עשרנים סלאת
בלוליה בשמן אשר ליהוה ביח ניחח ונסכה
יון רביעת ההין : ולחם וקלי וכרמל לא
תאכלו עה עצם היום הזה עד הביאתם את
קרבן אלהיכם חקת עולם לרדתיכם בכל
משבתיכם : וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאתם את עמר
התנופה שבע שבתות תמימת תהינה : עד

ונסכו

ממחרת

אמר

קנה

ממחרת השבת השביעית תכפרו חמשים יום
 והקרבתם מנחה חדשה ליהוה : ממושבתיכם
 תביאו | לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת
 תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה : והקרבתם
 על-הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר
 בן-בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
 ומנחתם ונסכיהם אשר יהיח ליהוה :
 ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני
 כבשים בני שנה לזבח שלמים : והניף הכהן |
 אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על-
 שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן : וקראתם
 בעצם | היום הזה מקרא-קדש יהיה לכם כל-
 מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל-
 מושבתיכם לחדתיכם : ובקצרכם את-קציר
 ארצכם לא-תכלה פאת שדה בקצרה ולקט
 קציר לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
 יהוה אלהיכם :

פ

זידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני
 ישראל לאמר בהדש השביעי באחד
 להדש יהיה לכם שבתון זכרון התועה
 מקרא-קדש : כל-מלאכת עבודה לא תעשו
 והקרבתם

א דגושה

חמישי

אמר

והקרבתם אשה ליהוה : **ס**
 יהוה אל--משה לאמר : אך בעשור לה'ש
 השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא--קדש
 יהיה לכם ועניתם את--נפשתיכם והקרבתם
 אשה ליהוה : וכל--מלאכה לא תעשו בעצם
 היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם
 לפני יהוה אלהיכם : כי כל--הנפש אשר לא--
 תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה :
 וכל--הנפש אשר תעשה כל--מלאכה בעצם
 היום הזה והאבדתי את--הנפש ההוא מקרב
 עמיה : כל--מלאכה לא תעשו הקת עולם
 לדורותיכם בכל משבתיכם : שבת שבתון
 הוא לכם ועניתם את--נפשתיכם בתשעה
 לה'ש בערב מערב עד--ערב תשבתו
 שבתכם : *

פ

וידבר יהוה אל--משה לאמר : דבר אל-בני
 ישראל לאמר בהמשה עשר יום לה'ש
 השביעי הזה חג הסבות שבעת ימים ליהוה :
 ביום הראשון מקרא--קדש כל--מלאכת
 עבודה לא תעשו : שבעת ימים תקריבו אשה
 ליהוה ביום השמיני מקרא--קדש יהיה לכם
 והקרבתם

ששי

אמר

קנו

והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל
 מלאכת עבודה לא תעשו : אלה מועדי יהוה
 אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב
 אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום
 ביומו : מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם
 ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם
 אשר תתנו ליהוה : אך בחמשה עשר יום
 לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ
 תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון
 שבתון וביום השמיני שבתון : ולקחתם לכם
 ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף
 עץ עבות וערבי נחל ושמתם לפני יהוה
 אלהיכם שבעת ימים : וחתם אתו חג ליהוה
 שבעת ימים בשנה תקח עולם לדורותיכם
 בחדש השביעי תחגו אתו : בסבת השבו
 שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו
 בסבת : למען ידעו דדתיכם כי בסבות הושבתו
 את בני ישראל בהוציא אתם מארץ מצרים אני
 יהוה אלהיכם : וידבר משה את מעדי יהוה אל
 בני ישראל :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
 ויקחו

כד
 שביעי

אמר

וַיִּקְחוּ אֵלָיו שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כִּתִּית לְמֵאֹד לְהַעֲלוֹת נֵר
תָּמִיד: מִהוֹיץ לְפָרֶכֶת הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹף
אֹרֶז אֶהְרֹץ מֵעֶרְב עַד-בֶּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד חֲקַת
עוֹלָם לְהִדְתִּיכֶם: עַל הַמִּנְחָה הַטְּהִדָּה יַעֲרֹף אֶת-
הַנְּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: פ
וְלִקְחֹת סֹלֶת וְאִפִּית אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
חִלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֵים יִהְיֶה הַחֲלָה הָאֶחָד:
וְשָׂמַת אֹתָם שְׁתֵּים מֵעֶרְכֹת שֵׁשׁ הַמֵּעֲרֹכֶת
עַל הַשִּׁלְחָן הַטְּהֹר לִפְנֵי יְהוָה: וְנָתַת עַל-
הַמֵּעֲרֹכֶת לִכְנֶה זֶכֶה וְהִיתָה לֶלֶחֶם לְאִזְכָּרָה
אֲשֶׁה לַיהוָה: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
יַעֲרֹכְנָו לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם: וְהִיתָה לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו וְאֵכְלוּ
בְּמִקּוֹם קָדֵשׁ כִּי קָדֵשׁ קֹדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי
יְהוָה חֶק-עוֹלָם: ס וַיֵּצֵא בֶן-
אֲשֶׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן-אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בְּמַחְנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית
וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי: וַיִּקַּב בֶּן-הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית
אֶת-הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיִּבְיֹאוּ אֹתוֹ אֶל-מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמוֹ
שְׁלֹמִית בַּת-דְּבָרִי לְמַטֵּה הֵן: וַיִּנְיָחֻהּ בְּמִשְׁמַר
לְפָרֵשׁ לָהֶם עַל-פִּי יְהוָה:

וידבר

אמר

קנו

וידבר יהוה אל משה לאמר : הוציא את
המקל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים
את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה : ואל
בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל
אלהיו ונשא חטאו : ונקב שם יהוה מות יומת
קדש רגום ורגמו בו כל העדה כגר באזרח בנקבו
שם יומת : ואיש כי יכה כל נפש אדם מות
יומת : ומכה נפש בהמה ישלמה נפש תחת
נפש : ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה
כן יעשה לו : שבר תחת שבר עין תחת עין
שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן
בו : * ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת :
משפט אחד יהיה לכם כגר באזרח יהיה
כי אני יהוה אלהיכם : וידבר משה אל בני
ישראל ויצאו את המקל אל מחוץ למחנה
ורגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה
יהוה את משה :

מפסיר

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה :
שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר פרמך

כה P.32.

מ א י 40 ואספת

ואספת את תבואתה : * ובשנה השביעית שבת
 שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שרף לא תזרע
 וכרמך לא תזמר : את ספית קצירך לא תקצור
 ואת ענבי נידך לא תבצר שנת שבתון יהיה
 לארץ : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לה
 ולעבדך ולאמתך ולשכירך וליתושבך הגרים
 עמך : ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל
 תבואתה לאכל : *
 וספרת
 לה שבע שבתות שנים שבע שנים שבע
 פעמים והיו לה ימי שבע שבתות השנים תשע
 וארבעים שנה : והעברת שופר תרועה בחדש
 השבעי בעשור להדש ביום הכפרים תעבירו
 שופר בכל ארצכם : וקדשתם את שנת
 החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל
 ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל
 אחוזתו ואיש אל משפחתו תשבו : יובל הוא
 שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
 תקצרו את ספיה ולא תבצרו את נזריה : כי
 יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו
 את תבואתה : בשנת היובל הזאת תשבו איש
 אל אחוזתו : * וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנת

שני

מיד

בהר

קנח

מִיַּד עֲמִיתְךָ אֶל-תּוֹנוֹ אִישׁ אֶת-אָחִיו : בְּמִסְפַּר
 שָׁנִים אַחַר הַיּוֹזֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתְךָ בְּמִסְפַּר
 שָׁנֵי-תְבוּאָתוֹ יִמְכַר-לָךְ : לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה
 מִקְנָתוֹ וּלְפִי מֵעַט הַשָּׁנִים תִּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי
 מִסְפַּר תְּבוּאָתוֹ הוּא מִכַּר לָךְ : וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת-
 עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְיִשְׁכַּתֶּם עַל-הָאָרֶץ לְבִטָּח : *
 וְנִחַנְתֶּה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאֶכְלֶתֶם לְשִׁבְעַת וְיִשְׁכַּתֶּם
 לְבִטָּח עָלֶיהָ : וְכִי תֹאמְרוּ מַה-נֹּאכַל בַּשָּׂדֶה
 הַשְּׂבִיעֵת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסַף אֶת-תְּבוּאָתוֹ :
 וְזִנִּיתִי אֶת-בְּרַכְתִּי לָכֶם בַּשָּׂדֶה הַשְּׂשִׁית וְעֲשִׂיתֶם
 אֶת-הַתְּבוּאָה לְשִׁלֹּשׁ הַשָּׁנִים : וְזָרְעֶתֶם אֶת-הַשָּׂדֶה
 הַשְּׁמִינִת וְאֶכְלֶתֶם מִן-הַתְּבוּאָה יָשֵׁן עַד הַשָּׁנָה
 הַתְּשִׁיעֵת עַד-בּוֹא תְבוּאָתָהּ תֹאכְלוּ יָשֵׁן : וְהָאָרֶץ
 לֹא תִמְכַר לְצַמְתָּת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי-גֵרִים וְהוֹשְׁבִים
 אִתְּם עִמָּדִי : וּכְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם גְּאֻלָּהּ תִּהְיֶה
 לְאָרֶץ : *

שלוש
 שני בשל
 מחוברין

רביעי

כִּי-יִמּוֹךְ אֶחָיִךְ
 וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גְּאֻלוֹ הַקֶּלֶב אֵלָיו וְגָאַל אֶת
 מִמְכַר אָחִיו : וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה-לּוֹ גְּאֹל וְהַשְּׁנִינָה
 יָדוֹ וּמָצָא כֶּבֶד גְּאֻלָּתוֹ : וְחָשַׁב אֶת-שָׁנֵי מִמְכָּרוֹ

כהר

והשיב את העוף לאיש אשר מכר לו ושב
לאחוזתו : ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה ארזו עד שנת היוכל ויצא
ביבל ושב לאחוזתו : * ס ואיש
כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו
עד-תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו : ואם לא-
יגאל עד-מלאות לו שנה תמימה וקם הבית
אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו
לדרתיו לא יצא ביבל : ובתי החצרים אשר אין
להם חמה סביב על-שדה הארץ יחשב גאלה
תהיה לו וביבל יצא : וערי הלויים בתי ערי
אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים : ואשר יגאל
מן הלויים ויצא ממכר-בית ועיר אחוזתו ביבל
כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם ביהוד בני
ישראל : ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי-
אחוזת עולם הוא להם : ס וכי
ימוך אחיד ומטה ידו עמך ובהחזקת כו גר
ותושב ותי עמך : אל תקח מאתו נשך ותרבית
ויראת מאלהיך ותי אחיד עמך : את-בספך
לא-תתן לו בנשך ובמרבית לא-תתן אכלך :
אני יחזת אליכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ
מצרים

חמישי
שלישי
כשהן
מחוברין
לו קרי

מִצְרַיִם לְתַת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן לְהִיזוֹת לָכֶם
לְאֱלֹהִים : * ׀ וְכִי יִמּוֹךְ אֶחָיִךְ

ששי
רביעי
כשהו
מחוברין

עִמָּךְ וְנִמְכַר לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבָדָת עֵבֶד :
כְּשֹׁכֵיר כְּתוֹשֵׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד־שְׁנַת הַיּוֹבֵל יַעֲבֹד
עִמָּךְ : וַיֵּצֵא מֵעִמָּךְ הָיוֹא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל־

מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב : כִּי־עֲבָדִי
הֵם אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אִתָּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא

יִמְכְּרוּ מִמְכַרְתָּ עֵבֶד : לֹא תִדְרֹגָה בּוֹ בַּפֶּה
וַיִּרְאֶת מֵאֱלֹהִיךָ : וְעֲבָדָךְ וְאַמְתָּךְ אֲשֶׁר יִהְיֶה־

לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם מֵהֵם תִּקְנֶנּוּ
עֵבֶד וְאָמָה : וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם

מֵהֵם תִּקְנֶנּוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר
הוֹלִידוּ בְּאֶרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאֲחֻזָּה : וְהִתְנַחַלְתֶּם

אִתָּם לְבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרֵשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם
בְּהֵם הִתְעַבְדוּ וּבְאַחֲיֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו

שביעי

לֹא תִדְרֹגָה בּוֹ בַּפֶּה : * ׀ וְכִי
תִשִּׁיג יָד גֵּר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּמָךְ אֶחָיִךְ עִמּוֹ

וְנִמְכַר לַגֵּר הַתּוֹשֵׁב עִמָּךְ אִם לְעַקֵּר מִשְׁפַּחַת
גֵּר : אַחֲרַי נִמְכַר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לוֹ אַחַר מֵאָחִיו

יִגְאָלֶנּוּ : אִם־דָּדוֹ אִם בֶּן־דָּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אִם־מִשְׁאֵר
בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אִם־הַשִּׁיגָה יָדוֹ וְנִגְאָל :
וְחָשַׁב

בחקתי

וְחָשַׁב עִם-קָנָהוּ מִשְׁנַת הַמִּכְרוֹ לֹא עַד שְׁנַת הַיָּבֵל
וְהָיָה בְּסֵף מִמְכְּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שְׂכִיר
יְהִי עִמּוֹ : אִם-עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְפִיָּהֶן יָשִׁיב
גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ : וְאִם-מְעַט נִשְׁאַר בְּשָׁנִים
עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל וְחָשַׁב לֹא כִפֵּי שָׁנָיו יָשִׁיב אֹת-
גְּאֻלָּתוֹ : כִּשְׂכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה יְהִי עִמּוֹ לֹא יִרְדּוּ
בְּפָרֶךְ לְעֵינָיִךְ : וְאִם-לֹא יִגְאָל בְּאֵלֶּה וַיִּצְאֵל

צפטיר

בְּשְׁנַת הַיָּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ : * כִּי-לִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : * לֹא-תַעֲשׂוּ לָכֶם
אֱלֹיִלִם וּפְסָל וּמִצְבֵּה לֹא-תִקְיְמוּ לָכֶם וְאֲבָן
מִשְׁכִּית לֹא תִתְנוּ בְּאֶרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עֲלֶיהָ
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : אֶת-שַׁבְּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ
וּמִקְדָּשַׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה : פ פ פ

בו

אִם-בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ וְאֶת-מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם : וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ
יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו : וְהָשִׁיג לָכֶם דִּישׁ
אֶת-בָּצִיר וּבָצִיר יִשְׁיג אֶת-זֶרַע וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֻכֶם
לְשִׁבְעָה וַיִּשְׁבַּתֶם לְכַטָּח בְּאֶרְצְכֶם : * וְנָתַתִּי שְׁלוֹם
בְּאֶרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מִהַרְדִּיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רְעוּלָה
מִן-הָאָרֶץ וְהָרַב לֹא-תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם : וְרִדְפְתֶם

שגי

P. 33.

את

אֶת־אֵיבֵיכֶם וְנָפְלוּ לְפָנֵיכֶם לַחֲרֹב׃ וְרָדְפוּ מִכֶּם
חֲמֹשָׁה מָאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְבָּה יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ
אֵיבֵיכֶם לְפָנֵיכֶם לַחֲרֹב׃ וּפָנִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי
אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקִּימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי
אִתְּכֶם׃ * וְאֶכְלֶתֶם יֶשֶׁן נוֹשֵׁן וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חֲדָשׁ
הוֹצִיאֵהוּ׃ וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנֵי בְתוּכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל
נַפְשֵׁי אֶתְכֶם׃ וְהִתְהַלַּכְתִּי בְתוּכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם
לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מֵהָיֹת לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם וְאוֹלַף
אֶתְכֶם קוֹמָמוֹת׃ *

מלעיל
שלישי
חמישי
כשהן
מחוברין

פ

וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־כָּל־הַמְצֹוֹת
הָאֵלֶּה׃ וְאִם־בְּחַקְתִּי תִמְאַסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטֵי
הַגִּיעוּל נִפְשֵׁיכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְצוֹתַי
לְהִפְרֹכְכֶם אֶת־בְּרִיתִי׃ אֶף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה־זֹאת לָכֶם
וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת־הַשְּׁחָפָה וְאֶת־
הַקְּדַחַת מִכְּלוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבַת נֶפֶשׁ וְזָרְעֹתָם
לְרִיק זֶרְעֹכֶם וְאֶבְלָהוּ אֵיבֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי פָנַי בָּכֶם
וְנִגַּפְתֶּם לְפָנַי אֵיבֵיכֶם וְרָדְדוּ בָכֶם שְׁנֵאֵיכֶם וְנִסְתַּתֶּם
וְאִין־רֹדֵף אֶתְכֶם׃ וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמָעוּ לִי
וְיִסְפַּרְתִּי לְיִסְרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטָּאתֵיכֶם׃

ושברתי

בחקתי

ושברתי את גאון עיניכם ונתתי את שמיכם
כברזל ואת ארצכם כנחשה : ותם לריק
בחיכם ולא תתן ארצכם את יכולה ועץ הארץ
לא יתן פריו : ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו
לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם :
והשלחתי בכם את חית השדה ושבלה
אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיתה
אתכם ונשמו דרכיכם : ואם באלה לא תוסרו
לי והלכתם עמי קרי : והלכתי אף אני עמכם
בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם :
והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם
אל עדיכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד
אויב : בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל
ואכלתם ולא תשבעו : ואם
בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי :
והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף
אני שבע על חטאתיכם : ואכלתם בשר
בניכם ובשר בנתיכם תאכלו : והשמדתי את
במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם
על פגרי גליליכם וגעלה נפשי אתכם : ונתתי

את

אֶת־עֲרֵיכֶם חֲרָבָה וְהִשְׁמוּתִי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם
 וְלֹא אֶרְיַח בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם : וְהִשְׁמוּתִי אֲנִי אֶת־
 הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֵיבֵיכֶם הַיְשָׁנִים בָּהּ :
 וְאַתֶּם אֲזַרְהָ בְּגוֹיִם וְהִרְיַקְתִּי אֶחְרֵיכֶם חֲרָב
 וְהִיטָה אֲרָצְכֶם שְׁמָמָה וְעֲרֵיכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה :
 אִזּוֹ תִרְצֶה הָאָרֶץ אֶת־שִׁבְתִּיהָ כֹּל יְמֵי הַשְּׁמָמָה
 וְאַתֶּם בְּאָרֶץ אֵיבֵיכֶם אִזּוֹ תִשְׁבֹּת הָאָרֶץ וְהִרְצֶת
 אֶת־שִׁבְתִּיהָ : כָּל־יְמֵי הַשְּׁמָמָה תִּשְׁבֹּת אֶת־אֲשֶׁר
 לֹא־שִׁבְתָּה בְּשִׁבְתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ :
 וְהַנְּשֹׂאִים בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְדָּךְ בְּלִבְכֶם בְּאֲרָצְת
 אֵיבֵיהֶם וְרִדְף אֲתֶם קוֹל עֲלֵהָ גִדְף וְנָסוּ מִנְּסַת־
 חֲרָב וְנָפְלוּ וְאִין רִדְף : וְכִשְׁלוּ אִישׁ־בְּאֶחָיו
 כְּמִפְּנֵי־חֲרָב וְרִדְף אִין וְלֹא־תִהְיֶה לְכֶם הַתְּקוּמָה
 לְפָנַי אֵיבֵיכֶם : וְאַבְדַּתֶם בְּגוֹיִם וְאָכַלְתֶּם אֶתְכֶם
 אֲרֶץ אֵיבֵיכֶם : וְהַנְּשֹׂאִים בְּכֶם יִמְקוּ בְּעוֹנֵם
 בְּאֲרָצְת אֵיבֵיכֶם וְאֶף בְּעוֹנֹת אֲבוֹתֶם אֲתֶם
 יִמְקוּ : וְהַתּוֹדוֹ אֶת־עוֹנֵם וְאֶת־עוֹן אֲבוֹתֶם כְּמַעֲלָם
 אֲשֶׁר מַעֲלוּ־בִי וְאֶף אֲשֶׁר־הִלְכוּ עִמִּי בְּקָרִי :
 אֶף־אֲנִי אֵלֶךְ עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֲתֶם
 בְּאֲרֶץ אֵיבֵיהֶם אִזּוֹ יִכְנַע לְבָבְם הָעוֹלָם
 וְאִזּוֹ יִרְצוּ אֶת־עוֹנֵם : וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב

בחקתי

ואף את כריתי יצחק ואף את כריתי אברהם
 אזכר והארץ אזכר : והארץ תעזב מהם ותרוץ
 את שבת תורה בהשמה מהם והם ירצו את
 עונם יעזו וביעז במשפטי מאסו ואת חקתי
 געלה נפשם : ואף גם זאת בהיותם בארץ
 איבירם לא מאסתי ולא געלתיים לכלותם
 להפך כריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם :
 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
 אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
 לאלהים אני יהוה : אלה החקים והמשפטים
 והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
 בהר סיני ביד משה :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא גדר
 בערבך נפשך ליהוה : והיה ערבך הזכר
 מבין עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה
 ערבך חמשים שקל כסף בשקל הקדש :
 ואם נקבה הוה והיה ערבך שלשים שקל :
 ואם מבין חמט שנים ועד בן עשרים שנה
 והיה ערבך הזכר עשרים שקלים ולא נקבה
 עשרת שקלים : ואם מבין חדש ועד בן

כז

רביעי
 ששיכשהו
 עזוברין

חמש

בהקתי

קסב

חמש שנים והיה ערבך הזכר חמשה שקלים
כסף ולנקבה ערבך שלשה שקלים כסף :
ואם מבן ששים שנה ומעלה ואם זכר והיה
ערבך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה
שקלים : ואם נקד הוא מערבך והעמידו לפני
הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד
הנדר יעריכנו הכהן : ׀ ואם

בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה
כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש : לא
יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב
ואם המיר ימיר בהמה בהמה והיה הוא
ותמודתו יהיה קדש : ואם כל בהמה טמאה
אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד
את הבהמה לפני הכהן : והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין רע בערבך הכהן כן יהיה :
ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערבך :
ואיש כן יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו
הכהן בין טוב ובין רע באשר יעריך אתו
הכהן כן יקום : ואם המקדש יגאל את

ביתו ויסף חמישית כסף ערבך עליו והיה
כן : * ואם משנה אחותו יקדש איש ליהוה

חמישי
שביעי
כשהן
מהבבין

מא ב 2 41 והיה

בחקתי

והיה ערבך לפי זרעו זרע חמר שעוים
בחמשים שקל כסף : אם משנת היכל יקדיש
שדהו בערבך יקום : ואם אחר היכל יקדיש
שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי
השנים הנותרות עד שנת היכל ונגרע מערבך :
ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו
ויסף חמשיית כסף ערבך עליו וקם לו : ואם
לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה
לאיש אחר לא יגאל עוד : והיה השדה בצאתו
ביכל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן
תהיה אחזתו : * ואם את שדה מקנתו אשר לא
משדה אחזתו יקדיש ליהוה : וחשב לו הכהן
את מכסת הערבך עד שנת היכל ונתן את
הערבך כיום ההוא קדש ליהוה : בשנת
היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר
לו אחזת הארץ : וכל ערבך יהיה בשקל
הקדש עשרים גרה יהיה השקל : אך בכור
אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש
אתו אם שור אם שיה ליהוה הוא : ואם בבהמה
הטמאה ופדה בערבך ויסף חמשתו עליו
ואם לא יגאל ונמכר בערבך : אך כל חרם

ששי

בחקתי

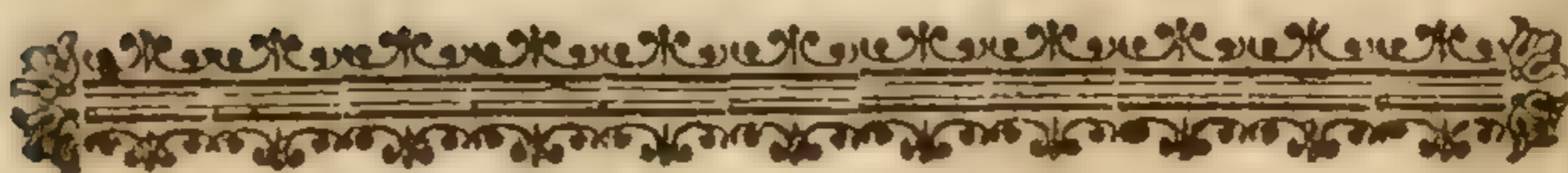
קסג

אֲשֶׁר יַחֲרֹם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל־אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָדָם
 וּבְהִמָּהּ וּמִשִּׁבְדָה אַחֲזֹתוֹ לֹא יִמְכַר וְלֹא יִגָּאֵל
 כָּל־חֲרָם קֹדֶשׁ־קֳדָשִׁים הוּא לַיהוָה : * כָּל־חֲרָם
 אֲשֶׁר יַחֲרֹם מִן־הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוֹמֵת :
 וְכָל־מַעֲשֵׂי הָאָרֶץ מוֹרֵעַ הָאָרֶץ מִפְּרֵי הָעֵץ
 לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה : וְאִם־גָּאֵל יִגָּאֵל אִישׁ
 מִמַּעֲשָׂיו חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו : * וְכָל־מַעֲשֵׂי בָקָר
 וְצֹאן כָּל־אֲשֶׁר־יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הַעֲשִׂי־י
 יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לַיהוָה : לֹא יִבָּקֵר בֵּין־טוֹב לְרָע וְלֹא
 יִמִּירֵנוּ וְאִם־הֵמָּה יִמִּירֵנוּ וְהָיָה־הוּא וְתַמּוּדָתוֹ
 יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל : אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי :

שביעי

מכסוד

חוק

The first part of the book is devoted to a general
 description of the country and its inhabitants.
 The author then proceeds to a detailed account
 of the various tribes and their customs.
 He describes the different languages spoken
 and the various religions practiced.
 The second part of the book is a history
 of the country from the earliest times
 to the present day. He traces the progress
 of civilization and the growth of the
 empire. He also describes the various wars
 and revolutions which have taken place.
 The third part of the book is a description
 of the natural history of the country.
 He describes the different plants and animals
 which are found in the country. He also
 describes the different minerals and metals
 which are found in the country.

The fourth part of the book is a description
 of the political and social condition of the
 country. He describes the different forms of
 government which have been practiced.
 He also describes the different social
 conditions which have existed.

סדר הפטרות

של ספר ויקרא

כמנהג קהלות הספרדים והאשכנזים ה"י

שבת בשבתו • ופרשיות זכור פרה והחדש והפטרותיהן וגם
כסופו פרשת והפטרת שבת ור"ח והפטרת מחר חדש כדי
שיהיה ערוך ומוכן לקוראים בבית הכנסת והוגה
הכל ברוב העיון ביתר שאת ויתר עז
מכל אשר נעשה עד הגה :

על ידי הגביר הנעלה נעים ומירות ישראל יהודה פיזא נר"ו

פה העיר המהוללה **אמשטירדם** יע"א

בשנת

שמע ה' קול יהודה ואל עֲמֹ* * * תבִיֵאנו לפ"ק :

נדפס על ידי גירארד יוהאן יאנסון

ובבית הבהוד ישראל מונדרווי :

שנת ה'תש"ח

מס' 1234

הוצאת המוסד
לדפוס ופוליקציה
בירושלים

הוצאת המוסד

הוצאת המוסד

הוצאת המוסד

קודם ההפטרה יברך

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם
 הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה
 בְּמִשְׁחָה עֲבָדוּ וּבִישְׂרָאֵל עִמּוֹ וּבְנְבִיאָי הַאֵמַרַת
 וְהַצִּדֵּק :

ואחר קריאת ההפטרה קודם ברכות אחרונות נוהגים לומר
 פסוק זה

בְּאֵלֵינוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

ואחר קריאתה יברך

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר
 כָּל־הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת
 הָאֵל הַנְּאֻמֵּן הַאֹמֵר וְעוֹשֶׂה מְדַבֵּר וּמְקַיֵּם
 כִּי כָל־דְּבָרָיו אֵמֶת וְצִדִּיק נְאֻמֵּן אַתָּה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָרִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אַחַד מִדְּבָרֶיךָ
 יִחְזֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמֵּן
 אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנְּאֻמֵּן בְּכָל־
 דְּבָרָיו :

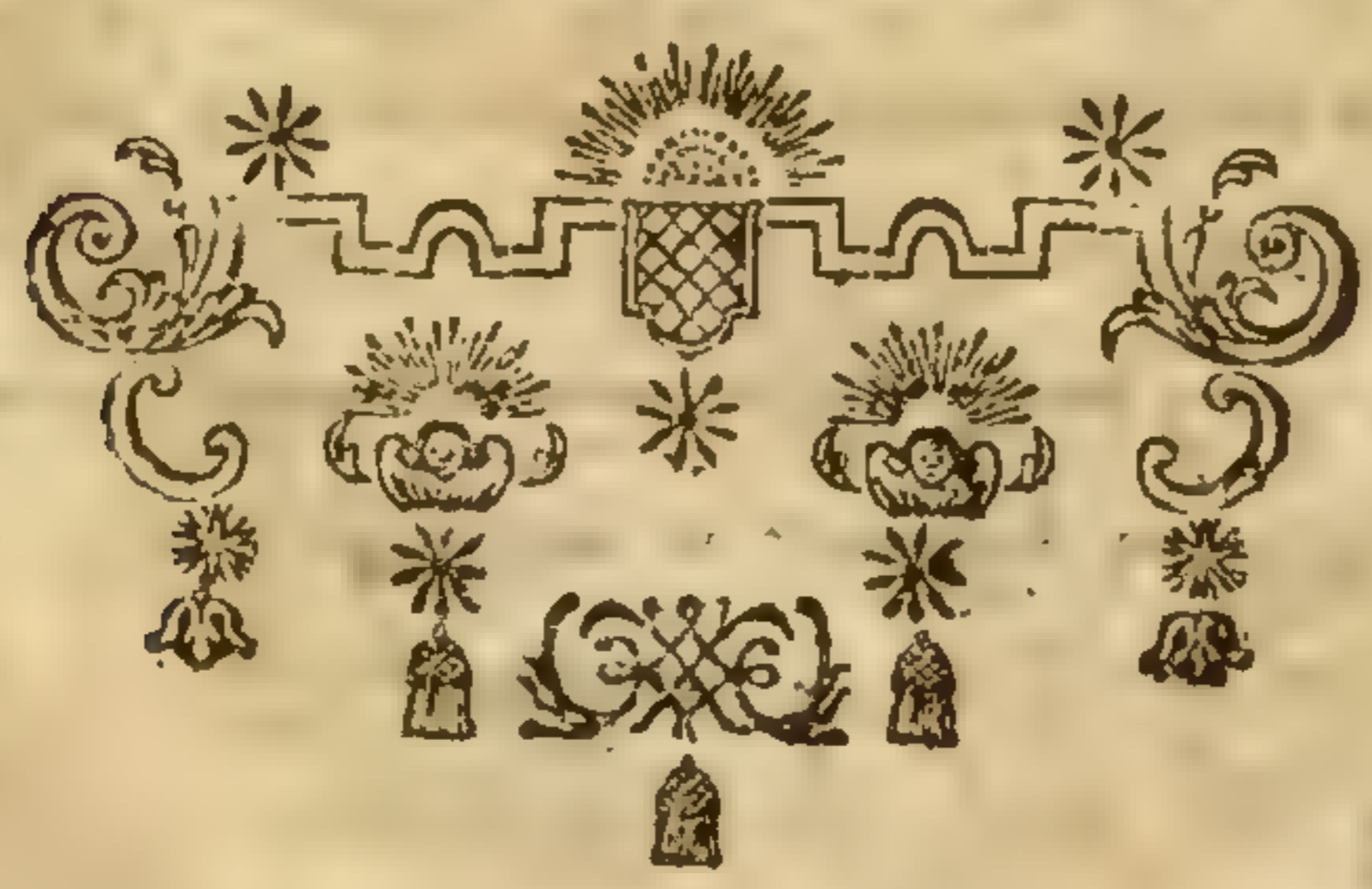
רחם

ברכות ההפטרות

רחם על ציון כי היא בית חיינו • ולעלובת
נפש תושביע במהרה בימינו • ברוך
אתה יי • משמח ציון בבניה :

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך •
ובמלכות בית דוד משיחך • במהרה
יבא ויגל לבנו • על כסאו לא ישב זר • ולא ינחלו
עוד אחרים את כבודו • כי בשם קדשך
זשבעת לו שלא יכרה גרו לעולם ועד • ברוך
אתה יי • מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הזה שנתת לנו יי אלהינו •
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת • על
הכל יי אלהינו אנו מודים לך • ומברכים אותך
יתברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד •
ברוך אתה יי מקדש השבת :

הפטרות ויקרא בישעיה סימן מג

עם - זו יצרת לי תהלתי יספרו : ולא ארתי
 קראת יעקב כי יגעתי בי ישראל : לא
 הביאת לי שיה עליך וזכתיך לא כבודתי לא
 העבדתיך במנהח ולא הוגעתך בלבונה : לא
 קניתי לי בכסף קנה והלב זכתיך לא הרויחתי אך
 העבדתי ביהטאותיך הוגעתני בעונתיך : אנכי
 הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא
 אפר : הזכירני נשכחה יחד ספר אתה למען
 תצדק : אביך הראשון חטא ומליציק פשעו בי :
 ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל
 לגדופים : ועתה שמע יעקב עבדי וישראל
 בחרתי בו : כה אמר יהוה עשך ויצרתי מכסון
 יצרתי אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו :
 כי אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה אצק
 רוחי על זרעך וכרבתני על צאצאך : וצמתי בבין
 הציר בערבים על יבלי מים : זה יאמר ליהוה
 אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה
 ובשם ישראל יכנה : כה אמר יהוה מלך ישראל
 וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון
 ומבלעדי

הפטרת ויקרא

ומבלעדי אין אלהים : ומי כמוני יקרא ויגידה

ויערכה לי משומי עם-עולם ואותיות ואשר

תבאנה יגידו למו : אל-תפחדו ואל-תרהו הלא

מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה

מבלעדי ואין צור בל-ידעתי : יוצרי-פסל כלם

תהו וחמודיהם בל-יועילו ועדיהם המה בל-יראו בנקודות

ובל-ידעו למעז יבשו : מי-יצר אל ופסל נסך

לבלתי הועיל : הן כל-חבריו יבשו וחרשים המה

מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד :

חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו

ויפעלהו בזרוע כחו גם-דעב ואין כח לא-שתה

מים ויעף : חרש עצים גטה קו יתארהו בשורד

יעשהו במקצועות ובמחוגה יתארהו ויעשהו

בתבנית איש כהפארת אדם לשבת בית : לכדת-

לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמין לו בעצי-יער

נטע ארז וגשם יגדל : והיה לאדם לבער ויקח ג' ועירא

מהם ויחם אף-ישיק ואפה לחם אף-יפעל-אל

וישתחו עשהו פסל ויסגד-למו : חציו שרף במו-

איש ערל-חציו בעור יאכל יצלה עלי וישבע אף-

יחם ויאמר האח חמותי דאיתי אור : ושאריתו מלרע

לאל עשה לפסלו יסגוד-לו וישתחו ויתפלל אליו יתירו

ויאמר

הפטרות ויקרא

ב

וַיֹּאמֶר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלֵי אָתָּה : לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ
 כִּי טַח מִרְאוֹת עֵינֵיהֶם מִהַשְׁכִּיל לַבְּתָרָם : וְלֹא-
 יֵשִׁיב אֶל-לְבָבוֹ וְלֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה לֵאמֹר הַצִּיּוֹ
 שָׂרַפְתִּי בְמוֹ-אֵשׁ וְאָף אָפִיתִי עַל-גַּחְלִיּוֹ לֶחֶם אֲצַלֶּה
 בְּשָׂר וְאֶכְל וְיִתְרוֹ לְרוּעֵבָה אֲעַשֶׂה לְבוֹל עֵץ
 אֶסְגֹּוד : רַעַה אֶפְרַיִם לֵב הוֹתֵל הִטְהִרוּ וְלֹא-יִצְיִל
 אֶת-נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמֶר הֲלוֹא-שָׁקֵר בְּיַמֵּי : זְכַר-
 אֱלֹה יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל כִּי עֲבַדִּי-אֶתָּה יִצְרָתִיךָ עֲבַד-
 לִי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנְשָׁנִי : מִהֵיטֵיב בָּעֵב פִּשְׁעֶיךָ
 וּבַעֲגֹן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתִיךָ : רְנֹ שָׁמַיִם
 כִּי-עָשָׂה יְהוָה הַדְּרִיעוּ תַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ פְּצָחוּ הַרְיִים
 רְנֹה יַעַר וְכָל-עֵץ בּוֹ כִּי-גֹאֲלֵ יְהוָה יַעֲקֹב
 וּבִישְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר :

מלרע

הפטרות צו בירמיה סימן ז

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־וֹתֵיכֶם
 סָפוּ עַל-זְבַחֵיכֶם וְאָכְלוּ בְשָׂר : כִּי לֹא-
 דִבַּרְתִּי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בַּיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיאָ
 אֶתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-דְּבַרִּי עוֹלָה וְזֹבַח : כִּי
 אִם-אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אֶתֶם לֵאמֹר שִׁמְעוּ
 בְּקוֹלִי וְהֵיטִיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאֶתֶם תִּהְיוּ-לִי לְעַם
 אֵל בְּיָמַי וְהִלַּכְתֶּם

הוציאתי

הפטרות צו

והלכתם בכל-הדרך אשר אצווה אתכם למען
יטב לכם : ולא שמעו ולא הטו את-אזנם
וילכו במעצות בשרות לבם הרע ויהיו לאחור
ולא לפנים : למן-היום אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את-
כל-עבדי הנביאים יום השכם ושלח : ולוא
שמעו אלי ולא הטו את-אזנם ויקשו את-ערפם
הרעו מאבותם : ודברת אליהם את-כל-הדברים
האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא
יענוכה : ואמרת אליהם זה הגוי אשר לו-א
שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה
האמונה ונכרתה מפיהם : גוי נורא והשליכי
ישאי על-שפיים קינה כי מאם יהוה ויטש את-
דור עברתו : כי-עשו בני-יהודה הרע בעיני
נאם יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי
עליו לטמאו : ובנו במות התפת אשר בגיא בן-
הננס לשרף את-בניהם ואת-בנותיהם באש אשר
לא צויתי ולא עלתה על-לבי : לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן-
הננס כי אכדגיא ההרגה וקברו בתפת מאין
מקום : והיתה נבלת העם הורה למאכל לעוף

השמים

הַשָּׁמַיִם וְלִבְהַמַּת הָאָרֶץ וְאֵין מִחְרִיד : וְהִשְׁבַּתִּי וְ
 מִעֲרֵי יְהוּדָה וּמְחוֹצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל
 שִׁמְחָה קוֹל הֶתֶן וְקוֹל בָּלָה כִּי לְחֻרְבָּה תִּהְיֶה
 הָאָרֶץ : בָּעֵת הַהִיא נָאִם יְהוָה וַיּוֹצִיאוּ אֶת-
 עֲצָמוֹת מַלְכֵי-יְהוּדָה וְאֶת-עֲצָמוֹת שָׂרָיו וְאֶת-
 עֲצָמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת ׀ עֲצָמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת
 עֲצָמוֹת יֹשְׁבֵי-יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם : וְשִׁטְחוּם
 לְשִׁמְשׁ וּלְיָרֵחַ וּלְכָל ׀ צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֱהָבוּם
 וְאֲשֶׁר עֲבָדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם
 וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמֵן
 עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהִיוּ : וַנִּבְחַר מִוֶּרֶת מַחֲיִים לְכָל
 הַשְּׂאֵרִית הַנְּשָׂאָרִים מִן-הַמְּשֻׁפָּחָה הַרְעָה הַזֹּאת
 בְּכָל-הַמְּקוֹמוֹת הַנְּשָׂאָרִים אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם
 נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת : כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-יִתְהַלֵּל
 חֲכָם בְּחֻכְמָתוֹ וְאֱלֹהֵי-יִתְהַלֵּל הַגָּדוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֱלֹהֵי-
 יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ : כִּי אִם-בֹּזֵאת יִתְהַלֵּל
 הַמְּתַהַלֵּל הַשֹּׁבֵל וַיִּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה
 חֲסֵד מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאֶרֶץ כְּנַעַן כִּי-בְּאֵלֶּהָ חֲפָצְתִי
 נָאִם-יְהוָה :

הפטרת שמיני

הפטרת שמיני בשמואל ב סימן ו

וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת-כָּל-בְּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים
אֵלֶּף : וַיִּקַּם וַיִּלֶּךְ דָּוִד וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר
אִתּוֹ מִבְּעָלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אַרְוֹן
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-נִקְרָא שֵׁם שָׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב
הַבְּרוּכִים עָלָיו : וַיִּרְכְּבוּ אֶת-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים אֶל-
עֲגֹלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׁאַהֲוּ מִבַּיִת אַבְיָנָדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה
וַעֲזָא וְאֶחָיו בְּנֵי אַבְיָנָדָב נְהַגִּים אֶת-הָעֲגֹלָה
חֲדָשָׁה : וַיִּשְׁאַהֲוּ מִבַּיִת אַבְיָנָדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה
עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶחָיו הֵלֶךְ לִפְנֵי הָאֲרוֹן :
וְדָוִד וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׁחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל
עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכַנְרֹת וּבְנִבְלִים וּבְתַפִּים
וּבְמִנְעֻנְעִים וּבְצִלְצְלִים : וַיָּבֹאוּ עַד-גֵּרָן נָכוֹן
וַיִּשְׁלַח עֲזָרָה אֶל-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בּוֹ כִּי
שָׁמְטוּ הַבָּקָר : וַיַּחַר-אַף יְהוָה בְּעֲזָרָה וַיָּכֹהוּ שֵׁם
הָאֱלֹהִים עַל-הַשָּׁל וַיִּמָּת שֵׁם עִם אַרְוֹן הָאֱלֹהִים :
וַיַּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרֶץ בְּעֲזָרָה
וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרֶץ עֲזָרָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה : וַיֵּרָא דָוִד אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר
אֵיךְ יָבֹא אֵלַי אַרְוֹן יְהוָה : וְלֹא-אָבָה דָּוִד לְהַסִּיר
אֵלָיו

אֱלֹהֵי אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עַל־עֵד דָּוִד וַיֵּטְהוּ דָּוִד
 בַּיִת עֶבֶד־אֲדָם הַגִּתִּי : וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה
 בַּיִת עֶבֶד אֲדָם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרֶךְ יְהוָה
 אֶת־עֶבֶד אֲדָם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ : וַיֵּגֵד לַמֶּלֶךְ דָּוִד
 לֵאמֹר בָּרַךְ יְהוָה אֶת־בַּיִת עֶבֶד אֲדָם וְאֶת־כָּל־
 אֲשֶׁר־לוֹ בְּעֶבֶר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיַּעַל
 אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבַּיִת עֶבֶד אֲדָם עֵד דָּוִד
 בְּשִׁמְחָה : וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשָׂאֵי אֲרוֹן־יְהוָה שְׁשֵׁה
 צָעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא : וְדָוִד מְכַבֵּד בְּכָל־עֹז
 לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד הִגִּיד אֶפְסֹד בָּר : וְדָוִד וְכָל־בַּיִת
 יִשְׂרָאֵל מֵעַלִּים אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בַּתְּרוּעָה וּבְקוֹל
 שׁוֹפָר : וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עֵד דָּוִד וּמִיכַל בַּת־
 נְטָאִיל נִשְׁקָפָה וּבְעַד הַהַלּוֹן זָהָרָא אֶת־הַמֶּלֶךְ
 דָּוִד מִפְּנֵי וּמְכַבֵּד לִפְנֵי יְהוָה וְהָבֹו לוֹ בְּלִבָּה :
 וַיָּבֹאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיֵּצְגוּ אֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בְּרִתּוֹךְ
 הָאֱהֵל אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי
 יְהוָה וַיִּשְׁלָמִים : וַיִּבֶל דָּוִד מִהַעֲלוֹת הַעֲזוּלָה
 וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת :
 וַיַּחֲלֶק לְכָל־הָעָם לְכָל־חֶמֶן יִשְׂרָאֵל לְמַאֲיֵשׁ וְעֵד־
 אִשָּׁה לְאִישׁ חֲלֵת לֶחֶם אֶהָת וְאֶשְׁפָּר
 אֶחָד וְאֶשְׁיִשָּׂה אֶהָת וַיֵּלֶךְ בָּל־הָעָם אִישׁ
 לְבֵיתוֹ

הפטרת שמיני

באן מסימין הספרדים

לְבִיתוֹ :

וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול
 לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל
 אשר נגלה היום לעיני אמרו עבדיו כהגלות
 נגלות אחר הרקים : ויאמר דוד אל מיכל
 לפני יהוה אשר בחר בי מאביך וכפר ביתו לצוה
 אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושהקתי לפני
 יהוה : ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני
 ועם הזמחות אשר אמרת עמם אכבדה :
 ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה :
 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הנחילו מסביב
 מכל איביו : ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה
 גא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב
 בתוך היריעה : ויאמר נתן אל המלך כל אשר
 בלבבך לך עשה כי יהוה עמך : ויהי כלילה
 ההוא • ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר : לך
 ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה
 תבנה לי בית לעבתי : כי לא ישבתי בבית
 למיזם העדתי את בני ישראל ממצרים ועד
 היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן : בכל
 אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי

ולד ק'

פסקא
באמצע
פסוק

את

אֶת־אֶחָד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוֹת אֶת־
 עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָמָּה לֹא־בָנִיתֶם לִי בַיִת
 אֲרָזִים: וְעַתָּה כֹּה־תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד כֹּה אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲנִי לְקַחְתִּיךָ מִן־הַנְּוֶה מֵאַחַר הַצֹּאן
 לְהִיּוֹת נָגִיד עַל־עַמִּי עַל־יִשְׂרָאֵל: וְאַהֲיֶה עִמָּךְ
 בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלַכְתָּ וְאַכְרַתָּה אֶת־כָּל־אֵיבֶיךָ מִפְּנֶיךָ
 וְעָשִׂיתִי לְךָ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי:
 וְשָׁמַתִּי מָקוֹם לְעַמִּי לְיִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו
 וְלֹא יִדְגַן עוֹד וְלֹא־יִסִּיפוּ בְנֵי־עוֹלָה לְעַנּוֹתוֹ כְּאֲשֶׁר
 בְּרֵאשׁוֹנָה: וְלִמֵּן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוִּיתִי שְׁפָטִים עַל־
 עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחֹתִי לְךָ מִכָּל־אֵיבֶיךָ וְהַגִּיד לְךָ
 יְהוָה כִּי־בַיִת יַעֲשֶׂה־לְךָ יְהוָה: כִּי יִמְלְאוּ יָמֶיךָ
 וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וְהִקִּימֹתִי אֶת־זִרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ
 אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ וְהִכִּינֹתִי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ: הוּא
 יִבְנֶה־בַיִת לְשֵׁמִי וְכִנֵּנֹתִי אֶת־כֶּסֶף מַמְלַכְתּוֹ עַד־
 עוֹלָם: אֲנִי אֶהְיֶה־לוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְבֵן
 אֲשֶׁר בְּהַעֲוֹתוֹ וְהִכְחַתִּיו בְּשֹׁכֵט אַנְשִׁים וּבְנִגְעֵי בְנֵי
 אָדָם: וְחִסְדִּי לֹא־יִסוֹר מִמֶּנּוּ כְּאֲשֶׁר הִסְרֹתִי
 מֵעַם שְׂאוֹל אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ: וְנֶאֱמַן בַּיִתְךָ
 וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם לְפָנֶיךָ כֶּסֶף יִהְיֶה נָכוֹן עַד־
 עוֹלָם: בְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּבְכֹל הַחֲזִיוֹן הַזֶּה

הפטרת תזריע

כִּן דְבַר נָתַן אֶל־דָּוִד :

הפטרת תזריע במלכים ב סימן ד

וַאִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׁלִשָּׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים
 לֶחֶם בְּכוּרִים עֶשְׂרִים לֶחֶם שְׁעָרִים וְכֹרֶמֶל
 בְּצִקְלָנוּ וַיֹּאמֶר תָּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ : וַיֹּאמֶר מִשְׁדֵּהוּ
 מָה אֵתָּן זֶה לְפָנַי מֵאֵה אִישׁ וַיֹּאמֶר תָּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ
 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲכֹל וְהוֹרַחַר : וַיֵּתֶן לְפָנֵיהֶם
 וַיֹּאכְלוּ וַיִּוָּתְרוּ כַּדְבַר יְהוָה : וַנַּעֲמֹן שַׂר־צָבָא
 מֶלֶךְ־אֲרָם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לְפָנָי אֲדָנָיו וְנִשְׂא פָנָיִם
 בִּי־כֹו נָתַן יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה גְבוּר
 חֵיל מְצַרְעֵ : וְאֲרָם יָצָאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קְטַנָּה וַתְּהִי לְפָנַי אִשְׁתַּ נַּעֲמָן :
 וַתֹּאמֶר אֶל־גְּבֻרָתָהּ אֲחֵלִי אֲדָנָי לְפָנַי הַנְּבִיא אֲשֶׁר
 בְּשִׁמְרוֹן אִזּוּ יֵאָסֶף אֹתוֹ מִצְרַעְתּוֹ : וַיָּבֵא וַיַּגִּד
 לְאֲדָנָיו לֵאמֹר כֹּזֵאת וְכֹזֵאת דְּבַרָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר
 מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ אֲרָם לָךְ בָּא וְאִשְׁלַחָהּ
 סֵפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ וַיִּקַּח בִּירוֹ עֵשֶׂר כִּכְרֵי־
 בָּסָף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֵשֶׂר הֲלִיפֹת בָּגָדִים :
 וַיָּבֵא הַסֵּפֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה כְּבוֹא
 הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלַיךְ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלַיךְ אֶת־נַעֲמָן

מלעיל

עבדי

הפטרת תזריע:

ו

עבדיו ואספתו מצרעתו : ויהי כקרא מלך
 ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים
 אני להמית ולהחיות כיונה שלח אלי לאסף איש
 מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא
 לי : ויהי כשמעו אלישע איש האלהים כי קרע
 מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר
 למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא
 בישראל : ויבא גיזמן בסוסו וברכבו ויעמד ^{בפסיוק}
 פתח הבית לאלישע : וישלח אליו אלישע מלאך
 לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב
 בשרך לך וטהר : ויקצף געמן וילך ויאמר הנה
 אמרתי אלי ויצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה
 אלהיו והגוף ידו אל המקום ואסף המצרע :
 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק ככל מימי ^{אמנח ק}
 ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך
 בחמרה : ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי
 דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף
 כי אמר אליך רחץ וטהר : וירד ויטבל בירדן
 שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו
 כבשר גער קטן ויטהר : וישב אל איש האלהים
 הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה

ב ב ב 2 2 נא

הפטרת מצרע

נָא יִדְעֵתִי כִּי אֵין אֱלֹהִים כְּכֹל-הָאָרֶץ כִּי אִם-
 בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח-נָא בְרָכָה מֵאֵת עֲבָדֶיךָ :
 וַיֹּאמֶר חִי-יְהוָה אֲשֶׁר-עֲמַדְתִּי לְפָנָיו אִם-אֶקַח
 וַיִּפְצַר-בּוֹ לְקַחֲתָ וַיִּמָּאֵן : וַיֹּאמֶר גַּעֲמֹן וְלֹא יִתֵן
 נָא לְעֲבָדֶיךָ מִשָּׂא צִמְד-פְּרָדִים אֲרָמָה כִּי לֹא-
 יַעֲשֶׂה עוֹד עֲבָדֶיךָ עֲלֶיךָ וְזָבַח לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים
 כִּי אִם-לַיהוָה : לְדַבֵּר הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעֲבָדֶיךָ
 בְּבֹא אֲדָנִי בֵּית-רְמוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת שָׁמָּה וְהוּא ו
 נִשְׁעֵן עַל-יָדָי וְחִשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רְמוֹן כְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי
 בֵּית רְמוֹן יִסְלַח-נָא יְהוָה לְעֲבָדֶיךָ בְּדַבְּרֶךָ
 הַזֶּה : וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאֵתוֹ כְּבָרֵת
 אֶרֶץ :

מלעיל
 כתיב ולא
 קרי

הפטרת מצרע במלכים שני סימן ז

וְאֲרַבְעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מְצֻרְעִים פָּתַח הַשָּׁעַר
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ
 יֹשְׁבִים פֹּה עַד-מָתָנוּ : אִם-אָמְרָנוּ נָבֹא הָעִיר
 וְהָרַעַב בָּעִיר וּמָתָנוּ שָׁם וְאִם-יֹשְׁבָנוּ פֹה וּמָתָנוּ
 וְעַתָּה לָכֵן וְנִפְלֵה אֶל-מַחְנֵה אֲרָם אִם-יַחֲיֵנוּ נַחֲיֵה
 וְאִם-יָמִיתָנוּ וּמָתָנוּ : וַיִּקְמוּ בְנִשְׁפָּה לָבוֹא אֶל-
 מַחְנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד-קִצְרָה מַחְנֵה אֲרָם וְהִנֵּה
 אֵין

חפזרת מצורע

אין שם איש : וארני השמייע ואת מחנה אדם
 קול רכב וקול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש
 אל אחיו הנה שׁכר עלינו מלך ישראל את מלכי
 החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו :
 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת
 סוסייהם ואת חמריהם המחנה כאשר הוא וינסו
 אל נפשם : ויבאו המצרעים האלה עד קצה
 המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו
 וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו
 וישבו ויבאו אל אהל אחד וישאו משם וילכו
 ויטמנו : ויאמרו איש אל רעהו לאבן ו אנחנו
 עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מהשים
 וחבינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו
 ונבא ונגידה בית המלך : ויבאו ויקראו אל
 שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה
 אדם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס
 אסור והחמור אסור ואהלים כאשר הקמה :
 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה : ויקם
 המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנגידה נא לכם
 את אשר עשו לנו אדם ידעו כי רעבים אנחנו
 ויצאו מן המחנה להחברה בהשדה לאמר כי

מלעיל

בשדה ק

יצאו

הפטרות מצורע

יצאו מן העיר ונתפשט חיים ואל העיר נבא :
ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן
הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל-
המזון' ישראל אשר נשלחה ונראה : ויקחו שני
רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם
לאמר לכו וראו : וילכו אחריהם עד הירדן
והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר-
השליכו ארם בהחפזם וישבו המלאכים ויגו
למלך : ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי
סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר
יהוה : ודמלך הפקיד את השליש אשר נשען
על ידו על השער וירמסו העם בשער וימת
כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת
המלך אליו : ויהי כדבר איש האלהים אל-
המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת
ובשקל יהיה כערת מחר בשער שמרון : ויען
השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהוה
עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הוה ויאמר
הנקד ראה בעיניך ומשם לא תאכל : ויהי לו
בן וירמסו אתו העם בשער וימת :

המזון'

במחפזם

הפטרות

הפטרת אחרי מות

הפטרת אחרי מות ביהזקאל סימן כב ויש
מפטירין אותה בסדר קדושים

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : וְאַתָּה בֶן־אָדָם
הִתְשַׁפֵּט הִתְשַׁפֵּט אֶת־עֵיר הַדְּמִים
וְהוֹדַעְתָּה אֶת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיהָ : וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה עִיר שְׁפַכְתָּ דָם בְּהִזְקָה לָבוֹא עִתָּה
וַעֲשִׂיתָה גְלוּלִים עָלֶיהָ לְטִמְאָה : בְּדַמָּךְ אֲשֶׁר־
שְׁפַכְתָּ אֲשַׁמֶת וּבְגִלוּלֶיךָ אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ טִמְאָת
וְתִקְרִיבִי יָמֶיךָ וְהִבּוֹא עַד־שְׁנוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נִתְתִיבָה
חֲרָפָה לְגוֹיִם וְקִלְכָה לְכָל־הָאָרְצוֹת : הַקְרִבּוֹת
וְהִרְחַקוֹת מִמֶּךָ יִתְקַלְסוּ־בְךָ טִמְאָת הַשָּׁמַיִם רַבַּת
הַמְהוּמָה : הִנֵּה נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְזֹרְעוֹ הָיוּ
בְךָ לְמַעַן שִׁפְךָ־דָם : אָב וְאִם הִקְלוּ בְךָ לִגְךָ
עָשׂוּ בַעֲשֵׂק בְרִזּוּכְךָ יְהוּם וְאַלְמָנָה הִזְנוּ בְךָ :
קִדְּשִׁי בָּזִית וְאַת־שִׁבְתִּי חֲלָלָת : אֲנָשִׁי רַבִּיל
הָיוּ בְךָ לְמַעַן שִׁפְךָ־דָם וְאֵל־הַהָרִים אָכְלוּ בְךָ
זָמָה עָשׂוּ בְהִזְכְּךָ : עֲרוֹת־אָב גְּלָה־בְךָ טִמְאָת
הַנִּבְּהָ עֲנוּ־בְךָ : וְאִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ עָשָׂה
תּוֹעֲבָה וְאִישׁ אֶת־כַּלְתּוֹ טִמְאָ בְזָמָה וְאִישׁ אֶת־
אָחִתּוֹ בַת־אָבִיו עָנָה־בְךָ : שְׁחַד לְקַחוּ־בְךָ לְמַעַן
שִׁפְךָ

הפטרת קדשים

שִׁפְךָ דָם נִשְׁךְ וְתַרְבִּית לְקַחַת וְהַבְצָעִי דְעִיף
בְּעֶשֶׂק וְאֵתִי שְׂכַחַת נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה : וְהִנֵּה
הַבֵּיתִי בְּפִי אֶל־בְּצֻעַךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְעַל־דָּמְךָ
אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכְךָ : הִיַעֲמֵךְ לִבְךָ אִם־תִּחְזַקְנָה
יָדֶיךָ לַיָּמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתְךָ אֲנִי יְהוָה
דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי : וְהַפִּיצוֹתִי אוֹתְךָ בְּגוֹיִם וּזְרִיתֶיךָ
בְּאֲרָצוֹת וְהִתְמַחְתִּי טַמְאֶתְךָ מִמֶּךָ : וְנַחֲלֶתָ בְךָ
לְעֵינַי גּוֹיִם וַיִּדְעַתְּ כִּי־אֲנִי יְהוָה :

הפטרת קדושים כמנהג הספרדים ביחזקאל
סימן כ . ויש מפטירין אותה בסדר
אחרי מות :

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם דַּבֵּר
אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר
אֲדַנִּי יְהוָה הִלְדַּרְשׁ אֵתִי אַתֶּם בָּאִים חִי־אֲנִי אִם־
אֲדַרְשׁ לָכֶם נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה : הַתְּשִׁפוּט אֲתֶם
הַתְּשִׁפוּט בֶּן־אָדָם אֶת־תוֹעֵבַת אֲבוֹתֶם הַזֹּרֵעִים :
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה בַּיּוֹם בָּחַרְתִּי
בְּיִשְׂרָאֵל וְאִשָּׁא יָדִי לְזָרַע בֵּית־יַעֲקֹב וְאוֹדַע לָהֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִשָּׁא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : בַּיּוֹם הַהוּא גָּשַׁאתִי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאֵם
מֵאֶרֶץ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל-אֶרֶץ אֲשֶׁר-תָּרַתִּי לָהֶם זִבַּת חֶלֶב
וּדְבַשׁ צְבִי הִיא לְכָל-הָאֲרָצוֹת : וְאָמַר אֱלֹהִים
אִישׁ שְׁקוּצֵי עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ וּבְגִלּוּלֵי מִצְרַיִם אֶל-
תַּטְמְאוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וַיִּמְרוּ-בִי וְלֹא אָבִוּ
לִשְׁמֹעַ אֵלַי אִישׁ אֶת-שְׁקוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ
וְאֶת-גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עֲזָבוּ וְאָמַר לִשְׂפָךְ חַמְתִּי
עֲלֵיהֶם לְכַלּוֹת אֶפְרַיִם בָּהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם :
וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-
הִמָּה בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר נוֹדַעְתִּי אֵלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם
לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְאֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֵבֵאֵם אֶל-הַמִּדְבָּר : וְאַתֵּן לָהֶם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-
מִשְׁפָּטַי הַנֹּדַעְתִּי אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם
וְחִי בָהֶם : וְגַם אֶת-שִׁבְתוֹתַי נָתַתִּי לָהֶם לְחֵירוֹת
לְאֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְשָׁם :
וַיִּמְרוּ-בִי בֵּית-יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר בְּחֻקוֹתַי לֹא-הִלְכוּ
וְאֶת-מִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחִי
בָהֶם וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ מְאֹד וְאָמַר לִשְׂפָךְ
חַמְתִּי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר לְכַלּוֹתָם : וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן
שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִים
לְעֵינֵיהֶם : וְגַם-אֲנִי נִשְׂאתִי יָדַי לָהֶם בַּמִּדְבָּר
לְבַלְתִּי הֵבִיא אוֹתָם אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתִּי זִבַּת

הפטרת קדושים

הָלֵב וּרְבֹשׁ צְבִי הִיא לְכָל-הָאָרְצוֹת: יַעַן כִּמְשַׁפְּטֵי
מֵאֲסוּ וְאֶת-חֻקוֹתַי לֹא-הִלְכוּ בָהֶם וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי
חָלְלוּ כִּי אַחֲרַי גִּלּוּלֵיהֶם לָכֶם הִלֵּךְ: וַתַּחֵם עֵינַי
עֲלֵיהֶם מִשְׁחַתֵּם וְלֹא עָשִׂיתִי אוֹתָם כָּלָה בַּמִּדְבָּר:
וְאָמַר אֶל-בְּנֵיהֶם בַּמִּדְבָּר בַּחוּקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֲלֵ-
הִלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטֵיהֶם אֲלֵ-תִשְׁמְרוּ וּבְגִלּוּלֵיהֶם
אֲלֵ-תִטְמְאוּ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקוֹתַי לֵלְכוּ
וְאֶת-מִשְׁפָּטֵי שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָם: וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי
קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

הפטרה קדושים כמנהג האשכנזים בת"ע

בעמוס סימן ט' ויש מפטירין אתה

בסדר אחרי מות

ע"ן בלבוש החור סימן ח"צג

הָלוֹא כְּבִנְיָ כְּשֵׁים אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם-

יְהוָה הָלוֹא אֶת-יִשְׂרָאֵל הֵעֲלִיתִי מֵאֶרֶץ

מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּים מִכַּפְתּוֹר וְאַרְם מִקִּיר: הֲיִנָּה

עֵינַי וְאֶרְנִי יְהוָה בְּמַמְלַכְתָּהּ הַחֲטָאָה וְהַשְׁמֵדֵתִי

אֶתָּה מֵעַל פְּנֵי הָאָדְמָה אֶפְסָ כִּי לֹא הִשְׁמִיד

אֶשְׁמִיד אֶת-בַּיִת יַעֲקֹב נְאֻם-יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֲנִי

מצוה

הפטרת אמר

מִצֹּה וְהִנִּיעוֹתִי בְּכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל
בְּאִשׁוֹ יִנּוּעַ בְּכַבְדָּהּ וְלֹא יִפּוֹל צְרוּר אֲרֶץ : בַּחֲרָב
יָמוּתוּ כָּל חַטָּאֵי עַמִּי הָאֹמְרִים לֹא־תִגִּישׁ וְתִקְרֶה־
בְּעַד־יָנוּ הַרְעָה : בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת־סֶבֶת דָּוִד
הַנִּפְלֵת וְגִדְרֹתַי אֶת־פְּרִצִיחֹן וְהִרְסֹתַי אָקִים
וּבְנֵיהֶיךָ כִּימֵי עוֹלָם : לְמַעַן יִרְשׁוּ אֶת־שְׂאֵרֵי־
אֲדוּמָה וְכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר־
יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת : הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֶאֱמַר יְהוָה
וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקוֹצֵר וְדַרְךְ עֲנָבִים בְּמִשְׁךְ הַזֹּרֵעַ
וְהַטִּיפוּ הַהָרִים עָסִים וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוּגְגְנָה :
וְשִׁבְתִּי אֶת שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי עָרִים נִשְׁמֹת
וַיִּשְׁכּוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יַיִןם וְעָשׂוּ גִזְרוֹת
וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶם : וְנִטְעַתִּים עַל אֲדָמָתָם וְלֹא
יִנְרָתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :

הפטרת אמר ביהזקאל סימן מד

פסקא
באמצע
פסוק

וְהַכְּהֻנִים • הַלְוִיִּם בְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת־
מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי בַתְּעוֹרַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מֵעַלִּי הִמָּדָה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשִׁרְתָּנִי וְעָמְדוּ
לְפָנַי לְהִקְרִיב לִי חֶלֶב וְדָם נֶאֱמַר אֲדַנִּי יְהוָה :
ג ב 2 3 חמה

הפטרת אמר

הָמָּה יָבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי וְהָמָּה יִקְרְבוּ אֶל־שַׁלְחָנִי
לְשֹׁרְתַי וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֵרֹתַי : וְהָיָה בְּבֹאֵם
אֶל־שַׁעְרֵי הַחֵצֵר הַפְּנִימִית בְּגָדֵי פְשָׁתִים יִלְבְּשׁוּ
וְלֹא־יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צִמְרֵם בְּשֹׁרְתָם בְּשַׁעְרֵי הַחֵצֵר
הַפְּנִימִית וּבֵיתָהּ : פְּאָרֵי פְשָׁתִים יִהְיוּ עַל־רֹאשָׁם
וּמִכְנָסֵי פְשָׁתִים יִהְיוּ עַל־מַתְנֵיהֶם לֹא יַחְגְּרוּ בַיּוֹע :
וּבְצֵאתָם אֶל־הַחֵצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־הַחֵצֵר הַחִיצוֹנָה
אֶל־הָעַם יִפְשְׁטוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר־הָמָּה מְשֹׁרְתָם
צָם וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכַת הַקֹּדֶשׁ וְלִבְשׁוּ בְּגָדִים
אַחֲרִים וְלֹא־יִקְדָּשׁוּ אֶת־הָעַם בְּבְגָדֵיהֶם : וְרֹאשָׁם
לֹא יִגְלִחוּ וּפָרַע לֹא יִשְׁלַחוּ כָּסוּם יִכְסֹּמוּ אֶת־
רֹאשֵׁיהֶם : וַיִּזֵּן לֹא־יִשְׁתּוּ כֹל־כֶּהֵן בְּבֹאֵם אֶל־
הַחֵצֵר הַפְּנִימִית : וְאַל־מָנָה וּגְרוּשָׁה לֹא־יִקְחוּ
לָהֶם לְנָשִׁים כִּי אִם־בְּתוּלוֹת מִזְרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְהָאֱלֹמָנָה אֲשֶׁר־תִּהְיֶה אֱלֹמָנָה מִכֶּהֵן יִקְחוּ :
וְאֶת־עַמִּי יוֹדוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל וּבֵין טָמֵא לְטָהוֹר
לְמִשְׁפַּט ק' יוֹדֵעַם : וְעַל־רִיב הָמָּה יַעֲמְדוּ לִשְׁפָט בְּמִשְׁפָּטֵי
יִשְׁפָטוּהוּ ק' וְשִׁפְטוּהוּ וְאֶת־הַזֹּרֹתִי וְאֶת־הַקָּתִי כְּכֹל־מוֹעֲדֵי
יִשְׁמְרוּ וְאֶת־שִׁבְתוֹתַי יִקְדָּשׁוּ : וְאֶל־מַת אָדָם
לֹא יָבֹא לְטָמְאָה כִּי אִם־לְאָב וְלֵאִם וּלְבֵן וּלְבַת
לְאָח וּלְאֵתוֹת אֲשֶׁר־לֹא־הֵיְתָרָה לְאִישׁ יִטְמָאוּ :
וְאַחֲרֵי

למשפט ק' יודעים :
ישפטוהו ק' ושפטוהו
וְאֶת־הַזֹּרֹתִי וְאֶת־הַקָּתִי
כְּכֹל־מוֹעֲדֵי יִשְׁמְרוּ
וְאֶת־שִׁבְתוֹתַי יִקְדָּשׁוּ :
וְאֶל־מַת אָדָם לֹא יָבֹא
לְטָמְאָה כִּי אִם־לְאָב
וְלֵאִם וּלְבֵן וּלְבַת
לְאָח וּלְאֵתוֹת אֲשֶׁר־לֹא־הֵיְתָרָה
לְאִישׁ יִטְמָאוּ :

וְאַחֲרֵי

הפטרת כהר

יא

וְאַחֲרֵי טַהֲרָתוֹ שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ לָוִי : וּכְיוֹם
 בָּאוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ אֶל-הַחֹצֵר הַפְּנִימִית לְשֶׁרֶת בְּקֹדֶשׁ
 יִקְרִיב חֲטָאתוֹ נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה : וְהִיָּתְרָה לָהֶם
 לַגְּחֹלָה אֲנִי נִחַלְתֶּם וְאַחֲזֶה לֹא-תִתְּנוּ לָהֶם
 בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אַחֲזֶתֶם : הַמְּנַהֵה וְהַחֲטָאת וְהַאֲשֵׁם
 הַמָּה יֹאכְלוּם וְכָל-חֵרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה :
 וְרֵאשִׁית כָּל-בְּכוֹרֵי כָל וְכָל-תְּרוּמַת כָּל מְבֹל
 תְּרוּמַתֵיכֶם לַכֹּהֲנִים יִהְיֶה וְרֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם
 תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן לְהַנִּיחַ בְּרֻקָּה אֶל-בֵּיתְךָ : כָּל-
 גִּבְלָה וְטִרְפָּה מִן-הָעוֹף וּמִן-הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ
 הַכֹּהֲנִים :

הפטרת כהר בירמיה סימן לב

וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ הִנֵּה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :
 הִנֵּה חֲנַמְאֵל בֶּן-שָׁלֹם דֹּדְךָ בָּא אֵלַיךָ
 לֵאמֹר קָנָה לְךָ אֶת-שָׂדֵי אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת כִּי לְךָ
 מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה לְקִנּוּת : וַיָּבֹא אֵלַי חֲנַמְאֵל בֶּן-
 דוּדַי כַּדְּבַר יְהוָה אֶל-חֹצֵר הַמִּטְרָה וַיֹּאמֶר אֵלַי
 קָנָה נָא אֶת-שָׂדֵי אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 בְּנֵימִין כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַיְרֻשָׁה וְלְךָ הַגְּאֻלָּה קָנָה
 לְךָ וְאָדַע כִּי דְבַר-יְהוָה הוּא : וַאֲקַנֶּה אֶת-הַשָּׂדֶה
 מֵאֵת

הפטרות בהר

כִּי־אֵת חֲנֻמֵּי־אֵל בֶּן־דָּוִד אֲשֶׁר בַּעֲנַתֹּת וְאֲשַׁקְלֶה־לוֹ
אֶת־הַכֶּסֶף שִׁבְעָה שְׁקָלִים וְעֶשְׂרֵה הַכֶּסֶף :
וְאֶכְתֹּב בְּסֵפֶר וְאֶחְתֹּם וְאֶעֱד עֵדִים וְאֲשַׁקֵּל הַכֶּסֶף
בְּמֵאזְנַיִם : וְאֶקַּח אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶת־הַחֲתוּם
הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְאֶת־הַגְּלוֹי : וְאַתָּן אֶת־הַסֵּפֶר
הַמִּקְנָה אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה בֶּן־מַחֲסִיָּה לְעֵינַי
חֲנֻמֵּי־אֵל דָּוִד וְלְעֵינַי הַעֲדִים הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר
הַמִּקְנָה לְעֵינַי כָּל־הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בְּחֶצְרֵי
הַמִּטְרָה : וְאֶצְוֶה אֶת־בְּרוּךְ לְעֵינַיהֶם לֵאמֹר :
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְקוֹחַ אֶת־
הַסֵּפֶרִים הָאֵלֶּה אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֶת
הַחֲתוּם וְאֶת סֵפֶר הַגְּלוֹי הַזֶּה וְנָתַתֶּם בְּכָל־חַרְשׁ
לְמַעַן יַעֲמְדוּ יָמִים רַבִּים : כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקְנוּ בָתַּיִם וְשָׂדוֹת
וְכַרְמִים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת : וְאַתְּפִלֵּל אֶל־יְהוָה אַחֲרַי
חַתִּי אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה לֵאמֹר :
אֲהֵה אֲדֹנָי יְהוָה הַנֵּה | אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ בְּכֹחַ הַגְּדֹל וּבְיָדֶיךָ הַנְּטוּיָה לֹא־
יִפְלֵא מִמֶּךָ כָּל־דָּבָר : עֲשֵׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים
וּמִשְׁלֵם עֵוֹן אֲבוֹת אֶל־חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הֵאֵל
הַגְּדוֹל הַגְּבוֹר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ : גְּדֹל הַעֲצָה

וְרַב הָעֲלִילָיִה אֲשֶׁר-עֵינֶיךָ פָּקַחְתָּ עַל-כָּל-דְּרָכַי
 בְּנִי אָדָם לְתַת לְאִישׁ כְּדַרְכָּיו וּכְפָרִי מֵעֲלִלָיו :
 אֲשֶׁר-שָׁמַת אֶתֹת וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד-
 הַיּוֹם הַזֶּה וּבְיִשְׂרָאֵל וּבְאָדָם וַתַּעֲשֶׂה-לְךָ שֵׁם
 בְּיוֹם הַזֶּה : וַתֵּצֵא אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּאֶתֹת וּבְמִוִּפְתִּים וּבְיַד חֲזָקָה וּבְאִזְרוּעַ
 גְּבוּרָה וּבְמוֹרָא גָדוֹל : וַתִּתֵּן לָהֶם אֶת-הָאֶרֶץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתָם לְתַת לָהֶם אֶרֶץ
 זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ : וַיָּבֹאוּ וַיֵּרְשׁוּ אֶתָּה וְלֹא-
 שָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ וּבְתַרְוַתְךָ לֹא-הִלְכוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר
 צִוִּיתָה לָהֶם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וַתִּקְרָא אֹתָם אֶת
 כָּל-הַדְּעָרָה הַזֹּאת : הִנֵּה הוֹסֵלְלוֹת בָּאוּ הָעִיר
 לְלִכְדָּהּ וְהָעִיר נִתְּנָה בְיַד הַבְּשָׂדִים הַנִּלְחָמִים
 עֲלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהַדָּעַב וְהַדָּבָר וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
 הִיָּה וְהִנֵּה רָאָה : וְאֹתָה אָמַרְתָּ אֵלַי
 אֲדֹנָי יְהוִה קָנִיתִי לָךְ הַשְׂדֵה בַכֶּסֶף וְהָעֵד עֲדִים
 וְהָעִיר נִתְּנָה בְיַד הַבְּשָׂדִים : וַיְהִי דְבַר-יְהוָה
 אֵל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר : הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָל-
 בָּשָׂר הַמִּכְנִי יִפְלֵא כָל-דְּבָר :

ובתורתך

הפטרת בחקתי

הפטרת בחקתי בירמיה סימן יו

יְהוָה עֵז וּמְעוֹז וּמְנוּסָי בַּיּוֹם צָרָה אֵלֶיךָ
גוֹיִם יָבֹאוּ מֵאַפְסֵי-אָרֶץ וַיֹּאמְרוּ אִךְ--
שֶׁקֶר נִחְלוּ אֲבוֹתֵינוּ הַכֹּל וַאֲיֵן בָּם מוֹעִיל :
הִיעֲשֶׂה-לוֹ אֲדָם אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים :
לִכֵּן הִנְנִי מוֹדִיעִם בַּפֶּעַם הַזֶּאת אוֹדִיעִם אֶת-יָדֵי
וְאֶת-גְּבוּרָתִי וַיִּדְעוּ כִּי-שְׁמִי יְהוָה : חַטָּאת
יְהוּדָה כְּתוּבָה בְּעֵט בְּרוּל בְּצַפְרָן שָׁמִיר חֲרוּשָׁה
עַל-לוּחַ לִבָּם וּלְקַרְנֹת מִזְבְּחֹתֵיכֶם : כִּזְכֹּר
בְּנֵיהֶם מִזְבְּחֹתֶם וְאֲשֶׁרֵיהֶם עַל-עֵץ רַעֲנָן עַל-
גְּבָעוֹת הַגְּבוּהוֹת : הִדְרִי בַשָּׂדֶה חִילָה כָּל-
אֲצִרוֹתֶיךָ לִבּוֹ אֲתָן בְּמַתִּיךָ כְּחַטָּאת כָּל-גְּבוּלֶיךָ :
וְשִׁמְטָתָהּ וּבָךְ מִנְחַלְתֶּךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ
וְהִעֲבַדְתִּיךָ אֶת-אֵיכֶיךָ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ כִּי-
אֵשׁ קָדְחֶתֶם בְּאִפִּי עַד-עוֹלָם תוֹקֵד : כֹּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בָּשָׂר
זָרְעוּ וּמִן-יְהוָה יִסּוֹר לִבּוֹ : וְהָיָה כְּעָרְעָר בְּעֶרְבָה
וְלֹא יִרְאֶה כִּי-יָבֹא טוֹב וְשָׁכַן הַרְרִים בְּמִדְבָּר
אָרֶץ מְלַחָה וְלֹא הַיֵּשֶׁב : בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
יִבְטַח בַּיְהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ : וְהָיָה כְּעֵץ
שְׂתוּל

הפטרת בחקתי

יג

וְשָׂתוּל עַל-מַיִם וְעַל-יּוֹבֵל יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו וְלֹא יֵדְאוּ
 כִּי-יָבֹא חֹם וְהָיָה עֲלֵיהֶם רֵעַנָּן וּבִשְׁנַת בְּצֻרַת לֹא
 יֵדְאוּ וְלֹא יִמְיֵשׁ מִעֲשׂוֹת פְּרִי : עֵקֶב הֵלֵךְ מִבֵּל
 וְאָנֹשׁ הוּא מִי יִדְעֵנוּ : אֲנִי יְהוָה חִקָּה לֵב בְּחַן
 בְּלִיּוֹת וְלָתֵת לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ כַּפְרֵי מִעֲלֵלָיו : קִרְא
 דָּגָר וְלֹא יֵלֵךְ עֲשֵׂה עֲשֵׂר וְלֹא בְּמִשְׁפַּט בַּחֲצֵי יָמוֹ
 יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרֵיתוֹ יִהְיֶה נָבֵל : כֶּסֶף כְּבוֹד מְרוֹם
 מִרְאשׁוֹן מְקוֹם מְקַדְשָׁנוּ : מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 כָּל-עֲזֹבָיִךְ יִבְשׁוּ יִסּוּרֵי בְּאֶרֶץ יִבְחָבוּ כִּי עֲזָבוּ
 מְקוֹר מַיִם-חַיִּים אֶת-יְהוָה : רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאֲרַכֵּא
 הוֹשִׁיעֵנִי וְאֹשִׁיעָה כִּי תִהְלֹתִי אִתָּה :

יראה ק'
 ברכיו ק'
 ימיו ק'
 וסירי ק'

פרשת מפתור של שבת וראש חודש

וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנַיִם-כַּבָּשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תַמְיָמָם
 וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ :
 עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל-עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :
 וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-
 בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כַּבָּשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה
 תַמְיָמָם : וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד : וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרוֹן סֵלֶת

הפטרת שבת ראש חדש

מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶכְבֵּשׁ הָאֶחָד עֲלֵה רֵיחַ
נִיחַח אֲשֶׁר לַיהוָה : וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הַהֵיזֵן יִהְיֶה
לְפָר וּשְׁלִישִׁת הַהֵיזֵן לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵיזֵן לֶכְבֵּשׁ יוֹן
זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה : וּשְׁעִיר
עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד
יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ :

הפטרת שבת וראש חדש בישעיה סימן סו

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הַדָּם
רַגְלֵי אֵי-זָה בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ-לִי וְאֵי-זָה
מָקוֹם מְנוּחָתִי : וְאֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדַי עֲשֹׂתָה וַיְהִי
כָּל-אֱלֹהֵי נְאֻם-יְהוָה וְאֶל-זָה אֲבִיט אֶל-עֲנִי וְנִכְחַ
רוּחַ וְחָרָד עַל-דְּבָרַי : שׁוּחַט הַשּׁוֹר מִכָּה-אִישׁ
זֹבַח הַשֶּׁה עֲרָף כָּלֵב מַעֲלָה מִנְחָה דָם-חֲזִיר
מְזֻכָּר לְבָנָה מְבָרָךְ אֲזֶן גַּם-הִמָּה בְּחָרוּ בְּדַרְכֵיהֶם
וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נִפְשָׁם חִפְצָה : גַּם-אֲנִי אֶבְחַר
בְּתַעֲלָלֵיהֶם וּמְגֹרָתָם אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאִין
עֲוֹנָה דְבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבִאֲשֶׁר
לֹא-חִפְצָתִי בְּחָרוּ : שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה הַחֲרָדִים
אֶל-דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֵיכֶם שְׁנֵאֵיכֶם מְגִדִיכֶם לְמַעַן
שְׁמִי יִכְבֹּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׁוּ :

מלרע
מלעיל

קול

הפטרת שבת וראש חדש יד

קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם
גמול לאיביו : בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא
חבל לה והמליטה זכר : מי שמע כזאת מי
רצה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי
פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה :
האני אשכיר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני
המוליד ועצרתני אמר אלהיך : שמתו את
ירושלם וגילו כה כל אהביה שישו אתה
משוש כל המתאבלים עליה : למען התינקו
ושבעתם משר תנחמיה למען תמצו והתענגתם
מזיו כבודה : כי כה אמר יהוה הנני נוטה
אליה בנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים
וינקתם על צד הנשאו ועל ברבים תשעשעו :
כאיש אשר אמו תנחמו בן אנכי אנחמכם
ובירושלם תנחמו : וראיתם ויש לבכם
ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו : כי הנה יהוה באיש
יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערהו
בלהבי אש : כי באש יהוה נשפט ובחרבו את
כל בשר ורבו חללי יהוה : המתקדשים
והמטהרים אל הננות אתר אחד בתוך אכלי

אחת

הפטרת שבת ראש חדש

בְּשֵׁר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבֵר יִחַדּוּ יִסְפוּ נְאֻם-
יְהוָה : וְאַנְכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ
אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וְהַלְשִׁנוֹת וּבָאוּ וּרְאוּ אֶת-כְּבוֹדִי :
וְשָׁמְתִי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם אֶפְלִיטִים אֶל-
הַגּוֹיִם הַרְשִׁישׁ פּוֹל וְלוֹד מִשְׁבִּי קִשְׁתַּת תּוֹבֵל וַיּוֹן
הָאֵיִם הִרְחִקִים אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמִיעִי וְלֹא-
רָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת-כְּבוֹדִי בַגּוֹיִם : וְהִבִּיאוּ
אֶת-כָּל-אֲחֵיכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם אֲמִנְתָּה אֲלֵיהֶם לִירְוֹחַ
בְּסוּסִים וּבְרֶכֶב וּבְצַבִּים וּבַפָּרָדִים וּבְכֹרְכָרוֹת עַל
הַיָּם קִדְשֵׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כִּי אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּנְחָה בְּכָלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה :
וְגַם-מֵהֶם אֶקַּח לְכַהֲנִים לְלוֹיִם אָמַר יְהוָה : כִּי
כִּי אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לִפְנֵי נְאֻם-יְהוָה כִּן יַעֲמֵד
זְרַעְכֶם וְשִׁמְכֶם : וְהָיָה מְדֵי-חֲדָשׁ בְּחָרְשׁוֹ וּמְדֵי
שֶׁבֶת בְּשֶׁבְתוֹ יָבֹוא כָּל-בְּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי
אָמַר יְהוָה : וַיֵּצְאוּ וּרְאוּ בַפְּגָרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים
כִּי כִי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכָּבֵה וְהָיוּ
דְרָאוֹן לְכָל-בְּשָׂר :

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר יהוה :

ואם למחרתו ג"כ ראש חדש אומרים אהרית
ג"כ שני פסוקים אלו

וַיֹּאמֶר לְלוֹ יְהוֹנָתָן מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפְקְדָתָּ כִּי יִפְקֹד
מִזְשִׁבְּהָ :

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יְהִי וּבֵינֵינוּ
וּבֵינְךָ וּבֵין זְרַעֵי וּבֵין זְרַעֲךָ עַד-עוֹלָם :

הפטרה כשחל ראש חדש באחד בשבת
בשמואל א סימן כ

וַיֹּאמֶר לְלוֹ יְהוֹנָתָן מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפְקְדָתָּ כִּי יִפְקֹד
מִזְשִׁבְּהָ : וְשִׁלְשֶׁת הַיָּד מְאֹד וּבָאתְ אֶל-
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-נִסְתַּרְתָּ שָׁם בַּיּוֹם הַמַּעֲשֵׂה וַיִּשְׁכַּחְתָּ
אֵצֶל הָאֶבֶן הָאֵזוּל : וְאֲנִי שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִיִּים צָדָה
אוֹרָה לְשַׁלַּח-לִי לְמִטְרָה : וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת-הַנֶּעַר
לְךָ מֵצֵא אֶת-הַחֲצִיִּים אִם-אָמַר אֲמַר לְנֶעַר הִנֵּה
הַחֲצִיִּים מִמֶּנִּי וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאָה כִּי-שָׁלוֹם לְךָ וְאִין
דָּבָר חַי-יְהוָה : וְאִם-כֹּה אָמַר לְעֵלָם הִנֵּה הַחֲצִיִּים
מִמֶּנִּי וְהִלָּאָה לְךָ כִּי שִׁלַּחְךָ יְהוָה : וְהַדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה יְדוּרָה בֵּינֵינוּ וּבֵינְךָ עַד-
עוֹלָם

הפטרת מחר הדש

אל ק

עוֹרִים : וַיִּסְתֵּר דָּוִד בְּשֵׂדֶה וַיְהִי רֵחֶדְשׁ וַיָּשָׁב
הַמֶּלֶךְ עַל־הַלֶּחֶם לֵאמֹר : וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ עַל־
מוֹשְׁבוֹ בְּפַעַם וּ בְּפַעַם אֶל־מוֹשֵׁב הַקִּיר וַיִּקָּם
יְהוֹנָתָן וַיָּשָׁב אֲבִיָּר מִצֹּר שְׂאוֹל וַיִּפְקֹד מְקוֹם
דָּוִד : וְלֹא־דָבַר שְׂאוֹל מֵאִוְמָה בַּיּוֹם הַהוּא
כִּי אָמַר מִקְרָה הוּא בְלָתִי טָהוֹר הוּא כִּי־
לֹא־טָהוֹר : וַיְהִי מִמְחֲרַת הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּפְקֹד
מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
מִדָּוִד לֹא־בָא בֶן־יִשָּׁי גַם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם
אֶל־הַלֶּחֶם : וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל נִשְׂאֵל
נִשְׂאֵל דָּוִד מֵעַמְדֵי עַד־בֵּית לֶחֶם : וַיֹּאמֶר
שְׂלַחְנִי נָא כִּי זָבַח מִשְׁפָּחָה לָּנוּ בְּעִיר וְהוּא
צֹוֶה־לִּי אָחִי וְעָתָה אִם־מִצָּאתִי הֵן בְּעֵינַיִךְ
אִמְלִטָה נָא וְאַרְאֶה אֶת־אָחִי עַל־בֶּן לֹא־
בָּא אֶל־שְׂלַחַן הַמֶּלֶךְ : וַיִּחַר־אַף שְׂאוֹל כִּי־הוֹנְתָן
וַיֹּאמֶר לֹא בֶן־נְעוּרֹת הַמַּרְדּוֹת הֵלֵא יָדְעֹתִי
כִּי־בָחַר אֶתְּהָ לְבֶן־יִשָּׁי לְבִשְׂתֶךָ וּלְבִשְׂתֵי
עַרְוֹת אִמְךָ : כִּי כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן־יִשָּׁי
חַי עַל־הַיַּדְמָה לֹא חָכַן אֶתְּהָ וּמְלִכּוֹתֶיךָ
וְעָתָה שְׂלַח וְקַח אֹתוֹ אֵלַי כִּי בֶן־מָוֶת הוּא :
וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה

יִזְמַת

וימת מה עשה : ויטל שאול את החנית
 עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם
 אביו להמית את דוד : ויקם יהונתן
 מעם השלחן בחרוץ וקרא לכל ביום
 החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי
 הכלמו אביו : ויהי בבקר ויצא יהונתן
 השדה למועד דוד ונער קטן עמו : ויאמר
 לנער רץ מצא נא את החצים אשר
 אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי
 להעברו : ויבא הנער עד מקום החצי
 אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחי
 הנער ויאמר הלא החצי ממך והלא :
 ויקרא יהונתן אחי הנער מהרה חושה
 אל התעמד וילקט נער יהונתן את החצי
 ויבא אל אדניו : והנער לא ידע מאומה
 אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר : ויהי
 יהונתן את כליו אל הנער אשר לו
 ויאמר לו לך הביא העיר : הנער בא
 ודוד קם מאצל הנגב ויפלא לאפיו ארצה
 וישתחו שרש פעמים וישקרו איש את רעהו
 ויבכו איש את רעהו עד דוד הגהיל : ויאמר

החצים ק'

יהונתן

פרשת זכור

יהונתן לדרוד לך לשלום אשר נשבֵענו שנינו
אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה וביניך
ובין זרעי ובין זרעה עד-עולם :

פרשת מפטיח של שבת זכור

זכור את אשר-עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים : אשר קרה בדרך ויזנב בך כל-הנחשלים
אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים :
והיה בהניה יהוה אלהיך לך מכל-איביך מסביב
בארץ אשר יהוה-אלהיך נתן לך נחלה לרשתה
תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים לא
תשכח :

הפטרת פרשת זכור בשמואל א סימן טו

ויאמר שמואל אל-אל שאל אתי שלח יהוה
למשחה למלך על-עמו על-ישראל
ועתה שמע לקול דברי יהוה : כאן מתחילים האשכנזים
כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר-עשה
עמלק לישראל אשר-שם לו בדרך
בעלתו ממצרים : עתה לך והכיתה את-עמלק
והחרמתם את-כל-אשר-לו ולא תחמל עליו

והמתה

וְהִמָּתָה מֵאִישׁ עַד-אִשָּׁה מִעוֹלָל וְעַד-יוֹנֵק מִיָּטוֹר
וְעַד-שָׂה מִגָּמֶל וְעַד-חֲמוֹר : וַיִּשְׁמַע שְׁאוּל אֶת-
הָעַם וַיִּפְקְדֵם בַּטְּלָאִים מֵאַתְיָם אֵלֶיךָ רִגְלֵי
וְעֵשֶׂרֶת אֲלָפִים אֶת-אִישׁ יְהוּדָה : וַיָּבֹא שְׁאוּל
עַד-עִיר עֲמֶלֶק וַיִּרְבַּ בְּנֶחֱל : וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל-
הַקִּינִי לָכוּ סֵרוּ רְדוּ מִתּוֹךְ עֲמֶלֶקִי פֶן-אֶסְבֶּךָ עִמּוֹ
וְאַתָּה עֲשִׂיתָה חֶסֶד עִם-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְוֹתָם
מִמִּצְרַיִם וַיִּסֶר קִינִי מִתּוֹךְ עֲמֶלֶק : וַיָּדַע שְׁאוּל
אֶת-עֲמֶלֶק מִחֻילָה בּוֹאֵף שׁוֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
מִצְרַיִם : וַיַּחֲפֹשׂ אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ-עֲמֶלֶק חַי וְאֶת-
כָּל-הָעַם הַהָרִים לְפִי-חָרֶב : וַיַּחְמַל שְׁאוּל וְהָעַם
עַל-אַגַּג וְעַל-מִיטֵב הַצֹּאן וְהַבָּקָר וְהַמִּשְׁנֵיִם וְעַל-
הַבָּרִים וְעַל-כָּל-הַטּוֹב וְלֹא אָבֹו הַחֲרִימִם וְכָל-
הַמְּלָאכָה נִמְכְּזָה וְנָמַם אַתָּה הַחֲרַיְמוּ : וַיְהִי
דְבַר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל לֵאמֹר : נִחַמְתִּי כִי-
הִמְלַכְתִּי אֶת-שְׁאוּל לְמֶלֶךְ כִּי-שָׁב מֵאַחֲרַי וְאֶת-
דְּבָרִי לֹא הִקִּים וַיַּחֲרַ לְשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל-יְהוָה
כָּל-הַלַּיְלָה : וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לְקַרְאֵת שְׁאוּל
בַּבֶּקֶר וַיִּגַּד לְשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא-שְׁאוּל חֶבְרֹנֶת
וְהִנֵּה מֹצִיב לוֹ יָד וַיִּסֹּב וַיַּעֲבֹד וַיִּרַד הַגִּלְגָּל : וַיָּבֹא
שְׁמוּאֵל אֶל-שְׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁאוּל בָּרוּךְ אַתָּה

הפטרת פרשת זכור

לִיהוֹהֵהּ הַקִּימֹתִי אֶת־דְּבַר יְהוָה : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
וַיְהִי קוֹל־הַצֶּאֱזֵן הוֹדָה בְּאָזְנִי וְקוֹל הַבְּקָר אֲשֶׁר
אָנֹכִי שֹׁמֵעַ : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל מֵעַמְלֵקִי הַבִּיאֹם
אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל־מִיטֵב הַצֶּאֱזֵן וְהַבְּקָר לְמַעַן
זָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת־הַיּוֹתֵר הַחֲרָמְנוּ : וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל־שְׂאוֹל הֲרָף וְאֶגִּידָה לְךָ אֵת אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלַּיְלָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ דְּבַר : וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל הֲלוֹא אִם־קָטַן אֶתָּה בְּעֵינַיִךְ דָּאֵשׁ שְׂבָטִי
יִשְׂרָאֵל אֶתָּה וַיִּמְשַׁחֶךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל :
וַיִּשְׁלַחֶךָ יְהוָה בְּדַרְךְךָ וַיֹּאמֶר לְךָ וְהַחֲרַמְתָּה אֶת־
הַחֲטָאִים אֶת־עַמְלֵק וְגַל־חֲמַת בּוֹ עַד־כְּלוּתָם
אֲתָם : וְלָמָּה לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְהִתְעַטַּ
אֶל־הַשָּׁלָל וְהִתְעַשׂ דָּרַע בְּעֵינַיִךְ יְהוָה : וַיֹּאמֶר
שְׂאוֹל אֶל־שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה
וְאַלְךָ בְּדַרְךְךָ אֲשֶׁר־שָׁלַחְנִי יְהוָה וְאֵבִיא אֶת־אֲנִי
מֶלֶךְ עַמְלֵק וְאֶת־עַמְלֵק הַחֲרַמְתִּי : וַיִּקַּח הָעָם
מִהַשָּׁלָל צֹאן וּבָקָר דְּאִשִּׁית הַחֲרָם לְזָבַח לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּגִלְגָל : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַחֲפֹץ לַיהוָה
בְּעֵלּוֹת וּזְבָחִים כְּשֹׁמֵעַ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה שֹׁמֵעַ
מִזְבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב מֵהֲלֵב אֵילִים : כִּי חֲטָאת
קָסָם קָרִי וְאֹזֶן וְתַרְפִּים הַפְּצֵר יַעַן מָאִסְתָּ אֶת־

דבר

הפטרות פרשת זכור יח

דבר יהוה וימאסה ממלך : ויאמר שאול אל--
 שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת
 דברך כי יראתי את העם ואשמע בקולם :
 ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה
 ליהוה : ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב
 עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסה יהוה
 מהיות מלך על ישראל : ויסב שמואל ללכת
 ויחזק בכנף מעילו ויקרע : ויאמר אליו שמואל
 קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום
 ונתנה לרעה הטוב ממך : וגם נצח ישראל לא
 ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם : ויאמר
 חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד
 ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך :
 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה :
 ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק
 וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן קר כד-
 המות : ויאמר שמואל באשר שכלה נשים
 חרבך בן תשכל מששים אמך וישם שמואל
 את אגג לפני יהוה בגלגל : וילך שמואל הדמותה
 ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול :

פרשת פרה

פרשת של שבת פרה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר
אל בני ישראל ויקחו אליהם פרה אדמה
התמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה
עליה על : ונתתם אותה אל אלעזר הכהן
והוציא אותה אל מחוץ למחנה ושתת
אתה לפניו : ולקח אלעזר הכהן מדמה
במצבצבו והזה אל נכח פני אהל מועד
מדמה שבע פעמים : ושרף את הפרה לעיניו
את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרה
שרף : ולקח הכהן עין ארו ואזוב ושני
חולצות והשליך אל תוך שרפת הפרה : וכבס
בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה וטמא הכהן עד הערב : והשרף אתה
יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
עד הערב : ואסף איש טהור את אפר הפרה
והניח מחוץ למחנה במקום טהור והייתה
לעדות בני ישראל למשמרת למי נדה
חטאת הוא : וכבס האסף את אפר הפרה את
בגדיו וטמא עד הערב והייתה לבני ישראל
ולגר

וְלִגְדֵי הַגֵּד בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם : הַנִּגְעַת בְּמֵת
 לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמְאָ שִׁבְעַת יָמִים : הוּא
 יִתְחַטֵּא־כּוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 יִטָּהַר וְאִם־לֹא יִתְחַטֵּא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטָּהַר : כָּל־הַנִּגְעַת בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ
 הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכַּן
 יְהוָה טָמְאָ וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל
 כִּי מִי נִדָּה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמְאָ יִהְיֶה עוֹד טָמְאָתוֹ
 כּוּ : זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֵהָל כָּל־הַבָּא
 אֶל־הָאֵהָל וְכָל־אִשֶׁר בְּאֵהָל יִטָּמְאָ שִׁבְעַת יָמִים :
 וְכָל־כְּלֵי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין צִמִּיד פְּתוּל עָלָיו
 טָמְאָ הוּא : וְכָל־אֲשֶׁר־יִגַע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלָל־
 חֶרֶב אִו בְּמֵת אִו־בְּעַצֵּם אָדָם אִו בְּקִבְרֵי יִטָּמְאָ
 שִׁבְעַת יָמִים : וְלָקַחוּ לַטָּמְאָ מֵעֵפֶר שַׂרְפָּת
 הַחֲטָאֹת וְנָתַן עָלָיו מֵיִם חַיִּים אֶל־כְּלֵי : וְלָקַח
 אִזּוֹב וְטָבַל בְּמַיִם אִישׁ טָהוֹר וְהוֹרָה עַל־הָאֵהָל
 וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנֶּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הֵיוּ־שָׁם
 וְעַל־הַנִּגְעַת בְּעַצֵּם אִו בַּחֲלָל אִו בְּמֵת אִו בְּקִבְרֵי :
 וְהוֹרָה הַטָּהוֹר עַל־הַטָּמְאָ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וְחִטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכַבֵּם בַּגִּדִּי
 וּבַחִיץ בְּמַיִם וְטָהַר בְּעֵרֶב : וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִטָּמְאָ
 וְלֹא

פרשת פרה

וְלֹא יִתְחַפֵּא וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ
הַקֹּהֵל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נִדָּה לֹא--
זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא : וְהִיְתָה לָהֶם לַחֲקֹת
עוֹלָם וּמִזֶּה מִי־הַנִּדָּה יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְהִנְגִיעַ בְּמִי
הַנִּדָּה יִטְמֵא עַד־הָעֶרֶב : וְכֹל אֲשֶׁר־יִגַע־בוֹ
הַטָּמֵא יִטְמֵא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעָת הַטָּמֵא עַד--
הָעֶרֶב :

הפטרת פרשת פרה ביחזקאל סימן לו

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם בֵּית
יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־אֲדָמָתָם וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ
בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם כְּטִמְאֹת הַנִּדָּה הִיְתָה דַרְכָּם
לִפְנָי : וְאֲשַׁפֵּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ
עַל־הָאָרֶץ וּבִגְלוֹלֵיהֶם טָמְאוּהָ : וְאֶפְיֵן אוֹתָם
בְּגוֹיִם וַיִּזְרוּ בְּאֲרָצוֹת כְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם שִׁפְטֵתִים :
וַיָּבֹאוּ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיְחַלְלוּ אֶת־שֵׁם
קֹדְשִׁי בְּאֵמֹר לָהֶם עִם־יְהוָה אֱלֹהֵי וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ :
וְאֶחָמֶל עַל־שֵׁם קֹדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה : לָכֵן אֵמֹר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית
יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קֹדְשִׁי אֲשֶׁר חָלְלוֹתֶם בְּגוֹיִם
אֲשֶׁר

הפטרת פרשת פרה

כ

אֲשֶׁר-בָּאתֶם שָׁם : וְקִדַּשְׁתִּי אֶת-שְׁמִי הַגָּדוֹל
 הַמְחַלֵּל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חָלַלְתֶּם בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם
 כִּי-אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדִּישִׁי בְכֶם
 לְעֵינֵיכֶם : וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם מִן-הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי
 אֶתְכֶם מִכָּל-הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-
 אֶרֶץ-כְּנָעַן : וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וְנִתְהַדְּתֶם
 מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם :
 וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם
 וְהִסַּרְתִּי אֶת-לֵב הָאֵפֶן מִבְּשַׁרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב
 בָּשָׂר : וְאֶת-רוּחִי אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת
 אֲשֶׁר-בְּהַקִּי הִלַּכְוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם :
 וַיֵּשְׁבֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם וְהָיִיתֶם לִי
 לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים : וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם
 מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל-הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אֹתוֹ
 וְלֹא-אֲתֵן עֲלֵיכֶם דָּעָב : וְהַרְבִּיתִי אֶת-פְּרֵי הָעֵץ
 וְתִנוּבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-תִקְחוּ עוֹד חֲרָפֹת
 דָּעָב בַּגּוֹיִם : וְזָכַרְתֶּם אֶת-דַּרְכֵיכֶם הַרְעִים
 וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-טוֹבִים וּנְקֻטוֹתֶם בַּפְּנֵיכֶם עַל
 עוֹנֵהיכֶם וְעַל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם : לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי-
 עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה יוֹדֵעַ לָכֶם בּוֹשׁוֹ וְהַבְּלִמוֹ
 מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל : כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

ביום

הפטרת פרשת פרה

ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתני את-
הערים ונבנו החרבות : והארץ הנשמה תעבד
תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר : ואמרו
הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים
החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו :
וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני
יהוה בניתני הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה
דברתי ועשיתי : כאן מסימין הספרדים

בה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל
לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם : כצאן
קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי
אני יהוה :

פרשת של שבת החדש

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר : החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון
הוא לכם לחדשי השנה : דברו אל כל עדת
ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש
שה לבית אבתו שנה לבית : ואם ימעט הבית
מהיות משה ולקה הוא ושכניו תקרב אל ביתו
במכסת

במכסת נפשית איש לפי אכלו חכמו על-השה :
 שנה חמים זכר בן-שנה יהיה לכם מן-הבבשים
 ומן-העצים תקחו : והיה לכם למשמרה עד
 ארבעה עשר יום לחדש הזה ושהטו אתו כל
 קהל עדת-ישראל בין הערבים : ולקחו מן-הדם
 ונתנו על-שתי המזוזות ועל-המשקוף על הבתים
 אשר-יאכלו אתו בהם : ואכלו את-הבשר בדילה
 הטהורה צלי-אש ומינות על-מדרים יאכלו : אל-
 תאכלו מלנו נא ובעל מביטל במים כי אם-צלי-
 אש ראשו על-פרעיו ועל-קרבו : ולא-תידו
 ממנו עד-בקר והנדר ממנו עד-בקר באש
 תשרפו : וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים
 בעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו
 בחפזון פסח הוא ליהוה : ועברתי בארץ מצרים
 בדילה הטהורה והביתי כל-בכור בארץ מצרים מאדם
 ועד-בהמה ובכל-אלהי מצרים אעשה שפטים
 אני יהוה : והיה הדם לכם לאת על הבתים
 אשר אתם שם וראיתי את-הדם ופסחתי עליכם
 ולא-יהיה בכם נגף למשחית בהלתי בארץ
 מצרים : והיה היום הזה לכם לזכרון
 וחגתם אתו חג ליהוה לדורותיכם תקת עולם

מלעיל

מלרע

הפטרת פרשת החדש

תִּחְגְּרוּ : שְׁבַעַת יָמִים מִצֹּת תֹאכְלוּ אֶךְ בַּיּוֹם
הָרֵאשׁוֹן תִּשְׁבְּתוּ שְׂאֵר מִבְּתִיכֶם כִּי וְכָל־אֲכַל חֶמֶץ
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרֵאשׁוֹן
עַד־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי : וּבַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
מִלְאָכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אֶךְ אֲשֶׁר יֹאכַל לְכָל־
נֶפֶשׁ הוּא לִבְרוּ יַעֲשֶׂה לָכֶם : וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמִּצְוֹת
כִּי בְעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־עַבְדֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם : בְּרֵאשׁוֹן בְּאֲרֻבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בְּעָרֵב הַתֹּאכְלוּ מִצֹּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֵשָׂרִים
לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב : שְׁבַעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמָּצֵא
בְּבִתְיֹכֶם כִּי וְכָל־אֲכַל מִחֻמָּצֹת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מֵעֵרַת יִשְׂרָאֵל בְּגֵר וּבְאִזְרַח הָאֶרֶץ :
כָּל־מִחֻמָּצֹת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל־מוֹשְׁבֵיכֶם
תֹאכְלוּ מִצֹּת :

הפטרת פרשת החדש ביחזקאל סימן מה

כָּל הָעַם הָאֶרֶץ יִהְיוּ אֶל־הַתְּרוֹמָה הַזֹּאת
לְנִשְׂיָא בְּיִשְׂרָאֵל : וְעַל־הַנְּשִׂיָא יִהְיֶה
הָעוֹלֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ בַּחֲגִים וּבַחֲדָשִׁים
וּבְשַׁבְּתוֹת

הפטרת פרשת ההדש כב

וּבְשַׁבָּתוֹת כָּל־מוֹעֲדֵי בַּיִת יִשְׂרָאֵל הֲוֹאֵ יַעֲשֶׂה
אֶת־הַחֲטָאֹת וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־
הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר בְּעֵד בַּיִת יִשְׂרָאֵל: בְּאֵן מִתְחִילֵין הַסְּפָרִים
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּרֵאשֹׁן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
תִּקַּח פֶּרֶךְ בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְהִטָּאת אֶת־
הַמִּקְדָּשׁ: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאֹת וְנָתַן אֶל־
מִזְוֹת הַבַּיִת וְאֶל־אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֲזָרָה לְמִזְבֵּחַ
וְעַל־מִזְוֹת שַׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית: וְכֵן תַּעֲשֶׂה
בְּשִׁבְעָה בַחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שִׁגְיָה וּמִפְּתֵי וּכְפָרָהֶם אֶת־
הַבַּיִת: בְּרֵאשֹׁן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם הַפֶּסַח חֹג שִׁבְעוֹת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל:
וְעֲשֶׂה הַנְּשִׂיא בַיּוֹם הַהוּא בְּעֵדוֹ וּבְעֵד כָּל־עַם
הָאָרֶץ פֶּר חֲטָאֹת: וְשִׁבְעַת יָמֵי־הַחֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה
לַיהוָה שִׁבְעַת פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים תְּמִימִים לַיּוֹם
שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחֲטָאֹת שַׁעִיר עֲזִים לַיּוֹם:
וּמִנְחָה אֵיפָה לֶכֶר וְאֵיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הַיֶּין
לְאֵיפָה: בְּשִׁבְעֵי בַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּחֹג
יַעֲשֶׂה כְּאֵלֶּה שִׁבְעַת הַיָּמִים כְּחֲטָאֹת כְּעוֹלָה
וּכְמִנְחָה וּכְשֶׁמֶן: כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה שַׁעַר
הַחֲצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנִי קָדִים יְהִי סָגוּר שְׁשֵׁרֶת
יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיב יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ

הפטרות ברשת החדש

יפתח : ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ
 זעמד על מזונות השער ועשו הכהנים את עולתו
 ואת שלמיו והשתחוה על מפתח השער ויצא
 והשער לא יסגה עד דיערב : והשתחוה עם
 הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים
 לפני יהוה : והעלה אשר יקריב הנשיא ליהוה
 ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים :
 ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו
 ושמן הזין לאיפה : וביום החדש פר בין בקר
 תמימים וששת כבשים ואיל תמימים יהיו :
 ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים
 כאשר תשיג ידו ושמן הזין לאיפה : ובבוא
 הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא :
 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא
 דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב
 והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא
 ישוב דרך השער אשר בא בו כי נבחנו יצאו :
 והנשיא בתוכם כבואם יבוא ובצאתם יצאו :
 ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר
 ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הזין
 לאיפה : וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או

יצא ק'

שלמים

הפטרת פרשת חרש כג

שְׁלָמִים נִרְבָּה לַיהוָה וּפָתַח לוֹ אֶת־הַשַּׁעַר הַפְּנִי
 קָדִים וַעֲשֵׂה אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו כַּאֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה בְיוֹם הַשַּׁבָּת וַיֵּצֵא וּסְגַר אֶת־הַשַּׁעַר אַחֲרֵי
 צֵאתוֹ : וּכְבֹשׁ בֵּין־שַׁנְתָּו הַיָּמִים תַּעֲשֶׂה עוֹלָה
 לַיּוֹם לַיהוָה בְּבִקְרַב בְּבִקְרַב תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ : וּמִנְחָה
 תַּעֲשֶׂה עָלָיו בְּבִקְרַב בְּבִקְרַב שְׁשִׁית הָאֵיפָה וְשֶׁמֶן
 שְׁלִישִׁית הַהֵינֶן לֶחֶם אֶת־הַסֶּלֶת מִנְחָה לַיהוָה חֲקוֹת
 עוֹלָם תָּמִיד : וַעֲשׂוּ אֶת־הַכֹּבֵשׁ וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־
 הַשֶּׁמֶן בְּבִקְרַב עוֹלֹת תָּמִיד : כֹּאן מְסִימֵי הַסְּפָרִים
 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי־יָתֵן הַנְּשִׂיאַ מִתְּנָה לְאִישׁ
 מִבְּנֵי נַחֲלָתוֹ הֵיאֵל לְבָנָיו תְּהִיָּה אַחֲזָתָם הֵיאֵל בְּנַחֲלָה :
 וְכִי־יָתֵן מִתְּנָה מִנַּחֲלָתוֹ לְאֶחָד מֵעַבְדָּיו וְהִיָּתָה לוֹ
 עַד־שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשָׁבַת לְנִשְׂיָא אֲךָ נַחֲלָתוֹ בְּנֵי
 לֵהֶם תְּהִיָּה : וְלֹא־יִקַּח הַנְּשִׂיאַ מִנַּחֲלָת הָעַם
 לְהוֹנֵתָם מֵאַחֲזָתָם מֵאַחֲזָתוֹ יִנָּחַל אֶת־בְּנֵי לְמַצֵּן
 אֲשֶׁר לֹא־יִפְצוּ עַמֵּי אִישׁ מֵאַחֲזָתוֹ :

יעשו ע'

ואם הוא שבת ור"ח אומרים אחריה פסוק ראשון ואחרון של הפטרת
 שבת ור"ח הכתובים לעיל ואם למחרתו ר"ח אומרים פסוק ראשון
 ואחרון של הפטרת מחר חרש הכתובים לעיל :

הפטרת שבת הגדול

הפטרת שבת הגדול בתרי עשר

במלאכי סימן ג

וְעַרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי
עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת : וְקִרְבָּתִי
אֵלֵיכֶם לְמִשְׁפַּט וְהֵייתִי וְעַד מִמָּהָר בְּמִכְשָׁפִים
וּבַמִּנְאֵפִים וּבַנְשָׁבָעִים לְשָׁקֵר וּבְעֹשֵׂי שְׂכָר
שָׂכִיר אֶל־מִנְהָ וַיִּתּוּם וּמִטִּי־גֵר וְלֹא יֵרְאוּנִי אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת : כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי וְאַתֶּם
בְּנֵי־יַעֲקֹב לֹא כִלִּיתֶם : לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סָרְתֶם
מִחֻקֵּי וְלֹא שָׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְאַמַּרְתֶּם בְּמָה נָשׁוּב : הֲיִקְבַּע
אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֹתִי וְאַמַּרְתֶּם בְּמָה
קִבְּעֵנוּךְ הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה : בְּמֵאֲדָה אַתֶּם
נִאָּרִים וְאַתִּי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כָּלּוֹ : הֲבִיאוּ
אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאוֹצָר וַיְהִי טָרֵף
בְּבֵיתִי וּבְחֻנּוּנֵי נָא בְּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־
לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת־אֲרְבֹּת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקֹתִי
לָכֶם בְּרֵכָה עַד־בְּלִי־דֵי : וְגַעַרְתִּי לָכֶם
בְּאֵכָל וְלֹא־יִשְׁחַת לָכֶם אֶת־פְּרֵי הָאֲדָמָה וְלֹא־
תִּשְׁבֹּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת :
וְאֲשֶׁרוּ

הפטרות שבת הגדול כד

וְאֶשְׂרוּ אֶתְכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־הָיָה אֲתֶם אֶרֶץ
חֶפְצִין אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : חֲזֹקוּ עָלַי וְדַבְּרִיכֶם
אָמַר יְהוָה וְאִמְרַתֶם מִה־נִּדְבַרְנוּ עֲלֵיךְ : אִמְרַתֶם
שׂוֹא עֲבַד אֱלֹהִים וּמִה־בָּצַע כִּי שָׁמְרָנוּ מִשְׁמֶרֶתוֹ
וְכִי הִלְכָנוּ קִרְרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת : וְעַתָּה
אֲנַחְנוּ מֵאֲשֵׁרִים וְדַיִם גַּם־נִבְנוּ עֲשֵׂי רַשְׁעָה גַם
בַּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלְטוּ : אִזּוּ נִדְבַרוּ יִרְאֵי יְהוָה
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכְרַת סֵפֶר
זְכוֹרָתוֹ לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שָׁמוֹ : וְהָיוּ לִי
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה
וַחֲמִלְתִּי עֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יַחֲמֵל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הָעֶבֶד
אֲתָנוּ : וּשְׁבַתְתֶם וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין
עֲבַד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ : כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא
בְּעַד כַּתְנוֹר וְהָיוּ כָל־יְדָיִם וְכָל־עֵשֶׂה רַשְׁעָה
קָשׁ וְלֹהֵט אַתֶּם הַיּוֹם הַזֶּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנָף : וּזְרָחָה לָכֶם
יִרְאֵי שָׁמַי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמִרְפֵּא בְּכַנְפֶיהָ וַיִּצְאֲתֶם
וּפִשְׁתֶּם כַּעֲגָלֵי מִרְבֵּק : וְעִסוּתֶם רַשְׁעִים כִּי־יִהְיוּ
אֶפְרַח תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : זָכְרוּ הַתּוֹרַת מִשְׁרָה עֲבָדֵי
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ בְּחֵרֵב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲקִים
וּמִשְׁפָּטִים

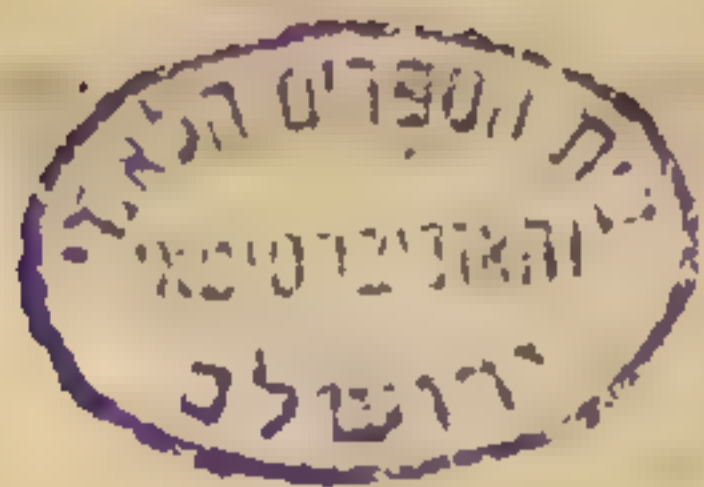
ו רבתי

הפטרת שבת הגדול

וּמִשְׁפָּטִים : הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי
הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְחֻהּ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא :
וְהַשֵּׁיב לֵב-אָבוֹת עַל-בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל-אָבוֹתָם
פֶּן-אָבּוֹא וְהִכִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חָרָם :

נוהגים לחזור זה הפסוק כדי לסיים בדבר טוב

הנח אנבי שלח לכם ארת אליה הנביא
לפני בוא יום " הגדול והנורא :

הספריה הלאומית
S 23 A 3622

זה ספר עזרת הסופר :

VOL.3 C.2

000202465317

W-X

0017

MAH

בית הספרים
הלאומי והאוניברסיטאי
ירושלים

JEWISH NATIONAL
AND UNIVERSITY LIBRARY
JERUSALEM

מתנת

הקהלות היהודיות בהולנד

לזכר קרבנות השואה

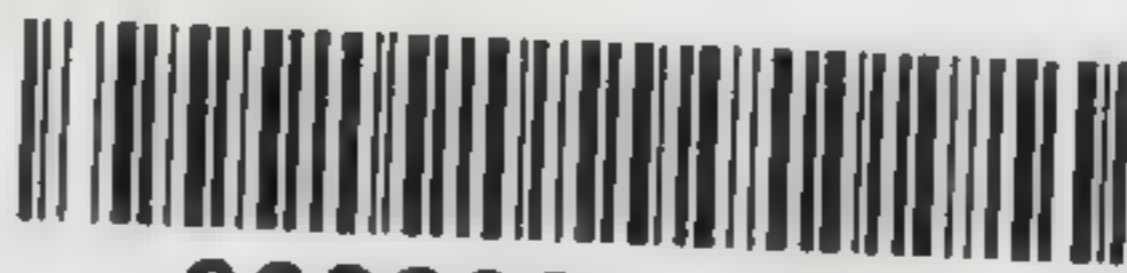
000202465195

הספריה הלאומית

S 23 A 3622

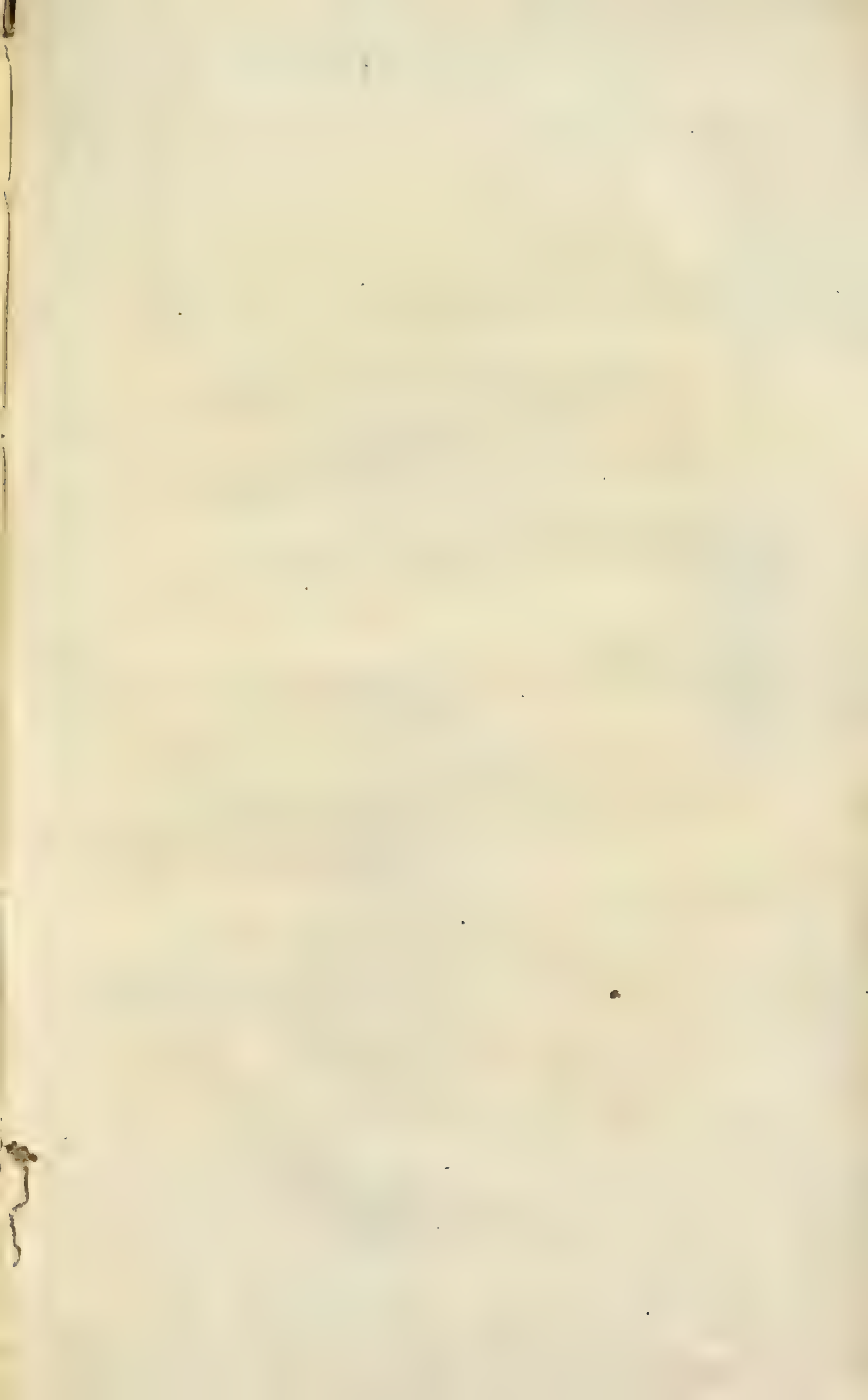
זה ספר עזרת הסופר :

VOL.4 C.2

000202465195

W-X

כתר תורה

זה ספר
עזרת הסופר
חמשה הומשי
תורה

תקן סופרים
ווי העמודים

עם הגהות אור תורה נכון הוא להגותנו
ול העתיק ממנו ספר תורת ה': עליו איך
להוכיח וממנו איך לגרוע: והמבדיל בין
קדש לחול עומד עליו בגליון: לעמוד
בפרץ על השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ על יד הגביר יהודה
פיזאנו ישראל: באמ שטרדם בשנת
שמע הקול יהודה ראל
עמו תביאנו לפק'

S 234 3622

IV

2006

296.332

~~26~~
~~4~~
2

ספר

במדבר

תקון סופרים

סדר פרשיות כל השנה

עם נקודות וטעמים

זהפטרות מסודרות בכל ספר וספר

מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו ווי העמודים (מלבר
בי"ה שמ"ו) עם ציון אותם שמות הקדש שהסופרים מספקים בהם
שצריך לקדשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
מחובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
שבת קדש והמפטיר בצורת כוכב להזהרת המעיין בו לקרוא
בספר תורה וגם בסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור הרפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS

Magno labore, & industria, accuratissimé correcti præ omnibus qui hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creati, 5527.

במדבר

לאחר שכתב הסופר סוף פ' כחקתי יניח ד' שיטות פנויות ויתחיל
ספר במדבר והטעם שהנחנו חלק שיעור ט"ז שיטות אלו כדי שיוכל
כל איש לכרוך כל ספר לברו ויבא ווי העמודים כתקונו :

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד א
באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר : שאו את ראש כל עדת
בני ישראל למשפתם לבית אבתם במספר
שמורת כל זכר לגלותם : מבין עשרים שנה
מב א י 42 ומעלה

במדבר

וּמַעֲלָה כָּל-יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם
 לְצַבְאָתָם אֹתָהּ וְאַהֲרֹן : וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ
 לַמִּטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית-אֲבֹתָיו הוּא : * וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאוּבֵן
 אֱלִיָּצוּר בֶּן-שִׁדִּיאוּר : לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן-
 צוּרִישָׁדִי : לִיהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב : לִישָׁשָׁר
 נַתַּנָּאֵל בֶּן-צוּעֵר : לְזַבּוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן-חֶלֶן : לְבִנְיָמִן
 יוֹסֵף לְאַפְרָיִם אֱלִישָׁמַע בֶּן-עַמִּירְהוּד לַמְנַשֶּׁה
 גַּמְלִיאֵל בֶּן-פְּדָהצוּר : לְלֵוִי אֲבִיָּדָן בֶּן-גִּדְעָנִי :
 לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישָׁדִי : לְאֲשֶׁר פְּגַעִיאֵל בֶּן-
 עֲבֶהֶן : לְגָד אֱלִיָּסָף בֶּן-דְּעוּאֵל : לְנַפְתָּלִי אַחִירָע
 בֶּן-עֵינָן : אֵלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם
 דְּאֲשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם : * וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בְשֵׁמוֹת : וְאֵת
 כָּל-הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
 וַיִּתְּלִדוּ עַל-מִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם בְּמִסְפַּר
 שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעֲלָה לְגַלְגָּלָהֶם :
 כִּי אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר
 סִינַי : *

קרואי ק

שני

כל

כָּל יֵצֵא צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דְאֹבְדֵי שֵׁשׁ
 וְאַרְבָּעִים אֵלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת : פ
 לְבָנֵי שְׁמֵעוֹן הַתּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית
 אֲבוֹתָם פְּקֻדֵיו בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגֻלְגֻלְתָּם כָּל
 זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֵצֵא צָבָא :
 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה שְׁמֵעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֵלֶף
 וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת : פ

לְבָנֵי גֵר הַתּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם
 בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל
 יֵצֵא צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גֵר הַמִּשָּׁה וְאַרְבָּעִים
 אֵלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים : פ
 לְבָנֵי יְהוּדָה הַתּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם
 בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֵצֵא
 צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים
 אֵלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת : פ

לְבָנֵי יִשְׂשָׁכָר הַתּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם
 בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה כָּל יֵצֵא
 צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יִשְׂשָׁכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים
 אֵלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת : פ

לְבָנֵי זְבוּלֹן הַתּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית
 אֲבוֹתָם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 מִבֶּן ב 2 42 וּמַעְלָה

כמדבר

וּמַעֲלָה כָּל יֵצֵא צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
וְבוֹלֵן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֵלֶּף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת : פ

לְבָנֵי יוֹסֵף לְבָנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית
אֲבוֹתָם בְּמִסְפַּר שִׁמּוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה
כָּל יֵצֵא צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים
אֵלֶּף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת : פ

לְבָנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם
בְּמִסְפַּר שִׁמּוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יֵצֵא
צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
אֵלֶּף וּמֵאוֹת : פ

לְבָנֵי בְנִימִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם
בְּמִסְפַּר שִׁמּוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יֵצֵא
צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה בְנִימִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים
אֵלֶּף וְאַרְבַּע מֵאוֹת : פ

לְבָנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם
בְּמִסְפַּר שִׁמּוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יֵצֵא
צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה דָן שְׁנַיִם וּשְׁשִׁים אֵלֶּף
וְשִׁבְעַת מֵאוֹת : פ

לְבָנֵי אֲשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבוֹתָם
בְּמִסְפַּר שִׁמּוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יֵצֵא

צבא

צבא : פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף
וחמש מאות :

פ

בני נפתלי תולדותם למשפחתם לבית אבותם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא : פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים
אלף וארבע מאות :

פ

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית
אבותיו היו : ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית
אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל : ויהיו כל הפקדים שש
מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות
וחמשים : והלויים למטה אבותם לא הותפקדו
בתוכם :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : אך את מטה לוי
לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל : ואתה הפקד את הלויים על משכן
העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה
ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו
וסביב למשכן יחנו : ובנסע המשכן יורידו
אתו הלויים ובחנות המשכן יקימו אתו הלויים

והזר

במדבר

וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵר : וַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל-
מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל-דָּגְלוֹ לְצַבְאוֹתָם : וְהַלּוּיִם יַחְנוּ
סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל-עֵדוּת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלּוּיִם אֶת-מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדוּת :
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה
בֶּן עֶשְׂרִי : *

פ

ב
שלושי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר : אִישׁ
עַל-דָּגְלוֹ בְּאֶתֶרֶת לְבֵית אֲבוֹתָם יַחְנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
מִנֶּגֶד סָבִיב לְאַהֲל־מוֹעֵד יַחְנוּ : וְהַחֲנִיִּים קִדְּמָה
מִזְרָחָה דָּגֵל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצַבְאוֹתָם וְנָשִׂיא
לְבְנֵי יְהוּדָה נִחְשׂוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב : וְצַבְאוֹ
וּפְקָדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת :
וְהַחֲנִיִּים עֲלָיו מִטָּה יִשָּׁשְׁבֵר וְנָשִׂיא לְבְנֵי יִשָּׁשְׁבֵר
נַתַּנָּאֵל בֶּן-צֹוֹעֵר : וְצַבְאוֹ וּפְקָדָיו אַרְבַּעַה
וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת : מִטָּה זְבוּלֹן
וְנָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן אֶלְיָאָב בֶּן-הֶלֶן : וְצַבְאוֹ
וּפְקָדָיו שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת :
כָּל-הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף
וְשִׁמּוֹנִים אֶלֶף וְשִׁשָּׁת־אֲלָפִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת
לְצַבְאוֹתָם רֵאשִׁיטָה יִסָּעוּ : *
מַחֲנֵה רְאוּבֵן הַתִּימָנָה לְצַבְאוֹתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי

ראובן

החזק

ראובן אליצור בן שדיאור : וצבאו ופקדיו
יששה וארבעים אלף וחמש מאות : והחונם
עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל
בן צורישרי : וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים
אלף ושלש מאות : ומטה גד ונשיא לבני גד
אליסף בן דעואל : וצבאו ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף ושיש מאות וחמשים : כל
הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד
וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם
ושנים יסעו : ונסע אהל מועד
מחנה הלוי בתוך המחנה כאשר יחנו בן יסעו
איש על ידו לדגליהם : ונסע דגל
מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני
אפרים אלישמע בן עמיהוד : וצבאו ופקדיהם
ארבעים אלף וחמש מאות : ועליו מטה מנשה
ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדרהצור :
וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים :
ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן
גדעני : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף
וארבע מאות : כל הפקדים למחנה אפרים
מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם
ושלשים

במדבר

וְשִׁלְשִׁים יָסְעוּ : ס
 דָּגַל מַחֲנֵה
 דָּן צָפְנָה לְצַבְאוֹתֵם וְנָשִׂיא לְבְנֵי דָן אַחֲיָעֶזֶר בֶּן־
 עַמִּישַׁדָּי : וַצָּבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף
 וְשִׁבְעַת מֵאוֹת : וְהַחֲנִים עָלָיו מֵמִטָּה אֲשֶׁר
 וְנָשִׂיא לְבְנֵי אֲשֶׁר פָּגְעִיאל בֶּן־עֶכְרָן : וַצָּבְאוֹ
 וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת :
 וּמֵמִטָּה נִפְתָּלִי וְנָשִׂיא לְבְנֵי נִפְתָּלִי אַחֲיָרַע בֶּן־
 עֵינָן : וַצָּבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
 וְאַרְבַּע מֵאוֹת : כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה דָן מֵאֵת אֶלֶף
 וְשִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשִׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרָנָה יָסְעוּ
 לְדֹגְלֵיהֶם : פ

אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבַיִת אֲבֹתָם כָּל־פְּקוּדֵי
 הַמַּחֲנֵה לְצַבְאוֹתָם שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים
 וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים : וְהַלְוִיִּם לֹא הִתְּפַקְדוּ
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
 בְּיַד־חֲנֹו לְדֹגְלֵיהֶם וּבֵן גָּסְעוֹ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל־
 בַּיִת אֲבֹתָיו : * פ

וְאֵלֶּה הַתּוֹלְדוֹת אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דְּבַר יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־אֶהֱרֹן
 הַבְּכֹר יַגְדִּי וְאֶבְיָהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר : אֵלֶּה
 שְׁמוֹת

ג
 דביעי

שְׁמוֹרַת בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר--
 מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן : וַיִּמַּת גִּדְבַּ וְאַבִּיהוּא לִפְנֵי
 יְהוָה בְּהִקְרַבְם אֲשֶׁר זָרָה לִפְנֵי יְהוָה בְּמִדְבַר
 סִינַי וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֹן אֶלְעָזָר וַאֲיִתָמָר
 עַל־פְּנֵי אֶהְרֹן אֲבִיהֶם : פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : הִקְרַב אֶת־מִטָּה
 לְוַי וְהִעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן וּשְׂרָרְתוּ
 אֹתוֹ : וּשְׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרְתוֹ וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת
 כָּל־הַעֲדוּתָה לִפְנֵי אֱהֹל מוֹעֵד לְעִבְדֵי אֶת־עֲבֹדַת
 הַמִּשְׁכָּן : וּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי אֱהֹל מוֹעֵד
 וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעִבְדֵי אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן :
 וְנָתַתָּה אֶת־הַלְוִיִּם לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו נְתוּנִים נְתוּנִים
 הַמָּה לֹו מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאֶת־אֶהְרֹן וְאֶת־
 בָּנָיו הַתְּפִקֵד וּשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנָּתָם וְהָזַר הַקָּרֵב
 יוֹמַת : פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : וְאַנִּי הִנֵּה לְקַחְתִּי
 אֶת־הַלְוִיִּם מֵתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר
 רַחֵם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם : כִּי לִי כָל־
 בְּכוֹר בְּיוֹם הַבְּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי
 לִי כָל־בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאֲדָם עַד־בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ
 אֲנִי יְהוָה : פ

במדבר

תמישי

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר
 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל
 זכר מבן חדש ומעלה תפקדם : ויפקד אתם
 משה על פי יהוה כאשר צוה : ויהיו אלה בני
 לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי : ואלה שמות
 בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי : ובני קהת
 למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל : ובני
 מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת
 הלוי לבית אבתם : לגרשון משפחת הלבני
 ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני :
 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
 ופקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות : משפחת
 הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה : ונשיא בית אב
 לגרשני אליסף בן לאל : ומשמרת בני גרשון
 באהל מועד המשכן והאהל מכסו ומסך פתח
 אהל מועד : וקלעי החיצר וארת מסך פתח
 החיצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת
 מיתריו לכל עבודתו : ולקהת
 משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת
 החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת
 הקהתי : במספר כל זכר מבן חדש ומעלה

שמנת

במדבר

קע

שְׁמֵנֹת אֲלֹפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת
הַקֹּדֶשׁ : מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־קֹהַת יַחֲנוּ עַל יַד הַמִּשְׁכָּן
הַיְמָנָה : וְנָשִׂא בֵּית־אֵב לְמִשְׁפַּחַת הַקֹּהַתִּי
אֲלֵי־צֶפֶן בֶּן־עֲזִיָּאל : וּמִשְׁמֶרֶתֶם הָאָרֶץ וְהַשְּׂלֶחֶן
וְהַמְּנָה וְהַמְּזַבְּחֹת וְכָל־הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ
בָהֶם וְהַמִּסְךָ וְכָל עֲבֹדָתוֹ : וְנָשִׂא נְשִׂאֵי הַלְוִי
אֶל־עֹזֵר בֶּן־אֲהֵרֹן הַכֹּהֵן פְּקֻדֹת שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת
הַקֹּדֶשׁ : לְמִדְרֵי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי וּמִשְׁפַּחַת
הַמּוֹשֵׁי אֱלֹהֵי הָעָם מִשְׁפַּחַת מְרָרִי : וּפְקֻדֵיהֶם
בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר מִבֶּן־חָדָשׁ וְזָמַעְלָה שְׁשֵׁת
אֲלָפִים וּמָאתַיִם : וְנָשִׂא בֵּית־אֵב לְמִשְׁפַּחַת
מְרָרִי צֹוּרִיאֵל בֶּן־אֶבְיָחִיל עַל יַד הַמִּשְׁכָּן
יַחֲנוּ צַפְנָה : וּפְקֻדֹת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קַרְשִׁי
הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחִיו וְעַמְדָּיו וְאִדָּנָיו וְכָל־כֵּלָיו
וְכָל עֲבֹדָתוֹ : וְעַמְדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאִדָּנֵיהֶם
וַיִּתְּרֶתֶם וּמִיתְרֵיהֶם : וְהַחֲנִים לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן
קִדְמָה לִפְנֵי אֹהֶל־מוֹעֵד מִזְרָחָה מִשְׁהוֹ וְאֲהֵרֹן
וּבָנָיו שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֵת : כָּל־פְּקוּדֵי
הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה
לְמִשְׁפַּחַתֶּם כָּל־זָכָר מִבֶּן־חָדָשׁ וְזָמַעְלָה שְׁנַיִם

א"ת מועד

נקוד על ואהרן

במרכה

ששי

וְעִשְׂרִים אֵלֶּף : * ס וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה פֶקֶד כָּל־בְּכֹר זְכוֹר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן־
 הָרִשׁוֹן וְעַד־הַאֲחֵר וְשָׂא אֶת מִסְפַּר שְׁמֹתָם : וּלְקַחְתָּ
 אֶת־הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל־בְּכֹר בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר
 בְּבֵהֶמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֹתוֹ אֶת־כָּל־בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי כָל־
 בְּכוֹר זְכוֹר בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן־הָרִשׁוֹן וְעַד־הַאֲחֵר
 לִפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וָעֶשְׂרִים אֵלֶּף שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְעִים
 וּמֵאֹתָיִם :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : קַח אֶת־הַלְוִיִּם
 תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת־בְּהֵמַת הַלְוִיִּם
 תַּחַת בְּהֵמַתם וְהָיוּ־לִי הַלְוִיִּם אֲנִי יְהוָה : וְאֵת
 פְּדוּיֵי הַשְּׁלֹשָׁה וְהַשְּׁבַעִים וְהַמֵּאֹתָיִם הָעֹדְפִים
 עַל־הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וּלְקַחְתָּ חֲמִשָּׁת
 חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים לַגִּלְגָּלֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ הַתְּקַח
 עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל : וְנִתְּתָהּ הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן
 וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי הָעֹדְפִים בָּהֶם : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת כֶּסֶף
 הַפְּדוּיִם מֵאֵת הָעֹדְפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם : מֵאֵת
 בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַח אֶת־הַכֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים
 וְשֹׁלֹשׁ מֵאוֹת וָאֵלֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ : וַיִּתֵּן מֹשֶׁה

את

במדבר - קעא

אֶת־כֶּסֶף הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר הִפְדוּיִם קִי
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : **נ**שְׂא
אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קְהָת מִתּוֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפַּחְתָּם
לְבֵית אֲבֹתָם : מִבְּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעַלָּה וְעַד
בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בָּא לְצַבָּא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד : זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי־קְהָת בְּאֹהֶל
מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים : וּבָא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּנִסְעֵי
הַמַּחֲנֶה וְהוֹרְדוּ אֵת פְּרֻכַת הַמָּסָךְ וְכִסּוּ־בָהּ
אֵת אֶרֶץ הָעֵדוּת : וּנְתַנוּ עָלָיו כֶּסֶף עוֹר תְּחָשׁ
וּפְרָשׁוֹ בְּגַד־כְּלִיל תְּכֵלֶת מְלֻמְעָלָה וְשָׁמוֹ
בְּדָיו : וְעַל־שְׁלַחַן הַפָּנִים יְפָרְשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת
וּנְתַנוּ עָלָיו אֶת־הַקְּעֹדֹת וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת־
הַמִּנְקִיֹּת וְאֵת קְשׁוֹת הַנְּסֹךְ וְלֶחֶם הַתָּמִיד עָלָיו
יִהְיֶה : וּפְרָשׁוֹ עֲלֵיהֶם בְּגַד תּוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ
אֹתוֹ בְּמַכְסֵה עוֹר תְּחָשׁ וְשָׁמוֹ אֶת־בְּדָיו : וְלִקְחוּ
בְּגַד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת־מְנֹרַת הַמָּאֹר וְאֶת־גִּרְתֵּיהָ
וְאֶת־מִלְקָחֶיהָ וְאֶת־מַהֲתִיבָהּ וְאֵת כָּל־כְּלֵי
שִׁמְנֵהָ אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ־לָהּ בָּרָהֶם : וּנְתַנוּ אֹתָהּ
וְאֶת־כָּל־כְּלֵיָהּ אֶל־מַכְסֵה עוֹר תְּחָשׁ וּנְתַנוּ עַל־
הַמוֹט : וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֶב יְפָרְשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת
וְכִסּוּ

במדבר

וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ אֶת־בְּדָיו :
 וְלָקְחוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַשָּׂרֵת אֲשֶׁר יִשְׂרָתוּ־בָם
 בְּקֹדֶשׁ וְנָהֲגוּ אֶל־בְּגַד הַתְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתָם
 בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ וְנָתְנוּ עַל־הַמּוֹט : וְדִשְׁנוּ
 אֶת־הַמְּזִבַּח וּפָרְשׂוּ עָלָיו בְּגַד אֲדָמָן : וְנָתְנוּ
 עָלָיו אֶת־כָּל־כְּלֵי אֲשֶׁר יִשְׂרָתוּ עָלָיו בָּהֶם
 אֶת־הַמַּחֲתֹת אֶת־הַמְּזִלְגֹת וְאֶת־הַיַּעֲיִם וְאֶת־
 הַמְּזִרְקֹת כָּל־כְּלֵי הַמְּזִבַּח וּפָרְשׂוּ עָלָיו כִּסּוּי
 עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׂמוּ בְדָיו : וְכִלְהָ אֶהְרֹן וּבָנָיו לְכַסֹּת
 אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַ הַמַּחֲנֶה
 וְאַחֲרָיִם כִּן יָבֹאוּ בְנֵי־קָהָת לְשֵׂאת וְלֹא־יָגִעוּ אֶל־
 הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֱלֹהֵה מִשְׁנֵא בְנֵי־קָהָת בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד : וּפְקֻדֹת אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן שֹׁמֵן
 הַמְּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֹׁמֵן
 הַמִּשְׁחָה פְּקֻדֹת כָּל־הַמִּשְׁכָּן וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ
 וּבְכֻלּוֹ :

פ

צפטיור

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר : אֵל־
 הַתְּכֵרִיתוּ אֶת־שֵׁבֶט מִשְׁפַּחַת הַקָּהָתִי מִהַתּוֹךְ
 הַלְוִיִּם : וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמָתוּ
 בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶהֱרֹן וּבָנָיו
 יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְאֵל־

משאו

קעב

נשא

בִּישָׂאוֹ : וְלֹא יָבִיאוּ לְרֵאוֹת כְּבָלֶיךָ אֶת־הַקֹּדֶשׁ
וּבְמִתּוֹ : פ פ פ

P.35. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : נָשָׂא אֶת־רֵאשׁ בְּנֵי
גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבוֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם : מִבֶּן
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד
אוֹתָם כָּל־הַבָּא לְצַבָּא לְעֵבֶד עֲבֹדָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וְזֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרִישִׁי
לְעֵבֶד וּלְמִשָּׁא : * וְנָשָׂאוּ אֶת־יְרִיעֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד מִכִּסֵּהוּ וּמִכִּסֵּה הַתְּחָשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו
מִלְמַעְלָה וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְאֶת־
קַלְעֵי הַחֲצֵר וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח שַׁעַר הַחֲצֵר אֲשֶׁר
עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מִיִּתְרֵיהֶם
וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם
וְעָבְדוּ : עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי
הַגֵּרִישִׁי לְכָל מִשָּׁאם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם
עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמַרְתָּ אֶת כָּל־מִשָּׁאם : וְזֹאת עֲבֹדַת
מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרִישִׁי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמַרְתָּם
כִּי־אֵיתָמָר בֶּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן : * ס בְּנֵי
מִדְרֵי לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית־אֲבוֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם : מִבֶּן
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹדֵם
כָּל־הַבָּא לְצַבָּא לְעֵבֶד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד :

וזאת

נשא

וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל
 מועד קרשי המשכן ובדיחיו ועמודיו ואדניו :
 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם
 לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את
 כלי משמרת משאם : זאת עבדת משפחת
 בני מרדי לכל עבדתם באהל מועד ביד איהתמר
 בן אהרן הכהן : * ויפקד משה ואהרן ונשיאי
 העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית
 אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל
 מועד : ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע
 מאות וחמשים : אלה פקודי משפחת הקהתי
 כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
 על פי יהוה ביד משה : ם ופקודי
 בני גרשון למשפחתם ולבית אבתם : מבן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה
 כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו
 פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים
 ויש מאות ושלשים : אלה פקודי משפחת
 בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד
 משה ואהרן על פי יהוה : ופקודי משפחת בני
 מרדי

שני

מִרְרֵי לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם : מִכֵּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וּמֵעֵלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא
לְצִבְאָה לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד : וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם
לְמִשְׁפַּחְתָּם שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִים : אֵלֶּה
פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְרֵי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה : כָּל־הַפְּקוּדִים
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשְׂיָאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחְתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם : מִכֵּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וּמֵעֵלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא
לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וְעֲבֹדַת מִשְׁאָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד :
וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וַחֲמִשָּׁת מֵאוֹת
וּשְׁמֹנִים : עַל־פִּי יְהוָה פָּקַד אֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה אִישׁ
אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מִשְׁאָאוֹ וּפְקוּדֵי אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : *

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : צִו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלְחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צְרוּעַ וְכָל־זָב וְכָל טָמֵא
לְנֶפֶשׁ : מִזְכֹּר עַד־גִּקְבָּה תִּשְׁלְחוּ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
תִּשְׁלְחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי
שֹׁכֵן בְּתוֹכָם : וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ אֹתָם
אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֶּן
עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל :

פ

ה
שלישי

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני
 ישראל איש אל-אשה כי יעשו מכל-חטאת
 האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא :
 והתודו את-חטאתם אשר עשו והשיב את-
 אשמו בראשו והמישרתו יכף עליו ונתן לאשר
 אשם לו : ואם-אין לאיש גאל להשיב האשם
 אליו האשם המושב ליהודה לכהן מלבד איל
 הכפרים אשר יכפר בו עליו : וכל-תרומה לכל-
 קדשי בני-ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה :
 ואיש את-קדשיו לו יהיו איש אשר-יתן לכהן
 לו יהיה :

פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני
 ישראל ואמרת אליהם איש איש כי-תשטה
 אשתו ומעלה בו מעל : ושכב איש ארסה
 שכבת-זרע ונעלם מעיני אשה ונסתרה והיא
 נטמאה ועד אין בָּהּ והוא לא נתפשה : ועבר
 עליו רוח-קנאה וקנא את-אשתו והוא נטמאה
 או-עבר עליו רוח-קנאה וקנא את-אשתו והיא
 לא נטמאה : והביא האיש את-אשתו אל-הכהן
 והביא את-קרבתה עליה עשירת האיפה קמה
 שערים לא-יצק עליו שמן ולא-יתן עליו לבנה

כי

כִּי מִנְחַת קִנְיָת הוּא מִנְחַת זְכוּרֹן מִזְכֵּרַת עֵוֹן :
 וְהַקְרִיב אֹהֶה הַכֹּהֵן וְהִעֲמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה :
 וּלְקַח הַכֹּהֵן מִיַּם קֹדְשִׁים בְּכֵלֵי חָרֶשׁ וּמִן־הָעֶפְרָי
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן
 אֶל־הַמֵּים : וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה לִפְנֵי
 יְהוָה וּפָרַע אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל־כַּפֵּיהָ
 אֶת מִנְחַת הַזְכוּרֹן מִנְחַת קִנְיָת הוּא וּבִיד
 הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים הַמֵּאֲרָרִים : וְהִשְׁבִּיעַ
 אֹהֶה הַכֹּהֵן וַאֲמַר אֶל־הָאִשָּׁה אִם־לֹא עָכַב
 אִישׁ אֹתְךָ וְאִם־לֹא שָׁטִית טַמְאָה תַחַת אִישׁ
 הַנָּקִי מֵמֵי הַמָּרִים הַמֵּאֲרָרִים הָאֵלֶּה : וְאֵת כִּי
 שָׁטִית תַּחַת אִישׁ וְכִי נִטְמְאַת וְנָתַן אִישׁ בָּךְ
 אֶת־שִׁבְעָתוֹ מִבְּלַעַד־י אִישׁ : וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן
 אֶת־הָאִשָּׁה בְּשִׁבְעַת הָאֵלֶּה וַאֲמַר הַכֹּהֵן לְאִשָּׁה
 יִתֵּן יְהוָה אֹתְךָ לְאֵלֶּה וּלְשִׁבְעָה בְּתוֹךְ עַמְּךָ
 בָּתַת יְהוָה אֶת־יָרְכֶךָ נִפְלֹת וְאֶת־בְּטֶנְךָ צָבָה :
 וּבָאוּ הַמֵּים הַמֵּאֲרָרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיָן לְצַבּוֹת
 כֶּטֶן וְלִנְפִיל יָרֵךְ וַאֲמַרְהָ הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן :
 וְכָתַב אֶת־הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בְּסֵפֶר וּמָחָה אֶל־
 מֵי הַמָּרִים : וְהִשְׁקֶה אֶת־הָאִשָּׁה אֶת־מֵי הַמָּרִים
 הַמֵּאֲרָרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמֵּים הַמֵּאֲרָרִים לְמָרִים :

נשא

וּלְקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקִּנְיָאֵת
וְהִנִּיף אֶת־הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ : וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־
אֻזְבָּרֹתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאַחַר יִשְׁקָה אֶת־
הָאִשָּׁה אֶת־הַמַּיִם : וְהִשְׁקָה אֶת־הַמַּיִם וְהִיִּתְהָה
אִם־נִטְמָאָה וְהִתְמַעַל מֵעַל בְּאִישָׁהּ וְכָאוּ כֹה
הַמַּיִם הַמְאֻרָדִים לְמַיִם וְצִבְתָּהּ בְּטָנָה וְנִפְלְתָה
יִרְכָּה וְהִיִּתְהָה הָאִשָּׁה לְאֵלֶּה בְּקִרְבַּ עֲמָה : וְאִם־
לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטִהַרָה הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה
זָרַע : זֹאת תּוֹבֵת הַקִּנְיָאֵת אֲשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה
תִּהְיֶה אִישָׁה וְנִטְמָאָה : אִו אִישׁ אֲשֶׁר תִּעְבֹּר
עָלָיו רוּחַ קִנְיָאָה וְקִנְיָ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד אֶת
הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה לָּהּ הַכֹּהֵן אֶת־כָּל־
הַתּוֹרָה הַזֹּאת : וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעֹז וְהָאִשָּׁה
הַהוּא תִשָּׂא אֶת־עוֹנָהּ : פ

וּוּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִו־אִשָּׁה כִּי
יִפְלֹא לְגֵדֵל גֵּדֵר גֹּזֵר לְהֹזִיר לַיהוָה : מִיָּז וְשִׁכַּר
וְזִיר חֶמֶץ יָיִן וְחֶמֶץ שִׁכָּר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל־מִשְׁרַת
עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לַחִים וַיִּבְשִׂים לֹא
יֹאכַל : כָּל יְמֵי נִזְרוֹ מְכַלֵּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגִּפְזֵן

היין

היין מהרצנים ועד זג לא יאכל : כל ימי נדר
נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאות
הימם אשר יזיר ליהיה קדש יהיה גדל פרע
שער ראשו : כל ימי הזירו ליהיה על נפש
מת לא יבא : לאביו ולאמו ולאחיו ולאחותו לא
יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו :
כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה : וכי ימורת
מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלה
ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו :
וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה
אל הכהן אל פתח אהל מועד : ועשה הכהן
אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר
חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא :
והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו
לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו :
וזאת תורת הנזיר ביום מלאות ימי נזרו יביא
אתו אל פתח אהל מועד : והקריב את קרבנו
ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה
וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל
אחד תמים לשלמים : וסל מצות סלת חלת
בלולת בשמן ורקיקי מצות משתים בשמן
ומנחתם

נשא

ומנחתם ונסכיהם : והקריב הכהן לפני יהוה
 ועשה את הטאתו ואת עלתו : ואת האיל
 יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות
 ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו : וגלח
 הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח
 את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר
 תחת זבח השלמים : ולקח הכהן את הזרע
 בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל
 ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחד
 התגלתו את נזרו : והניף אותם הכהן ותנופה
 לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה
 ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין :
 זאת תורת הנזיר אשר ירד קרבנו ליהוה על-
 נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ירד
 בן יעשה על תורת נזרו : פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
 ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
 אמור להם : ׀
 וישמרך ׀ ׀
 ויחנך : ׀
 אליך וישם לך שלום : ׀

פרשת
 יום א'
 של
 הגובה

את

נשא

קעו

אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי
אֲבָרְכֶם : * ס וַיְהִי כִּי־זָם כָּל־זֶה
מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ
אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו
וַיִּמָּשְׁחֵם וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם : וַיִּקְרְיֵבוּ נְשֵׂי־אֵי יִשְׂרָאֵל
רְאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם הֵם נְשֵׂי־אֵי הַמִּטָּה הֵם
הַעֲמִידִים עַל־הַפְּקָדִים : וַיָּבִיאוּ אֶת־קַרְבָּנָם
לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלוֹת צֹב וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵת בָּקָר
עֲגֻלָּה עַל־שְׁנֵי הַנְּשָׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרְיֵבוּ
אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר : קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי
עֲבֹדָתוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגֻלוֹת וְאֶת־הַבָּקָר
וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם : אֵת ׀ שְׁתֵּי הָעֲגֻלוֹת
וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרֶשׁוֹן כְּפִי
עֲבֹדָתָם : וְאֵת ׀ אַרְבַּע הָעֲגֻלוֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת
הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד
אִיחָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן : וּלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי־
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכֹהֵן יִשְׂאֵלוּ : וַיִּקְרְיֵבוּ
הַנְּשָׂאִים אֵת הַנְּכִיחַ הַמִּזְבֵּחַ כִּי־זָם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ
וַיִּקְרְיֵבוּ הַנְּשֵׂאִים אֶת־קַרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
וַיֹּאמֶר

ז
רביעי

נשא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קַרְבָּנְכֶם לַחֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ : * ס וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם

חמישי

הָרִאשׁוֹן אֶת־קַרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמִטְרָה
יְהוּדָה : וְקַרְבָּנוֹ קְעֵרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם : מִלְּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֶאָה קְטֹרֶת :
פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־
שָׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וְלִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים בְּבָקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קַרְבַּן
נְחֹשֶׁן בֶּן־עַמִּינָדָב : פ

פרשת יום
כ' של
חגובה

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הַקְּרִיב נִתְּנָאֵל בֶּן־צוּעַר נְשִׂיא
יִשָּׁשְׁכָר : הַקְּרִיב אֶת־קַרְבָּנוֹ קְעֵרֶת כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם :
מִלְּאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף
אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מֵלֶאָה קְטֹרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־
בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה :
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים

בקר

קעז

נשא

בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶהְדָּרִים חֲמִשָּׁה
כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתִנְאֵל בֶּן־
צוּעֵר :

פ

פרשת
יוסג' של
חנוכה

בְּיוֹם הַשְּׂרִיטֵי נָשִׂיא לְבָנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב
בֶּן־חֵלֶן : קָרְבָּנוֹ קַעֲרֹת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אַחַד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֵׁקֶל בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה
זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֹת : פֵּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל
אֶחָד כִּבְשִׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וְלִזְבַּח הַשָּׁלָמִים בְּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶהְדָּרִים חֲמִשָּׁה
כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־
חֵלֶן :

פ

פרשת
יוסד' של
חנוכה

בְּיוֹם הַרְבִּיעֵי נָשִׂיא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־
שָׂדִיאֹור : קָרְבָּנוֹ קַעֲרֹת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אַחַד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֵׁקֶל בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
מִלֵּאָה קִטְרֹת : פֵּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁ־
אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת :

מה א י 45 ולזבת

נשא

וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּבָקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַּן אֱלִיצֹר בֶּן־שָׂדִיאוֹר : פ
 בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבְנֵי שִׁמְעוֹן שֶׁל־מִיֵּאֵל
 בֶּן־צֹרֵי־שָׂדֵי : קָרְבָּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
 שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם : מִלֵּאִים סֵלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה
 זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֹת : פֵּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל
 אֶחָד כִּבְשִׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה : שְׁעִיר־
 עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת : וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּבָקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שֶׁל־מִיֵּאֵל בֶּן־
 צֹרֵי־שָׂדֵי : * פ

פרשת
 יוסה של
 חנוכה

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבְנֵי גַד אֱלִיכָף בֶּן־דְּעוּאֵל :
 קָרְבָּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם : מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה
 קִטְרֹת : פֵּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁ־אֶחָד
 בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה : שְׁעִיר־עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת :
 וּלְזִבַּח

ששי
 פרשת
 יוסה של
 חנוכה

נשא

קעח

ולזבח השלמים בקר שנים אילם המשנה
ערתים המשנה כבשים בני שנה המשנה
זה קרבן אליסף בן דעואל :

פ

פרשת
יום ה' של
חנוכה

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן עמיהוד : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : שעיר
עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר
שנים אילם המשנה ערתים כבשים
בני שנה המשנה זה קרבן אלישמע בן
עמיהוד :

פ

פרשת
יום ח' של
חנוכה
עד כפ'
כהעלתך
בן עשה
את
המנורה

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פרהצור : קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל
אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד לחטאת :

מה ב 2 45 ולזבח

נשא

וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָרְבָן שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַן גְּמֻלֵי־אֵל בֶּן־פְּדֵה־צֹדֵד : פ

בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי בְנֵי־מִן אֲבִיהֶן בֶּן־גְּדֻעֲנִי :
קָרְבָנוֹ קְעֵרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אַחַד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קְטֹרֶת :
פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׁת־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה : שְׁעִיר־עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת : וּלְזִבַח
הַשְּׁלָמִים בְּקָרְבָן שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַן אֲבִיהֶן בֶּן־
גְּדֻעֲנִי : פ

בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי בְנֵי אֲחֵיהֶן בֶּן־
עַמִּישָׁדִי : קָרְבָנוֹ קְעֵרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מִלֵּאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מִלֵּאָה קְטֹרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל
אֶחָד כְּבֶשֶׁת־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־
עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת : וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר
שְׁנַיִם

קעט

נשא

שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֵתָרִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זָה קָרְבַּן אֲחֵיעֶזֶר בֶּן־
עַמִּישָׁדַי : * פ

בְּיוֹם עֲשֵׂתֵי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבְנֵי אֲשֶׁר
פָּגְעִיאל בֶּן־עֶכְרָן : קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם
מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהב מְלֵאָה קְטֹרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־
בְּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׁת־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה :
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֵתָרִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זָה קָרְבַּן פָּגְעִיאל בֶּן־
עֶכְרָן : פ

בְּיוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבְנֵי נַפְתָּלִי אַחִירָע
בֶּן־עֵינָן : קָרְבָּנוֹ קְעֵרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם מִלֵּאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהב
מְלֵאָה קְטֹרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׁת־
אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת :
וְלִזְבַּח

גשא

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחר
בן עיגן :

פ

זאת חנכת המזבח ביום חמשה ארתו מאת
נשיאי ישראל קערות כסף שתים עשרה
מזרק כסף שנים עשר כפות זהב שתים
עשרה : שלשים ומאה הקערה האחת כסף
ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל הקדש : כפות זהב שתים-
עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכף
בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה * :
כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים-
עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
ושעירי עזים שנים עשר לחטאת : וכל בקר ו
זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם
ששים עתרים שלשים כבשים בני שנה
שלשים זאת חנכת המזבח אחרי חמשה ארתו :
ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע
את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר
על ארון העדות מבין שני הכרבים וידבר
אליו :

גפסיר

פ פ פ

וידבר

בהעלתך

קפ

ח
P.36.

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני
המנורה יאירו שבעת הנרות : ויעש בן אהרן
אל מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה
יהוה את משה : וזה מעשה המנורה מקשה
זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה
אשר הראה יהוה את משה בן עשרה את

פ

*

המנורה :
וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את הלויים
מתוך בני ישראל וטהרת אתם : וכה תעשה
להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו
הער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו :
וקחו פר בין בקר ומנחתו סלת כלולה
בשמן ופר שני בין בקר תקח לחטאת :
והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקחלת
את כל עדת בני ישראל : * והקרבת את הלויים
לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
על הלויים : והניף אהרן את הלויים תנופה
לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבדי
את עבדת יהוה : והלויים יסמכו את ידיהם
על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת

ואת

בהעלתך

וְאֵת־הָאֲחֵר עֲלֶה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם :
וְהִעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶלן וּלְפָנַי בְּנֵי
וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה : וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־
הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם : *
וְאֲחֵרֵי־כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְטַהַרְתָּ אֹתָם וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה : כִּי
נְתַנִּים נְתַנִּים הָיְתָה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת
פְּטַרְתָּ כָּל־רַחֲם בְּכוֹר כָּל מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּי
אֹתָם לִי : כִּי לִי כָּל־בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֲדָם
וּבַבְּהֵמָה בַּיּוֹם הַזֶּה הִכַּרְתִּי כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַקֹּדֶשֶׁתִי אֹתָם לִי : וְאָקַח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־
בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאֲתַנָּה אֶת־הַלְוִיִּם נְתַנִּים וְ
לְאֹהֶלן וּלְבְנֵי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עַבְדֹת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל זֶלֶא יִהְיֶה בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגִשְׁת
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ : וַיַּעַשׂ מִשְׁדֵּה וְאֹהֶלן
וְכָל־עֲדוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל : וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיִּכְבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם
וַיִּנָּף אֹהֶלן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכַּפֵּר
עֲלֵיהֶם אֹהֶלן לְטַהַרְתָּם : וְאֲחֵרֵי־כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם
לַעֲבֹד

21

שני

בהעלתך

קפא

לְעַבְדְּ אֶת-עֲבֹדְתְּם בְּאֵהָל מוֹעֵד לְפָנַי אֲהַרֵן וּלְפָנַי
 בָּנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה עַל-הַלְוִיִּם כִּן
 עָשׂוּ לָהֶם : וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : זֹאת אֲשֶׁר לְלוֹוִים מִבֶּן חָמֵשׁ
 וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יָבוֹא לְצַבָּא צָבָא בְּעֲבֹדַת
 אֲהֵל מוֹעֵד : וּמִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצַּבָּא
 הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד : וְשִׁרְתָּ אֶת-אֲחָיו בְּאֵהָל
 מוֹעֵד לְשֹׁמֵר מִשְׁמֶרֶת וְעֲבָדָה לֹא יַעֲבֹד כִּכָּהֵן
 תַּעֲשֶׂה לְלוֹוִים בְּמִשְׁמֶרְתָּם : * פ

ט

שלישי
פרשת
יום ד'
של ה"ה
של פסח

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר-סִינַי בַּשָּׁנָה
 הַשְּׁנִיית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 לֵאמֹר : וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַפֶּסַח בְּמוֹעֵדוֹ :
 בַּאֲרֻבַּעַת עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרֻבִים
 תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ כְּכֹל-חֻקֹּתָיו וְכָכֹל מִשְׁפָּטָיו
 תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
 הַפֶּסַח: וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בַּאֲרֻבַּעַת
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֻבִים בְּמִדְבַר סִינַי
 כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר-הָיוּ טְמֵאִים לְנַפְשׁ
 אָדָם וְלֹא-יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת-הַפֶּסַח כַּיּוֹם הַהוּא
 וַיִּקְרְבוּ לְפָנַי מֹשֶׁה וּלְפָנַי אֲהַרֵן כַּיּוֹם הַהוּא :

ויאמרו

מו א 46

בהעלתך

וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ טַמְאִים
לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְדַע לְבַלְהֵי הַקָּרִיב אֶת-
קִרְבָּן יְהוָה בְּמַעְדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים מִשְׁרָה עֲמָדוֹ וַאֲשַׁמְעָה מִה-יִצְוֶה יְהוָה
לְכֶם :

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מִשְׁרָה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי-יְהִי טַמֵּא וּלְנֶפֶשׁ
אוֹ בְּדַרְךְ רַחֲקָה לְכֶם אוֹ לְדַרְתֵיכֶם וַעֲשׂוּת
פֶּסַח לַיהוָה : בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאֲדָבְעָה עֶשֶׂר
יוֹם בֵּין הָעַרְבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל-מִצּוֹת וּמִדְּבָרִים
יִאֲבָלוּהוּ : לֹא-יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר וַעֲצֹם
לֹא יִשְׁכְּרוּ-בּוֹ כְּכֹל-חֻקֹּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ :
וְהָאִישׁ אֲשֶׁר-הוּא טָהוֹר וּבְדַרְךְ לֹא-הָיָה
וַחֲדָל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמִּיהָ כִּי קִרְבָּן יְהוָה לֹא הַקָּרִיב בְּמַעְדוֹ
חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא : וְכִי-יָגוּר אֶתְכֶם גֵּר
וַעֲשׂוּת פֶּסַח לַיהוָה כְּחֻקֹּת הַפֶּסַח וְכַמִּשְׁפָּטוֹ
בֵּן יַעֲשׂוּת חֻקָּה אַחֶרֶת יְהִי לְכֶם וְלָגֵר וְלֵאֲזוֹרַח
הָאָרֶץ : * וּבְיוֹם הַקִּים אֶת-

מקור עלה

וביעי

הַמִּשְׁכָּן כִּסֵּה הַיַּעֲנָן אֶת-הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵי הָעֵדוּת
וּבְעֶרְבֵי יְהוָה עַל-הַמִּשְׁכָּן כַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַד-
בְּקֶר

בהעלתך

קפכ

בְּקָר : כֵּן יִהְיֶה רִמְיָהוּ הָעֵנָן יִכְסֶּנוּ וּמִרְאֵה אִשׁ
 לַיְלָה : וּלְפִי הָעֲלוֹת הָעֵנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרָי
 כֵּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְמִקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן
 שֵׁם הָעֵנָן שֵׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : עַל־פִּי יִהְיֶה
 יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יִהְיֶה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי
 אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ : וּבַהֲאָרֶץ
 הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ : וַיֵּשׁ
 אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֵנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־
 פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ : וַיֵּשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה
 הָעֵנָן מֵעַרְב עַד־בֶּקֶר וְנִעְלָה הָעֵנָן בְּבֹקֶר
 וְנָסְעוּ אוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה וְנִעְלָה הָעֵנָן וְנָסְעוּ : אוֹ־
 יָמִים אוֹ־חֹדֶשׁ אוֹ־יָמִים בַּהֲאָרֶץ הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן
 לִשְׁכֹּן עָלָיו יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבַהֲעֲלֹתוֹ
 יִסְעוּ : עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ
 אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמְרוּ עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־
 מֹשֶׁה : וַיֵּשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : עֲשֵׂה לְךָ שְׁתֵּי
 חֲצוֹצְרוֹת כֶּסֶף מִקָּשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לְךָ
 לְמִקְרָא הַעֲדָה וּלְמִסַּע אֶת־הַמַּחֲנֹת : וְהִקְעוּ בָהֶן
 וַיִּזְעַדוּ אֵלֶיךָ כָּל־הָעֲדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד :

כהעלתך

וְאִם-בְּאַחַת יִתְקַעוּ וְנוֹעְרוּ אֵלַיךָ הַנְּשִׂאִים
 רֵאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל : וְיִתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה וְגַם עוֹ
 הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִים קִדְמָה : וְיִתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה
 שְׁנִיית וְגַם עוֹ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִים הַתִּימָנָה תְּרוּעָה
 יִתְקַעוּ לְמַסְעֵיהֶם : וּבַהֲקָהִיל אֶת-הַקָּהָל
 תִּתְקַעוּ וְלֹא תִרְיֵעוּ : וּבְנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים יִתְקַעוּ
 בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם :
 וְכִי-תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֹרְצְכֶם עַל-הַצֵּד הַצָּרֵר
 אִתְּכֶם וְהִרְעוּתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לְפָנַי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם : וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם
 וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשְׁכֶם וְיִתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת
 עַל עַלְאֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ
 לָכֶם לְזִכְרוֹן לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : * פ

חמישי

וְיָהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִיית בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנַי בְּעֶשְׂרִים
 בַּחֲדָשׁ נִעְלָה הָעֵנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדוּת : וַיִּסְעוּ
 בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם מִמִּדְבַר סִינַי וַיִּשְׁכְּנוּ
 הָעֵנָן בְּמִדְבַר פָּאָרָן : וַיִּסְעוּ בְּרֵאשִׁית שָׁנָה עַל-פִּי
 יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה : וַיִּסַּע הַגִּל מִחֲנֵה בְנֵי-יְהוּדָה
 בְּרֵאשִׁית שָׁנָה לְצַבְאוֹתָם וְעַל-צַבְאוֹ נַחֲשׂוֹן בֶּן-
 עַמִּינָדָב : וְעַל-צַבְאוֹ מִטָּה בְנֵי יִשָּׁשְׁכָר נַתָּנָאֵל

בן

בהעלתך

קפג

בין צוער : ועל צבא מטה בני זבולן אליהם
בין חלן : והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני
מררי נשיאי המשכן : ונסע דגל מחנה ראובן
לצבאתם ועל צבאו אליצור בין שדיאור : ועל
צבא מטה בני שמעון שלמיאל בין צורי שדי :
ועל צבא מטה בני גד אליסף בין דעואל :
ונסעו הקהלים נשיאי המקדש והקימו את
המשכן עד באם : ונסע דגל מחנה בני
אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בין
עמיהוד : ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל
בין פדהצור : ועל צבא מטה בני בנימן אבירן
בין גדעוני : ונסע דגל מחנה בני דן מאסף
לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר
בין עמישדי : ועל צבא מטה בני אשר פנעיהל
בין עכרון : ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע
בין עינן : אלה מסעי בני ישראל לצבאתם
ויסעו : ויאמר משה לחכב
בין דעואל המדיני חתן משה נסעים ו אנחנו
אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם
לכה אהתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על
ישראל : ויאמר אליו לא אלקי כי אם אל ארצי
ואל

בהעלתך

וְאֵל-מִלְדָּתִי אֵלֶיךָ : וַיֹּאמֶר אֵל-נָא הַתְּעוֹב אֶתְנוּ
 כִּי וְעַל-כֵּן יִדְעוּת חַנּוּתֵנוּ בְּמִדְבָר וְהַיִּירָת לָנוּ
 לְעֵינַיִם : וְהָיָה כִּי-תִלַּךְ עִמָּנוּ וְהָיָה וְהַטּוֹב הַהוּא
 אֲשֶׁר יִיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהַטּוֹבֵנוּ לָךְ : וַיִּסְעוּ
 מִהַר יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן בְּרִית-
 יְהוָה נָסַע לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר
 לָהֶם מְנוּחָה : וַעֲנֹן יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעֵם
 מִן-הַמִּחָנֶה : * ס ז וַיְהִי בְנִסְעֵ הָאָרֶץ
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה וְיְהוָה וַיִּפְצֹו אִיבִיד וַיִּגְסוּ
 מִשְׁנֵי-אֵיךְ מִפְּנֵיךְ : וּבִגְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה
 רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל : ז פ

גון הפוכה
 ששי
 ובנתו ק'
 גון הפוכה

וַיְהִי הָעַם כְּמֵת־אֲנָנִים רָע בְּאֲזֵנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע
 יְהוָה וַיַּחַר אַפּוֹ וַהֲתַבְעֵר--בָּם אֵשׁ יְהוָה וַהֲתֹאכַל
 בְּקִצֵּה הַמִּחָנֶה : וַיִּצְעַק הָעַם אֶל-מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל
 מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה וַהֲנִשְׁקַע הָאֵשׁ : וַיִּקְרָא שֵׁם--
 הַמָּקוֹם הַהוּא הַתְּבַעֲרָה כִּי--תְבַעֲרָה בָּם אֵשׁ
 יְהוָה : וְהָאִסְפָּסְפָּ אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִרְתָּאוּ הַתָּאוֹה
 וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְכוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
 יֹאכְלֵנוּ בָשָׂר : זָכַרְנוּ אֶת-הַדָּגָה אֲשֶׁר--נֹאכַל
 בְּמִצְרַיִם חֲנָם אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הַאֲבִטָּחִים
 וְאֶת הַחֲצִיר וְאֶת-הַבָּצְלִים וְאֶת-הַשּׁוּמִיִּם : וַעֲתָה

נפשנו

בהעלתך

קפר

מלעיל כפוי
מנהגנו

בְּפִשְׁנוּ יִבְשֶׁה אֵין כָּל בְּלִתִּי אֶל־הַמֶּן עֵינֵינוּ : וְהַמֶּן
 בְּזֶרַע־גֵּד הוּא וְעֵינוּ בְּעֵין הַבְּדִלָּה : שְׁטוֹ הָעַם
 וְלִקְטוֹ וְטַחְנוּ בְּרִתִּים אֹו דָּכוּ בְּמִדְכָּה וּבְשִׁלּוֹ
 בְּפָרוֹר וְעֵשׂוֹ אֲתוֹ עֲגוֹרַת וְהָיָה טַעְמוֹ כְּטַעַם־
 לְשֵׁד הַשָּׁמֶן : וּבְרִדַת הַטָּל עַל־הַמַּחְנֶה לַיְלָה
 יֵרֵד הַמֶּן עָלָיו : וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת־הָעַם בְּכַה
 לְמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ לִפְתַּח אֲהֵלוֹ וַיַּחַר־אָף יְהוָה
 מְאֹד וּבְעֵינָי מֹשֶׁה רָע : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 לָמָּה הִרְעִיתָ לְעַבְדְּךָ וּלְמָה לֹא־מָצִיתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
 לְשׁוֹם אֶת־מִשְׁאֵ כָּל־הָעַם הַזֶּה עָלָי : הֲאֵנֹכִי
 הָרִיתִי אֶת כָּל־הָעַם הַזֶּה אִם־אֲנֹכִי יִלְדִתִּיהוּ
 כִּי־תֹאמֹר אֵלַי שָׂאֵהוּ בְּחִיקְךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא
 הָאֱמֹן אֶת־הַיִּזְק עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְרָהָם : מֵאֵין לִי בְּשָׂר לְתַת לְכָל־הָעַם הַזֶּה
 כִּי־יִבְכוּ עָלָי לֵאמֹר תִּנָּה־לָנוּ בְּשָׂר וְנֹאכְלָה :
 לֹא־אוּכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי לְשִׂאת אֶת־כָּל־הָעַם
 הַזֶּה כִּי כְבֹד מִמֶּנִּי : וְאִם־כָּכָה אֶת־עֲשֶׂה לִּי
 הִרְגֵנִי גַּא הֲרֹג אִם־מָצִאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאֶל־אַרְצָה
 בְּרַעְתִּי :

חסר א'
מלרע *
מלעיל 0

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲסַפֶּה־לִּי שְׁבָעִים אִישׁ
 מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּת בֵּי־הֵם וְקָנִי הָעַם
 וְשִׁמְרֵיו

בהעלתך

וּשְׁמַרְיוֹ וּלְקַחַת אֶתֶם אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד וְהִתְיַצְבוּ
שֵׁם עַמְּךָ: וַיְדַבֵּרְתִּי וּדְבַרְתִּי עִמָּךָ שֵׁם וְאַצְלֹתִי מִן־
הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּשְׁמַרְתִּי עֲלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ אֹתְךָ
בְּמִשְׁא הָעַם וְלֹא־תִשָּׂא אֹתָהּ לְבַדָּךָ: וְאֶל־הָעַם
הִתְאָמַר הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֲרֹ וְאֶכְלֹתֶם בָּשָׂר כִּי בְכִיתֶם
בְּאֲזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יֵאֲכַלְנוּ בָּשָׂר כִּי־טוֹב לָנוּ
בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם בָּשָׂר וְאֶכְלֹתֶם: לֹא יוֹם
אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמִים וְלֹא חֲמִשָּׁה יָמִים וְלֹא
עֶשְׂרֵה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם: עַד וְחֹדֶשׁ יָמִים עַד
אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאִפְכֶם וְהָיָה לָכֶם לְזֵרָא יַעַן כִּי־מֵאִסְתֶּם
אֶרֶת־יְהוָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְהִתְבַּכּוּ לְפָנָיו לֵאמֹר
לְמָה זֶה יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שִׁש־מֵאוֹת
אֵלֶּף רַגְלֵי הָעַם אֲשֶׁר אֲנִכִּי בְּקִרְבּוֹ וְאַתָּה אֹמְרֶת
בָּשָׂר אֲתֹן לָהֶם וְאֶכְלוּ חֹדֶשׁ יָמִים: הֲצֵאן וּבִקֵּר
יִשְׁחַט לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם אִם אֶת־כָּל־דְּגֵי הַיָּם יֵאֱסֹף
לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם:

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִיךְ יְהוָה הַתְּקַצֵּר עֲרֹתָהּ
תִּרְאֶה הִיקַרְדָּךְ דְּבַרִּי אִם־לֹא: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר
אֶל־הָעַם אֶת דְּבַרִּי יְהוָה וַיֵּאֱסֹף שִׁבְעִים אִישׁ
מִזִּקְנֵי הָעַם וַיַּעֲמֵד אֹתָם סְבִיבֹת הָאֹהֶל: וַיֵּרֶד
יְהוָה וַיַּעֲנֶן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאצֵּל מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר
עָלָיו

בהעלתך

קפה

עָלְיוּ וַיִּתֵּן עַל־שִׁבְעֵים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְנֹחַ
עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסֹפוּ : וַיִּשְׁאֲרוּ שְׁנֵי־
אֲנָשִׁים | בְּמַחְנֵה שֵׁם הָאֶחָד | אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי
מִדְּבַד וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַהֲמָה בְּכֹהֲנִים וְלֹא
יָצְאוּ הָאֵהָלָה וַיִּתְנַבְּאוּ בְּמַחְנֵה : וַיִּרְץ הַנָּעַר וַיַּגִּד
לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדָּד וּמִדְּבַד מִתְנַבְּאִים בְּמַחְנֵה :
וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרְיוֹ וַיֹּאמֶר
אֲדֹנָי מֹשֶׁה כֹּלָּאִם : וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמְּקַנָּה
אַתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יִהְיֶה נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן
יְהוָה אֶת־רוּחוֹ עֲלֵיהֶם * : וַיֹּאסֹף מֹשֶׁה אֶל־
הַמַּחְנֵה הוּא וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל : וְרוּחַ נָסַע | מֵאֶת
יְהוָה וַיִּגְזוּ שְׁלוּיִם מִן־הַיָּם וַיִּשָּׁשׂ עַל־הַמַּחְנֵה כַּדָּרֶךְ
יוֹם כֹּה וּכְדָרֶךְ יוֹם כֹּה סָבִיבוֹת הַמַּחְנֵה וּכְאֲמַתִּים
עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ : וַיִּקַּם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־
הַלַּיְלָה וְכָל | יוֹם הַמַּחְרָת וַיֹּאסֹפוּ אֶת־הַשָּׁלוֹ
הַמִּמַּעֲיֵט אֲסָף עֲשָׂרָה חֲמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם
שָׂטוּחַ סָבִיבוֹת הַמַּחְנֵה : הַבָּשָׂר עוֹדְנָה בֵּין שְׁנֵיהֶם
טָרַם יִכְרֹת וַאֲף יִהְיֶה חֲדָה בָּעֵם וַיִּךְ יְהוָה
בָּעָם מִכָּה רַבָּה מְאֹד : וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם
הַהוּא קְבֻדוֹת הַתְּאוּוֹה כִּי־שָׁם קָבְרוּ אֶת־הָעָם
הַמִּתְאוּוִים : מִקְבֻדוֹת הַתְּאוּוֹה נָסְעוּ הָעָם הַצְּרוּת

שביעי

השליש ק'

בהעלתך

ויהיו בחצרות :

פ

יב

והתדבר מרים ואהרן במשה על אהרן
האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית
לקח : ויאמרו הרק אתך במשה דבר יהוה
הלוא גם בני דבר וישמע יהוה : והאיש
משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני
האדמה : ויאמר יהוה פתאם
אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו שלשתם : וירד יהוה
בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם : ויאמר שמעו נא דברי
אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע
בחלום אדבר בו : לא כן עבדי משה בכל ביתי
נאמן הוא : פה אל פה אדבר בו ומראה ולא
בחידות ורתמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם
לדבר בעבדי במשה : ויחר אף יהוה גם וילך :
והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת
בשילג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת :
ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו : אל
נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל

ענין ק'

חצי

שלח

קפו

חצוי בשדו : ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא
רפא נא לה :

פ

מפטיד

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה
הלא תכלם שבועת ימים תסגר שבועת ימים
מחוץ למחנה ואחר תאסף : ותסגר מרים מחוץ
למחנה שבועת ימים והעם לא נסע עד האסף
מרים : * ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר

יג

פארן : ופ

P.37.

וידבר יהוה אל משה לאמר : שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחר איש אחר למטה אבותיו תשלחו
כל נשיא בהם : וישלח אתם משה ממדבר
פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני
ישראל הטה : * ואלה שמותם למטה ראובן
שמוע בן זכור : למטה שמעון שפט בן חורי :
למטה יהודה כלב בן יפנה : למטה יששכר
יגאל בן יוסף : למטה אפרים הושע בן נון :
למטה בנימן פלטי בן רפוא : למטה זבולון
גדיאל בן סודי : למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן סוסי : למטה דן עמיאל בן גמלי : למטה
אשר סתור בן מיכאל : למטה נפתלי גהבי בן

שלה

וּפְסִי : לְמִטָּה גָד גְּאוּאֵל בֵּין מְכִי : אֵלֶּה שְׁמוֹת
הַזְּנָאִים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן־נּוּן יְהוֹשֻׁעַ : * וַיִּשְׁלַח
אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
עֲלוּ זֶה בְּנִגְבַּ וְעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר : וּרְאִיתֶם אֶת־
הָאָרֶץ מֵרֵוֶה הוּא וְאֶת־הָעַם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֲחֹזֵק
הוּא הֲרַפָּה הַמַּעֲט הוּא אִם־רַב : וּמָה הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם־רָעָה
וּמָה הָעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה הַבְּמַחֲנִים
אִם בְּמִבְצָרִים : וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם־
רָזָה הַיֹּשֵׁבָה עֵץ אִם־אֵין וְהַתְּחֹזְקֹתֶם וְלִקְחֹתֶם
מִפְּרֵי הָאָרֶץ וְהַיְמִים יָמֵי בְכוּרֵי עֲנָבִים : * וַיַּעֲלוּ
וַיָּתְרוּ אֶת־הָאָרֶץ מִמִּדְבַּר צִין עַד־רְחֹב לְבַא
חֲמַת : וַיַּעֲלוּ בְּנִגְבַּ וַיָּבֹאוּ עַד־חֲבֻרוֹן וְשָׁם אַחִימֶן
יָשָׁב וְרֵלָמִי יְלִידֵי הָעֵינָק וְחֲבֻרוֹן שִׁבְעַ שָׁנִים
נִבְנְתָה לְפָנָי צֵעַן מִצְדִּים : וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל אֲשַׁכַּל
וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְאַשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד
וַיִּשְׂאֵהוּ בְמוֹט בְּשָׁנִים וּמִן־הָרְמָנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים :
לְמָקוֹם הַהוּא קָרָא נַחַל אֲשַׁכּוֹל עַל־אֲדוֹת
הָאֲשַׁכּוֹל אֲשֶׁר־כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
וַיָּשֻׁבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם : וַיִּלְכוּ

שני

ויבאו

שלה

קפז

ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ :
ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה :
אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות גדולות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם : עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בקרז והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן : ויהם כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה :
והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו : ויצאו דבת הארץ אשר הרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור ארצה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות : ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים ונתי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם : * ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם כלילת ההוא : וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו

מלרע

יד

שלה

ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ
 מצרים או במדבר הזה לו מתנו : ולמה יהיה
 מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב
 בשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב
 מצרימה : ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש
 ונשובה מצרימה : ויפל משה ואהרן על
 פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל : ויהושע
 בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
 קרעו בגדיהם : ויאמרו אל כל עדת בני
 ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור
 אתה טובה הארץ מאד מאד : * אם חפץ בנו
 יהיה והביא אותנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו
 ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש : אך ביהודה
 אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ
 כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהיה אותנו
 אל תיראם : ויאמרו כל העדה לרגום אתם
 באבנים וכבוד יהיה נראה באהל מועד אל כל
 בני ישראל :

שלושי

פ

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם
 הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות
 אשר עשיתי בקרבם : אמנו בדבר ואורשנו
 ואעשה

ושלה

קפח

וַאֲעִשֶׂה אֶתְךָ לְגוֹי-גְדוֹל וְעַצוֹם מִמֶּנּוּ : וַיֹּאמֶר
 מִשָּׁה אֶל-יְהוָה וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי-הִעֲלִיתָ
 בְּכַחֲךָ אֶת-הָעַם הַזֶּה מִקְרַבּוֹ : וַאֲמָרוּ אֶל-
 יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שִׁמְעוּ כִּי-אָתָּה יְהוָה
 בְּקִרְבֵּי הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר-עֵין בְּעֵין נִרְאָה וְאָתָּה
 יְהוָה וְעַנְנְךָ עִמָּד עֲלֵהֶם וּבַעֲמֹד עֵנָן אָתָּה הֹלֵךְ
 לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבַעֲמֹד אֵשׁ לַיְלָה : וְהִמָּתָה אֶת-
 הָעַם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וַאֲמָרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-שָׁמְעוּ
 אֶת-שִׁמְעֶךָ לֵאמֹר : מִכְּלָתִי יִכְלַת יְהוָה לְהַכְבִּיאַ
 אֶת-הָעַם הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לָהֶם
 וַיִּשְׁחָטֵם בְּמַדְבָּר : וְעָתָּה יִגְדַל-נָא כַח אֲדֹנָי
 כְּאִשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר : יְהוָה אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד
 נִשְׂא עֲוֹן וּפְשָׁע וְנִקָּה לֹא יִנְקָה פִקֹּד עֲוֹן אֲבוֹת
 עַל-בָּנִים עַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-רִבְעִים : סְלַח-נָא לְעֹוֹן
 הָעַם הַזֶּה כַּגְּדֹל חֶסֶדְךָ וּכְאִשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם
 הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנְּהָ : וַיֹּאמֶר יְהוָה סָלַחְתִּי
 כְּדַבַּרְךָ : וְאוּלָּם חִי-אֲנִי וַיִּמְלֹא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-
 כָּל-הָאָרֶץ : כִּי כָל-הָאֲנָשִׁים הָרְאִים אֶת-כְּבוֹדִי
 וְאֶת-אֲתֹרַתִּי אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבְמַדְבָּר
 וַיָּנֹסוּ אֹתִי זֶה עָשָׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי :
 אִם-יֵרְאוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתָם
 וְכָל

יור רבתי

א"ת
סלח

שְׁלַח

וְכָל-מִנְאֲצֵי לֹא יִרְאוּהָ : וְעַבְדֵי כָלֵב עֵקֶב הַיְהוָה
רוּחַ אַחֲרָת עִמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרֵי וַהֲבִיאתוּ אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-בָּא שָׁמָּה וַיִּדְעוּ יוֹרְשָׁנָה : וַהֲעִמְלִקִי וַהֲכַנְעֵנִי
יֹשֵׁב בְּעֵמֶק מִחֵר פָּנָו וַסֵּעוּ לָכֶם הַמְדַבֵּר דְרֹד
יַם-סוּף :

רביעי

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר : עַד-
מָתִי לָעֵדָה הַדְרֹעַה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מַלְיָנִים
עָלַי אֶת-תְּלִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מַלְיָנִים
עָלַי שָׁמַעְתִּי : אֲמַר אֱלֹהִים חַי-אֲנִי נְאֻם-יְהוָה
אִם-לֹא כַאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנֵי כֵן אֶעֱשֶׂה לָכֶם :
בַּמְדַּבֵּר הַזֶּה יִפְלוּ פְגַרְיֶכֶם וְכָל-פְּקַדְיֶכֶם לְכָל-
מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֲשֶׁר
הִלִּינְתֶם עָלַי : אִם-אַתֶּם תָּבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁאַרְתִּי אֶת-יְדֵי לְשֹׁכְנֵי אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם-כָּלֵב
בֶּן-יִפְנֶה וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן : וַטַּפְּכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
לְבוֹ יְהוּדָה וַהֲבִיאתִי אֹתָם וַיִּדְעוּ אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ : וּפְגַרְיֶכֶם אֹתָם יִפְלוּ בַּמְדַּבֵּר
הַזֶּה : וּבְנֵיכֶם יִרְוּ רַעִים בַּמְדַּבֵּר אַרְבָּעִים
שָׁנָה וְנִשְׁאַרוּ אֶת-זְנוּתֵיכֶם עַד-הֵם פְּגַרְיֶכֶם
בַּמְדַּבֵּר : בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר-תָּרַתֶּם אֶת-
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה

תשאו

תִּשְׂאוּ אֶת-עֹזְנֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּדְעוּהֶם
 אֶת-תְּנוּאַתִּי : אָנֹכִי יְהוָה דְּבַרְתִּי אִם-לֹא וְאֵת
 אֲעִשֶׂה לְכָל-הָעֵדָה הַרְעוּהוּ הוֹאֵת הַנוֹעְדִים עָלַי
 בְּמִדְבַר הַזֶּה יִתְמוּ וְשֵׁם יִמָּתוּ : וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-
 שָׁלַח מִשָּׁה לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ וַיִּלְוּנוּ
 עֲלָיו אֶת-כָּל-הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָר עַל-הָאָרֶץ :
 וַיִּמָּתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַר-הָאָרֶץ רָעָה בְּמִגְפָה
 לִפְנֵי יְהוָה : וַיְהִי שִׁעַ בֵּן-נֹון וְכָלֵב בֶּן-יִפְנֵה חָיו
 מִן-הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֹלְכִים לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ :
 וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד : וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר
 וַיַּעֲלוּ אֶל-רֹאשׁ-הָהָר לֵאמֹר הֲנִנוּ וְעַלֵינוּ אֵל-
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה כִּי חָטָאנוּ : וַיֹּאמֶר
 מִשָּׁה לְמָה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-פִּי יְהוָה
 וְהוֹאֵל לֹא תַעֲלֶה : אֵל-תַּעֲלוּ כִּי אִין יְהוָה
 בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִגְּפוּ לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם : כִּי הָעֵמֶלְקִי
 וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וְנִפְלִיתֶם בַּחֲרֹב כִּי-עַל-
 כֵּן שָׁבַתֶם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה יְהוָה
 עִמָּכֶם : וַיַּעֲפְלוּ לַעֲלוֹת אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיֵּאָרֶזוּ
 בְּרִירַת-יְהוָה וּמִשָּׁה לֹא-מָשׁוּ מִקְרֹב הַמַּחֲנֶה :
 וַיֵּרֶד הָעֵמֶלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּהָר הַהוּא

וילינוק

שלה

טו

ויכנס ויכתובם עד החרמה : פ
 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ
 מושבותיכם אשר אני נתן לכם : ועשיתם
 אשר ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או
 בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח
 ליהוה מן הבקר או מן הצאן : והקריב המקריב
 קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול
 ברכעית ההין שמן : ויין לנסך רביעית ההין
 תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד :
 או לאיל התעשה מנחה סלת שני עשרנים
 בלולה בשמן שלשית ההין : ויין לנסך שלשית
 ההין תקריב ריח ניחח ליהוה : * וכי תעשה
 בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים
 ליהוה : והקריב על בן הבקר מנחה סלת
 שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין : ויין
 תקריב לנסך חצי ההין אשר ריח ניחח ליהוה :
 כבה יעשה לשור האחד או לאיל האחד
 או לשה בכבשים או בעזים : כמספר אשר
 תעשו כבה תעשו לאחד כמספרם : כל האזרה
 יעשה כבה את אלה להקריב אשר ריח ניחח
 ליהוה

חמישי

שלח

קצ

לִיהוֹדָה : וְכִי־יִגְדֹר אֶתְכֶם גֵּר אֹי אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם
לְדַרְתֵיכֶם וְעָשָׂה אֲשֶׁר רָיַח־נִיחַח לַיהוָה
כַּאֲשֶׁר הִתְעַשּׂוּ בֵּן יַעֲשֶׂה : הַקָּהָל חָקְקָה אַחֲרַי
לָכֶם וּלְגֵר הַגֵּר חָקְקַת עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם כָּכֶם כִּגֵּר
יְהִיָּה לִפְנֵי יְהוָה : תּוֹרָה אַחֲרַי וּמִשְׁפָּט אַחֲרַי יְהִיָּה
לָכֶם וּלְגֵר הַגֵּר אֶתְכֶם : * פ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אָנֹכִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה : וְהָיָה בְּאֲכַלְכֶם מִלֶּחֶם
הָאָרֶץ תִּרְיִמוּ תְרוֹמָה לַיהוָה : רֵאשִׁית עֵרְסַתְכֶם
חִלָּה תִרְיִמוּ תְרוֹמָה כִּתְרוֹמַת גֵּר בֵּן תִּרְיִמוּ
אִתָּה : מִרֵאשִׁית עֵרְסַתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְרוֹמָה
גְּדֻלַּתֵיכֶם : ס

וְכִי תִשְׁגּוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֹהִים
אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה : אֶת כָּל־אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה וְהִלַּאתָ לְדַרְתֵיכֶם : וְהָיָה אִם מֵעֵינֵי
הָעֵדֻת נַעֲשִׂיתָ לְשִׁגְגָה וְעָשׂוּ כָל־הָעֵדֻת
פֶּר בֶּן־בֶּקָר אֶחָד לְעֹלָה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה
וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וְשִׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחֹטֵת : וּכְפֹר הַכֹּהֵן עַל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

חֲסֵר א

שלה

וְנִסְלַח לָהֶם כִּי־שִׁגְגָה הוּא וְהִם הִבִּיאוּ
אֶת־קִרְבָּנָם אֲשֶׁר לַיהוָה וְחַטָּאתָם לִפְנֵי
יְהוָה עַל־שִׁגְגָתָם : וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּרִתּוֹכֶם כִּי לְכָל־הָעָם
בְּשִׁגְגָה : * ס וְאִם־נִפְּשׂ אַחַת תַּחַטָּא

שביעי

בְּשִׁגְגָה וְהִקְרִיבָה עֹז בַּת־שִׁנְתָּה לְחַטָּאת : וְכִפֹּר
הַכֹּהֵן עַל־הַנֶּפֶשׁ הַשִּׁגְגָת בַּחַטָּאִה בְּשִׁגְגָה לִפְנֵי
יְהוָה לְכַבֵּר עָלָיו וְנִסְלַח לוֹ : הַאֲזַרְח בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּרִתּוֹכֶם הַתּוֹרָה אַחֲרַי יְהִי
לָכֶם לַעֲשׂוֹת בְּשִׁגְגָה : וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה ו
בְיַד דָּמָה מִן־הָאֲזַרְח וּמִן־הַגֵּר אֶת־יְהוָה הוּא
מִגֵּדָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹה : כִּי דְבַר־
יְהוָה בָּזָה וְאֶת־מִצְוֹתָו הִפְּרָה הַכֹּרֶת וְהַכְרִית הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא עֹוֹגָה בָּהּ : פ

וַיְהִיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר וַיִּמְצְאוּ אִישׁ מִקְנֵשׁ
עֲצִים בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת : וַיִּקְרִיבוּ אֹתוֹ הַמְּצֹאִים אֹתוֹ
מִקְנֵשׁ עֲצִים אֶל־מִשֶּׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל כָּל־
הָעֵדָה : וַיִּגִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁכָּן כִּי לֹא פִרַשׂ מֵה־
יַעֲשֶׂה לוֹ : ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה מוֹת יוֹמָת הָאִישׁ דָּגוּם אֹתוֹ בְּאֲבָנִים כָּל־
הָעֵדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה : וַיִּצְיֹאוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה
אֶל

קצא

שלה

אֶל-מַחֲוֵיץ לַמַּחֲנֶה וַיִּדְגְּמוּ אֹתוֹ בְּאֶבְנִים וַיֹּמַר
 בְּאִשׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה : * פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדִרְתָם וְנִתְּנוּ עַל-צִיצִית הַכֹּנֵף פְּתִיל
 תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַזְכַּרְתֶּם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-
 תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֹתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-
 כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְהֵיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : פ פ פ

נפטיר

וַיִּקַּח קָרַח בֶּן-יִצְחָר בֶּן-קַהֲתָן בֶּן-לֵוִי וְדָהֲבָן יוֹ
 וְאַבְיָדָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאוֹזן בֶּן-פִּלֵּת בְּנֵי דָאוּבָן : P.38.
 וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 חֲמִשִּׁים וּמְאַתָּים נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד
 אֲנָשֵׁי-שֵׁם : וַיִּקְהֲלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ
 אֲלֵהֶם רַב-לָכֶם כִּי כָל-הָעֵדָה כָּלָם קְדָשִׁים
 וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְּנֵשְׂאוּ עַל-קַהֲלֵי יְהוָה : *
 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו : וַיִּדְבֹר אֶל-קָרַח
 וְאֶל-

קרח

וְאֵל-כָּל-עֲדָתוֹ לֵאמֹר בְּקֹר וַיֵּדַע יְהוָה אֶת-
 אֲשֶׁר-לוֹ וְאֶת-הַקְּדוֹשׁ וְהַקְּרִיב אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר
 יִבְחַר-בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו : וְאֵת עֲשׂוֹ קָחוּ-לָכֶם
 מִחֲתוֹת קָרַח וְכָל-עֲדָתוֹ : וַתָּנוּ בְּהֵן אִישׁ וְשִׁמּוֹ
 עֲלֵיהֶן וְקָטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה מִחֹר וְהִזָּה הָאִישׁ
 אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְּדוֹשׁ רַב-לָכֶם בְּנֵי לֵוִי *
 וַיֹּאמֶר מִשֶׁה אֶל-קָרַח שְׁמַעוּ-נָא בְנֵי לֵוִי :
 הִמְעַט מִכֶּם כִּי-הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם
 מֵעַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לְהַקְּרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לְעַבֹד
 אֶת-עַבְדֹת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדוּת
 לְשִׁרְתָּם : וַיִּקְרַב אֶתְּךָ וְאֶת-כָּל-אֶחָיִךְ בְּנֵי לֵוִי
 אֶתְּךָ וּבִקְשִׁיתֶם גַּם-כֶּהֱנָה : לָכֵן אֶתָּה וְכָל-עַדְתְּךָ
 הַנִּזְעָרִים עַל-יְהוָה וְאַהֲרֹן מִה-הוּא כִּי תִלְוְנוּ
 עֲלָיו : וַיִּשְׁלַח מִשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן וּלְאֶבִירָם
 בְּנֵי אֵלִיָּאב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה : הִמְעַט כִּי
 הָעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ לְהַמִּיתָנוּ
 בְּמִדְבָר כִּי-תִשְׁתַּרֵּר עָלֵינוּ גַם-הַשְּׁתַרֵּר : * אָף
 לֹא אֶל-אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ הִבִּיאָרְתָנוּ וַתִּתֵּן
 לָנוּ נַחֲלֹת שָׂדֵה וְכַרְם הַעֵינִי הַאֲנָשִׁים הַהֵם
 תִּנְקֹד לֹא נַעֲלֶה : וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל-
 יְהוָה אֵל-תִּפֶן אֶל-מִנְחָתָם לֹא חָמוּר אֶחָד

תלינו ק'

שני

מהם

קצב

קרה

מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא הִרְעֵתִי אֶת-אֶחָד מֵהֶם :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-קָרַח וְכָל-עֲדֹתָיךָ הֵיוּ
 לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֵר : וַקָּחוּ אִישׁ
 מִחֲתָרָיו וּנְתַתֶּם עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וְהִקְרַבְתֶּם
 לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מִחֲתָרָיו חֲמֻשִׁים וּמֵאֲרָתִים
 מִחֲתָרֹת וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֲתָרָיו : וַיִּקְחוּ
 אִישׁ מִחֲתָרָיו וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂיִמוּ
 עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וַיַּעֲמִדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן : וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קָרַח אֶת-כָּל-הָעֵדָה אֶל-
 פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד-יְהוָה אֶל-כָּל-
 הָעֵדָה : * * * * * וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

שלישי

וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר : הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
 וְאֲכַלְתֶּם אֶתֶם כְּרִגְעַי : וַיִּכְלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל
 אֱלֹהֵי הַדְּרוֹחֹת לְכָל-בָּשָׂר הַזֶּה אִישׁ אַחֲרֵי יַחְטֵא
 וְעַל כָּל-הָעֵדָה תִּקְצֹף : * * * * * וַיִּדְבֹר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-הָעֵדָה לֵאמֹר
 הִעֲלוּ מִסְכֵּיב לְמִשְׁכַּן קָרַח דָּתוֹ וְאַבִּירָם : וַיָּקָם
 מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל-דָּתוֹ וְאַבִּירָם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו וְקָנִי
 יִשָּׂרָאֵל : וַיִּדְבֹר אֶל-הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא
 מֵעַל אֲהֲלֵי הָאֲנָשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאֶל-

תִּגְעוּ בְּכָל-אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן-תִּסְפּוּ בְּכָל-חַטָּאתָם : מלדע
 ויעלו

קרח

ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב
ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם ומפם : ויאמר משה בזאת
תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים
האלה כי לא מלכי : אם כמות כל האדם ימתון
אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא
יהוה שלחני : ואם בריאה יברא יהוה ופצתה
האדמה את פיה ובלעה ארצם וארץ כל אשר
להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו
האנשים האלה את יהוה : ויהי ככלותו לדבר
את כל הדברים האלה ותבקע האדמה
אשר תחתיהם : ותפתח הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם וארץ כל האדם אשר לקרח
וארץ כל הרקוש : וירדו הם וכל אשר להם
חיים שאלה והתכם עליהם הארץ ויאכדו מתוך
הקהל : וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם
כי אמרו פן תבלענו הארץ : ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
מקריבי הקטרת : ׀ וידבר
יהוה אל משה לאמר : אמר אל אלעזר בן
אהרן הכהן וידם את המחלות מבין השרפת
ואת

קצג

קרח

וְאֶת־הָאֵשׁ זָרָה־הַלֹּאֶה כִּי קָדְשׁוֹ : אֵת מַה־תּוֹרַת
הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשֹׁתֶם וְעִשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פִּחִים
צְפוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי־הִקְרִיבֶם לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּקְדָּשׁוּ וַיְהִי
לְאֹזֶת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּקַּח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת
מַחֲתוֹת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשָּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם
צְפוּי לַמִּזְבֵּחַ : זְכָרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן
אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֵּדֵעַ
אֶהְרֹן הוּא לְהִקְטִיר קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה
כְּקֹרַח וּכְעֹדְרָתוֹ כִּי־אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה

פ

וַיִּלְנוּ כָּל־עֹדְרַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמְּחֹרַת עַל־מֹשֶׁה
וְעַל־אֶהְרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הִמַּחֶתֶם אֶת־עַם יְהוָה :
וַיְהִי בַּהֲקֵהֶל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֶהְרֹן
וַיִּפְּנוּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְהִנֵּה כֶּסֶף הָעֵנָן וַיֵּרָא
כְּכֹדֵד יְהוָה : וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל־פְּנֵי
אֹהֶל מוֹעֵד : * ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר : הֲרִמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֶכְלֶה אֹתָם
בְּרִגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהְרֹן
קַח אֶת־הַמַּחְרָתָה וְהִזַּן־עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
וְיָשִׂים קִטְרֹת וְהוֹלִךְ מִהֲרָה אֶל־הָעֵדָה וְכִפֵּר
עֲלֵיהֶם כִּי־יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֵל הַנֶּגֶף :

וביעי

מט א י 4 ויקח

קרח

וַיִּקַּח אֶהֱרֹן בְּאֶשֶׁר ׀ דְּבַר מֹשֶׁה וַיִּדְרֹךְ אֶל-תְּנוּף
הַקֹּהֵל וְהִנֵּה הַחֵל הַנִּגַּף בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת-הַקִּטְרוֹת
וַיִּכְפֹּר עַל-הָעָם ׃ וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמֵּרְתִּים וּבֵין הַחַיִּים
וַתַּעֲצֹר הַמִּגֵּפָה ׃ וַיְהִי הַמֵּרְתִּים בַּמִּגֵּפָה אַרְבַּעַת
עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מְלֻבָּד הַמֵּתִים עַל-דְּבַר-
קֶרַח ׃ וַיָּשָׁב אֶהֱרֹן אֶל-מֹשֶׁה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְהַמִּגֵּפָה נִעְצְרָה ׃ * פ

ין
חמישי

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר ׃ דְּבַר ׀ אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֵתֶם מִטָּה מִטָּה לְבֵית אָב מֵאֵת
כָּל-נְשֵׂאֵיהֶם לְבֵית אֲבוֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת
אִישׁ אֶת-שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל-מִטָּהוֹ ׃ וְאֵת שֵׁם אֶהֱרֹן
תִּכְתֹּב עַל-מִטָּה לְוִי בִּי מִטָּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית
אֲבוֹתָם ׃ וְהִנְחִיתֶם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת
אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שָׁמָּה׃ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבָחַר-
בּוֹ מִטָּהוֹ יִפְרַח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלַי אֶת-הַלְלוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-הֵם מְלִיגָם עֲלֵיכֶם ׃ וַיִּדְבַר מֹשֶׁה
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו ׀ כָּל-נְשֵׂאֵיהֶם מִטָּה
לְנִשְׂיָא אֶחָד מִטָּה לְנִשְׂיָא אֶחָד לְבֵית אֲבוֹתָם
שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֶהֱרֹן בְּרֵתוֹךְ מִטּוֹתָם ׃
זָנַח מֹשֶׁה אֶת-הַמִּטָּת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל הָעֵדוּת ׃
וַיְהִי מִמְחֲרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל-אֹהֶל הָעֵדוּת

והנה

לוי

קצר

קרה

מלעיל
מלעיל

והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצין
צייץ ויגמל שקדים : ויצא משה את כל המטות
מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש
מטהו :

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן
לפני העדות למשמדת לאות לבני מרי והכל
תלונתם מעלי ולא ימרו : ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו כן עשה :

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו
אברנו כלנו אברנו : כל הקרב ו הקרב אל משכן
יהוה ימות האם תכנו לגוע :

ית

ויאמר יהוה אל אהרן וקח את אבן אהרן
תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אהרן
תשאו את עון כהנתכם : וגם את אחיה מטה
לוי שבט אביה הקרב אהרן וילוו עליך
וישרתוך ואתה ובניך אתם לפני אהל העדות :
ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אתך
אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקברו ולא
ימתו גם הם גם אתם : ונלוו עליך ושמרו את
משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזה
לא יקרב אליכם : ושמרתם את משמרת הקדש

מט ב 2 41 ואת

קרח

וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יְהִי עוֹד קֶצֶף עַל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחֹתִי אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מִתְּנָה נְתֻנִים לַיהוָה
לְעֵבֶד אֶת־עֲבֹדַת אֱהוּא מוֹעֵד : וְאַתָּה וּבְנֵיךָ
אֲתֶךָ תִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ
וּלְמִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מִתְּנָה אִתְּן אֶת־

כְּהֻנַּתְכֶם וְהָזֹר הַקָּרֵב יוֹמֵת : פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי לְךָ אֶת־
מִשְׁמֶרֶת הַתְּרוּמֹתִי לְכָל־קֹדֶשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְךָ נְתֻתִים לְמִשְׁחָה וּלְבִנְיָךָ לְחֶק־עוֹלָם : זֶה
יְהִי לְךָ מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים מִן־הָאֵשׁ כָּל־
קָרְבָּנִים לְכָל־מִנְחָתָם וּלְכָל־חֲטָאֹתָם וּלְכָל־
אֲשָׁמָם אֲשֶׁר יָשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים לְךָ
הוּא וּלְבִנְיָךָ : בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים תֹּאכְלוּנו כָּל־
זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יְהִי־לְךָ : וְזֶה לְךָ תְּרוּמַת
מִתְּנָם לְכָל־תְּנוּפֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ נְחֻתִים
וּלְבִנְיָךָ וּלְבִנְתֶיךָ אֲתֶךָ לְחֶק־עוֹלָם כָּל־מָהוּר
בְּבֵיתְךָ יֹאכֵל אֹתוֹ : כָּל חֵלֶב יִצְהָר וְכָל־חֵלֶב
הַתִּירוֹשׁ וְדָגָן רְאִשִׁיתָם אֲשֶׁר־יִתְּנוּ לַיהוָה לְךָ
נְחֻתִים : בְּכוֹרֵי כָּל־אֲשֶׁר בְּאֶרְצָם אֲשֶׁר־יָבִיאוּ
לַיהוָה לְךָ יְהִי כָּל־מָהוּר בְּבֵיתְךָ יֹאכְלוּ :

כָּל

קרח

והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הדגן וכמלאה מן היקב: בן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבן את מקדשו ממנו: * ואמרת אליהם בהרימכם את חלבן ממנו ונחשב ללוים ככתוב את גרן וכתבו את יקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבודתכם באהל מועד: ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבן ממנו ואת קדשי בני ישראל לא

מפסיר

תחללו

חֻקָּה

וְלֹא יִלְגַּד הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם : הַנִּגַּע בְּמַת
לְכָל-נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים : הוּא
יִתְחַטֵּא כּוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִטְהַר וְאִם-לֹא יִתְחַטֵּא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר : כָּל-הַנִּגַּע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ
הָאָדָם אֲשֶׁר-יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת-מִשְׁכַּן
יְהוָה טָמֵא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל
כִּי מִי נִדְרָה לֹא-זֶרֶק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמֵאתוּ
כּוּ : זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי-יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל-הַבָּא
אֶל-הָאֹהֶל וְכָל-אֲשֶׁר בְּאֹהֶל יִטָּמֵא שִׁבְעַת יָמִים :
וְכָל כְּלֵי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין-צָמִיד פְּתִיל עָלָיו
טָמֵא הוּא : וְכָל אֲשֶׁר-יִגַע עַל-פְּנֵי הַשְּׂדֵה בְּחֻלָּל-
חֶרֶב אִו בְּמַת אִו בְּעַצֵּם אָדָם אִו בְּקֶבֶר יִטָּמֵא
שִׁבְעַת יָמִים : וְלִקְחוּ לְטָמֵא מֵעֵפֶר שַׂרְפָּת
הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו מִיַּם חַיִּים אֶל-כְּלֵי : * וְלִקַּח
אֵזוֹב וְטָבַל בְּמֵיִם אִישׁ טָהוֹר וְהִזְרָה עַל-הָאֹהֶל
וְעַל-כָּל-הַכֵּלִים וְעַל-הַנֶּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ-שָׁם
וְעַל-הַנִּגַּע בְּעַצֵּם אִו בְּחֻלָּל אִו בְּמַת אִו בְּקֶבֶר :
וְהִזָּה הַטָּהוֹר עַל-הַטָּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְחַטָּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְבַס בְּגָדָיו
וְרָחַץ בְּמֵיִם וְטָהַר בְּעֶרְבַּי : וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִטָּמֵא
וְלֹא

שני

קצו

חקת

וְלֹא יִתְחַטָּא וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ
הַקֹּהֵל כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נִדָּה לֹא־
זָדָק עָלָיו טָמֵא הוּא : וְהִיְתָה לָהֶם לַחֲקֹת
עוֹלָם וּמוֹרָה מִי־הַנִּדָּה יִכְבָּס בְּגָדָיו וְהִנִּיעַ בְּמֵי
הַנִּדָּה יִטָּמֵא עַד־הָעֶרֶב : וְכָל אֲשֶׁר־יִגַע־בוֹ
הַטָּמֵא יִטָּמֵא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעָת תִּטָּמֵא עַד־
הָעֶרֶב :

פ

וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְּבַר־צִן בַּחֲדָשׁ
כ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקָדֵשׁ וַתִּמָּת שָׁם מֵרִים
וַתִּקָּבֵר שָׁם : וְלֹא־הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל־
מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן : וַיִּרְבַּ הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר וְלוֹ גִזְעֵנוּ בְּגִיעַ אֲחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה : וְלָמָּה
הֵבֵאתֶם אֶת־קֹהֵל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה
לְמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעֵינֵינוּ : וְלָמָּה הֶעֱלִיתֵנוּ
מִמִּצְרַיִם לְהַבִּיא אֲתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
הַזֶּה לֹא־מָקוֹם זֶדַע וְרִמּוֹן וְרִמּוֹן וּמַיִם
אֵין לְשִׁתּוֹת : וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקֹּהֵל
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּרְאוּ
כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם : *

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : קַח אֶת־הַמִּטָּה
וְהַקֹּהֵל אֶת־הָעֵדָה אֶתְהָה וְאַהֲרֹן אֲחִיךָ
ג א א י ס וּדְבַרְתֶּם

שלישי
שני כשהן
מחוברין

חקת

ודברתם אל-הסלע לעיניהם ונתן מימיו
 והוצאת להם מים מן-הסלע והשקית את-
 העדה ואת-בעירם : ויקח משה את-המטה
 מלפני יהוה כאשר צוהו : ויקהליו משה
 ואתהרן את-הקהל אל-פני הסלע ויאמר להם
 שמעו-נא המרים הזמן-הסלע הזה נוציא
 לכם מים : וירם משה את-ידו ויך את-הסלע
 במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשה העדה
 ובעירם : ויאמר יהוה אל-משה
 ואל-אהרן יען לא-האמנתם בי להקדישני
 לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את-הקהל
 הזה אל-הארץ אשר-נתתי להם : המה מי
 מריבה אשר-דבו בני-ישראל את-יהוה ויקדש
 בם : * וישלח משה מלאכים
 מקדש אל-מלך אדום כה אמר אחיך ישראל
 אתה ידעת את-כל-התלואה אשר מצאתנו :
 נירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים
 רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו : ונצעק אל-
 יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו
 כמצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך :
 נעבדה-נא בארצך לא נעבד בשדה ובכרם
 ולא

דביעי

חוקת

קנח

וְלֹא נִשְׁתַּחֲוֶה מִי בְּאֵרֶךְ הַדֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךְ לֹא נִטְרָה
 יָמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר נִעְבְּרָה גְבֻלָּךְ : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהֵי אֲדֹמ לֹא תִעְבְּרָה בִּי כִּן בַּחֲרֹב יֵצֵא
 לִקְרֹאתְךָ : וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִסְלַח
 נִעְלָה וְאִם מִיָּמִיךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֲנִי וּמְקַנִּי וְנִהְיֵיתִי
 מִכְּרָם בְּקִי אֵין דָּבָר בְּרַגְלֵי אֶעְבְּרָה : וַיֹּאמֶר לֹא
 תִעְבְּרָה וַיֵּצֵא אֲדֹמ לִקְרֹאתוֹ בְּעַם כְּבֵד וּבֵיד
 חֲזֻקָה : וַיִּמְאַן אֲדֹמ נָתַן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֵבֶר בְּגִבְלוֹ
 וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעֲלָיו : *

ב

וַיִּסְעוּ מִקְדֵּשׁ וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה
 הַר הַהָר : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
 בְּהַר הַהָר עַל־גְּבוּל אֶרֶץ־אֲדֹמ לֵאמֹר : יֵאָסֶף
 אַהֲרֹן אֶל־עַמּוּי כִּי לֹא יָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־מָרִיתֶם אֶת־פִּי
 לְמִי מָרִיבָה : קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנֵי
 וְהָעַל אִתְּם הַר הַהָר : וְהִפְשֵׁט אֶת־אַהֲרֹן אֶת־
 בְּגָדָיו וְהִלְבַּשְׁתֶּם אֶת־אֶלְעָזָר בְּנֵי וְאַהֲרֹן
 יֵאָסֶף וּמֵת שָׁם : וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל־הַר הַהָר לְעֵינָי כָּל־הָעֵדָה :
 וַיִּפְשֵׁט מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׂ אִתְּם
 אֶת־אֶלְעָזָר בְּנֵי וַיִּמָּת אַהֲרֹן שָׁם בְּרֹאשׁ הַהָר

המישי
 שלישי
 כשהן
 מתוברין

חֻקֹת

וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן־הַהָר : וַיֵּרְאוּ כָּל־הָעֵדָה
כִּי גָעַ אֶהְרֹן וַיִּבְכוּ אֶת־אֶהְרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל : ס וַיִּשְׁמָע

2

הַכֹּהֲנָנִי מִלֶּךְ־עֲרֵב יָשֵׁב הַזָּנֹב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל
דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְחַם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבּוּ מִמֶּנּוּ שְׁבִי :
וַיֵּרֶד יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם־נָתַן הַתָּנִן
אֶת־הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת־עַרְיָהֶם :
וַיִּשְׁמָע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּהֲנָנִי
וַיַּחֲרֵם אֹתָהֶם וְאֶת־עַרְיָהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם
חֲרֻמָּה : פ

וַיִּסְעוּ מִהָר הַהוּא דֶּרֶךְ יַם־סוּף לְסַבֵּב אֶת־
אֶרֶץ אֲדוּם וְהִתְקַצַּר נַפְשׁ־הָעַם בַּדֶּרֶךְ :
וַיְדַבֵּר הָעַם בְּאֱלֹהִים וּבַמִּשְׁחָה לָמָּה הֶעֱלִיחוּנוּ
מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי־אֵין לָחֶם וְאֵין
מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ קָצָרָה בְּלֶחֶם הַקֶּלֶקֶל : וַיִּשְׁלַח
יְהוָה בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים וַיִּנְשָׁכוּ אֶת־
הָעַם וַיָּמָת עִם־דָּב מִיִּשְׂרָאֵל : וַיָּבֹא הָעַם אֶל־
מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ חָטְאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ בַיהוָה וְנָךְ
הִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיִּסַּר מֵעֲלִינוּ אֶת־הַנְּחָשׁ
וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעַם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָךְ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־גֵּם וְהָיָה
כָּל־

כָּל-הַנְּשׁוּךְ וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי : וַיַּעַשׂ מִשְׁחָה נְחֹשׁ
 נְחֹשֶׁת וַיִּשְׁמְחוּ עַל-הַנֶּסֶם וְהָיָה אִם-נִשְׁךְ הַנְּחֹשׁ
 אֶת-אִישׁ וְהִבִּיט אֶל-נְחֹשׁ הַנְּחֹשֶׁת וְחָי : * וַיִּסְעוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֵבֶת : וַיִּסְעוּ מֵאֵבֶת וַיַּחֲנוּ
 בְּעֵי הַעֲבָרִים בְּמִדְבַּר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מוֹאָב
 מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ : מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרַד :
 מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אֶרְנוֹן אֲשֶׁר בְּמִדְבַּר
 הַיַּצָּא מִגְּבֹל הָאֱמֹרִי כִי אֶרְנוֹן גְּבֹל מוֹאָב בֵּין
 מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי : עַל-כֵּן יֹאמֵר בְּסֵפֶר מִלְחָמֹת
 יְהוָה אֶת-זֵהב בְּסוּפָה וְאֶת-הַנְּחָלִים אֶרְנוֹן :
 וְאֲשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לְשִׁבְתָּ עַד וַנִּשְׁעַן
 לְגְבוּל מוֹאָב : וּמִשָּׁם בָּאָרְהָ הוּא הַבְּאֵר אֲשֶׁר
 אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶסֶף אֶת-הָעָם וְאֶתְנָה לָהֶם
 מַיִם : * אִזְ יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה
 הַזֹּאת עָלַי בְּאֵר עֲנוּ-לָהּ : בְּאֵר חִפְרוּהָ שָׂרִים
 בָּרוּהָ גְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲקָק בְּמִשְׁעֵנֹתָם וּמִמִּדְבַּר
 מִתְנָה : * וּמִמִּתְנָה נַחֲלִיאל וּמִנַּחֲלִיאל בְּמֹזֶת :
 וּמִבְּמֹזֶת הִגִּיא אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ הַפְּסָגָה
 וַנִּשְׁקָפָה עַל-פְּנֵי הַיַּשְׁיִמָן : *

ששי

פ

וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ-הָאֱמֹרִי
 לֵאמֹר : אֵעֲבֹרָה בְּאַרְצְךָ לֹא נִטָּה בְּשָׂדֵה

ובכרם

שביעי
 רביעי
 כשהן
 מחוכרין

חקת

וזכרם לא נשתה מי באר ברך המלך גלך
 עד אשר נעבר גבלך : ולא נרתן סיון ארת
 ישראל עבר בגבלו ויאסף סיון את כל עמו
 ויצא לקראת ישראל המדבר ויבא יהציה
 וילחם בישראל : ויכרו ישראל לפי חרב
 ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון
 כי עז גבול בני עמון : ויקח ישראל את כל הערים
 האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בשבון
 ובכל בנתיה : כי חשבון עיר סיון מלך האמרי
 הוא והוא גלחם במלך מואב הראשון ויקח
 את כל ארצו מידו עד ארנן : על בן אמרו
 המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיון :
 כי אש יצאה מחשבון להבדל מקרית סיון
 אכלה עד מואב בעלי במות ארנן : אוי לך מואב
 אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית
 למלך אמרי סיון : ונידם אבד חשבון עד דיבן
 ונשים עד נפת אשר עד מידבא : וישב
 ישראל בארץ האמרי : וישלח משה לרגל
 את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי
 אשר שם : ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג
 מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
 אדרעי

נקוד על ר' ונשים
 ויורשק'

בלק

אֲדַרְעִי * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אֶל-תִּירָא אֹתוֹ כִּי מִפְּטוֹר
בִּידֶךָ נָהֵתִי אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וְאֶת-אֲרָצוֹ וְעָשִׂיתָ
לּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הַחֵמֶדִּי אֲשֶׁר
יָשָׁב בְּחֶשְׁבֹּן : וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-כָּל-
עַמּוֹ עַד-בֵּלְתֵי הַשְּׂאִיר--לֹא שָׁרִיד וַיִּירָשׁוּ אֶת-
אֲרָצוֹ : * וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת מוֹאָב
מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יַרְחוֹ : ס ס ס

כב
P.40. וירא

כָּלֶךָ בֶּן-צְפּוֹר אֶת כָּל-אֲשֶׁר-עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
לְאִמּוֹרֵי : וַיָּגֵר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעַם מְאֹד כִּי רַב-
הוּא וַיִּקַּץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר
מוֹאָב אֶל-זִקְנֵי מְדִיָּן עִתָּה יִלְחָכוּ הַקָּהָל אֶת-כָּל-
סְבִיבֹתֵינוּ בְּלַחֵךְ הַשּׁוֹר אֶת יַדֵּךְ הַשְּׂדֵה וּבְלֶקֶת
בֶּן-צְפּוֹר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בָּעֵרַת הַהוּא : * וַיִּשְׁלַח
מִלְאָכִים אֶל-בְּלָעַם בֶּן-בְּעֹזֵר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל-
הַנְּהַר אַרְצָן בְּנֵי-עַמּוֹ לִקְרֹא לּוֹ לֵאמֹר הֲיִנָּה עִם
יָצֵא מִמִּצְרַיִם הֲנִיָּה כִסֶּה אֶת-עֵינַי הָאָרֶץ וְהוּא
יָשָׁב מִמְּלִי : וְעִתָּה לָכֶּה-נָא אֶרְהֶלִי אֶת-הָעַם
הַזֶּה כִּי-עָצוֹם הוּא מִפְּנֵי אֹלֵי אוֹכְלֵי נֶכֶד-בוֹ
וַאֲגַרְשֵׁנוּ מִן-הָאָרֶץ כִּי יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר-תַּבְרַךְ
מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תֵּאָר יוֹאֵר : וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב
וּזְקְנֵי מְדִיָּן וְקַסְמִים בִּידֵם וַיָּבֹאוּ אֶל-בְּלָעַם

וידברו

בלק

וידברו אליו דברי בלק : ויאמר אליהם לינו
 פה הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר
 יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם : * ויבא
 אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה
 עמך : ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור
 מלך מואב שלח אלי : הנה העם היצא ממצרים
 ויבם את עין הארץ עתה לכה לכה לי ארתו
 אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו : ויאמר אלהים
 אל בלעם לא תלך עמם לא תאר את העם
 כי ברוד הוא : * ויקם בלעם בבקר ויאמר אל
 שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי
 להלך עמכם : ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
 ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו : ויסף עוד בלק
 שלח שרים רבים ונכבדים מאלה : ויבאו אל
 בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל
 נא תמנע מהלך אלי : כִּי כבד אכבדך מאד
 וכל אשר התאמר אלי אעשה ולכה נא קכה
 לי את העם הזה : ויעז בלעם ויאמר אל עבדי
 בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא
 אוכל לעבור את פי יהוה אלהי לעשות קטנה
 או גדולה : ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה
 ואדעה

קדש

שני
 חמישי
 כשהן
 מחוברין

בלק דא

קדש

שלישי

וְאֵרְעָה מִרֹּם יִסָּף יְהוָה דְבַר עַמִּי : וַיָּבֹא אֱלֹהִים ו
 אֶל־בִּלְעָם לִילָּה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לְךָ בְּאֵן
 הַאֲנָשִׁים קוּם לְךָ אִתָּם וְאֵךְ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־
 אָדַבֵּר אֵלֶיךָ אַתּוּ תַעֲשֶׂה : * וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֶּקֶר
 וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־אֲתוֹנוֹ וַיִּלֶךְ עִם־שְׁרֵי מוֹאָב : וַיַּחֲרֹאֲף
 אֱלֹהִים כִּי־הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְּיָצֵב מִלְאֲךְ יְהוָה
 בַּדֶּרֶךְ לְשֹׁטֵן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־אֲתוֹנוֹ וּשְׁנֵי נַעֲרָיו
 עִמּוֹ : וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאֲךְ יְהוָה נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ
 וַחֲרָבוֹ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וַתֵּט הָאֲתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ
 וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיֵּךְ בִּלְעָם אֶת־הָאֲתוֹן לְהַטְרִתָּהּ
 הַדֶּרֶךְ : וַיַּעֲמֵד מִלְאֲךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכֹּרְמִים
 גִּרְר מוֹה וְגִרְר מוֹה : וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאֲךְ
 יְהוָה וַתִּלְחֹץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת־רֶגְלֵ בִּלְעָם
 אֶל־הַקִּיר וַיִּסָּף לְהַכֹּתָהּ : וַיִּסָּף מִלְאֲךְ־יְהוָה
 עֵבֹר וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לַנְּטוֹת
 יָמִין וּשְׂמֹאל : וַתֵּרָא הָאֲתוֹן אֶת־מִלְאֲךְ יְהוָה
 וַתִּרְבֹּץ תַּחַת בִּלְעָם וַיַּחֲרֹאֲף בִּלְעָם וַיֵּךְ אֶת־
 הָאֲתוֹן בְּמַקְלָ : וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֲתוֹן
 וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מַה־עָשִׂיתָ לִּי כִּי הִכִּיתָנִי
 זֶה שְׁלֹשׁ רַגְלִים : וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לְאֲתוֹן כִּי
 הִתְעַלַּלְתָּ בִּי לוֹ יֵשׁ־חֶרֶב בְּיָדֵי כִּי עָתָה הִרְגִיתִיךָ :

נא א ג ז ותאמר

בלק

ויהי אמר האתון אל בלעם הלוה אנכי אתנך
 אשר רכבת עלי מעודך עד היום הוזה ההסכין
 הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא : ויגל יהוה
 את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב
 בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו
 לאפיו : ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הבית
 את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי
 לשטן כירט הדרך לנגדי : ותראני האתון
 ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי
 עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי : ויאמר
 בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי
 כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אסדרע
 בעיניך אשובה לי : ויאמר מלאך יהוה אל
 בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר
 אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי
 בלק : וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
 אל עיר מואב אשר על גבול ארנון אשר
 בקצה הגבול : ויאמר בלק אל בלעם הלא
 שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא
 הלכת אלי האמנם לא אוכל בכרך : ויאמר
 בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכל

אוכל

בלק

דב

אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים
בפי ארתו אדבר : * וילך בלעם עם בלק ויבאו

רביעי
ששי כשהן
מחברין

קרית חצות : ויזבח בלק בקר וצאן וישלח
לבלעם ולשרים אשר ארתו : ויהי בבקר ויקח
בלק את בלעם ויעלהו במורת בעל וירא

כג

משם קצה העם : * ויאמר בלעם אל בלק בנה
לי בזה שבעה מזבחת והבן לי בזה שבעה
פרים ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר דבר

בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח :
ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך
ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה

קדש

ידאני והגדת לי וילך שבי : ויקר אלהים
אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת
ערכתי ואעל פר ואיל במזבח : וישם יהוה דבר

בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר :
וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שריו
מואב : וישא משלו ויאמר מן הארם ינחני בלק

קדש

מלך מואב מהררי קדם לקה ארה לי יעקב
ולכה זעמה ישדאל : מה אקב לא קבה אל
ומה אזעם לא זעם יהוה : כי מראש צדים

ארצנו ומנבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן

בלק

ובגוים לא יתחשב : מי מנה עפר יעקב ומספר
את רבע ישראל תמת נפשי מורת ישראל
ותהי אחריתי כמהו : ויאמר בלק אל בלעם
מה עשית לי לקב איבי לקחתיך והנה ברכת
ברך : ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
בפי אתו אשמר לדבר : * ויאמר אליו בלק לך
נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס
קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם :
ויקחלו שרה צפיים אל ראש הפסגה ויבן
שבועה מזבחת ויעל פר ואיל במזבחת : ויאמר
אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה
כה : ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו
ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : ויבא אליו
והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו
בלק מה דבר יהוה : וישא משלו ויאמר קום
בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר : לא איש אל
ויכזב ובן אדם וירחמם ההוא אמר ולא יעשה
ודבר ולא יקמנה : הנה ברך לקחתי וברך
ולא אשיבנה : לא הבית און ביעקב ולא דאה
עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך
בו : אל מוציאם ממצרים בתועפות ראם לו :

המשי

כי

בלק

רג

כִּי לֹא-נָחַשׁ בִּיעֲקֹב וְלֹא-קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל כְּעֵת
 יֹאמֶר לִיעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מַה-פָּעַל אֵל : הֲזֶה-עַם
 בְּלִבָּיָא יָקוּם וּכְאֲרֵי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד-
 יֵאכַל טָרֵף וְדַם-חַלְלִים יִשְׁתָּה : וַיֹּאמֶר בָּלָק
 אֵל-בְּלָעַם גַּם-קָב לֹא תִקְכְּנוּ גַם-בְּרֵךְ לֹא
 תִזְכְּרוּ : וַיַּעַן בְּלָעַם וַיֹּאמֶר אֵל-בָּלָק הֲלֹא דִבַּרְתִּי
 אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר-יִדְבֹר יְהוָה אֲתוֹ אֶעֱשֶׂה : *
 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֵל-בְּלָעַם לִכְהֵן-נָא אֶקְחֶךָ אֵל-
 מְקוֹם אַחֵר אוֹלֵי יִישׂר בְּעֵינַי הָאֱלֹהִים וְקִבְּלוּ
 לִי מִשָּׁם : וַיִּקַּח בָּלָק אֶת-בְּלָעַם רֹאשׁ הַפְּעוֹר
 הַנִּשְׁקָף עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימֹן : וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֵל-
 בָּלָק בְּנֵה-לִי בָזָה שְׂבַעַה מִזְבַּחַת וְהִבֵּן לִי בָזָה
 שְׂבַעַה פָּרִים וְשְׂבַעַה אֵילִם : וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר
 אָמַר בְּלָעַם וַיַּעַל פָּר וָאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ : * וַיֵּרֶא בְּלָעַם
 כִּי טוֹב בְּעֵינָיו יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְלֹא-
 הִלֵּךְ בְּפַעַם-בְּפַעַם לְקַרְאֵת נְחָשִׁים וַיִּשְׁתַּח-
 אֵל-הַמַּדְבָּר פָּנָיו : וַיֵּשֶׂא בְּלָעַם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרֶא
 אֶת-יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו וְהִתְהַי עֲלָיו רוּחַ
 אֱלֹהִים : וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נָאִם בְּלָעַם בְּנֵי
 בְּעֹר וְנָאִם הַגִּבּוֹר שְׁתֵּם הָעֵינַן : נָאִם שָׁמַע אֲמָרֵי-
 אֵל אֲשֶׁר מִחֲזוֹה שְׂדֵי יַחֲזֶה נִפְלַ וְגִלּוֹי עֵינָיִם :

קדש

ששי
שביעי
כשהן
מחוברין

כר

קדש

מה

בלק

בראש
עמוד ב"ה
שמ"ו סימן

מֶה־טָבוֹ אֶהְיֶה יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל :
 בְּנַחֲלִים נָפְטוּ בְּגִזַּת עָלַי נָדָד בְּאֶהְלִים נָטַע
 יְהוָה בְּאֲרָזִים עָלַי מַיִם : יִזַּל מַיִם מִדְּלִי וְזָרְעוּ
 בְּמַיִם רַבִּים וְיָרֵם מִמָּוֶגַּ מַלְכוֹ וְחַנְשָׂא מַלְכָתּוֹ :
 אֵל מוֹצִיאֵנִי מִמִּצְרַיִם כְּתוּעַפָּת דָּאִם לֹא יֵאכְלֵא
 גּוֹיִם צָרִי וְעַצְמֹתֵיהֶם יִגְרֵם וְחַצְיוֹ יִמְחֶץ : כָּרַע
 שָׁכַב בְּאֶרֶץ וּכְלָבִיא מִי יִקְיַמֵּנוּ מִבְּרַכְיָךְ בְּרוּךְ
 וְאֶרְדֵּיךְ אָרוּר : וַיַּחַד אֵף בָּלָק אֶל־בַּלְעָם וַיִּסְפֹּק
 אֶת־כַּפְּיוֹ וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בַּלְעָם לָקֵב אֵיבִי
 קְרֵאתִיךָ וְהִנֵּה בִרְכָתְךָ בְּרֹךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים :
 וְעַתָּה בְּרַח־לֶךָ אֶל־מְקוֹמְךָ אֲמַרְתִּי כְבֹד אֲכַבְּדֶךָ
 וְהִנֵּה מְנַעַךְ יְהוָה מִכְבוֹד : וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל־
 בָּלָק הֲלֹא גַם אֶל־מְלֹאכֶיךָ אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי
 דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר : אִם־יִתֶּן־לִי בָלָק מְלֵא בֵיתוֹ
 כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכַל לַעֲבֹד אֶת־פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת
 טוֹבָה אִלּוּ רָעָה מִלְּבַי אֲשֶׁר־יִדְבַר יְהוָה אֲתוֹ
 אֲדַבֵּר : * וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי לְכָרֵת אִיעֲצֶךָ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים :
 וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נָאִם בַּלְעָם בְּנֹו בְעֵר
 וְנָאִם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינַן : נָאִם שָׁמַע אֲמַר־יֵאֵל
 וַיִּדַע דַּעַת עֲלִיזֹן מִהוֹדָה שְׂדֵי יְהוָה נִפְלַ וְגִלּוֹי

עינים

שביעי

קדש

קכ"ב

עֵינַיִם : אֲרָאֵנוּ וְלֹא עֲתִידָה אֲשׁוּרֵנוּ וְלֹא קָרוֹב מִלְרַע
 דֶּרֶךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב וְקָם שֹׁכֵן מִיִּשְׂרָאֵל
 וּמִחֵץ פְּאַתָי מוֹאָב וְקָרָקַר כָּל־בְּנֵי־שֵׁת : וְהָיָה
 אֲדוֹם יִרְשֶׁה וְהָיָה יְהוּדָה שְׂעִיר אִיבּוֹ וַיִּשְׂרָאֵל
 עֲשֶׂה חֵיל : וַיֵּרֶד מִיַּעֲקֹב וְהֶאֱבִיד שְׂרִיד מַעִיר :
 וַיֵּרָא אֶת־עַמְלֵק וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית
 גּוֹיִם עַמְלֵק וְאַחֲרֵיתוֹ עַד־י אֲבָר : וַיֵּרָא אֶת־הַקִּינִי
 וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵיךְן מוֹשָׁבְךָ וְשֵׁים בְּסַלְעַ
 קִנְיָן : כִּי אִם־יִהְיֶה לְבַעַר קִינְעָד־מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבְּךָ :
 וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֵלֹוִי מִי יִחְיֶה מִשְׁמוֹ אֵל : וְצִים
 מִיַּד כְּתִים וְעָנּוּ אֲשׁוּר וְעָנּוּ עֵבֶר וְגַם־הוּא עַד־י
 אֲבָר : וַיִּקָּם בְּלָעָם וַיֵּלֶךְ וַיִּשָּׁב לְמַקְוֵמוֹ וְגַם־בְּלָק
 הָלַךְ לְדַרְכּוֹ :

מלעיל
 קדש
 לחומרא
 מלרע
 מלעיל

פ

כה

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשִׁטִּים וַיַּחַל הָעָם לַגְּזוֹת אֵל־
 בְּנֹזֹת מוֹאָב : וַתִּקְרָאֵן לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן
 וַיֹּאכְלֵהוּ הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לֵאלֹהֵיהֶן : וַיִּצְמַד
 יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיַּחַר אֶף־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־כָּל־רְאשֵׁי הָעָם
 וְהוֹקַע אֹתָם לַיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף־
 יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל
 הֲרָגוּ אִישׁ אֶנְשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר :
 וַהֲנֶה

פינחס

והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל-אחיו
את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני
ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: * וידא
פינחס בן אלעזר בן-אהרן הכהן ויקם מתוך
העדה ויקח רמח בידו: ויבא אחר איש-ישראל
אל הקכה וידקר את שניהם את איש ישראל
ואת האשה אל קברה והתעצר המגפה מעל
בני ישראל: ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים
אלף: פ פ פ

מפטיר

וידבר יהוה אל-משה לאמר: פינחס בן-אלעזר
בן-אהרן הכהן השיב את-חמתי מעל בני-
ישראל בקנאו את-קנאתי ברתוכם ולא-כליתני
את בני-ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו
את-בריתי שלי: * והיתה לו ולזרעו אחריו
ברית בהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו
ויכפר על-בני ישראל: ושם איש ישראל
המכה אשר הכה את המדינית ומרי בן-
סלוא נשיא בית-אב לשמעני: ושם האשה
המכה המדינית כזבי בת-צור ראש אמות בית-
אב במדין הוא: * פ

יוד ועירא P.41.
ואו קטיעא

וידבר יהוה אל-משה לאמר: צרור את המדינים
והכיתם

והביתם אותם : כי צוררים הם לכם בנבליהם
אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כוזבי
בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על

פסקא
באמצע
פסוק
כו

פ

דבר פעור : ויהי אחרי המגפה
ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן
הכהן לאמר : שאו את ראשו כל עדת בני ישראל
מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יציאת
צבא בישראל : וידבר משה ואלעזר הכהן
אתם בערבית מואב על ירדן יהו לאמר : מבין
עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את
משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים * : שני

ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת
החנכי לפלוא משפחת הפלאי : לחצרון משפחת
החצרוני לכרמי משפחת הכרמי : אלה משפחת
הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים
אלף ושבע מאות ושלושים : ובני פלוא אליאב :
ובני אליאב נמואל ודהן ואבירם הוא דהן
ואבירם קרואי העדה אשר הציג על משה ועל
אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה : ותפתח
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות
העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש

קריאתי ק'

פינחס

ויהיו לגם : ובני קרח לא מתו ם בני
 שמעון למשפחתם לגמאל משפחת הנמואל
 לימין משפחת הימיני ליכין משפחת הימיני :
 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי :
 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלה
 ומאתים : ם בני גד למשפחתם
 לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי
 לשוני משפחת השוני : לאזני משפחת האזני
 לערי משפחת הערי : לארוד משפחת הארודי
 לאראלי משפחת האראלי : אלה משפחת
 בני גד לפקדיהם ארבעים אלה וחמש
 מאות : ם בני יהודה עד ואונן וימת
 עד ואונן בארץ כנען : ויהיו בני יהודה למשפחתם
 לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי
 לזרח משפחת הזרחי : ויהיו בני פרץ לחצרון
 משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי :
 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששורה ושבעים
 אלה וחמש מאות : ם בני יששכר
 למשפחתם תולע משפחת התולעי לפודה
 משפחת הפוני : לישוב משפחת הישבי לשמרון
 משפחת השמרני : אלה משפחת יששכר
 לפקדיהם

לַפְקֻדֵיהֶם אֲרֻבָּעָה וְשָׁשִׁים אֱלֹהִים וְשָׁלֹשׁ
 מֵאוֹת : ס בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם
 לְסֹרֵד מִשְׁפַּחַת הַסֹּרְדִי לְאֵלֹן מִשְׁפַּחַת
 הָאֵלֹנִי לְיִחִיאֵל מִשְׁפַּחַת הַיִּחִיאֵלִי : אֱלֹהֵי
 מִשְׁפַּחַת הַזְּבוּלֹנִי לַפְקֻדֵיהֶם שָׁשִׁים אֱלֹהִים
 וְחֲמִשׁ מֵאוֹת : ס בְּנֵי יוֹסֵף
 לְמִשְׁפַּחְתָּם מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם : בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמַכִּיר
 מִשְׁפַּחַת הַמַּכִּירִי וּמַכִּיר הוֹלִיד אֶת גִּלְעָד לְגִלְעָד
 מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי : אֱלֹהֵי בְנֵי גִלְעָד אִיעֶזֶר
 מִשְׁפַּחַת הָאִיעֶזֶרִי לְחֵלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֵלְקִי :
 וְאֶשְׂרָיִאל מִשְׁפַּחַת הָאֶשְׂרָאֵלִי וְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַת
 הַשֶּׁכֶּמִי : וְשִׁמְוֵיָע מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְוֵיָעִי וְחֹפֵר
 מִשְׁפַּחַת הַחֹפְרִי : וְצֹלְפָחַד בֶּן־חֹפֵר לֹא־הָיוּ
 לוֹ בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת וְשֵׁם בָּנוֹת צֹלְפָחַד
 מַחֲלָה וְנַעֲרָה חַגִּלָּה מְלַכָּה וְחַרְצָה : אֱלֹהֵי
 מִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁים אֱלֹהִים
 וְשֶׁבַע מֵאוֹת : ס אֱלֹהֵי בְנֵי אֶפְרַיִם
 לְמִשְׁפַּחְתָּם לְשׁוּרְתָלַח מִשְׁפַּחַת הַשְּׁרָתְלָחִי
 לְבֹכֵר מִשְׁפַּחַת הַבְּכֹרִי לְתַחַן מִשְׁפַּחַת הַתַּחְנִי :
 וְאֵלֹהֵי בְנֵי שׁוּרְתָלַח לְעֶרְוֹן מִשְׁפַּחַת הָעֶרְוִי :
 אֱלֹהֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־אֶפְרַיִם לַפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם
 נב ב 2 52 ושלשים

פינחס

ושלשים אלה וחמש מאות אלה בני יוסף
למשפחתם : ם בני בנימן
למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל
משפחת האשכלי לאחירם משפחת האחידמי :
לשופם משפחת השופמי לחופם משפחת
החופמי : ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת
הארדי לנעמן משפחת הנעמי : אלה בני בנימן
למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלה
ושש מאות : ם אלה בני דן
למשפחתם לשוקם משפחת השוקמי אלה
משפחת דן למשפחתם : כל משפחת השוקמי
לפקדיהם ארבעה ושלשים אלה וארבע
מאות : ם בני אשר למשפחתם
לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי
לבריעה משפחת הבריעי : לבני בריעה לחבר
משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי :
ושם בת אשר שרה : אלה משפחת בני אשר
לפקדיהם שלשה וחמשים אלה וארבע
מאות : ם בני נפתלי למשפחתם
ליחציאל משפחת היחציאלי לגוני משפחת
הגוני : ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת
השלמי

הַשְּׁלֵמִי : אֵלֶּה מִשְׁפַּחֹת גִּפְתָּלִי לְמִשְׁפַּחָהֶם
 וּפְקוּדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעַיִם אַלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת :
 אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אַלְף וְאַלְף
 שֶׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים : * פ

שלושי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : לְאֵלֶּה
 תַּחֲלֹק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָהּ בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת :
 לְרֹב תִּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ וְלִמְעַט תִּמְעִיט נַחֲלָתוֹ
 אִישׁ לְפִי פְּקוּדֵי יְהוָה נַחֲלָתוֹ : אֶךְ־בְּגוּרָל
 יִחַלֵּק אֶת־הָאָרֶץ לְשְׁמוֹת מִטּוֹת־אֲבֹתָם
 יִנָּחֲלוּ : עַל־פִּי הַגּוּרָל תַּחֲלֹק נַחֲלָתוֹ בֵּין רֹב
 לְמְעַט : וְאֵלֶּה פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם

לְמִשְׁפַּחָתָם לַגִּרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשׁוֹן לְקָהָת
 מִשְׁפַּחַת הַקָּהָתִי לְמָרְדִי מִשְׁפַּחַת הַמָּרְדִי :
 אֵלֶּה מִשְׁפַּחֹת לְוִי מִשְׁפַּחַת הַלֵּבְנִי מִשְׁפַּחַת
 הַחֲבֹרֹנִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחֲלִי מִשְׁפַּחַת הַמּוֹשִׁי
 מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי וְקָהָת הַזֹּלָד אֶת־עַמְדָם : וְשֵׁם
 אֲשֶׁר־עַמְדָם יוֹכֵבֵד בֶּת־לוֹי אֲשֶׁר יִלְדָה אֹתָהּ
 לְלוֹי בְּמִצְרַיִם וְתִלְד לְעַמְדָם אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־
 מֹשֶׁה וְאֵת מָרְיָם אֲחֹתָם : וַיֹּלֵד לְאֶהֱרֹן אֶת־נָדָב
 וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר : וַיָּמָת
 נָדָב וְאֲבִיהוּא בְּהַקָּרִיבִים אֲשֶׁר־זָרָה לְפָנָי יְהוָה :

ויהיו

ויהיו

פינחס

ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר
מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני
ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל
אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו
את בני ישראל בערבית מואב על ירדן ירחו
ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן
הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר
סיני : כי אמר יהוה להם מורת ימתי במדבר
ולא נותר מהם איש כי אם בלב בן יפנה
ויהושע בן נון : ותקרבנה

כז

בנות צלפחד בן הפר בן גלעד בן מכיר בן
מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות
בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה
ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני
הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר
אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה
הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת
ובנים לא היו לו : למה יגרע שם אבינו מתוך
משפחתנו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך
אחי אבינו : ויקרב משה את משפטן לפני

פון רבתי

ויאמר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : כִּן בְּנוֹת צִלְפָּחֵד
 דְּבָרְתָן נָתַן תְּהֵן לָהֶם אַחֲזַת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֶחָי
 אֲבִיהֶם וְהַעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן : וְאֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבָר לֵאמֹר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבֵן
 אֵין לוֹ וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבָתּוֹ : וְאִם־אֵין
 לוֹ בֵּת וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאָחָיו : וְאִם־אֵין לוֹ
 אָחִים וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָי אָבִיו : וְאִם־
 אֵין אָחִים לְאָבִיו וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְשֹׂאֲרוֹ
 הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחָתוֹ וַיֵּדֵשׁ אֶתָּה וְהָיִיתָ
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֶה אֶל־הָר הַעֲבָרִים
 הַזֶּה וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וּרְאִיתָה אֶתָּה וְנֹאסַפְתָּ אֶל־עַמִּיקָה גַם־אֶתָּה כַּאֲשֶׁר
 נֹאסַף אֶהֱרֹן אָחִיקָה : כַּאֲשֶׁר מָרִיתֶם פִּי בְּמִדְבַר־צֹן
 בְּמַרְיַב־הָעֵדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי בְּמִים לְעֵינֵיהֶם הֵם
 מִי־מַרְיַב־קָדֵשׁ מִדְבַר־צֹן : וַיִּדְבַר
 מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר : יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הַרוּחַת
 לְכָל־בָּשָׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה : אֲשֶׁר־יֵצֵא לְפָנֵיהֶם
 וְאֲשֶׁר יָבֹא לְפָנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצֵאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם
 וְלֹא תִהְיֶה עֲבַת יְהוָה בְּצֵאתָן אֵין לָהֶם רָעָה :

ויאמר

פינחס

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח-לָךְ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן-נוּן אִישׁ אֲשֶׁר-רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת-יָדְךָ
עָלָיו : וְהֶעֱמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי
כָּל-הָעֵדָה וְצוִיתָה אֹתוֹ לְעִינֵיהֶם : וְנָתַתָּה
מִהוֹדֶךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל-עֵדֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : וּלְפָנַי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׂאֵל
לֹו בְּמִשְׁפַּט הַאֲוִרִים לִפְנֵי יְהוָה עַל-פְּנֵי
יֵצְאוּ וְעַל-פְּנֵי יָבֹאוּ הוּא וְכָל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
אִתּוֹ וְכָל-הָעֵדָה : וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לִפְנֵי
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל-הָעֵדָה : וַיִּסְמָךְ אֶת-
יָדָיו עָלָיו וַיְצוּהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-

מֹשֶׁה : * פ

כח
חמישי
פרשת ר"ח
בחול

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : צוּ אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת-קִרְבָּנֵי לַחֲמִי
לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחָחַי הַתְּשַׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי
בְּמוֹעֵדוֹ : וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם
לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד : אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַּבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם :
וַיַּעֲשִׂינִיחַת הָאִיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן

כהית

כח

כִּתִּיּוֹת רִבִּיעֵת הֵהִיִן : עֲלֹת תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּרֹחַ
 סִינַי לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁר לַיהוָה : וְנִסְכּוֹ רִבִּיעֵת
 הֵהִיִן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֶׁכֶר
 לַיהוָה : וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים
 כַּמִּנְחַת הַבֶּקָר וְכִנְסֹו תַעֲשֶׂה אֲשֶׁר רִיחַ נִיחַח
 לַיהוָה :

פרשת
מפטיר
של שבת
ור"ח

וּבַיּוֹם הַשִּׁבְעִת שְ�נַיִם כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
 וּשְׁנַיִ עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 וְנִסְכּוֹ : עֲלֹת שֶׁבֶת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֲלֹת הַתָּמִיד
 וְנִסְכָּה :

פ

וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
 פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־
 שָׁנָה שֶׁבַע תְּמִימִם : וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנַיִ עֶשְׂרֹנִים
 סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד :
 וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחַח אֲשֶׁר לַיהוָה :
 וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הֵהִיִן יִהְיֶה לֶפָר וְשְׁלִישִׁת הֵהִיִן
 לְאַיִל וְרִבִּיעֵת הֵהִיִן לִכְבֹּשׂ יִיִן וְאֵת עֲלֹת חֳדָשׁ
 בְּחֳדָשׁוֹ לְחֳדָשֵׁי הַשָּׁנָה : וְשֶׁעִיר עֲזִים אֶחָד
 לַחֲטָאת לַיהוָה עַל־עֲלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה

פינחס

ששי
פרשת
מפטיר
ליום א' וב'
של פסח

פרשת
מפטיר
לשאר
ימי פסח

פרשת
מפטיר של
שבועות

וְנִסְכּוֹ * : וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ פָּסַח לַיהוָה :
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חַג שִׁבְעַת
יָמִים מִצּוֹת יֵאָבֵל : בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ
כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ * וְהַקְרַבְתֶּם
אִשָּׁה עִלָּה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל
אֶחָד וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ
לָכֶם : וּמִנְחֹתָם סֹלֶת בָּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים לַפֶּךָ וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאַיִל תַּעֲשׂוּ :
עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכִּבְשִׁים : וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם :
מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד
תַּעֲשׂוּ אֶת-אֵלֶּה : כִּי־אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם עֹבְדַת
יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה עַל-עֹלֹת
הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ : וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא

תַּעֲשׂוּ :
וּבַיּוֹם הַבְּכוּרִים
בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַת יָמִים
מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ : וְהַקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם אִיל אֶחָד שִׁבְעָה כִבְשִׁים

בני

בְּנֵי שָׁנָה : וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד שְׁנַי עֶשְׂרֹנִים לְאֵילָ
 הָאֶחָד : עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
 הַכִּבְשִׁים : שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם :
 מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ תְּמִימִם יְהוּ
 לָכֶם וְנִסְבִּיהֶם :

פ

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם
 תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם : וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ
 לַיהוָה פָּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנַי עֶשְׂרֹנִים
 לְאֵילָ : וְעֶשְׂרוֹן אֶחָד לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
 הַכִּבְשִׁים : וְשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר
 עֲלֵיכֶם : מִלֶּבֶד עֹלֹת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֹת
 הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבִּיהֶם כְּמוֹשְׁפָטָם לְרִיחַ נִיחֹחַ
 אֲשֶׁה לַיהוָה : וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ

כט
 פרשת
 מפיטור
 של ראש
 השנה

פרשת
 מפיטור של
 יום כפיר

הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲשִׂיתֶם אֶת־
 גַּפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם
 עֹלָה לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ פָּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵילָ
 אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יְהוּ לָכֶם :
 נג ב 2 53 ומנחתם

פינחס

ומנחתם סלית בלולה בשמן שלשה
 עשרנים לפי שני עשרנים לאיל האחד :
 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
 הכבשים : שעיר עזים אחד חטאת מלכד
 חטאת הכפרים ועלית התמיד ומנחתה
 ונסכיהם : * ס ובחמשה עשר יום
 להדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
 מלאכת עבודה לא תעשו וחגותם חג ליהוה
 שבעת ימים : והקרבתם עלה אשה ריח
 ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר
 אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 התמים יהיו : ומנחתם סלית בלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפי האחד לשלשה עשר
 פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילים :
 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר
 כבשים : ושעיר עזים אחד חטאת מלכד עלית
 התמיד מנחתה ונסכה : * ס וביום
 השני פרים בני בקר שנים עשר אילים
 שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 התמים : ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
 ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים
 אחד

עיביעי
 פרשת
 מטות
 ליום
 א' וב' של
 סכות

נקוד על ו'

פרשת יום
 ג' של סכות

פינחס ריא

ואַחַד חַטָּאת מִלֶּבֶד עֲלִית הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכֵיהֶם : ׀ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

פרשת יום
ד' של
סכות

פָּרִים עֲשֶׂהְתִּי-עֹשֶׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי-
שָׁנָה אַרְבָּעָה עֹשֶׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
לִפְרִים לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט :

פרשת יום
ה' של
סכות

וּשְׂעִיר חַטָּאת אַחַד מִלֶּבֶד עֲלִית הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ : ׀ וּבַיּוֹם הַרְּבִיעִי

פָּרִים עֲשֶׂהְתִּי אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה
אַרְבָּעָה עֹשֶׂר תְּמִימִם : מִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לִפְרִים
לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר-

פרשת יום
ו' של סכות

עֹזִים אַחַד חַטָּאת מִלֶּבֶד עֲלִית הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ : ׀ וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי

פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה
אַרְבָּעָה עֹשֶׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לִפְרִים
לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר

פרשת יום
ז' של סכות

חַטָּאת אַחַד מִלֶּבֶד עֲלִית הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ : ׀ וּבַיּוֹם הַשֵּׁשִׁי פָּרִים

שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה
עֹשֶׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לִפְרִים
לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר

חַטָּאת אַחַד מִלֶּבֶד עֲלִית הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ

מטות

וּנְסַכֵּיהֶּם : וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי פָּרִים
 שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה
 עָשָׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לְאֵילִם
 וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּטָם : וּשְׂעִיר
 חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ

כח"ה
 ושבת
 צפטידין
 בעניינו
 של יום

וְנִסְכָּהּ : וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי
 עֲצֵרֹת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַיהוָה
 פֶּרֶךְ אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה
 תְּמִימִם : מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפֶּרֶךְ לְאֵיל וְלִכְבָּשִׁים
 בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֶּבֶד
 עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : אֵלֶּה הַתַּעֲשׂוֹת
 לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לֶבֶד מִנְדְרֵיכֶם וּנְדָבְתֵיכֶם
 לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם : *
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה : פ פ פ פ פ

מכטיר
 ופרשת
 מפטיר
 לשמיני
 עצרת

ל

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רֵאשֵׁי הַמַּטֹּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה : אִישׁ כִּי־יָדָר
 נָדָר לַיהוָה אוֹ־הַשְּׁבַע שְׁבַעָה לְאִסּוּר אִסּוּר עַל־
 נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כִּכְל־הֵיצֵאת מִפִּי יַעֲשֶׂה :
 וְאִשָּׁה כִּי־תָדָר נָדָר לַיהוָה וְאִסְרָהּ אִסּוּר בְּבֵית

P.42.

אביה

אָבִיּוֹת בְּנֵעֲרִיָּה : וּשְׁמַע אָבִיּוֹת אֶת־נִדְרָהּ וְאֶסְרָהּ
אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל־נִפְשָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ אָבִיּוֹת
וְקָמוּ כָּל־נִדְרֵיהָ וְכָל־אֶסֶר אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־
נִפְשָׁהּ יָקוּם : וְאִם־הִנִּיא אָבִיּוֹת אֹתָהּ בַּיּוֹם שָׁמְעוּ
כָּל־נִדְרֵיהָ וְאֶסְרִיהָ אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נִפְשָׁהּ לֹא
יָקוּם וַיְהִי וַיִּסְלַח לָהּ כִּי־הִנִּיא אָבִיּוֹת אֹתָהּ :
וְאִם־הָיוּ רַתְּוִיהָ לְאִישׁ וְנִדְרֵיהָ עָלֶיהָ אִם מִבְּטָא
שִׁפְתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל־נִפְשָׁהּ : וּשְׁמַע
אִישָׁהּ בַּיּוֹם שָׁמְעוּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נִדְרֵיהָ
וְאֶסְרָה אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נִפְשָׁהּ יָקָמוּ : וְאִם
בַּיּוֹם שָׁמְעָה אִישָׁהּ יָנִיא אֹתָהּ וְהִפִּיר אֶת־נִדְרָהּ
אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שִׁפְתֶיהָ אֲשֶׁר אֶסְרָה
עַל־נִפְשָׁהּ וַיְהִי וַיִּסְלַח לָהּ : * וְנָדַר אֶל־מִנְהַר
וְגִדּוּשָׁהּ כָּל אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נִפְשָׁהּ יָקוּם
עָלֶיהָ : וְאִם־בֵּית אִישָׁהּ נִדְרָה אִם־אֶסְרָה
אֶסֶר עַל־נִפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה : וּשְׁמַע אִישָׁהּ
וְהַחֲרִישׁ לָהּ לֹא הִנִּיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל־נִדְרֵיהָ
וְכָל־אֶסֶר אֲשֶׁר־אֶסְרָה עַל־נִפְשָׁהּ יָקוּם : וְאִם־
הִפִּיר יָפִיר אֹתָם אִישָׁהּ בַּיּוֹם שָׁמְעוּ כָּל־מוֹצָא
שִׁפְתֶיהָ לְנִדְרֵיהָ וְלֹא־אֶסֶר נִפְשָׁהּ לֹא יָקוּם
אִישָׁהּ הַפִּירָם וַיְהִי וַיִּסְלַח לָהּ : * כָּל־נִדְרֵיהָ
וְכָל־

מטות

וְכָל־שֹׁבְעֵית אֶסֶר לְעִנּוֹת נַפֶּשׁ אִישׁוּהָ יִקְיָמְנוּ
וְאִישׁוּהָ יִפְרְנוּ : וְאִם־הִחֲרַשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישׁוּהָ
מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהַקִּיִּם אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־
אֲסָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַקִּיִּם אַתֶּם כִּי־הִחֲרַשׁ לָהּ בְּיוֹם
שָׁמְעוּ : וְאִם־הִפִּיר יִפֵּר אַתֶּם אַחֲרַי שָׁמְעוּ וְנִשְׂאָה
אֶת־עֹונָהּ : אֱלֹהֵי הַחֲקִיִּם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבָרְתּוֹ בְּנִעֻרֶיהָ
בֵּית אָבִיהָ :

פ

*

לא
שני

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : נָקֹם נִקְמַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמְדִינִים אַחֲרֵי תֵאָסֵף אֶל־עַמִּיךָ :
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם לֵאמֹר הִחֲלִצוּ מֵאִתְּכֶם
אֲנָשִׁים לְצַבָּא וַיְהִיו עַל־מְדִינָן לְתַת נִקְמַת־
יְהוָה בְּמְדִינָן : אֱלֹף לַמַּטֵּה אֱלֹף לַמַּטֵּה לְכֹל
מִטּוֹת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַחוּ לְצַבָּא : וַיִּמְסְרוּ
מֵאֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹף לַמַּטֵּה שְׁנַיִם־עָשָׂר
אֱלֹף חִלּוּצֵי צַבָּא : וַיִּשְׁלַח אַתֶּם מִשְׁרֵה אֱלֹף
לַמַּטֵּה לְצַבָּא אַתֶּם וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר
דֹּבִהָן לְצַבָּא וְכָל־יְהוָה וְחִצְצֹרֹת הַתְּרוּעָה
בְּיָדוֹ : וַיִּצַּבְּאוּ עַל־מְדִינָן בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה וַיַּהַרְגוּ כָּל זָכָר : וְאֶת־מַלְכֵי מְדִינָן הֲרָגוּ
עַל־חֲלָלֵיהֶם אֶת־אֹוֵי וְאֶת־רֵקֶם וְאֶת־צֹר וְאֶת־

חור

חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם
 בן בעור הרגו בחרב : וישבו בני ישראל את
 נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל
 מקניהם ואת כל חילם בזו : ואת כל עריהם
 במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש :
 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם
 ובבהמה : ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן
 ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח
 ואת השלל אל המחנה אל ערבית מואב
 אשר על ירדן ירחו : * ם ויבאו
 משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה
 לקראתם אל מחוץ למחנה : ויקצף משה
 על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות
 הבאים מצבא המלחמה : ויאמר אליהם
 משה החייתם כל נקבה : הן הנה היו לבני
 ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהודה
 על דבר פעור והיה המגפה בעדת יהודה :
 ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת
 איש למשכב זכר הרגו : וכל הטף בנשים
 אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם : ואתם
 חגו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש
 נד א ז 54 וכל

שלישי
 שני כשהן
 מהוברין

מטות

וְכָל־זֶנֶע בְּחֻלָּל תִּתְחַטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם וּשְׂבִיכֵם : וְכָל־בְּגַד וְכָל־
כְּלִי־עוֹד וְכָל־מַעֲשֵׂה עֵינַיִם וְכָל־כְּלִי־עֵינַיִם
תִּתְחַטְּאוּ : וַיֹּאמֶר אֶל־עֹזֵר

הַכֹּהֵן אֶל־אֲנָשֵׁי הַצִּבְעָה הַכֹּהֲנִים לִמְלַחְמָה
זֹאת הַקֹּרֶת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה : אֲךָ אֶת־הַזֶּהָב וְאֶת־הַכֶּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת
אֶת־הַבְּרֹזֶל אֶת־הַבְּדִיל וְאֶת־הָעֹפֶרֶת : כָּל־
דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֵא בְּאֵשׁ תִּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ
וְטָהַר אֲךָ בְּמֵי נִדָּה יִתְחַטְּאוּ וְכָל־אֲשֶׁר לֹא־
יָבֵא בְּאֵשׁ תִּעֲבִירוּ בְּמַיִם : וּכְבִּסְתֶם בְּגְדֵיכֶם
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְטָהַרְתֶּם וְאַחֵר תָּבֹאוּ אֶל־

רביעי

הַמִּחֲנֶה : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר : שָׂא אֶת־רֹאשׁ מַלְקוֹת הַשְּׂבִי בְּאָדָם
וּבַבְּהֵמָה אֶתְּהָ וְאֶלְעֹזֵר הַכֹּהֵן וְרֵאשֵׁי אֲבוֹת
הָעֵדָה : וְחִצִּית אֶת־הַמַּלְקוֹת בֵּין תְּפִשֵׁי הַמִּלְחָמָה

מלרע

הַיִּצְאִים לַצִּבְעָה וּבֵין כָּל־הָעֵדָה : וְהָרַמְתָּ מִכֶּם
לַיהוָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים לַצִּבְעָה
אֶחָד נֶפֶשׁ מִחֲמֵשׁ הַמֵּאוֹת מִן־הָאָדָם וּמִן־הַבְּקָר
וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן : מִמִּחְצִיתָם תִּקְחוּ
וְנָתַתָּה לְאֶלְעֹזֵר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה : וּמִמִּחְצֵית

בני

למלחמה

בני ישראל אל תקח אחד אחד מן החמשים מן
האדם מן הבקר מן החמורים ומן הצאן מכל
בהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה : ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר
צוה יהוה את משה : ויהי המלקוח יתר הקז
אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף
ושבעים אלף וחמשת אלפים : ובקר עניים
ושבעים אלף : וחמרים אחד וששים אלף :
ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משבב
זכר כל נפש עניים ושלטים אלף : ונתה המחצה
חלק היצאים בצבא מכפר הצאן שלשים
מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים
וחמש מאות : ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש
מאות חמש ושבעים : והבקר ששה ושלשים
אלף ומכסם ליהוה עניים ושבעים : וחמרים
שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה
אחד וששים : ונפש אדם ששה עשר אלף
ומכסם ליהוה עניים ושלשים נפש : ויהי
משה את ככם תרומת יהוה לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את משה : * וממחצית בני
ישראל אשר יצא הצה משה מן האנשים הצבאים :

חמישי

מטות

וְהָיָה מִחֲצוֹת הָעֶרְבָה מִן־הַצֵּאֵן שְׁלֹש־מֵאוֹת
 אֵלֶּף וְשָׁלֹשִׁים אֵלֶּף שִׁבְעֵת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ
 מֵאוֹת : וּבִקְרַשׁ שִׁשָּׁה וְשָׁלֹשִׁים אֵלֶּף : וְחֲמִרִים
 שְׁלֹשִׁים אֵלֶּף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת : וְנֶפֶשׁ אָדָם
 שִׁשָּׁה עָשָׂר אֵלֶּף : וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמִּחֲצוֹת בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הָאָחוּז אַחַד מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־
 הָאָדָם וּמִן־הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוּיִם שְׁמִרֵי
 מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה : וַיִּקְרְבוּ אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר
 לְאֲלָפֵי הַצֵּבָא שְׁרֵי הָאֲלָפִים וְשְׁרֵי הַמֵּאוֹת :
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה עַבְדְּךָ נִשְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ
 אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא־נִפְקַד מִמֶּנּוּ
 אִישׁ : וְנִקְרַב אֶת־קָרְבָן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר מֵצָא
 כָּל־יְהוָה אֲצַעְדָה וְצִמִּיד טַבַּעַת עֲגִיל וְכוּמָז
 לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה : וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֹהֶם כָּל כָּלִי
 מַעֲשֵׂה : וַיְהִי כָּל־זָהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הִרְיִמוּ
 לַיהוָה שִׁשָּׁה עָשָׂר אֵלֶּף שִׁבְע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים
 שֶׁקֶל מֵאֹת שְׁרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֹת שְׁרֵי הַמֵּאוֹת :
 אַנְשֵׁי הַצֵּבָא בָּזְזוּ אִישׁ לוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
 הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֹת שְׁרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת
 וַיָּבֹאוּ

ויבאו ארתו אל-אהל מועד זכרון לבני-ישראל
לפני יהוה :

פ

לב

ששי

שלישי

כשהן

מחברין

ומקנה רב ה'ה לבני ראובן ולבני-גד עצום
מאד ויראו את-ארץ יעור ואת-ארץ גלעד
והנה המקום מקום מקנה : ויבאו בני-גד
ובני ראובן ויאמרו אל-משה ואל-אלעזר הכהן
ואל-נשיאי העדה לאמר : עטרות וריבן
ויעור ונמדה ותשבון ואלעלה ושכם
ונבו ובען : הארץ אשר הכה יהוה לפני
עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך
מקנה : ויאמרו אם-מצאנו

ס

חן בעיניך יתן את-הארץ הזאת לעבדיך
לאחזה אל-התעברנו את-הירדן : ויאמר
משה לבני-גד ולבני ראובן האחיכם יבאו
למלחמה ואתם תשבו פה : ולמה תנואון
את-לב בני-ישראל מעבר אל-הארץ אשר-
נתן להם יהוה : כה עשו אבותיכם בשלחי
אתם מקדש ברנע לראות את-הארץ : ויעלו
עד-נחל אשכול ויראו את-הארץ ויביאו את-
לב בני ישראל לבלתי-בא אל-הארץ אשר-
נתן להם יהוה : ויחר-אף יהוה ביום ההוא

וישבע

תניאון ק'

מטות

וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר : אִם יֵרְאוּ הָאֲנָשִׁים הַזֵּלִים
 מִמִּצְרַיִם מִפֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה אֶת
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
 וְלֵיעֶקֶב כִּי לֹא מְלֹאוּ אַחֲרָי : בְּלֹתִי כָּל־בֶּן
 יִפְנֶה הַקְּנֹזִי וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון כִּי מְלֹאוּ אַחֲרָי
 יְהוּה : וַיַּחַר אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַם בַּמִּדְבָּר
 אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־הֵמָּה כָּל־הַדֹּר הַזֶּה
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה : וַהֲנֵה קָמְתֶם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם
 הַרְבֹּות אֲנָשִׁים חַטָּאִים לְכַפֹּות עוֹד עַל חֲרוֹן
 אַף יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל : כִּי תָשׁוּבוּן מֵאַחֲרָיו
 וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁחָתֶם לְכָל־הָעַם
 הַזֶּה : וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ

ס

גְּדַרְתָּ צֹאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹה וְעָרִים לְטַפְּנוּ :
 וַאֲנַחְנוּ נִהְלַךְ חֲשִׁים לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד
 אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֲנֶם אֶל־מְקוֹמָם וַיֵּשֶׁב טַפְּנוּ
 בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : לֹא נָשׁוּב
 אֶל־בְּרִיתֵנוּ עַד הִרְתַּגְּהֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
 נַחֲלָתוֹ : כִּי לֹא נִגְהַל אַתֶּם מֵעַבְדֵי לַיהוָה
 וְהִלַּאתֶם כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלָינוּ מֵעַבְדֵי הַיַּרְדֵּן

מלעיל
 שביעי
 רביעי
 כשהן
 מהזכרין

מִזְרָחָה : * פ
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִיָּהּ אִם־הִעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר
 הַזֶּה

הַזֶּה אִם-תִּחְלְצוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה : וְעָבַר
 לָכֶם כָּל-חַלּוּץ אֶת-הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה עַד
 הַיַּרְדֵּן אֶת-אֲבוֹי מִפְּנֵי : וּנְכַבְּשָׁה הָאָרֶץ
 לִפְנֵי יְהוָה וְאַחַר תֵּשְׁבוּ וְהֵייתֶם נְקִיִּם מִיְהוָה
 וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהֵייתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם
 לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה : וְאִם-לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן
 הִנֵּה חֲטֹאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חֲטֹאתֵכֶם
 אֲשֶׁר תִּמְצְאוּ אֹתְכֶם : כִּנּוּ-לָכֶם עָרִים לְנַפְכֶם
 וְגִדְרוֹת לְצִנְאוֹכֶם וְהֵיצֵא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּן :
 וַיֹּאמֶר בְּנֵי-גֵר וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר
 עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כְאֲשֶׁר אָדֹנָי מִצִּוְּתָה : מִפְּנֵי נַשְׁינָה
 מִקִּנְיָנוּ וְכָל-בְּהֵמָתֵנוּ יְהוּ-שֵׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד :
 וְעֲבָדֶיךָ יַעֲבֹרוּ כָּל-חַלּוּץ צְבָא לִפְנֵי יְהוָה
 לְמַלְחָמָה כְּאֲשֶׁר אָדֹנָי דָּבָר : וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מֹשֶׁה
 אֶת אֲלֻעָזַר הַכֵּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְאֶת-
 דָּאָשִׁי אֲבֹת הַמִּשְׁפָּחֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם-יַעֲבֹרוּ בְנֵי-גֵר וּבְנֵי רְאוּבֵן
 אֹתְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן כָּל-חַלּוּץ לְמַלְחָמָה לִפְנֵי
 יְהוָה וּנְכַבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם
 אֶת-אָרֶץ הַגִּלְעָד לְאַחֲזָה : וְאִם-לֹא יַעֲבֹרוּ
 חַלּוּצִים אֹתְכֶם וְנֶאֱחָזוּ בְּרַחֲמֵיכֶם בְּאָרֶץ בְּנֵעַן :
 וַיַּעֲנוּ

וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גֵר וּבְנֵי דְאוּבֵן לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
 יְהוָה אֶל־עֲבָדֶיךָ כִּן נַעֲשֶׂה : נַחֲנוּ נַעֲבֹד
 חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאֶתְּנוּ אַחֲזָת
 נַחֲלָתָנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן : וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה לְבְנֵי־
 גֵר וּלְבְנֵי דְאוּבֵן וּלְחֻצֵי וּשְׁבָט וּמִגִּשָׁה בֶן־יוֹסֵף
 אֶת־מַמְלַכְתָּ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי וְאֶת־מַמְלַכְתָּ
 עֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן הָאֶרֶץ לְעַד־יָהּ בְּגִבְלוֹת עֲרֵי הָאֶרֶץ
 סָבִיב : וַיְבִנוּ בְנֵי־גֵר אֶת־דִּיבֵן וְאֶת־עַטְרוֹת
 וְאֶת עֲדֵעַר : וְאֶת־עַטְרוֹת שׁוּפָן וְאֶת־יַעֲזֹר
 וַיִּגְבְּהָהּ : וְאֶת־בֵּית נַמְרָה וְאֶת־בֵּית הַרְן עֲרֵי
 מִבְּצָר וּגְדֵרוֹת צָאן : וּבְנֵי דְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֲשֻׁבּוֹן
 וְאֶת־אֶלְעֵלָא וְאֶת קְרִיָּהִים : וְאֶת־נָכוּ וְאֶת־בַּעַל
 מְעֹז מוֹסֵבֹת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת
 אֶת־שִׁמּוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ : וַיֵּלְכוּ בְנֵי מִכָּיִד
 בֶּן־מִנְשֶׁה גִלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּהָ וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָאֲמֹרִי
 אֲשֶׁר־בָּהּ : * וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמִכָּיִד בֶּן־
 מִנְשֶׁה וַיָּשֶׁב בָּהּ : וַיֵּאִיר בֶּן־מִנְשֶׁה הַלֵּךְ וַיִּלְכְּדוּ
 אֶת־חֲזוֹתֵיהֶם זִיקְרָא אֶתְּהֵן חֲזוֹת יֵאִיר : וַיִּגְבְּהָ
 הַלֵּךְ וַיִּלְכְּדוּ אֶת־קִנְתָּ וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וַיִּקְרְאוּ לָהּ
 נִבְחָ בְשֵׁמוֹ : פ פ פ

מפטיר

אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם

לג P.43.

מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן : ויכתוב
 משה את מוצאייהם למסעיהם על פני יהוה
 ואלה מסעיהם למוצאייהם : ויסעו מרעמסם
 בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש
 הראשון ממהרת הפסח יצאו בני ישראל
 ביד דמה לעיני כל מצרים : * ומצרים מקברים
 את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם
 עשה יהוה שפטים : ויסעו בני ישראל מרעמסם
 ויחנו בסכר : ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר
 בקצה המדבר : ויסעו מאתם וישב על פני
 החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני
 מגדל : * ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים
 המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר
 אתם ויחנו במרה : ויסעו ממרה ויבאו אילמה
 ובאילם שהתים עשרה עינת מים ושבעים
 תמרים ויחנו שם : ויסעו מאילם ויחנו עלים
 סוף : * ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין : ויסעו
 ממדבר סין ויחנו בדפקה : ויסעו מדפקה
 ויחנו באלוש : ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם
 ולא היה שם מים לעם לשתות : ויסעו מרפידם
 ויחנו במדבר סיני : ויסעו ממדבר סיני

מסעי

וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרֹת הַתְּאוּבָה : וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת הַתְּאוּבָה
וַיַּחֲנוּ בַּהֲצֵרֶת : וַיִּסְעוּ מִחֲצֵרֹת וַיַּחֲנוּ בְּרֵתְמָה :
וַיִּסְעוּ מִרֵתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרֵמֶן פְּרִץ : וַיִּסְעוּ מִרֵמֶן
פְּרִץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה : וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה :
וַיִּסְעוּ מִרִּסָּה וַיַּחֲנוּ בְּקִהְלָתָה : וַיִּסְעוּ
מִקִּהְלָתָה וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שֹׁפֵר : וַיִּסְעוּ מִהַר־שֹׁפֵר
וַיַּחֲנוּ בַּחֲרָדָה : וַיִּסְעוּ מִחֲרָדָה וַיַּחֲנוּ בְּמִקְהֵלֹת :
וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֵלֹת וַיַּחֲנוּ בְּתַחֲתֹת : וַיִּסְעוּ מִתַּחֲתֹת
וַיַּחֲנוּ בְּתַרְחֹת : וַיִּסְעוּ מִתַּרְחֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה : וַיִּסְעוּ
מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחִשְׁמֹנָה : וַיִּסְעוּ מִחִשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ
בְּמִסְרוֹת : וַיִּסְעוּ מִמִּסְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּבִנְיַיִקָּן :
וַיִּסְעוּ מִבִּנְיַיִקָּן וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַגְּדָגָד : וַיִּסְעוּ מִחַר
הַגְּדָגָד וַיַּחֲנוּ בְּיַטְבָּתָה : וַיִּסְעוּ מִיַּטְבָּתָה וַיַּחֲנוּ
בְּעֵבְרָנָה : וַיִּסְעוּ מִעֵבְרָנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִין גְּבֵר : וַיִּסְעוּ
מִעֵצִין גְּבֵר וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר־צִין הוּא קָדֵשׁ : וַיִּסְעוּ
מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהַר הַהָר בְּקִצְיָה אֶרֶץ אֲדוּם : וַיַּעַל
אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הַר הַהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמַת שָׁם
בְּשָׁנֹת הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ : וְאֶהֱרֹן
בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֹת שָׁנָה בְּמוֹתוֹ בְּהַר
הַהָר : וַיִּשְׁמַע הַכֹּהֵנִי מֶלֶךְ עֹרֵד

והוא

מסעי

ד"ח

והוא יֵשֶׁב בְּנֶגֶב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן כִּבְּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וַיִּסְעוּ מֵהַר הָהָר וַיַּחֲנוּ בְּצִלְמָנָה : וַיִּסְעוּ מִצִּלְמָנָה
 וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֵן : וַיִּסְעוּ מִפוּנֵן וַיַּחֲנוּ בְּאֶבְרָת : וַיִּסְעוּ
 מֵאֶבְרָת וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרָיִם בְּגִבּוֹל מוֹאָב : וַיִּסְעוּ
 מֵעֵיִם וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֵן גֵּד : וַיִּסְעוּ מִדִּיבֵן גֵּד וַיַּחֲנוּ
 בְּעֵלְמָן דְּבִלְתִּימָה : וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמָן דְּבִלְתִּימָה
 וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵי הָעֵבְרָיִם לִפְנֵי נָכוֹ : וַיִּסְעוּ מֵהַרֵי
 הָעֵבְרָיִם וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יַרְחוֹ :
 וַיַּחֲנוּ עַל-הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשׁוּמֹת עַד אֶבֶל הַשְּׂטִיִּם
 בְּעַרְבַת מוֹאָב : * ס וַיְדַבֵּר יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל-יַרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר :
 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם
 עֵבְרָיִם אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-אֶרֶץ כְּנָעַן : וְהוֹרְשִׁתֶם
 אֶת-כָּל-יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנִיכֶם וְאֲבֹדְתֶם אֶת כָּל-
 מִשְׁכֵּי־תֶם וְאֵת כָּל-צִלְמֵי מִסְכְּתֹתֶם תִּתְּאֲבְדוּ
 וְאֵת-כָּל-בְּמוֹתֶם תִּשְׁמִידוּ : וְהוֹרְשִׁתֶם אֶת-
 הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּתֶּם-בָּהּ כִּי לָכֵם נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ
 לְרִשְׁתָּהּ אַתָּה : וְהִתְנַחֲלִתֶם אֶת-הָאָרֶץ בְּגֹזֶל
 לְמִשְׁפַּחְתֵיכֶם לְרַב תִּרְבּוּ אֶת-נַחֲלֹתוֹ וּלְמַעַט
 תִּתְּמַעִיט אֶת-נַחֲלֹתוֹ אֶל אֲשֶׁר-יֵצֵא לּוֹ שְׂמֹרָה
 הַגֹּזֵל לוֹ יִהְיֶה לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם הַתְּנַחֲלוּ :
 נה ב 2 25 ואם

שלישי
 חמישי
 כשהן
 מחוברין

מסעי

וְאִם-לֹא תֹדוּ יְשׁוּ אֶת-יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם
וְהָיָה אֲשֶׁר-תִּזְכְּרוּ מִהֶם לְשָׁבִים בְּעֵינֵיכֶם
וּלְצַנִּינִים בְּצַדִּיקֵיכֶם וְצַדִּיקוֹ אֶתְכֶם עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ : וְהָיָה בְּאֲשֶׁר דְּמִיתִי לַעֲשׂוֹת
לָהֶם אֲעֲשֶׂה לָכֶם :

פ

לד

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר : צֹו אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי-אַתֶּם בָּאִים אֶל-
הָאָרֶץ כְּנָעַן וְאֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְפַל לָכֶם
בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן לְגַבְלֹתֶיהָ : וְהָיָה לָכֶם פָּאֵת-
נֶגֶב מִמִּדְבַר-צֹן עַל-יְדֵי אֲדוּם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל
נֶגֶב מִקְצֵה יַם-הַמֶּלַח קִדְמָה : וְנֹסֵב לָכֶם הַגְּבוּל
מִנֶּגֶב לְמַעַלְהָ עֵקֶר בָּיִם וְעֵבֶר צִנְהָ וְהָיָה תּוֹצְאֹתָיו
מִנֶּגֶב לְקִדְשׁ בְּרִנְעַ וַיֵּצֵא חֲצֵר-אֶהֱרָ וְעֵבֶר
עֲצֻמָּה : וְנֹסֵב הַגְּבוּל מֵעֲצֻמוֹן נַחֲלָה מִצְרָיִם
וְהָיָה תּוֹצְאֹתָיו הַיַּמָּה : וְגְבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם
הַגָּדוֹל וְגְבוּל זֶה-יְהִיֶּה לָכֶם גְּבוּל יָם : וְזֶה-יְהִיֶּה
לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן מִן-הַיָּם הַגָּדוֹל תְּהָאוּ לָכֶם הַר
הָהָר : מִהַר הָהָר תְּהָאוּ לְבֵא חֲמַת וְהָיָה תּוֹצְאֹת
הַגְּבֹל צִדְדָה : וַיֵּצֵא הַגְּבֹל וּפְרִצָה וְהָיָה תּוֹצְאֹתָיו חֲצֵר
עֵינָן זֶה-יְהִיֶּה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן : וְהַתְּאוּיֹתָם לָכֶם
לְגְבוּל קִדְמָה מִחֲצֵר עֵינָן שְׂפִמָּה : וַיֵּרֶד הַגְּבֹל

והיו ק'

משפס

מסעי

ריט

א"ת
תגל

משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגל ומחה
 על כהף ים כנרת קדמה : וירד הגל הירדנה
 והיו תוצאתיו ים המלח זאת יהיה לכם
 הארץ לגבלתיה סביב : ויצו משה את בני
 ישראל לאמר זאת הארץ אשר התנחלו
 ארצה בגזרל אשר צוה יהוה לתת לתשעת
 המטות וחצי המטה : כי לקחו מטה בני
 הראו בני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית
 אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם : שני
 המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן
 ירחו קדמה מזרחה : *

א"ת
לקחו
נחלתם

פ

רביעי
ששי
כשהן
מחוכרין

וירד יהוה אל משה לאמר : אלה שמות
 האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר
 הכהן ויהושע בן נון : ונשיא אחד נשיא אחד
 ממטה התקחו לנחל את הארץ : ואלה שמות
 האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה : ולמטה
 בני שמעון שמואל בן עמיהוד : למטה בנימן
 אליהו בן כסלון : ולמטה בני דן נשיא בקי בן
 יגלי : לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל
 בן אפר : ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן
 שפטן : ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך :
 ולמטה

מסעי

וּלְמִטָּה בְּנֵי־יִשְׁשַׁכָּר נְשִׂיָא פְּלִטְיָאָל בֶּן־עֵזָן :
 וּלְמִטָּה בְּנֵי־אֲשֵׁר נְשִׂיָא אַחִי־הוּד בֶּן־שְׁלֹמִי :
 וּלְמִטָּה בְּנֵי־נַפְתָּלִי נְשִׂיָא פְּדֵה־אֵל בֶּן־עַמִּי־הוּד :
 אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְגַחַל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
 כְּנָעַן : * וְכֵן יָצְאוּ מִכְּנָעַן פ

לה
חמישי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן
 יְרֵחוֹ לֵאמֹר : צֹוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְּנוּ לַלְוִיִּם
 מִנְּחֻלַּת אַחֲזָתָם עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרָשׁ לְעָרִים
 סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם : וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם
 לְשִׁבְתָּ וּמִגְרָשֵׁיהֶם יִהְיוּ לְבִהְמֹתָם וּלְרֹכְשָׁם
 וּלְכָל חֵיטָם : וּמִגְרָשֵׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ
 לַלְוִיִּם מִקִּיר הָעִיר וְהוֹצָה אֵלֶיךָ אִמָּה סָבִיב :
 וּמִדְּפָתָם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פֶּאֶת־קַדְמָה אֶלְפִים
 בְּאִמָּה וְאֶת־פֶּאֶת־נֶגֶב אֶלְפִים בְּאִמָּה וְאֶת־פֶּאֶת־
 יָם אֶלְפִים בְּאִמָּה וְאֶת־פֶּאֶת צָפוֹן אֶלְפִים
 בְּאִמָּה וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרָשֵׁי
 הָעָרִים : וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֵת שְׁשֵׁי
 עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָגַם שְׁמֵהּ הָרִצְחָה
 וְעֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר : כָּל־
 הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה
 עִיר אֶתְהֶן וְאֶת־מִגְרָשֵׁיהֶן : וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ

מאחות

בַּיַּחְזוּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרֹב הַתְּרֹכּוֹ וּמֵאֵת
הַמַּעַט הַמַּעֲיִטוֹ אִישׁ כְּפִי נִחְלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחָלוּ יִתְּנוּ
מֵעֲרֵיו לְלוּיִם : * פ

ששי
שביעי
כשהן
מחוברין

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-
הַיַּרְדֵּן אֶרְצָה כְּנָעַן : וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי
מִקְלַט תְּהִינָה לָכֶם וְגַם שָׂמָּה רֹצֵחַ מִכַּה־נֶפֶשׁ
בְּשִׁגְגָה : וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים לְמִקְלַט מִגֹּאֲלֵי
וְלֹא יָמוּת הַרֹצֵחַ עַד-עֲמָרוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה
לְמִשְׁפָּט : וְהָעָרִים אֲשֶׁר-תִּתְּנוּ שֵׁשׁ-עָרֵי
מִקְלַט תְּהִינָה לָכֶם : אֵת וְשֵׁלֶשׁ הָעָרִים
תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלַט תְּהִינָה : לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלִגֵּר וְלַתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם תְּהִינָה שֵׁשׁ-הָעָרִים
הָאֵלֶּה לְמִקְלַט לָגוּם שָׂמָּה כָּל-מִכַּה־נֶפֶשׁ
בְּשִׁגְגָה : וְאִם-בְּכָלִי בְּרוּל וְהִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ
הוּא מוֹת יוֹמָת הַרֹצֵחַ : וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר-
יָמוּת בָּהּ הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת
הַרֹצֵחַ : אִם בְּכָלִי עֵץ-יָד אֲשֶׁר-יָמוּת בּוֹ הִכְהוּ
וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הַרֹצֵחַ : גֹּאֲלֵי הָרֹג
הוּא יָמִית אֶת-הַרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ-בּוֹ הוּא יִמָּתוּ :

מסעי

וְאִם בְּשִׁנְאָה יִהְיֶה פָּנָיו אִוֹּ--הַשְּׁלִיךְ עָלָיו
 בְּצַדִּיקָה וַיָּמָת : אִוֹ בְּאֵיבָה הִכְהוּ בְּיָדוֹ וַיָּמָת
 מוֹת יוֹמָת הַמִּכָּה דָצַח הוּא גֹאֵל הַדָּם יָמִית
 אֶת־הַדָּצַח בְּפָגְעוֹ-בּוֹ : וְאִם בְּכַפֵּת עַל־אֵיבָה
 הִדְפּוֹ אִוֹ--הַשְּׁלִיךְ עָלָיו כָּל־כְּלֵי בָּלָא צַדִּיקָה :
 אִוֹ בְּכָל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בָּלָא רְאוּת וַיִּפֹּל
 עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא לֹא־אֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבְּקִשׁ
 רָעָתוֹ : וְשִׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין גֹּאֵל
 הַדָּם עַל הַמְשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה : וְהִצִּילוֹ הָעֵדָה
 אֶת־הַדָּצַח מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהִשִּׁיבּוּ אֹתוֹ הָעֵדָה
 אֶל־עִיר מְקַלְטוֹ אֲשֶׁר־גַּם שָׁמָּה וַיֵּשֶׁב בָּהּ עַד־
 מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן
 הַקֹּדֶשׁ : וְאִם יֵצֵא יֵצֵא הַדָּצַח אֶת־גְּבוּל עִיר
 מְקַלְטוֹ אֲשֶׁר יָנוּם שָׁמָּה : וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם
 מִחוּץ לְגְבוּל עִיר מְקַלְטוֹ וְדָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־
 הַדָּצַח אֵין לוֹ דָּם : כִּי בְּעִיר מְקַלְטוֹ יֵשֶׁב עַד־
 מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 יָשׁוּב הַדָּצַח אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ : וְהָיוּ אֵלֶּה לְכֶם
 לְחֻקֹּת מִשְׁפָּט לְדוֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם :
 כָּל־מִכָּה־נַּפֶּשׁ לְפִי עֵדִים יִרְצַח אֶת־הַדָּצַח
 וְעַד אֲחֵר לֹא־יַעֲנֶה בְּנַפְשׁ לְמוֹת : וְלֹא־תִקְחוּ

כִּפֹּר לַגֹּפֶשׁ רָצַח אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע לְמוֹת כִּי־
 מוֹת יוֹמָת: וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל־עֵיר מִקְלָטוֹ
 לָשׁוּב לְשִׁבְת בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת הַכּוֹהֵן: וְלֹא־תִחַנְיִפוּ
 אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא
 יִחַנֵּף אֶת־הָאֶרֶץ וְלֹא־יִכְפֹּר לְדָם אֲשֶׁר
 שָׁפַךְ־בָּהּ כִּי־אִם בְּדָם שֹׁפְכוֹ: וְלֹא תִטְמֵא אֶת־
 הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי
 שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל:

פ

וַיִּקְרְבוּ רְאֵשֵׁי הָאֲבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי־גִלְעָד
 בֶּן־מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ
 לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי הַנְּשִׂאִים רְאֵשֵׁי אֲבוֹת לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ אֶת־אֲדֹנָי צוּרָה יְהוָה לָתֵת אֶת־
 הָאֶרֶץ בְּנַחֲלָהּ בְּגוֹרָל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנָי
 צוּרָה בִּיהוָה לָתֵת אֶת־נַחֲלַת צִלְפַּחַד אַחֵינוּ
 לְבָנֹתָיו: וְהָיוּ לְאַחַד מִבְּנֵי שְׁבֹטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לְנָשִׁים וְנִגְרָעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ וְנוֹסְפָה
 עַל נַחֲלַת הַמִּטָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֹּרָל
 נַחֲלָתָנוּ יִגָּדַע: וְאִם־יְהִי־הוּבָל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמִּטָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה
 לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מִטָּה אֲבוֹתֵינוּ יִגָּדַע נַחֲלָתָן:

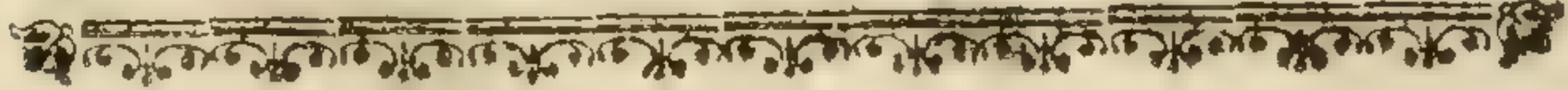
לן
 שביעי

ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר
 בן מטרה בני יוסף דברים : וזה הדבר אשר
 צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב
 בעיניהם תהיינה לנשים אף למשפחת
 מטה אביהם תהיינה לנשים : ולא תסב נחלה
 לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת
 מטה אבותיו ידבקו בני ישראל : וכל בית
 ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד
 ממשפחת מטה אביו תהיה לאשה למען
 ירשו בני ישראל איש נחלת אבותיו : ולא
 תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש
 בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל : כאשר
 צוה יהוה את משה בן עשו בנות צלפחד : *
 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה
 בנות צלפחד לבני דויהן לנשים : ממשפחת
 בני מנשה בן יוסף היו לנשים והנה נחלתן
 על מטה משפחת אביהן : אלה המצוות
 והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל
 בני ישראל בערבית מואב על ירדן ירהו :

מפסיר

חזק

הסופר יניחב' שיטו' פנויו' באוהב' שיטו' האחרות כראש ספר הדברים

סדר הפטרות

של ספר במדבר

כמנהג קהלות הספרדים והאשכנזים ה"י

שבת בשבתו • וגם בסופו פרשת והפטרות שבת ור"ח והפטרות
מחר הדש והפטרות שבת דברי כרי שיהיה ערוך ומוכן
לקוראים בכית הכנסת והוגה הכל ברוב העיון
ביתר שאת ויתר עז מכל אשר
נעשה עד הנה :

על ידי הגביר הנעלה נעים ומירות ישראל יהודה פיזא נ"ו

פה העיר המהוללה **אמשטירדם** יע"א

בשנת

שמע ה' קול יהודה ואל **עמו תביאנו לפיק** :

גדפס על ידי גירארד יוהאן יאנסון

ובכית הכחור ישראל מונדווי :

वर्ष १९००

१०

१०

१०

१०

१०

१०

१०

१०

१०

१०

१०

१०

१०

קודם ההפטרה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם
 הנאמרים באמת ברוך אתה יי הבוחר בתורה
 במשה עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת
 והצדק :

ואחר קריאת ההפטרה קודם ברכות אחרונות נוהגים לומר
 פסוק זה

גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ואחר קריאתה יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור
 כל העולמים צדיק בכל הדורות
 האל הנאמן האומר ועושה מדבר ומקיים
 כי כל דבריו אמת וצדק נאמן אתה הוא יי
 אלהינו ונאמנים דבריה ודבר אחד מדבריה
 לא יחזור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן
 אתה ברוך אתה יי האל הנאמן בכל
 דבריו :

א ב ג ד חם

ברכות הפטרות

רחם על ציון כי היא בית חיינו • ולעלובת

נפש הנושע במהרה בימינו • ברוך

אתה יי • משמת ציון בבניה :

שמחנו יי אלהינו באלהו הנביא עבדך •

ובמלכות בית דוד משיחך • במהרה

יבא ויגל לבנו • על כסאו לא ישב זר • ולא ינחלו

עוד אחרים את כבודו • כי בשם קדשך

נשבעת לו שלא יכרה גרו לעולם ועד • ברוך

אתה יי • מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל

יום השבת הזה שנתת לנו יי אלהינו •

לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת • על

הכל יי אלהינו אנו מודים לך • ומברכים אותך

יתברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד •

ברוך אתה יי מקדש השבת :

הפטרות במדבר בתרי עשר בהושע סימן א

וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־
יִמַּד וְלֹא יִסְפֹּר וְהָיָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יֹאמַר
לָהֶם לֹא־עָמִי אַתֶּם יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי־אֵל־חַיִּי :
וְנִקְבְּצוּ בְּנֵי־יְהוּדָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל יִהְדּוּ וְשָׂמוּ לָהֶם
רֹאשׁ אֶחָד וְעָלוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יוֹרְעָאֵל :
אָמְרוּ לְאַחֵיכֶם עָמִי וְלֵאחֹתֵיכֶם רַחֲמָה : רִיבוּ
בְּאִמְכֶם רִיבוּ כִּי־הִיא לֹא אִשְׁתִּי וְאַנְכִּי לֹא אִשָּׁה
וְתִסַּר וְנוֹנִיָּה מִפְּנֵיהָ וְנֶאֱפֹפִיָּה מִבֵּין שַׁדֵּיהָ : כִּן־
אֶפְשִׁיטְנָה עֲרֻמָּה וְהִצַּגְתִּיהָ כַּיּוֹם הַיּוֹלְדָה וְשָׂמַתִּיהָ
כַּמְדָּבָר וְשִׁתָּהּ כְּאָרֶץ צִיָּה וְהִמְתִּיחַ בְּצִמָּא : וְאֵת־
בְּנֵיהָ לֹא אָרְהֶם כִּי־כִנִּי וְנוֹנִים הֵמָּה : כִּי זָנְתָה
אִמָּם הַזֹּבִישָׁה הַזֹּרָתָם כִּי אָמְרָה אֵלֶכָה אַחֲרַי
מֵאַהֲבִי נָתַנִּי לְחָמִי וּמִיָּמִי צִמְרִי וּפִשְׁתִּי שִׁמְנִי
וְשִׁקוּיִי : לָכֵן הִנְגִּי־שֶׁךְ אֶת־דְּרִכְךָ בְּסִירִים וְגִדְרֹתַי
אֶת־גִּדְרָה וְנִתִּיבוֹתֶיהָ לֹא תִמְצָא : וְרִדְפָה אֶת־
מֵאֲהָבֶיהָ וְלֹא־תִשִּׁיג אַתֶּם וּבִקְשֶׁתֶם וְלֹא תִמְצָא
וְאָמְרָה אֵלֶכָה וְאֲשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי הֲרֵאשׁוֹן כִּי טוֹב
לִי אִזּוּ מֵעַתָּה : וְהִיא לֹא יִדְעָה כִּי אֲנִכִּי נָתַתִּי
לָהּ

הפטרת במדבר

לָהּ רִדְגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיְצֹהָר וְכֶסֶף הַרְבֵּיתִי לָהּ
וְזָהָב עָשׂוּ לַבַּעַל: לָכֵן אָשׁוּב וְלִקְחָתִי דִגְגִי בְעֵתוֹ
וְהַתִּירוֹשִׁי בְמוֹעֲדוֹ וְהַיְצֹהָרִי צִמְרִי וּפְשֵׁתִי לְכִסּוֹת
אֶת-עֲרוֹתָהּ: וְעָתָּה אֲגִלָּה אֶת-נִבְלָתָהּ לְעֵינַי
מֵאֲהַבִּיהָ וְאִישׁ לֹא-יִצְלַח מִיָּדַי: וְהִשְׁבַּתִּי כָל-
מִשׁוֹשָׁה חֲגָה חֲדָשָׁה וְשִׁבְתָּהּ וְכָל מוֹעֵדָה:
וְהִשְׁמַתִּי גִפְנָה וְתַאֲנִתָּה אֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֶתְנֶה הִמָּה
לִי אֲשֶׁר נָתַנּוּ-לִי מֵאֲהַבֵי וְשִׁמְתִים לִיעֵר וְאֶכְלָתֶם
חֵית הַשָּׂדֶה: וּפְקַדְתִּי עָלֶיהָ אֶת-יְמֵי הַבַּעְלִים
אֲשֶׁר תִּקְטִיר לָהֶם וְתַעַד נִזְמָה וְחִלְיָתָהּ וְתִלַּךְ
אֲחֵרֵי מֵאֲהַבִּיהָ וְאֵתִי שִׁכַּחַתָּה נְאֻם-יְהוָה: לָכֵן הִנֵּה
אֲנֹכִי מִפְתִּיחָהּ וְהִלְכָתִיהָ הַמִּדְבָּר וְדַבַּרְתִּי עַל-לִבָּהּ:
וְנָתַתִּי לָהּ אֶת-כַּרְמִיָּה מִשֵּׁם וְאֶת-עֵמֶק עֵכוֹר לְפִתְחָהּ
תִּקְוָה וְעִנְתָהּ שָׁמָּה כִּימֵי נְעוּרֶיהָ וְכִיּוֹם עֲלוֹתָהּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְהָיָה בְיוֹם-הַהוּא נְאֻם-יְהוָה תִּקְרָאֵי
אִישִׁי וְלֹא-תִקְרָאֵי לִי עוֹד בַּעֲלִי: וְהִסְרֹתִי אֶת-שִׁמּוֹת
הַבַּעְלִים מִפִּיהָ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשִׁמְם: וְכָרַתִּי לָהֶם
בְּרִית בְּיוֹם הַהוּא עִם-חֵית הַשָּׂדֶה וְעִם-עוֹף
הַשָּׁמַיִם וְרִמַּשׁ הָאָדָמָה וְקִשְׁתָּהּ וְחָרֹב וּמִלְחָמָה
אֲשִׁבוֹר מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים לְבֶטֶח: וְאֶרְשָׁתִּיךָ
לִי לְעוֹלָם וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים

וּבְרַחֲמִים: וְאֵרְשֶׁתִּיךָ לִי בְּאִמוּנָה וַיִּדְעַתְּ אֶת יְהוָה:

הפטרת נשא בשופטים סימן יג

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרַעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי וּשְׁמוֹ
 מְנוּחַ וְאִשְׁתּוֹ עֵקֶרְהָ וְלֹא יִלְדָה: וַיֵּרָא
 מִלְּאֲךָ יְהוָה אֶל־הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֲטֵה־נָּא אֶת־
 עֵקֶרְהָ וְלֹא יִלְדָת וְהָרִית וַיִּלְדָת בֶּן: וְעֵתָהּ
 הַשְּׁמֵרִי גָא וְאֶל־תִּשְׁתִּי יַיִן וְשִׁכָר וְאֶל־תֹּאכְלִי כָּל־
 טָמֵא: כִּי הִנֵּךְ הָרָה וַיִּלְדָת בֶּן וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה
 עַל־רֹאשׁוֹ כִּי־נֹזֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעַר מִן־הַבֶּטֶן
 וְהוּא יִחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים:
 וַתָּבֹא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר לְאִשָּׁה לֵאמֹר אִישׁ
 הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמְדַאָּהוּ כַּמְרָאָה מִלְּאֲךָ
 הָאֱלֹהִים נֹרָא מְאֹד וְלֹא שָׁאֲלָתִיהוּ אִי־מִזֶּה הוּא
 וְאֶת־שְׁמוֹ לֹא־הִגִּיד לִי: וַיֹּאמֶר לִי הִנֵּךְ הָרָה
 וַיִּלְדָת בֶּן וְעֵתָהּ אֶל־תִּשְׁתִּי וַיַּיִן וְשִׁכָר וְאֶל־
 תֹּאכְלִי כָּל־טָמֵאָה כִּי־נֹזֵר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנֶּעַר
 מִן־הַבֶּטֶן עַד־יוֹם מוֹתוֹ: וַיַּעֲתֵר מְנוּחַ אֶל־יְהוָה
 וַיֹּאמֶר בִּי אֲדוֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יָבֹוא־
 נָּא עוֹד אֵלַינוּ וַיִּזְרְנוּ מִהַ־נַּעֲשָׂה לַנֶּעַר הַיּוֹלֵד:
 וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מְנוּחַ וַיָּבֹא מִלְּאֲךָ הָאֱלֹהִים

עוד

הפטרות נשא

עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה
 אין עמה : ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה
 ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא
 ביום אלי : ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא
 אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת
 אל האשה ויאמר אני : ויאמר מנוח עתה יבא
 דבריק מה יהיה משפט הנער ומעשהו : ויאמר
 מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרת אל
 האשה תשמר : מכל אשר יצא מגופן היין לא
 תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל
 תאכל כל אשר צויתיה תשמר : ויאמר מנוח אל
 מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי
 עזים : ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני
 לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה
 כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא : ויאמר
 מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דבריק
 וכבדנוך : ויאמר לו מלאך יהוה למה זה
 תשאל לשמי והוא פלאי : ויקח מנוח את גדי
 העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה
 ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים : ויהי
 בעלזת הלהב מעל המזבח השמימה ויעל

וטרד ק'

פלי ק'

מלאך

מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים
 ויפלו על פניהם ארצה : ולא יסף עוד מלאך
 יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח
 כי מלאך יהוה הוא : ויאמר מנוח אל אשתו
 מות נמות כי אלהים ראינו : ותאמר לו אשתו
 לו הפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה
 ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא
 השמיענו בזאת : ותלד האשה בן ותקרא את
 שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה :
 ותחל רוח יהוה לפעמו במחנהו הן בין צרעה
 ובין אשתאל :

הפטרת בהעלתך בתרי עשר בזכריה

סימן ב

רני ושמתי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך
 נאם יהוה : ונלוו גוים רבים אל יהוה
 ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת
 כי יהוה צבאות שלחני אליך : ונחל יהוה את
 יהודה הלקו יגל אדמת הקדש ובחר עוד
 בירושלם : הם כל אשר מפני יהוה כי נעור
 ממעון קדשו : ויראני את יהושע הכהן הגדול

הפטרות בהעלותך

עֹמֵד לִפְנֵי מִלְאָךְ יְהוָה וְהִשְׁטִן עֹמֵד עַל-יְמִינוֹ
וְהִשְׁטִנוּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן יִגְעַר יְהוָה בְּךָ
הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יְהוָה בְּךָ הַכֹּהֵן בִּידוֹשְׁלָם הֲלֹא זֶה
אִוֵּד מִצֵּל מֵאִשׁ : וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבוֹשׁ בְּגָדִים
צֹאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמִּלְאָךְ : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל-
הָעֹמְדִים לִפְנָיו לֵאמֹר הֲסִירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים
מֵעָלַי וַיֹּאמֶר אֶלָּיו רְאֵה הָעֵבֶרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֹנֶךָ
וְהִלְבַּשׁ אֶתְךָ מִחֻלְצוֹת : וַאֲמַר יִשְׁיִמוּ צְנִיף טְהוֹר
עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁיִמוּ הַצְּנִיף הַטְּהוֹר עַל-רֹאשׁוֹ
וַיִּלְבַּשְׁהוּ בְּגָדִים וּמִלְאָךְ יְהוָה עֹמֵד : וַיַּעַד מִלְאָךְ
יְהוָה בְּיְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם-
בְּדַרְכֵי תֵלֶךְ וְאִם-אֶת-מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמֹר וְגַם-אֶתְּהַ
תְּדַבֵּן אֶת-בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת-חֻצְרֵי וְנָתַתִּי לְךָ
מֵהַלְכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה : שָׁמַע-נָא יְהוֹשֻׁעַ ו
הִכְתִּין הַגִּדּוֹל אֶתְּהָ וְרַעֲיָךְ הַיֹּשְׁבִים לִפְנֶיךָ כִּי-אֲנִשִּׁי
מוֹפֶת הֵמָּה כִּי-הִנֵּנִי מֵבִיא אֶת-עַבְדִּי צֶמַח : כִּי ו
הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל-אֶבֶן אֶחָת
שִׁבְעָה עֵינַיִם הִנֵּנִי מִפְתַּח פְּתֻחָה נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת
וּמִשְׁתִּי אֶת-עֵוֹן הָאָרֶץ הַהִיא בְּיוֹם אֶחָד : בְּיוֹם
הַהוּא נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵרוֹ
אֶל-תַּחַת גִּפְּן וְאֶל-תַּחַת תֵּאֱנֶה : וַיָּשָׁב הַמִּלְאָךְ

הדבר

הפטרת בהעלחך

ד

והדבר בני ויעירני כאיש אשר יעור משנתו :
 ויאמר אלי מה אלה דאה ויאמר ראיתי והנה
 מנורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרותיה
 עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על-
 ראשה : ושנים יתים עליה אחר מימין הגלגל
 ואחד על שמאלה : ויען ויאמר אל המלאך
 הדבר בני לאמר מה אלה אדני : ויען המלאך
 הדבר בני ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה
 ואמר לא אדני : ויען ויאמר אלי לאמר זה
 דבר יהוה אל זרובבל לאמר לא בחיל ולא בכח
 בני אם ברוחי אמר יהוה צבאות : מי אתה הר-
 הגדול לפני זרובבל למישור והוציא את האבן
 הראשה תשאות חן חן לה :

הפטרת שלה ביהושע סימן ב

וישלח יהושע בן-נון מן השטים שנים
 אנשים מרגלים חדש לאמר לכו ראו
 את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשרה
 זונה ושמה דחב וישכבו שמה : ויאמר למלך
 יריחו לאמר הגנה אנשים באי הגנה הלילה מבני
 ישראל לחפור את הארץ : וישלח מלך יריחו
 ב ב ב ב אל

הפטרת שלח

אֶל־דָּהָב לֵאמֹר הֲוֹצִיָאִי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלַיךָ
אֲשֶׁר־בָּאוּ לְבֵיתְךָ כִּי לַחֲפֹר אֶת־כָּל־חֲאָרֶץ בָּאוּ :
וְתַקַּח הָאִשָּׁה אֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וְתִצְפְּנֵנּוּ וְתֹאמֶר
כִּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאִן הָמָּה :
וַיְהִי הַשֵּׁעַר לְסִגּוּר בַּחֲשֹׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצְאוּ לֹא
יָדַעְתִּי אָנָּה הֲלָכּוּ הָאֲנָשִׁים דַּדְּפוּ מֵהָר אַחֲרֵיהֶם
כִּי תִשְׁיָגוּם : וְהִיא הָעֵלְתָם הַגְּגָה וְתִטְמְנֵם
בַּפִּשְׁתִּי הָעֵץ הַדְּעֻכּוֹת לָהּ עַל־הַגָּג : וְהָאֲנָשִׁים
דַּדְּפוּ אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשֵּׁעַר
סִגְּרוּ אַחֲרָי בְּאֲשֶׁר יָצְאוּ הַדַּדְּפִים אַחֲרֵיהֶם :
וְהָמָּה טָרַם יִשְׁכַּבּוּן וְהִיא עָלְתָה עֲלֵיהֶם עַל־הַגָּג :
וְתֹאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי־נָתַן יְהוָה לָכֶם
אֶת־הָאָרֶץ וְכִי־נִפְלָא אֵימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי נִמְגּוּ כָּל־
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם : כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת אֲשֶׁר־
דִּוְכִיִּשׁ יְהוָה אֶת־מִי יִס־סוּף מִפְּנֵיכֶם כְּצִאתְכֶם
מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וְלַעֲזֹג אֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם
אוֹתָם : וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לְבַבְנוּ וְלֹא־קָמָה עוֹד דּוֹת
בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת : וְעָרְתָה
הַשִּׁבְעוֹנָה לִי בַיְהוָה כִּי־עָשִׂיתִי עִמָּכֶם חֶסֶד
וְעָשִׂיתֶם

הפטרת שלח

ה

אחיותי ק'

וַעֲשִׂיחֶם גַּם־אַתֶּם עִם־בֵּית אָבִי חֹסֵד וּנְתַתֶּם לִי
 אֹת אֲמַת : וְהָיִיתֶם אֶת־אָבִי וְאֶת־אִמִּי וְאֶת־
 אֲחֵי וְאֶת־אֲחֹתַי וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וְהַצַּלְתֶּם
 אֶת־נַפְשֹׁתֵינוּ מִיָּד : וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים
 נַפְשֵׁנוּ תַחֲתֵיכֶם לָמוֹת אִם לֹא תִגִּירוּ אֹת־דְּבָרֵנוּ
 זֶה וְהָיָה בְרִיזת יְהוָה לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְעֲשִׂינוּ
 עִבְדֵי חֹסֵד וְאֲמַת : וְהוֹרְדֶם בַּחֶבֶל בַּיַּד הַחֲלוֹן
 כִּי בֵיתָה בְּקִיר הַחֹמָה וּבַחֲמָה הִיא יוֹשֶׁבֶת :
 וְהֹאמֵר לָהֶם הָהֵרָה לָכוּ פֶן־יִפְגְּעוּ בְכֶם הַרְדָּפִים
 וְנַחֲבַתְכֶם שָׁמָּה שְׁלֹשָׁת יָמִים עַד שֶׁב הַרְדָּפִים
 וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם : וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים
 נְקִיִּים אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעַתְךָ הַזֹּהֶר אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ :
 הֲנִנָּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בָּאָרֶץ אֶת־תְּקוּרַת חוֹט הַשָּׁנִי
 הַזֶּה תִקְשְׁרֵי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדֵתָנוּ כֹּן וְאֶת־אָבִיךָ
 וְאֶת־אִמְךָ וְאֶת־אֲחִיךָ וְאֶת כָּל־בֵּית אָבִיךָ תֹאסֶפֶי
 אֵלֶיךָ הַבְּיָהָה : וְהָיָה כֹל אֲשֶׁר יֵצֵא מִדְּלַתִּי בֵיתְךָ
 הַחֹזֶקָה דָּמוֹ כְּדָאֵשׁ וְנִנְחָנוּ נְקִיִּים וְכֹל אֲשֶׁר
 יֵהִי אֲחֶיךָ בְּבֵית דָּמוֹ כְּדָאֵשׁנוּ אִם־יָד הַתְּהִיָּה־
 בּוֹ : וְאִם־תִּגִּדֵי אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיִינוּ נְקִיִּים
 מִשְׁבַּעַתְךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ : וְהֹאמֵר כְּדְבַרְיֶכֶם
 כֶּן־הוּא וְתִשְׁלַחֶם וַיֵּלְכוּ וְתִקְשְׁרֵי אֶת־תְּקוּרַת

השני

הפטרת קרח

השני בחלון : וילכו ויבאו ההרה וישבו שם
שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים
בכל הדרך ולא מצאו : וישבו שני האנשים
וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון
ויספרו לו את כל המצאות אותם : ויאמרו אל
יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם
נמגו כל ישבי הארץ מפנינו :

הפטרת קרח בשמואל א סימן יא

ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל
ונחדש שם המלוכה : וילכו כל העם
הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל
ויזבח שם זבחים שלמים לפני יהוה וישלח שם
שאול וכל אנשי ישראל עד מאד : ויאמר שמואל
אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר
אמרתם לי ואמליך עליכם מלך : ועתה הנה
המלך ומהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתתי ובני
הגם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד
היום הנה : הנני ענו כי נגד יהוה ונגד משיחו
את שור ו מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי
עשיתי את מי רצותי ומי מי לקחתי כפר
ואעלים

הפטרת קרח

וְאֶעֱלִים עֵינַי בְּוֹ וְאֶשִׁיב לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ לֹא
 עֲשִׂקֶהֶנּוּ וְלֹא רָצוּהֶנּוּ וְלֹא לִקְחֶת מִיַּד אִישׁ
 מֵאוֹמֶה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְהוּדָה בְּכֶם וְעַד
 מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מִצְּאֵתֶם בְּיַדִּי מֵאוֹמֶה
 וַיֹּאמֶר עַד : וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעַם יְהוּדָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה אֶת־מִשְׁהַ וְאֶת־אֶהֱרֹן וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־
 אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם : וְעַתָּה הִרְתִּיצְבּוּ
 וְאִשְׁפֹּטָה אֹתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל־צְדָקוֹת יְהוָה
 אֲשֶׁר־עָשָׂה אֹתְכֶם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם : כַּאֲשֶׁר־בָּא
 יַעֲקֹב מִצְרָיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבֹתֵיכֶם אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁלַח
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אֶהֱרֹן וַיִּזְצִיאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם
 מִמִּצְרָיִם וַיִּשְׁיבּוּם בְּמִקְוֹם הַיְּזָה : וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שֶׁר־
 צָבָא חָצוֹר וּבִיד־פְּלִשְׁתִּים וּבִיד־מֶלֶךְ מוֹאָב
 וַיִּלְחֲמוּ בָּם : וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר הֲטָאֵנוּ כִּי
 עֲזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וְנַעֲבֹד אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־
 הָעִשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הִצִּילָנוּ מִיַּד אִיבֵינוּ וְנַעֲבֹדָה :
 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יְרֵבֶעֶל וְאֶת־בְּדָן וְאֶת־יִפְתָּח
 וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיִּצִּלּוּ אֹתְכֶם מִיַּד אִיבֵיכֶם מִסְּבִיב
 וְהִתְשִׁבּוּ בְּטַח : וַתֵּרְאוּ כִּי נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן
 בָּא עֲלֵיכֶם וְהִתְאֲמְרוּ לֹא כִּי־לֹא בִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ
 עֲלֵינוּ

ויאמרו קי

הפטרת קרח

עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: ועתה הנה המלך
אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה
עליכם מלך: אם תיראו את יהוה ועבדתם
אתו ושמעתם בקולו ולא התמרו את פי יהוה
והייתם גם-אתם וגם-המלך אשר-מלך
עליכם אחר יהוה אלהיכם: ואם לא תשמעו
בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והייתה יד יהוה
בכם ובאבותיכם: גם-ערתה התיצבו וראו את-
הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם:
הלוא קציר-חטים היום אקרא אל יהוה ויהן
קלות ומטר ודעו וראו כי-דעתכם רבה אשר
עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: ויקרא
שמואל אל-יהוה ויהן יהוה קלות ומטר ביום
ההוא ויירא כל-העם מאד את-יהוה ואת-
שמואל: ויאמרו כל-העם אל-שמואל התפלל
בעד-עבדיך אל-יהוה אלהיך ואל-נמות כי-יספנו
על-כל-חטאתינו דעה לשאל לנו מלך: ויאמר
שמואל אל-העם אל-תיראו אתם עשיתם את
כל-הרעה הזאת אך אל-תסורו מאחרי יהוה
ועבדתם את-יהוה בכל-לבבכם: ולא התסורו
כי ו אחרי הנהו אשר לא-יועילו ולא יצילו כי-

תהו

הפטרת חקת

ז

תהו המה : כי לא יטש יהוה את עמו בעבור
שמו הגדול כי הוא יחזק לעשות אתכם
לו לאעים :

הפטרת חקת בשופטים סימן יא

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשר
זונה ויולד גלעד את יפתח : והתלד
אשרת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו
את יפתח ויאמרו לו לא תנהל בבית אבינו כי
בן אשה אחרת אתה : ויברח יפתח מפני אחיו
וישב בארץ טוב ויהלקטו אל יפתח אנשים
דיקים ויצאו עמו : ויהי מימים וילחמו בני עמון
עם ישראל : ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם
ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ
טוב : ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין
ונלחמה בבני עמון : ויאמר יפתח לזקני גלעד
הלא אתם שנאתם אותי והתגרשוני מבית אבי
ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם : ויאמרו
זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת
עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל
ישבי גלעד : ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם

משיבים

ג א 3

Tom. IV

הפטרת חקת

מְשִׁיבִים אַתֶּם אוֹתִי לְהִלָּחֵם בְּבָנֵי עַמּוֹן וְנָתַן יְהוָה
אוֹתָם לְפָנַי אֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לְרֹאשׁ : וַיֹּאמְרוּ
זְקַנֵי גִלְעָד אֶל־יִפְתָּח יְהוָה יְהִי־הִיא שְׁמִיעַ בִּינוֹתֵינוּ
אִם־לֹא כְדַבְרֶךָ בֵּן נַעֲשֶׂה : וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם־זְקַנֵי
גִלְעָד וַיִּשְׁימוּ הָעַם אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וּלְקַצִּין
וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת־כָּל־דְּבָרָיו לְפָנַי יְהוָה בְּמִצְפָּה :
וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן לֵאמֹר
מַה־לִּי וְלָךְ כִּי־בָאת אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאֶרְצִי : וַיֹּאמְרוּ
מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן אֶל־מַלְאָכָיו יִפְתָּח כִּי לָקַח יִשְׂרָאֵל
אֶת־אֶרְצֵי בְעֵלְזוֹרוֹ מִמִּצְרַיִם מֵאֶרְנוֹן וְעַד־הַיַּבֵּק
וְעַד־חִירְדֵן וְעַתָּה הִשִּׁיבָה אֶתְהֵן בְּשָׁלוֹם : וַיּוֹסֶף
עוֹד יִפְתָּח וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן :
וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר יִפְתָּח לֹא־לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת־
אֶרֶץ מוֹאָב וְאֶת־אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן : כִּי בְעֵלְזוֹתָם
מִמִּצְרַיִם וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר עַד־יַם סוּף וַיָּבֹא
בְּקִדְשָׁה : וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ
אֲדוֹם לֵאמֹר אֶעֱבְרָה־נָא בְּאֶרְצְךָ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ
אֲדוֹם וְגַם אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁ : וַיֵּלֶךְ בְּמִדְבַר וַיָּסֹב אֶת־אֶרֶץ
אֲדוֹם וְאֶת־אֶרֶץ מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ לְאֶרֶץ
מוֹאָב וַיַּחֲנוּ בְעַבְרָ אֶרְנוֹן וְלֹא־בָאוּ בְּגִבּוֹל מוֹאָב

הפטרת הקת

ה

כִּי אֲרִנּוּן גְּבוּל מוֹאָב : וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכָיִם
 אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ הַשְּׁכֵנִים וַיֹּאמֶר לוֹ
 יִשְׂרָאֵל נַעֲבְדָה־נָּא בְּאֶרֶץְךָ עַד־מְקוֹמִי : וְלֹא־
 הָאֱמִין סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲכָר בְּגִבּוֹלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן
 אֶת־כָּל־עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בִיהֻצָה וַיִּלְחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל :
 וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־סִיחֹן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
 בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיָּבוֹם וַיִּירֶשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־אֶרֶץ
 הָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַהִיא : וַיִּירֶשׁוּ אֶת־כָּל־גְּבוּל
 הָאֱמֹרִי מֵאֲרִנּוּן וְעַד־הַיַּבֵּק וּמִן־הַמִּדְבָּר וְעַד־
 הַיַּרְדֵּן : וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת־
 הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִירָשֵׁנוּ : הֲלֹא
 אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישֶׁךָ כַּמּוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ תִירֶשׁ וְאֵת
 כָּל־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ
 אֹתוֹ תִירֶשׁ : וְעַתָּה הַטּוֹב טוֹב אַתָּה מִכָּלֶּךָ
 בֶּן־צַפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב הַרְבֵּב רַב עִם־יִשְׂרָאֵל אִם־
 גִּלְחָם גִּלְחָם בָּם : בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל בְּחִשְׁבוֹן
 וּבְכַנּוֹתִיָּה וּבְעַרְעוֹר וּבְכַנּוֹתִיָּה וּבְכָל־הָעָרִים
 אֲשֶׁר עַל־יַד־אֲרִנּוּן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וּמֵדוּעַ
 לֹא־הִצַּלְתֶּם בְּעֵת הַהִיא : וְאַנְכִי לֹא־הִטָּאתִי
 לָךְ וְאַתָּה עָשִׂה אֵתִי רַעַה לְהִלָּחֵם בִּי יִשְׁפֹט
 יְהוָה הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי

עמון

ג ב א 3

הפטרת זבלק

עֲמוֹן : וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עֲמוֹן אֶל-דְּבַר־י
יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו : וְהָיָה עַל-יִפְתָּח רוּחַ
יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת-הַגְּלֵעָד וְאֶת-מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר
אֶת-מִצְפֵּה גִלְעָד וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עֲמוֹן :
וַיֵּדַר יִפְתָּח בָּרַךְ לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-נִרְחַן תִּהְיֶה
אֶת-בְּנֵי עֲמוֹן בְּיָדֵי : וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא
מִדְּלַתִּי בֵּיתִי לְקָרְאֹתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עֲמוֹן
וְהָיָה לַיהוָה וְהָעֲלִיתִי הוּ עֹלָה : וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח
אֶל-בְּנֵי עֲמוֹן לְהַלְחֵם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ :
וַיָּבֶם מֵעַרְעֵר וְעַד-בּוֹאֵף מִנִּית עֶשְׂרִים עִיר וְעַד
אָבֵל כְּרָמִים מִכָּה גְדוּלָה מְאֹד וַיִּכְנְעוּ בְּנֵי עֲמוֹן
מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

הפטרת בלק בתרי עשר במיכה סימן ה

וְהָיָה | שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רָבִים כְּמַלְ
מֵאֵת יְהוָה כְּרַבִּיבִים עָלָי-עֹשֵׁב אֲשֶׁר
לֹא-יִקְנֶה לְאִישׁ וְלֹא יִהְיֶה לְבֵנִי אָדָם : וְהָיָה
שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רָבִים כְּאֲרִי־
בְּבַהֲמוֹת יַעַר כְּכַפִּיר בְּעַרְדֵי-צִאן אֲשֶׁר אִם-עָבַר
וְדָמָם וְטָהַף וְאִין מִצִּיל : הַתָּרִם יִדְּף עַל-צָרֵיךָ
וְכָל-אִיבִיךָ יִכְרְתוּ : וְהָיָה בְיוֹם-הַהוּא נָאִם-
יְהוָה

הפטרות בלק

ט

יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי
 מרכבתיך : והכרתי ערי ארצך והרסתי כל
 מבצריך : והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא
 יהיו לך : והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך
 ולא תשתחוו עוד למעשה ידיך : ונתשתי
 אשידיך מקרבך והשמדתי עריך : ועשיתי
 באף ובהמה נקם את הגוים אשר לא שמעו :
 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את
 ההרים ותשמענה הגבעות קולך : שמעו ההרים
 את ריב יהוה והאנתנים מוסדי ארץ כי ריב
 ליהוה עם עמו ועם ישראל יתובח : עמי מה
 עשיתי לה ומה הלאתיך ענה בי : כי העלתיך
 מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתך ואשלח
 לפניך את משה אהרן ומרים : עמי זכר נא
 מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם
 בן בעור מן השטנים עד הגלגל למען דעת
 צדקות יהוה : במה אקדם יהוה אבף לאלתי
 מדום האקדמנו בעולות בעגלים בני שגרה :
 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן
 האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי : הגיד
 לה אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם-

עשות

הפטרת פינחס

עשורת משפט ואהבת חסד והצנע לכרת עם-
אלהיה :

הפטרת פינחס במלכים א סימן יט

וַיֵּרָא יְהוָה הַיְתָה אֶל-אַלְיָהוּ וַיִּשְׁנֶם מִחֲנֹיו וַיֵּרֶן
לְפָנָיו אַחָזֵב עַד-בְּאַכְרָה יוֹדַעְאֵלָה : וַיֵּגֶד
אַחָזֵב לְאַיּוֹבֵל אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיו וְאֵת
כָּל-אֲשֶׁר הָרַג אֶת-כָּל-הַנְּבִיאִים בְּחָרֵב : וְהַשְׁלַח
אֵיּוֹבֵל מִלְּאֵךְ אֶל-אֱלִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה-יַעֲשֹׂן אֱלֹהִים
וְכֹה יוֹסֵפוֹן כִּי-כָּעַת מָחָר אֲשִׁים אֶת-נַפְשְׁךָ כְּנַפֵּשׁ
אַחַד מֵהֶם : וַיֵּרָא וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל-נַפְשׁוֹ וַיָּבֵא
בְּיַד שִׁבְעַת אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיִּנַּח אֶת-נַעֲרֹ שָׁם :
וְהוּא הֵלֶךְ בְּמִדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב תַּחַת
רֵתֶם אַחַת וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר רַב
עֲתָה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא-טוֹב אֲנִכִּי מֵאַבְתִּי :
וַיֵּשְׁבֵב וַיֵּישֵׁן תַּחַת רֵתֶם אַחַד וְהִנֵּה זֶה מִלְּאֵךְ
נִגַּע בּוֹ וַיֹּאמֶר לֹא קוֹם אֲכֹל : וַיֵּבֶט וְהִנֵּה
מִרְאֲשֵׁתוֹ עֲגַת רְצָפִים וְצַפְחַת מַיִם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּת
וַיֵּשֶׁב וַיֵּשְׁכֵב : וַיֵּשֶׁב מִלְּאֵךְ יְהוָה וְשִׁנִּית וַיִּגַּע
בּוֹ וַיֹּאמֶר קוֹם אֲכֹל כִּי רַב מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ : וַיִּקָּם
וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתָּה וַיֵּלֶךְ בְּכֹחַ הָאֲכִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים
יָמִים

אחד ק'

הפטרת פינחס

יום וארבעים לילה עד הר האלהים הרב: ויבא
 שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה
 אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו: ויאמר
 קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך
 בני ישראל את מזבחתך הרסו ואת נביאיך
 הרגו בחרב ואותך אני לבדי ויבקשו את נפשי
 לקחתה: ויאמר צא ועמדת בחר לפני יהוה
 והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים
 ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר
 הרוח רעש לא ברעש יהוה: ואחר הרעש אש
 לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה:
 ויהי וכשמע אליהו וירט פיו באדרתו ויצא ויעמד
 פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה
 אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות
 כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתך הרסו
 ואת נביאיך הרגו בחרב ואותך אני לבדי ויבקשו
 את נפשי לקחתה: ויאמר יהוה אליו לך שוב
 לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל
 למלך על ארם: ואת יהוא בן נמשי תמשת
 למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט
 מאביל מחוללה תמשת לגביא תחתך: והיה

הגמלט

הפטרת פינחס

והנמלט מחרב הזאל ימית יהוא והנמלט מחרב
יהוא ימית אלישע : והשארתני בישראל שבעת
אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל
הפה אשר לא נשק לו : וילך משם וימצא את
אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים
לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו
וישליך אדרתו אליו : ויעזב את הבקר וירץ
אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי
ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי
לך : וישב מאחוריו ויקח את צמד הבקר ויזבח
ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו
ויקם וילך אחרי אליהו וישדתהו :

הפטרת שבת דברי והיא הפטרת מטות

וכשיהיו מחוכרין ראשי המטות עם אלה מסעי אז קורין זאת הפטרה
בפרשת פינחס וקורין שמעו דבר יי' במטות ומסעי :

דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר
בענרות בארץ בנימן : אשר היה דבר
יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה
בשלש עשרה שנה למלכו : ויהי בימי הויקים
בן יאשיהו מלך יהודה עדתם עשתי עשרה
שנה

הפטרות מטות יא

שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד
 גלות ירושלם בחדש החמישי : ויהי דבר
 יהוה אלי לאמר : בטרם אצורך בכטן ידעתיך
 ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים
 נתתיך : ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי
 דבר כי נער אנכי : ויאמר יהוה אלי אל תאמר
 נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת
 כל אשר אצווק תדבר : אל תירא מפניהם כי
 אתך אני להצילך נאם יהוה : וישלח יהוה את
 ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי
 בכיך : ראה הפקדתיך היום הורה על הגוים
 ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביר ולהרום
 לבנות ולנטוע : ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני
 ראה : ויאמר יהוה אלי היטבת לדאות כי שקד
 אני על דברי לעשותו : ויהי דבר יהוה אלי
 שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפות אני
 ראה ופגיו מפני צפונה : ויאמר יהוה אלי מצפון
 תפתח הרעה על כל ישבי הארץ : כי הנני
 קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה
 ובאו ונתנו איש בסאו פתח ו שערי ירושלם ועל

הפטרת מטות

כָּל-חֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה : וּדְבַרְתִּי
מִשְׁפָּטֵי אוֹתָם עַל כָּל-דַּעְתָּם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וַיִּקְטְרוּ
לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם : וְאַתָּה
תֵּאָזֵר מִתְּנִיף וְקָמַת וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל-אֲשֶׁר
אָנֹכִי אֹצֵר אֵל-יְתַחַת מִפְּנֵיהֶם כִּן-אַחֲרֶיךָ
לְפָנֵיהֶם : וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְּצָר
וְלַעֲמִיד בְּרֹזַל וּלְחַמּוֹת נְחֹשֶׁת עַל-כָּל-הָאָרֶץ
לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשָׂרֵיהָ לְכַהֲנֶיהָ וְלַעַם הָאָרֶץ :
וְגִלְחַמוֹ אֵלֶיךָ וְלֹא-יִוָּכְלוּ לָךְ כִּי-אַתָּה אֲנִי נֹאֵם-
יְהוָה לְהַצִּילְךָ : וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר :
הֲלוֹךְ וּקְרֵאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבָתָּ כָּל-יְלֻדֶיךָ
לְכַתֵּב אַחֲרַי בְּמִדְבָר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה : קִדְשׁ
יִשְׂרָאֵל לַיהוָה דְּאֵשִׁית הַתְּבוּאָתָה כָּל-אֲכָלֶיךָ
יִאֲשָׁמוּ דָעָה תָבֵא אֲלֵיהֶם נֹאֵם-יְהוָה :

הפטרת מסעי בירמיה סימן ב

שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכָל-מִשְׁפַּחֹת
בֵּית יִשְׂרָאֵל : כֹּה אָמַר יְהוָה מִה-
מִצְאוּ אֲבֹתֵיכֶם בִּי עֹז לְכִי דַחְקוֹ מֵעַלִי וַיִּלְכוּ
אַחֲרַי הַהֶבֶל וַיְהַבְּלוּ : וְלֹא אָמְרוּ אֵיךָ יְהוָה
הַמַּעֲלָה

הפטרות מסעי יב

המעלה אהנו מארץ מצרים המוליך אהנו
במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה ועלמות
בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם :
ואביא אתכם אל ארץ הברמל לאכל פריה
וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם
לתועבה : הכהנים לא אמרו איה יהוה והפשי
התורה לא ידעוני והרעים פשעו כי והנביאים
נבאו בבעל ואהרי לא יועלו והלכו : לכן עד
אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם אריב :
כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו
מאד וראו הן היתה בזאת : ההימיר גוי אלהים
והקרה לא אלהים ועמי הימיר כבודו כלוא
יועיל : שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד
נאם יהוה : כי שתיים רעות עשה עמי אתי
עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארות
נשברים אשר לא יכלו המים : העבר ישראל
אם יליד בית הוא מדוע היה לבו : עליו ישאנו
כפירים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו
נצתה מבלי ישב : גם בני נף ותחפנס ירעוף
קרקוד : הלוא זאת תעשה לך עזבך את יהוה
אלהיך בעת מולך בדרך : ועתה מה לך
לדרך

נצתה
ותחפנס
ק

לְדַרְךְ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹר מִי שָׁחֹר וּמִה־לֶּךְ לְדַרְךְ
 אֲשׁוּר לְשִׁתּוֹת מִי נָהָר : תִּסְרַךְ רַעֲחֶךָ וּמִשְׁבוֹתֶיךָ
 הַתּוֹכַחֶךָ וּדְעֵי וּדְאֵי כִי־רַע וְאָמַר עֲזָבְךָ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְלֹא פָחַדְתִּי אֵלֶיךָ נְאֻם־אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת :
 כִּי מֵעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֲלֶיךָ נִתְקַתִּי מוֹסְרוֹתֶיךָ
 וְתֹאמְרֵי לֹא אֶעֱבֹד כִּי עַל־כָּל־גְּבָעָה גְבַהָה
 וְהִתַּחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן אֶת צִעָה זָנָה : וְאֲנֹכִי
 נִטְעַתִּיךָ שׂוֹרֵק כָּלָה זָרַע אָמַרְתָּ וְאִיךָ נִהַפְכַת לִי
 סוּרֵי הַגִּפֶּן נִכְרְיָה : כִּי אִם־תִּכְבְּסִי בַנֶּתֶר וְהִרְבִּי־
 לָךְ בְּרִית נִכְתָּם עוֹנֶךָ לִפְנֵי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה : אִיךָ
 הִתְאֲמַרְתִּי לֹא נִטְמַאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הִלַּכְתִּי
 דְאֵי דְרַכְךָ בְּגֵיא דְעֵי מַה עֲשִׂית בְּבָרָה קָלָה
 מִשׁוֹרְכַת דְרַכְיָה : פָּרָה לְמַד מְדַבֵּר בְּאוֹת
 גִּפְשׁוֹ שְׂאֵפָה רוּחַ תִּאֲנָתָה מִי יִשְׁיבְנָה כָּל־מִבְקָשֶׁיךָ
 לֹא יֵעָפוּ בְּחַדְשָׁה יִמְצְאוּנָה : מִנְעֵי רַגְלֶךָ מִיַּחַף
 וְגוֹרְגָן מִצְמָאָה וְתֹאמְרֵי נוֹאֵשׁ לֹא כִי־אֶהְבֵּתִי
 זָרִים וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֶיךָ : כְּבִשְׁת גִּבְבִּי כִי יִמְצֵא בֶן
 הַזֹּבִישׁוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמָּה מַלְכֵיהֶם שְׂרֵיהֶם
 וְכֹהֲנֵיהֶם וְנְבִיאֵיהֶם : אֲמַרְיִם לְעֵץ אָבִי אֶתָּה
 וְלֹא־בֶן אֶת יִלְדֹתַי כִּי־כָנַן אֵלַי עֶרְף וְלֹא פָנִים
 וּבִעַת רַעֲתָם יֹאמְרוּ קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו : וְאִיהָ אֱלֹהֶיךָ

אעבור ק'

נפשה ק'

וגרוך ק'

ילדתנו ק'

אשר

הפטרת מסעי

אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ לָךְ יְקוּמוּ אִם-יֹשִׁיעוּךָ בְּעֵרַת רָעָתְךָ
כִּי מִסְפָּר עָרִיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוָה :

באן מסיימין ההפטרה קצת קהלות : אבל הספרדים מדלגים
ואומרים אלו הפסוקים :

אִם-תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל וְנֹאם-יְהוָה אֵלַי תָּשׁוּב וְאִם-
תִּסָּיֵד שְׁקוּצִיךָ מִפְּנֵי וְלֹא תִגּוֹד : וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי-
יְהוָה בְּאֵמֶת בְּמִשְׁפָּט וּבְצִדְקָה וְהִתְבָּרְכוּ בּוֹ גּוֹיִם
וְבוֹ יִתְהַלְּלוּ :

והאשכנזים מדלגים ואומרים זה הפסוק :

הֲלוֹא מֵעַתָּה קָרָאתִי לִי אָבִי אֱלֹהִי נְעַר־אֲתָה : קראת ק'

פרשח מפטיר של שבת וראש הרש

וביום השִׁבְתָּ שְׁנֵי-כַבָּשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה הַתְּמִימִם
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מְנַחֵה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְגַסְכוּ :
עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל-עֲלֵת הַתְּמִיד וְגַסְכָּה :
וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרְיֵבוּ עֲלֶיהָ לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי-
בָקָר שְׁנָיִם וְאֵיל אֶחָד כַּבָּשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבַע
הַתְּמִימִם : וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מְנַחֵה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מְנַחֵה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד : וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֶלֶת

מנחה

הפטרת שבת ראש חדש

מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִכְבֹּשׁ דְּהֶאֱחָד עֲלֶיהָ רֵיחַ
נִיחֹחַ אֲשֶׁר לַיהוָה : וְנִסְכֵיהֶם חֲצֵי הַחֵיץ יִהְיֶה
לְפָר וּשְׁלִישִׁת הַחֵיץ לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַחֵיץ לִכְבֹּשׁ יַיִן
זֹאת עֲלֵת הַדָּשׁ בְּחֻדְשׁוֹ לְחֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה : וּשְׁעִיר
עֲזִים אֶחָד לְחֻטָּאת לַיהוָה עַל-עֲלֵת הַתָּמִיד
יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ :

הפטרת שבת וראש חדש בישעיה סימן סו

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הַדָּם
רַגְלֵי אֵי-זָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ-לִי וְאֵי-זָה
מָקוֹם מְנוּחָתִי : וְאֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדַי עֲשֹׂתָה וַיְהִי
כָּל-אֱלֹהֵי נְאֻם-יְהוָה וְאֶל-זֶה אֲבִיט אֶל-עֲנִי וְנִכְחַ-
רוּחַ וְחָרַד עַל-דְּבָרַי : שׁוּחָט דְּהַשּׁוֹר מִכֶּה-אִישׁ
זֹכֶחַ הַשֶּׁה עֲרֹף כָּלֵב מִעֲלֶיהָ מִנְחָה דָם-חֲזִיר
מִזְכִּיר לְבָנָה מְבָרֵךְ אֲוֹן גַּם-הִמָּה בְּחָרוּ בְּדַרְכֵיהֶם
וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם גִּפְשָׁם חִפְצָה : גַּם-אֲנִי אֶבְחַר
בְּתַעֲלָלֵיהֶם וּמְגֹרָתָם אָבִיא לָהֶם יַעַן קָדַאתִי וְאִין
עֲוֹנָה דְּבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבִאֲשֶׁר
לֹא-חִפְצָתִי בָּחָרוּ : שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה הַחֲרָדִים
אֶל-דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֲיֵכֶם שְׁנֵאִיכֶם מְנַדִּיכֶם לְמַעַן
שָׁמִי יִכְבֹּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׁוּ :

מלרע
מלעיל

קול

הפטרות שבת וראש חדש יד

קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם
גמול לאיביו : בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא
חבל לה והמליטה זכר : מי שמע בזאת מי
ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי
פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה :
האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני
המוליד ועצרתני אמר אלהיך : שמחו את
ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אהלה
משוש כל המתאבלים עליה : למען התינקו
ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם
מזיו כבודה : כי כה אמר יהוה הנני נוטה
אליה כנהר שלום וכנחל שומף כבוד גוים
וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו :
כאיש אשר אמו תנחמו בן אנכי אנחמכם
ובירושלם תנחמו : וראיתם ושש לבכם
ועצמותיכם כדשא תפרחנה וגודעה יר יהוה
את עבדיו וזעם את איביו : כי הנה יהוה באש
יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו
בלהבי אש : כי באש יהוה נשפט ובחרבו את
כל בשר ורבו חללי יהוה : המתקדשים
והמטהרים אל הגנות אחד אחד בתוך אכלי

בשר

אחת קי

הפטרת שבת ראש חודש

בְּשֵׁר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבֵר יִחַדּוּ יִסְפוּ נְאֻם־
יְהוָה : וְאַנְכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ
אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם וְהַלְשֵׁנוֹת וּבָאוּ וּרְאוּ אֶת־כְּבוֹדִי :
וְשָׁמְתִי בָהֶם אוֹת וּשְׁלַחְתִּי מֵהֶם וּפְלִיטִים אֶל־
הַגּוֹיִם הַרְשִׁישׁ פּוֹל וְלוֹד מִשְׁכְּבִי קִשְׁרַת תּוֹבֵל וַיּוֹן
הָאֲיִים הִרְחִקִים אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֶת־שִׁמְעִי וְלֹא־
רָאוּ אֶת־כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת־כְּבוֹדִי בַגּוֹיִם : וְהִבִּיאוּ
אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם מִכָּל־הַגּוֹיִם וּמִנְחָה וְלִיהוָה
בְּסוּסִים וּבְכָרֶכֶב וּבְצַבִּים וּבַפָּרָדִים וּבַבְּרָכּוֹת עַל
הַיַּר קְדֹשֵׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה כִּי־אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה בְּכָל־יְהוָה בֵּית יְהוָה :
וְגַם־מֵהֶם אֶקַּח לְכֹהֲנִים לְלוֹיִם אָמַר יְהוָה : כִּי
כִּי־אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לְפָנַי נְאֻם־יְהוָה בֶּן־יַעֲמֹד
זָרְעֶכֶם וְשִׁמְכֶם : וְהָיָה מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ וּמִדֵּי
שִׁבְרַת בְּשִׁבְתוֹ יָבֹא כָל־בֶּשֶׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי
אָמַר יְהוָה : וַיֵּצְאוּ וּרְאוּ בַפְּגָרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים
כִּי כִי תוֹלְעֵתֶם לֹא תָמוֹת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֵה וְהָיוּ
הִרְאוּ לְכָל־בֶּשֶׂר :

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת כשבתו יבוא כל בשר להשתחוות
לפני אמה יהוה :

ואם

וזאם למחרתו ג"כ ראש חדש אומרים אחריה

ג"כ שני פסוקים אלו

וַיֹּאמֶר לֹא יְהוֹנָתָן מִחַר חֹדֶשׁ וְנִפְקְדָתָּ כִּי יִפְקֹד

מִוִּשְׁבֶּךָ :

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשִׁלּוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ

שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יְהִיָּה וּבֵינֵינוּ

וּבֵינֶךָ וּבֵין זְרַעִי וּבֵין זְרַעֲךָ עַד-עוֹלָם :

הפטרה כשחל ראש חדש באחד בשבת

בשמואל א סימן כ

וַיֹּאמֶר לֹא יְהוֹנָתָן מִחַר חֹדֶשׁ וְנִפְקְדָתָּ כִּי יִפְקֹד

מִוִּשְׁבֶּךָ : וְשִׁלְשֶׁת תִּרְדּוּ מְאֹד וּבָאתְ אֵל-

הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-נִסְתַּרְתָּ שָׁם בַּיּוֹם הַמַּעֲשִׂיהַ וַיִּשְׁבַּחְתָּ

אֵצֶל הָאֵבֶן הָרִאשׁוֹן : וְאֲנִי שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִיִּים צָדָה

אוֹרֶה לְשַׁלַּח-לִי לַמִּטְרָה : וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת-הַנֶּעֱר

לֶךָ מִצֵּא אֶת-הַחֲצִיִּים אִם-אָמַר אָמַר לְנֶעֱר הַנִּהַ

הַחֲצִיִּים מִמֶּךָ וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאתָ כִּי-שָׁלוֹם לֶךָ וְאִין

דָּבָר חַי-יְהוּהָ : וְאִם-כֹּה אָמַר לְעֵלָם הִנֵּה הַחֲצִיִּים

מִמֶּךָ וְהִלַּאתָ לֶךָ כִּי שַׁלַּחְתָּ יְהוּהָ : וְהַדָּבָר אֲשֶׁר

דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוּהָ בֵּינִי וּבֵינֶךָ עַד-

הפטרות מחר חרש

אל ק'

עוֹלָם : וַיִּסְתַּר דָּוִד בְּשֹׁדֵה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ וַיָּשָׁב
 הַמֶּלֶךְ עַל-הַלֶּחֶם לֶאֱכֹל : וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ עַל-
 מוֹשְׁבֵי כַפְעִים וְכַפְעִים אֶל-מוֹשֵׁב הַקִּיר וַיִּקַּם
 יְהוֹנָתָן וַיָּשָׁב אֲבִיָּה מִצֹּר שְׂאוּל וַיִּפְקֹד מְקוֹם
 דָּוִד : וְלֹא-דִבֶּר שְׂאוּל מֵאִמְרָה בַּיּוֹם הַהוּא
 כִּי אָמַר מִקְרָה הוּא בִלְתִּי טָהוֹר הוּא כִּי-
 לֹא-טָהוֹר : וַיְהִי מִמְחֲרַת הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּפְקֹד
 מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ
 מִדָּוִד לֹא-בָא בֶן-יִשָּׁי גַם-תְּמוּל גַּם-הַיּוֹם
 אֶל-הַלֶּחֶם : וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת-שְׂאוּל נִשְׂאָל
 נִשְׂאָל דָּוִד מֵעַמְדֵי עַד-בֵּית לֶחֶם : וַיֹּאמֶר
 שְׁלַחְנִי נָא כִּי זָכַח מִשְׁפָּחָה לָּנוּ בְּעִיר וְהוּא
 צִוָּה-לִּי אֶתִּי וְעָתָה אִם-מִצְוֹתַי חֵן בְּעֵינֶיךָ
 אֲמַלְטָה נָא וְאַדְאָה אֶת-אֶתִּי עַל-בֶּן-לֹא-
 בָּא אֶל-שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ : וַיַּחַר-אַף שְׂאוּל בִּיהוֹנָתָן
 וַיֹּאמֶר לוֹ בֶן-נְעוּרֹת הַמַּרְדּוֹת הֲלֹא יָדַעְתִּי
 כִּי-בָחַר אֶתָּה לְבֶן-יִשָּׁי לְבָשְׂתְּךָ וּלְבִשְׂת
 עַרְוֹת אִמְךָ : כִּי כָל-הַיָּמִים אֲשֶׁר בֶּן-יִשָּׁי
 חָי עַל-הַאֲדָמָה לֹא רָבִין אֶתָּה וּמְלִכּוּתְךָ
 וְעָתָה שְׁלַח וְקַח אֶתֹּ אֶלִּי כִּי בֶן-מֵוֶת הוּא :
 וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת-שְׂאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה

יומת

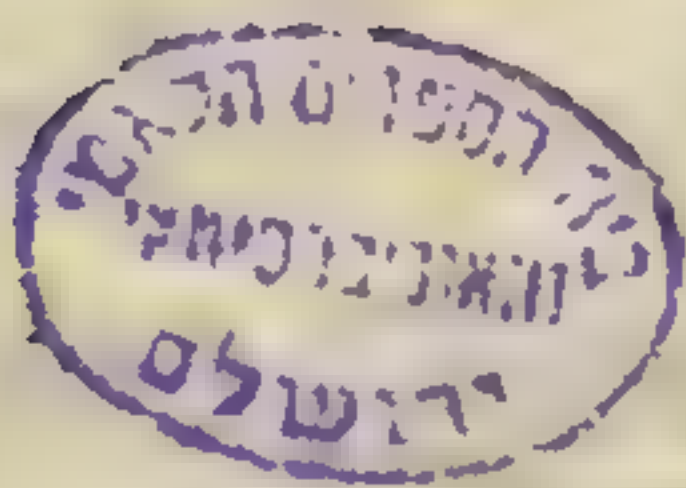
יומת מה עשה : ויטל שאול את החנית
 עליו להכותו וידע יהונתן כי כלה היא מעם
 אביו להמית את דוד : ויקם יהונתן
 מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום
 ההדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי
 הכלמו אביו : ויהי בכקר ויצא יהונתן
 השדה למועד דוד ונער קטן עמו : ויאמר
 לנער לן מצא נא את החצים אשר
 אנכי מורה הנער לן והוא ירה החצי
 להעקר : ויבא הנער עד מקום החצי
 אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אהבי
 הנער ויאמר הלא החצי ממך והלא :
 ויקרא יהונתן אהבי הנער מהרה חושדה
 אל התעמד וילקט נער יהונתן את החצי
 ויבא אל אהביו : והנער לא ידע מאומה
 מד יהונתן ודוד ידעו את הדבר : ויהיו
 יהונתן את כליו אל הנער אשר לו
 ויאמר לו לא הבוא העיר : הנער בא
 ודוד קם מאצל הנגב ויפלא לאפיו ארצה
 וישתחו שלש פעמים וישקו ויש את דעהו
 ויבכו איש את דעהו עד דוד הגדיל : ויאמר

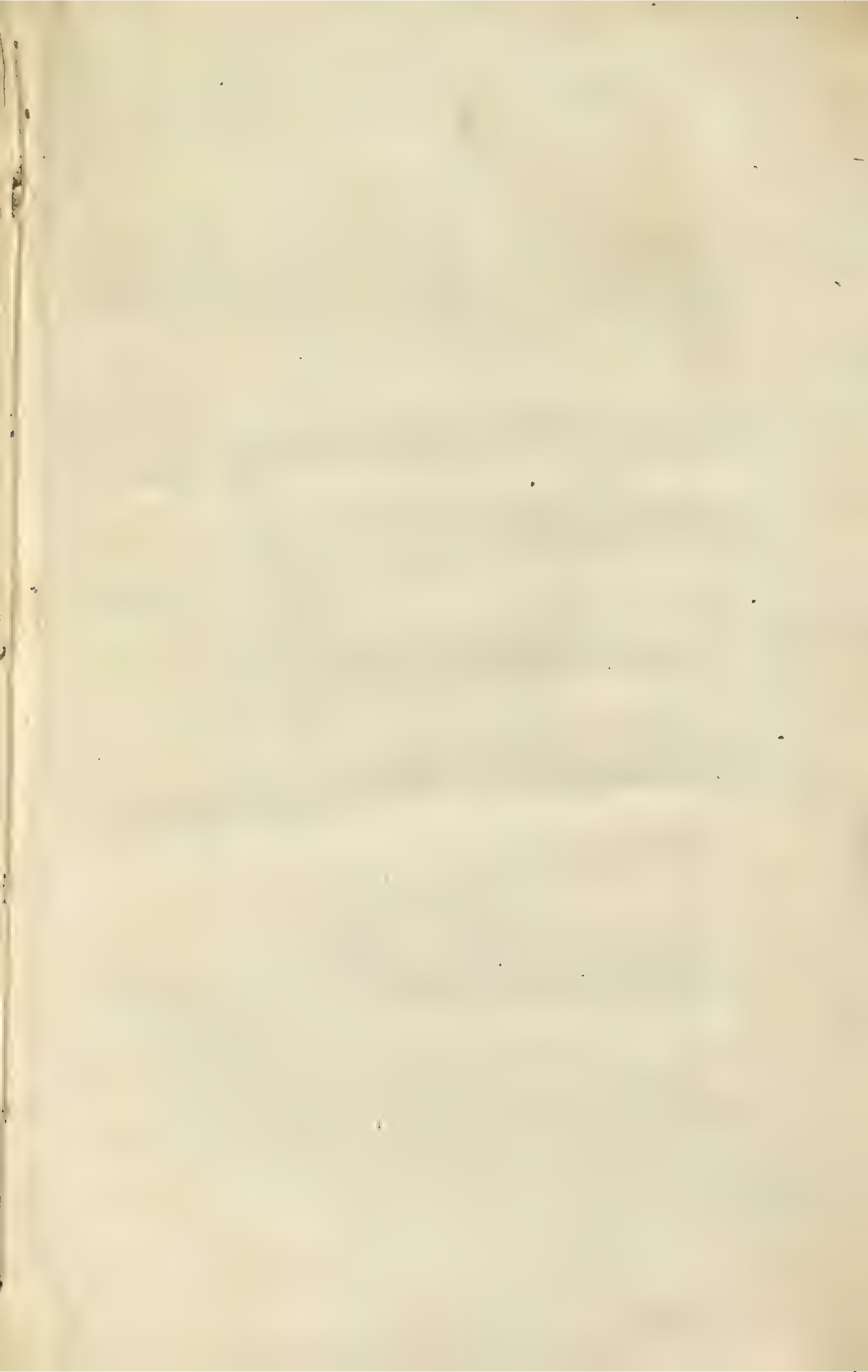
החצים ק

יהונתן ה ב ג ד

הפטרת מחר-חרש

יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ
אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְכִינֹךְ
וְכִי זָרְעֵי וְכִי זָרְעֵךְ עַד-עוֹלָם :

הספריה הלאומית

S 23 A 3622

זה ספר עזרת הסופר :

VOL.4 C.2

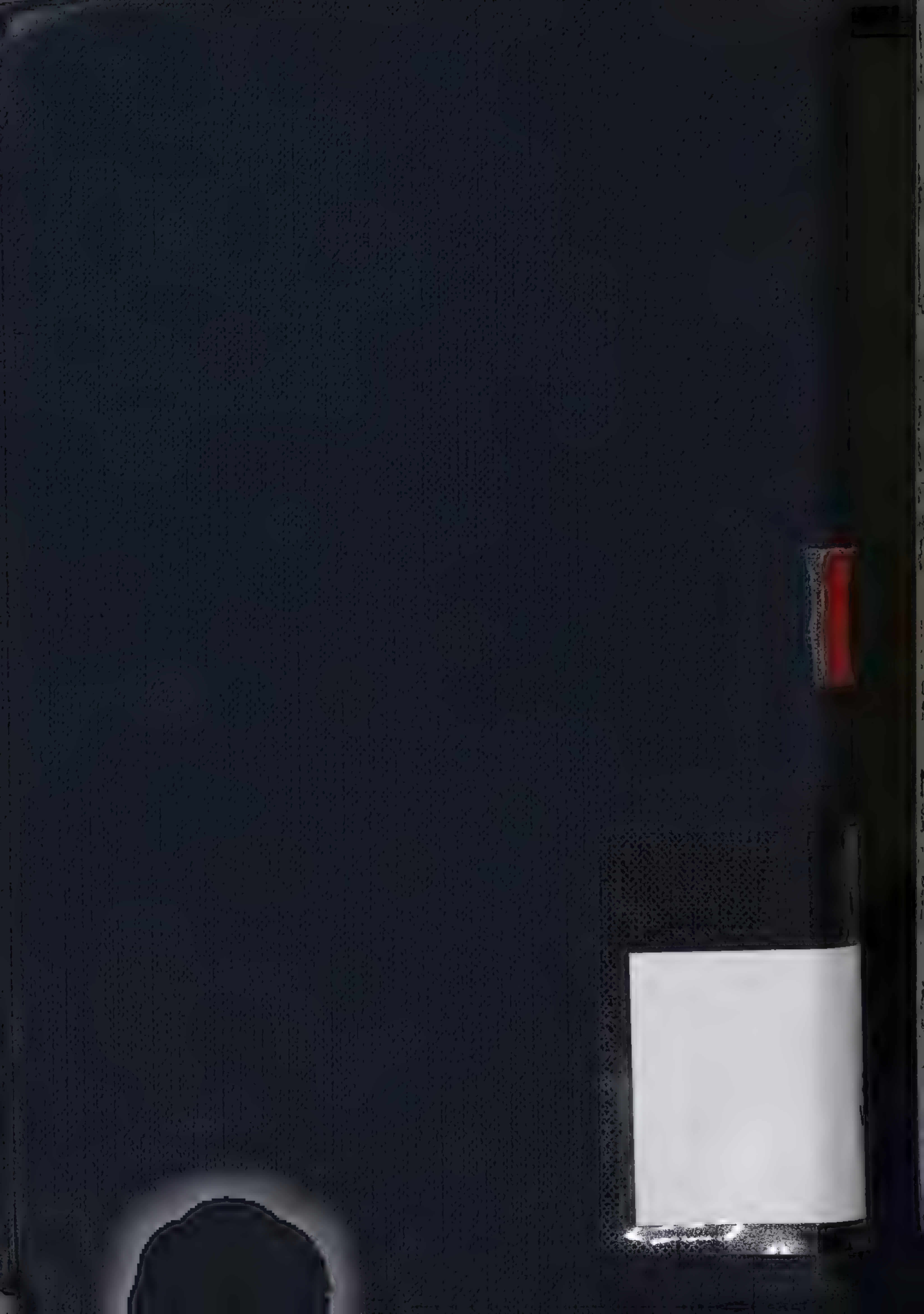
000202465195

W-X

S
23V
36722
c. 2

2
4

בית הספרים
הלאומי והאוניברסיטאי
ירושלים

JEWISH NATIONAL
AND UNIVERSITY LIBRARY
JERUSALEM

מתנת

הקהלות היהודיות בהולנד

לזכר קרבנות השואה

000202465225

הספריה הלאומית

S 23 A 3622

זה ספר עזרת הסופר :

VOL.5 C.2

000202465225

W-X

כתר תורה
זה ספר
עזרת הסופר
חמשה הומשי
תורה

תקון סופרים
ורוי העמודים

עם הגהות אור תורה נכון הוא להגותכו
ול העתיק ממנו ספר תורת ה': עליי און
להוסיף וממנו און לגרוע: והמבדיל בין
קדש לחול עומד עליו בגליון: לעמוד
בפרץ על השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ על יד הגביר יהודה
פיזאנו ישראל: באמשטרדם בשנת
שמע הקול יהודה ואל
עמו תביאנו לפק'

מחבר הספר
יהודה פיזאנו
ירושלם

S. 23 V 3622

5

2006

296.332

~~מלכודת~~

ספר

הדברים

תקון סופרים

סדר פרשיות כל השנה

עם נקודות וטעמים

והפטרות מסודרות בכל ספר וספר

מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות שצריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועמוד וכמה
 תיבות בכל שורה ושורה כדי שיבא הספר כלו וזו העמודים (מלכוד
 כי"ה שמ"ו) עם ציון אותם שמות הקרש שהסופרים מספקים בהם
 שצריך לקרשם ושאר הדברים הצריכים כאותיות גדולות וכו'
 מחובר לו סימני העולים של מנחה בשבת ושני וחמישי ויום
 שבת קרש והמפטיה בצורת כוכב להזכרת המעיין בו לקרוא
 בספר תורה וגם כסופו לוח של פרשיות המועדים הכל
 מתוקן כראוי על כל אשר יצאו לאור הדפוס עד היום:

QUINQUE LIBRIMOSIS

Magno labore, & industria, accura-
 tissimè correcti præ omnibus qui
 hucusque thypis fuere mandati.

AMSTELODAMI,

Anno a mundo creati, 5527.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT
5712 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

1960

1960

1960

1960

1960

ספר הדברים

א ואלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
 ביעבר הירדן במדבר בערבבה מול P.44
 סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב :
 מאחר עשר יום מחרב דרך הר שיעיר עד
 קדש ברנע : ויהי בארבעים שנה בעשתי
 עשר חדש באחר לחדש דבר משה אל
 בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהים : *
 אחרי הכרתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב
 בחשבון ואת עוג מלך הכנען אשר יושב
 בעשתרת באדרעי : ביעבר הירדן בארץ
 מואב הוציל משה באר את התורה הזאת
 לאמר : יהוה אלהינו דבר אלינו בהרב לאמר
 רב לכם שבת בהר הזה : פנו וסעו לכם ובאו
 הר האמרי ואל כל שכניו בערבבה בהר
 ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני
 והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת : * ראה
 נחתי לפניכם את הארץ באו ורשו את
 הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם
 ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם :
 ואמר

הדברים

וְאָמַר אֱלֹהִים בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אֹכֵל
 לִבְדִּי שְׂאֵת אֲתֶכֶם : יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִדְבִּיר
 אֲתֶכֶם וְהִנֵּגְכֶם הַיּוֹם כְּבוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב :
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִכֶּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֱלֹף
 פְּעָמִים וַיְבַרֵךְ אֲתֶכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם : *
 אִיכָרָה אֲשֶׁר לִבְדִּי טָרַחְכֶם וּמִשְׁאַכֶם וְרִיבְכֶם :
 רָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנִבְנִים וַיִּדְעוּ
 לְשַׁבְּטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם כְּרֵאשֵׁיכֶם : וַתַּעֲנוּ אֹתִי
 וַתֹּאמְרוּ טוֹב־הַדְּבָר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת :
 וְאָקֵה אֶת־רֵאשֵׁי שַׁבְּטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים
 וַיִּדְעוּ וְאֵתֶּן אֹתָם רֵאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׂרֵי
 אֱלֹפִים וְשְׂרֵי מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי
 עֶשְׂרֹת וְשַׁטְרִים לְשַׁבְּטֵיכֶם : וְאֶצְוֶה אֶת־שַׁבְּטֵיכֶם
 בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר שְׁמַע בֵּין־אֲחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם
 צְדָק בֵּין־אִישׁ וּבֵין־אָחִיו וּבֵין־גֵּרוֹ : לֹא־תִכְרוּ
 פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט כִּקְטָן כַּגֹּדֶל הַתִּשְׁמְעוֹן לֹא
 תִגְדּוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא
 וְהַדְּבָר אֲשֶׁר יִקְעָה כָּל־כֶּסֶף תִּקְרֹבוֹן אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו :
 וְאֶצְוֶה אֲתֶכֶם בְּעַת הַהוּא אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר הִעֲשִׂוֹן : וְנָסַע מִחֵרֶב וְנִלְךָ אֵת כָּל־
 הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רֵאשֵׁיכֶם

שני

קדש

דרך

חדברים

לכר

דִּרְדַךְ הַיַּם הַאֲמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲתָנוּ וְנָבֵא עַד קֹדֶשׁ בְּרִנֵּעַ : וְאָמַר אֲלֵכֶם
 בְּאַתֶּם עַד-הַיַּם הַאֲמֹרִי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 נָתַן לָנוּ : רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ אֶת-
 הָאָרֶץ עֲלֶיהָ יָשׁ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲבֹתֶיךָ לְךָ אֶל-תִּירָא וְאֶל-תַּחַת : * וְתִקְרְבוּן
 אֵלַי כְּלָכֶם וְתֹאמְרוּ נִשְׁלַחְתָּה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ
 וַיַּחְפְּרוּ לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ אֲתָנוּ דְבַר
 אֶת-הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר נִעְלָה-כָּהֵן וְאֶת הַעֲרִים
 אֲשֶׁר נָבֵא אֲלֵיהֶן : וַיֵּטֵב בְּעֵינַי הַדְּבַר וַאֲקַח
 מִכֶּם שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשֹׁבֵט :
 וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ הַהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד-נַחַל אֲשֶׁכַל
 וַיַּרְגְּלוּ אֹתָהּ : וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וַיֹּרְדוּ
 אֵלֵינוּ וַיֵּשְׁבוּ אֲתָנוּ דְבַר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ : וְלֹא אֲבִיתֶם
 לַעֲלֹת וְתֹמְרוּ אֶת-פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : וְתִרְגְּמוּ
 בְּאַהֲלֵיכֶם וְתֹאמְרוּ בְּשִׁנְאֵת יְהוָה אֲתָנוּ
 הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתַת אֲתָנוּ בְּיַד הַאֲמֹרִי
 לְהַשְׁמִידָנוּ : אָנֹכִי אֲנַחְנוּ עֲלֵיכֶם אֲחֵינוּ הַמָּסִי אֶת-
 לְבַבְנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרָם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלוֹת
 וּבְצוּרֹת בְּשָׁמַיִם וְגַם-בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם :

שלישי

מלוע

ואמר

הדברים

וַאֲמַר אֲלֵכֶם לֹא-תַעֲרֹצוּן וְלֹא-תִירָאוּן מֵהֶם :
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ לְפָנֵיכֶם הוּא יִלְחֶם לָכֶם
כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרָיִם לְעֵינֵיכֶם :
וּבְמִדְבַר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה
אֶלְהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא-אִישׁ אֶת-בְּנוֹ בְּכָל-הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר הֵלְכֶתֶם עַד-בָּאֲכֶם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה :
וּבְדַבַּר הַזֶּה אֵינְכֶם מֵאַמִּינִם בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
הֵהָלֵךְ לְפָנֵיכֶם בְּדֶרֶךְ לְתוֹר לָכֶם מִקּוֹם לְהִנָּתֶכֶם
כַּאֲשֶׁר לֵילָה לִרְאֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָהּ
וּבַעֲנֵן יוֹמָם : וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם
וַיִּקְרָא וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר : אִם-יִרְאֶה אִישׁ בְּאַנְשֵׁים
הָאֵלֶּה הַדָּוָר הַרְעָה הַזֶּה אֵת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לְאַבְרָהָם : זוֹלָתִי כָּלֵב בֶּן-יִפְתָּח
הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ-אַתָּן אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּרְשׁ-בָּהּ
וּלְבָנָיו יַעַן אֲשֶׁר מָלֵא אַחֲרַי יְהוָה : גַּם-בִּי הִתְאַנַּף
יְהוָה בְּגַלְלֵכֶם לֵאמֹר גַּם-אַתָּה לֹא-תָבֵא שֵׁם :
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן הָעֹמֵד לְפָנֶיךָ הוּא יָבֵא שָׁמָּה
אֲתוּ חֹזֵק כִּי-הוּא יִנְחַלְנָה אֶת-יִשְׂרָאֵל : * וְטַפְכֶם
אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לָבוֹ יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ
הַיּוֹם טוֹב וְרָע הִמָּה יָבֵאוּ שָׁמָּה וְלָהֶם אֲתַנְּנָה
יְהִם יִרְשׁוּהָ : וְאַתֶּם פָּנּוּ לָכֶם וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה

מלעיל

דביעי

דרך ים סוף : ותענו ותאמרו אלי חטאנו
 ליהוה אנהנו נעלה ונגלחמנו ככל אשר צונו
 יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו
 ותהינו לעלות ההרה : ויאמר יהוה אלי אמר
 להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
 ולא הנגפו לפני איביכם : ואדבר אליכם ולא
 שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזרו ותעלו ההרה :
 ויצא האמרי הישב בהר הזה לקראתכם
 וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויבתו
 אתכם בשעיר עד חרמה : ותשבו ותבכו לפני
 יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין
 אליכם : ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר
 ישבתם : * ונגן ונסע המדברה דרך ים סוף
 כאשר דבר יהוה אלי ונכב את הר שעיר ימים
 רבים : * ויאמר יהוה אלי לאמר :
 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה : ואת
 העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני
 עשו הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם
 מאד : אל תחגרו בם כי לא אתן לכם מארצם
 עד מדבר כף רגל בי ירשה לעשו נתתי את הר
 שעיר : אבל השברו מאתם בכסף ואכלתם

ב

חמישי

מלרע

הדברים

וגם מים תזכרו מאתם בכסף ושתיתם : כי
 יהוה אלהיך ברכך בכל מעשרה ירך ירע
 לכתך את המדבר הגדל הזה זהו ארבעים
 שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר :
 ונעבד מאת אחינו בני עשו הישבים
 בשעיר מדרך העדבה מאילת ומעצין
 גבר ס ונפן ונעבד הרך
 מדבר מואב : ויאמר יהוה אלי אל תצר
 את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא
 איתן לה מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי
 את ער ירשה : האמים לפנים ישבו בה עם
 גדול ורב ורם כענקים : רפאים יחשבו
 אף הם כענקים והמאבים יקראו להם
 אמים : ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני
 עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו
 תחתם באשר עשה ישראל לארץ ירשתו
 אשר נתן יהוה להם : עתה קמו ועבדו לכם
 את גחל זרד ונעבד את גחל זרד : והמים
 אשר הולכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו
 את גחל זרד שלשים ושמנה שנה עד הם
 כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
 כאשר

פסקא
 באמצע
 פסוק

הדברים

ואשלת מלאכים ממדבר קדמות אל סיון
 מלך השבון דברי שלום לאמר : אעברה
 בארץך בדרך בדרך אלה לא אסור ימין
 ושמאל : אכל בכסף תשברני ואכלתי
 ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה
 ברגלי : כאשר עשו לי בני עשו הישבים
 בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר
 אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהיה
 אליהנו נתן לנו : ולא אברה סיון מלך השבון
 העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את
 בנח ואת אמת לבנו למען תתן בדרך ביום
 הזה : ויאמר יהוה אלי ראה
 החלתי תת לפניך את סיון ואת ארצו החל
 דש לרשת את ארצו : ויצא סיון לקראתנו
 הוא וכל עמו למלחמה יהצה : ויהנהו יהוה
 אלהינו לפנינו ונגף אתו ואת בנו ואת כל עמו :
 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל
 עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד :
 רק הבהמה בזוגנו ושלל הערים אשר לכדנו :
 מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר
 בנחל ועד הגלעד לא הייתה קריה אשר שגבה

ששי

גיון ק

ממנו

מִמֶּנּוּ אֶת־הַכֹּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ : רַק אֶל־
 אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן לֹא־קָרַבְתָּ כָּל־יַד נַחֵל יַבֵּק וְעָרֵי
 הַהָר וְכָל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : * וּנְפֹן וְנַעַל ג
 דָּרְךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עֹוג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרֹאתֵנוּ
 הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי אֵל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־
 כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אֲדָרְעִי וְעָשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּהַשְּׁבוֹן :
 הִתַּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ גַם אֶת־עֹוג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן
 וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְנִכְהֹו עַד־בִּלְתִּי הַשְּׂאִיר לוֹ שְׂרִיד :
 וְנִלְכַד אֶת־כָּל־עָרָיו בְּעֵרַת הַהוּא לֹא הָיְתָה
 קָרְיָה אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְנוּ מֵאֲתָם נְשִׁים עִיר
 כָּל־חֵבֶל אֲרָגָב מִמְּלַכְתּוֹ עֹוג בְּבָשָׁן : כָּל־אֵלֶּה
 עָרִים בְּצִרְתָּ חוּמָה גְּבוּהָ דִלְתִים וּכְרִים לְכַד
 מֵעָרֵי הַפְּרוֹזִי הַרְבֵּה מְאֹד : וְנִחְרַם אוֹתָם כַּאֲשֶׁר
 עָשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ־הַשְּׁבוֹן הַחֲרָם כָּל־עִיר
 מֵרְתָם הַנְּשִׁים וְהַטָּף : וְכָל־הַבְּהֵמָה וְשִׁלַּל הָעָרִים
 בְּזוֹנָה לָנוּ : וְנִקַּח בְּעֵרַת הַהוּא אֶת־הָאֲרֶץ מִיַּם
 שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בָּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִנְּחֹל
 אֲרָנָן עַד־הַיָּם הַרְמֹן : צִידָנִים יִקְרָאוּ לְחַרְמוֹן
 שְׂרִיף וְהָאֱמֹרִי יִקְרָאוּ לוֹ שְׁנִיר : בְּלוֹ עָרֵי הַמִּישָׁה
 וְכָל

הדברים

וְכָל־הַגִּלְעָד וְכָל־הַבְּשָׁן עַרְסֹלְכָה וְאֶדְרָעִי עָרֵי
 מַמְלַכֶת עֹוג בְּבֶשֶׁן׃ כִּי רַק־עֹוג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן נִשְׁאַר
 מִיֵּתֶר הַרְפָּאִים הִנֵּה עַרְשׁוֹ עַרְשׁ בְּרוּל הַלְּהָה
 הוּא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תִּשַׁע אֲמוֹת אַרְבָּה וְאַרְבַּע
 אֲמוֹת רְחֵבָה בְּאֶמֶת־אִישׁ׃ וְאֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 יִדְשְׁנוּ בָּעֵת הַהוּא מִעַרְעֵר אֲשֶׁר־עַל־נַחַל אַרְנֹן
 וְחֲצִי הַר־הַגִּלְעָד וְעַד־יֹו נָתַתִּי לְרֹאוּבֵנִי וְלַגָּדִי׃
 וְיֵתֶר הַגִּלְעָד וְכָל־הַבְּשָׁן מַמְלַכֶת עֹוג נָתַתִּי לְחֲצִי
 שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה כֹּל חֶבְל הָאָרֶזֶב לְכָל־הַבְּשָׁן
 הַהוּא יִקְרָא אֶרֶץ רְפָאִים׃ יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לָקַח
 אֶת־כָּל־חֶבְל אַרְזֵב עַד־גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמְעַכְתִּי
 וַיִּקְרָא אֹתָם עַל־שְׁמוֹ אֶת־הַבְּשָׁן חֹזֵת יָאִיר עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה׃ * וְלַמְּכִיר נָתַתִּי אֶת־הַגִּלְעָד׃ וְלַרֹאוּבֵנִי
 וְלַגָּדִי נָתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־נַחַל אַרְנֹן תּוֹךְ הַנַּחַל
 וְגִבְל וְעַד יִבְק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן׃ וְהָעֲרָבָה
 וְהַיַּרְדֵּן וְגִבְל מִכְנָרֶת וְעַד יַם הָעֲרָבָה יַם הַמֶּלַח
 תַּחַת אֲשֶׁר־תִּפְסָגָה מִזְרָחָה׃ וְאַצּוּ אֶתְכֶם בָּעֵת
 הַהוּא לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֵל וְצִים הַתַּעֲבֹרוּ לִפְנֵי אַחֵיכֶם
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־בְּנֵי־חֵיל׃ רַק נְשִׁיכֶם וְטַפְּכֶם
 וּמִקְנֵיכֶם יִדְעֵתִי כִּי־מִקְנֵה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעֲרֵיכֶם

שביעי

אשר

ואתחנן רכה

מפטיח

אשר נתתי לכם: * עד אשר יניח יהוה ו לאחיכם
בכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש
לישרתו אשר נתתי לכם: ואת יהושוע צויתי
בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר
עשה יהוה אליכם לשני המלכים האלה כן
יעשה יהוה לכם לכל הממלכות אשר אתה עבר
שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם: ואתחנן אל-

P.45.

יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלות
להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה
אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתך: אעברה נא ואראה את
הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החרה הטוב
הזה והלבנון: * ויתעבר יהוה בי למענכם ולא
שמע אלי ויאמר יהוה אלי דב לך אל תוסף
דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה
ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה
בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: וצו את
יהושע וחזקהו ואמנהו כי הוא יעבר לפני העם
הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה:
ונשב

קרט

ד

ונשב בגיא מול בית פעור : * פ
 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
 אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו
 ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהודה אלהי
 אבותיכם נתן לכם : לא תספו על הדבר אשר
 אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמור את
 מצוות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם :
 עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל
 פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
 השמידו יהוה אלהיך מקרבך : ואתם הדבקים
 ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום : * ראה ולמדתי
 אתכם הקים ומשפטים באשר צוני יהוה אלהי
 לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה
 לרשתה : ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם
 ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל
 החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון רגוי
 הגדול הזה : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
 קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו :
 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
 בכל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום :
 רק השמר לה ושמר נפשך מאד פן תשכח

שני

קדש

את

ואתחנן

דכט

את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך
כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך : יום
אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בהרב באמר
יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את
דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים
אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון :
ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש
עד לב השמים השך ענן וערפל : וידבר יהוה
אליכם מתוך האש קול דברים אהם שמעים
ותמונה אינכם ראים זולתי קול : ויגד לכם את
בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים
ויכתבם על שני לוחות אבנים : ואתי צוה יהוה
בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים
לעשותכם אהם בארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה : ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא
ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בהרב
מתוך האש : פן תשחתון ועשיתם לכם פסל
תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה : תבנית
כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף
אשר תעוף בשמים : תבנית כל דמש באדמה
תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ :

ואתחנן

וּפְּנֵי-הַשָּׁמַיִם עֵינֶיךָ הַשְּׁמִימָה וּרְאֵת אֶת-הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבֵא הַשָּׁמַיִם
 וְנִדְחָתָה וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעַבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתְּם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל-
 הַשָּׁמַיִם : וְאַתְּכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם
 מִכּוּר הַבְּרִזָּל מִמִּצְרַיִם לְהִיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה
 בְּיוֹם הַזֶּה : וַיְהִי הַתְּאֵנָף-בִּי עַל-דְּבָרֶיכֶם
 וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבָדִי אֶת-הַיַּרְדֵּן וּלְבַלְתִּי-בֹא
 אֶל-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
 לְךָ נַחֲלָה : כִּי אָנֹכִי מֵת בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי
 עֹבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וַיְרַשְׁתֶּם אֶת-
 הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת : הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-תִּשְׁכַּח
 אֶת-בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם
 וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל אֲשֶׁר צִוָּךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : כִּי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ אִישׁ אֹכְלָה הוּא
 אֵל קָנָא :

פ

כִּי-תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶם בְּאֶרֶץ
 וְהִשְׁתַּחֲתֶם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל וַעֲשִׂיתֶם
 דָּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ : הָעִידֹתִי
 בָּכֶם הַיּוֹם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ כִּי-אָבִד
 תַּאבְדוּן מֵהָרַם מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתְּם עֹבְרִים
 אֶת

פרטת
 תשעה
 באב
 בשחרית

את הירגון שמה לרשתה לא תאריכון ימים
עליה כי השמר תשמרון : והפיץ יהוה
אתכם בעמים וגשאתם מתי מספר בגוים
אשר ינהג יהוה אתכם שמה : ועבדתם שם
אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר
לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון : ובקשתם משכ את יהוה אלהיך
ומצאת כי הדרשנו בכל לבבך ובכל
נפשך : בצר לך ומצאוך כל הדברים
האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה
אלהיך ושמעת בקלו : כי אל רחום יהוה
אלהיך לא ירפק ולא ישחיתך ולא ישבח
את ברית אבתיך אשר נשבע להם : כי שאל
נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן
היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
בדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו : השמע
עם קול אלהים מדבר מתוך האש באשר
שמעת אתה ויחי : או הנסה אלהים לבוא לקחת
לו גוי מקרב גוי במסות בארות ובמופתים
ובמלחמה וביר חזקה ובירוע נטויה
נח ב 2 58 ובמוראים

מלעול
קדש
קדש

ואתחנן

ובמזראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
 אלהיכם במצרים לעיניך : אהבה הרמית
 לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו :
 מן השמים השמייעך את קלו ליסרה ועל הארץ
 הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
 האש : ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בירעו
 אהריו ויוצאך בפניו בכתו הגדל ממצרים :
 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך
 להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה :
 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מהתחת
 אין עוד : ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר
 אנכי מצוך היום אשר יטב לך ולבניך אחריך
 ודמען הארץ ימים על האדמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך כל הימים : * פ

שלושי

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
 מזרח שמש : לגם שמרה רוצח אשר ירצח
 את רעהו בבלי דעת והוא לא שגא לא
 מתמל שלשם וגם אל אחת מן הערים האל
 וחי : את בצר במדבר בארץ המישר לראובני
 ואת דאמת בגלעד לגדי ואת גולן בכשן
 למנשי

ואתחנן ולא

למנשי : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל : אלה הערות והחקים והמשפטים
אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם
ממצרים : בעבר הירדן בגיא מול בית פעור
בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
ממצרים : וירשו את ארצו ואת ארץ אעוג
מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מזרח שמש : מערער אשר על שפת
נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון : וכל
הערכה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערב
תחת אשרת הפסגה : * פ

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמדתם
לעשתם : יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב :
לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת
כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים : פנים
בפנים דבר יהוה עמכם בחר מרנוך האיש :
אנכי עמר בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד
לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האיש
ולא

ה
רביעי

ואתחנן

טעמי צבו
וליחיד
בסוף זה
הספר

וְלֹא-עָלִיתֶם בְּהָרִי לֵאמֹר : ס אֲנֹכִי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים לֹא יִהְיֶה לְךָ
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פְּנֵי לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ
 פֶסֶל וְכָל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּמִמַּעַל
 וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם וּמִתַּחַת
 לָאָרֶץ לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי
 אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עֵינָי אֲבוֹת
 עַל-בָּנִים וְעַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-רִבְעִים לִשְׁנָאִי
 וְעֵשָׂה חֶסֶד לְאֲבֹתַי לְאַהֲבֵי וּלְשִׁמְרֵי
 מִצְוֹתַי : ס לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשֵׁינָא כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא
 אֶת-שְׁמוֹ לְשׂוֹנָא : ס שָׁמֹר אֶת-
 יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ וְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 שִׁשֶּׁת יָמִים הִתְעַבֵּד וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלַאכְתֶּךָ וַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וְלִיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-
 מְלַאכָה אֲחֵתָהּ וּבִנְיָהּ וּבִתָּהּ וְעַבְדֶּךָ וְאִמְרָתְךָ
 וְשׂוֹרְךָ וְחִמְרֶךָ וְכָל-בְּהֵמֹתֶךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
 בְּשַׁעְרֶיךָ לִמְעַן יָנוּחַ עַבְדֶּךָ וְאִמְרָתְךָ כְּמוֹךָ
 וְזָכַרְתָּ כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ וּבָאָרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְאֶךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְיָד נְטוּיָה
 עַל

מצותי ק'

ואתהנן ובלב

על-כן צוה יהוה אלהיך לעשות את-יום
השבת : ם כבד את-אביך ואת-אמך
כאשר צוה יהוה אלהיך למען יאריך-ימך
ולמען ייטב לך על האדמה אשר-יהוה אלהיך
נתן לך : ם לא תרצה : ם ולא
תנאף : ם ולא תגנב : ם ולא-
תענה ברעה עד שוא : ם ולא
תחמד אשת רעה : ם ולא
תתאווה בית רעה שדרו ועבדו ואמתו שורו
וחמרו וכל אשר לרעה : * ם את-
הדברים האלה דבר יהוה אל-כל-קהלכם
בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול
ולא יסף ויכתבם על-שני לוחות אבנים
ויתנם אלי : ויהי כשמעכם את-הקול מתוך
החשך וההר בער באש והתקרבו אלי כל-
ראשי שבטיכם וזקניכם : ותאמרו הן הוראנו
יהוה אלהינו את-כבודו ואת-גדלו ואת-קלו
שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי-ידבר
אלהים את-האדם וחי : ועתה למד נמות כי
תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיק
אנחנו לשמע את-קול יהוה אלהינו עוד

ומתנו

חמישי

ואתחנן

• מלעיל
* קדש

וְזָמַתְנוּ : כִּי מִי כָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים
 הַיּוֹם בְּדַבַּר מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ כָּמֵנוּ וַיְחִי : קָרַב אֶתָּה
 וּשְׁמָע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה
 תִּדְבַר אֵלֵינוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֵלֶיךָ וּשְׁמָעֵנוּ וַעֲשֵׂנוּ : וּשְׁמָע יְהוָה אֶת־קוֹל
 דְּבָרֶיכֶם בְּדַבְרְכֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי
 שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ
 אֵלַיךְ הֵיטִיבוּ כָל־אֲשֶׁר דִּבְּרוּ : מִי־יִתֵּן וְהָיָה
 לְבָבְכֶם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֵתִי וּלְעֹמֵד אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִטֹּב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 לְעַלְמִם : לֵךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאַהֲלֵיכֶם :
 וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עִמָּדִי וְאַדְבַּרְהָ אֵלַיךְ אֵת
 כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר תִּלְמַד
 וַעֲשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ :
 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲתֶכֶם לֹא תִסְרוּ יְמִין וּשְׂמָאל : בְּכָל־הַדְּרֹךְ
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם תִּלְכוּ לְמַעַן
 תַּחֲיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהֵאֲרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
 תִּירְשׁוּן : * וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
 לְמַעַן

ד

לִמְעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־
 חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶיךָ אֶתְּרֶה וּבְנֶה
 וּבֶן־בְּנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכוּ יְמֶיךָ : וּשְׁמַעַת
 יִשְׂרָאֵל וּשְׁמֵרַת לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יֵטֵב לָךְ וְאֲשֶׁר
 תִּרְבּוֹן מְאֹד בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ לָךְ
 אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וּדְבָשׁ : * פ

ששי
ע'ד רבתי

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד : וְאַחַת
 אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּכָל־לְבָבְךָ וּכְכָל־נַפְשְׁךָ
 וּכְכָל־מְאֹדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מִצְוֶיךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבְךָ : וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ
 בָּם כְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּכְלַכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּכְשֹׁכְבְךָ
 וּכְקוּמְךָ : וּקְשַׁרְתָּם לְאָזְנוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ
 לְטִטְפּוֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ : וְהָיָה כִּי־יָבִיֵאֵךְ יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֶיךָ לְאָבְרָהָם
 לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְרַתֵּת לָךְ עָרִים גְּדוֹלוֹת וְטוֹבוֹת
 אֲשֶׁר לֹא־בָנִיתָ : וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל־טוֹב אֲשֶׁר לֹא־
 מְלַאֲתָ וּבָרֶת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא־חָצַבְתָּ כְּרָמִים
 וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא־נִמְעַתְּ וְאָכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ : הַשְׁמֵר
 לָךְ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ
 מִצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים : אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא

ואתחנן

ואתו תעבד ובשמו תשבוע : לא תלכון אחרי
אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
סביבותיכם : כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך
פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמירך מעל
פני האדמה : לא תנסו

את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסרה :
שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם
ועלתיו וחקיו אשר צוה : ועשית הישר והטוב
בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את
הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבותיך :
להרף את כל איביך מפניך כאשר דבר
יהוה : כי ישאלה בנה מחר

לאמר מה הערות וחקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהינו ארתכם : ואמרת לבנה
עבדים היינו לפרעה במצרים ויציאנו יהוה
ממצרים ביד חזקה : ויתן יהוה אותות ומפתיים
גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו
לעינינו : ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו
לחור לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו :
ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה
ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים
להיתנו

ואתחנן

רלד

לחיתנו כהיום הזה : וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו :

שביעי

ס

ז

יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסים שכעה גוים רבים ועצומים ממך : ונתתם יהוה אלהיך לפניך והכרתם החרם התחריים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם : ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנה : כי יסיר את בנה מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחקרה אף יהוה בכם והשמידך מהר : כי אם כה תעשו להם מזבחותיהם תולצו ומצבתם תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש : כי עם קרוש אתה ליהוה אלהיך בקך בחר ויהוה אלהיך להיורת לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה : לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים : כי מאהבת יהוה ארתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה ארתכם ביד חזקה

ויפדך

נמ ב 2 ש

עקב

וַיִּפְדֶּךָ מִבֵּית עַבְדִּים מִיַּד פְּרִיעָה מִלֶּךְ-מִצְרַיִם : *
וַיִּדְעָתָּ בְּיַהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל
הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וְלִשְׁמֵרֵי
מִצְוֹתָיו לְאֵלֶיךָ דָּוָר : * וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאוֹ אֵל--
פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָהֵר לְשִׁנְאוֹ אֵל--פָּנָיו
יִשְׁלָם--לוֹ : * וְשִׁמְרָתָּ אֶת-הַמִּצְוָה וְאֶת-הַחֲקִים
וְאֶת-הַמְּשֻׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם
לַעֲשׂוֹתָם :

מפטיר
מצותיו ק'

פ פ פ

P.46. וְהָיָה יַעֲקֹב הַתִּשְׁמְעוֹן אֶת הַמְּשֻׁפָּטִים הָאֵלֶּה
וְשִׁמְרָתָם וַעֲשִׂיתָם אַתֶּם וְשָׁמַר יַהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְךָ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֲסֵד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְתָּיִךְ : * וַיֵּאָהֲבֶךָ וַיְבָרְכֶךָ וְהִרְבֶּךָ וַיַּבְרֵךְ פְּרִי--
בִּטְנֶךָ וּפְרִי--אֲדָמָתְךָ דִּגְגֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְדָּרְךָ
שִׁגְר--אֶלְפִיךָ וַעֲשֶׂה-תְרוֹת צִאֲנֶךָ עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ לָתֵת לְךָ : * בְּרוּךְ תִּהְיֶה
מְכָל-הָעַמִּים לֹא-יִהְיֶה כֶּךָ עֶקֶד וְעַקְרָה
וּבְבִהְמֹתֶיךָ : * וְהִסִּיר יַהוָה מִמֶּךָ כָּל-חֲלִי וְכָל--
מְדוּי מִצְרַיִם הַדְּעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יִשְׁיִמָּם
כֶּךָ וְנָתַנָּם בְּכָל-שִׁנְאֶיךָ : * וַאֲכַלְתָּ אֶת-כָּל-
הָעַמִּים אֲשֶׁר יַהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא-תִחַס
עֵינֶךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תִעַבֵד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי--

מוקש

וְהָיָה יַעֲקֹב הַתִּשְׁמְעוֹן אֶת הַמְּשֻׁפָּטִים הָאֵלֶּה

דלה

עקב

מוקש הוא לך : ס
 כי האמר
 כלבך רבים הגוים האלה ממני איכה
 אוכל להורישם : לא תירא מהם זכר
 תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה
 ולכל מצרים : המסות הגדלות אשר ראו
 עיניך והאתות והמפתים והיר החזקה
 והירדע הנטויה אשר הוצאת יהוה אלהיך
 כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
 אתה ירא מפניהם : וגם את הצרעה ישלח
 יהוה אלהיך גם עד אבד הנשאים
 והנסתרים מפניך : לא תערץ מפניהם כי
 יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא : ונשל
 יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט
 מעט לא תוכל כלתם מהיר פן תרבה עליך
 חית השדה : ונתגם יהוה אלהיך לפניך והמם
 מהומה גדלה עד השמדם : ונתן מלכיהם
 בידך והאבדת את שמם מתחת השמים
 לא יתיצב איש בפניך עד השמדה אתם : פסילי
 אלהיהם תשרפון באש לא תחמוך פסל וזרב
 עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת
 יהוה אלהיך הוא : ולא תביא תועבה אל ביתך

והיית

מחיה

והיית חרם כמור שקין ותשקצנו ותעב ותתעבני
כי חרם הוא :

פ

ח

כל המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם
ורשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם : וזכרת את כל הדורך אשר הולכתך
יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לגסתך לדעת את אשר בלבבך
התשמר מצותו אם לא : ויענך וירעבך
ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון
אבתך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו
יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה
האדם : * שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך
לא בצקה זה ארבעים שנה : וידעת עם לבבך
כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך
מיסרך : ושמרת את מצות יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו וליראה אתו : כי יהוה אלהיך
מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינות
ותרומת וצאים בבקעה ובהר : ארץ חטה
ושעורה וקנף ותאנה ורמון ארץ זית שמן
ודבש : ארץ אשר לא במסכנת תאכל ברה

מצותיו ק'

לחם

לַחֶם לֹא-תִחַסֵּר כָּל בַּה אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִיךָ
 בָּרָךְ וּמִהַרְרֵיהֶּ תִּחְצֹב נַחֲשֹׁת : : וְאָבְלָתָה
 וּשְׂבַעַת וּבִרְכַת אֱתִיחֹוּה אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ הַשְּׂבֵבָה
 אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ : * הַשְּׁמֹר לָךְ פֶּן-תִּשְׂבַּח אֶת-^{שני}
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
 וּחְקֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם : פֶּן-תֹּאכַל
 וּשְׂבַעַת וּבָתִּים טָבִים תִּבְנֶה וַיִּשְׂבַּחַת : וּבְקָרְךָ
 וּצְאֲנֶךָ יִרְבִּין וּכְסָף וְזָהָב יִרְבֶּה-לָךְ וְכָל אֲשֶׁר-
 לָךְ יִרְבֶּה : וְרַם לְבַבְךָ וּשְׂכַחַת אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים :
 הַמּוֹלִיכְךָ בַּמֶּדְבָּר וְהַגִּדְלֶךָ וְהַנּוֹדֶךָ נַחֲשׁ וְשָׂרָף
 וְעַקְרָב וְצַמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מַיִם הַמוֹצִיא לָךְ
 מִיַּם מִצְוֹר הַהַלְמִישׁ : הַנּוֹמָלְךָ מִן בַּמֶּדְבָּר
 אֲשֶׁר לֹא יִדְעוֹן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עֲנִתְךָ וּלְמַעַן
 נִסִּיתְךָ לְהִיטִבְךָ בְּאַחֲרֵיתְךָ : וְאָמַרְתָּ כִּלְבָבְךָ
 כַּחַי וְעַצְמִי יָדִי עָשָׂה לִי אֶת-הַחֵיל הַזֶּה : וּזְכַרְתָּ
 אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא חָנֹּתֵךְ לָךְ כַּח לַעֲשׂוֹת
 חֵיל לְמַעַן הַקִּים אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
 בַּיּוֹם הַזֶּה : פ

וְהָיָה אִם-שָׂכַחַת תִּשְׂכַּח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְהִלַּכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַדְתָּם
 וְהִשְׁתַּחֲוִית

עקב

והשתחווית להם הועדתי בכם היום כי אביר
תאבדון : כגוים אשר יהוה מאביר מפניכם
בן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה
אלהיכם :

פ

שמע ישראל אלה עבר היום את הירדן לבא
לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות
ובצרות בשמים : עם גדול ורם בני ענקים אשר
אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק :
וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך
איש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך
והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה
לך : * אל תאמר בלבבך בהרף יהוה אלהיך
אתם ומלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת
את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה
מורישם מפניך : לא בצדקתך ובישר לבבך
אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים
האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען
הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך
לאברהם ליצחק וליעקב : וידעת כי לא
בצדקתך יהוה אלהיך נחן לך את הארץ
הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה :

ט

שלישי

זכר

זָכַר אֶל־תְּשׁוּכַח אֶת אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמַן־הַיּוֹם אֲשֶׁר־יֵצְאָתָּ וּמֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם עַד־בְּאֶכְם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מִמֵּרִים
 הָיִיתֶם עִם־יְהוָה : וּבְחֹרֵב הִקְצַפְתֶּם אֶת־יְהוָה
 וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם : בְּעַל־הַתִּי
 הִדְרָה לָקַחְתָּ לִּוְחֹת הָאֲבָנִים לִוְחֹת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר־כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם וַאֲשַׁב בְּהָר אַרְבָּעִים
 יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי וּמַיִם לֹא
 שָׁהִיתִי : וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לִוְחֹת הָאֲבָנִים
 בְּתֵבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַעֲלִיהֶם כָּכָל־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהָר מְתוֹךְ הָאֵשׁ בַּיּוֹם
 הַהֵואל : וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
 נָתַן יְהוָה אֵלַי אֶת־שְׁנֵי לִוְחֹת הָאֲבָנִים לְחֹת
 הַבְּרִית : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם רֵד מִהַר מוֹהַבִּי
 שַׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם סֵרוּ מִהַר
 מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם מַסָּכָה : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר רְאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־
 קָשָׁה עֲרָף הוּא : הֲרַף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֵם וְאִמְתָּה
 אֶת־שִׁמְם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאַעֲשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי־
 עֲצוּם וְרָב מִמֶּנּוּ : וְאַפִּן וְאֵרַד מִן־הָהָר וְהִתְקַר
 בְּעַר בְּאֵשׁ וּשְׁנֵי לִוְחֹת הַבְּרִית עַל־שְׁתֵּי יָדַי :

עקב

וְאָרָא וְהִנֵּה חָטְאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם
לָכֶם עֵגֶל מִסֶּכֶה סָרְתֶם מִדֶּרֶךְ אֲשֶׁר-
צִוָּה יְהוָה אֶתְכֶם׃ וְאַתֶּפֶשׁ בְּשֵׁנַי הַלַּחַת וְאֶשְׁלַכֶם
מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי וְאֶשְׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם׃ וְאַתְּנִפֵּל
לִפְנֵי יְהוָה כְּרֹאשְׁנָה אֲרֻבְעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה לֶחֶם לֹא אֲכָלְתִּי וּמַיִם לֹא שָׁתִּיתִי עַל-
כָּל-חַטְּאתְכֶם אֲשֶׁר חָטְאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיפוֹ׃ כִּי יִגְדַּרְתִּי מִפְּנֵי הָאָרֶץ
וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצַּף יְהוָה עָלַיְכֶם לְהַשְׁמִיד
אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא׃
וּבְאַהֲרֹן הַתְּאֵנָף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וְאַתְּפִלָּל
גַּם-בְּעַד אַהֲרֹן בְּעַת הַהוּא׃ וְאַתְּ-חַטְּאתְכֶם
אֲשֶׁר-עֲשִׂיתֶם אֶת-הָעֵגֶל לְקַחְתִּי וְאֶשְׁרַף אֶתְוֹ
בָּאֵשׁ וְאַכַּת אֶתְוֹ מִחוּץ הַיֵּטֵב עַד אֲשֶׁר-דָּק
לְעֹפָר וְאֶשְׁלַךְ אֶת-עֹפָרוֹ אֶל-הַנַּחַל הַיָּרֵד מִן-
הָהָר׃ וּבַתְּכַעֲבָה וּבַמָּסָה וּבַקְבָּרוֹת הַתְּאֵוָה
מִקְצָפִים הָיִיתֶם אֶת-יְהוָה׃ וּבְשִׁלַּח יְהוָה אֶתְכֶם
מִקָּדֵשׁ בְּרִנֵּעַ לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְתָמְרוּ אֶת-פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא תֵאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא תִשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ׃ מִמְרִים
הָיִיתֶם עִם-יְהוָה מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם׃ וְאַתְּנִפֵּל
לִפְנֵי

לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים
הלילה אשר התנפלת כי אמר יהוה להשמיר
אתכם : ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה
אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך
אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה : זכר
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל התפן
אל קשי העם הזה ואל דשעו ואל חטאתו :
פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי
יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר
להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר :
והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל
ובזרעך הנטויה :

פ

*

בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות
אבנים כראשנים ועלם אלי ההקדה ועשית
לך ארון עץ : ואתב על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת
ושמתם בארון : ואעש ארון עצי שטים ואפסל
שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההקדה ושני
הלחת בדי : ויכתב על הלחת במכתב הראשון
את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם
בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי :

רביעי

עקב

וַאֲפֹן וָאָרֶץ מִן־הַהָר וְאֲשַׁם אֶת־הַלְחָת בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיְהִיו שָׁם כְּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה : וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרֶת בְּנֵי־יַעֲקֹב מִזֹּסְרָה שָׁם
מֵת אֶהֱרֹן וַיִּקְבְּר שָׁם וַיִּכְהֶן אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַחְתָּיו :
מִשָּׁם נָסְעוּ הַגְּדֻדָה וּמִן־הַגְּדֻדָה יִטְבְּהָה אֶרֶץ
נַחֲלֵי־מַיִם : בָּעֵת הַהוּא הִכְדִּיל יְהוָה אֶת־שִׁבְט
הַלְוִי לְשִׂאֵת אֶת־אֶרֶץ בְּרִית־יְהוָה לָעֹמֵד לְפָנָי
יְהוָה לְעֹרְתוֹ וּלְבָרֶךְ בְּשֵׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה : עַל־
כֵּן לֹא־הָיָה לְלוֹוֵי הַלֵּק וּנְחַלָּה עִם־אֲחָיו יְהוָה הוּא
נַחֲלָתוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לוֹ : וְאַנְכִי עֹמְדִתִּי
בְּהָר בַּיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא לֹא־אָבָה
יְהוָה הַשְׁחִיתָךְ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לֵךְ לְמִסְעֶ
לְפָנָי הָעַם וַיִּבְאוּ וַיִּירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי
לְאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם : * פ

חמישי

וַעֲתָרָה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ שִׂאֵל מֵעַמָּךְ
כִּי אִם־לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לָלֶכֶת בְּכָל־
דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וּלְעֹבֵד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ : לְשֹׁמֵר אֶת־מִצְוֹת
יְהוָה וְאֶת־חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לְטוֹב
לָךְ : הֵן לִיהוָה אֱלֹהֵיךָ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם

חארץ

הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ : רַק בְּאֶבְתֶּיךָ חָשַׁק יְהוָה
לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזֶרְעֵם אַחֲרֵיהֶם בְּכֶם
מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־זוּ הַזֶּה : וּמְלֹתָם אֶת עֲרֵלֹת
לְבַבְכֶם וְעֲרַפְכֶם לֹא תִקְשׁוּ עוֹד : כִּי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאָרְצִים
הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנָיו
וְלֹא יִקָּח שֹׁחַד : עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאַלְמָנָה
וְאַהֲבֵה גֵר לָהֶם לֹא לָהֶם וְשִׁמְלָה : וַאֲהַבְתֶּם אֶת־
הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם : אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֲתוֹ תִעַבֵד וְכוּ תִדְבָק וּבְשִׁמּוֹ
תִשָּׁבַע : הוּא תְהַלֶּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר־
עָשָׂה אִתְּךָ אֶת־הַגְּדֹלֹת וְאֶת־הַנּוֹרָאֹת הָאֵלֹהִים
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ : בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֶבְתֶּיךָ
מִצְרַיִמָה וְעַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לָרֹב : * וַאֲהַבְתֶּם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַרְתֶּם מִשְׁמֹרֶתוֹ וְחֻקֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו
כָּל־הַיָּמִים : וַיִּדְעֶתֶם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת־בְּנֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶת־מוֹסַד יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶת־גְּדֹלוֹ אֶת־יְרוֹ הַתְּזוּקָה וְזִרְעוֹ הַנְּמוּיָה :
וְאֶת־אֲתוֹרָתוֹ וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם לְפָרְעוֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְלְכָל־אֲרָצוֹ :
וְאֲשֶׁר

○ קדש
* חול
○ קדש
* חול

יא

עקב

וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְהִיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר
 הִצִּיף אֶת־מִי יַם־סוּף עַל־פְּנֵיהֶם בְּרֹדֶפֶס אַחֲרֵיכֶם
 וַיֹּאבְדוּם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְכֶם
 בְּמִדְבַר עַד־בְּאֲבָם עַד־הַמִּקּוֹם הַזֶּה : וַאֲשֶׁר עָשָׂה
 לְדָתָן וּלֶאֱבִירָם בְּנֵי אֵלִיָּאָב בֶּן־רְאוּבֵן אֲשֶׁר
 פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַעֵם וְאֶת־בְּתִיָּהֶם
 וְאֶת־אֶהֱלִיָּהֶם וְאֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם
 בְּקָרֵב כָּל־יִשְׂרָאֵל : כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאִיתִי אֶת־כָּל־
 מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה : וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לְמַעַן תִּחְזְקוּ
 וּבֵאתֶם וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים
 שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וּלְמַעַן תִּיאָרִיכוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעוֹם
 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ : * ׀ כִּי הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אֲתֶם בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הִוא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ
 וְהִשְׁקִיתָ בְּרַגְלֶךָ כִּגֹן הַיָּדָק : וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם
 עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעוֹת לְמַטֵּר
 הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּרְחֵם־מֵיָם : אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 דִּרְשׂ אֶתְּהָ תָמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּהַ מְרִשִׁית
 הַשָּׂנֶה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה : ׀ וְהָיָה

ששי

חסר א'

אם

אִם-שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
 בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפֹּת דְגָנְךָ וְרֵיתֶךָ
 וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹת
 וּשְׂבַעְתָּ : הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם
 וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :
 וְחָדָה אִף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-
 יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאִבַּדְתֶּם
 מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם :
 וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבַרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם
 וּקְשַׁרְתֶּם אֶתְּם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם : וְלִמַּדְתֶּם אֶתְּם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
 וּבְקוּמְךָ : וְכִתַּבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתַתּ לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
 עַל-הָאָרֶץ : * ס

שביעי
ומפטיר

כִּי אִם-
 שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם לְלַקֵּחַ בְּכָל-יְדֵיכֶם וּלְדַבְּקָהּ-בּוֹ :

והוריש

ראה

וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיכֶם
 וַיִּרְשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצֻמִּים מִכֶּם: כָּל-הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר הִתְדַרְךְ בְּךָ--דָּגְלָכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן-
 הַמִּדְבָּר וְהַלְבָנוֹן מִן-הַנְּהַר נְהַר-פָּרָת וְעַד
 הַיָּם הָאֲהָרֹן יִהְיֶה גְבֻלְכֶם: לֹא-יִתְיַצֵּב אִישׁ
 בְּפָנֶיכֶם פְּחַדְכֶם וּמוֹרְאֶכֶם יִתֵּן! יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִתְדַרְכוּ-בָּהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 לָכֶם: P.47. ם ם ם
 רְאֵה אֲנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם
 הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה: אֶת-הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ
 אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
 הַיּוֹם: וְהַקְלָלָה אִם-לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹת יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְסָרְתֶם מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
 לֹא-יִדְעֶתֶם: ם
 וְהָיָה כִּי יָבִיֵאֵל
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׂמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ וּנְתַתָּה אֶת-הַבְּרָכָה עַל-הַר גְּרִזִים וְאֶת-
 הַקְלָלָה עַל-הַר עֵיבָל: הֲלֹא-הִמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 אַחֲרֵי דָדָךְ מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב
 בְּעֵרְבָה מוֹל הַגְּלִלָּל אֵצֶל אֵלוֹנֵי מִרְה: כִּי אַתֶּם
 עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן לָבֹא לְרִשֵׁת אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וַיִּרְשְׁתֶּם אֹתָהּ וַיִּשְׁבַּתֶּם-

בה

יב

כָּהֵן * וְשִׁמְרֵתֶם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים וְאֵת־
 הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם * אֵלֶּה
 הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת
 בְּאֶרֶץ נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ
 כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ * אַבְדֹּת
 תִּאבְדוּן אֶת־כָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הַהָרִים
 הַרְּמִים וְעַל־הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְנִתְצַתֶם
 אֶת־מִזְבְּחֹתֶם וְשִׁבְרֹתֶם אֶת־מִצְבְּחֹתֶם וְאֲשֵׁרֵיהֶם
 תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן
 וְאַבְדֹתֶם אֶת־שִׁמְם מִן־הַמְּקוֹם הַהוּא * לֹא־
 תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם * כִּי אִם־אֶל־הַמְּקוֹם
 אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שְׁבִטֵיכֶם לָשׂוּם
 אֶת־שְׁמוֹ שָׁם לָשֹׁכֵנוּ תִדְרָשׁוּ וּבֹאֲתָ שָׁמָּה *
 וְהִבֵּאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂרֵיכֶם
 וְאֵת תְּרוֹמַת יְדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבְּתֵיכֶם וּבְכֹרֹת
 בְּקָרְכֶם וְצֹאנֵכֶם * וְאִכְלֹתֶם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְשִׂמְחֹתֶם בְּכֹל מַשְׁלַח יְדְכֶם אַתֶּם
 וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ * לֹא תַעֲשׂוּן
 כְּכֹל אֲשֶׁר אָנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיִּשְׂרָאֵל
 בְּעֵינָיו * כִּי לֹא־בֹאֲתֶם עַד־עַתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה

וראה

וְאֵל־הַנְּחֻלָּה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: וְעַבְדְּתֶם
אֶת־הַיָּרֵדִין וַיִּשְׁכַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהָיִיתָ לָכֶם מְכַל־אֵיבֵיכֶם מִסְבִּיב
וַיִּשְׁכַּתֶּם בְּטַח: * וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שֵׁם שְׁמֵרָה תִּבְיֵאוּ אֶת
כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם
מֵעֲשֻׂרֵיכֶם וְחֲדָמַת יָדְכֶם וְכֹל מִכֶּחֶר נְדָרֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּדְרֹו לַיהוָה: וְשִׁמְחֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנִיתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם
וְאִמְהָרֵיכֶם וְהַלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אִין
לֹו חֵלֶק וְנִחְלָה אֶתְכֶם: הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן־תַּעֲלֶה
עֲלֹתֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה: כִּי אִם־בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַר שְׁבֻטֶיךָ שֵׁם תַּעֲלֶה
עֲלֹתֶיךָ וְשֵׁם תַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶה: רַק
לֹא־אֹרֹת גִּפְשֶׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָשָׂר בְּכִרְבֹּת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּכָל־שַׁעְרֵיךָ הַטְּמֵא
וְהַטְּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ כִּצְבִי וּבְאֵיל: רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ
עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמַּיִם: לֹא־תֹכַל לֶאֱכֹל
בְּשַׁעְרֵיךָ מֵעֵשֶׂר דְּגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיְצַהֲרֶךָ וּבְכֹרֹת
בְּקֹרֶךָ וּצְאֵנְךָ וְכָל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדְרֹו וְנִדְבַרְתֶּיךָ
וְחֲרוּמַת יָדְךָ: כִּי אִם־לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ
בַּמָּקוֹם

במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אהיה
 ובנה וביתך ועבדך ואמתך ויהלוי אשר
 בשעריך ושמתת לפני יהוה אלהיך בכל
 משלת ידך : השמר לך פן תעזב את הלוי כל
 ימך על אדמתך : כי ירחיב
 יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת
 אכלה בשר כני תאורה נפשך לאכל בשר
 בכל אנת נפשך תאכל בשר : כי ירחק ממך
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
 שם וזבהת מבקרה ומצאנה אשר נהג יהוה
 לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אנת
 נפשך : אך כאשר יאכל את הצב ואת האיל
 בן האכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו : רק
 חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש
 ולא תאכל הנפש עם הבשר : לא תאכלנו
 על הארץ תשפכנו במים : לא תאכלנו למען
 יטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני
 יהוה : רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא
 ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה : ועשית
 על דתך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך
 ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך

ראה

והבשר האכל : שמר ושמעת את כל הדברים
האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך
אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני
יהוה אלהיך : * ס כי יכרית

עליו

יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה
לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת
בארצם : השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי
השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר
איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה
כן גם אני : לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל
תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם
את בנייהם ואת בנותיהם ישרפו באש
לאלהיהם : * את כל הדבר אשר אנכי מצוך
אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסוף עליו ולא

יג

פ

תגרע ממנו :
כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן
אליך אות או מופת : וכא האות והמופת אשר
דבר אליך לאמר גלכה אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ונעבדם : לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא
כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת
הישכם

הַיְשָׁנִים אֲהַבִּים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : אַחֲרַי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 תֵּלְכוּ וְאֶת־וַתִּירְאוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
 וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֶת־וַתַּעֲבֹדוּ וְכוּ תִדְבְּקוּן :
 וְהִנְבִּיא הַהוּא אֹו חֵלֶם הַחֵלֹום הַהוּא יוֹמַת כִּי
 דַּבֵּר־סָרָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדֵף מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדְיָחֵף
 מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לָלֶכֶת בָּהּ
 וּבְעֵרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ : ס כִּי
 יִסִּיתֶךָ אֲחִיךָ בֶן־אִמֶּךָ אֹו בֶן־בְּנֵיךָ אֹו בְּתֻךָ אֹו
 אִשְׁתְּ חֵיקֶךָ אֹו רֵעֶךָ אֲשֶׁר כִּנְפִישֶׁךָ בְּסִרְתֹו
 לֵאמֹר נִלְכָה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
 לֹא יָדַעְתָּ אֶתָּה וְאַבְתִּיךָ : מֵאַל־הִי הָעַמִּים
 אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם הַקִּרְבִּים אֵלֶיךָ אֹו הַרְחֻקִים
 מִמֶּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ : לֹא־תֵאבֹה
 לֹו וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא־תִחֹוס עֵינֶךָ עָלָיו
 וְלֹא־תִחַמַל וְלֹא־תִכְסֶה עָלָיו : כִּי הָרַג תְּהַרְגֶנּוּ
 יָדֶךָ תִּהְיֶה־כּוּ בְּרֵאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־הָעַם
 בְּאַחֲרָנָה : וּסְקֹלֶתֹו בְּאַבְנִים וְיָמַת כִּי בִקֵּשׁ
 לְהַדְיָחֵף מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֵיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ

ויראון

ויראון ולא יספון לעשות בדבר הירע הזה
 בקרבך : ס כי תשמע באחת עריק
 אשר יהיה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר :
 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך ויריחו את
 ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים
 אשר לא ידעתם : ודרשת וחקרת ושאלת היטב
 והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת
 בקרבך : הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי
 חרב החרם אהה ואת כל אשר בה ואת בהמתה
 לפי חרב : ואת כל שללה תקבץ אל תוף רחבה
 ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל
 ליהוה אלהיך והייתה תל עולם לא תבנה עוד :
 ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב
 יהוה מחרון אפו ונתן לך בהמים ורחמך
 וחרבך כאשר נשבע לאבותיך : כי תשמע
 בקול יהוה אלהיך לשמו את כל מצותיו אשר
 אנכי מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה
 אלהיך : * ס בניכם אתם ליהוה
 אלהיכם לא תתגדו ולא תשימו קרחה בין
 עיניכם למת : כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
 ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל

יד
רביעי

העמים

הַעֲמִים אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה : ס לא
 תֹּאכַל כָּל-תּוֹעֵבָה : וְאֵת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ
 שׂוֹר שֵׁה כְּשֹׁבִים וְשֵׁה עֵזִים : אֵיל וְצִבִי וַיִּחְמֹר
 וַאֲקֹו וְדִישָׁן וְתֹאוּ וְזֹמֶר : וְכָל-בְּהֵמָה מִפְּרֹסֶת
 פְּרֹסָה וְשִׁסְעֵת שְׁסַע שְׁתֵּי פְּרֹסוֹת מֵעֲלֵת גֵּרָה
 בְּבֵהֵמָה אֲתָה תֹאכְלוּ : אֲךְ אֶת-זֶה לֹא תֹאכְלוּ
 מִמֵּעַלֵי הַגֵּרָה וּמִמְּפֹרְיָי הַפְּרֹסָה הַשְּׂסוּעָה אֶת-
 הַגִּמְלָה וְאֶת-הָאֲרָנָבֶת וְאֶת-הַשֶּׁפֶן כִּי-מֵעֲלֵה גֵרָה
 הֵמָּה וּפְרֹסָה לֹא הַפְּרִיָסוּ טַמְאִים הֵם לָכֶם : וְאֶת-
 הַחֲזִיר כִּי-מִפְּרִיָס פְּרֹסָה הוּא וְלֹא גֵרָה טַמְאָה
 הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא
 תִגְעוּ : ס אֶת-זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר
 בָּמִים כָּל אֲשֶׁר-לֹו סְנַפִּיר וְקִשְׁקִשְׁתָּ תֹאכְלוּ :
 וְכָל אֲשֶׁר אֵין-לֹו סְנַפִּיר וְקִשְׁקִשְׁתָּ לֹא תֹאכְלוּ
 טַמְאָה הוּא לָכֶם : ס כָּל-צִפּוֹר טְהוֹרָה
 תֹאכְלוּ : וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס
 וְהַעֲזוּנִיָּה : וְהַרְאָה וְאֶת-הָאֵיָה וְהַדִּיָּה לְמִינָהּ : וְאֶת
 כָּל-עֹרֵב לְמִינוֹ : וְאֶת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֶת-הַתְּחֻמָּס וְאֶת-
 הַשְּׁחָף וְאֶת-הַנֶּץ לְמִינֵהוּ : אֶת-הַכּוֹס וְאֶת-הַיַּנְשׁוּף
 וְהַתְּנֻשְׁמַת : וְהַקָּאָת וְאֶת-הַדְּחָמָה וְאֶת-הַשֶּׁלֶף :
 גֵּר-הַחֲסִידָה וְהַאֲנַפָּה לְמִינָהּ וְהַדּוּכִיפָת וְהַעֲטִלָּה :
 וְכָל

ראה

וְכָל־שֵׂרֵץ־הָעוֹף טָמֵא הוּא לָכֶם לֹא יֵאָכְלוּ :
כָּל־עוֹף טְהוֹר תֹּאכְלוּ : לֹא תֹאכְלוּ כָל־גְּבִלָה
לִגְרֵי אֲשֶׁר־בְּשַׁעְרֵיהֶּן הִתְהַנְּגָה וְאִכְלָהּ אִם מִכֹּל
לִנְכְרֵי כִּי עִם קְדוֹשׁ אֲהַתָּה לִיהוָה אֱלֹהֶיהֶּן לֹא־
תִּבְשָׁל גְּדֵי בְחֵלֶב אִמּוֹ : * פ

חמישי
פרשת
יום שמיני
עצרת
יום ה' של
פסח ויום
ב' של
שבועות
שחל
בשבת

עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל־תְּבוּאֹת זְרַעְךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה
שָׁנָה שָׁנָה : וְאִכְלָתָּ לִפְנֵי ו יהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר־יִבְחַר לְשֵׁבֶן שְׁמוֹ שֵׁם מֵעֵשֶׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ וּבְכֹרֹת בְּקֹרֶךָ וְצֹאנְךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָתָה
אֶת־יהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים : וְכִי־יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדָּרָךְ
כִּי לֹא תוּכַל שְׂאתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שֵׁם כִּי יִבְרַכְךָ
יהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְנָתַתָּה בַכֶּסֶף וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ
וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ :
וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תֹּאמֶר נַפְשֶׁךָ בַּבֶּקֶר
וּבַצֹּאן וּבַיִּין וּבַשֶּׂכֶר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשֶׁךָ
וְאִכְלָתָּ שֵׁם לִפְנֵי יהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמְחָתָה אֲהַתָּה
וּבֵיתְךָ : וְהִלּוּי אֲשֶׁר־בְּשַׁעְרֵיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנוּ כִּי
אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ : ס מְקַצֶּה ו
שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי הַתְּבוּאֹתֶיךָ
בְּשָׁנָה הַהוּא וְהִנַּחְתָּ בְּשַׁעְרֵיךָ : וּבָאת הִלּוּי

כי

כִּי אִין-לֹא חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ וְהִגֵּר וְהִירָחוּם
 וְהֶאֱלַמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבְעוּ לֹא מֵעַן
 יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה : * ס מִקֵּץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה
 שְׁמִטָּה : וְזֶה דְבַר הַשְּׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל-בַּעַל מִשְׁחָה
 יָדוֹ אֲשֶׁר יֵשֶׁה בְּרַעְיוֹ לֹא יִגַּשׁ אֶת-רַעְיוֹ וְאֶת-
 אָחִיו כִּי-קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה : אֶת-הַנֶּכֶדִי תִגַּשׁ
 וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ אֶת-אָחִיךָ תִשְׁמַט יָדֶךָ : אַפָּס כִּי
 לֹא יִהְיֶה-בְּךָ אֲבִיוֹן כִּי-בָרַךְ יְבָרְכֶךָ יְהוָה בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ : רַק
 אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר
 לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
 הַיּוֹם : כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּרָכֶךָ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לָּךְ
 וְהֶעֱבַטָה גּוֹיִם רַבִּים וְאֶתְּהָ לֹא תִעָבֹט וּמִשְׁלַת
 בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשְׁלוּ : ס כִּי-יְהִי בְּךָ
 אֲבִיוֹן מֵאַחַד אָחִיךָ בְּאַחַד שַׁעְרֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ לֹא תֹאמִין אֶת-לִבְּכָה וְלֹא
 תִקְפֹּץ אֶת-יָדֶךָ מֵאֶחֶיךָ הָאֲבִיוֹן : כִּי-פָתַח תִּפְתַּח
 אֶת-יָדֶךָ לוֹ וְהֶעֱבַט תִּעֲבִיטְנוּ דִּי מַחֲסֹרוֹ אֲשֶׁר
 יַחֲסֹר לוֹ : הַשְּׁמֹר לָּךְ פִּן-יְהִיֶּה דְבַר עִם-לִבְּכָה
 בְּלִיעַל לְאִמּוֹ קָרְבָה שְׁנַת-הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה

שש
 טו

ראה

ורעה עיניך באחיה האביון ולא תתן לו וקרוא
 עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא
 ירע לבבך בתתך לו כי בגללו הדבר הזה יברכה
 יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלח ידך: כי
 לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך
 לאמר פתח תפתח את ידך לאחיה לעניך ולאבינה
 בארץ: ס כי ימכר לך אחיה
 העבדי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
 השביעת תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו
 חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: העניק תעניק
 לו מצאנך ומגרנה ומיקבה אשר ברכה יהוה
 אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים
 ויפדה יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר
 הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי
 אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך: ולקחת את
 המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד
 עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך
 בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר
 עבדך שש שנים וברכה יהוה אלהיך בכל אשר
 תעשה: פ

שביעי
פרשת

כל הכבוד אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר
 תקדיש

דאה

דמו

תקדיש ליהודה אלהיך לא תעבד בכור שורך ^{יום שמיני}
 ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו ^{עצרת}
 שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: ^{פסח ויום}
 זכי יהיה בו מום פסח או עזר כל מום רע לא ^{ב' של}
 תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו ^{שבועות}
 והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא ^{שחל}
 תאכל על הארץ תשפכו כמים: פ

שמור את החדש האביב ועשית פסח ליהודה יו
 אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך
 ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן
 ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם:
 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו
 מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים
 למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל
 ימי חיך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך
 שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח
 בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח
 את הפסח באתר שעריך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח
 בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים:

סב ב 2 62 ובשלת

ראה

ובשלהת ואבלת במקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
 לאהליך : ששנת ימים תאכל מצות וכיום
 השביעי עזרת ליהוה אלהיך לא תעשה
 מלאכה : ם שבעה שבעת תספור
 לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה
 שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת
 גדבת ידך אשר תתן כאשר יברכה יהוה אלהיך :
 ושמחת לפניו יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך לשכן שמו שם : וזכרת כי
 עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים
 האלה : *

פ

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך
 מגרנה ומיקבך : ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה
 אשר בשעריך : שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך
 במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה יהוה אלהיך
 בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אף שמח :
 שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פניו
 יהוה

אמטיר

P.48.

יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בְּחַג המצות
 ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני
 יהוה ריקם : אִישׁ כַּמְתַּנֵּת יָדוֹ כְּבִרְכַת יהוה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ : שפטים
 ושטרים הִתְנַן לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יהוה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לִשְׁבֹּטֶיךָ וּשְׁפָטוּ אֶת־הָעָם
 מִשְׁפַּט־צֶדֶק : לֹא־תִטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִכִּיר פָּנִים
 וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֹר עֵינַי חֲכָמִים
 וַיִּסְלַף דְּבַר־צְדִיקָם : צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לִמְעַן
 תַּחֲיֶיהָ וַיִּרְשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יהוה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לָךְ : * ם לֹא־תִטֶּע לָךְ אֲשֶׁר־
 כָּל־עֵץ אֲצִל מִזִּבְחַת יהוה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־
 לָךְ : וְלֹא־תִקֵּים לָךְ מִצִּבְחַת אֲשֶׁר שָׁנָא יהוה
 אֱלֹהֶיךָ : ם לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 שׂוֹר וְשׂוֹרָה אֲשֶׁר יהוה בּוֹ מוֹם כָּל דָּבָר רָע כִּי
 תוֹעֵבַת יהוה אֱלֹהֶיךָ הוּא : ם כִּי־
 יִמְצָא בְּקִרְבְּךָ בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יהוה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אֶזְ-אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־
 הַרְעָה בְּעֵינַי יהוה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹד בְּרִיתוֹ : וְיִלָּךְ
 וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וְלִשְׁמֵשׁ
 אֶזְ לִירַח אֶזְ לְכָל־צִבְּאֵת הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי :

והגד

שפטים

והגד־לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמר
 נכון הדבר נעשהה התועבה הזאת בישראל :
 והוצאת את האיש הוא או את האשה הוא
 אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך
 את האיש או את האשה וסקלתם באבנים
 ומתו : על פי שנים עדים או שלשה עדים ומת
 המת לא ומת על פי עד אחד : יד העדים תהיה
 בו בראשנה להמירו ויד כל העם באחרנה
 ובערת הרע מקרבך : * פ

כי יפלא ממך דבר למשפט בין רם ולרם בין דין
 לדין ובין נגע לנגע דברי דיבת בשעריך וקמת
 ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו :
 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה
 בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט :
 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום
 ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל
 אשר יורה : על פי התורה אשר יורה ועל
 המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן
 הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל : והאיש
 אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד
 לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת

האיש

הָאִישׁ הַהוּא וּבְעֵרַת הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל : וְכָל-הָעַם
 יִשְׁמְעוּ וַיֵּרְאוּ וְלֹא יִזְדוּן עוֹד : * ס כִּי-
 רָבָא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 וַיִּרְשָׁתָהּ וַיִּשְׁבָּתָהּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אֲשִׁימָה עָלַי מֶלֶךְ
 בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתַי : שׁוּם תַּשִּׁים עָלֶיךָ מֶלֶךְ
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקִּרְבֵּי אֲחֶיךָ תַשִּׁים
 עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ גִּבּוֹרֵי אֲשֶׁר
 לֹא-אָחִיךָ הוּא : דִּקְלֹא יִרְבֶּה-לוֹ סוּסִים וְלֹא יֵשִׁיב
 אֶת-הָעַם מִצְדִּימָה לְמַעַן הִרְבּוֹת סוּם וַיְהוֶה אָמַר
 לָכֶם לֹא תִסְפּוּן לָשׁוּב בְּדַרְךְ הַזֶּה עוֹד : וְלֹא יִרְבֶּה-
 לוֹ נָשִׁים וְלֹא יִסּוֹר לִבּוֹ וְכִסֵּף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה-לוֹ
 מְאֹד : וְהָיָה כְשִׁבְתוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ
 אֶת-מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל-סֵפֶר מַלְפָּנָי הַכְּהֹנִים
 הַלְוִיִּם : וְהִיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל-יְמֵי חַיָּו לְמַעַן
 יִלְמַד לְיִרְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהָיו לְשֹׁמֵר אֶת-כָּל-
 דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתָם :
 לְבַלְתִּי רוּם-לִבּוֹ מֵאֲחָיו וּלְבַלְתִּי סוֹר מִן-הַמִּצְוָה
 יְמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמָיו עַל-מַמְלַכְתּוֹ הוּא
 וּבָנָיו בְּקִרְבֵּי יִשְׂרָאֵל : * ס לֹא-
 יְהִיָּה לְכַהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל-שֵׁבֶט לֹוֹ חֵלֶק וּגְחִלָּה
 עִם-יִשְׂרָאֵל אֲשֵׁי יְהוָה וּגְחִלְתּוּ יֵאָבְלוּן :
 וּגְחִלָּה

שני

יה שליש

שפטים

וְנַחֲלָה לֹא יִהְיֶה לּוֹ בְּקֶרֶב אָחִיו יְהוּדָה הוּא נַחֲלָתוֹ
כַּאֲשֶׁר דָּבַר לּוֹ : ׀ וְזֶה

יְהִי מִשְׁפָּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעַם מֵאֵת זִכְחִי
הַזֹּבַח אִם שׂוֹר אִם שֶׁה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזֹּרֵעַ וְהַלְהִיִּם
וְהַקֹּבֶה : רֵאשִׁית דְּגַנָּה תִירֹשָׁה וַיִּצְהָרָה וְרֵאשִׁית
גֵּז צֹאנָה תִתֵּן לּוֹ : כִּי בֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל־
שְׂבָטֶיךָ לְעַמּוּד לְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה הוּא וּבָנָיו כָּל־

רביעי

הַיָּמִים : * ׀ וְכִי־

יָבֹא הַלְוִי מֵאַחַר שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־הוּא
גֵר שָׁם וּבָא בְּכָל־אֹת נִפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
יִבָּחַר יְהוָה : וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיו כְּכָל־אָחִיו
הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאבְלוֹ
לְבַד מִמִּכְרֵיו עַל־הָאָבוֹת : ׀ כִּי

אֶתְהַבֵּן בָּא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת
כְּהַתְּעַבְתָּ הַגּוֹיִם הָהֵם : לֹא־יִכְזָב בְּךָ
מַעֲבִיר בְּנוֹ־וּבָתּוֹ בְּאִשׁ קַפִּים קַסְמִים מְעוֹנָן
וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף : וְחֹכֵר חֶבֶר וְשֹׂאֵל אוֹב וַיִּדְעֵנִי

וְדָרַשׁ אֶל־הַמָּתִים : כִּי־תוֹעֵבֵת יְהוָה כָּל־עֲשֵׂה
אֵלֹהִים וּבְגִלְלַת הַתְּוֹעֵבֹת הָאֵלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ : תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ

חמישי

אלהיך : * כי והגוים האלה אשר אתה יורש
 אורחם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה
 לא כן נתן לך יהוה אלהיך : נביא מקרבך
 מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו
 תשמעון : בכל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך
 בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע
 את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת
 לא אראה עוד ולא אמור : ויאמר יהוה אלי
 היטיבו אשר דברו : נביא אקים להם מקרב
 אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
 את כל אשר אצונו : והיה האיש אשר לא
 ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי
 אדרש מעמו : אך הנביא אשר יזיד לדבר
 דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר
 ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא :
 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר
 לא דברו יהוה : אשר ידבר הנביא בשם יהוה
 ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
 לא דברו יהוה בודון דברו הנביא לא תגור
 ממנו : ס כי יכרית יהוה אלהיך
 את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם
 סג א 63 וירשתם

יט

שפטים

וירשתם וישבת בעריהם וכבתיהם : **שלא**
 ערים תבדיל לך בריבך ארצך אשר יהיה
 אליה נתן לך לרשתה : תכין לך הדרך
 ושלשת את גבול ארצך אשר יחילק יהודה
 אליה ויהיה לעם שמה כל רצח : וזה דבר
 הרצח אשר יגוס שמה וחי אשר יבה את
 רעהו בבלי דעת והוא לא שגא לו מתמול
 שלשים : ואשר יבא את רעהו ביער לחטב
 עצים ונדהה ידו בגרון לכהת העץ ונשל
 הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא
 יגוס אל אחת הערים האלה וחי : פן ירדף
 גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לכבו והשיגו
 כי ירבה הדרך והכרה נפש ולו אין משפט
 מות כי לא שגא הוא לו מתמול שלשום : על
 בן אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבדיל לך :
 ואם ירחיב יהודה אליה את גבולך כאשר
 נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר
 דבר לתת לאבותיך : כי תשמר את כל המצוה
 הזאת לעשהה אשר אנכי מצוה היום
 לאהבה את יהודה אליה וללכת בדרךיו
 כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על
 השלש

השליש האלה : ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך
אשר יהיה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך
דמים :

פ

וכי יהיה איש שנא לדעהו וארב לו וקם עליו
והכהו נפש ומת וגם אל אחת הערים האל : ושלחו
וקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל
הדם ומת : לא תחוס עינה עליו ובערת דם

עשי

הנקי מישדאל וטוב לך : * ס לא
תסיג גבול דעה אשר גבלו ראשנים בנחלתך
אשר תנחל בארץ אשר יהיה אלהיך נתן
לך לרשתה : ס לא יקום עד

אחר באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא
אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר : כי יקום עד חמס באיש

לענות בו סרה : ועמדו שני האנשים אשר
להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים
אשר יהיו בימים ההם : ודדשו השפטים

היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו :
ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת
הרע מקרבך : והנשואים ישמעו ויראו ולא

יספו לעשות עוד בדבר הרע הזה בקרבך :
סג ב 2 63 ולא

שפטים

ב

וְלֹא תִהְיוּ עֵינֶיךָ נֹפֵשׁ בְּנֹפֵשׁ עֵינַי בְּעֵינַי שֵׁן בְּשֵׁן
 יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל : ס כִּי תֵצֵא
 לְמַלְחָמָה עַל-אֹיְבֶיךָ וּרְאִיתָ סוֹס וְרֶכֶב עִם רַב
 מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי-יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
 הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְהָיָה בְקִרְבְּכֶם אֶל-
 הַמַּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֵּר אֶל-הָעָם : וְאָמַר
 אֱלֹהִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵיכֶם קִרְבִּים הַיּוֹם
 לְמַלְחָמָה עַל-אֹיְבֵיכֶם אֶל-יְרֵךְ לְבַבְכֶם אֶל-
 תִּירְאוּ וְאֶל-תַּחֲפוּזוֹ וְאֶל-תַּעֲרִיצוֹ כַּפְּנֵיהֶם : כִּי
 יְהוּדָה אֱלֹהֵיכֶם הִהֲלֵךְ עִמָּכֶם לְהַלָּחֵם לָכֶם
 עִם-אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אַתְּכֶם : וְדִבְרוּ הַשְּׂטֵרִים
 אֶל-הָעָם לֵאמֹר מִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת-
 חָדָשׁ וְלֹא חָנְכוּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן-יָמוּת
 בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחְנְכֵנוּ : וּמִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר
 נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן-יָמוּת
 בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִחְלָלְנוּ : וּמִי-הָאִישׁ אֲשֶׁר
 אָרַשׁ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן-
 יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקַּחְנָהּ : וַיִּסְפְּרוּ
 הַשְּׂטֵרִים לְדַבֵּר אֶל-הָעָם וְאָמְרוּ מִי-הָאִישׁ
 הַיּוֹדֵא וְרַךְ הַלֵּבֵב יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמָס
 אֶת-לִבֵּב אֲחֵיו בְּלִבָּבוֹ : וְהָיָה כְּכֹלֵת הַשְּׂטֵרִים
 לְדַבֵּר

שביעי

לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפְקֹדוּ שָׁרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ
הָעָם : * ס כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר
לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וּקְרֹאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם : וְהָיָה
אִם־שָׁלוֹם תִּעֲנֶנְךָ וּפְתַחְתָּהּ לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם
הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיוּ לְךָ לְמַסּ וְעַבְדוּךָ : וְאִם־לֹא
תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשִׂיתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה וַיִּצְרָתָה
עָלֶיהָ : וּנְתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְהִכִּיתָ אֶת־כָּל־
זְכוּרָהּ לְפִי־חָרֶב : רַק הַנְּשִׁים וְהַטָּף וְהַבְּהֵמָה
וְכֹל־אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כָּל־שְׁלָלָהּ תִּכְזוּ לָךְ
וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלָל אִיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לָךְ : כִּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקוֹת
מִמֶּךָ מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־מְעַרֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הֵנָּה :
רַק מְעַרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ נַחֲלָה לֹא תַחֲיֶיהָ כָּל־נַשְׁמָה : כִּי־הֲחַרַם
תַּחֲרִימִם הַחֲתִי וְהָאִמֹרִי הַפְּגַעֲנִי וְהַפְּרוֹזִי
הַחַוִּי וְהַיְבוּסִי כְּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : לְמַעַן
אֲשֶׁר לֹא־יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֲבֹתֵם
אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתֵם לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם : ס כִּי־תִצּוֹר אֶל־עִיר
יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא־תִשְׁחִית
אֶת־עֵצָהּ לְנֹדַח עָלֶיהָ גִּדּוֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל
וְאִתּוֹ

שפטים

ואתו לא תכרת כי האדם עין השדה לבא
מפניו במצור : דק עין אשר תודע כי לא עין
מאכל הוא אתו תשחית וברת ובנית מצור
על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד
דתה :

פ

כא

כי ימצא הלל באדמה אשר יהיה אליה נתיב
לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הבחור :
ויצאו זקניו ושפטיה ומדרו אל הערים אשר
סביבת החלל : והיה העיר הקרבה אל החלל
ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא
עבד בה אשר לא משכה בעל : והורדו זקני
העיר ההוא את העגלה אל גחל איתן אשר
לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה
בגחל : ונגשו הכהנים בני לוי כי כם בחר יהוה
אלהיה לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם
יהיה כל ריב וכל נגע : וכל זקני העיר ההוא
הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה
הערובה בגחל : וענו ואמרו ידנו לא שפכה
את הדם הזה ועינינו לא ראו : כפר לעמך
ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי
בקרוב עמך ישראל ונכפר להם הדם : ואתה

מפטיח
שפכו ק'

הבער

P.49. התבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה : ס ס ס כי תצא למלחמה

על איביך ונרתנו יהוה אל היך בידך ושביית

שביו : וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת

בה ולקחת לה לאשה : ורהבאתה אל תוך

ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה :

והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה

בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים

ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לה

לאשה : והיה אם לא הפצת בה ושלחתה

לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר

בה תחת אשר ענייתה : * ס כי

תהיין לאיש שהי נשים האחת אהובה והאחת

שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה

והיה הבן הבכור לשנואה : והיה ביום הנחיל

את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר

את בן האהובה על פני בן השנואה הבכור :

כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי

שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו

לו משפט הבכרה : * ס כי יהיה

לאיש בן סורר ומורה איגנו שמע בקול אביו

ובקול

והיה

תצא

וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹרְחוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֱלֹהִים :
וְהִפְשׁוּ בֵּן אָבִיו וְאִמּוֹ וְרוֹצְיָאֵם אֹרְחוֹ אֶל-זִקְנֵי
עִירוֹ וְאֶל-שַׁעַר מְקוֹמוֹ : וַאֲמָרוּ אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ
בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמְדָה אֵינָנוּ שְׁמַע בְּקִלְנוּ זוֹלָל
וְסָבָא : וְרָגְמָהוּ כָּל-אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים וְמָת
וּבְעֵרַת הַדָּבָע מִקְרִבָּהּ וְכָל-יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ
שְׁנֵי וַיֵּרְאוּ : * ם

שני

וְכִי-יְהִיָּה בְּאִישׁ חָטָא
מִשְׁפַּט-מוֹת וְהוֹמַת וְהִלִּית אֹתוֹ עַל-עֵץ : לֹא-
תָלִין גְּבֻלָּתוֹ עַל-הָעֵץ כִּי-קָבוֹר הַתְּקַבְּרָנוּ בַּיּוֹם
הַהוּא כִּי-קָלַלְת אֱלֹהִים הַתְּלוֹי וְלֹא תִטְמָא
אֶת-אֲדָמְתְךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֵלֶיךָ נִתְּן לָךְ
גְּחֻלָּה : ם לֹא-תִרְאֶה אֶת-שׁוֹר

כב

אֶחִיךָ אִם אֶת-שׁוֹר גְּדָחִים וְהִתְעַלְמָת מֵהֶם הַשֵּׁב
תְּשִׁיבֵם לְאֶחִיךָ : וְאִם-לֹא קָרוֹב אֶחִיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא
יָדַעְתָּ וְאִסְפַּתוּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד
דָּרַשׁ אֶחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתוּ לוֹ : וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחַמּוֹ
וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל-אֲבֵרַת
אֶחִיךָ אֲשֶׁר-תֵּאבֵד מִמֶּנּוּ וּמִצְאָתָהּ לֹא תוֹכֵל
לְהִתְעַלֵּם : ם לֹא-תִרְאֶה אֶת-

חַמּוֹר אֶחִיךָ אִם שׁוֹרוֹ גְּפִלִּים בְּדָרֶךְ וְהִתְעַלְמָת
מֵהֶם הִקֵּם תִּקְוִים עִמּוֹ : ם לֹא-

יהיה

יְהִי־כְלִי־גִבּוֹר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבַּשׁ גִּבּוֹר שְׂמֹלֶת אִשָּׁה כִּי תֹעֲבֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־עֲשׂוֹת אֱלֹהִים :

פ

כִּי יִקְרָא קוֹן־צִפּוֹר וּלְפָנֶיךָ בְּדָרֶךְ בְּכָל־עֵץ וְאִזּוֹ עַל־הָאָרֶץ אֲפֹרָחִים אִזּוֹ בִּיצִים וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל־הָאֲפֹרָחִים אִזּוֹ עַל־הַבִּיצִים לֹא־תִקַּח הָאֵם עַל־הַבָּנִים :

שלישי

שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת־הָאֵם וְאֶת־הַבָּנִים תִּקַּח־לָךְ לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וְהִאֲרַכְתָּ יָמִים : * ס כִּי תִבְנֶה בַּיִת חֹדֶשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה לְגִגֶּךָ וְלֹא־תִשִּׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי־יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ : לֹא־תִזְרַע בְּרִמָּה כָּל־אֲגָיִם פֶּן־תִּקְדָּשׁ הַמִּלְאָה הַזֹּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע וּתְבוֹאֶת הַכֶּרֶם :

א"ת
המלאכה

ס לֹא־תִחַרֶשׁ בְּשׂוֹר־וּבַחֲמוֹר יַחְדָּו : לֹא תִלְבַּשׁ שְׂעִמְנוֹן צֶמֶר וּפְשֵׁתִים יַחְדָּו : ס גְּדָלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עַל־אַרְבַּע בְּנִפְּוֹת כְּסוּרְתְּךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה־בָּהּ :

ס כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָה : וְשָׁם לָהּ עֲלִילֹת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָקַחְתִּי וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא־מָצָאתִי לָהּ בְּתוּלִים : וְלָקַח אָבִי הַנַּעַר וְאָמְרָה וְהוֹצִיאֵנִי הַנַּעַר קִי אֶת־בְּתוּלִי הַנַּעַר אֶל־זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׂעֵרָה : הַנַּעַר קִי

תצא

וְאָמַר אָבִי הַנְּעֹר אֶל-הַזְּקֵנִים אֶת-בְּתִי נָתַתִּי
 לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה וַיִּשְׁנֶאֱכָה : וְהִנֵּה-הוּא שָׂם
 עָלַי לַת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא-מָצְאתִי לְבַתְּךָ
 בְּתוּלִים וְיֹאכֵל בְּתוּלֵי בְתִי וּפְרָשׁוּ הַשְּׂמֵלָה
 לְפָנַי זְקֵנֵי הָעִיר : וְלָקְחוּ זְקֵנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת-
 הָאִישׁ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ : וַעֲנִשׁוּ אֹתוֹ מֵאֲרֵב כֶּסֶף
 וְנָתְנוּ לְאָבִי הַנְּעֹרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עָלַי
 בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלוֹ-תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא-יִוְכַל
 לְשַׁלְּחָה כָּל-יָמָיו : ׀ וְאִם-אָמַת
 הָיְתָה הַדָּבָר הַזֶּה לֹא-נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לַנְּעֹרָה :
 וְהוֹצִיאוּ אֶת-הַנְּעֹרָה אֶל-פֶּתַח בַּיִת-אָבִיהָ וּסְקִלוּהָ
 אַנְשֵׁי עִירָהּ בְּאֲבָנִים וּמָתָה כִּי-עָשְׂתָה נְבִלָה
 בְּיִשְׂרָאֵל לְזָנוֹת בַּיִת אָבִיהָ וּבְעֵרַת הָרָע
 מִקִּרְבָּהּ : ׀ כִּי-יִמָּצֵא אִישׁ שֹׁכֵב
 עִם-אִשָּׁה בְּעֵלְת-בָּעַל וּמָתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ
 הַשֹּׁכֵב עִם-הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבְעֵרַת הָרָע
 מִיִּשְׂרָאֵל : ׀ כִּי יִהְיֶה נֶעֱבַר בְּתוּלָה
 מֵאֲרָשָׁה לְאִישׁ וּמָצְאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשֹׁכֵב
 עִמָּהּ : וְהוֹצִאתֶם אֹת-שְׁנֵיהֶם אֶל-שַׁעַר הָעִיר
 הַהוּא וּסְקִלְתֶם אֹתָם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ אֶת-הַנְּעֹרָה
 עַל-דְּבַר אֲשֶׁר לֹא-צִעֲקָה בָּעִיר וְאֶת-הָאִישׁ עַל-

הנערה ק'

מלעיל

מלעיל

לנערה ק'

הנערה ק'

נערה ק'

הנערה ק'

דבר אשר ענה את אשר דעהו ובערת הרע
מקרבך : ם ואם בשדה ימצא

האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו :

ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מור
כי באשר יקום איש על דעהו ורצהו נפש בן

הדבר הזה : כי בשדה מצאה צעקה הנער
המארשה ואין מושיע לה : ם כי

ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה
ורפשה ושכב עמה ונמצאו : ונתן האיש

השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו
תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה

כל ימיו : ם לא יקה איש את אשת בן
אביו ולא יגלה בנה אביו : ם לא

יבא פצוע דכה וכוות שפכה בקהל
יהוה : ם לא יבא ממזר דכא

בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל
יהוה : ם לא יבא עמוני כאל

ומאבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם
בקהל יהוה עד עולם : על דבר אשר לא קדמו

אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים
סד ב 2 64 ואשר

תצא

א"ת
לקללה

רביעי

וַיֹּאשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ אֶת-בָּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר
 מִפְתּוֹר אֲרָם נְהָרִים לְקַלְלֶךָ : וְלֹא-אָבָה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַת אֶל-בָּלְעָם וַיַּהַפֵּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לָךְ אֶת-הַקַּלְלָה לְבִרְכָה כִּי אָהַבְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ : לֹא-תִדְרֹשׁ שְׁלָמָם וּמַבְתָּם כָּל-יְמֶיךָ
 לְעוֹלָם : * ם לֹא-תִתְעַב אֲדָמִי כִּי
 אֲחִיךָ הוּא לֹא-תִתְעַב מִצְרִי כִּי-גֵר הָיִיתָ בְּאֶרֶצוֹ :
 בָּנִים אֲשֶׁר-יֻלְּדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֹא לָהֶם
 בְּקֹהֶל יְהוָה : ם כִּי-תֵצֵא מִחֲנֹה
 עַל-אִיבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מְכֹל דְּבַר דָּע : כִּי-יְהִי
 בְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יְהִי מִזֶּהוּר מִקְרָה-לִילָה
 וַיֵּצֵא אֶל-מַחֹץ לְמַחְנֶה לֹא יָבֹא אֶל-תּוֹךְ
 הַמַּחְנֶה : וְהָיָה לְפָנֹת-עָרֶב יִרְחֹץ בְּמַיִם וּכְבֹּא
 הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא אֶל-תּוֹךְ הַמַּחְנֶה : וַיֵּד תְּהִי לָךְ
 מַחֹץ לְמַחְנֶה וַיֵּצֵאתָ שָׁמָּה חוּץ : וַיִּתֵּד תְּהִי
 לָךְ עַל-אַזְנוֹךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחִפְרַתָּה בָּהּ
 וּשְׁבַת וּכְסִית אֶת-צַאֲתְךָ : כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחְנֶה לְהַצִּילְךָ וּלְהַתִּיר אִיבֶיךָ
 לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחְנֶה קְרוֹשׁ וְלֹא-יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת
 דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ : ם לֹא-
 תִסָּגֵר עִבְדְּךָ אֶל-אֲדָמִי אֲשֶׁר-יִבְצֵל אֶתְּךָ
 מֵעַם

מֵעַם אֲדָנָיו : עִמָּךְ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא
תִּזְנֶנּוּ : ׀ לֹא תִהְיֶה קְדֻשָּׁה

מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה קְדֻשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
לֹא תִבְיֵא אֶתְנֶן זֹנָה וּמַחִיר כָּלֵב בֵּית יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְכָל־גֵּר כִּי תִזְעַבְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם־
שְׂנֵיהֶם : ׀ לֹא תִשָּׂיךְ לְאֶחִיךָ גִּישָׁךְ

כֶּסֶף גִּישָׁךְ אֲכַל גִּישָׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׂךְ : לִנְכַרִי
תִּשָּׂיךְ וְלְאֶחִיךָ לֹא תִשָּׂיךְ לְמַעַן יְבָרְכֶךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַשְׁלַח יָדְךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה
בָּא־שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ : ׀

תִּדְרֹךְ גֵּר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תִאָּחֵד לְשַׁלְמוֹ
כִּי־דָרַשׁ יִדְרָשְׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעַמָּךְ זְכוּרָה
בְּךָ חֶטֶא : וְכִי תִחַדְלָל לַגֵּר לֹא יִהְיֶה בְּךָ
חֶטֶא : מוֹצֵא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמַר וְעֲשִׂיתָ כְּאֲשֶׁר

נִדְרָתָ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נִדְבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
בְּפִיךָ : * ׀ כִּי תִבֵּא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ
וְאֲכַלְתָּ עֲנָבִים בְּנִפְשֶׁךָ שִׁבְעָה וְאַל־כִּלֶּיךָ לֹא
תִתֵּן : ׀ כִּי תִבֵּא בְּקִמַּת רֵעֶךָ

וְקִטְפַת מְלִילֹת בִּירְךָ וְחָרַמְשׁ לֹא תִנִּיף עַל קָמַת
רֵעֶךָ : ׀ כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעֻלָּה
וְהָיָה

חמישי

כר

תצא

והיה אם לא תמציא חן בעיניו כי ימציא בה
 ערות דבר וכרחב לה ספר כריתת ונתן בידה
 ושלחה מביתו : ויצאה מביתו והלכה והיתה
 לאיש אחר : ושנאה האיש האחרון וכתב
 לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו
 או כי ימור האיש האחרון אשר לקחה לו
 לאשה : לא יוכל בעלה הראשון אשר
 שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה
 אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני
 יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לה נחלה : * ס

שטי

יקח איש אשה חדשה לא יצא בצנא
 ולא יעבור עליו לכל דבר נקי יהיה
 לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר
 לקח : לא יחבל רחיים ורכב כי נפש הוא
 חבל : ס

כי ימציא איש
 גיב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר
 בו ומכרו וימר הגיב ההוא ובערת הרע
 מקרבך : ס
 השמר בנגע
 הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר
 יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם

השמרו

תשמרו לעשות : זכור את אשר עשה
 יהוה אליהם למרים בדרך בצאתכם
 ממצרים : ס
 כי תשה ברעה
 משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט
 עבטו : בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה
 בו יוציא אליך את העבט החוצה : ואם
 איש עני הוא לא תשבב בעבטו : השב
 תשיב לו את העבט כבוא השמש ושכב
 בשלמתו וברכה וליך תהיה צדקה לפני יהוה
 אליהם : * ס
 לא תעשק
 שכיר עני ואביון מאתיך אז מגדף אשר
 בארצה בשעריך : ביומו תתן שכרו ולא
 תבוא עליו השמש כי עני הוא ואילו הוא
 נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה
 והיה בך חטא : ס
 לא יומתו
 אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש
 בהטאו יומתו : ס
 לא תטה
 משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה : וזכרת
 כי עבד היית במצרים ויפקד יהוה אליהם
 משם על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר
 הזה : ס
 כי תקצר קצירך בשדה
 ושכחת

שביעי

תצאנה

וְשִׁבְחָתָּ עִמָּר בְּשׂוּדָה לֹא תִשׁוּב לְקַחְתּוֹ לַגֵּר
 לִיתּוֹם וְלֹא לְמִנְה יִהְיֶה לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ : ס כִּי
 תַחֲבֹט זִיתְךָ לֹא תִפְאַר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לִיתּוֹם
 וְלֹא לְמִנְה יִהְיֶה : כִּי תִבְצֹר כְּרִמְךָ לֹא תִעֲזֹלֶל
 אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לִיתּוֹם וְלֹא לְמִנְה יִהְיֶה : וּזְכַרְתָּ כִּי
 עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצְוֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה : ס כִּי
 יִהְיֶה רִיב בֵּין אַנְשִׁים וּבְנֹשׁוֹת אֶל־הַמְּשֻׁפָּט
 וְשֻׁפָּטוֹם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצְדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־
 הַרְשָׁע : וְהָיָה אִם־בֵּן הַכּוֹרֵת הַרְשָׁע וְהַפִּילוּ
 הַשֻּׁפָּט וְהִכְהוּ לִפְנֵי כְדֵי רִשְׁעוֹתָו בְּמִסְפָּר :
 אֲרֻבְעִים יִכְּנוּ לֹא יִסִּיף פֶּן־יִסִּיף לְהַכְתּוֹ עַל־
 אֵלֶּה מִכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אַחֲרֶיךָ לְעֵינֶיךָ : לֹא־
 תַחֲסֹם שׂוֹר בְּדִישׁוֹ : ס כִּי
 יִשְׁכּוּ אֲחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֵן אִין־לוֹ
 לֹא־תִהְיֶה אֲשֶׁר־הֵמֶת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יִבְמָה
 יָבֵא עָלֶיךָ וּלְקַחְתָּ לּוֹ לְאִשָּׁה וּיִבְמָה : וְהָיָה
 הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם עַל־שֵׁם אָחִיו הֵמֶת
 וְלֹא־יִמָּחַה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל : וְאִם־לֹא יִהְיֶיךָ
 הָאִישׁ לְקַחְתָּ אֶת־יִבְמָתוֹ וְעִלְתָּה יִבְמָתוֹ
 הַשְּׂעֵרָה

כה

א"ת ל"ד

השערה אל-הוקנים ואמרה מאן יבמי
 להקים לאחיו שם בישראל לא אברה יבמי :
 וקראו-לו זקני-עירו ודברו אליו ועמד ואמר
 לא חפצתי לקחה : ונגשה יבמתו אליו
 לעיני הוקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה
 בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר
 לא-יבנה את-בית אחיו : ונקרא שמו בישראל
 בית חלוץ הנעל : ם כִּי-יבצו

אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשר האחד
 להציל את-אישה מיד מדרו ושלחה ידה
 והחזיקה במבשיו : וקצתה את-כפה לא תחום
 עינך : ם לא-יהיה לך בכיסך
 אבן ואבן גדולה וקטנה : לא-יהיה לך בביתך
 איפה ואיפה גדולה וקטנה : אבן שלמה וצדק
 יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו
 ימיה על האדמה אשר יהוה אלהיה נתן לך :
 כי תועבת יהוה אלהיה כל-עשה אלה כל
 עשה עול : פ

זכור את אשר-עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
 ממצרים : אשר קרך בדרך ויזנב בך כל-הנחשלים
 אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים :
 טה א * 65 והיה

פרשת זכור
 ומפטיר

תבוא

והיה בהגיוח יהוה אלהיך ו לך מפל-איביך מסכב
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לדשתה
תמחה את-זכר עמלק מהתחת השמים לא
תשכח : פ פ פ

כו
P.50:

והיה כי-תבוא אל-הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת
מראשית ו כל-פרי האדמה אשר תביא מארצה
אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא
והלכת אל-המקום אשר יבהר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם : ובאת אל-הכהן אשר יהיה
בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה
אלהיך כי-באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותינו לתת לנו : * ולקח הכהן הטנא מידך
והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך : וענית ואמרת
לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד
מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי-שם לגוי
גדול עצום ורב : וירעו אתנו המצרים ויענונו
ויתנו עלינו עבדה קשה : ונצעק אל-יהוה אלהי
אבותינו וישמע יהוה את-קלנו וירא את-ענינו
ואת-עמלנו ואת-להצנו : ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתורת
ובמפתים

ובמפתים : * ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו
 את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ועתה
 הנה הכאתי את ראשית פרי האדמה אשר
 נהתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
 והשתחית לפני יהוה אלהיך : ושמת בכל
 הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה
 והלוי והגר אשר בקרבך : * ס כִּי
 תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה
 השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר
 ליתום ולא למנה ואכלו בשעריך ושבעו :
 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן
 הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולא למנה
 ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך
 ולא שכחתי : לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי
 ממנו בטמא ולא נתתני ממנו למית שמעתי
 בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני :
 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך
 את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה
 לנו כנאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב
 ודבש : * ס היום הזה יהוה אלהיך

שני

שלישי

מצוה לעשות את החקים האלה ואת המשפטים
 ושמרת

תבוא

ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך :
את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים
וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו
ולשמע בקלו : ויהוה האמירך היום להיות לו
לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו :
ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה
ולשם ולתפארת ולהיתק עם קדש ליהוה
אלהיך כאשר דבר : * פ

ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר
את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום : והיה
ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות
ושדת אתם בשיר : וכתבת עליהן את כל דברי
התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת
חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך :
והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים
האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל
ושדת אותם בשיר : ובנית שם מזבח ליהוה
אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל :
אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך
והעלית

כז
רביעי

והעלית עליו עולות ליהוה אלהיך : וזבחת
שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך :
וזבחת על האבנים את כל דברי התורה הזאת
באר היטב : ם

וידבר
משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר
הסבת ושמע ישראל היום הנה נהיית לעם
ליהוה אלהיך : ושמעת בקול יהוה אלהיך

מצותיו ק'
חמישי

ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוה
היום : * ם ויצו משה את העם

ביום ההוא לאמר : אלה יעמדו לברך את העם
על הר גרזים בעברכם את הידן שמעון
ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן : ואלה
יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גר ואשר
וזבולן דן ונפתלי : וענו הלויים ואמרו אל כל-

איש ישראל קול רם : ם
האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו
אמן : ם ארור מקלה אביו ואמו ואמר

כל העם אמן : ם
ארור
מסיג גבול יערה ואמר כל העם
אמן : ם ארור משנה עור בדרך

ואמר

תבוא

וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן : אָרוּר

מִטָּה מִשֵּׁפֶט גַּר-יְתוּס וְאֶלְמָנָה וְאָמַר כָּל-הָעַם

אָמֵן : אָרוּר שֹׁכֵב עִם-אִשָּׁת אָבִיו כִּי גִלָּה כְּנָף

אָבִיו וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן : אָרוּר

שֹׁכֵב עִם-כָּל-בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל-הָעַם

אָמֵן : אָרוּר שֹׁכֵב עִם-

אֲחֵתוֹ בַּת-אָבִיו אוֹ בַת-אִמּוֹ וְאָמַר כָּל-הָעַם

אָמֵן : אָרוּר שֹׁכֵב עִם-חַתָּנָתוֹ

וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן : אָרוּר

מִכָּה רִיעוּהוּ בַסֶּרֶךְ וְאָמַר כָּל-הָעַם

אָמֵן : אָרוּר לִקַּח שָׁחַד

לְהַכּוֹת נַפֶּשׁ דָּם גָּמִי וְאָמַר כָּל-הָעַם

אָמֵן : אָרוּר אֲשֶׁר לֹא-יָקִים

אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל-

הָעַם אָמֵן : פ

כח

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ הַשְּׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לְשָׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי

מִצְוֶה הַיּוֹם וּנְתַנֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֲלֶיךָ עַל-

כָּל-גּוֹי הָאָרֶץ : וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל-הַבְּרָכּוֹת

הַאֵלֶּה וְהַשִּׁגְגָה כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ : בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה

בַּשָּׂדֶה

שש

בשורה : ברוך פרי בטנה ופרי אדמתה ופרי
בהמתך שגד אלפיה ועשהרות צאנך :
ברוך טבאה ומשאתה : ברוך אתה כבאך
וברוך אתה בצאתך : * יהו יהוה את איביך
הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד
יצאו אליך ובשבעה דרכים יגוסו לפניך :
יצו יהוה אתה את הברכה באסמיה וכל
משלח ידך וברכה בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך : יקימך יהוה לו לעם קדוש
כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה
אלהיך והלכת בדרכיו : וראו כל עמי הארץ
כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך : והותרך
יהוה לטובה בפרי בטנה ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיך לתת לך : יפתח יהוה לך את
אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך
בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית
גוים רבים ואתה לא תלוה : ונתנה יהוה
לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוה היום לשמור ולעשות :
ולא

חנוא

וְלֹא תִסּוּר מִכָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאל לְלַבֵּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים
אַחֲרַיִם לְעַבְדָּם :

פ

וְהָיָה אִם-לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּמְרֵי
לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה
וְהַשִּׁיגוּךָ : אֲרוּר אַתָּה בְּעִיר וְאֲרוּר אַתָּה
בְּשָׂדֶךָ : אֲרוּר טַנְיָאָךָ וּמִטְאָרְתְּךָ : אֲרוּר פְּרִי-
בִטְנֶיךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ שֶׁנָּגַר אֶל-פִּיךָ וְעִשְׂתֵּרֶת
צִאֲנֶךָ : אֲרוּר אַתָּה בְּבִצְיֹן וְאֲרוּר אַתָּה בְּצִאֲתְךָ :
יִשְׁלַח יְהוָה וְנָהַךְ אֶת-הַמַּיִמָּה אֶת-הַמְּהוּמָה וְאֶת-
הַמַּגְעָרֹת בְּכָל-מִשְׁלַח יָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד
הַשְּׂמֵדָה וְעַד-אַבְדָּה מוֹחַר מִפְּנֵי רָע מַעֲלָלֶיךָ
אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי : יִדְבֶּק יְהוָה בְּךָ אֶת-הַדָּבָר עַד
כְּלֵתוֹ אֶתְּךָ מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-
שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ : יִכָּה יְהוָה בְּשַׁחֲפֹת וּבְקִדְחֹת
וּבִדְלָקֹת וּבְחֻרְחֹר וּבְחֶרֶב וּבְשַׂדְּפוֹן וּבִירְקוֹן
וּבְרִפוּךָ עַד אַבְדָּה : וְהָיוּ שָׁמַיִךָ אֲשֶׁר עַל-רֹאשֶׁךָ
נְחֹשֶׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר-תַּחְתֶּיךָ בְּרִזָּל : יִתֵּן יְהוָה
אֶת-מִטְרֵ-אֲרֻצְךָ אֲבָק וְעָפָר מִן-הַשָּׁמַיִם יִרְדּוּ
עָלֶיךָ עַד הַשְּׂמֵדָה : יִתְנֶה יְהוָה וְנָתַן לְפָנַי אִיבִיךָ

בדרך

בְּדַרְךְ אַחֲרֵי הַתְּצִיאָה אֱלֹהֵינוּ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים
תָּנוּס לְפָנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲזָה לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ :
וְהָיִיתָ נִבְלָתָךְ לְמֵאֲכָל לְכָל עֹזֵף הַשָּׁמַיִם
וּלְבִהַמַּת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד : יִבְכָּה יְהוָה
בְּשַׁחֲזִין מִצְרַיִם וּבְעַפְלָיִם וּבְגָרֵב וּבְחָרָם אֲשֶׁר
לֹא תוּכַל לְהִרְפֹּא : יִבְכָּה יְהוָה בְּשִׁגְעוֹן וּבְעוֹרוֹן
וּבְתַמְרוֹן לִבָּב : וְהָיִיתָ מִמִּשְׁשׁ בְּצִהָרִים
בְּאֲשֶׁר יִמְשֹׁשׁ הָעוֹר בְּאִפְלָה וְלֹא תִצְלִיחַ אֶת-
דְרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶךְ עֲשׂוֹק וְגִזּוֹל כָּל-הַיָּמִים וְאִין
מוֹשִׁיעַ : אִשָּׁה תִאָּרֵשׁ וְאִישׁ אַחֲרֵי יִשְׁגַּלְגַּלָּה בֵּית
תְּכֵנֶה וְלֹא תִשָּׁב בּוֹ כְּרָם תִּטָּע וְלֹא תַחֲלִלְנֵהוּ :
שׂוֹרֵךְ טְבוּחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ חֲמֻרֶךָ
גִּזּוֹל מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לָךְ צְאֻנְךָ נְרִתְנוֹת
לְאִיבֶיךָ וְאִין לָךְ מוֹשִׁיעַ : בְּנִיָּה וּבְנִתֶיךָ נְרִתְנִים
לְעַם אַחֲרֵי וְעֵינֶיךָ רְאוֹת וּבְלוֹת אֲלֵיהֶם כָּל-
הַיּוֹם וְאִין לֵאלֹהֵי יָדְךָ : פְּרִי אֲדָמְתְּךָ וְכָל-יְגִיעֶךָ
יֹאכַל עִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתָ וְהָיִיתָ רָק עֲשׂוֹק
וְרִצּוֹן כָּל-הַיָּמִים : וְהָיִיתָ מִשְׁגָּע מִמְדַּאָּה
עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה : יִבְכָּה יְהוָה בְּשַׁחֲזִין דָּע עַל-
הַבְּרָכִים וְעַל-הַשְּׂקִים אֲשֶׁר לֹא תוּכַל לְהִרְפֹּא
מִבֶּרֶךְ רִגְלֶךָ וְעַד קַדְקֶדְךָ : יוֹלֵךְ יְהוָה אֶתְךָ

ובטחורים ק

ישכבנה ק

חול מלרע

תבוא

וְאֶת־מֶלֶכְךָ אֲשֶׁר תִּקִּים עָלֶיךָ אֶל־גְּוֵי אֲשֶׁר
 לֹא יִדְעוּת אֶתְּךָ וְאֶת־יְהוָה וְעִבְדֶּתָ שֵׁם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים עֵץ וְחָבֶן : וְהָיִיתָ לְשִׂמְרָה לְמִשְׁלַל
 וְלִשְׁנִינָה בְּכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר יִנְחֲגֶךָ יְהוָה שְׁמָה :
 יָרַע רַב תּוֹצִיא הַשְּׂדֵה וּמַעַט תֵּאֱסֹף בִּי יִהְיֶנּוּ
 הָאֲדָמָה : כְּרָמִים תִּטַּע וְעִבְדֶּתָ וַיִּין לֹא תִשְׁתֶּה
 וְלֹא תֵאָגֵר כִּי תֹאכְלֶנּוּ הַתְּלַעְרֹת : זֵיתִים יִהְיוּ לְךָ
 בְּכָל־גְּבוּלְךָ וְשֶׁמֶן לֹא רָתַסוּךָ בִּי יִשְׁלַח זֵיתְךָ :
 בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ לְךָ בִּי יִלְכוּ בְּשִׁבִי :
 כָּל־עֵצֶךָ וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ יִירֶשׁ הַצֶּלְצֵל : הַגֵּר
 אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה עָלֶיךָ מֵעֵלָה מֵעֵלָה
 וְאֶתְּךָ הִרָר מִטָּה מִטָּה : הוּא יִלְוֶךָ וְאֶתְּךָ לֹא
 תִלְוֶנּוּ הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאֶתְּךָ תִּהְיֶה לְזָנָב :
 וּבָאוּ עָלֶיךָ בְּכָל־הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וּרְדָפוּךָ
 וְהִשְׁיִגוּךָ עַד הַשְּׁמַדָּךְ כִּי־לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר
 צִוָּךָ : וְהָיוּ בָּךְ לְאוֹת וּלְמוֹפֵת וּבִזְרָעֶךָ עַד־עוֹלָם :
 תַּחַת אֲשֶׁר לֹא־עִבְדֶּתָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה
 וּבְטוֹב לֵבָב מִרַב כָּל : וְעִבְדֶּתָ אֶת־אִיְבֶיךָ אֲשֶׁר
 יִשְׁלַחֶנּוּ יְהוָה בְּךָ בְּרַעַב וּבְצָמָא וּבְעִירָם וּבְחָסֶר
 כָּל וְנָתַן עָלַי בְּרִזָּל עַל־צוּאֶיךָ עַד־הַשְּׁמִידוֹ
 אַחַד

אֵת
 מֵעֵלָה
 וּמֵלְעִיל

אַתָּה : יֵשׁוּעַ יְהוָה עָלֶיךָ גֹי מֵרַחֵק מִקְצֵה
 הָאָרֶץ כַּאֲשֶׁר יֵדְעָה הַנָּשׂוּר גֹּי אֲשֶׁר לֹא--
 הִשְׁמַע לִשְׁנוֹ : גֹּי עֵז פָּנִים אֲשֶׁר לֹא יֵשׂא פָּנִים
 לְזִקֹן וְנָעַר לֹא יָחַן : וְאָכַל פְּרִי בְהִמְתָּךְ וּפְרִי--
 אֲדָמָתְךָ עַד הַשְׂמֵרָה אֲשֶׁר לֹא יִשְׁאִיר לְךָ דָּגוּן
 הַתִּירוֹשׁ וַיִּצְהַר שָׂגֵר אֶלְפִיךָ וַעֲשֵׂתְהָרִית צֹאנֶיךָ עַד
 הָאֲבִירוֹ אַתָּה : וְהִצֵּר לְךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ עַד רֵדֶת
 הַמְּתִיקָה הַגְּבוּחָה וְהַבְּצֻרוֹת אֲשֶׁר אֲהַרְהֵב בְּטַח
 בָּהֶן בְּכָל-אֲרָצְךָ וְהִצֵּר לְךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ בְּכָל-
 אֲרָצְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ : וְאָבִלְתָּ פְרִי-
 בְּטֶנֶךָ בָּשָׂר בְּנִיךָ וּבְנוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר-יֵצֵא לְךָ אִיבֶךָ :
 הָאִישׁ הַבָּקִי בְּךָ וְהָעֵנֵג מֵאִד תִּרְעַע עֵינָיו בְּאָחִיו
 וּבְאִשְׁתּוֹ חֵיקוֹ וּבֵיתוֹ בָּנָיו אֲשֶׁר יִתִּיר : מִתֵּת ו
 לְאֶחָד מֵהֵם מִבְּשַׂר בְּנָיו אֲשֶׁר יֹאכַל מִבְּלִי
 הַשְׁאִיר-לוֹ כֹּל בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יֵצֵא לְךָ
 אִיבֶךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ : הַרְבָּה בְּךָ וְהָעֵנֵגָה אֲשֶׁר
 לֹא-נִסְתָּה כֶּף-רַגְלָהּ הֵצֵג עַל-הָאָרֶץ מִהַתְעַנֵּג
 וּמִרֶךְ הַתִּרְעַע עֵינָהּ בְּאִישׁ חֵיקָהּ וּבְכִנְיָהּ וּבְכַתְּמָהּ :
 וּבִשְׁלִיחָהּ הַיּוֹצֵרֶת מִכֵּין רַגְלֶיהָ וּבְבִנְיָהּ אֲשֶׁר
 תִּלְדֵּךְ בִּי-תֹאכְלִם בְּחֶסֶד-כָּל-בְּסָרְתְךָ בְּמִצּוֹר
 וּבְמִצּוֹק

מלעיל

מלרע

חסד א'

תבוא

וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יֵצִיק לְךָ אֵיבֶךָ בְּשַׁעֲרֶיךָ : אִם-לֹא
תִּשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
הַבְּתָבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה לִירְאָה אֶת-הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : וְהִפְלֵא יְהוָה
אֶת-מִכְרָתְךָ וְאֶת מַכּוֹת זְרַעְךָ מַכּוֹת גְּדִלְתְּ
וְנֶאֱמָנוֹת וְחַלִּים רָעִים וְנֶאֱמָנוֹם : וְהִשִּׁיב בְּךָ אֶת
כָּל-מַדּוּנָה מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִגְדָּת כַּפְּנֵיהֶם וְדָבְקוּ בְּךָ :
גַּם כָּל-חֲלִי וְכָל-מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כָתוּב בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם יְהוָה עָלֶיךָ עַד הַשְּׂמֵדָה :
וְנִשְׁאַרְתֶּם בְּמַתִּי מֵעַט תַּחַת אֲשֶׁר הֵייתֶם
בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב כִּי-לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ : וְהָיָה כִּי-אֲשֶׁר-שָׁשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהִיטִיב
אֶתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת אֶתְכֶם כֵּן יִשְׁיֵשׂ יְהוָה עֲלֵיכֶם
לְהֵאבִיר אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְנִסְחַתֶּם מֵעַל
הָאָדָמָה אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ : וְהִפְיִצְךָ
יְהוָה בְּכָל-הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד-קְצֵה
הָאָרֶץ וְעַבְדְּתָ שָׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-
יָדַעְתָּ אֹתָהּ וְאֶבְרַתְךָ עֵץ וָאֶבֶן : וּבְגוֹיִם הָהֵם לֹא
תִרְגִּיעַ וְלֹא-יִהְיֶה מְנוּחַ לְכַף-רַגְלֶךָ וְגִרְתָּן יְהוָה
לְךָ שֵׁם לֵב רָגֹז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְרֵאכּוֹן נֶפֶשׁ : וְהָיוּ
חֲזִיק תְּלָאִים לְךָ מִנְּגֵד וּפְהַדְתָּ לַיְלָה וַיּוֹמֵם וְלֹא

תֵּאֱמִין

תֹּאמְרוּ בְּהִיָּיָהּ : בִּבְקָר תֹּאמְרוּ מִי־יִתֵּן עֲרֹב וּבְעֶרְב
 תֹּאמְרוּ מִי־יִתֵּן בֶּקָר מִפֶּחַד לְבַבְךָ אֲשֶׁר הִתְפַּחֵד
 וּמִמְרֵאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה : וְהִשִּׁיבְךָ יְהוָה ו
 מִצְרַיִם בְּאֲנִיּוֹת בְּדַרְדָּר אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי לָךְ לֹא־תִסֶּיף
 עוֹד לִרְאֹתָהּ וְהִתְמַכְרְתֶם שָׁם לְאִיבֵיךָ לְעַבְדִּים
 וְלִשְׂפָחוֹת וְאִין קָנָה : **ס** אֵלֶּה
 דְּבַרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לְכַתֹּב
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר־
 כָּרַת אִתְּם בְּחֹרֵב : * **פ**

כט
שביעי

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אִתְּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעָה וּלְכָל־עַבְדָּיו וּלְכָל־
 אֶרְצוֹ : הַמַּסּוֹת הַגְּדוֹלוֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֵתוֹת
 וְהַמִּפְתָּיִם הַגְּדוֹלִים הָהֵם : וְלֹא־נָתַן יְהוָה לְכֶם
 לֵב לְדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וְאָזְנוֹת לִשְׁמֹעַ עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה : וְאוֹלָךְ אֲהַכֶּם אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר
 לֹא־בָלוּ שְׁלֹמֹתֵיכֶם מֵעַלְיֶכֶם וְנִעַלְךָ לֹא־בִלְתָּה
 מֵעַל רַגְלֶךָ : לֶחֶם לֹא אֵכְלֹתֶם וַיַּיֵּן וְשִׁכָר לֹא
 שָׁתִיתֶם לִכְעַן הַתְּדַעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם * :
 וְתָבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֵן מֶלֶךְ־הַשְּׁבוּן
 וְעוֹג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן לְקַרְאֲתָנוּ לְמִלְחָמָה וְנִכְּסֵם :

מפסוק

ונקה

תבוא

ונקח את ארצם ונתנה להם להלואה וראובני ולגדי
 ולחצי שבט המנשי : ושמרתם את דברי
 הברית הזאת ועשיתם אותם למען השלול
 את כל אשר העשון : פ פ פ
 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
 ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריתכם כל
 איש ישראל : מפני נשיכם וגרף אשר בקרב
 מחניף מחטב עצוף עד שאב מימיה : לעברך
 בברית יהוה אלהיך ובאלהו אשר יהוה אלהיך
 ברת עמך היום : * למען הקים אתך היום לועם
 והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
 נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב :
 ולא אתכם לבדכם אנכי ברת את הברית הזאת
 ואת האלה הזאת : כי את אשר ישנו פה עמנו
 עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו
 פה עמנו היום : * כי אתם ידעתם את אשר ישבנו
 בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
 אשר עברתם : ותראו את שקוציהם ואת
 גלליהם עין ואבן כסף וזהב אשר עמקם : פן
 יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט
 אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת
 לעבד

P. 51.

שני
מלעיל

שלישי

לֹא־עָזַב אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם כֵּן יֵשׁ בְּכֶם שְׂרֵשׁ
 פִּירָה רָאשׁ וּלְעִנְיָה : וְהָיָה בִּישְׁמֵעוֹ אֶת־דְּבָרֵי
 הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְקַדֵּד בְּלִבְבוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם
 יִהְיֶה־לִּי כִּי בִשְׂרָרוֹת לִבִּי אֵלֶיךָ לִמְעַן סְפוֹת
 הַדָּוָה אֶת־הַצְּמִמָּה : לֹא יֵאבֶדָה יְהוָה סֶלַח לוֹ
 כִּי אִזּוֹ יַעֲשֶׂן אַף־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא
 וְרִבְצָה בוֹ כָּל־הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה
 וְקָמָה יְהוָה אֶת־שִׁמּוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם : וְהַבְדִּילוּ
 יְהוָה לְדָעָה מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל־אֱלֹהֵי
 הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה : וְאָמַר
 הַדָּוָד הַאֲחֵרוֹן בְּגֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם
 וְהַנִּבְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־
 מִכּוֹרֵת הָאֶרֶץ הַהוּא וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה
 יְהוָה בָּהּ גְּפֻרִית וּמִלֵּחַ שִׁדְפָה כָּל־אֲרָצָהּ לֹא תוֹרַע
 וְלֹא תִצְמַח וְלֹא יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשׂוֹב בְּמַהֲפֻכֹת
 סֹדֶם וְעַמְּרֹדֶה אֲדָמָה וְצַבְיִים אֲשֶׁר־הִפִּיךְ יְהוָה וְצַבּוּיִם ק'
 בְּאִפּוֹ וּבִהֲמָתוֹ : וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מָה עֲשָׂה
 יְהוָה כִּכָּה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מָה הָרִי הָאֵף הַגְּדוֹל
 הַזֶּה : וְאָמְרוּ עַל־אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹם אֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וישתחוּ

נצבים

וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא
 חלק להם : ויהר-אף יהוה בארץ ההוא להביא
 עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה :
 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה
 ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום
 הזה : הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלות לנו
 ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה
 הזאת : * ׀ והיה כי יבאו עליך כל
 הדברים האלה הברכה והקללה אשר נהתי
 לפניך והשכרת אל לבבך בכל הגוים אשר
 הריחך יהוה אלהיך שמה : ושבת עד יהוה
 אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוה
 היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך :
 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב
 וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך
 שמה : אם יהיה נדחך בקצה השמים משם
 יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך : ויהביאך
 יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך
 וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך : ומל יהוה
 אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה
 את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך

ל' רבתי

י"א נקודות

ל

רביעי
שני כשהן
מהוברין

למען

נצבים

רסה

חמישי
שלישי
כשהן
מחוברין

למען חייך: * ונתן יהוה אלהיך את כל האלות
האלה על-אייביך ועל-שנאיך אשר דרפוף:
ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את-
כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום: והותירך
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנה
ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי
ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר-שש
על-אבותיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמו
מצותיו וחקותיו הבתורה בספר התורה הזה
כי תשוב אל-יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-

ששי

גפשך: * ס כי המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה היום לא-נפלאת הוא ממך
ולא-רחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי
יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו ארצה
ונעשנה: ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר-
לנו אל-עבר הים ויקחה לנו וישמענו ארצה
ונעשנה: כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך
ובלבבך לעשתו: * ס

שביעי
רביעי
כשהן
מחוברין

ראתה
נתתי לפניך היום את-החיים ואת-הטוב
ואת-המוות ואת-הרע: אשר אנכי מצוה היום
לאהבה את-יהוה אלהיך ללבבך בדרך-
כיו

וילך

וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי וּמִשְׁפָּטַי וְחַיִּית וּרְכִיבָה
 וּבִרְכֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-
 שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וְאִם-יִפְנֶה לְבַבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע
 וְנִדְחִתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעִבַדְתָּם : *
 הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֶבֶר תֵּאבְדוּן לֹא-תֵאדְרִיכֶן
 יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן
 לָבוֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : הִעֲדֵתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת-
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֹת נָתַתִּי
 לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבִחַרְתָּ בַחַיִּים לְמַעַן
 תַּחֲיֶיהָ אִתָּה וְזָרַעְךָ : לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַע בְּקִלּוֹ וּלְדַבְּקָה-בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיךָ
 וְאַרְךָ יָמֶיךָ לְשִׁבְתָּ עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְרָהָם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְהַתְּ
 לָהֶם : פ פ פ

מפסיר

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
 אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא-אוֹכֵל עוֹד לָצֵאת וּלְבוֹא וַיְהוֶה
 אָמַר אֱלֹהֵי לֹא תַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה : יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא יִשְׁמֵד אֶת-הַגּוֹיִם
 הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתֶם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר
 לְפָנֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : * וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם

לא P.52.

שני

כאשר

בְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחּוֹן וּלְעֹג מֶלְכֵי הָאֲמֹרִי
וּלְאֲרָצִים אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם : וּגְתָנִים יְהוָה
לְפָנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכֹל-הַמְצֹוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶתְכֶם : חֲזְקוּ וְאִמְצוּ אֶל-תִּירְאוֹ וְאֶל-הַתַּעֲרָצוֹ
כַּפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא
יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ :
מֹשֶׁה לִּיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל-יִשְׂרָאֵל
חֲזֹק וְאִמָּץ כִּי אַתָּה תָּבֹא אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶל-
הָאֲרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתָם לְרִתָּת לָהֶם
וְאַתָּה תִּנְחַלְנָהּ אֹתָם : וַיְהוָה הוּא הַהֹלֵךְ
לְפָנֶיךָ הוּא יְהִיֶּה עִמָּךְ לֹא יִרְפָּךְ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ
לֹא תִירָא וְלֹא תִחָרַת : וַיִּבְתַּב מֹשֶׁה אֶת-הַתּוֹרָה
הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים
אֶת-אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל-כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל : *
וַיֵּצֵאוּ מֹשֶׁה אֹתָם לֵאמֹר מִקֶּץ יְשֻׁבֵע שָׁנִים
בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת : בָּבוֹא כָל-
יִשְׂרָאֵל לְדָאוֹת אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל-
יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם : הִקְהֵל אֶת-הָעָם הָאֲנָשִׁים
וְהַנְּשִׂאִים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן
יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

שלישי
חמישי
כשהן
מחוברין

רביעי

וילך

וַיִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת :
וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוֹ לִירְאָה
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים
עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ : * פ

חמישי
ששי
כשהן
מחוברין

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲנִי קָרָבִי יְמִיךָ לְמֹרֶת
קָרָא אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְהִתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד וְאַצְוֶנּוּ
וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּרְתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד :
וַיֵּרָא יְהוָה בְּאֵהָל בְּעֵמּוּד עֲנָן וַיַּעֲמֹד עִמּוֹד
הָעֲנָן עַל-פֶּתַח הָאֵהָל : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
הִנֵּה שָׁכַב עִם-אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעַם הַזֶּה וְזָנְהוּ אַחֲרָי
אֵלֹהֵי נְכַר-הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בָא-שָׁמָּה בְּקָרְבֹךָ
וַעֲזָבֶנִי וְהִפִּיר אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ : וְחָרָה
אִפִּי בּוֹ בַּיּוֹם-הַהוּא וְעֹזְבֹתַיִם וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי
מֵהֶם וְהָיָה לְאֵכָל וּמִצְאָהוּ דַעְוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת
וַאֲמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי-אִין אֵלֹהֵי בְּקָרְבִי
מִצְאוֹנֵי הַדַּעְוֹת הָאֵלֶּה : וְאַנְכִי הִסְתַּר אִסְתִּיר
פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל-הַדַּעְוָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי
פָּנָה אֶל-אֱלֹהִים אַחֲרָיִם : וְעַתָּה כְּתֹבוּ לָכֶם
אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלִמְדָה אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
שִׁמָּה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת

קדש

לעד

ששי
שביעי
כשהן
מחוברין

לְעַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : * כִּי-אָבִיאוּ אֶל-הָאָדָמָה וְ
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם וְדָבָר וְאָכַל
וְשָׁבַע וְדָשָׁן וּפְנָה אֶל-אֱלֹהִים אַחֲרַיִם וְעַבְדוּם
וְנִאֲצוּנִי וְהִפֵּךְ אֶת-בְּרִיתִי : וְהָיָה כִּי-תִמְצָאן אֹתוֹ
דְּעוֹרֵת רַבּוֹרֹת וְצָרוֹת וְעִנְיָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ כִּי יִדְעוּתִי
אֶת-יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֲשֶׂה הַיּוֹם בְּטָרָם אָבִיאוּ
אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי : וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-
הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַהוּא וַיְלַמְדָהּ אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל : וַיִּצְוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן וַיֹּאמֶר חֹזֶק וְאִמָּץ
כִּי אַתָּה תָבִיא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ : וַיְהִי כַכְּלוֹת
מֹשֶׁה לְכַתֹּב אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל-סֵפֶר
עַד הַמָּס : * וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אֶת-הַלְוִיִּם נְשֵׂאֵי אֲרוֹן
בְּרִית-יְהוָה לֵאמֹר : לָקַח אֵת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּה
וְשִׁמַּתֶּם אֹתוֹ מִצֵּד אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהָיָה שֵׁם בְּךָ לְעַד : כִּי אֲנֹכִי יִדְעֵתִי אֶת-מְרִיָּךְ
וְאֶת-עֲרֻפְךָ הַקְּשֶׁה הֵן בְּעוֹדְנִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם
בְּיָמַי הֵיטֵם עִם-יְהוָה וְאַף כִּי-אַחֲרַי מוֹתִי : *
הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת-כָּל-זִקְנֵי שְׁבִטֵיכֶם וְשִׁמְרֵיכֶם
וְאִדְבַּרְתֶּם בְּאָזְנֵיהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְאֶעֱיִדָה

שביעי

מפסו

האזינו

וְאָעִידָה כָּס אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ : כִּי יִדְעוּתִי
אֶחָדִי מוֹתִי כִּי־הִשְׁתַּחֲוִית הַתְּשַׁחֲוִי וְסִרְתֶּם מִן־
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקִלְאֵת אֶתְכֶם הִדְרַעְתֶּם
בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי־תַעֲשׂוּ אֶת־הַדָּרֶע בְּעֵינַי יְהוָה
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם : וַיִּדְבֹר מִשָּׁה בְּאָזְנִי כָּל־
קָהֵל יִשְׂרָאֵל אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד
הַתָּמָס : פ פ פ

וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי :
תִּזְלַכְתִּי כַּטֹּל אִמְרֵתִי
וְכַרְבִּיבִים עָלַי־עֲשׂוּב :
הָבֹו גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ * :
כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט
צַדִּיק וַיִּשְׂר הוּא :
דוֹר עֲקָשׁ וּפְתִלְתֵּל :
עִם נָכֵל וְלֹא חָכֵם
הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְנַע * :
בֵּינוּ שְׁנוֹת דָּר־וָדָר
וְקִנְיָה וַיֹּאמְרוּ־לָךְ :
בְּהַפְרִידוּ בְנֵי אָדָם
לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
יַעֲקֹב חֲבֵל נִחְלָתוֹ :
יִמְצָאֵהוּ

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבַרְהָ
יַעֲרַף כַּמָּטָר לְקָחִי
כְּשִׁעִיּוֹם עָלַי־דָּשָׂא
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוֹ
אֵל אֲמוּנָה וַאֲיִן עוֹל
שַׁחַת לֹו לֹא בָנָיו מוֹמָם
הָ לְיְהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת
הַלֹּוֹא הוּא אָבִיךָ קִנְיָה
זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם
שִׂאֵל אָבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ
בְּהִנָּחַק עֲלִיוֹן גּוֹיִם
יִצַּב גְּגֻלַת עַמִּים
כִּי חֵלֶן יְהוָה עִמּוֹ

ש
ה"י
ימן

ב
P.

כתי
תיבה
עצמ'
שני

וּבַתְּהוֹ יִלַּל יִשְׁמֹן
 יִצְרָנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו :
 עַל־גּוֹזְלָיו יִרְחֹף
 יִשְׁאַהוּ עַל־אֲבָרְתּוֹ :
 וְאִין עִמּוֹ אֵל נֶכֶד * :
 וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שָׂדֵי
 וַיִּשְׁמֵן מִחֲלָמִישׁ צוֹר :
 עִם־חֶלֶב כָּרִים
 עִם־חֶלֶב כְּלִיֹּת חֲטָה
 וַיִּשְׁמֵן יִשְׂרוּן וַיִּבְעַט
 וַיִּטֵּשׂ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ
 יִקְנֵאָהוּ בְּזָרִים
 יִזְבְּחוּ לְשָׂדִים לֹא אֱלֹהִים
 חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב בְּאוֹ
 צוֹר יִלְדֶּה תֵּשִׁי
 וַיֵּרָא יְהוָה וַיִּנְאֹץ
 וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָּנַי מֵהֶם
 כִּי דוֹר תִּהְפֹּכֶת הִמָּה
 הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא־אֵל
 וַאֲנִי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא־עֵם
 כִּי־אֵשׁ קִדְחָה בְּאַפִּי
 וּתִיקֶר

יִמְצָאָהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר
 יִסְכְּבֵנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ
 כְּנֶשֶׁד יַעִיר קִנּוֹ
 יִפְרֹשׂ בְּנַפְיוֹ יִקְחָהוּ
 יִהוּה בָרֶד יִנְחֵנוּ
 יִרְכְּבֵהוּ עַל־בְּמוֹתַי אֶרֶץ
 וַיִּנְקֵהוּ דְבֵשׁ מִסְּלַע
 חֲמָאת בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן
 וְאֵילִים בְּנֵי־בָשָׁן וְעֵתוּדִים
 וְדָם עֵנָב תִּשְׁתֶּה חֲמֹר :
 שָׁמְנֵת עֲבִיֹת כִּשְׂיֹת
 וַיִּנְבֵּל צוֹר יִשְׁעָתּוֹ :
 בָּתוֹעֵבַת יִכְעִיסָהוּ :
 אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם
 לֹא שְׁעֵרוּם אֲבֹתֵיכֶם :
 וְתִשְׁבַּח אֵל מִחֲלִלָה * :
 מִבְּעַם בָּנָיו וּבְנֹתָיו :
 אֲדָאָה מֵת אַחֲרֵיהֶם
 בָּנִים לֹא־אֱמָן בָּם :
 כְּעֶסוֹנִי בַּהֲבִלֵיהֶם
 בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעִיֵּם :

וְהִתְקַדַּד עוֹד-שְׂאוֹל תַּחֲתֵיךָ
 וְהִלָּהֵט מוֹסְרֵי דָרִים :
 הֲצִי אֲכַלְהֶבֶם :
 וְקָטַב מְדֵרֵי
 עִם-חֲמַת זֹחֲלֵי עֶפְרַיִם :
 וּמִחֲדָרִים אֵימָה
 יוֹנֵק עִם-אִישׁ עֹיֵבָה :
 אֲשֶׁבִיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זָכָרִים :
 כִּן-יִנְכְרוּ צָרִימוֹ
 וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כָּל-זֹאת :
 וְאִין בָּהֶם תְּבוּנָה * :
 יִבְנוּ לְאַחֲרֵיכֶם :
 וְשָׁנִים יִנְיֶסוּ רַבָּכֶה
 וְיִהְיֶה הַסְּגִירָם :
 וְאִיבִינוּ פְּלִילִים :
 וּמִשְׁדָּמַת עֵמְרָה
 אֲשֶׁבִלֵּית מְרֻרַת לָמוֹ :
 וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹרֶה :
 חֲתוּם בְּאוֹצְרוֹתַי :
 לָעֵת תִּמוּט רַגְלָם
 וְחֵשׁ עֲתָרַת לָמוֹ :
 וְעַל

וְהִתְאָבֵל אֶרֶץ וְיִבְלָה
 אֶסְפָּה עָלֵימוֹ רַעוֹת
 מִזֵּי דָעֵב וּלְחַמֵּי דְשִׁפָּה
 וְשֵׁן-בְּהֵמַת אֲשַׁלַּח-בָּם
 מִחוּץ תִּשְׁבַּל-חֶרֶב
 גַּם-בְּחֹר גַּם-בְּתוֹלָה
 אֲמַרְתִּי אֶפְאִיֵהֶם
 לוֹלֵי כְּעַם אוֹיֵב אֲגֹר
 כִּן-יֵאמְרוּ יִבְנוּ רַמָּה
 כִּי-גֹזֵי אֲבָד עֵצוֹת הַמָּה
 לֹו חֲכָמוֹ יִשְׁבִּילוּ זֹאת
 אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלְפָה
 אִם-לֹא כִי-צוּרִים מְכָרִים
 כִּי לֹא כְּצוּרֵנוֹ צוּרִים
 כִּי-מִגִּפֶן סָדֵם גִּפְנָם
 עֲנָבֵימוֹ עֲנָבֵי-רוּשׁ
 חֲמַת תְּנִינָם יִינָם
 הֲלֹא-הוּא כְּמַם עֲמָרֵי
 לִי נִקָּם וְשָׁלָם
 כִּי קָרוֹב יוֹם אֵיזֵרִים
 כִּי-יִדְרִין יִהְיֶה עִמּוֹ

מישי

האזינו

ועל עבדיו יתנחם
ואפס עצור ועזוב :
צור חסיו בו :
ישתו יין נסיכם
יהי עליכם סתרה :
ואין אלהים עמדי
מחצתי ואני ארפא
כי אשא אל שמים ידי
אם שנותי ברק חרבי
אשוב נקם לצדי
אשכיר חצי מדם
מדם חלל ושביה
הרנינו גוים עמו
ונקם ישוב לצדיו
עמו : *

כי יראה כי א
ואמר אי
אשר חלב זבחימו
יקומו ויני
ראו עתה כי אני א
אני אמית
ואין מידתי
ואמרתיו תי אנכי
ותאהו במע
ולמשנאי
וחרבי הא
מראש פרעור
כי דם עבד
וכפר

פ

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא
בנגון : ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל י
ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד ב
אשר תצוים את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הז
לא דבר רק הוא מכם כי הוא תיכם וכדבר הזה תאריכו י
האדמה אשר אתם עבדים את הירדן שמה לרשתה :

האזינו

מפטיר

וידבר יהוה אל-משה בעצם היום הזה לאמר :
 עלה אל-הר העברים הזה הר-נבו אשר בארץ
 מואב אשר על-פני ירחו וראה את-ארץ כנען
 אשר אני נתן לבני ישראל לאחזרה : ומת בהר
 אשר אתה עלה שמה והאסף אל-עמיק באשר-
 מת אהרן אחיק בהר ההר ויאסף אל-עמיו : על
 אשר מעלתם כי בתוך בני ישראל במי-מריבת
 קדש מדבר-צן על אשר לא-קדשתם אותי
 בתוך בני ישראל : כי מנגד תראה את-הארץ
 ושמה לא תבוא אל-הארץ אשר-אני נתן לבני
 ישראל :

פ פ פ

וזאת הברכה אשר בך משה איש האלהים
 את-בני ישראל לפני מורתו : ויאמר יהוה מפיני
 בן וזרח משעיר למו הופיע מהר פאזן וארה
 מ-בבת קדש מימינו אשרת למו : אף חבב עמים
 כל-קדשיו בידך והסתבו לרגלך ישא מדברתיך :
 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד
 שבטי ישראל : יחי ראובן ואל-ימת ויהי מתיו
 מספר : וזאת ליהודה ויאמר

לג
 P. 54.
 פרשת
 שמחת
 תורה
 סלה אחת
 כתיב
 וקרי ב

פ

רַב לֹא וְעֵזר מִצָּרָיו תְּהִיָּה : *

וְלֹא לֹא אָמַר תְּמִיד וְאוֹרֵךְ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר שְׁנֵי

נִסִּיתוֹ בְּמִסָּה תְרִיבָהוּ עַל־מִי מְרִיבָה : הָאָמַר

לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא דְאִירָתוֹ וְאֶת־אָחִיו לֹא הִכִּיר

וְאֶת־בָּנוֹ לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתְךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצְרוּ : בְּנוֹק

יִוְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁיֹמוּ

קְטוֹרֶה בְּאִפֶּךָ וּבְלֵיל עַל־מִזְבְּחֶךָ : בְּרַךְ יְהוָה חֵילוֹ

וּפְעַל יָדָיו הַתְרַצָּה מִחֵץ מִתְנַיִם קָמְיוֹ וּמִשְׁנֵאָיו

מִן־יְקוּמוֹן : ס

לְבַנְיָמִן אָמַר יָדִיד

יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבֵטַח עָלָיו חֲפָף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין

בְּתַפְּיוֹ שָׁכֵן : * ס וְלִיוֹבָב אָמַר עַל־יָשׁוּב

מִבְּרַכַּת יְהוָה אֶרְצוּ מִמְּגַד שָׁמַיִם מִפָּל וּמִתְהוֹם

דְּבַצַּת תְּחַת : וּמִמְּגַד תְּבוֹאֵת שָׁמַשׁ וּמִמְּגַד גֶּרֶשׁ

יִרְחִים : וּמִרְאֵשׁ הַרְרֵי־קָדֶם וּמִמְּגַד גְּבַעוֹת עוֹלָם :

וּמִמְּגַד אֶרֶץ וּמִלְאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סְגִיָּה תְבוֹאֵתָהּ

לְרֵאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֹד נְזִיר אָחִיו : בְּכוֹר שׁוֹרֹוֹ

הַדָּר לוֹ וְקַרְנֵי רֵאִם קַרְנָיו בָּרִים עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּו

אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְרֵהִם רַבְבוֹת אֶפְרָיִם וְרֵהִם אֶלְפֵי

מְנַשָּׁה : * ס וְלִזְבוּלָן אָמַר שְׁמַח רַבִּישׁוֹ

זְבוּלָן בְּצִאֲרָתְךָ וַיִּשְׁשַׁכְּר בְּאַחֲלִיךָ : עַמִּים הַרְרֵי־

יִקְרָאוּ שֵׁם יִזְבְּחוּ וּזְבַחֵי־צֶדֶק כִּי שִׁפַּע יָמִים יִזְקוּ

ס ת ב ג 68 וּשְׁפָנֵי

הברכה

וְשֹׁפְנֵי טְמוּנֵי חוֹל : ס וּלְגַד
 אָמַר בְּרוּךְ מְרַחֵב גַּד כְּלָבִיא שָׁכֵן וּמְרַף
 זְרוּעַ אֶף-קְדֻקָּה : וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ כִּי-שָׁם חִלְקַת
 מַחֲקַק סִפּוֹן וַיִּתֵּן רֵאשִׁי עִם צְדָקַת יְהוָה עֲשֶׂה
 וּמִשְׁפָּטָיו עִם-יִשְׂרָאֵל : * ס וּלְהֵן
 אָמַר הֵן גִּזֵּר אֲרִיָּה יִזְנֵק מִן הַבָּשָׂן : וּלְנִפְתָּלִי אָמַר
 גִּפְתָּלִי שִׁבְעַ דְּצוּן וּמְלֵא בְרַבַּת יְהוָה יָם וּדְרוֹם
 יִרְשָׁה : ס וּלְאֲשֵׁר אָמַר בְּרוּךְ
 מִבְּנֵי אֲשֵׁר יְהִי רְצוֹן אֲהָיו וּטְבַל בְּשִׁמּוֹן
 רִגְלוֹ : בְּרוּל וּנְחֻשֶׁת מִנְעֵלָהּ וּכְיַמִּיהָ דְּבִאֲהָ :
 אֵין כְּאֵל יִשְׂרוּן רַכֵּב שָׁמַיִם בְּעִזְרָהּ וּבְגִאוּתוֹ
 שְׁחָקִים : * מְעַנָּה אֱלֹהֵי קָדָם וּמִתְחַת זֹרְעֵת
 עוֹלָם וַיִּגְרֶשׁ מִפְּנֵיהָ אֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמַד :
 וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֵל-אֲרִיץ
 דָּגָן וּרְתִירוֹשׁ אֶף-שָׁמַיִם יַעֲרֹפוּ-טַל : אֲשֶׁרֶיךָ
 יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בִּירְוָה מִגֵּן עִזְרָהּ
 וַיִּאֲשֶׁר-חֲרַב גִּאוּתָהּ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה
 עַל-בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ : ס וַיַּעַל
 מִשָּׁה מִעֲרַבַת מוֹאָב אֶל-הַר גִּבּוֹ רֵאשׁ הַבְּסָגָה
 אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יַרְחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת-כָּל-הַיַּרְדֵּן
 אֶת-הַגִּלְעָד עַד-דָּן : וְאַתְּ כָּל-נִפְתָּלִי וְאַתְּ אֲרִיץ

נדר"י לה'
אשלם סי'
העמודים

מלעיל
לבן אשר
ודלא
כא"ת
חמישי

ששי

לד
שביעי

אפרים

אפרים ומנשה וארל כל ארץ יהודה עד הים
 האחרון : ואת הנגב ואת הכפר בקעת ירחו
 עיר התמרים עד צער : ויאמר יהוה אליו
 זאת הארץ אשר נשבעתי לאבותם ליצחק
 וליעקב לאמר לזרעה אתנה הובאתיה
 בעיניך ושמה לא תעבר : וימת שם משה
 עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה : ויקבר
 אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא
 ידע איש את קברתו עד היום הזה : ומשה
 בן מאה ועשרים שנה כמתו לא כהתה עינו
 ולא נס להה : ויבכו בני ישראל את משה
 בערבות מואב שלשים יום ויהתמו ימי בני
 אבל משה : ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי
 סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני
 ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה : ולא
 קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה
 פנים אל פנים : לכל האתות והמופתים אשר
 שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
 ולכל עבדיו ולכל ארצו : ולכל היד החזקה
 ולכל המוצא הגדול אשר עשה משה
 לא עיני כל ישראל :

לחוק

יגמור
 באמצע
 שיטה
 שבסוף
 הדף

חוק

עשרת הדברות ליחיד

אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים עַל-פָּנָי : לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כָּל-תְּמוּנָה
 אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר
 בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ : לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
 תִעֲבָדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד עוֹן
 אָבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשֵׁנָאִי :
 וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי
 מִצְוֹתָי : ׀ לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשׂוּא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת-אֲשֶׁר-יִשָּׂא
 אֶת-שְׁמוֹ לְשׂוּא : ׀ שָׁמֹר אֶת-
 יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ :
 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלַאכְתֶּךָ : וְיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-
 מְלֶאכֶה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדֶּךָ וְאִמְתֶּךָ וְשׂוֹרְךָ
 וְחִמְרֶךָ וְכָל-בְּהֵמֹתֶךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן
 יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ כַּמּוֹף : וְזָכַרְתָּ כִּי עַבְדְּ הָיִיתָ
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד
 חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ גְּמוּלָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת : ׀ כִּבֵּד אֶת-
 אָבִיךָ וְאֵת-אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן
 יֵאָדָּיְכֶן

מצותי ק'

אחרי אשר און וחקר ותקן הגביר הנעלה המשכיל ונבון נעים
 זמירות ישראל כמו"הר עמואל דודריגש מינדיס
 נ"ע בכל מאווי כחו הגהת ספר התורה הזה בכל דקדוקיו ופרטותיו
 ביתר שאת וביתר עז מכל הספרים שנדפסו בימי קדם (לו נאזה
 תהלה) יצאנו בעקבותיו ובאורחות פעמיו לרגל המלאכה מלאכת
 שמים בטבע הגהות ובטבע השקפות לטובה ומצאנו ראינו שנפלו
 ממנו עוד שגיאות בדפוס זולת אותן שהעלה במספר בלוח אשר
 תקן בסוף ספרו לחגהות על פיו זה טבע הדפוס שאין באפשרי כה
 להשלימו ואלו הן הצריכין תקון בספר הנ"ל זולת הטעמים שלא
 הדפסו במקום נגינתם שלא העלתי זכרם ברשימתי זאת לריבויים
 אשר כלם נתקנו בספר הזה בע"ה :

טעות	שיטה	דף
ויצא עלי קמץ	ב	ג
ה' אלהים במולת ה' קדמא במקום אזלא	יד	ד ע"ב
ונפקהו במקום ונפקחו	ט	ה
ה' אלהים בקדמא במקום אזלא	ח	טס ע"ב
ואם באזלא במקום קדמא	ז	ו ע"ב
ויהי באזלא במקום קדמא	ט	טס
ויהי באזלא במקום קדמא	ו	ז
וישלחו עלי שוא ודרגא	י"א	י"ז ע"ב
אלסר חסר דגש זלמ"ד	ט	י"ח ע"ב
הקדמונו בדגש המס עלי לורך	י"ז	כ ע"ב
עבדך הדלית חסר דגש	י"ד	כ"ג
עבדכס הדלית חסר דגש	י"ז	טס
וסעדו הסמך בקמץ וז"ל דפתח	י"ו	טס
ויאמרו באזלא במקום קדמא	י"ז	כ"ה
הזה הזה הזינין עלי דגש וז"ל בדגש	י"ו י"א	כ"ז ע"ב
שמע המס בדגש עלי לורך	ג	כ"ט
ולך חסר האזלא על למד	י"ע	טס ע"ב
ויאמר היוד עלי דגש וז"ל בדגש	ח	ל ע"ב
היא אזלא במקום קדמא	י"א	ל"א
שלחוני הלמד עלי דגש	י"ט	ל"ה
מפדן הדלית בקמץ וז"ל דפתח	ב	ל"ז

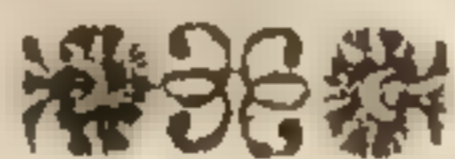
טענות	שיטה	ף
הארמי המם שלי דגש ול"ל בדגש	טס	טס
ושמרני הנון שלי דגש ול"ל בדגש	ב	ח"ב
מאין במאריך במקום שופר הולך	טו	טס
ותקח הקוף שלי דגש	י	ח"ה
פס התלשא במקום תרלא	ב	מ"ח ע"ב
אלהי אזלא במקום קדמא	י"ד	כ'
זרעך בשוא העין במקו' שוא פתח ואזלא במקו' קדמא	ה	טס ע"ב
לעשיו ברביע ובכל הספרים המדויקים בזקף קטון	ט"ו	נ"ו
הו'יאו באזלא ובכל הספרים המדויקים בגדיש	י"ב	ז
אח אופן בערחא במקום יתיב	י	ק"ד
בנבלח הבית הראשון שלי דגש	ח	קנ"ה
האמורי באזלא במקום קדמא	י"ח	קל"ו
וכל ישראל האזלא של יוד ז"ל על כף של וכל כן	י"ח	רנ"ב ע"ב
נמלא בכל הספרים המדויקים		

*Memoria da medida do Sepher Torah do Haham
CASSERES, D G. M. para que seja de igual
medida a circunferencia com a longura.*

23 Pulgadas de 11 em hum pê, longo de medida de Amsterdam. . . 16 $\frac{1}{2}$ escrito. . . 2 $\frac{1}{2}$ margem desima . . . 3 $\frac{7}{8}$ margem debaixo. . . 1 $\frac{5}{8}$ entre cada pagina. . . 5 $\frac{3}{8}$ largo cada pagina escrita, 27 com todo o sandal.

Por outro modo mais corecto.

24 de longo. . . 18 escrito. . . 2 $\frac{3}{4}$ margem desima. . . 3 $\frac{1}{2}$ debaixo. . . 1 $\frac{1}{2}$ entre cada pagina. . . 5 $\frac{5}{8}$ largura do escrito. . . 42 regras cada pagina. En redondo grosso como longo. Pouco mais ou menos, 69 ו א א ט

1875

Jan	1	10	10
Feb	1	10	10
Mar	1	10	10
Apr	1	10	10
May	1	10	10
Jun	1	10	10
Jul	1	10	10
Aug	1	10	10
Sep	1	10	10
Oct	1	10	10
Nov	1	10	10
Dec	1	10	10

of the ...
 ...

...

סדר הפטרות

של ספר הדברים

כמנהג קהלות הספרדים והאשכנזים ה"י

שבת בשבתו • רק הפטרות המועדים לא נדפסו מפני שכבר
סדורים הם בסדרי תפילות מועדים רכל יתר כנטול דמי
ונוסף עליו הפטרת חזון ישעיהו כלשון לע"ז כמנהג
קהלות הספרדים ה"י וגם בסופו פרשת שבת
ור"ח כדי שיהיה ערוך ומוכן לקוראים בבית
הכנסת והוגה הכל ברוב העיון ביתר
שאת ויתר עז מכל אשר נעשה
עד הנה :

על ידי הגציר הנעלה נעים ומירות ישראל יהודה פיזא כר"ג

פה העיר המהוללה **אמשטירדם** יע"א

בשנת

שמע ה' קול יהודה ואל **עמו** **תביאנו** לפ"ק :

נדפס על ידי גירארד יוהאן יאנסון

ובבית הבחור ישראל מונדווי :

Our Address at the time

of the ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

קודם ההפטרה יברך

בְּרוּךְ אַתָּה יי אלהינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם
 הַנְּאֻמִּים בְּאֵמֶת בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה
 בְּמִשְׁחָה עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֵמֶת
 וְהַצְדֵּק :

ואחר קריאתה יברך

בְּרוּךְ אַתָּה יי אלהינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוֹר
 כָּל הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת
 הָאֵל הַנְּאֻמֵּן הַאֹמֵר וְעוֹשֶׂה מְדַבֵּר וּמְקַיֵּם
 כִּי כָל דְּבָרָיו אֵמֶת וְצֶדֶק נְאֻמֵּן אַתָּה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדַבַּר אַחַד מִדְּבָרֶיךָ
 אֶחָד לֹא יָשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמֵּן
 אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנְּאֻמֵּן בְּכָל
 דְּבָרָיו :

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבֵת
 נִפְשׁ הַתּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ
 אַתָּה

ברכות ההפטרות

אתה יי משמח ציון בכניה :

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך

ובמלכות בית דוד משיחך במהרה
יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישב זר ולא יגחלף
עוד אחרים את כבודו כי בשם קדשך
נשבעת לו שלא יכה גרו לעולם ועד ברוך

אתה יי מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל

יום השבת הזה שנתת לנו יי אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת על
הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד
ברוך אתה יי מקדש השבת :

הפטרת שבת איכה

הפטרת דברים בישעיה סימן א

Aptbarath Sabbath Echâ. Jedayab Cap. I.

חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוֹץ אֲשֶׁר חָזָה עַל-יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם בְּיַמֵּי עֲזִיָּהוּ יוֹתָם אָחִיו יַחֲזִקִיהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה :

Prophecía de Jefangyau hijo de Amóz; que prophetizó sobre Jeudha y Jerusalaim : en dias de Uziyau, Jotham, Ahaz, Jehiskiyau, Reyes de Jehudà.

שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהֶאֱזִינִי אֶרֶץ כִּי יְהוֹדָה דִּבֶּר בְּנֵי־גִבְלָתִי וְרוֹמַמְתִּי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִּי :

Oyd cielos y escucha tierra, (*por*) que .A. habló : hijos engrandeci y enalteci, y ellos rebellaron contra mi.

יָדַע שׂוֹר קִנְהוֹ וְחֹמְרוֹ אֲבוֹם בְּעַלְיוֹ יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבוֹנֵן :

Conoce buey su comprador, y jumento pefebre de su dueño : Israel no conosció, mi pueblo no éncidero.

הוי

הבטרת שבת איכה

הוֹי הוֹי חַיֵּי הַטֵּיִא עִם כְּבֹד עֵזֶן זָרַע מְרַעִים בְּנֵיִם
מִשְׁחִיתִים עֲזָבוּ אֶת־יְהוָה נֹאצֵי אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
גִּזְרוּ אַחֲזָר :

Guay gente peccadora, pueblo pesado de de-
lito, simiente de malinos! hijos dañadores: de-
xaron à .A. enfañaron à santo de Israel, reti-
raronse atras.

עַל־מָה תָּכֹו עֲזָר תּוֹסִיפוּ סָרָה כָּל־רֹאשׁ לַחֲלָי
וְכָל־לֵבָב דְּוִי :

Sobre que soys heridos, aun añadis rebello?
toda cabeça llena de enfermedad, y todo co-
raçon dolorioso.

מִכַּף־דָּגֹל וְעַד־רֹאשׁ אֵין־כֹּו מָתֵם פָּצַע וְחַנוּקָה
וּמִבֶּה מְדִיָה לֹא־זָרוּ וְלֹא חָפְשׁוּ וְלֹא רַבָּה
בְּשִׁמֹן :

De planta de pie y hasta cabeça no (ay) en
el sanidad; pelisco y tolondro y herida tierna:
no fueron melezinados, y no fueron soldados,
y no fue molificada con (el) azeyte.

אַרְצֵכֶם שִׁמְמָה עָרִיכֶם שְׂרָפֹת אֵשׁ אֲדַמְתֶּכֶם
לְנַגְדְּכֶם זָרִים אֲכָלִים אֲרָמָה וְשִׁמְמָה כְּמַהֲפֶכֶת
זָרִים !
Vuestra

רעז הפטרת שבת איכה

Vuestra tierra desfoláda, vuestras ciudades ardidas de fuego: vuestra tierra à escuenta vós, estraños consumientes à ella, y desfoladura, como trastornamiento de estraños.

וְנֹתְרָה בַת־צִיּוֹן כְּסֶכֶה בְּכַרְם כְּמְלוּנָה בְּמִקְשָׁה
 בְּעִיר נְצוּרָה :

Y ferà remanescida compañã de Sion, como cabaña en viña : como choça en melonar, como ciudad dizierta.

לֹאִלֵּי יְהוָה צְבָאוֹת הֹוֹתִיר לָנוּ שָׁרִיר בְּמַעַט בְּסֶדֶם
 הָיִינוּ לְעִמְרָה דְּמִינוּ :

Si no (*fuera*) que .A. Zebaoth hizo remanescer à nós resto póco: como los de Sedom fuéramos, à los de Amorá, nos asemejamos.

שְׁמַעוּ דְבַר־יְהוָה קְצִינֵי סֶדֶם הֲאֵינֹנוּ תוֹרַת
 אֱלֹהֵינוּ עִם־עִמְרָה :

Oyd palabra de .A. principes de Sedom : escuchád Ley de nuestro Dios, pueblo de Amorá.

לָמָּה לִּי רַב־זְבַּחֵיכֶם יֹאמַר יְהוָה שְׁבַעְתִּי עֲלוֹהַ
 ע א א 70 אילים

הַפִּטְרָת שֶׁבַת אֵיכָה

אֵילִים וְחֵלֶב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וְכִבְשִׁים וְעֹתוּדִים
לֹא חִפְצָתִי :

Para que à mi muchedumbre de vuestros sacrificios dize .A. ? hartéme de alçaciones de barvezes, y cebo de engordados : y fangre de torros, y carneros, y murruecos, no envolunté.

כִּי תָבֹאוּ לִרְאוֹת פָּנַי מִי־בִקֵּשׁ זֹאת מִיְדֵכֶם רָמַם
חִצְרֵי :

Quando vinierdeis para ser aparecidos delante de mi : quien buscó esto de vuestra mano, rehollar mis cortes ?

לֹא תוֹסִיפוּ הָבִיא מִנְחַת־שֵׁוֹא קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא
לִי חֹדֶשׁ וְשָׁבַת קָדָשׁ מִקְדָּשׁ לֹא־אוֹכֵל אֲנִי
וְעִצְרָה :

No anadais traer presente de vanidad, fahumerio de abominacion el à mi : novilunio y Sabbath llamando llamamiento, no puedo soportar tortura, y detenimiento.

חֹדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנֵאֲרָה נִפְשֵׁי הָיוּ עָלַי לְטֹרַח
נִלְאִיתִי נִשְׂא :

Vuestros novilunios, y vuestros plazos, aborreció

הפטרות שבת איכה דעה

reció mi alma; fueron sobre mí por trabajo :
canfème de soportár.

וּבְפָרְשֵׁיכֶם כְּפִיכֶם אֶעֱלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי־תִרְבּוּ
תְּפִלָּה אֵינְנִי שֹׁמֵעַ יְדֵיכֶם דָּמִים מְלֵאוּ :

Y en vuestro espondér vuestras palmas; en-
cubriré mis ojos de vós, tambien quando
multiplicardeis oracion, no yo oyen: vuestras
mános de fangre se llenáron.

רָחֲצוּ הַזְּכוֹת הַסִּירוּ רַע מֵעֲלֵיכֶם מִנְּגִד עֵינַי הַדָּלוּ
דָּרַע :

Lavadvos, alimpiadvos, quitad maldad de
vuestras obras, de escuenta mis ojos: vedad-
vos de hazer mal.

לְמַדּוֹ הֵיטֵב דָּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁר־וּ הַמּוֹץ שִׁפְטוֹ
יְתוֹם רִיבּוֹ אֶלְמָנָה :

Aprendéd (*a hazer*) bien, requerid justicia,
adereçad lo tuerto, juzgád guerphano; bar-
rajád (*por*) viuda.

לְכוּ־נָא וְנוֹכַחַה יֹאמֶר יְהוָה אִם־יְהִי חֲטָאֵיכֶם
כְּשָׁנִים כְּשִׁלְגַי יִלְבִּינוּ אִם־יֵאדְרִימוּ כְּתוֹלַע כְּצִמְר

יְהִי :

Andad ע ב 2 70

הפטרת שבת איכה

Andad agora y razonémos dize .A. si fueren vuestros peccados como la grana, como la nieve se emblanquecerán ; si se emvermejecieren como la escarlata, como lana (*blanca*) serán.

אם־תֵּאָבֹו וְשִׁמְעֶתֶם טוֹב הָאָרֶץ תֵּאֱכְלוּ :

Si quisierdes, y obedecierdes ; mejoría de la tierra comereis.

וְאם־תִּמְאָנוּ וּמְרִיתֶם תֵּרַב הַתֵּאֱכְלוּ כִּי כִּי יְהוּדָה
דִּבֶּר :

Y si no quisierdes, y rebellardes : à espada fereis consumidos, que boca de .A. habló.

אֵיכָה הָיְתָה לְזוֹנָה קִרְיָה נְאֻמָּנָה מְלֵאֲתֵי מִשְׁפָּט
צֶדֶק יָלִין בָּהּ וְעֵתָה מְרֻצָּחִים :

Como fue por ramera, ciudad fiel : llena de justicia? justedad mania en ella, y agora matadores.

בְּסֹפֶר הָיָה לְסָגִים כְּבִיאָךְ מְהוּל בְּמַיִם :

Tu plata fue por escoria : tu vino mezclado con aguas.

שָׂרִיף סוּרְרִים וְחִבְרֵי גִנְזִים כָּלוּ אֶתְּךָ שְׁחָר וְרִדְךָ
שְׁלֵמָנִים

הפטרת שבת איכה רעט
 שְׁלֹמֹנִים יְתוֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ וְרֵיב אֶלְמָנָה לֹא יְבוֹא
 אֲלֵיהֶם :

Tus Señores rebelladores, y compañeros de ladrones. todos ellos amantes coeCHO; y perseguiendo pagamientos: guerfano no juſgan, y baraja de biuda no viene à ellos.

לְכֹן נָאִם הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוּא
 אֲנִיָּהֶם מִצָּרִי וְאֲנַקְמָה מֵאוֹיְבָי :

Por tanto dicho del Señor .A. Zebaóth, fuerte de Israel; guay fere conortado de mis angustiadores, y vengarmeche de mis enemigos.

וְאֲשִׁיבָה יָדִי עָלֶיךָ וְאֲצַרְךָ כְּבַר סִיגִיךָ וְאֲסִירָה
 כָּל־בְּדִילֶיךָ :

Y haré tornár mi mano sobre ti, y esmeraré como el xabon tus escorias: y quitaré todos tus estaños.

וְאֲשִׁיבָה שְׂפָטֶיךָ כְּבָר־אֲשַׁנָּה וְיַעֲצִיךָ כְּבַתְחִלָּה
 אַחֲרַי־כֵּן יִקְרָא לְךָ עֵיר הַצָּדֵק קִרְיָה נְאֻמָּה :

Y haré tornar tus juezes como en el primero, y tus consejeros como en el principio: despues

הפטרת שבת איכה

después assi, llamaréa à ti ciudad de la juste-
dad, ciudad fiel.

צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְשִׁבְיָהּ בְּצִדְקָה :

Sion con justicia ferà redemida : y sus tor-
nantes con justedad.

גּוֹאֲלֵנוּ יְיָ צָבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

הפטרת ואתחנן בישעיה סימן מ

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם : דַּבְּרוּ עַל-לֵב
יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלַיָּה כִּי מְלֵאָה צָבָאָה
כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי לָקְחָה מִיַּד יְהוָה כַּפָּלִים בְּכָל-
חַטָּאתֶיהָ : קוֹל קוֹרֵא בַמִּדְבָּר פָּנוּ דְרֹךְ יְהוָה
יִשְׂרוּ בְעֵרְבָה מְסֵלָה לְאֱלֹהֵינוּ : כָּל-גֵּיא יִנְשֵׂא
וְכָל-הַר וְגִבְעָה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר
וְהָרִכְסִים לְבִקְעָה : וְנִגְלָה כְבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָל-
בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר : קוֹל אֹמֵר קִרְאוּ
וְאֹמֵר מָה אֶקְרָא כָּל-הַבָּשָׂר הַצִּיר וְכָל-חֲסִדָּו
כְּצִיץ הַשָּׂדֶה : יִבֵּשׁ חֲצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה
נִשְׁבָּה בּוֹ אֲכַן חֲצִיר הָעֵם : יִבֵּשׁ חֲצִיר נָבֵל צִיץ
וְדִבֶּר אֱלֹהֵינוּ יְקוּם לְעוֹלָם : עַל הַר-גְּבוּהַ עָלִי-
לְךָ מִבְּשָׂרֹת צִיּוֹן הָרִימִי בִכְחַת קוֹלְךָ מִבְּשָׂרֹת
יְרוּשָׁלַם

מלעיל
מלעיל

יְרוּשָׁלַם הָרִימִי אֶל־תִּיכָאִי אִמְרֵי לְעָרֵי יְהוּדָה
 הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם : הִנֵּה אֶרֶץ יְהוּה בְּחֹזֶק יָבוֹא
 וְזָרְעוּ מִשְׁלָה לּוֹ הִנֵּה שָׂכְרוּ אֹתוֹ וּפְעֵלְתוֹ לְפָנָיו :
 כִּרְעָה עֲדָרוּ יִרְעָה בְּזָרְעוֹ יִקְבֹּץ טִלְאִים וּבְחִיקוֹ
 יִשָּׂא עָלוֹת יִנְהַל : מִי־מָדַד בְּשַׁעְלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם
 בְּזֶרֶת תֵּבֶן וְכֹל בְּשִׁלְשׁ עֶפְרַי הָאָרֶץ וְשָׁקַל בַּפֶּלֶס
 הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֵאזְנָיִם : מִי־תִכֵּן אֶת רוּחַ
 יְהוּה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ : אֶת־מִי נוֹעֵץ וַיְבַיְנֵהוּ
 וַיִּלְמְדוּהוּ בְּאֶרֶץ מִשְׁפָּט וַיִּלְמְדוּהוּ דַעַת וְדַרְךְ
 תִּבְוֹנֹת יוֹדִיעֵנוּ : הֵן גּוֹיִם כָּמֶר מִדְּלִי וּכְשִׁחַק
 מֵאֲזֵנַיִם נִחְשָׁבוּ הֵן אֵיִם כִּדְק יִטּוּל : וּלְכַנּוֹן אֵיִן
 הֵן בְּעָר וְחִיתוֹ אֵיִן הֵן עוֹלָה : כָּל־הַגּוֹיִם כִּאֵיִן
 נִגְדּוּ מֵאִפְס וְתָהוּ נִחְשָׁבוּ־לוֹ : וְאֶל־מִי הִתְדַמְּיוּ
 אֵל וְמַה־דַּמּוֹת תִּעַרְכוּ־לוֹ : הַפֶּסֶל גִּסְף חָרָשׁ
 וְצִרְף בִּזְהָב יִרְקָעֵנוּ וְרַתְקוֹת כֶּסֶף צוּרָף : הַמִּסְכָּן
 תְּרוֹמָה עֵץ לֹא־יִרְקַב יִבְחַר חָרָשׁ חֲכָם יִבְקֹשׁ־
 לוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יִמוּט : הֵלֹוא תִדְרְעוּ הֵלֹוא
 תִשְׁמְעוּ הֵלֹוא הִגֵּד מִדְּאֵשׁ לָכֶם הֵלֹוא הַבִּינוֹתֶם
 מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ : הַיֹּשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ וַיִּשְׁבִּיהַ
 בְּחִגְבֵי־הַנוֹטָה כִּדְלֵק שָׁמַיִם וַיִּמְתַּחֵם בְּאֶהֱלֵ־
 לְשִׁבְתָּ : הַנוֹתֵן רוֹזְנִים לְאֵיִן שִׁפְטֵי אֶרֶץ כִּתְרוֹ

עשה

הפטרת עקב

עֲשֵׂה : אֵף בַּל-נִשְׁעוּ אֵף בַּל-זָרְעוּ אֵף בַּל-שִׁרְשׁ
בְּאֶרֶץ גְּזֻעַם וְגַם נִשְׁף בָּהֶם זִיכָּרוֹ וּסְעָרָה כִּקְשׁ
תִּשְׁאֵם : וְאֶל-מִי תִדְמִינִי וְאִשׁוּהָ יֹאמֶר קְרוֹשׁ :
שְׂאוּ-כְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי-בָרָא אֱלֹהֵי הַמוֹצִיא
בְּמִסְפָּר צְבָאִים לְכֹלָם בְּשֵׁם יְקֻרָא מֶרֶב אוֹנִים
וְאִמִּין כֹּחַ אִישׁ לֹא נִעְדָּר :

מלכע

הפטרת עקב בישעיה סימן מט

וְתֹאמֶר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יְרוּשָׁה וְאֶרְנִי שְׂכַחְנִי :
הִתְשַׁכַּח אֲשֶׁר עוֹלָה מֵרְחֹם בֵּן בְּטַנְיָה
גַם-אֱלֹהֵי תִשְׁכַּחְנָה וְאֲנֹכִי לֹא אֶשְׁכַּחַךְ : הֵן עַל-
כַּפַּיִם חִקְתִּיךָ חוֹמֹתֶיךָ נִגְרִי תָמִיד : מִהָרֹו בְּנִיף
מִהָרֹסִיף וּמִחֲרִיבֵיךָ מִמָּךְ יֵצְאוּ : שְׂאֵי-סָבִיב
עֵינֶיךָ וּרְאֵי כֹלָם נִקְבְּצוּ בְּאוֹ-לֶךְ חֵי-אֲנִי נְאֻם-
יְהוָה כִּי כֹלָם בְּעַדִּי תִלְכְּשִׁי וְתִקְשְׁרִים כִּכְלָה :
כִּי חֲרַבְתִּיךָ וְשִׁמְמַתִּיךָ וְאֶרֶץ הַהִרְסָתְךָ כִּי עָתָה
תֵּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְהִחֲקוּ מִכְלַעֶיךָ : עוֹד יֹאמְרוּ בְּאוֹנֶיךָ
בְּנֵי שְׂבָלֶיךָ צַר-לִי הַמָּקוֹם גְּשָׁה-לִּי וְאִשְׁבָּה :
וְאִמְרָה כִּלְכַבְּךָ מִי יִלְרֵ-לִי אֶת-אֱלֹהֵי וְאֲנִי שְׂכוּלָה
וְגַלְמוּדָה גְּלָה וְסוּדָה וְאֱלֹהֵי מִי גִדְלָה הֵן אֲנִי
נִשְׁאַרְתִּי לְבָדִי אֱלֹהֵי אִיפָה הֵם : כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי
יְהוָה הִנֵּה אֲשַׂא אֶל-גּוֹיִם יָדַי וְאֶל-עַמִּים אֲרִים

נסי

גָּסִי וְהִבִּיאוּ בְנֵיךָ בַחֲצֹן וּבְנִתֶיךָ עַל-כִּהְיֶה
 תְּנַשְׂאֲנָה : וְהָיוּ מְלָכִים אֲמִיךָ וְשָׂרוּתִיהֶם
 מִיְּנִיקוֹתֶיךָ אֲפִים אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲוֶה לָּךְ וְעַפְרֵי רַגְלֶיךָ
 יִלְחֲכוּ וְיִדְעוּת כִּי-אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-יִבְשׁוּ קוֹי :
 הִיקַח מִגְּבוּר מְלָקוֹחַ וְאִם-שָׁבִי צְדִיק יִמְלֹט : כִּי-
 כֹהוּ אָמַר יְהוָה גַּם-שָׁבִי גְבוּר יִקַּח וּמְלָקוֹחַ עֲרִיץ
 יִמְלֹט וְאֶת-יְרֵיכָךְ אֲנִי אֲרִיב וְאֶת-בְּנֵיךְ אֲנִי
 אֹשֵׁעַ : וְהִאֲכַלְתִּי אֶת-מוֹנֵיךְ אֶת-בְּשָׂרֶם
 וּכְעַסִּים דָּמָם יִשְׁכְּרוּן וְיִדְעוּ כָּל-בָּשָׂר כִּי אֲנִי
 יְהוָה מוֹשִׁיעַךְ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב : כֹּה אָמַר
 יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר בְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ
 אִו מִי מְנוּשֵׁי אֲשֶׁר-מְכַרְתִּי אֶתְכֶם לֹא הֵן
 בְּעוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַרְתֶּם וּבַפְּשָׁעֵיכֶם שְׁלַחְתֶּם אִמְכֶם :
 מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ קָרָאתִי וְאִין עוֹנֶה הַקְּצוּר
 קָצַרְתָּ יָדִי מִפְּדוּת וְאִם-אִין-בִּי כֹחַ לְהַצִּיל הֵן
 בְּגַעַרְתִּי אֲחַרִּיב יָם אֲשִׁים נְהַרְוֹת מִדְּבַר תְּבַאֲשׁ
 דָּגָם מֵאִין מִים וְתָמֹת בְּצַמָּא : אֲלִבִּישׁ שָׁמַיִם
 קִדְרוֹת וְשִׁק אֲשִׁים כְּסוּתָם : אֲדַגֵּי יְהוָה נָתַן לִי
 לְשׁוֹן לְמוֹדִים לְדַעַת לְעוֹת אֶת-יַעֲקֹב דְּבַר יַעֲרִי ו
 בְּבִקֵּר בְּבִקֵּר יַעֲרִי לִי אִין לְשִׁמְעַ כְּלַמוּדִים : אֲדַגֵּי
 יְהוָה פֶּתַח-לִי אִין וְאֲנִי לֹא מְרִיתִי אֲחֹזֵר לֹא

הפטרת עקב

נְסוּגָתִי : גּוֹי נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחַיִּי לְמוֹטִים פְּנֵי
לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִימוֹת וְדָק : וְאֲדַנִּי יְהוָה יַעֲזֹר-
לִי עַל-כֵּן לֹא נִכְלַמְתִּי עַל-כֵּן שָׁמַתִּי פְּנֵי כַחֲלָמִישׁ
וְיִאֲדַע כִּי-לֹא אֶבּוֹשׁ : קָרוֹב מִצְדִּיקִי מִי-יָרִיב
אֶתִּי נִעְמָדָה יָחַד מִי-בְּעַל מִשְׁפָּטֵי יְגִשׁ אֵלַי : הֲיֵן
אֲדַנִּי יְהוָה יַעֲזֹר-לִי מִי-הוּא יְרַשִּׁיעֵנִי הֲיֵן כָּלֶם
כִּבְיָד יִבְלוּ עֵשׂ יֹאכְלֶם : מִי בְכֶם יֵרָא יְהוָה
שָׁמַע בְּקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר ׀ הִלֵּךְ חַשְׁכִּים וְאֵין נִגָּה
לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּשְׁעֵן בְּאַלְהֵיו : הֲיֵן כָּלְכֶם
קָרַחִי אֵשׁ מֵאֲזוּרֵי זִיקוֹת לָכוֹ ׀ בְּאֹר אֲשַׁכֶּם
וּבְזִיקוֹת בְּעֶרְתֶּם מִדֵּי הִיָּתָה זֹאת לָכֶם לְמַעַצְבָּה
הַתִּשְׁכָּחוּן : שִׁמְעוּ אֵלַי רַדְפֵי צַדִּיק מִבְּקִשֵׁי יְהוָה
הַבֵּיטוּ אֶל-צוּר חֲצִבְתֶּם וְאֶל-מַקְבַּת בּוֹר נִקְרַתֶּם :
הַבֵּיטוּ אֶל-אֲבֹרֹתֶם אֲבִיכֶם וְאֶל-שָׂרָה תַחֲוֹלְלֶכֶם
כִּי-אֶחָד קָרָאתִיו וְאֶבְרַכְהוּ וְאֶדְבָּרָהוּ : כִּי-נָחַם
יְהוָה צִיּוֹן נָחַם כָּל-חֲרָבְתֶיהָ וַיִּשָּׂם מִדְּבָרָהּ כְּעֵדֶן
וַעֲרַבְתָּהּ כִּגְן-יְהוָה שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא כָּהֵן תוֹדָה
וְקוֹל זִמְרָה :

הפטרת ראה בישעיה

סימן נד

עֲנִיָּה סְעֵרָה לֹא נִחַמָה הִנֵּה אֲנֹכִי מֵרְבִיץ בַּפּוֹף
אֲבִיךָ וַיִּסְדְּתִיךָ בַּסְּפִירִים: וְשָׁמַתִּי כְדָכֹךְ
שָׁמַשְׁתִּיךָ וְשַׁעֲרֶיךָ לְאֲבֵי אֶקְדָּח וְכָל־גְּבוּלְךָ לְאֲבֵי־
חֶפֶץ: וְכָל־בְּנֶיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֶיךָ:
בְּצַדִּיקָה תִּכְוֶנְנִי רַחֲמֵי מַעֲשֶׂיךָ כִּי־לֹא־תִירָאֵי
וּמִמְחִתָּה כִּי לֹא־תִקְרַב אֵלֶיךָ: הֲנֵן גֹּזֵר יְגֹזֵר אִפְסֵם
מֵאוֹרֵתִי מִי־גֵזֵר אֶתְּךָ עָלֶיךָ יְפֹול־הֵן אֲנֹכִי בְרֵאֵתִי
חָרַשׁ נִפְתַּח בְּאֵשׁ פֶּחֶם וּמוֹצִיא כְּלִי לַמַּעֲשֶׂהוּ וְאֲנֹכִי
בְרֵאֵתִי מִשְׁחִית לְחַבֵּל: כָּל־כְּלִי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא
יִצְלַח וְכָל־לְשׁוֹן תִּקְוֹם־אֶתְךָ לַמַּשְׁפָּט תִּרְשִׁיעֵי
זֹאת נִחַלְתָּ עֲבָדֵי יְהוָה וְצַדִּיקְתָּם מֵאֵתִי נֶאֱמַר־
יְהוָה: הוֹי כָּל־צִמָּא לָכוּ לַמַּיִם וְאֲשֶׁר אֵין־לֹו
כֶּסֶף לָכוּ שִׁבְרוּ וְאֲכָלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְּלוֹא־כֶסֶף
וּבְלוֹא מַחִיר יֵין וְחֶלֶב: לֵמָּה תִשְׁקְלוּ־כֶסֶף בְּלוֹא־
לֶחֶם וַיִּגִּיעַכֶּם בְּלוֹא לְשִׁבְעָה שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ אֵלַי
וְאֲכָלוּ־טוֹב וְרִתְּעַנְג בְּדִשְׁן נַפְשֵׁכֶם: הֲטוֹ
אֲזַנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שְׁמְעוּ וְתַתִּי נַפְשֵׁכֶם וְאֶכְרַתְּהָ
לָכֶם כְּרִית עוֹלָם חֲסֵדֵי דוֹד הַנְּאֻמְנִים: הֲנֵן עֵד
לְאוֹמִים נְתַתִּיו נְגִיד וּמִצִּוָּה לְאֻמִּים: הֲנֵן גֹּזֵר לֹא־

הנה ק'

הפטרות דאה

תִּדְרַע תִּקְרָא זְגוּי לֹא יִדְעוּךָ אֱלֹהִים יִרְצוּ לְמַעַן
יְהוּה אֱלֹהֶיךָ וּלְקָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִּאֲרָךְ :

וּאִם חַל ד' ח' זַלְמַחְדָּתוֹ אֹמְרִים אַחֲרֶיהָ
אֱלוֹ הַפְּסוּקִים :

כֹּה אָמַר יְהוּה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלִי
אֵי-זָה בַּיִת אֲשֶׁר תִּכְנֹנֶנְנִי וְאֵי-זָה מְקוֹם
מְנוּחָתִי :

וְהָיָה מִדֵּי-חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ
יָבֹא כָּל-בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָי אָמַר יְהוּה :

וַיֹּאמֶר לֹא יְהוֹנָתָן מִתַּר חֹדֶשׁ וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפְקַד
מִוִּשְׁבָּךְ :

וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְחֻוּהָ יִהְיֶה אֲבִינִי
וּבִינֶךָ וּבֵין זְרַעִי וּבֵין זְרַעֲךָ עַד-עוֹלָם :

וּאִם חַל ד' ח' לְמַחְדָּתוֹ לְבַד אֵין אֹמְרִים דַּק אֱלוֹ
שְׁנֵי הַפְּסוּקִים הָאֲחֵרוֹנִים :

הפטרות

הפטרות שופטים בישעיה סימן נא

אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְנַחֲמֶכֶם מִי־אֵת וְהִירָאִי מֵאֲנוּשׁ
 יָמוֹת וּמִבֶּן־אָדָם חָצִיר יִנָּתֵן׃ וְהִשְׁכַּח יְהוָה
 עֲשׂוֹף נוֹטָה שָׁמַיִם וַיִּסַּד אֶרֶץ וַתִּפְתַּח תָּמִיד כָּל־
 הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמַּצִּיק בְּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהִשְׁתִּיר
 וְאִירָה חֲמַת הַמַּצִּיק׃ מִהָר צָעָה לְהִפְתָּח וְלֹא־
 יָמוֹת לִשְׁחַת וְלֹא יִחַסֵּר לְחֶמּוֹ׃ וְאֲנֹכִי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ רִגַע הַיּוֹם וַיִּהְיֶה גִלְיוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
 וְאֲשֶׁם דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבִצֶּל יָדִי בְּפִיתֶיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם
 וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֹא־אָמַר לְצִיּוֹן עַמִּי־אָתָּה׃ הַתְּעוֹדְרִי
 הַתְּעוֹדְרִי קוֹמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שְׁתִּירַת מִיַּד יְהוָה
 אֶת־כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת־קַבְּעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה שְׁתִּירַת
 מְצִיִּית׃ אֵין־מִנְהַל לָהּ מִכָּל־בָּנִים יִלְדָה וְאֵין
 מִחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל־בָּנִים גִּדְּלָה׃ שְׁתִּיִם הִנֵּה
 קוֹדְאֲתֶיךָ מִי יָנוּד לָךְ הַשָּׂדֶה וְהַשָּׂבָר וְהָרַעֵב וְהַחֲרֹב
 מִי אֲנַחֲמֶךָ׃ בְּנִיךָ עֲלֵפוֹ שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חֲוִצוֹת
 כְּתוּבָה מִכְּמַר הַמַּלְאִים חֲמַת־יְהוָה גְּעַרַת אֱלֹהֶיךָ׃
 לִבֶּן שְׁמַעִי־נָא זֹאת עֲנִיָה וְשִׁכְרַת וְלֹא מִיִּין׃ כֹּה־
 אָמַר אֲדֹנָיִךְ יְהוָה וְאֱלֹהֶיךָ יִרְיֵב עַמּוֹ הִנֵּה לְקַחְתִּי
 מִיָּדְךָ אֶת־כּוֹס הַתְּרַעְלָה אֶת־קַבְּעַת כּוֹס חֲמָתִי
 לֹא־תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתָהּ עוֹד׃ וְשִׁמְתִּיהָ בְּיַד מוֹגִיךָ

אשר

הפטרת כ"ו תצא

אֲשֶׁר-אָמְרוּ לְנַפְשְׁךָ שְׁחִי וְנַעֲבֹדָה וְתִשְׁמִי כְּאֶרֶץ
גִּזְרֵי וּכְחֹזֵן לְעֵבְרִים : עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי עֵזֶךָ צִיּוֹן
לְבָשִׁי וּבְגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי
לֹא יוֹסִיף יָבֵא-בָךָ עוֹד עָרָל וְטָמֵא : הַתְּנַעֲרֵי
מֵעַפְרֵי קוֹמֵי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתְּפַתְחוּ מוֹסְרֵי צוֹאֲרֵךְ
שְׁבִיָה בַת-צִיּוֹן : כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה חָנַם נִמְכַרְתֶּם
וְלֹא בְכֶסֶף הִתְגַּאֲלִיתֶם : כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
מִצְרַיִם יִרְדֵּ-עַמִּי בְרֵאשִׁיטָה לְגוֹר שָׁם וְאֲשׁוּר
בְּאֶפְסֵי עֵשָׂקוֹ : וְעַתָּה מַה-לִּי פֹה נְאֻם-יְהוָה כִּי-
לָקַח עַמִּי חָנָם מִשָּׂרְלוֹ יְהִלִּילוּ נְאֻם-יְהוָה וְתָמִיד
כָּל-הַיּוֹם שְׁמִי מִנְאֲזָן : לָכֵן יִדַע עַמִּי שְׁמִי לָכֵן
בְּיוֹם הַהוּא כִּי-אֲנִי הוּא הַמְדַבֵּר הַנְּנִי : מַה נָּאוֹה
עַל-הַהָרִים רִגְלֵי מְבַשֵּׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׂר
טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אָמַר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ :
קוֹל צִפְיֹךְ נִשְׁאָה קוֹל יַחְדּוֹ יִרְנְנוּ כִּי עֵין בְּעֵין
יִרְאוּ בְשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן : פָּצְחוּ רִנְנוּ יַחְדּוֹ חֲרָבוֹת
יְרוּשָׁלַם כִּי-נָחַם יְהוָה עַמּוֹ גְּאֹל יְרוּשָׁלַם : חֲשָׁף
יְהוָה אֶת-זְרוּעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל-הַגּוֹיִם וּרְאוּ
כָל-אֲפִסֵי-אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעָתָא אֱלֹהֵינוּ : סוּרוּ סוּרוּ
צְאוּ מִשָּׁם טָמֵא אַל-תִּגְעוּ צְאוּ מִתּוֹכָה הִכְרוּ
נִשְׁאֵי כָלֵי יְהוָה : כִּי לֹא בַחֲפוּזוֹן תֵּצְאוּ וּבְמִנוּסָה

התפתחי ק'

משליו ק'

מלעיל

לא

לֹא תִלְכוּן כִּי־הֵלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה וּמֵאִסְפַּכֶם
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

הפטרת כי תצא בישעיה סימן נד
רְנִי עֲקָרָה לֹא יֵלְדָה פִצְחִי רְנָה וְצַהֲלִי לֹא־חֲלָה
כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שִׁמְמָה מִבְּנֵי בְעוּלָה אָמַר
יְהוָה : הֲרִתִּיכִי מִמְּקוֹם אֲהַלֵּךְ וַיְרִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיךְ
יָטוּ אֶל־תַּחֲשֻׁכֵי הָאָרֶץ כִּי־תִרִיד וַיִּתְרַתֵּיךְ חוֹקִי :
כִּי־יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרָצִי וְזָרְעֶךָ גּוֹיִם יִירֶשׁ וְעָרִים
נִשְׁמָוֹת יוֹשִׁיבוּ : אֶל־תִּירָאִי כִּי־לֹא תִכּוֹשִׁי וְאֶל־
תִּכְלָמִי כִּי־לֹא תִחַפְּיִרִי כִּי בְשֵׁרֶת עֲלוּמֶיךָ תִשְׁכַּחִי
וְהִרְפַּת אֲלִמְנוֹתַיךְ לֹא תִזְכְּרִי־עוֹד : כִּי בְעֲלִיךָ
עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֵאֲלֶךָ קָרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהֵי כָל־הָאָרֶץ יִקְרָא : כִּי־כֹאֲשֶׁר עֲזוּבָה
וְעֲזוּבַת רוּחַ קָרָאךָ יְהוָה וְאִשֶׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס
אָמַר אֱלֹהֶיךָ : בְּרַגַע קָטָן עֲזוּבַתֶּיךָ וּבְרַחֲמִים
גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ : בְּשִׁצְף קִצֶּף הִסְתַּרְתִּי פָנַי לִגְעַל
מִימֶךָ וּבַחֲסֹד עוֹלָם רַחַמְתִּיךָ אָמַר גֵּאֲלֶךָ יְהוָה :
כִּי־מִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַכְרֵי מִי־נָח עוֹד
עַל־הָאָרֶץ בֶּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצֶף עֲלֶיךָ וּמִגְּעֵר־בְּךָ :
כִּי הִהָרִים יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמְוָטֶינָה וְחִסְלֵי
מֵאֲתָךְ לֹא־יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אָמַר

מרחמד

הפטרת תבוא

מרחמך יהודה :

הפטרת תבוא בישעיה סימן ס

קוּמִי אֲזוּרִי כִּי-בָא אֲזוּרְךָ וּכְבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ
זָרַח : כִּי הִנֵּה הֵחֵשֶׁךְ יִכְסֶה-אֶרֶץ וְעָרְפָל
לְאֻמִּים וְעֲלֶיךָ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עֲלֶיךָ יִרְאָה :
וְהִלְכוּ גוֹיִם לְאֲזוּרְךָ וּמַלְכֵיהֶם לִנְגַה זָרְחָךְ : שְׂאֵי
סָבִיב עֵינֶיךָ וּרְאֵי כָל־מַעֲשֵׂי בְּיָדֶיךָ בְּנֵיךָ
מִדְּחֹק יָבֹאוּ וּבְנֵיךָ עַל-צַד תִּתְּמָנָה : אֲזוּ תִרְאֵי
וְנִהְרֶתֶת וּפְתַח וְרָחֵב לְבָבְךָ כִּי יִהְיֶה עֲלֶיךָ דְּחִמּוֹן
יָם חֵיל גוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ : עֲשִׂעַת גְּמֻלִים תִּכְסֶּךָ
בְּכָרֵי מִדֵּין וְעֵיפָה כָל־מַשָּׁבָא יָבֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה
יִשְׂאֹו וּרְתִילֹת יְהוָה יִבְעֹרוּ : כָּל-צֹאֵן קֶדֶר
יִקְבְּצוּ-לָךְ אֵילֵי נְבוֹת יִשְׂרָאֵל יַעֲלוּ עַל-דָּצוֹן
מִזְבְּחֵי וּבֵית תִּפְאֶרְתִּי אֶפְאֵר : מִי-אֵלֶּה כָּעֵב
תְּעוֹפִינָה וּכְבוֹנִים אֶל-אַרְבְּתֵיהֶם : כִּי-לִי אֵיִים
יִקּוּוּ וְאַנְיֹוֹת תִּתְּשִׁישׁ בְּרֵאשִׁינָה לְהִבִּיא בְּנֵיךָ
מִדְּחֹק כְּסָפָם וְזָהָבִם אַתֶּם לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּלְקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִאֲרָךְ : וּבְנֵי בְנֵי-נֶכֶד חֲמֵתֶיךָ
וּמַלְכֵיהֶם יִשְׂרָאֵל כִּי כִקְצָפִי הִכִּיתֶיךָ וּבְרָצוֹנִי
דְּחֲמֵתֶיךָ : וּפְתַחוּ שַׁעְרֶיךָ תָמִיד יוֹמָם וּלְיַלְתָּ רֵא
יִסְגְּרוּ לְהִבִּיא אֵלֶיךָ חֵיל גוֹיִם וּמַלְכֵיהֶם נְהוֹגִים :

כי

כִּי־הִגִּוּי וְהַמְּלָכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹדוּךָ יֵאָבְדוּ
 וְהַגִּוִּים חָרֵב יִחָרְבוּ : כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן אֵלֶיךָ יָבוֹא
 בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וְתֵאשׂוּר יִחָדוּ לְפָאֵר מִקּוֹם מְקַדְּשֵׁי
 וּמִקּוֹם רַגְלֵי אֲבָבָר : וְהִלְכוּ אֵלֶיךָ שְׁחוֹחַ בְּנֵי מִעֲנִיךָ
 וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עַל־כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ כָּל־מִנְאֲצִיךָ וְקָרְאוּ לְךָ
 עֵיר יְהוָה צִיּוֹן קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : תַּחַת הַיּוֹתֶךָ עֲזוּבָה
 וְשִׁנוּאָה וְאֵין עוֹבֵר וְשִׁמְתִיךָ לְגֵאוֹן עוֹלָם מִשׁוֹשׁ דָּוָד
 וְדוֹר : וַיִּנְקַת חֶלֶב גּוִים וְשֵׁר מְלָכִים תִּינָקִי וַיִּדְעַת
 כִּי־אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב : תַּחַת
 הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַחַת הַבְּרֹזֶל אָבִיא כֶּסֶף
 וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים בְּרֹזֶל וְשִׁמְתִי
 פִּקְדֹתֶיךָ שְׁלוֹם וְנִגְשִׁיךָ צְדָקָה : לֹא־יִשְׁמַע עוֹד
 חָמָס בְּאֶרֶצְךָ שֵׁד וְשִׁבֵר בְּגִבּוֹלֶיךָ וְקָרָאת יִשׁוּעָה
 חֲזוֹמְתֶיךָ וְשַׁעֲבִיךָ תִּהְלָה : לֹא־יִהְיֶה לְךָ עוֹד
 הַשְׁמֵשׁ לְאוֹר יוֹמָם וְלַנֶּגֶז הַיָּרֵחַ לֹא־יֵאִיר לְךָ
 וְהָיָה לְךָ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם וְאֱלֹהֶיךָ לְתַפְאֲרֶתְךָ :
 לֹא־יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֶׁךָ וַיִּרְחֹךְ לֹא יֵאֱסֹף כִּי יְהוָה
 יִהְיֶה לְךָ לְאוֹר עוֹלָם וְשִׁלְמוֹ יָמֵי אֲבִלְךָ : וְעַמְּךָ
 כָּל־צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֹצֵר מִטְּעוֹ מַעֲשֵׂה מַטְעִיק'
 יְדֵי לְהַתְּפָאֵר : הַקָּטָן יִהְיֶה לְאֵלֶיךָ וְהַצָּעִיר לְגִוִּי
 עֲצוֹם אֲנִי יְהוָה בְּעַתָּה אַחִישָׁנָה :

הפטרה נצבים

הפטרה נצבים בישעיה סימן סא

עָשׂוּשׁ אָשׂוּשׁ בִּידְהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֵלֹהֵי כִּי
 הִלְבִּישָׁנִי בְּגָדֵי יִשְׁעֵי מַעִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי
 כְּחֶהֱנִן יִכְהֶן פֶּאֶר וּכְכֹלָה תַעֲרֶה כְּלִיָּהּ : כִּי כְּאֶרֶץ
 תּוֹצִיא צְמִחָה וּכְנֶגֶת זְרוּעֶיהָ תִצְמִיחַ כֵּן אֶרְנֶנִּי
 יְהוָה יִצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהַלֶּה נֶגֶד כָּל־הַגּוֹיִם : לְמַעַן
 צִיּוֹן לֹא אֲחַשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקּוּט עַד־
 יֵצֵא כְנֶגֶת צְדָקָה וְיִשׁוּעָתָה כְּלַפִּיד יִבְעַר : וְרָאוּ
 גּוֹיִם צְדָקָה וְכָל־מַלְכִים כְּבוֹדָהּ וְקָרָא לֵךְ שֵׁם
 חֲדָשׁ אֲשֶׁר כִּי יִהְיֶה יִקְבְּנוּ : וְהָיִית עֲטֹדֹת
 תִּפְאֶרֶת בִּיד־יְהוָה וְצִנּוֹף מְלוּכָה בְּכַף־אֱלֹהִים :
 לֹא יֵאמַר לֵךְ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאֶרֶץ לֹא יֵאמַר עוֹד
 שְׂמֵמָה כִּי לֵךְ יִקְרָא חֶפְצֵי־כָה וּלְאֶרֶץ בְּעוֹלָה
 כִּי־חֶפֶץ יְהוָה כָּךְ וְאֶרֶץ תִּבְעַל : כִּי־יִבְעַל בַּחוּר
 בַּתּוּלָה יִבְעֵלוֹךְ בְּנִיךָ וּמִשׁוּשׁ חֶתָן עַל־כֹּלָה יִשְׂשִׁי
 עֲלִיךָ אֱלֹהִים : עַד־חֹמְתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הַפְּקֹדֹתֵי
 שְׂמֵרִים כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה תִתְמִיד לֹא יִחַשׁוּ
 הַמְזֻכְרִים אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי לִבָּם : וְאֵל־תִּתְנֶנּוּ
 דָּמֵי לוֹ עַד־יִכּוֹנֵן וְעַד־יִשְׁיִם אֶת־יְרוּשָׁלַם תְּהַלֶּה
 בְּאֶרֶץ : נִשְׁבַּע יְהוָה בְּיָמֵינוּ וּבְיָרֵעַ עוֹז אִם־אֵתָן
 אֶת־דְּגָנְךָ עוֹד מֵאֲכָל לְאִיבֶיךָ וְאִם־יִשְׁתּוּ בְנֵי־נֶכֶד
 תִּירוּשָׁךְ

וצניף ק'

הַיְדוּשֶׁךְ אֲשֶׁר יַגְעוּת בּוֹ : כִּי מֵאִסְפִּיּוֹ יֵאבְדֵהוּ
 וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּהוּוּ בְחַצְרוֹת
 קֹדְשָׁיו : עֲבְרוּ עֲבְרוּ בְשַׁעְרֵים פְּנֵי דָרֶךְ הַיַּעַם
 סְלוּ סְלוּ הַמִּסְלָה סְקְלוּ מֵאֲבָן הָרִימוּ נֶס עַל־
 הָעַמִּים : הִנֵּה יְהוָה הַשְּׁמַיִעַ אֶל־קִצְרֵה הָאָרֶץ
 אָמְרוּ לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֶךָ בָּא הִנֵּה שֹׁכְרוּ אֹתוֹ
 וּפְעַלְתוּ לְפָנָיו : וְקִרְאוּ לָהֶם עִם־הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי
 יְהוָה וְלֶךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר לֹא נִעְזְבָה : מִי־זֶהוּ
 בָּא מֵאֲרוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצֻרָה זֶה הַדָּרוֹר
 בְּלָבוּשׁוֹ צַעַה בְּרַב כַּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצַדִּיקָה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ : מְדוּעַ אָרֶם לְלַבוּשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ כִּדְהָךְ
 בְּגָת : פּוֹרָה וְדַבַּתִּי לְבָדִי וּמַעֲמִים אֵין־אִישׁ
 אֲרֵתִי וְאֲדַרְכֶם כְּאִפִּי וְאֲרַמְסֶם בְּחִמְתִּי וַיֵּן נִצָּחֶם
 עַל־בְּגָדִי וְכָל־מְלַבוּשֵׁי אֲנָאֲלָתִי : כִּי יוֹם נָקָם
 בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלֵי בָאָה : וְאֲבִיט וְאֵין עוֹר
 וְאֲשַׁתּוּמֶם וְאֵין סוּמָךְ וְהוֹשִׁיעַ לִי זְרוּעֵי וְחִמְתִּי הִיא
 סִמְכֹתַנִּי : וְאָבוֹם עַמִּים בְּאִפִּי וְאֲשַׁכְרֶם בְּחִמְתִּי
 וְאוֹרִיד לְאָרֶץ נִצָּחֶם : חֲסֵדִי יְהוָה אֲזַכִּיר תְּהִלּוֹת
 יְהוָה כִּעֵל כֹּל אֲשֶׁר־גִּמְלָנוּ יְהוָה וְרַב־טוֹב לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־גִּמְלָם כִּרְחֻמָּיו וְכִרַב חֲסָדָיו : וַיֹּאמֶר
 אֲדֹ־עַמִּי הִמָּה בָּנִים לֹא יִשְׁקָרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ :

הפטרות וילך

לו ק' בכלל צדקתם | לא צר ומלאך פגיו הושיעם
באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם
כל ימי עולם :

הפטרות וילך כמנהג הספרדים בשבת שנין ר"ה
ל"ה בהושע סימן יד

שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוּדָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ

בְּעוֹנֶיךָ : קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל-

יְהוָה אָמְרוּ אֵלָיו כָּל הַנְּשָׂא עוֹן וְקָח טוֹב וְנִשְׁלַמָּה

פָּרִים שִׁפְתֵינוּ : אֲשׁוּר | לֹא יוֹשִׁיעֵנו עַל-סוֹם לֹא

נִדְכָּב וְלֹא נֶאֱמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לַמַּעֲשֵׂה יְדֵינוּ אֲשֶׁר-

בָּךְ יִרְחֵם יָתוּם : אֲרַפָּא מִשׁוּבָתָם אֲהַבֵּם נִדְכָּה

כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ : אֲהִיְיָ כַּטָּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרֹת

בְּשׁוֹשַׁנָּה וַיֵּךְ שֶׁרָשׁוּי כַּלְבָּנוֹן : יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וַיְהִי

כַּזֵּית הוֹדוּ וְרֵיחַ לוֹ כַּלְבָּנוֹן : יִשְׁבוּ יֹשְׁבֵי בְצֻלֹת יַחֲיוּ

דָּגָן וַיִּפְרְחוּ כַגֶּפֶן זָכְרוּ כִיִּין לְבָנוֹן : אֲפָרִים מֵה-

לִי עוֹד לַעֲצָבִים אָנִי עֲנִיתִי וְאֲשׁוּרְנוּ אָנִי כְּבָרוּשׁ

רַעֲנָן מִמֶּנִּי פְרִיָה נִמְצָא : מִי הָכֶם וַיְבֹן אֱלֹהֵי

נְבוֹן וַיִּדְעֵם כִּי-יִשְׂרָאֵל דְרָכֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ

בָּם וּפְשָׁעִים יִבְשְׁלוּ בָם : מִי-אֵל כָּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן

וְעִבֵר עַל-פְּשָׁע לְשִׁאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא-הֲחִזִּיק לְעַד

אפו

הפטרת וילך רכז

אִפּוֹ כִּי־הִפִּיץ חֶסֶד הוּא : יָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ
עֲוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלַיֵךְ בְּמִצּוּלוֹת יָם כָּל־חַטָּאתָם : תִּתֵּן
אִמְרַת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתָּיִנוּ מִיְמֵי קָדֶם :

הפטרת וילך כמנהג האשכנזים בישעיה

סימן נה

דְּרִשׁוּ יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קִרְאוּהוּ בְּהִיזְתּוֹ קְרוּב :
יַעֲזֹב רָשָׁע דְרָכָו וְאִישׁ אָוֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ
וַיֵּשֶׁב אֶל־יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה
לְסִלּוֹת : כִּי לֹא מִחֲשַׁבּוֹתַי מִחֲשַׁבּוֹתֵיכֶם וְלֹא
דְרָכֵיכֶם דְרָכֵי נְאֻם יְהוָה : כִּי־גָבְהוּ שָׁמַיִם
מֵאָרֶץ בֶּן־גָּבְהוּ דְרָכֵי מִדְרָכֵיכֶם וּמִחֲשַׁבּוֹתַי
מִמִּחֲשַׁבּוֹתֵיכֶם : כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם זֶה־שֶׁלֶג
מִן־הַשָּׁמַיִם וְשֶׁמֶה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הַרוּחַ אֶת־
הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לְזֶרַע וְלֶחֶם
לְאֵכֶל : בֶּן־יְהִי־הוּא דְבַר אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב
אֵלַי דִּיקָם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִיתִי
אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו : כִּי־בִשְׂמֵחָה רִתְּצֵאוּ וּבְשִׁלוֹם
תִּזְבְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִכְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה
וְכָל־עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ־כָף : תַּחַת הַנְּעֻצִים יַעֲלֶה

ברוש

הפטרת וילך

ותחת ק'

ברוש • תחת הסרפד יעלה הדם והיה ליהודה
לשם לאורת עולם לא יכרת : כה אמר יהוה
שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי
לבוא וצדקתי להגלות : אשרי אנוש יעשה
זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו
ושמר ידו מעשות כל דע : ואל יאמר בן הנכר
הגלוי אל יהודה לאמר הבדל יבדילני יהודה
מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עין יבש :
כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את
שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בכריתתי :
ונתתי להם נביתתי ובהומתי יד ושם טוב
מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא
יכרת : ובני הנכר הגלויים על יהודה לאשרתו
ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל
שמר שבת מחללו ומחזיקים בכריתתי : והביאותם
אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם
וזבתיהם לרצון על מזבחי בני ביתי בית תפלה
יקרא לכל העמים : נאם אדני יהוה מקבץ נדתי
ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו :

תקעו

הפטרת האזינו כמנהג האשכנזים שובה ישראל
 עד ופשעים יכשלו בם • ואחר כך אומרים
 אלו הפסוקים מיואל סימן כ

תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן קִדְשׁו־צוֹם קִרְאוּ עֲצֻרָה :
 אֲסַפּוּ-עִם קִדְשׁוֹ קָהֵל קִבְּצוּ זִקְנֵי אֲסַפּוּ
 עוֹלָלִים וַיּוֹנְקֵי שָׂרִים יֵצֵא חֲתָן מִחֻדְרוֹ וּבְלָה
 מִחֻפְרָתָהּ : בֵּין הָאוֹלָם וּלְמִזְבֵּחַ יִבְכוּ הַמְּהַנִּים
 מִשְׁרֵתֵי יְהוָה וַיֹּאמְרוּ חוֹסֵה יְהוָה עַל-עַמּוֹ וְאֵל-
 חֲתָן נִחַלְתָּהּ לַחֲרָפָה לְמִשְׁלַב־בָּם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ
 בְּעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם : וַיִּקְנֵא יְהוָה לְאַרְצוֹ וַיַּחְמַל
 עַל-עַמּוֹ : וַיַּעַן יְהוָה וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הֲנִנִּי שְׁלַח
 לָכֶם אֶרֶץ-הַדְּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיְצֵהֶר וּשְׁבַעְתֶּם
 אֹתוֹ וּלֹא-אַתֶּן אֲתֶכֶם עוֹד חֲרָפָה בְּגוֹיִם : וְאֵת
 הַיְצֵפּוֹנֵי אֶרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם וְהִדְחַתִּיו אֶל-אֶרֶץ צִירָה
 וּשְׂמָמָה אֶת-פְּנֵי אֶל-הַיָּם הַקְּדָמִי וּסּוּפוֹ אֶל-
 הַיָּם הָאַחֲרוֹן וְעָלָה בְּאִשׁוֹ וְתַעַל צַחְנָתוֹ כִּי
 הִגִּדִיל לַעֲשׂוֹת : אֶל-תִּירְאֵי אֲדָמָה גִּילִי וּשְׂמַחֲתִי
 כִּי-הִגִּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת : אֶל-תִּירְאוּ בְּהַמּוֹת שָׂרֵי
 כִּי דִשְׂאוּ נְאוֹת מִדְּבַר כִּי-עֵץ נִשְׂא פִרְיוֹ תֵּאֲנֶה
 וּגִפֶּן נִתְּנוּ חֵילָם : וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וּשְׂמַחוּ בַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם כִּי-נָתַן לָכֶם אֶת-הַמּוֹרָה לְצַדִּיקָה וַיּוֹרֵד
 לָכֶם

הפטרת האזינו

לָכֶם גַּשְׁם מוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ בְּרֵאשׁוֹן : וּמִלְאוּ
הַגְּדָנוֹת בָּר וְהִשְׁיִקוּ הַיְקָבִים הַתִּירוֹשׁ וַיִּצְהָר :
וּשְׁלַמְתִּי לָכֶם אֶת־הַשָּׁנִים אֲשֶׁר אָכַל הָאָרֶבָה
הַיֵּלֶק וְהַחֲסִיל וְהַגֹּזִם חִילִי הַגְּדוֹל אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי
בְּכֶם : וְאָכַלְתֶּם אָכּוֹל וְשָׁבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשְׂהָ עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וּלְא־
יִבְשׂוּ עַמֵּי לְעוֹלָם : וַיִּדְעֶתֶם כִּי בִקְרֵב יִשְׂרָאֵל
אָנִי וְאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וּלְא־יִבְשׂוּ עַמֵּי
לְעוֹלָם :

הפטרת האזינו כמנהג הספרדים כשיש שבת
בין י"ה לסוכות בשמואל שני סימן כב
וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם
הַצֵּיל יְהוָה אֶתֹּךְ מִכַּף כָּל־אֹיְבֶיךָ וּמִכַּף שְׂאוֹל :
וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְעִי וּמִצַּדְתִּי וּמִפְּלִטִי־לִי : אֱלֹהֵי
צוּרֵי אַחֲסֵר־בּוֹ מִגְּנִי וּקְרָן יִשְׁעֵי מִשְׁגַּבֵּי
וּמְנוֹסֵי מִשְׁעֵי מַחֲמֵם תִּשְׁעֵנִי : מִהַלֵּל
אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיבֵי אֲוִשֶׁעַ : כִּי אֶפְפְּנִי
מִשְׁבְּרֵי מוֹת נַחֲלֵי בְלִיעֵל יִבְעֵתֵנִי :
חֲבִלֵי שְׂאוֹל סַבְּנֵי קִדְמֵנִי מִקְּשֵׁי־
מוֹת : בְּצַר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־
אלהי

הפטרות האזינו

דפמ

אלהי אברהם

וישמע מהיכלו

קולי

ושועתי באזינו :

והתגעש ויתגעש ק'

והרעש הארץ

מוסדות השמים

ירגזו

ויתגעשו כי חרה לו :

עלה

עשן באפו

ואש מפיו

תאכל

גחלים בערו ממנו :

ויש

שמים וירד

וערפל תחת

רגליו :

וירכב על כרוב ויעף

וירא

על כנפי רוח :

וישבת השן סביבהו

סבורת

חשרת מים עבי שחקים :

מגה

נגדו בערו גחלי אש :

ירעם מן השמים

יהוה

ועליון יתן קולו :

וישלה

חצים ויפיצם ברק ויהומם :

ויראו אפיקי ויהם ק'

ים

יגלו מוסדות תבל

בגערות

יהוה מנשמת רוח אפו :

ישלח מחרום

יקחני

ימשגי ממים רבים :

יצילני

מאויבי עו

מיטנאי כי אמצו

ממני :

יקדמני ביום אירי

ויהי

יהוה משען לי :

ויצא

לאקדחב

אתי

יחלצני כי חפץ בי :

יגמלני

יהוה בצדקתי

כבר ידי ישיב

לי

הפטרות האזינו

לוי : כי שמרת דרכי יהוה ולא
 משפטיו ק' רשעתי מאלהי : כי כל-משפטו
 לנגדי והקתיו לא-אסור ממנה : ואהיה
 תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי
 בצדקתי כבדי לנגד עיניו : עם-
 חסיד תתחסד עם-גבור תמים
 תתמם : עם-נבר תתבר ועם-
 עקש תתפל : ואת-עם עני
 תושיע ועיניך על-דמים תשפיל : כי-
 אתה נירי יהוה ויהוה יגיה
 חשבי : כי בכה ארוץ גרוד באלהי
 אדלג-שור : האל תמים
 דרכו אמרת יהוה צרופה מגן
 הוא לכל החסים בו : כי מי-אל מבלעדי
 יהוה ומי-צור מבלעדי אלהינו : האל
 מעוני חיל ויתר דרכי דרכו :
 משה רגליו כאילות ועל- במתי
 יעמידני : מלמד ידי למלחמה
 ונחת קשת-נחושה זרעתי : ותתן
 לי מגן ישעך וענתך תרבני : תרחיב צעדי
 תחתני ולא מעדו קרסלי : ארדפה
 איבי

אֵיבֵי וְאַשְׁמִידֵם	וְלֹא אָשׁוּב עַד-
בְּלַתֶּם :	וְאַבְלֵם וְאַמְחָצֵם וְלֹא יִקְוֶמוּן וַיִּפְּלוּ
תַּחַת רַגְלִי :	וַתִּזְרְנֵי חֵיל
לְמַלְחָמָה	תִּכְרִיעַ קָמִי תַחְתָּנִי :
תִּתֶּה לִּי עֶרְפָּה	מִשְׁנָאֵי וְאַצְמִיתֶם : יִשְׁעוּ וְאִין
מִשְׁיַע	אֶל-יְהוָה וְלֹא עֵנָם : וְאַשְׁחָקֵם
בְּעַפְר־אָרֶץ	כְּטִיט־חוּצוֹת אֲרָקֵם
אֲרָקֵם :	וַתִּפְּלֹטְנֵי מִרִיבֵי עַמִּי תִשְׁמְרֵנִי
לְרֹאשׁ גּוֹיִם	עַם לֹא-יָדַעְתִּי
יַעֲבֹדֵנִי :	בְּנֵי נֶכֶד יִתְכַחֲשׁוּ-לִי לְשִׁמוּעַ
אֲזִין יִשְׁמְעוּ לִי :	בְּנֵי נֶכֶד יִבְּלוּ וַיִּחְגְּרוּ
מִמִּסְגְּרוֹתֶם :	חֵי-יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרֵי וַיִּרֶם
אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעֵי :	הֵאֵל הַנִּתָּן נִקְמַת לִי
וּמְרִיד	עַמִּים תַּחְתָּנִי : וּמוֹצִיאֵי מֵאֵיבֵי
וּמִקָּמִי תִרְוַמְנֵי	מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּצִּילֵנִי :
עַל-בֶּן	אֲוֹדָה יִחְזָה בְּגוֹיִם וּלְשִׁמָּה אֲזַמֵּר :
מִגְדֵּיל יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ	וְעִשְׂרֵה-חֲסֵד
לְמִשְׁיַחוֹ	לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד- עוֹלָם :

מגדול קי

תם

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and appears to be a list or a series of entries, though the specific content is completely unreadable due to the low contrast and blurriness of the scan.

CALENDARIO

Facil & curiozo

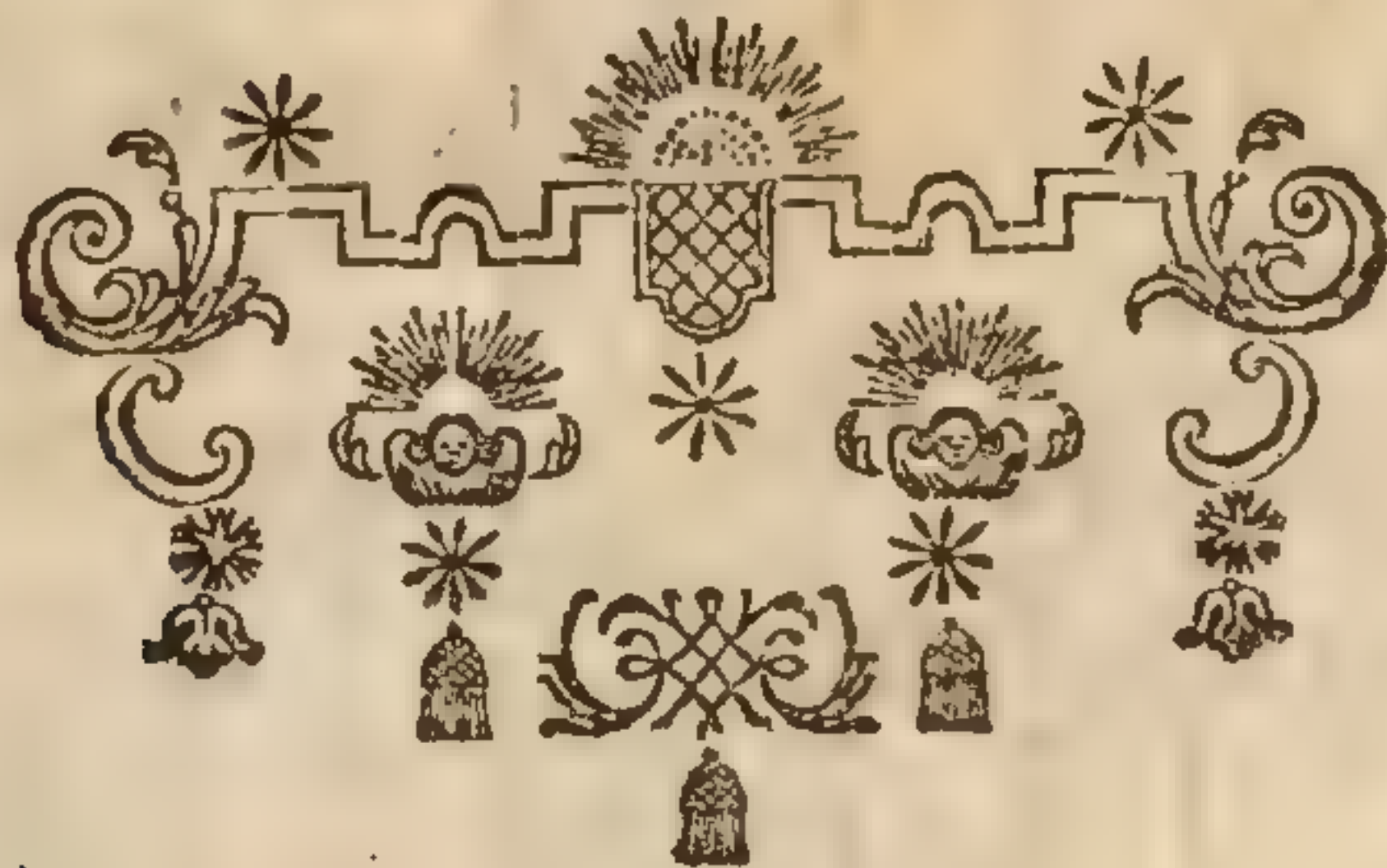
Em Hebraico & Portuguez,

Que contem

Todas as solemnidades do anno comprehendidas nas Taboas luares calculadas com as Solares, para 112 annos, principiando do prezente anno de 5529. com a *Sebelá*, (ou benção das chuvas,) & Parasioth que se juntaõ ou separaõ, a finalando o tempo de dizer as 4 Parasioth, *Sekalim*, *Zachor*, *Pará*, & *Abo-des*, & o tempo da *Afsaká* tudo com hũa breve & compendioza explicação para sua intelligencia, seguindolhe tambem hũa Taboa para com facilidade achar as Parasioth das festas.

Disposto em esta ordem por Industria de

H. R. JEUDAH PIZA

Em AMSTERDAM,

Em Officina Typographice de G. J. JANSON,

Em caza de I. MONDOVY. Aº. 5529.

לוח לדרישת קביעות המועד שנת
שנת התקכ"ט ח

לו א	לה י	לד ז	לג א	לב ח	לא ה	ל ב
מג ט	מב ה	מא ו	מ יג	לט ג	לח ד	לז יד
נ ב	מט ה	מח יא	מו ו	מו ט	מה ה	מד ו
נו ב	נו ח	נה ה	נד יד	נג א	נב ה	נא יא
סד ו	סג א	סב י	סא ז	ס א	נט י	נה י
עא ו	ע ט	סט ה	סת ו	סז יג	סו ג	סה יג
עח יא	עז ב	עו ה	עה יא	ער ו	עג ט	עב ה
פה ד	פד י	פג א	פב ה	פא יד	פ א	פט ה
צב יג	צא ו	צ א	פט י	פח ז	פז א	פו י
צט ה	צח ו	צו ט	צו ה	צה ו	צד יג	צג ג
ו ה	ה יג	ד א	ג ח	ב ה	א ב	ה ב
יג י	יג ז	יא יג	י א	ט ה	ח יד	ז א
ט ה	יט יא	יח ו	יז ג	טז יג	טו ו	יד א
טז ה	טו ה	טה ו	נד ט	נג ה	נב יא	נא ט
לד א	לג ה	לב יד	לא א	ל ח	נט ה	נה ט
מא ט	מ ה	לט ו	לח יג	לז ג	לו ד	לה יד

לוה לקביעות המועדים וראשי חדשים לשנים הפשוטות

ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	סימני השנה ימי השנה
זח"א שנ"ג	זש"ג שנ"ה	הכ"ז שנ"ד	הש"א שנ"ה	גכ"ה שנ"ד	בח"ג שנ"ג	כש"ה שנ"ה	
ז ח	ז ח	ה ו	ה ו	ג 7	ב 3	א 3	ראש השנה תשרי ל'
ב	ב	א נדח'	א נדח'	ה	7	7	צום גדליה ג' בו
ב	ב	ז	ז	ה	7	7	צום כפור י' בו
א ז	א ז	ה ו	ה ו	ג 7	ב 3	א 3	סוכות ט"ו בו
ו	ו	7	7	ב 3	א	א	הושענא ר' כ"א בו
א ז	א ז	ה ו	ה ו	ג 7	ב 3	א 3	ש"ע וש"ת כ"ב וכ"ג בו
א 3	א 3	ו ז	ו ז	ה 7	ג 7	ג 7	ר"ח תשון
ג	7	א	א 3	ו	ה	ה ו	ר"ח כסליו
ו	ז	7	ה	ב 3	א	ב 3	חנוכה כ"ה בו
7	ס ו	ב 3	ג 7	א ז	ו	א ז	ר"ח טבת כ"ט יום
ו	א	ה	ו	ב 3	א	ג 7	צום טבת י' בו
ה	ז	7	ה	ב 3	ז	ב 3	ר"ח שבט ל' יום
ה	ז	7	ה	ב 3	ז	ב 3	ר"ח לאילנות ט"ו בו
א אדר	כ"ט בו	כ"ה בו	א אדר	כ"ז בו	כ"ט בו	כ"ז בו	שבת שקלים
ז	א 3	ה ו	ו ז	ג 7	א 3	ג 7	ר"ח אדר כ"ט יום
זט"ו	צ"ו	ובי"ו	זט"ו	ד"7	צ"ו	ד"7	סימני ההפסקה
ח בו	י"ג בו	ט בו	ח בו	י"א בו	י"ג בו	י"א בו	שבת זכור
ה	ה מוקד'	7	ה	ב 3	ה מוקד'	ב 3	צום אסתר י"ג בו
ז	א 3	ה ו	ו ז	ג 7	א 3	ג 7	פורים ופ"ש י"ד ט"ו בו
כ"ב בו	כ בו	כ"ג בו	כ"ב בו	י"ח בו	כ בו	י"ח בו	שבת פרה
כ"ט בו	כ"ז בו	א ניסן	כ"ט בו	כ"ה בו	כ"ז בו	כ"ה בו	שבת החדש
א	ג	ז	א	ה	ג	ה	ר"ח ניסן ל' יום
א 3	7	א ז	א 3	ה ו	ג 7	ה ו	פסח ט"ו בו
ג 3	ה 7	א 3	ג 3	ו ז	ה 7	ו ז	ר"ח אייר כ"ט יום
ב 3	7	א	ב 3	ו	7	ו	פסח שני י"ד בו
ו	א	ה	ו	ג 7	א	ג 7	ל"ג לעומר י"ח בו
7	ו	ג 7	7	א	ו	א	ר"ח סיון ל' יום
ג 3	ה 7	א 3	ג 3	ו ז	ה 7	ו ז	שבעות ו' בו
ה ו	א ז	ה 7	ה ו	ג 3	א ז	ג 3	ר"ח תמוז כ"ט יום
א	ג 7	א נדח'	א	ה	ג 7	ה	צום תמוז י"ז בו
ז	ב 3	ו	ז	7	ב 3	7	ר"ח אב ל' יום
א	ג 7	א נדח'	א	ה	ג 7	ה	ט' באב
ז	ב 3	ו	ז	7	ב 3	7	ט"ו באב
א 3	ג 7	א ז	א 3	ה ו	ג 7	ה ו	ר"ח אלול כ"ט יום
חקת ובלק נצבים וילך	חקת ובלק	חקת ובלק נצבים וילך	ויקהל ופקודי חוקת ובלק נצבים וילך	חקת ובלק		אלו הן הפרשיות הנפרדות	

לוח לקביעות המועדים וראשי חדשים לשנים המעוברות

י"ד	י"ג	י"ב	י"א	י	ט	ח	סימני השנה ימי השנה
זח"ג שפ"ג	זש"ה שפ"ה	הח"א שפ"ג	הש"ג שפ"ה	גכ"ז שפ"ד	כה"ה שפ"ג	בש"ז שפ"ה	
ז	ז	ו	ו	ז	ז	ז	ראש השנה תשרי ל'
ב	ב	א	א	ה	ה	ה	צום גדליה ג' בו
ב	ב	ז	ז	ה	ה	ה	צ"ב כפיר י' בו
א	א	ו	ו	ד	ד	ד	סוכות ט"ז בו
ו	ו	ד	ד	ב	א	א	הושענא רבא כ"א בו
א	א	ו	ו	ז	ז	ז	ש"ע וש"ת כ"ב וכ"ג
ב	א	ז	ז	ה	ה	ה	ר"ח חשוון
ג	ג	א	א	ו	ו	ו	ה"ה כסליו
ו	ו	ד	ה	ב	א	א	חנוכה כ"ה בו
ז	ה	ב	ג	א	ו	א	ר"ח טבת כ"ט יום
ו	א	ד	ו	ב	א	ג	צום טבת י' בו
ה	ז	ג	ה	ב	ז	ב	ר"ח שבט ל' יום
ה	ז	ג	ה	ב	ז	ב	ר"ה לאילנות ט"ו בו
ו	א	ד	ו	ג	א	ג	ר"ח אדר ר' ל' יום
ו	א	ד	ו	ג	א	ג	פורים קטן י"ד בו
כ"ט בו	כ"ז בו	א	כ"ט בו	כ"ה בו	כ"ז בו	כ"ה בו	שבת שקלים
א	ג	ו	א	ה	ה	ה	ר"ח אדר שני כ"ט יום
ב	ד	ז	ב	ו	ד	ו	סימני ההפסקה
ז	ז	ח	ז	ט	י"א	ט	שבת זכור
ה	ב	ה	ה	ד	ב	ד	צום אסתר י"ג בו
א	ג	ו	א	ה	ג	ה	פורים ופ"שי"ד וט"ו בו
ב	ד	ז	ב	ו	ד	ו	שבת פרה
ז	ז	ח	ז	ט	י"א	י"א	שבת ההדש
ג	ה	א	ג	ו	ה	ו	ר"ח ניסן ל' יום
ד	ו	א	ד	א	ה	א	פסח ט"ז בו
ה	ז	ב	ה	א	ו	א	ר"ח אייר כ"ט יום
ז	ו	ב	ז	א	ו	א	פסח שני י"ד בו
א	ג	ו	א	ה	ג	ה	ל"ג לעמר י"ח בו
ו	א	ד	ו	ג	א	ג	ר"ח סיון ל' יום
ה	ז	ב	ה	א	ו	א	שבועות ו' בו
א	ג	ו	א	ה	ג	ה	ר"ח תמוז כ"ט יום
ג	ה	א	ג	א	ה	א	צום תמוז י"ז בו
ב	ד	ז	ב	ו	ד	ו	ר"ח אב ל' יום
ג	ה	א	ג	א	ה	א	ט' באב
ב	ד	ז	ב	ו	ד	ו	ט"ו באב
ז	ז	ח	ז	ט	י"א	י"א	ר"ח אלול כ"ט יום

מטות	חקת	נצבים	מטות	חקת	מטות	אלו הן הפרשיות המחוברות
ומסעי	ובלק	וילך	ומסעי	ובלק	ומסעי	
נצבים	מטות		נצבים	מטות	נצבים	
וילך	ומסעי		וילך	ומסעי	נצבים	
	נצבים					

cada anno para 112 annos, luar & solar.

Anno 5529. 8. g. 14.

30 2 c 19	31 5 b 8	32 8 l 10	33 1 a 17	34 7 c 5	35 10 h 7	36 1 d 13
37 14 i 14	38 4 a 21	39 3 b 10	40 13 l 12	41 6 a 9	42 5 b 8	43 9 i 9
44 6 d 15	45 5 b 4	46 9 i 5	47 6 a 12	48 11 l 14	49 5 b 20	50 2 c 8
51 11 g 11	52 5 e 16	53 1 a 6	54 14 i 7	55 5 b 13	56 8 l 15	57 2 c 20
58 4 a 10	59 10 h 12	60 1 a 19	61 7 c 7	62 10 h 9	63 1 a 16	64 6 d 5
65 12 i 6	66 3 b 12	67 13 g 15	68 6 d 21	69 5 b 10	70 9 i 11	71 6 a 18
72 5 e 6	73 9 i 7	74 6 a 14	75 11 g 17	76 5 e 22	77 2 c 10	78 11 g 13
79 5 b 19	80 1 d 8	81 14 i 9	82 5 b 15	83 1 a 5	84 14 n 5	85 4 a 12
86 10 h 14	87 1 a 21	88 7 f 8	89 10 h 10	90 1 a 17	91 6 a 7	92 12 n 7
93 3 b 13	94 13 g 16	95 6 a 23	96 5 e 11	97 9 i 12	98 6 a 19	99 5 b 8
5600 8 l 10	1 2 h 15	2 5 b 4	3 8 g 7	4 1 d 13	5 14 i 14	6 5 b 20
7 1 a 10	8 14 n 10	9 5 b 16	10 1 a 6	11 13 g 9	12 7 f 13	13 10 h 15
14 1 a 22	15 6 a 12	16 12 n 12	17 3 b 18	18 6 a 8	19 11 g 11	20 5 e 16
21 2 c 4	22 11 g 7	23 5 b 13	24 9 n 13	25 6 a 20	26 5 b 9	27 8 g 12
28 2 f 16	29 5 b 5	30 8 g 8	31 1 a 15	32 14 n 15	33 5 b 21	34 1 a 11
35 14 i 12	36 4 d 18	37 3 b 7	38 13 g 10	39 6 a 17	40 5 e 5	41 9 i 6

לוח לקביעות המועדים וראשי חדשים לשנים המעוברות

י"ד		י"ג		י"ב		י"א		י		ט		ח		סימני השנה ימי השנה
זח"ג	שפ"ג	זש"ה	שפ"ה	הח"א	שפ"ג	הש"ג	שפ"ה	גכ"ז	שפ"ד	בח"ה	שפ"ג	בש"ז	שפ"ה	
א	ז	ח	ז	ה	ו	ה	ו	ג	ד	ב	ג	ב	ג	ראש השנה תשרי ל'
ב	ב	ב	ב	א	ב	א	ב	ה	ה	ד	ה	ד	ה	צום גדליה ג' בו
ב	ב	ב	ב	ז	ז	ז	ז	ה	ה	ד	ה	ד	ה	צ"ב כפיר י' בו
א	ז	א	ז	ה	ו	ה	ו	ג	ד	ב	ג	ב	ג	סוכות ט"ו בו
ו	ו	ו	ו	ד	ד	ד	ד	ב	ב	א	א	א	א	הושענא רבא כ"א בו
א	ז	א	ז	ה	ו	ה	ו	ג	ד	ב	ג	ב	ג	ש"ע וש"ת כ"ב וכ"ג
ב	א	ב	א	ו	ז	ו	ז	ד	ה	ג	ד	ה	ג	ר"ח חשוון
ג	ב	ג	ב	א	ב	א	ב	ו	ז	ה	ו	ה	ו	ר"ח כסליו
ו	ו	ו	ו	ד	ד	ד	ד	ב	ב	א	א	א	ב	חנוכה כ"ה בו
ד	ו	ה	ו	ב	ג	ב	ג	א	ז	ו	ו	א	ז	ר"ח טבת כ"ט יום
ו	ו	א	ז	ד	ד	ד	ד	ג	ג	א	א	ג	ג	צום טבת י' בו
ה	ה	ז	ז	ג	ג	ג	ג	ב	ב	ז	ז	ב	ב	ר"ח שבט ל' יום
ה	ה	ז	ז	ג	ג	ג	ג	ב	ב	ז	ז	ב	ב	ר"ח לאילנות ט"ז בו
ו	ו	א	ז	ד	ד	ד	ד	ג	ג	א	א	ג	ג	ר"ח אדר ר' ל' יום
ו	ו	א	ז	ד	ד	ד	ד	ג	ג	א	א	ג	ג	פורים קטן י"ד בו
כ"ט בו	כ"ז בו	כ"ז בו	כ"ז בו	א	ב	א	ב	כ"ה בו	כ"ה בו	כ"ז בו	כ"ז בו	כ"ה בו	כ"ה בו	שבת שקלים
א	ב	ג	ב	ז	ז	ז	ז	ה	ה	ד	ה	ד	ה	ר"ח אדר שני כ"ט יום
ב	א	ב	א	ז	ז	ז	ז	ו	ז	ד	ה	ד	ה	סימני ההפסקה
י"ג בו	י"א בו	י"א בו	י"א בו	ח	ט	ח	ט	ט	ט	י"א בו	י"א בו	ט	ט	שבת זכור
ה מוקד'	ב	ב	ב	ה	ה	ה	ה	ד	ד	ב	ב	ד	ד	צום אסתר י"ג בו
א	ב	ג	ב	ז	ז	ז	ז	ה	ה	ד	ה	ד	ה	פורים ופ"שי"ד וט"ו בו
כ בו	י"ח בו	י"ח בו	י"ח בו	כ"ב בו	כ"ב בו	כ"ב בו	כ"ב בו	כ"ג בו	כ"ג בו	י"ח בו	י"ח בו	כ"ג בו	כ"ג בו	שבת פרה
כ"ז בו	כ"ה בו	כ"ה בו	כ"ה בו	כ"ט בו	כ"ט בו	כ"ט בו	כ"ט בו	א	א	כ"ה בו	כ"ה בו	א	א	שבת ההדש
ג	ה	ה	ה	א	ב	א	ב	ז	ז	ה	ה	ז	ז	ר"ח ניסן ל' יום
ד	ג	ד	ג	א	ב	א	ב	א	ז	ו	ו	א	ז	פסח ט"ז בו
ה	ד	ה	ד	ב	ג	ב	ג	א	ב	ז	ז	א	ב	ר"ח אייר כ"ט יום
ד	ג	ד	ג	ב	ג	ב	ג	א	ב	ז	ז	א	ב	פסח שני י"ד בו
א	ב	ג	ב	ז	ז	ז	ז	ה	ה	ד	ה	ד	ה	ל"ג לעמר י"ח בו
ו	ו	א	ז	ד	ד	ד	ד	ג	ג	א	א	ג	ג	ר"ח סיון ל' יום
ה	ד	ה	ד	ב	ג	ב	ג	א	ב	ז	ז	א	ב	שבועות ו' בו
א	ז	א	ז	ה	ו	ה	ו	ד	ה	ב	ג	ד	ה	ר"ח תמוז כ"ט יום
ג	ב	ג	ב	א	ב	א	ב	א	ב	ה	ה	א	ב	צום תמוז י"ז בו
ב	א	ב	א	ז	ז	ז	ז	ו	ז	ד	ה	ד	ה	ר"ח אב ל' יום
ב	א	ב	א	ז	ז	ז	ז	א	ב	ה	ה	א	ב	ט' באב
ב	א	ב	א	ז	ז	ז	ז	ו	ז	ד	ה	ד	ה	ט"ו באב
ג	ב	ג	ב	א	ב	א	ב	א	ב	ה	ה	ז	ז	ר"ח אלול כ"ט יום

מטות	חקת		נצבים	מטות	חקת	מטות	אלו הן הפרשיות
ומסעי	ובלק		וילך	ומסעי	ובלק	ומסעי	המחוברות
נצבים	מטות				מטות	נצבים	
	ומסעי				ומסעי		
	נצבים				נצבים		

Taboa 1. de gula para buicar as solemnidades de
 cada anno para 112 annos, luar & solar.

Anno 5529. 8. g. 14.

30 2 c 19	31 5 b 8	32 8 l 10	33 1 a 17	34 7 c 5	35 10 h 7	36 1 d 13
37 14 i 14	38 4 a 21	39 3 b 10	40 13 l 12	41 6 a 9	42 5 b 8	43 9 i 9
44 6 d 15	45 5 b 4	46 9 i 5	47 6 a 12	48 11 l 14	49 5 b 20	50 2 c 8
51 11 g 11	52 5 e 16	53 1 a 6	54 14 i 7	55 5 b 13	56 8 l 15	57 2 c 20
58 4 a 10	59 10 h 12	60 1 a 19	61 7 c 7	62 10 h 9	63 1 a 16	64 6 d 5
65 12 i 6	66 3 b 12	67 13 g 15	68 6 d 21	69 5 b 10	70 9 i 11	71 6 a 18
72 5 e 6	73 9 i 7	74 6 a 14	75 11 g 17	76 5 e 22	77 2 c 10	78 11 g 13
79 5 b 19	80 1 d 8	81 14 i 9	82 5 b 15	83 1 a 5	84 14 n 5	85 4 a 12
86 10 h 14	87 1 a 21	88 7 f 8	89 10 h 10	90 1 a 17	91 6 a 7	92 12 n 7
93 3 b 13	94 13 g 16	95 6 a 23	96 5 e 11	97 9 i 12	98 6 a 19	99 5 b 8
5000 8 l 10	1 2 h 15	2 5 b 4	3 8 g 7	4 1 d 13	5 14 i 14	6 5 b 20
7 1 a 10	8 14 n 10	9 5 b 16	10 1 a 6	11 13 g 9	12 7 f 13	13 10 h 15
14 1 a 22	15 6 a 12	16 12 n 12	17 3 b 18	18 6 a 8	19 11 g 11	20 5 e 16
21 2 c 4	22 11 g 7	23 5 b 13	24 9 n 13	25 6 a 20	26 5 b 9	27 8 g 12
28 2 f 16	29 5 b 5	30 8 g 8	31 1 a 15	32 14 n 15	33 5 b 21	34 1 a 11
35 14 i 12	36 4 d 18	37 3 b 7	38 13 g 10	39 6 a 17	40 5 e 5	41 9 i 6

Taboa II. dos dias em que caem as toleminidades do anno

Annos comuns	1		2		3		4		5		6		7	
Ord. perf. ou fal.	Perf.	Falto	Perf.	Falto	Perf.	Falto	Perf.	Falto	Perf.	Falto	Perf.	Falto	Perf.	Falto
Dias do anno	355	353	354	355	354	355	354	355	354	355	354	355	354	355
1. Os-Mana Titri 30	2	3	2	3	3	4	5	6	5	6	7	1	7	
ditto Gedalia	4		4		5		*1		*1		2		2	
2. ditto J. Kipur	4		4		5		7		7		2		2	
3. ditto F. Sucoth	2	3	2	3	3	4	5	6	5	6	7	1	7	
4. ditto Jofana R.	1		1		2		4		4		6		6	
5. 2.23 dº. S. A. i. S. T.	2	3	2	3	3	4	5	6	5	6	7	1	7	
6. Os-Hodes Hefvan	3	4	3	4	4	5	6	7	6	7	1	2	1	
7. H. Kislev	5	6	5		6		1	2	1		3	4	3	
8. ditto Hanuca	2		1		2		5		4		7		6	
9. H. Tebet 29	7	1	6		7	1	3	4	2	3	5	6	4	
10. ditto J. Tebet	3		1		3		6		5		1		6	
11. H. Sebat 30	2		7		2		5		4		7		5	
12. 5 dº. R. A. Leilan.	2		7		2		5		4		7		5	
13. Sabat Sekalim	27 ditto		29 ditto		27 ditto		1 Adar		25 ditto		29 ditto		1	
14. R. H. Adar 29	3	4	1	2	3	4	6	7	5	6	1	2	6	
15. ditto Sabat de Estalho	4 ditto		6 ditto		4 ditto		15 ditto		2 i 16		6 ditto		15	
16. Sabat Zachor	11 ditto		13 ditto		11 ditto		8 ditto		9 ditto		13 ditto		8	
17. ditto J. Ester	2		5		2		5		4		5		5	
18. 14. 15 Purim i. F. S.	3	4	1	2	3	4	6	7	5	6	1	2	6	
19. Sabat Para	18 ditto		20 ditto		18 ditto		22 ditto		23 ditto		20 ditto		22	
20. Sabat Ahodes	25 ditto		27 ditto		25 ditto		29 ditto		1 Nisan		27 ditto		29	
21. R. H. Nissan 30	5		3		5		1		7		3		1	
22. 15 ditto F. Pefah	5	6	3	4	5	6	1	2	7	1	3	4	1	
23. R. H. Iyar 29	6	7	4	5	6	7	2	3	1	2	4	5	2	
24. 14 ditto Pefah Seni	6		4		6		2		1		4		2	
25. 18 dº. 33 do Homer	3		1		3		6		5		1		6	
26. R. H. Sivan 30	1		6		1		4		3		6		4	
27. 6 ditto F. Sebuoth	6	7	4	5	6	7	2	3	1	2	4	5	2	
28. R. H. Tamuz 29	2	3	7	1	2	3	5	6	4	5	7	1	5	
29. 17 ditto J. Tamuz	5		3		5		1		*1		3		1	
30. R. H. Ab 30	4		2		4		7		6		2		7	
31. 9 ditto J. de Ab	5		3		5		1		*1		3		1	
32. 15 ditto Tubeab	4		2		4		7		6		2		7	
33. R. H. Elul 29	5	6	3	4	5	6	1	2	7	1	3	4	1	
Estas são as Para-			39 40				22 23		39 40		39 40		39	
fiot separadas							39 40		51 52				51	
							51 52							

NB. A * q. d. que he rebotado & o ° anticipado.

Bilentos d. perf. ou fal. o Anno	8 Perf. 385	9 Falto 383	10 Ord. 384	11 Perf. 385	12 Falto 383	13 Perf. 385	14 Falto 383
ana Tisri 30	2 3	2 3	3 4	5 0	5 0	7 1	7 1
J. Gedalia	4	4	5	*1	*1	2	2
o J. Kipur	4	4	5	7	7	2	2
o F. Sucoth	2 3	2 3	3 4	5 6	5 6	7 1	7 1
o Hofana R.	1	1	2	4	4	6	6
1º. S. A. i. S. T.	2 3	2 3	3 4	5 6	5 6	7 1	7 1
odes Hefvan	3 4	3 4	4 5	6 7	6 7	1 2	1 2
Kislev	5 6	5	6	1 2	1	3 4	3
o Hanuca	2	1	2	5	4	7	6
Tebet 29	7 1	6	7 1	3 4	2	5 6	4
o J. Tebet	3	1	3	6	4	1	0
Sebat 30	2	7	2	5	3	7	5
R. A. Leilan.	2	7	2	5	3	7	5
Adar R. 30	3 4	1 2	3 4	6 7	4 5	1 2	6 7
1 P. 14 ditto	3	1	3	6	4	1	6
Sekalim	25 ditto	27 ditto	25 ditto	29 ditto	1 Adar 2	27 ditto	29 ditto
Adar Seni 29	5 6	3 4	5 6	1 2	6 7	3 4	1 2
de Estalho	2 i 16	4 ditto	2 i 16	2 ditto	15 ditto	4 ditto	2 ditto
Zachor	9 ditto	1 ditto	9 ditto	13 ditto	8 ditto	11 ditto	13 ditto
o J. Ester	4	2	4	5	5	2	5
5 Purim i. P. S	5 6	3 4	5 6	1 2	6 7	3 4	1 2
Para	23 ditto	18 ditto	22 ditto	20 ditto	22 ditto	18 ditto	20 ditto
Ahodes	1 Niffan	25 ditto	1 Niffan	27 ditto	29 ditto	25 ditto	27 ditto
Niffan 30	7	5	7	3	1	5	3
o S. Pesah	7 1	5 6	7 1	3 4	1 2	5 6	3 4
. Iyar 29	1 2	6 7	1 2	4 5	2 3	6 7	4 5
o Pesah Seni	1	6	1	4	2	6	4
. 33 do Homei	5	3	5	1	6	3	1
. Sivan 30	3	1	3	6	4	1	6
o Sebuoth	1 2	6 7	1 2	4 5	2 3	6 7	4 5
. Tamuz 29	4 5	2 3	4 5	7 1	5 6	2 3	7 1
o J. Tamuz	*1	5	*1	3	1	5	3
. Ab 30	6	4	6	2	7	4	2
o J. de Ab	*1	5	*1	3	1	5	3
o Tubeab	6	4	6	2	7	4	2
. Elul 29	7 1	5 6	7 1	3 4	1 2	5 6	3 4
Parasior 1aº	42 43	39 40	42 43	51 52		39 40	42 43
is		42 43				42 43	51 52
		51 52				51 52	

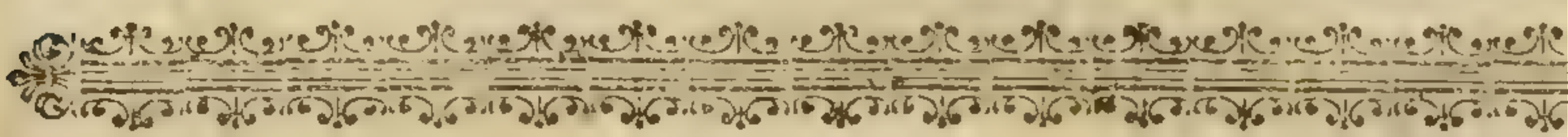
Taboa IV. Solar que demoſtra o dia do mez vulgar em que caem os dias ſolemnes.

Para os A ^{os} . comu.	c A d	c B h	c C d	b D p	b E h	b F d
R. A. Tisri Set. 30	11 12	12 13	13 14	12 13	13 14	14 15
J. Gedalia	13	14	15	14	15	16
J. Kipur	20	21	22	21	22	23
F. Sucoth	25 26	26 27	27 28	26 27	27 28	28 29
Hof. R. Oct. 31	1	2	3	2	3	4
Semini A. i. S. T.	2 3	3 4	4 5	3 4	4 5	5 6
R. H. Hefvan	10 11	11 12	12 13	11 12	12 13	13 14
R. H. Kislew Nov. 30	9 10	10	11	10 11	11	12
Hanuca Dezem. 31	4	4	5	5	5	6
R. H. Tebet	9 10	9 10	10	10 11	10 11	11
J. Tebet	19	19	19	20	20	20
R. Sebat Jan. 31	8	8	8	9	9	9
R. A. Leilanoth	22	22	22	23	23	23
R. H. Ad. Feb. 28. 29	6 7	6 7	6 7	7 8	7 8	7 8
J. Ester	19	19	19	20	20	20
Purim i. P. Sufan	20 21	20 21	20 21	21 22	21 22	21 22
R. H. Niffan Mar. 31	8	8	8	8	8	8
F. Pefah	22 23	22 23	22 23	22 23	22 23	22 23
R. H. Iyar Abr. 30	6 7	6 7	6 7	6 7	6 7	6 7
Pefah Seni	20	20	20	20	20	20
33 do Homer	24	24	24	24	24	24
R. H. Sivan May 31	6	6	6	6	6	6
F. Sebuoth	11 12	11 12	11 12	11 12	11 12	11 12
R. H. Tamuz Jun. 30	4 5	4 5	4 5	4 5	4 5	4 5
A. Tamuz	21	21	21	21	21	21
R. H. Ab Jul. 31	4	4	4	4	4	4
J. Ab	12	12	12	12	12	12
15 de Ab	18	18	18	18	18	18
R. H. Elul Agoſt. 31	2 3	2 3	2 3	2 3	2 3	2 3
Sehela Kis.	23	23	22	23	23	22

aboa v. Solar que demoustra o dia do mez vulgar em que caem os dias folemnos.

ura os A ^{os} . bifeist.	c G p	c H h	c l d	b L p	b M h	b N a
.A. Tifri Agost. 31	29 30	30 31	31 Det. 1	Ag. 30. 31	31 Det. 1	1 2
Gedalia Agost	31	Set. 1	2	1	2	3
Kipur Set. 30	7	8	9	8	9	10
Sucoth	12 13	13 14	14 15	13 14	14 15	15 16
ofanah Raba	18	19	20	19	20	21
.A. i. S. T.	19 20	20 21	21 22	20 21	21 22	22 23
.H. Hefvan	27 28	28 29	19 30	28 29	29 30	30 Oct. 1
.H. Kiflev Oct. 31	27 28	28	29	28 29	29	30
lanuca Nov. 30	21	21	22	22	22	23
.H. Tebet	26 27	26 27	27	27 28	27 28	28
Tebet Dec. 31	6	6	6	7	7	7
.H. Sebat	26	26	26	27	27	27
.A. Leilan. Jan. 31	9	9	9	10	10	10
.H. Adar	24 25	24 25	24 25	25 26	25 26	25 26
urim P. Feb. 28. 29	7	7	7	8	8	8
.H. Adar Seni	23 24	23 24	23 24	24 25	24 25	24 25
.Ester Mar. 31	8	8	8	8	8	8
urim i P. Sufan	9 10	9 10	9 10	9 10	9 10	9 10
.H. Niffan	25	25	25	25	25	25
efah Abril 30	8 9	8 9	8 9	8 9	8 9	8 9
.H. Iyar	23 24	23 24	23 24	23 24	23 24	23 24
efah S. May 31	7	7	7	7	7	7
3 do Homer	11	11	11	11	11	11
.H. Sivan	23	23	23	23	23	23
.Sebuoth	28 29	28 29	28 29	28 29	28 29	28 29
.H. Tamuz Jun. 30	21 22	21 22	21 22	21 22	21 22	21 22
.Tamuz Jul. 31	8	8	8	8	8	8
.H. Ab	21	21	21	21	21	28
.Ab	29	29	29	29	29	29
5 Ab Agost. 31	4	4	4	4	4	4
.H. Elul	19 20	19 20	19 20	19 20	19 20	19 20
Sehela Teb.	6	6	6	6	6	6

וזה הראשון של אות א' • האותיות העליונות של כל בית ובית • מורות מספר
 כל שנה ושנה משנות העולם • והאותיות אשר תחתהן • אם הן אותיות
 ג' ר' ה' ו' ז' • משרתות לדרוש בלוח של אות ב' • של שבע שנים הפשוטות •
 אות עצמו • אשר תחתיו ימצא באורך הלוח • כל קביעות המועדים וראשי
 • ושאר פרטי אותה השנה • ואם הן אותיות ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד • אז
 וזה לדרוש בלוח של אות ג' • של שבע השנים המעוברות • בזה האות עצמו •
 תחתיו ימצא באורך הלוח • כל קביעות המועדים וראשי חרשים • ושאר פרטי
 השנה : דרך משל • שנת התק"כט לי"צירה • שהיא השנה שאנו עומדים בה •
 של אות א' יש לה אותיות א"א ואם תדרש בלוח של אות ג' באותיות א"א תמצא
 השנה היא מעוברת • ושסימנה בש"ז שפירושו שר"ה יום ב' ושהדשיה השון
 שלמים ושר"ה ניסן ופסח ביום ז' (שוהו פירוש כל הסימנים שהאות הראשונה
 על קביעות ר' ה' והאות השניה מורה על השנה אם היא שלימה • כסדרה • או חסירה
 השלישית מורה על קביעות ר"ח ניסן ופסח) ושימיה שפ"ה ושר"ה יום ב' ויום ג' •
 וצום גדליה יום ד' וכן להבא בשאר המועדים והפרטים וקל להבין :

EXPLICAÇÃO breve & compendioza deste Calendario
 a fazer,

A Taboa do numero 1. os numeros superiores, de cada columna
 mostraõ o numero de cada anno ; & os numeros &
 que lhe ficaõ debaixo, o primeiro numero, se for 1,
 4, 5, 6, 7, serve de guia para buscar o mesmo numero na
 boia do N.º. 2. (taboa luar dos annos comuns,) em cuja
 columna achara, em que dia da semana venem a cahir, a
 lemuidades, & mais particularidades daquelle anno que
 zeijar sober, & se for o numero 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14,
 vira de guia para buscar o mesmo numero, na taboa do
 3, (taboa luar dos annos bifeistos,) em cuja columna achara
 que dia da semana, viraõ a cahir a solemnidades, & mais
 particularidades, do anno que dezeijar fazer.

A letra notada anexa a o primeiro numero se for A; B;
 D, E, F, serve de guia para a buscar a mesma letra na
 do N.º. 4, (taboa solar dos annos communs,) em cuja co

chara, em quantos do mez solar, haõ de cahir as solem-
 nidades daquelle anno, bem entendido, acrescentando, sobre o
 numero fixado na columna, a soma que esta notada, na taboa
 de guia N°. 1, depois de ditta letra, & se for g, h, i, l, m, n,
 & nãõ se achar a dita letra, na taboa do N°. 5, (taboa solar dos annos biseistos,) em cuja columna acha-
 remos em quantos do mez solar haõ de cahir as solemnidades da-
 que anno acrescentando a soma que fica anexa a estas letras,
 a taboa de guia do N°. 1, como fica mencionado; adver-
 tendo que se hade diminuir do numero da sephela, (ou tempo que
 principia a dizer na amidah o verso de בָּרַךְ עָלָינוּ *bendize sobre*
 nós) que esta notada na quella columna, o N^o. que nas outras
 solemnidades se acrescenta.

E X E M P L O,

O anno prezente de 5529. a criaçaõ do mundo, notado na ta-
 boa do N°. 1, tem debaixo 8 g 14, o N°. 8, serve de amostrador
 para buscar no mesmo N°. 8, na taboa luar do N°. 3, donde se
 achara, naquella columna, que este anno he perfeito, quer dizer que
 Ros-Asana & Kislev saõ cheos de 30 dias, (que esta tambem he a ex-
 ecuçãõ das letras pequenas que estaõ junto das letras grandes, nas
 taboas 4 & 5 que significãõ a qualidade do anno que o d. significa
 perfeito, p. perfeito, h. hordenado, c. commum, b. biseisto,) & que
 o anno tem 385 dias, & que Ros-Asana he 2 e 3, & que o Jejum de
 Rosalia vem em 4, & por este estillo todas as demais selemni-
 dades, a letra g. com o N°. 4, serve de guia para buscar a mesma
 letra na taboa solar N°. 5, dos annos biseistos em cuja columna
 se achara que Ros-Asana he em 29. 30. de Agosto, que acrecen-
 tando a soma que he o N°. 14, sera 12. 13. de Setembro, & o Jejum de Ge-
 nio vem em 14 de ditto, & Kipur em 21, & assi todos, & para a
 sephela, diminuindo do numero notado na columna. que he 6 de
 Kislev, o mesmo N°. 14, vem a cahir em 23 de Kislev, que por
 este anno em dia de Sabat, se rebota para 24, & assi todos
 os outros por este estillo.

לוח

לוח קריאת פרשיות המועדים

ש השנה ביום ראשון קורין חמשה בפרשת וירא אליו ה' מן וה' פקד את שרה
ד אברהם' ואם הוא שבת קורין בו שבעה' והמפטיר קורא בפרשת פנחס'
ובהרש השביעי באחד לחדש :

שני קורין חמשה בפרשת וירא אליו ה' מן ויהי אחר הרברים האלה עד סוף
הפרשה : והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחדש השביעי כאחמול :

גד ליה בשחרית ובמנחה קורין שלשה בפרשת כי תשא' מן ויחל משח עד
ה' וגומר : ומדלגין עד פסל לך : וקורין עד אשר אני עושה עמך : וכן בצום
שירי' ובצום אסתר' ובשבעה עשר בתמוז' ובתשעה באב במנחה :

בפור בשחרית קורין ששה בפרשת אהרי מות מחלת הסדר ערויבר ה' אל
אמר דבר אל אהרן וגומר : ואם חל בשבת קורין בו שבעה : והמפטיר
פרשת פינחס ובעשור לחדש השביעי הזה : במנחה קורין שלשה באהרי
מות בפרשת עדיות מן כמעשה ארץ מצרים עד סוף הסדר :

ה' ביום ראשון קורין חמשה בפרשת אמור אל הכהנים מן שור או כשב או עז
גד משה את מועדי ה' אל בני ישראל : ואם הוא שבת קורין שבעה : והמפטיר
פ' פינחס ובחמשה עשר יום לחדש השביעי : ביום שני קורין בפרשת אמור
אחמול : והמפטיר קורא בפרשת פינחס ובחמשה עשר יום כאחמול :

חול המועד של סכות בשחרית קורין שבעה בפרשת כי תשא מן ויאמר
ל ה' ראה אתה אומר אלי עד לא חבשל גדי בחלב אמו : והמפטיר קורא בפרשת
נחם בקרבנות של עניינו של יום : (ובמנחה קורין בסדר השבוע :)

של מועד ביום ראשון קורין ארבעה בפ' פינחס' ראשון קורא וביום
זה שני קורא וביום השלישי' והשלישי הוזר וקורא וביום השלישי לבר'
יעי קורא ספיקא דיומא וביום השני וביום השלישי' וכל הימים על זה הסדר :

י עצרת קורין חמשה בפרשת ראה מן כל הבכור עד סוף הסדר : ואם חל
קורין בו שבעה' ומתחילים מן עשר חעשר : והמפטיר קורא בפ' פינחס ביום
השמיני עצרת :

ת תורה קורין חמשה בפרשת וזאת הברכה' ובספר שני מתחיל מבראשית
שר ברא אלהים לעשות' והמפטיר קורא בפרשת פינחס ביום השמיני עצרת :

חדש כשהל בחול קורין ארבעה בפרשת פינחס מן את קרבני לחמי
ה ונסכו בהן קורא שלשה פסוקים לוי חוזר פסוק ואמרת עד רביעית ההין'
גד ונסכה' רביעי עד ונסכו' ובשבת המפטיר קורא מן וביום השבת'
עד יעשה ונסכו :

בחנוכה

לוח קריאת פרשיות המועדים

בחנוכה ביום ראשון קורין שלשה בפרשת נשא בקרבנות הנשיאים מן
כה חמדכו את בני ישראל עד זה קרבן נחשון ובשאר הימים קורין נשיא
אחר לכל יום ויום • כהן קורא עד פר אחר • לוי עד ביום השלישי •
וישראל חוזר וקורא ביום השני כלו • וביום השמיני מתחילים מן ביום
השמיני עד סוף פסקא ראשונה מפרשת בהעלותך עד כן עשה את המנורה
וביום ראש חדש טבת שחל בחול קורין שלשה בפרשת ר"ח והרביעי קורא
בקרבנות הנשיאים בעניינו של יום • וכשחל בשבת קורין ששה בסדר
השבוע ובספר שני קורא השביעי בפרשת ר"ח וביום השבת • עד יעשה
ונסכו • וחמפטיר קורא בקרבנות הנשיאים בעניינו של יום :

בשבת שקלים קורא המפטיר מתחלת סדר כי תשא עד לכפר על
נפשותיכם :

בשבת זכור קורא המפטיר בכוף פרשת כי תצא למלחמה מן זכור את
אשר עשה לך עמלק עד סוף הפרשה :

בפורים קורין ג' בפרשת בשלח פרעה מן ויבא עמלק עד סוף הסדר
וכופלין פסוק האהרון :

בשבת פרה קורא המפטיר מתחלת סדר חקת עד תטמא עד הערב :

בשבת החדשי קורא המפטיר בפרשת בא אל פרעה מן החדש הזה לכם
עד בכל מושבתיכם תאכלו מצות :

בפסח ביום ראשון קורין חמשה בפרשת בא אל פרעה מן ויקרא משה
לכל זקני ישראל עד מארץ מצרים על צבאותם • ואם חל בשבת קורין
בו שבעה • ומתחילים מן והיה היום הזה • והמפטיר קורא בפרשת פינחס
ובחדש הראשון עד כל מלאכת עבודה לא תעשו • ביום שני קורין חמשה
בפרשת אמור מן שור או כשב או עז כי יולה • עד וידבר משה את
מועדי ה' אל בני ישראל • והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאתמול :

בחולו של מועד ביום ראשון קורין שלשה בפרשת בא אל פרעה מן
קדש לי כל בכור עד הוציאנו ה' ממצרים • והרביעי קורא בפרשת פינחס
מן והקרבתם אשה עלה לה' עד כל מלאכת עבודה לא תעשו :

ביום שני קורין ג' בפרשת משפטים מן אם כסף תלוה את עמי עד לא
חבשל גדי בהלב אמו והרביעי קורא בפרשת פינחס כאתמול :

ביום שלישי קורין ג' בפרשת כי תשא מן פסל לך עד לא חבשל גדי
בתלב אמו • ואם הוא שבת קורין בו ז' ומתחילים מן ראה אתה • והרביעי

לוה קריאת פרשיות המועדים

קורא בפרשת פינחס כאחמול

ביום רביעי קורין שלשה בפרשת בהעלותך מן וידבר ה' אל משה במדבר סיני עד ולגר ולאזרח הארץ : והרביעי קורא בפרשת פינחס כאחמול : ביום חמישי והוא יום שביעי שהוא יום טוב קורין המשה בפרשת ויהי בשלח פרעה מתחלת הסדר עד כי אני ה' לפאך : והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאחמול :

ביום שמיני קורין חמשה בפרשת ראה מן כל חכבור עד אשר נחן לך : ואם הוא שבת קורין בו שבעה : ומתחילים מן עשר העשר : והמפטיר קורא בפרשת פינחס כאחמול :

ואת הסימן הזה תקח בדרך : לדעת סדר קריאת שמנה הפרשיות האלה :

מטך תורא קדש בכספא פסל במדברא שלח בוכרא

זה הסדר הוא אם פסח באחד בשבת או בשלישי בשבת או בשבת : ואם יבא פסח בחמישי בשבת מהפכים סדר הקריאות על דרך זה :

כושך תורא פסל בקדשא בכספא במדברא שלח בוכרא

ולעולם בשבת וחול המועד של פסח קורין בפרשת כי תשא ראה אתה אומר אלי ער בחלב אמו : והמפטיר קורא בפרשת פינחס והקרבתם :

בשבת ביום ראשון קורין חמשה בפרשת וישמע יחרו מן בחדש השלישי עד סוף הסדר : והמפטיר קורא בפרשת פינחס וביום הבכורים עד ונסביהם : ביום שני קורין חמשה בפרשת ראה מן כל חכבור עד סוף הפרשה : ואם חל בשבת קורין בו שבעה ומתחילים מן עשר העשר : והמפטיר קורא בפרשת פינחס וביום הבכורים כאחמול :

בהשעה באב בשחרית קורין שלשה בפרשת זאתחנן מן כי תוליד בנים עד אשר ה' אלהיך נוחן לך כל הימים :

דעת לנבון נקל שטבע המדפיסים לשגות ועל כן
 אחר גמר הדפסת החומש הזה שמתי עיני ולבי
 עוד פעם עליו • וצרפתיהו כחרט אנוש כצרוף כסף
 בשלם שבפנים • למען לא ישלחו הכותבים והמגיהים
 בעולתה ידיהם • ועתה באתי להזהיר גדולים על הקטנים
 בזאת התימה • שבלעדה לא יסמכו עליו בהעתקם
 ובהגהותם ממנו לבל יצא מתחת ידם תקלה ודבר
 שאינו מתוקן ח"ו :

Advertencia do Author.

Notifico a o publico, que naõ comprem este
 HUMAS, intitulado ESRA'T ASOPHER, sem
 aminha anexa marca, que dá fé, de estar no-
 vamente corregido, dos erros da impreçaõ, &
 o HUMAS que o naõ tiver, naõ se devem cor-
 regir, nem copear d'elle, SEPHER TORAH, por
 naõ serem emendados.

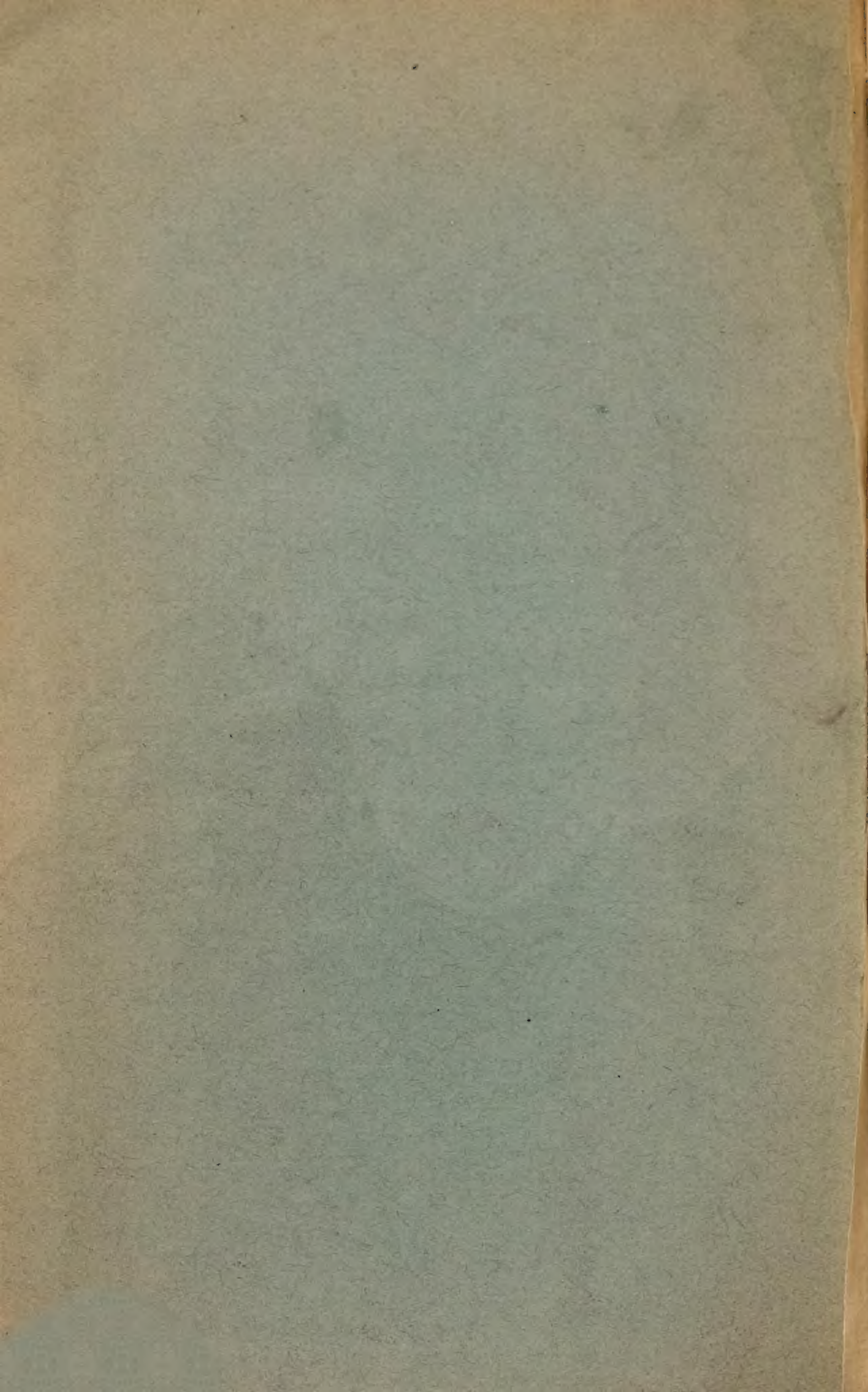

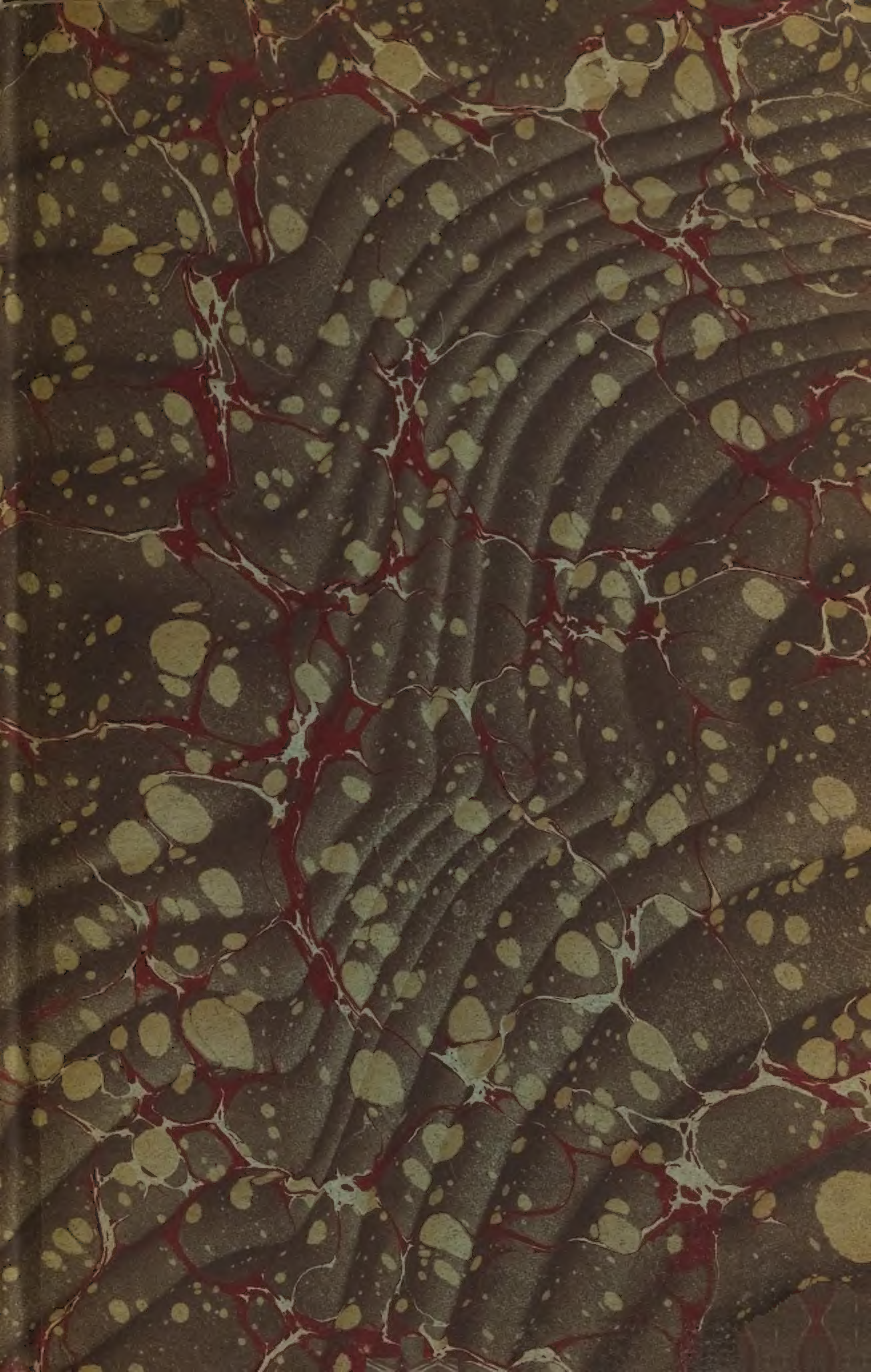
Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading.

Handwritten text in the lower middle section of the page, appearing to be a list or a set of instructions.

Small handwritten text or initials located near the bottom center of the page.

Small handwritten text or initials at the very bottom of the page.

הספריה הלאומית

S 23 A 3622

זה ספר עזרת הסופר :

VOL.5 C.2

000202465225

W-X

